TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
PROTOHİSTORYA VE ÖNASYA ARKEOLOJİSİ
BİLİM DALI

BAKLA TEPE BULUNTULARI IŞIĞINDA M.Ö. 3. BİNİN İLK YARISINDA BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ MİMARİSİ VE YERLEŞİM MODELLERİ

Doktora Tezi

Ümit GÜNDOĞAN

Ankara-2019

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
PROTOHİSTORYA VE ÖNASYA ARKEOLOJİSİ
BİLİM DALI

BAKLA TEPE BULUNTULARI IŞIĞINDA M.Ö. 3. BİNİN İLK YARISINDA BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ MİMARİSİ VE YERLEŞİM MODELLERİ

Doktora Tezi

Ümit GÜNDOĞAN

Tez Danışmanı
Prof. Dr. Vasıf ŞAHOĞLU

Ankara-2019

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Bu belge ile, bu tezdeki bütün bilgilerin akademik kurallara ve etik davranış ilkelerine uygun olarak toplanıp sunulduğunu beyan ederim. Bu kural ve ilkelerin gereği olarak, çalışmada bana ait olmayan tüm veri, düşünce ve sonuçları andığımı ve kaynağını gösterdiğimi ayrıca beyan ederim. (08/05/2019)

Ümit GÜNDOĞAN

ÖNSÖZ

‘‘Bakla Tepe Buluntuları Işığında MÖ 3. Binin İlk Yarısında Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi ve Yerleşim Modelleri’’ başlıklı tez çalışmasında, Prof. Dr. Hayat ERKANAL başkanlığında faaliyet gösteren, İzmir Bölgesi Kazı ve Araştırmalar Projesi (İRERP) kapsamında kazıları gerçekleştirilen Bakla Tepe’nin mimarisi çalışılmıştır. Yapılan bu tez çalışması sonucunda, MÖ 3. Binyıl’ın ilk yarısına ait Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezlerinin mimarisi bir arada değerlendirilmiştir.

Bu araştırmanın ana omurgasını oluşturan, Bakla Tepe orijinal malzemesini çalışmama izin veren ve çalışma süresi boyunca her türlü imkânı sağlayan hocam Prof. Dr. Hayat ERKANAL’a sonsuz teşekkür ederim.

2004 yılında arkeoloji hayatımın başlamasından itibaren lisans, yüksek lisans ve doktora sürecim boyunca her daim yanımda olan ve katıldığım Liman Tepe ve Çeşme-Bağlararası kazılarında arkeolojik açıdan gelişmeme eşsiz katkılar sunan, ayrıca bu çalışmada konu, kaynak ve yöntem açısından bana sürekli yol gösteren ve araştırmanın sonuçlanmasında önemli rol oynayan, değerli hocam Prof. Dr. Vasıf ŞAHOĞLU’na ne kadar teşekkür etsem azdır.

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında eleştiri ve destekleriyle değerli vakitlerini bana ayırarak yardımcı olan ve tez izleme komitemde yer alan, Prof. Dr. Sevinç GÜNEL ve Prof. Dr. Tayfun YILDIRIM’a, aynı şekilde tüm tez izleme komitelerime katılarak bu çalışmaya katkı sağlayan Prof. Dr. Fikri KULAKOĞLU ve Prof. Dr. İ. Tunç SİPAHİ hocalarıma teşekkürü bir borç bilirim.

Doğu Ege Adaları konusunda uzman olan Prof. Dr. Ourania KOUKA’ya fikirlerini ve yardımlarını benden esirgemediği için ayrıca teşekkür ederim.

Bu çalışma esnasında kendisine her danıştığımda bana yardımcı olan değerli hocam Dr. Öğr. Üyesi H. Levent KESKİN’e, desteklerini benden esirgemeyen Dr. Öğr. Üyesi İrfan

TUĞÇU, Doç. Dr. Neyir KOLANKAYA-BOSTANCI ve Doç. Dr. Yiğit Hayati ERBİL'e çok teşekkür ederim.

Lisans yıllarımızdan itibaren başlayan dostluğumuz, çalışma hayatında da devam eden değerli arkadaşlarım, Araştırma Görevlisi M. Tarık ÖĞRETEN, Eşref ERBİL ve Dr. Yavuz AYDIN'a desteklerinden dolayı teşekkür ederim. Bunun yanı sıra değerli arkadaşlarım Araştırma Görevlisi Güzel ÖZTÜRK, Gökhan BİLEN, İ. Ethem KOÇAK ve Semih TOPÇUOĞLU'na yanımda durarak destek verdikleri için teşekkür ederim.

Bakla Tepe'de 1994-2001 yılları arasında çalışarak, bu tez konusunu çalışmama olanak sağlayan hocalarıma ve tüm kazı ekibine emeklerinden dolayı minnettarlığımı sunarım.

2016-2018 yılları arasında Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi **(BAP)** ve 2018 yılında American Research Instutite in Turkey **(ARIT)** bu çalışmanın sonuçlanmasına maddi destek vererek önemli katkıda bulunmuştur. Her iki kuruma da teşekkürlerimi sunarım.

Anne ve babam Senem-Veysel GÜNDOĞAN – Çiçek-Cemal ACAR'a, maddi ve manevi desteğini benden hiçbir zaman esirgemeyen dayım M. Mustafa ÇİPİL'e ve kardeşlerime sonsuz teşekkür ederim.

Her şeyden öte sevgili eşim ve hayat arkadaşım Tülay'a, biricik oğlumuz Engin Deniz'e ve kendisine ayırmam gereken değerli vakitleri yoğun çalışmalarımdan dolayı ayıramadığım halde her daim beni desteklediği ve yanımda olduğu için sonsuz teşekkür ederim.

Ümit GÜNDOĞAN

Ankara-2019

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ……..……..…….…….....……I-II

İÇİNDEKİLER…….…….……..III-VI

KISALTMALAR LİSTESİ……..……..…….……VII

I. GİRİŞ

I.1. Amaç……1-3

I.2. Kapsam……...…….3-4

I.3. Yöntem……...…….4-7

I.4. Batı Anadolu Coğrafyası……7-12

I. 5. MÖ 3. Binyıl'ın İlk Yarısı Batı Anadolu Kronolojisi ve Terminolojisi…….12-19

II. MÖ 3. BİNYIL'IN İLK YARISINDA BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU MİMARİSİ

II.1. Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi…….…20-40

II.1.1.Kumtepe…….....……20-21

II.1.2. Troia…….……...21-26

II.1.3. Beşiktepe……...…..26-27

II.1.4. Yassıtepe…….27-29

II.1.5. Liman Tepe……..29-34

II.1.6. Çeşme-Bağlararası……...34-37

II.1.7. Çukuriçi……...……37-39

II.1.8 Çine-Tepecik……...…….39-40

II.2. Doğu Ege Adaları Mimarisi……...40-59

II.2.1. Poliochni……..40-44

II.2.2. Myrina……..……..44-45

II.2.3. Yenibademli……45-47

II.2.4. Thermi…….47-55

II.2.5. Emporio…….……..55-58

II.2.6. Heraion……58-59

II.3. İç Batı Anadolu Mimarisi……...60-77

II.3.1. Demircihüyük……..……60-63

II.3.2. Küllüoba……..63-65

II.3.3. Keçiçayırı……....65-67

II.3.4. Karaoğlan Mevkii……67-68

II.3.5. Kusura……..68-70

II.3.6. Beycesultan……..70-72

II.3.7. Hacılar Büyük Höyük……..72-74

II.3.8. Bademağacı…….75-76

II.3.9. Karataş-Semayük…….76-78

III. BAKLA TEPE

III.1. Konumu……..79

III.2. Araştırma Tarihçesi……80

III.3. Tabakalaşma…….80-84

III.3.1 Roma-Bizans Dönemi…….……80-81

III.3.2 Geç Tunç Çağı……..81

III.3.3. Erken Tunç Çağı II (geç)-Erken Tunç Çağı IIIA……81-82

III.3.4. Erken Tunç Çağı I……..82-83

III.3.5. Geç Kalkolitik Çağ……83-84

III.4. MÖ 3. Binyıl'ın İlk Yarısında Bakla Tepe Mimarisi……...85-154

III.4.1. Erken Tabaka Mimarisi……....85-102

III.4.1.1 Savunma Sistemi……..86-89

III.4.1.2. Konut Mimarisi ve İşlik Alanları……...89-102

III.5.1. Geç Tabaka Mimarisi……..……102-154

III.5.1.1. Savunma Sistemi……...……..103-106

III.5.1.2. Konut Mimarisi……106-154

IV. BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU MİMARİSİNDE KULLANILAN MALZEME VE TEKNİK

IV.1. Mimaride Kullanılan Malzemeler…….……155-158

IV.1.1. Taş……..155-156

IV.1.2. Ahşap…….....156-157

IV.1.3. Çamur Harç-Kerpiç……157-158

IV.1.4. Dal, Saz ve Otsu Bitkiler……158

IV.2. Mimaride Kullanılan Teknikler…….……159-166

IV.2.1.Taş Temel Üzeri Kerpiç Duvar Tekniği……..159-162

IV.2.2. Taş Duvar Tekniği……...……..163

IV.2.3. Dal-örgü ve Çamur-harç Mimari Tekniği……...163-165

IV.2.4 Kerpiç Duvar Tekniği…….…….165-166

V. BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU MİMARİSİNDE YAPI TİPLERİ VE İŞLEVLERİ……167-168

V.1. Uzun Evler……..168-173

V.2. Sıralı Yapılar……..173-175

V.3. Megaron Planlı Yapılar……..175-178

V.4. Apsidal Planlı Yapılar……178-180

V.5. Çok Odalı Yapılar……...180-181

V.6. Diğer Yapılar…….…….181-184

VI. BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU YERLEŞİM MODELLERİ…….…..185-194

VII. SONUÇ…….195-210

VIII. KATALOG…….211-242

IX. LOCUS BİLGİ FORMU……...…...243-308

X. KAYNAKÇA……...……309-341

XI. TABLO, HARİTA, LEVHA ve GRAFİKLER LİSTESİ……..342-353

XII. HARİTA, LEVHA ve GRAFİKLER …….…….……...355-453

XIII. ÖZET- ABSTRACT……..454-455

KISALTMALAR LİSTESİ

Metin ve Katalog içerisinde kullanılan kısaltmalar

Bkz: Bakınız

BT: Bakla Tepe

Grf: Grafik

Hrt: Harita

Km: Kilometre

Lev: Levha

LMT: Liman Tepe

M: Metre

MÖ: Milattan Önce

I. GİRİŞ

I.1. Amaç

‘‘Bakla Tepe Buluntuları Işığında MÖ 3. Binin İlk Yarısında Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi ve Yerleşim Modelleri’’ başlıklı tez çalışmasında, Bakla Tepe mimarisini ayrıntılı bir şekilde ortaya koymak ve bu çalışma ışığında bölge mimarisini anlamak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, Bakla Tepe mimarisi evrelere ayrılarak detaylı olarak incelenmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi mimarisini ana hatlarıyla anlamak için, bu bölge ile ilişki içerisinde olan Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezleri de çalışma kapsamında tutulmuştur.

Bugüne kadar Batı Anadolu sahil kesiminde ortaya çıkarılan MÖ 3. Binyıl’ın ilk yarısına ait mimari kalıntılar, tam bir bütünlük içerisinde ortaya konmamıştır. Bakla Tepe’nin MÖ 3. Binyıl’ın ilk yarısı içerisinde terk edilmesi, Erken Tunç Çağı I kültür tabakası üzerine geç dönem yapılarının inşasını engellemiş ve bu dönemim mimarisinin daha geniş kapsamlı araştırılmasına imkân sağlamıştır.

Özellikle son yıllarda gerçekleştirilen sistemli kazılar sayesinde Batı Anadolu sahil kesiminin MÖ 3. Binyıl’ın ilk yarısına tarihlendirilen arkeolojik verilerinde artış sağlanmıştır. Buna rağmen söz konusu bölgenin yerleşim modelleri, inşaat teknikleri, yapı tipleri ve işlevleri hakkında yapılan araştırmalar, Batı Anadolu sahil kesiminin MÖ 3. Binyıl’ın ilk yarısına ait mimari dokusunu tam olarak ortaya koymaktan uzaktır. Tüm alanlarda olduğu gibi mimaride de sağlanan bu artış, Batı Anadolu sahil kesimi mimarisi hakkında yeni değerlendirmeleri ve çalışmaları zorunlu hale getirmiştir. Son yıllarda gittikçe artan yeni bilgilerin bir arada değerlendirilme ihtiyacı, bizi bu alanda araştırma yapmaya yönlendirmiştir.

Bakla Tepe’nin MÖ 3. Binyıl’ın ilk yarısına ait mimarisinin kendine özgü karakterinin yanında Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu kültürleri arasındaki yerini ortaya koymak tez çalışmasının diğer bir amacını

oluşturmaktadır. Bu Amaç doğrultusunda MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Bakla Tepe ile çağdaş Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezlerin yerleşim modelleri, yapı tipleri ve yapıların inşasında kullanılan teknik ve malzeme bir arada karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Bu karşılaştırma sonucunda elde edilen benzerlikler ve farklılıklar, Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da mimari açıdan kültürel sınırların çizilebilmesine de olanak sağlamıştır.

Tüm bu amaçlardan yola çıkılarak ilk defa tez kapsamında değerlendirilen Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen yapılarının içinde *in situ* buluntuların (seramik, ağırlık, ağırşak, obsidyen, çakmaktaşı ve maden, cüruf, pota vb.) mekânsal dağılımları yapılarak, yapıların hangi amaç doğrultusunda kullanıldığı, mimari birimlerin işlevleri, yapı içlerinde üretime dönük aktivitelerle birlikte gündelik yaşamsal faaliyetlerin bu evlerde nasıl bir arada yürütüldüğü hakkında detaylı bilgiler elde edilmiştir. Bu çalışmayla, Batı Anadolu sahil kesiminde MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlenen bir yerleşim yerinde, ilk kez evlerin mekânsal analizi yapılarak detaylı bir çalışma ortaya konmuştur.

Tez çalışmasında:

- Batı Anadolu'da MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte değişen sosyo-kültürel ve politik yapının mimariye yansıması nasıl olmuştur?
- Cadde ve sokaklarla ayrılan yerleşim modelleri ile merkezi avlu etrafında toplanan yerleşim planlama sisteminin avantajları nelerdir?
- Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da baskın konut tipleri mevcut mu? Mevcut ise bu yapıların yerleşim dokusuna uyumu nasıl sağlanmıştır?
- Erken Tunç Çağı I'de Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda tüm merkezlerde kullanılan uzun evler hangi amaçlar doğrultusunda kullanılmıştır? Yapıların duvarlarının ortak kullanılması ne tür avantajlar sağlamıştır?

- Yaklaşık olarak 10-20 m uzunluğa sahip olan uzun evlerde, ocak dumanının tahliyesi, yapı içlerinin havalandırması ve ışıklandırması nasıl sağlanmıştır?
- Uzun evler içerisinde ocak tabanlarının varlığı, gündelik yaşamsal kalıntılarla bir arada ele geçen metal ve tekstil üretimine ait verilerin bulunması, bu yapıların hem konut hem de üretim aktiviteleri doğrultusunda kullanıldığını gösterebilir mi?
- Yapıların inşasında kullanılan farklı materyallerin mimariye etkileri nasıl olmuştur?
- Benzer yerleşim modelleri ve yapı tipleri, kültürel sınırların çizilebilmesine olanak tanır mı?
- Troia, Beşiktepe ve Thermi'de görülen "balıkkılçığı" mimari tekniğinin kullanım amacı nedir?
- İdarecilere ait konut veya kamusal yapılar mevcut mu? Ve bu yapıların işlevleri nelerdir?

gibi belirli araştırma sorularının cevapları bu tez kapsamında aranmıştır.

I.2. Kapsam

''Bakla Tepe Buluntuları Işığında MÖ 3. Binin İlk Yarısında Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi ve Yerleşim Modelleri'' başlıklı tez çalışması, dönem olarak MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısıyla, coğrafi olarak da Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu ile sınırlandırılmıştır. Bu kapsamlar göz önüne alınarak kuzeyden güneye doğru yerleşim yerlerinin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen mimari kalıntıları genel hatlarıyla incelenmiştir. Sonrasında ise Bakla Tepe mimarisi ayrıntılı olarak ele alınmıştır.

Tez çalışmasının ana bölümünü, Bakla Tepe mimarisi oluşturmaktadır. Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda yer alan MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına

tarihlendirilen merkezlerin mimarisi genel hatlarıyla ele alınmıştır. İç Batı Anadolu yerleşimlerinin mimarisi ise özetlenerek verilmiştir.

Kronolojik olarak yukarıda belirtildiği üzere sadece MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlenen yerleşimlerin mimarisi incelenmiştir. Neolitik Çağ'dan MÖ 3. Binyıl'a kadar gelişim gösteren yapı tipleri ve inşaat tekniklerine, mimari kültürün devamlılığını göstermesi açısından kısa da olsa yer verilmiştir.

Bakla Tepe'de *in situ* olarak ele gecen buluntular, yöntem kısmında belirtileceği üzere dağılımları yapılmış ve sonuçları "Bakla Tepe mimarisi" başlığında kaleme alınmıştır. Höyüğün kuzey ve kuzeybatı kısmında yer alan yapıların içerisinde ele geçen buluntuların dağılımları yapılmışken, höyüğün güney kısmında yer alan yapıların üzerine açılan Roma dönemi çukurları nedeniyle mekân içerisinde ele geçen buluntular çalışma kapsamı dışında tutulmuştur. Bugüne kadar bu tarz ayrıntılı bir çalışmanın bölge içerisinde diğer merkezlerde gerçekleştirilmemiş olması, Bakla Tepe uzun evlerinin kullanım işlevlerinin çevre kültür bölgeleri yapılarıyla karşılaştırılmasına tam olarak imkân tanımamıştır.

Bu çalışma sonucunda tüm Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı çevre kültür bölge yerleşimlerinde görülen mimari özellikler, Bakla Tepe mimarisi ile karşılaştırılarak söz konusu merkezler arasında mimari bağlamda varsa ortak noktalar ve farklılıklar belirlenmiştir.

I.3. Yöntem

''Bakla Tepe Buluntuları Işığında MÖ 3. Binin İlk Yarısında Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi ve Yerleşim Modelleri'' başlıklı tez içerisinde bölüm başlıkları oluşturulmuş ve bu bölüm başlıkları doğrultusunda gerekli bilgiler ele alınmıştır.

Tezin 1. bölümünde ilk olarak bölgenin coğrafi yapısı tanımlandıktan sonra Batı Anadolu kronoloji ve terminolojisi başlığı altında Batı Anadolu sahil kesimi yerleşim

yerlerinin kronolojisine değinilmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ile bağlantılı bölgelerin kronolojisi tablo ile verilmiştir.

Tezin 2. bölümünde Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu yerleşim merkezlerinin Erken Tunç çağı I mimarisine genel hatlarıyla değinilmiştir. Belirli bir düzen oluşturması için, yerleşim yerleri kuzeyden güneye doğru tek tek incelenmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda önem arz eden bazı yapılara ayrıca değinilmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ile etkileşimde olan İç Batı Anadolu bölgesi yerleşimlerinin mimarileri ise özet olarak verilmiştir. Güney Batı Anadolu veya Göller Bölgesi olarak adlandırılan bölge, İç Batı Anadolu kapsamında ele alınmıştır.

Tezin 3. bölümünde Bakla Tepe başlığı altında, Bakla Tepe kazıları sonucunda elde edilen orijinal malzeme değerlendirilmiştir. Bakla Tepe yerleşiminin konumu, stratigrafisi ve araştırma tarihçesi verildikten sonra Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlenen erken ve geç tabakalarının kazı raporları, mimari çizimleri, günlük buluntu kartları ve açma fotoğrafları detaylı olarak incelenmiştir. Tüm mimari evreler ve bu evrelerde ortaya çıkarılan buluntular, kontekstlerle ayrıntılı olarak senkronize edilmiştir. Bu çalışma sonucunda, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen mimari öğeler erken ve geç tabaka olmak üzere iki ana tabakaya ayrılmıştır. Erken tabaka kendi içerisinde BT IV 2 A-B, geç tabaka ise BT IV 1 A-B-C mimari evreleriyle temsil edilmektedir. Evrelerin tanımlanmasında "BT" Bakla Tepe'yi "IV" Erken Tunç Çağı I'i, "1-2" rakamları tabakaları, harfler ise tabaka içerinde yer alan mimari evreleri tanımlamaktadır. Harflerin kullanımında geç evreler "A" harfinden başlayarak erken evrelere doğru "B" ve "C" harfleri ile tanımlanmıştır.

Yapı içerisinde yer alan farklı toprak yapısı, döşeme, fırın vb. uygulamalar için locuslar kullanılmış ve bu locuslar, "Locus Bilgi Formunda" ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Locus bilgi formları içerisinde yer alan kasa numaraları ile mekânsal analizi

yapılan buluntuların bilgilerinin yer aldığı excel tablosu birbiriyle senkronize edilmiştir. Bu bağlamda mekân içerisinde bulunan herhangi bir buluntunun, nasıl bir kontekst içerisinde çıktığı da locus bilgi formu aracılığı ile sorgulanabilecektir. Yapılan değerlendirme sonucunda mimari kültür tabakaları ayrıntılı olarak ortaya çıkarıldıktan sonra Bakla Tepe Erken Tunç Çağı I evlerinde ve işlik alanlarında ele geçen *in situ* buluntular mekânsal dağılımı yapılmak üzere dağıtılmıştır. Buluntuların mekânsal dağılımlarının yapılmasında, kazı sırasında tutulan günlük buluntu kartlarının üzerindeki konumları referans alınmış ve ArcGİS programına aktarılmıştır. Kasalardan ayrılan buluntular ise (çok az miktarda) ortaya çıkarıldığı plankarenin merkezi referans alınarak yerleştirilmiştir. Mekân içlerine dağılımı yapılan diğer bir grubu oluşturan çanak-çömleklerin ise kasa numaralarında yer alan plankareleri göz önünde bulundurularak dağılımları sağlanmıştır. Çanak-çömleğin dağılımı, Böyükolusoy'un "Bakla Tepe Erken Tunç Çağı I Seramiğinin Ege Arkeolojisindeki Yeri ve Önemi"[1] başlıklı doktora tezinin seramik kataloglarının, bu tez çalışmasında kullanılan veri tabanı ile senkronize edilmesiyle elde edilmiştir.

Bakla Tepe'de konutlar içerisinde açığa çıkarılan hayvan kemikleri[2] mimari tabakalarla senkronize edilerek mimari evrelerinin değişimi ile birlikte, diyette olabilecek farklılıklar da irdelenmiştir. Tüm bu çalışmalar sonucunda, mekânların ne amaçla kullanıldığı, tüketilen hayvanların cinsleri belirlenerek toplumun sosyo-ekonomik yapısı ortaya konmaya çalışılmıştır.

Tezin 4. bölümünde Batı Anadolu, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu mimarisinde kullanılan malzeme ve teknik ele alınmıştır. Bu kapsamda mimaride

[1] Böyükulusoy 2016.

[2] Dawid H. Reese tarafından Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen tabakaları içerisinde ele geçen hayvan kemiklerinin ön değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu ön değerlendirme sadece hayvan türleri belirlenmiştir.

kullanılan malzemeler hakkında gerekli bilgiler verildikten sonra yapıların inşaatlarında kullanılan mimari teknikler karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

Tezin 5. bölümünde Batı Anadolu, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu mimarisinde görülen yapı tipleri alt başlıklar altında değerlendirilmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da görülen ve genel bir plan veren yapılar beş (5) alt başlık içerisinde değerlendirilmiştir. Bu yapı tipleri dışında kalan yapılar ise diğer yapılar başlığı altında ele alınmıştır.

Tezin 6. bölümünde Batı Anadolu'da kazısı yapılan merkezlerin yerleşim modelleri incelenmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ve benzer yerleşim dokusuna sahip Doğu Ege Adaları yerleşim modeli ile İç batı Anadolu merkezlerinde görülen yerleşim modeli karşılaştırılarak incelenmiştir.

I.4. Batı Anadolu Coğrafyası

Anadolu coğrafyasının batı kesimi kendi içerisinde Ege bölümü ve İç Batı Anadolu bölümü olmak üzere iki bölgeye ayrılır. Kıyı şeridinde yer alan bölgeler Ege, Afyon il sınırları da dahil olmak üzere iç kesimde kalan bölgeler ise İç Batı Anadolu bölümü olarak adlandırılır[3]. Batı Anadolu, doğu-batı doğrultusunda İzmir Çeşme'den Afyon Emirdağ'a, kuzey-güney doğrultusunda Bursa'nın güneyinden, Muğla'nın Marmaris ilçesine kadarki alanı kaplamaktadır[4].

Batı Anadolu'nun aktif tektonik fay hatları, doğu-batı doğrultulu graben sistemleri ve Plio-Kuvaterner havza dolguları, havzaların oluşumunu ve yeryüzünün gelişimini anlamak için önemli fırsatlar sunmaktadır. Bu sebepten Batı Anadolu, birçok jeolojik, sismolojik, sedimantolojik ve jeomorfolojik araştırmaların konusu olmuştur[5].

[3] Darkot-Tuncel 1978,3.
[4] Darkot-Tuncel 1978, 1-3.
[5] Hakyemez ve diğ. 1999, 549.

Sakarya Kıtası ile Toros Kıtası arasındaki çarpışmaların Tersiyer döneminde son bulmasıyla, kıtalar birbirine kuzey-güney yönünde yakınlaşmıştır[6]. Bunu takip eden Orta-Üst Miyosen'de Arap Levhası ile Avrasya Levhası arasında kıta çarpışması gerçekleşmiştir[7]. Bu çarpışma kıta kabuğu ve litosferde kısalıp kalınlaşma ile karşılanmış ve sıkışma sistemi Orta Miyosen'in sonuna kadar devam etmiştir[8]. Geç Miyosen'de tektonik hareketler sonucunda kuzey-güney yönlü gerilme rejimi etkin olmuş ve Batı Anadolu'nun bugünkü yapısal çatısıyla morfolojisi oluşmuştur[9]. Bu tektonik hareketlerin sonucu, bölgede doğu-batı doğrultulu[10] Edremit, Bakırçay, Kütahya, Simav, Gediz, Küçük Menderes, Büyük Menderes ve Gökova grabenler olmak üzere sekiz büyük graben gelişmiş[11] ve bu grabenleri birbirinden ayıran horslar meydana gelmiştir[12].

Neojen esnasında göllerle kaplı olan Gediz, Büyük ve Küçük Menderes olukları ile Ege Denizi'nin bulunduğu alan, Pliyosen sonu, Kuvaterner başlangıcından itibaren faylarla parçalanmış ve bu tektonik hareketler sonucunda Ege Denizi, Gediz, Küçük ve Büyük Menderes havzaları birer sedimantasyon, yüksek alanlar ise birer erozyon ya da yamaç aşınım alanı haline gelmiştir[13]. Miyosen döneminde grabenler içerisinde oluşan göl tabanları, yarı kurak iklim şartları altında dağ derelerinin getirdiği alüvyonlarla dolmuştur[14]. Plio-Kuvaterner paleocoğrafyasına ait olduğu kabul edilen bu grabenlerdeki yeni çukurlaşmalar günümüze kadar sürmüştür. Bugün de bölgede sık sık meydana gelen depremler bu hareketliliğin devam ettiğini göstermektedir[15].

Ege Bölgesindeki graben ve fay sistemleri doğu-batı ve kuzeydoğu-güneybatı

[6] Yılmaz 1995, 107.
[7] Vardar 2017, 12.
[8] Yılmaz 1995, 107.
[9] Yılmaz 1995, 107; Karadaş 2014, 41.
[10] Uluğ ve diğ. 2005, 381.
[11] Sari-Şalk 2006, 39.
[12] Yılmaz 1995, 107.
[13] Atalay ve diğ. 1990, 32; Karadaş 2014, 41.
[14] Karadaş 2014, 41.
[15] Kayan 2000, 105.

yönlerindedir. Kuzey Anadolu fay zonuyla, Doğu Anadolu fay zonu arasında bir geçiş zonu yer alır[16]. Ege Bölgesi'nde doğu-batı atımlı normal faylar gelişmiş, bu faylarla kırılan alanlarda graben sistemleri oluşmuştur. Bu graben ve tektonik depresyonların, akarsuların taşıdığı alüvyonlarla dolmasıyla Batı Anadolu'nun bugünkü iç ovaları şekillenmiştir[17].

Deniz seviyeleri, Üst Paleolitik Çağ'dan beri önemli ölçüde değişim göstermiştir. Başta Kuzey Avrupa ve Kuzey Amerika'da yer alan büyük hacimli buzulların erimesi, deniz seviyesini dünya genelinde yükseltmiştir[18]. Günümüzden yaklaşık olarak 18000 yıl kadar önce -130, -100 m'de bulunan deniz seviyesi 6000 yıl önce bugünkü seviyesine ulaşmıştır[19]. Özellikle Holesen başlangıcında deniz seviyesinin aniden yükselmesiyle birlikte kıyı alanlardaki nehir vadileri 70 km içeriye kadar su altında kalmıştır.[20] Bu durum graben ve vadilerin geniş ria benzeri körfezlere dönüşmesine yol açmıştır. Geç Holosen'de deniz seviyesindeki yükselme yavaşlamış ve bu yavaşlama sonucunda vadilerde ve sahil boyunca toplanan alüvyal birikim, kıyı şeridini denize doğru genişletmiştir[21].

MÖ 3. Binyıl'da, Batı Anadolu'nun fizikî görünümü günümüz fizikî coğrafyasından çok daha farklı bir topoğrafya sergilemekteydi. Özellikle denizler, iç kesimlere kadar sokulmuş ve alüvyon taşıyan ırmaklar tarafından doldurulmaya başlanmıştı. Günümüzde de halen genişlemeye devam eden bu kıyı delta ovaları üzerinde kurulan Prehistorik/Protohistorik çağ yerleşim yerlerinin birçoğu günümüzde alüvyal dolguların altında, denizden uzak iç kesimlerde ya da deniz altında kalmıştır. Örneğin, günümüzde Gediz Ovası'nın iç kısımlarında yer alan Panaztepe, MÖ 2. Binyıl'da kıyıya

[16] Aktepe-Aydın 2013, 8.
[17] Öner-Kayan 2006, 8; Aktepe-Aydın 2013, 8.
[18] Lambeck 1996, 588.
[19] Lambeck 1996, 588; Kayan 1997, 735; Vardar-Öner 2017, 185; Ergin ve diğ. 2007, 162.
[20] Düring 2016, 34.
[21] Kayan 1988, 206; Düring 2016, 34.

yakın bir ada üzerinde yer almaktaydı[22]. Benzer durumun Klasik Çağ'da Küçük Menderes üzerinde kurulan Efes antik kenti için de geçerli olduğu söylenebilir. Klasik Çağ'da Efes antik kenti deniz kenarında kurulmuş olmasına rağmen günümüz coğrafyasında denizden uzak iç kesimlerde yer alması[23], kıyı birikiminin ne denli etkin olduğunun kanıtlarını sunmaktadır. Nitekim yapılan jeomorfolojik araştırmalar, Batı Anadolu kıyı çizgisinin günümüz kıyı çizgisinden farklı olduğunu göstermektedir.

Kuzey Batı Anadolu'da Karamenderes Ovası üzerinde yapılan çalışmalarda MÖ 3. Binyıl'ın başlarında günümüz Karamenderes Ovasının denizle kaplı olduğunu, sadece güney alanda küçük bir deltanın oluşmaya başladığını ortaya koymuştur[24] (Hrt. 1/B). Günümüzde ise Karamenderes ve Dümrek çaylarının getirdiği alüvyonlarla Karamenderes ovası tamamen alüvyon dolgu ile kaplanmıştır[25] (Hrt. 2/A). Aynı durum Batı Anadolu'da Altınova'da (Balıkesir-Ayvalık) da görülmektedir[26]. Günümüzden 6000 bin yıl önce Altınova'da Ege Denizi 2-3 km içeride yer almakta olup Madra Çayı ve Karakoç Deresi'nin getirdiği alüvyonların sığ denizde birikmesiyle birlikte dolmaya başlamış ve bugünkü halini almıştır[27]. Yine Batı Anadolu sahil şeridi boyunca; Bakırçay[28], Kocaçay, Gökdere, Mandra[29] ve Gökova çaylarının[30] yanı sıra Gediz, Küçük ve Büyük Menderes nehirlerinin[31] denize döküldüğü alanlarda da aynı durum söz konusudur. Küçük Menderes Ovasının, Ege Denizi sahil şeridi boyunca batıdan doğuya jeolojik kesiti incelendiğinde vadiyi dolduran deniz tortulunun, Küçük Menderes Nehri'nin taşıdığı alüvyonlardan oluştuğu gözlemlenmiştir[32]. Benzer durum Büyük

[22] Erkanal Öktü 2006.
[23] Kraft ve diğ. 2011, 27-36.
[24] Kayan ve diğ. 1980, 11; Kayan 1996, 39-52; Kayan 2014, 703-704.
[25] Kayan 2014, 705, Fig. 4.
[26] Kayan 2003, 68; Vardar-Ertuğ 2017, 181-202.
[27] Vardar-Ertuğ 2017, 185.
[28] Pınar 1985, 94-95.
[29] Karadaş 2014, 37-52; Kayan 2000, 109.
[30] Kayan 1972, 105-107.
[31] Kayan 1988, 206 Fig. 1.
[32] Kraft ve diğ. 2011, 29.

Menderes Ovası'nda da görülür. Büyük Menderes Nehri tarafından taşınan kil mineral toplulukları, graben içerisine çökelerek denizi doldurmuştur[33]. Bu alüvyon birikintiler günümüze kadar şekillenerek kıyı delta ovalarına dönüşmüştür[34].

Tez çalışmasının ana omurgasını oluşturan Bakla Tepe yerleşimi, İzmir ilinin Menderes ilçesinde Cumaovası üzerinde yer alır.[35] Küçük Menderes ve Gediz Grabeni'nin batı ucunda yer alan Cumaovası havzası, doğrultu oblik atılımlı faylarla gelişmiş olup, 5-17 km genişliğinde, 35 km uzunluğunda kuzey-kuzeydoğu ve güney-güneybatı doğrultusunda asimetrik bir havzadır.[36] Orta/Üst Miyosen'de Ege'deki kuzey-güney yönlü gerilmenin ve fay hatlarının kırılması sonucu oluşan Cumaovası, bereketli alüvyon toprak örtüsü ile kaplı olup, yaklaşık olarak 20-30 metre alüvyon dolguya sahiptir. Bu dolgu altında ise Pliokuvaterner sedimentleri yer almaktadır[37] (Hrt. 2/B) Cumaovası tabanının alçak yerlerinden geçen Bulgurca deresi, kolları ile birlikte bir havza oluşturur. Bu havza içerisinde ilerleyen Bulgurca deresi Karacadağ kütlesinde açılan yarma vadi içinden akarak denize ulaştığı yerde, içerisinde taşıdığı alüvyonlarla küçük bir delta ovası oluşturur[38].

Uygun iklim ve çevre koşulları açısından prehistorik çağlardan beri yerleşime elverişli olan Batı Anadolu'da birçok yerleşim yeri genelde yukarıda bahsedildiği üzere verimli alüvyal topraklarla kaplı ovalar çevresinde kurulmuştur. Söz konusu ovaların tarımsal potansiyellerinin zengin olması, insanoğlunun bu alanlarda yerleşmesinde en önemli etken olmuştur.

Batı Anadolu'da bereketli ovalarının oluşmasında önemli rol oynayan Bakırçay, Gediz, Küçük Menderes ve Büyük Menderes ırmakları aynı zamanda kıyı kesimleri ile

[33] Ergin ve diğ. 2007, 162-173.
[34] Öner-Kayan 2006, 8.
[35] Erkanal-Şahoğlu 2012a, 91.
[36] Uzel-Sözbilir 2008, 559.
[37] Koçman 1985, 74-77.
[38] Koçman-Gümüş 1989, 123.

İç Batı Anadolu arasında doğal geçitler oluşturarak, Prehistorik/Protohistorik çağlarda, İç Anadolu ve kıyı Ege Bölgesi arasında iletişimin sağlanmasında önemli bir görev üstlenmişlerdir.

I. 5. MÖ 3. Binyıl'ın İlk Yarısı Batı Anadolu Kronolojisi ve Terminolojisi

Batı Anadolu'nun uygun doğa şartları ve elverişli iklim koşulları prehistorik çağlardan beri insanoğlunun bu bölgelerde yaşamasına olanak tanımıştır. Batı Anadolu'da en eski insan izlerine Alt Paleolitik Çağ'da rastlanmıştır[39]. MÖ 7. Binyıl'ın başlarında (Neolitik Çağ) ise yerleşim yerlerinin kurulduğu ve bu yerleşim yerlerinin MÖ 5800-5700 yıllarına kadar devam ettiği bilinmektedir. MÖ 5800-5700 tarihlerinden itibaren Batı Anadolu'da Neolitik Çağ yerleşimler terk edilmiştir[40]. Şu ana kadar birkaç ufak yerleşimden başka[41] yaklaşık olarak MÖ 5200 yıllarına kadar Batı Anadolu sahil kesiminde herhangi bir yerleşim yerine rastlanmamıştır[42]. Kısa süreli bu boşluktan sonra MÖ 6. Binyıl'ın son çeyreğinden, MÖ 5. Binyıl'ın son çeyreğine kadar Kumtepe[43], Beşik-Sivritepe[44], Gülpınar[45], Ulucak[46], Liman Tepe[47], Yeşilova ve Çine-Tepecik[48] gibi yerleşim yerleri kurulmuştur. Orta Kalkolitik Çağ olarak adlandırılan ve bu döneme tarihlendirilen yukarıda belirtilen merkezlerin, terkedilmesinden sonra MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısına kadar Batı Anadolu'da yaklaşık olarak 900-1000 yıl kadar zaman aralığında karanlık bir dönem bulunmaktadır[49].

---

[39] Çilingiroğlu ve diğ. 2016.
[40] Tuncel 2011.
[41] Çevik 2018; Erdoğu 2018.
[42] Söz konusu dönem üzerine yapılan araştırmalarının yetersizliği, bilimsel yayın ve çalışmaların istenilen ve olması gereken sayıdan uzak olması, yaklaşık olarak 500 yıllık bu boşluk hakkında yeterince bilgi sahibi olmamızı engellemiştir.
[43] Düring 2016; Sperling 1976.
[44] Düring 2016; Sperling 1976.
[45] Takaoğlu-Özdemir 2018.
[46] Çevik 2018.
[47] Tuncel-Şahoğlu 2018.
[48] Günel, 2018.
[49] Tuncel-Şahoğlu 2018, 526.

MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısında Kumtepe[50], Beşiktepe[51], Liman Tepe[52], Bakla Tepe[53], Çukuriçi[54], Milet[55]; İç Batı Anadolu'da, Demircihüyük[56], Küllüoba[57], Beycesultan[58] ve Aphrodisias[59] vb. yerleşim yerleri iskâna tabi olmuştur. Bu yerleşimlerde, Batı Anadolu'nun Erken Tunç Çağı kültürlerinin doğmasının ve gelişmesinin ilk adımı atılmıştır[60].

Batı Anadolu'nun MÖ 3. Binyıl kronolojisi, bölgenin en eski ve en yoğun olarak araştırılmış merkezi olan Troia buluntuları üzerine kurulmuştur.

Troia tabakalaşması üzerine birçok bilim adamı çalışma yapmıştır. Söz konusu bu çalışmalarda bilim adamları, tez kapsamında incelenen Troia I tabakasını birbirinden oldukça farklı tarihlerde başlatmıştır[61]. Korfmann, C^{14} verilerine dayanarak Troia I a evresini MÖ 2920 tarihinde başlatıp, Troia I'in erken evre sonu olan I c tabakasını MÖ 2700 yılına kadar indirmektedir. Korfman, Troia I'in orta ve geç evreleri olan Troia I d-k evreleriyle (yaklaşık olarak MÖ 2700-2500), Troia II a-g evrelerinin birbiriyle çağdaş olduğunu ileri sürmüştür[62]. 2010 yılında Ünlüsoy tarafından tekrar oluşturulan Troia tabakalaşmasında Troia I tabakası, I a-n 14 evreye ve Troia II tabakaları da IIa1'den Troia IIc3'e kadar 9 evreye ayrılmıştır[63]. Ege kronolojisi üzerine çalışmalar yapan Manning gerek mutlak kronolojiye gerekse C^{14} verilerine dayanarak Troia I tabakasını MÖ 2900-

[50] Sperling 1976; Korfmann ve diğ. 1995.
[51] Korfmann 1984.
[52] Tuncel-Şahoğlu 2018.
[53] Erkanal-Özkan 1999a; Erkanal-Şahoğlu 2012a; Şahoğlu-Tuncel 2014.
[54] Horejs-Schwall 2015; Horejs-Schwall 2018; Schwall 2018.
[55] Greaves 2003.
[56] Korfmann 1983; Seeher 2012.
[57] Fidan 2012.
[58] Lloyd-Mellaart 1962.
[59] Joukowsky 1986.
[60] Gündoğan 2013.
[61] Korfmann-Kromer 1993, Fig. 1.
[62] Korfmann-Kromer 1993, Fig. 23.
[63] Ünlüsoy 2011, Fig. 1.

2500/2450[64] yıllarına tarihlemiştir. Weninger ve Easton tarafından yapılan son çalışmalarda ise Troia I a evresi yaklaşık olarak MÖ 2880 yıllarında başlamaktadır[65].

Yukarıda da bahsedildiği üzere birçok bilim adamı tarafından değerlendirilen Troia tabakalaşması, Troia kazılarının sonuçlarının tekrar değerlendirilmesi ve Troia Erken Tunç Çağı kronolojisinin yeniden düzenlenmesi, Troia tabakalaşmasını daha da karışık hale dönüştürmüştür[66]. Troia'nın Kalkolitik Çağ kültür tabakaları bulunmamakta, bunun yanı sıra özellikle Troia I erken evre (a-c) tabakalarında elde edilen arkeolojik veriler yerel malzemelerden oluşmaktadır. Troia'da söz konusu bu evrelerde bölgeler arası ilişkilerin zayıf olması[67] kültürler arası kronolojik korelasyonun kurulmasını da zorlaştırmaktadır. Bu bağlamda bölge kronolojisinin oluşturulmasında sadece Troia'nın referans alınması, yanıltıcı olabileceği gibi yanlış değerlendirmelere de yol açabilecektir.

Kuzeybatı Anadolu sahil kesiminde Troia'ya yakın bir konumda yer alan Beşiktepe'de elde edilen kalibre edilmiş C^{14} sonuçları, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısı için yaklaşık olarak MÖ 2900-2600 tarihlerini vermiştir[68]. Bu bağlamda Beşiktepe, Troia I'in erken ve orta safhalarıyla çağdaş bir merkezdir.

İzmir ili sınırları içerisinde yapılan kazılardan elde edilen sonuçlar, Batı Anadolu kronolojisinin oluşturulmasında önemli katkılar sunmaya başlamıştır. Bölgenin gerek merkezi konumu gerekse bölgeler arası bağlantıların, MÖ 3. Binyıl'ın ilk çeyreğinde Kuzey Batı Anadolu yerleşimlerinden daha yoğun olması, bu bölge merkezlerinin önemini daha da arttırmaktadır.

İzmir il sınırları içerisinde yer alan Yassıtepe kazısında elde edilen sonuçlar doğrultusunda, Troia erken evre seramiği olan A6 ve A12 seramik formları Yassıtepe'nin

[64] Manning 1997, 503.
[65] Weninger-Easton 2014.
[66] Erkanal 2011a, 119.
[67] Ünlüsoy 2016.
[68] Korfmann 1985a, 230.

en üst tabakası olan IC3a evresinin ana formlarını oluşturmaktadır[69]. Karbon örnekleri üzerinden yapılan yaşlandırmaya göre Yassıtepe'nin IC3f evresinde MÖ 3020-2900 tarihleri, IC3b evresinde ise MÖ 2880-2830 tarihleri elde edilmiştir[70]. Yassıtepe'nin son evresi IC3a evresinin tarihlendirmesi ise seramik formlarının karşılaştırılması ile sağlanmıştır. Bu evrenin seramiklerini, makara kulplu omurgalı çanaklar (Troia A12), içe kalınlaştırılmış ağızlı çanaklar (Troia A6), silindirik gövdeli kaplar ve gaga ağızlı testiler oluşturmaktadır[71]. Son evrede, urfirnisli sos kaplarının olmayışı, Yassıtepe'nin de Bakla Tepe gibi MÖ 3. Binyıl'ın ikinci çeyreği içerisinde terk edilmiş olmasından kaynaklanmış olmalıdır. Bakla Tepe yerleşimine çok yakın bir konumda yer alan Yassıtepe gerek mimari gerekse seramik buluntuları açısından Bakla Tepe ile benzer özellikler taşımaktadır. Gelecek yıllarda Yassıtepe yerleşiminin alt tabakalarında yapılacak kazılarda Bakla Tepe'ye benzer sonuçların çıkması, denizaşırı ilişkilerde sadece obsidyenin değil farklı materyallerin de kullanılmış olma ihtimalini gün yüzüne çıkaracaktır.

İzmir il sınırları içerisinde önemli bir konuma sahip olan Liman Tepe'nin tez kapsamı içerisinde yer alan LMT VI (1a-d) tabakası ve LMT V'in erken evreleri (3a-b) MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilmektedir[72]. Liman Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'a tarihlendirilen arkeolojik bulgularının yanı sıra, Kiklad Adaları ve Kıta Yunanistan ile ilişkilerini gösteren arkeolojik materyallere de ulaşılmıştır. Liman Tepe'de ele geçen buluntular; Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları, İç Batı Anadolu, Kiklad Adaları ve Kıta Yunanistan'ın MÖ 3. Binyıl'a ait merkezlerinin buluntuları ile kronolojik karşılaştırmalar yapılabilmesine olanak tanımaktadır. Liman Tepe'nin LMT VI 1 d evresi içerisinde MÖ 3. Binyıl'ın en erken seramik örneklerinin bulunduğu yuvarlak ağızlı, içe

[69] Derin-Caymaz 2014, 422; Derin-Caymaz 2013, 125-126.
[70] Derin-Caymaz 2014, 423.
[71] Derin-Caymaz 2014, 422.
[72] Şahoğlu 2002, Lev. 116; Kouka 2009, Tab. 8.

çekik ağız kenarlı çanaklar ile birlikte bulunan Kiklad tavaları, Erken Kiklad I –II Kampos evresiyle benzer özellikler taşımaktadır[73]. Manning, Erken Kiklad I –II Kampos evresini MÖ 2950/2900-2650[74] yılları arasına, Renfrew ise aynı dönemi MÖ 3000-2800[75] yılları arasına tarihlendirmiştir. Kouka, gerek Kiklad tavalarından gerekse MÖ 3. Binyıl'ın erken evre seramik buluntularından yola çıkarak, LMT VI 1 d mimari evresini yaklaşık olarak MÖ 2950 yıllarında başlatmaktadır[76]. Liman Tepe'nin LMT VI 1a mimari evresi içerisinde Troy A6 ve A12 tipinde çanaklarla birlikte ele geçen sos kabı parçaları, Troia sos kapları ve Liman Tepe sos kaplarının kronolojik bağlantısının kurulmasını sağlamaktadır[77]. Bu kronolojik bağlantı, Erken Kiklad II Keros-Syros evresi ve Erken Hellas II'nin[78] erken tabakalarının, Batı Anadolu Sahil kesiminin Erken Tunç Çağı I olarak sınıflanan dönemin son evreleri ile çağdaş olduğunun kanıtlarını sunar[79]. Erken Kiklad II Keros-Syros evresi, Manning tarafından MÖ 2650-2500[80] yılları arasına tarihlendirilmiştir.

İzmir ili içerisinde diğer önemli bir merkez, Selçuk ilçesi sınırları içerisinde yer alan Çukuriçi yerleşimidir. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına ait 3 mimari evresi açığa çıkarılan Çukuriçi'nde, C^{14} örneklerinde elde edilen sonuçlar, ÇuHö Va'nın başlangıç tarihini MÖ 3050, ÇuHö III'ün bitiş tarihini ise MÖ 2750 olarak vermiştir[81]. Karbon tarihleri ve ele geçen seramik formlarının karşılaştırılması sonucunda Çukuriçi IV. ve III. tabakalarının Troia I erken tabakalarıyla çağdaş olduğu sonucuna ulaşılmıştır[82].

[73] Kouka 2009, 144-146.
[74] Manning 2008, 59; Manning 2010, Tab. 2.2.
[75] Renfrew 2010, 87.
[76] Kouka 2009, 146.
[77] Şahoğlu 2004, 100; Şahoğlu 2008a, 155.
[78] Hemingway 2012, 41.
[79] Şahoğlu 2004; Şahoğlu 2008a.
[80] Manning 2008, 59.
[81] Horejs 2017, Fig. 1.5.
[82] Horejs-Weninger 2016, 137.

İzmir ili Menderes ilçesi sınırları içerisinde Cumaovasına hâkim konumda olan ve bu tez çalışmasının ana omurgasını oluşturan Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen tabakaları BT IV 2 B, BT IV 2 A erken ve BT IV 1 C, BT IV 1 B, BT IV 1 A geç olmak üzere toplam 5 mimari evre içerisinde değerlendirilmiştir.

I	Roma-Bizans Dönemi	
II	Geç Tunç Çağı	
III	Erken Tunç Çağı II (geç) Erken Tunç Çağı III A	
IV	Erken Tunç Çağı I	
	IV I A	Geç Tabaka
	IV I B	Geç Tabaka
	IV I C	Geç Tabaka
	IV II A	Erken Tabaka
	IV II B	Erken Tabaka
V	Geç Kalkolitik Dönem	

Tablo 1.

Bakla Tepe IV 2 B mimari evresiyle bağlantılı herhangi bir karbon örneği yaşlandırması bulunmayıp, yapılan tarihlendirme çalışmaları bu evre içerisinde ele geçen seramik buluntuların karşılaştırılması sonucunda elde edilmiştir. Bu tabaka içerisinde Toria A6 olarak adlandırılan, MÖ 3. Binyıl'ın erken evresinde yeni bir form olarak görülmeye başlayan seramiklere ulaşılamamıştır[83] (L-1152). Bu bağlamda BT IV 2 B evresi, Troia I a ve Liman Tepe VI I d evrelerinden daha erken bir tarihe ait olmalıdır.

Bakla Tepe erken tabakasının bir diğer mimari evresini BT IV 2 A evresi oluşturmaktadır. Bu evre içerisinde BT IV 2 B evresinde görülmeyen ve ilk defa bu evre içerisinde görülmeye başlayan Troia A6 olarak adlandırılan seramik formları ele geçmiştir. Bu seramik formları ile birlikte Troia A12 formları ve Kiklad adalarının karakteristik kap formlarından olan Kiklad tavası parçalarına rastlanmaktadır. Kiklad tavası parçalarının ele geçtiği bu tabaka, Erken Kiklad I-II Kampos evresi ve Aplomata

[83] Bakla Tepe 1998 yılı bilimsel günlük kazı raporları.

grubu ile çağdaştır[84]. Bu bağlamda, Bakla Tepe IV 2 A tabakası, benzer Kiklad tavasının ele geçtiği Liman Tepe VI 1 d tabakası ile çağdaş olmalıdır.

Bakla Tepe geç tabakası, BT IV 1 A, BT IV 1 B ve BT IV 1 C olmak üzere kendi içerisinde üç mimari evreye ayrılır. Erken Hellas II döneminde ortaya çıkan urfirnisli sos kaplarına ve Keros-Syros boyalı seramiklerine, Troia I orta ve geç, Liman Tepe VI. tabaka sonu V. tabaka başlarında rastlanılmaktadır[85]. Buna rağmen Bakla Tepe'nin en geç mimari evresi olan BT IV 1 A tabakası içerisinde urfirnisli sos kaplarına ve Keros-Syros boyalı seramiklere ulaşılamamıştır. Muhtemelen Bakla Tepe, Erken Tunç Çağı I sonu ile Erken Tunç Çağı II başlarında terkedilmiştir[86].

Batı Anadolu kronolojisi için diğer bir tarihlendirme önerisi Efe tarafından ileri sürülmüştür. Efe, Geç Kalkolitik kültürlerinden geliştiğini belirttiği Batı Anadolu Erken Tunç Çağı I'i, Geç Kalkolitik dönemden kesin çizgilerle ayırmamakta ve araya bir geçiş dönemi eklemektedir. Bu geçiş dönemini (Erken Tunç Çağı I A) MÖ 3300-3200 tarihinden başlatmaktadır. Yaklaşık olarak 300 yıl süren bu dönemden sonra Erken Tunç Çağı IB dönemi başlamakta ve bu dönem MÖ 2700'e kadar devam etmektedir[87].

Genel olarak değerlendirilecek olursa, Batı Anadolu'da Erken Tunç Çağı I, yaklaşık olarak MÖ 3100/3000-2700/2650 tarihleri arasına yerleştirilmektedir. Erken Tunç Çağı II ise yaklaşık olarak MÖ 2700/2650 – 2300 yılları arasına tarihlendirilmektedir[88] (Tab. 2). İleriki yıllarda yapılacak yeni kazılar ve uygulanacak yeni arkeometrik yöntemlerdeki gelişmeler sonucunda, Batı Anadolu Erken Tunç Çağı kronolojisi daha da kesinlik kazanacaktır.

[84] Şahoğlu 2008a.
[85] Şahoğlu 2008a, 155.
[86] Şahoğlu 2008b, 486-487.
[87] Efe-Ay 2000, Fig. 19; Efe-Türkteki 2011a.
[88] Erkanal 2011a, 120.

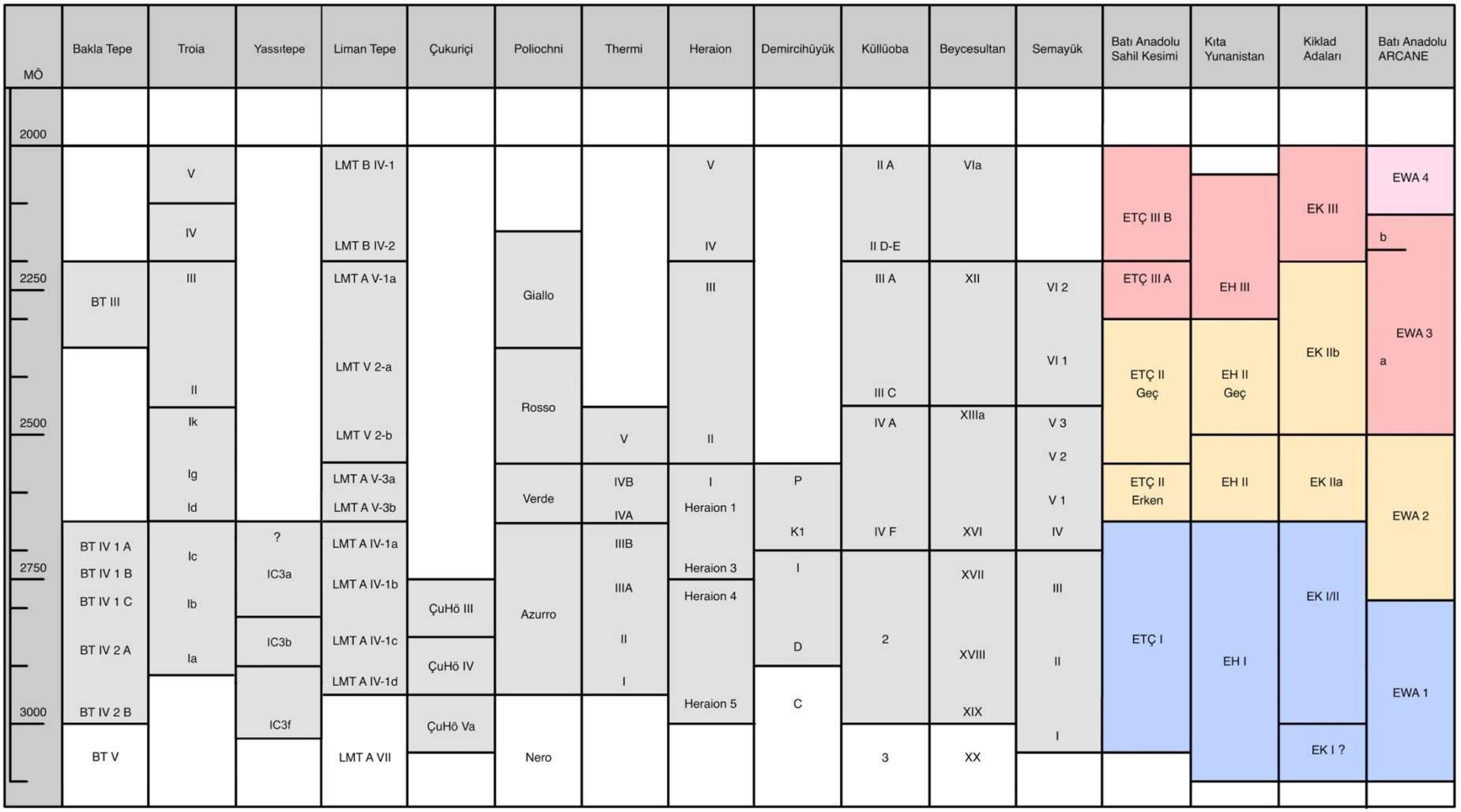
MÖ
2000
2250
2500
2750
3000
Bakla Tepe
BT III
BT IV 1 A
BT IV 1 B
BT IV 1 C
BT IV 2 A
BT IV 2 B
BT V
Troia
V
IV
III
II
Ik
Ig
Id
Ic
Ib
Ia
Yassıtepe
?
IC3a
IC3b
IC3f
Liman Tepe
LMT B IV-1
LMT B IV-2
LMT A V-1a
LMT V 2-a
LMT V 2-b
LMT A V-3a
LMT A V-3b
LMT A IV-1a
LMT A IV-1b
LMT A IV-1c
LMT A IV-1d
LMT A VII
Çukuriçi
ÇuHö III
ÇuHö IV
ÇuHö Va
Poliochni
Giallo
Rosso
Verde
Azurro
Nero
Thermi
V
IVB
IVA
IIIB
IIIA
II
I
Heraion
V
IV
III
II
I
Heraion 1
Heraion 3
Heraion 4
Heraion 5
Demircihüyük
P
K1
I
D
C
Küllüoba
II A
II D-E
III A
III C
IV A
IV F
2
3
Beycesultan
VIa
XII
XIIIa
XVI
XVII
XVIII
XIX
XX
Semayük
VI 2
VI 1
V 3
V 2
V 1
IV
III
II
I
Batı Anadolu Sahil Kesimi
ETÇ III B
ETÇ III A
ETÇ II Geç
ETÇ II Erken
ETÇ I
Kıta Yunanistan
EH III
EH II Geç
EH II
EH I
Kiklad Adaları
EK III
EK IIb
EK IIa
EK I/II
EK I ?
Batı Anadolu ARCANE
EWA 4
b
EWA 3
a
EWA 2
EWA 1

Tablo 2

II. MÖ 3. BİNYIL'IN İLK YARISINDA BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU MİMARİSİ

II.1. Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi

II.1.1. Kumtepe

Kumtepe, Troia'nın kuzeydoğusunda, Troia'ya yaklaşık 5 km, Çanakkale Boğazı'na 2 km uzaklıkta, düze yakın küçük bir tepe üzerinde yer alır[89]. Orta ve Geç Kalkolitik dönemlerde de yerleşim gören merkez, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında terk edilmiştir[90]. Kumtepe I A, I B ve I C olarak adlandırılan tabakalaşma, 1993-1995 yıllarında Korfmann tarafında yapılan yeni kazılar sonucunda Kumtepe A, B ve C olarak yeniden düzenlenmiştir[91].

Kumtepe höyüğü, tarımsal alan açmak amacıyla 1993 yılında düzleştirilmiş ve bu düzleştirme sonucunda MÖ 3. Binyıl'a ait olan mimari öğeler tamamen ortadan kaldırılmıştır[92]. Bu nedenle yerleşimin tez kapsamına giren Kumtepe I C tabakası hakkındaki bilgiler, 1934 yılında Sperling ve Koşay tarafında yapılan 10 günlük kısa süreli kazılar sonucunda elde edilmiştir[93]. Bu kazılar sonucunda, I C tabakasına ait iki evreli mimari kalıntılar T, U, S ve V sondajlarında ortaya çıkarılmıştır. Dikdörtgen plana sahip yapılardan hiçbirinin tam planına ulaşılamamıştır. En iyi araştırılan konut, S sondajında I C1 evresinde kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanmakta olup, 4,75 m genişlikte dikdörtgen bir plana sahiptir. Yapı içerisinde taş döşemeli küçük bir platform yer almaktadır. Bu yapının duvarı, iki sıra iri boyutlu taş örgülü olup, 0,50 m genişliğe sahiptir. Genel olarak bu evrede ortaya çıkarılan duvarlarda işlenmemiş toplama kireç

[89] Sperling 1976.
[90] Riehl 1999, 7.
[91] Korfmann ve diğ. 1995.
[92] Korfmann 1994.
[93] Sperling 1976.

taşları kullanılmıştır. Gerek I C1 evresi gerekse I C2 evresi mimari kalıntılarında, duvar örgülerinde herhangi bir farklılık gözlenmemiş ve her iki evrenin konut duvarları taş temel üzeri kerpiç mimari tekniğiyle inşa edilmiştir[94].

Geniş kapsamlı kazıların yapılmamış olması, Kumtepe'nin yerleşim modeli hakkında net bir yargıya varmayı engellese de elde edilen veriler ışığında Kumtepe'nin mimari dokusunun, MÖ 3. Binyıl'da Batı Anadolu yerleşim yerlerinde görülen birbirine bitişik uzun ev yapılarıyla benzer olduğu düşünülebilir[95] (Lev. 1/A).

II.1.2. Troia

Troia yerleşimi, Çanakkale'nin merkez ilçesine bağlı Tevfikiye köyünün batısında, Dümrek çayının güneyinde yer alır. Deniz kenarında kurulan yerleşim, günümüzde Karamenderes ve Dümrek çaylarının denizi doldurması nedeniyle iç kesimde kalmıştır[96]. MÖ 3. Binyıl'da önemli merkezler içerisinde yer alan Troia, Batı Anadolu'da en erken ve en uzun süreli kazıların yapıldığı merkezdir.

Troia'da, Schliemann tarafından yapılan ilk kazılar 1871 yılında başlamış ve aralıklarla 1890 yıllına kadar devam etmiştir. Schliemann'ın yaptığı kazılarda amaç kültürel katmanları ortaya çıkarmaktan ziyade "Priamos Hazinesini" bulmaya yöneliktir. Troia'da daha sonra Dörpfeld 1893-1894 yıllarında kazılar yapmış ve Troia'nın tabakalaşmasını ilk defa ortaya çıkarmıştır. Troi'da ilk bilimsel kazı çalışmaları ise 1932-1938 yıllarında Blegen tarafında başlatılmıştır. 1988-2005 yılları arasında Korfmann[97], 2006-2012 yılları arasında Pernicka başkanlığında gerçekleştirilen kazılar, 2013 yılından itibaren ise Aslan tarafından sürdürülmektedir.

[94] Sperling 1976.
[95] Sperling 1976, Fig. 3.
[96] Kayan 2014, Fig. 4.
[97] Sazcı 2008.

Troia'ya, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcından (Troia I b), Geç Tunç Çağı sonuna kadar yerleşim yeri savunma sistemleri ile çevrelenmiştir. En erken savunma sistemi, D5 alanında "Schlieman yarması" olarak bilinen alan içerisinde çıkarılan Duvar c'dir. İlk kez Mellaart tarafından sur olarak değerlendirilen bu duvar, Korfmann tarafından yapılan yeni dönem kazılarında da sur olarak yorumlanmıştır[98]. Erken Truva I (b-c)[99] evrelerinde, Duvar c ve Duvar b olarak adlandırılan savunma sistemi kireç taşları kullanılarak inşa edilmiştir. Dörfeld tarafından yaklaşık olarak 2,50 m genişliğe sahip olduğu belirtilen Duvar c'nin günümüze kadar korunan genişliği 1,50 m'dir[100]. Duvar b'ye göre nispeten daha sağlam yapılı olan Duvar c'nin ortaya çıkarılan uzunluğu 13 m'dir[101]. Korfmann bu duvarın testere dişli sur özelliği gösterdiğini belirtmektedir[102]. Ivanova ise Duvar c'nin çıkıntı yaparak diş yaptığı kısmı, yerleşimin giriş kapısı olarak değerlendirmiştir[103]. Bu kapsamda ele alındığında, sur üzerinde yer alan çıkıntının kapı girişi önünde yer alan kuleye ait olabileceği de düşünülmelidir (Lev. 1/B).

Troia yerleşiminin en erken evresi olan Troia I a evresi ile bağlantılı herhangi bir savunma sistemine rastlanmamıştır. Bu evrede apsidal planlı Ev-103 ile bu evin kuzeyinde yer alan Ev-118'in güney duvarının çok az bir kısmı açığa çıkarılmıştır. Doğu-batı doğrultusunda uzanan bu iki yapıdan daha iyi korunmuş olan Ev- 103, yaklaşık olarak 5x14,20 m boyutlarında olup, apsidal plana sahiptir. Duvar yüksekliği 0,40-0,65 m arasında değişen yapının, güney duvarının genişliği ise 0,50-0,60 m arasında değişmektedir[104]. Yapının apsidal kısmı, duvarın geri kalan kısmına göre daha küçük taşlardan oluşturulmuştur. Blegen, bu durumu, apsidal kısmın daha sonradan eklenmiş olabileceğine ya da apsidal kısmın çatı sisteminin hafif malzemeyle örtülmüş

[98] Mellaart 1959, 132; Korfmann 1989b, 310-313.
[99] Ivanova 2016, Fig. 4.
[100] Korfmann 1989b, 310-313; Ivanova 2013, Fig. 5; Ivanova 2016, Fig. 4.
[101] Mellaart 1959, 132.
[102] Korfmann 1989b.
[103] Ivanova 2013, Fig. 5.
[104] Blegen ve diğ. 1950, 82, Fig. 425.

olabileceğine bağlamaktadır[105]. Yapının apsis kısmı içerisinde ele geçen kapı mili taşı, kapı girişinin bu apsis üzerinde olabileceğini göstermesi açısında önemlidir. Gerek apsidal planlı yapının gerekse kuzeyinde yer alan Ev-118'in güney duvarının taş temel örgüsü, kaba düzensiz taşların çamur harçla örülmesiyle oluşturulmuştur. Taş temel üzeri kerpiç veya dal örgü-çamur harç tekniğiyle yapılmış duvarların iç ve dış yüzeyleri çamur harçla sıvanmış olmalıdır. Nitekim apsidal planlı yapının doğu kısmında, duvarın iç yüzeyinde sıva kalıntılarına rastlanmıştır[106].

Troia I b katına ait, konut olarak kullanılan yedi yapı ortaya çıkarılmıştır[107] (Lev. 2). Bu yapılar içerisinde Ev-102, Blegen'e göre diğer yapılardan bağımsız olarak inşa edilmiştir[108]. Korfmann ise Blegen'in aksine Ev-102'yi birbirine bitişik uzun ev sisteminin bir parçası olarak değerlendirmiştir[109]. Ev-102, 18,75 m uzunluğa, 7 m genişliğe sahip olup, doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Evin içten ve dıştan çamur harçla sıvanan taş temelli duvarları 0,50-0,70 m arasında yüksekliğe, 0,75-0,90 m arasında değişen genişliğe sahiptir. Taş temellerin alt sıralarında daha düzgün ve iri taşlar, taş sırasının 3'üncü dizisinde ise nispeten daha küçük taşlar kullanılmıştır. Bu küçük taş sırasının üzeri ise alt sırada bulunan taşlarla aynı boyutta fakat daha düzensiz taşlarla tekrar yenilenerek örülmüştür. Yapının güney uzun duvarı üzerinde de duvarın tekrardan yenilenerek kullanıldığına dair izler mevcuttur[110]. Yapının kapı girişinin üzerinde bulunduğu batı kısa duvarı, diğer duvarlarından farklı olarak balıkkılçığı tekniği ile inşa edilmiştir[111]. Evin ortasında ve arka kısmında olmak üzere iki ayrı ocak tabanı yer alır. Yine yapının ana odasında taşlarla oluşturulmuş bir platform yer almaktadır[112]. Evin

[105] Blegen 1937.
[106] Blegen ve diğ. 1950, 82-83.
[107] Ivanova 2016, Fig. 4.
[108] Blegen 1963, 48; Ivanova 2013, 22.
[109] Ivanova 2013, 22; Ivanova 2016, 41; Korfmann 1991a, 7.
[110] Blegen ve diğ. 1950, 90.
[111] Blegen ve diğ. 1950, 91.
[112] Blegen 1963, 47.

sundurması belirli uygulamalarla mekân içi gibi aktif olarak kullanılmıştır[113] (Lev. 3/A). Ev-102 ve güney bitişiğinde yer alan yapı, genişlikleri ve planları ile diğer yapılardan farklı bir doku yansıtmaktadır. Bu iki yapı dışında güneyde yer alan yapıların kapı girişlerinin bulunduğu alanda sundurmalara rastlanmamıştır[114].

Troia I c evresinde tam plan veren yapılara ulaşılmamıştır. Ev-101, 114 ve 122 olmak üzere üç yapının kalıntılarına ulaşılmıştır. Ev-101, 5,30 m uzunluğunda 4,10 m genişliğinde trapez planlıdır[115].

Troia I b-c evrelerinden sonra savunma sisteminin bir kısmını oluşturan duvar c ve duvar b'nin kullanımı iptal edilerek[116] bu duvarların güneyine, Troia I d evresinde Blegen tarafından IW duvarı olarak adlandırılan yeni bir sur inşa edilmiştir[117]. Bu sur, yerleşimin tüm kuzey alanını ve doğuda bir kısmını çevrelemektedir. Yerleşimin batı kısmında kuzeybatıya dönen IW duvarına ait herhangi bir ize rastlanmamıştır. Çok sağlam olarak korunmuş olan IW duvarının yüksekliği 3,50 m'yi bulmaktadır[118]. Düzgün yassı taşlarla oluşturulan duvarda, alt kısımda iri taşlar, yukarı doğru ise daha küçük boyutlu taşlar kullanılarak savunma sisteminin taş temeli oluşturulmuştur[119]. Duvarın orijinal kalınlığı tam olarak belirlenmemiş olmasına rağmen D5 alanının batı kısmında bazı yerlerde 2 m'lik bir kalınlığa sahip olduğu tespit edilmiştir[120].

Yerleşimin etrafını çevreleyen savunma sistemi, iki kule ile güçlendirilmiştir. MR kapısı 1,97 m genişliğinde, yerleşimin orta kısmına doğru açılmaktadır. Kapı girişinin doğusunda yer alan R Kulesi ve sur duvarı, direkt ana kaya üzerine oturtulmayıp dolgu

[113] Blegen ve diğ. 1950, 92.
[114] Ivanova 2016, Fig. 4.
[115] Blegen ve diğ. 1950, 101, Fig. 427.
[116] Mellaart 1959, 134.
[117] Blegen ve diğ. 1950, 145; Mellaart 1959, 134.
[118] Blegen ve diğ. 1950, 145-146.
[119] Blegen ve diğ. 1950, 146, Fig. 437.
[120] Blegen ve diğ. 1950, 146.

toprağı üzerine yerleştirilmiştir. Yerleşim girişinin batı kenarında yer alan M kulesi ise yassı taşlar döşenerek eğimli bir şekilde yükseltilmiştir[121].

Bu evre ile ilişkilendirilen ve konut olarak kullanılan mimari öğelere sınırlı alanlarda rastlanmıştır. Söz konusu bu evrenin en önemli yapısı Ev-115, doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Bu yapı alt evrede kullanım gören Ev-102 ile mimari plan açısında benzer özellik göstermektedir[122]. Yoğun olarak tahribatın gözlemlendiği evin, kuzey duvarının korunan uzunluğu 11,10 m'ye ulaşırken, yapının güney duvarının korunan uzunluğu ise 6,60 m'dir[123]. Evin duvarları taş temelden sonra kerpiç bloklarla yükseltilmiştir. Ortalama 0,065 m kalınlığına, 0,365 m uzunluğuna sahip olan kerpiç bloklar, kahverengimsi kilden yapılmıştır. Duvar örgüsünün kerpiç blokları arasında 0,02 m genişliğinde sarı kil harcı kullanılmıştır. Taş temel üzerinde yer alan kerpiç bloklar ise ince bir sıva ile kaplanmıştır[124].

Troia I e-f evresinde oldukça tahrip olan dört yapı kalıntısının duvar örgü sistemi, erken evrelerde görülen örgü sistemi ile aynı karakterdedir[125].

Troia I'in geç tabakasının I g evresinde, Troia I'in orta tabakasında ilk defa inşa edilen IW duvarının kullanımına devam edilmiştir. Bu duvara kadar uzanan yassı sal taşların düzgün bir şekilde yerleştirilmesiyle rampa IX inşa edilmiştir. Bir kısmı geç tabakalarca diğer kısmı da Schliemann tarafından tahrip edilen rampanın, korunan kısmı 5x2,30 m'dir[126]. IW duvarının güneyinde, bu duvara paralel olarak uzanan yeni bir savunma duvarı IZ inşa edilmiştir. Yerleşimin tamamını çevrelediği düşünülen bu surun 40 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır[127]. Troia geç evresinde yerleşimin doğu kapısında yer alan T kulesi ve güneydoğu kapısında yer alan S kulesi ilk kez bu evrede

[121] Blegen ve diğ. 1950, 147.
[122] Ivanova 2013, 24.
[123] Blegen ve diğ. 1950, 134.
[124] Blegen ve diğ. 1950, 134.
[125] Blegen ve diğ. 1950, Fig. 429.
[126] Blegen ve diğ. 1950, 182.
[127] Blegen ve diğ. 1950, 188.

inşa edilmiştir. Troia I'in orta evresinde kullanım gören M ve R kuleleri bu evrede de kullanılmıştır[128].

Savunma sistemi dışında gündelik yaşamsal faaliyetlerin sürdürüldüğü mekânların birçoğu, Schliemann tarafından tahrip edilmesi nedeniyle tam planlarından yoksundur. D2 ve D3 alanında birbirine bitişik evlerin mimari kalıntılarının bir kısmına ulaşılmıştır[129]. Troia I g evresi öncesinde, evler doğu-batı doğrultusunda uzanırken bu evre ile birlikte mimari planda değişikliğe gidilerek yapıların yönleri kuzey-güney doğrultusunda 90^0 dönmüştür[130].

II.1.3. Beşiktepe

Beşiktepe, Çanakkale il sınırları içerisinde, Troia yerleşiminin yaklaşık 7 km batısında, Beşik Körfezi içerisinde denize açılan bir çıkıntı üzerinde yer almaktadır[131]. Beşiktepe'de, Troia kazılarının kronolojik sorunlarına çözüm bulmak amacıyla[132] Korfmann tarafından 1982-1986 yılları arasında kısa süreli kazılar yürütülmüştür[133].

Beşiktepe'de, Troia I'in en erken safhalarıyla çağdaş 7 evre tespit edilmiştir[134]. S-15 ve S-16 alanlarında kırmızı renkli kil dolgu içerisine kuru duvar tekniğiyle gelişi güzel yerleştirilen taşlarla, hafif eğimli bir duvar oluşturulmuştur. Birkaç evresi tespit edilen bu duvar, Korfmann tarafından savunma sistemi olarak değerlendirilmiştir[135]. Kil dolgu ile birlikte oluşturulmuş olan taş duvar, rüzgâra açık olan yerleşimi çevreleyerek koruma altına almıştır[136]. Korfmann, yerleşimin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında terk edilmesinin

[128] Mellaart 1959, Fig. 2.
[129] Blegen ve diğ. 1950, 162-167.
[130] Korfmann 1991b, 427.
[131] Korfmann 1989a, 271; Riehl 1999, 14.
[132] Korfmann 1984, 108.
[133] Korfmann 1989a, 271.
[134] Korfmann 1987, 131.
[135] Korfmann 1984, 108; Korfmann 1985, 159.
[136] Korfmann 1986b, 264.

sebebini, höyüğün tabakalaşarak yükselmesi sonucunda rüzgâr sığınağının işlevini yitirmiş olmasına bağlamaktadır[137].

Konut olarak kullanılan yapılar, birbirine bitişik şekilde cadde boyunca dizilerek oluşturulmuştur[138]. Bu evlerin kapı girişleri, ana caddeye bakan dar duvarlar üzerinde yer almaktadır. Beşiktepe'de konutların ön kısımlarında, yan uzun duvarların oluşturduğu antelere rastlanmaz. Uzun evlerden oluşan yerleşimin mimari dokusu içerisinde, güney batıda apsidal planlı bir konut da yer almaktadır[139]. Birbirine bitişik olarak sıralanmış güney ve kuzey ev grupları arasında yer alan sokak, yerleşimin ilk evresinde 3 m genişliğindeyken, yerleşimin son evresinde yaklaşık olarak 1 m genişliğe kadar düşerek dar bir geçit haline gelmiştir[140] (Lev. 3/B).

Evler, tüm evreler boyunca taş temelli ve dikdörtgen planlı inşa edilmiş olup, en alt evrede en büyük yapı 14x5 m boyutlarındadır [141]. Toplama taşlarla inşa edilen duvarların[142] bazılarında balıkkılçığı tekniği kullanılmıştır[143]. Evlerin çatı sistemi iki yan duvar üzerine yerleştirilen ahşap hatıllarla kaplanarak düz dam şeklinde oluşturulmuştur. Konutlar içerisinde bu ahşap hatılları destekleyen dikmelerin oturduğu taş plakalara veya taş kümelerine rastlanmıştır. Evlerin ortasında farklı evrelere sahip ocak tabanları yer alır. Korfmann'a göre ev içerisinde taş döşemeli alanlar divan ya da yatak olarak kullanılmıştır[144].

II.1.4. Yassıtepe

[137] Korfmann 1987, 132.
[138] Korfmann 1988, Fig. 1.
[139] Korfmann 1989a, Fig. 1.
[140] Korfmann 1987.
[141] Korfmann 1987, 132.
[142] Korfmann 1985b, Fig. 3.
[143] Korfmann 1984, 108; Korfmann 1985, Fig. 4.
[144] Korfmann 1986a, 306; Korfmann 1987, 132.

Yassıtepe Höyüğü, İzmir ili Bornova ilçesi sınırları içerisinde Mandra Deresi'ne yakın bir konumda yer alır. Yerleşim yeri, topoğrafik olarak hafif basık bir yükselti görünümündedir[145]. 2011 yılında Derin başkanlığında başlatılan ve hala sürdürülen kazılar sonucunda, höyükte ilk yerleşimin MÖ 4. Binyıl'ın sonlarında başlayıp, MÖ 3. Binyıl'ın ilk çeyreğine kadar devam ettiği anlaşılmıştır[146]. 2015 yılında 8 evre olarak tanımlanan höyüğün tabakalaşması IC3 a-h olarak adlandırılmıştır[147]. 2016 yılında ise tabakalaşma IIB 1-8 olarak yeniden değiştirilmiştir[148]. Höyük üzerinde kazıların derinleşmeden çok, yatay düzlemde gerçekleştirilmesi nedeniyle sadece yüzeye yakın olan IIB 1 ve 2 (IC3 a-b) mimari evreleri gün yüzüne çıkarılmıştır[149].

Yassıtepe yerleşimi, Batı Anadolu'da MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında diğer merkezlerde olduğu gibi birbirine bitişik orta duvarlarının ortak kullanıldığı evlerden oluşmaktadır[150] (Lev. 4/A). Yerleşim içerisinde yer alan birbirine bitişik uzun evlerin arka kısımlarının sur duvarına dayanmış olabileceği düşünülmektedir[151]. Nitekim şu ana kadar ortaya çıkarılan yapıların üst üste tekrardan yenilenerek inşa edilmesi, bu yerleşimin bir savunma sistemiyle çevrelenmiş olabileceğini göstermektedir. Evlerin doğrultularının değişmeden aynı alan üzerinde tekrarlanması, yerleşimin savunma sistemi içerisinde belirli bir alan içerisinde sıkışmasından kaynaklanmış olmalıdır.

Yassıtepe'de kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanmakta olan yapılar, 12 m'den daha uzun ve 4,30-4,70 m arasında değişen genişliklere sahiptir. Duvar aksından çıkarak bel yapmış durumda olan taş temelli duvarların genişliği 0,50-0,65 m arasında değişmektedir[152]. 2 veya 3 sıra taşın yan yana getirilmesi ile oluşturulan taş duvarlarda,

[145] Derin 2006, 1.
[146] Derin-Caymaz 2014, 423.
[147] Derin ve diğ. 2015, 252.
[148] Derin ve diğ. 2016, 167.
[149] Derin ve diğ. 2015, 457.
[150] Derin-Caymaz 2014, 457, Çiz. 3.
[151] Derin ve diğ. 2015, 458.
[152] Derin-Caymaz 2013, 123.

yüzeyleri aşınarak ovalleşmiş dere taşları kullanılmıştır[153]. Taş yüzeyinde girinti ve çıkıntılı yüzeylerin olmaması duvar taşlarının birbirine kenetlenmesini engellemiş olmalıdır.

Evlerin iç kısımlarında ocak ve tandır tabanlarıyla birlikte depolama amacıyla oluşturulan alanlar da mevcuttur[154]. Bu depolama alanlarıyla birlikte iri pithos kapları da artı ürünü muhafaza etmek için kullanılmıştır[155]. Yapıların tavan sistemi düz dam olmalıdır[156].

II.1.5. Liman Tepe

Liman Tepe, İzmir ili Urla ilçesi iskele mahallesinde İzmir Körfezi'nin güney kıyısında, Karantina Adası'nın karşısında yer alır[157]. Deniz kenarında yüksek kayalık bir topoğrafya üzerine kurulan yerleşim, güneye doğru eğimli bir şekilde kıyı ovasıyla birleşmektedir[158]. Liman Tepe'de kazılar 1992 yılından beri Erkanal başkanlığında sürdürülmektedir.

Liman Tepe Neolitik Çağ'dan (seramik parçalarıyla sınırlı) günümüze kadar sürekli iskâna tabi olmuştur. Liman Tepe'nin VI. kültür tabakası (VI 1 a-d) ve V. kültür tabakasının başları (V 3 a-b)[159] MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilmektedir[160].

MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısının sonlarında yerleşim, büyük bir yangın sonucu yıkılmıştır[161]. Bu yangından sonra tekrardan inşa edilen yapılar bir savunma sistemi ile

[153] Derin ve diğ. 2016, Res. 3.
[154] Derin-Caymaz 2013, 123.
[155] Derin-Caymaz 2014, 422.
[156] Derin ve diğ. 2015, 457.
[157] Erkanal-Şahoğlu 2016, 157.
[158] Erkanal 2008b, 180.
[159] Liman Tepe'nin VI. ve V. kültür tabakasının mimari evrelerinin belirlenmesinde, Prof. Dr. Vasıf Şahoğlu'nun doktora tezinden yararlanılmıştır. Ayrıntılı bilgi için Bkz. Şahoğlu 2002.
[160] Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 2; Kouka 2009, Fig. 8; Şahoğlu 2002, Lev. 16.
[161] Kouka 2009, 144.

koruma altına alınmıştır[162]. MÖ 3. Binyıl'ın başlarına tarihlendirilen LMT VI 1 d tabakasına ait en eski savunma sistemine, kuzey kazı alanında (İzmir-Çeşme karayolunun kuzeyi) yapılan sondaj çalışmaları sonucunda ulaşılmıştır[163]. LMT VI 1 c evresinde yassı Urla taşlarıyla inşa edilen surun alt sırasının üzerine oturduğu, daha kaba taşlarla inşa edilen duvarın[164], Liman Tepe'nin en erken savunma sistemi olabileceği Şahoğlu tarafından dile getirilmiştir[165]. Bu sur duvarına dik olarak kuzey-güney doğrultusunda uzanan ve tabana doğru devam eden Ev-2'nin doğu duvarının bir kısmı gün yüzüne çıkarılmıştır. Ev-2'nin erken evresinin bu evreyle birlikte başladığı[166] ve Erken Tunç Çağı I erken evresinden Erken Tunç Çağı II başlarına kadar bu evin kesintisiz olarak kullanıldığı anlaşılmıştır[167]. Yerleşimin giriş kısmında yer alan ve birbirine paralel uzanan kuzeydoğu-güneybatı doğrultulu iki duvar uzantısı da muhtemelen bu evre ile bağlantılıdır[168]. Liman Tepe VI 1 d evresine ait diğer kalıntılara, höyüğün kuzey kazı alanının tepe kısmında ulaşılmıştır. Topoğrafik olarak savunma sisteminden kot olarak yüksekte yer alan yerleşimin bu kısmında, bir yapıya ait çift sıra taş örgülü "L" şeklinde duvar kalıntısından başka mimari öğeye rastlanmamıştır[169].

LMT VI 1c evresinde bir önceki evrede kullanım gören sur üzerine, yeni bir savunma sistemi inşa edilmiş ve bu yeni savunma sisteminin kullanımı Erken Tunç Çağı II başlarına kadar sürmüştür[170]. Bu yeni savunma sisteminin yaklaşık olarak 25 m uzunluğundaki bir kısmı açığa çıkarılmıştır. 17 sıra, yassı levha taşlarıyla etkileyici ve sağlam bir mimari teknik kullanılarak inşa edilen bu duvarın korunan taş temel yüksekliği

[162] Erkanal 1999, 238.
[163] Şahoğlu 2002, 19.
[164] Erkanal 2000, 254.
[165] Şahoğlu 2002, 19.
[166] Şahoğlu 2002, 19.
[167] Erkanal ve diğ. 2004, 166.
[168] Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 3.
[169] Tuncel-Şahoğlu 2018, Fig. 53.5.
[170] Şahoğlu 2002, 20.

2,70 m, genişliği ise 90 m'dir[171]. Surun dış kısmında 1,50 m aralıklarla 0,24x0,24 m boyutlarında 5 diş çıkıntı yer almaktadır[172]. Savunma duvarının güneye bakan dış kısmında toplama taşlar kullanılarak sura dayalı, kademeli bir şekilde yükselen bir set oluşturulmuştur[173]. Doğu-batı doğrultusunda uzanan savunma sisteminin taş temel kısmı ile birlikte bu set, Ev-2'nin batı duvarı sınırında son bulmaktadır. Bu kısımdan sonra sur, daha düşük kotlu taş temel üzeri kerpiç bir duvarla kazılmamış olan alanın içerisine doğru devam etmektedir[174]. Yerleşimin, savunma sisteminin doğu kısmında bulunan giriş kapısı, kuzey-güney doğrultusunda uzanan birbirine paralel iki kule ile desteklenmiştir[175] (Lev. 4/B).

Sur duvarının iç kısmında kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda, evlerin arka kısımları savunma duvarına dayanacak şekilde, birbirine bitişik orta duvarların ortak kullanıldığı 3 evreli uzun ev grupları yer alır (Lev. 4/B). Bu uzun evlerden 5 tanesi yerleşimin giriş kısmında yer alan sokağın batısına konumlanmışken, sokağın doğusunda plan olarak diğer yapılardan farklılık arz eden Ev-6 yer alır. Yaklaşık olarak 25 m kadar uzunluğa erişen uzun evlerin yaşam alanının geçtiği iç mekân genişlikleri 4,50 m'ye yakındır[176]. Taş temel üzeri kerpiç bloklarla yükseltilen duvarların üst örgüsünde kullanılan kerpiçlerin farklı renk tonlarına sahip olması, kerpiç için kullanılan çamur harcın farklı kaynaklardan edinildiğini göstermesi açısından önemlidir. Kerpiç bloklar arasına ince çamur harç konarak kerpiçlerin birbirini tutması sağlanmıştır[177]. Muhtemelen taş temelin zemin üstünde yer alan etek kısmı ile kerpiç bloklar, çamur harçla

[171] Erkanal 1996, 76; Erkanal 2000, 254; Erkanal 2008, 180; Erkanal-Şahoğlu 2016, 157-158; Şahoğlu 2002, 20.
[172] Erkanal 1996, 76; Erkanal 1999, 238; Erkanal 2011b, 131; Erkanal-Günel 1997, 246; Erkanal-Şahoğlu 2016, 160, Fig. 3.
[173] Erkanal 2008b, 180; Erkanal 2011b, 131; Erkanal-Günel 1997, 246; Erkanal-Şahoğlu 2016, 157-158; Şahoğlu 2002, 20.
[174] Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 3; Erkanal ve diğ. 2012, Çiz 1.
[175] Erkanal-Şahoğlu 2012b, 222.
[176] Erkanal-Şahoğlu 2016, 158; Erkanal ve diğ. 2012, Çiz. 1.
[177] Erkanal-Şahoğlu 2016, 158-159.

sıvanmaktaydı. Duvarların tamamında olmasa da bazı duvarlar (Ev-3'ün batı duvarı) ince beyaz sıva ile kaplanmıştır[178].

Birbirine bitişik vaziyette sıralı uzun evler, ara bölme duvarlarıyla iç mekânlara ayrılmış yapılardan oluşmaktadır. Bu yapılardan Ev-4, sokağın hemen batısında yer almakta olup, diğer yapılara göre oldukça dar bir görünüm sergilemektedir. Bu nedenle Ev-4, diğer yapılardan daha farklı bir amaç doğrultusunda kullanılmış olmalıdır. Sokağın doğu kısmında yer alan Ev-6 ise diğer 5 yapıdan, arka kısa duvarının sura dayanmaması nedeniyle ayrılır. Savunma duvarı ile ev arasında küçük bir boşluk, geçit olarak değerlendirilmiş olmalıdır[179].

Aynı karaktere sahip olan uzun evler içerisinde, Ev-2 ve Ev-3 en iyi araştırılan yapılardır (Lev. 5/A). Ev-3 içerisinde 3 evre boyunca kullanılmış ocak tabanlarına rastlanmıştır. Ev-3'ün en erken tabanı üzerinde dikdörtgen planlı ön kısmı yuvarlatılmış ve bu yuvarlatılmış kısmın ortasında çukur bulunan, toplamda 16 kez sıvanarak tekrardan kullanılan bir ocak tabanı yer alır[180]. Yapı içerisinde çok sayıda ağırlık ve ağırşak bulunması, hane halkının gündelik yaşam dışında ev içerisinde yoğun olarak tekstil üretim faaliyetleri ile uğraştığını göstermektedir[181].

Ev-3'ün bitişiğinde batı duvarının ortak kullanıldığı Ev-2 yer almaktadır. Ev-2 diğer yapılarla aynı plana sahip olup, mimari kalıntılarının tamamına yakını gün yüzüne çıkarılmıştır[182]. 25 m uzunluğunda olan yapının anteleri daha geç tabakaya ait yapı temelleri altına doğru devam etmektedir. Bu nedenle yapının boyutları 25 m'den daha fazla olmalıdır[183]. Ev-2 ara bölme duvarları ile 3 mekâna bölünmüştür. Yapının arka mekânı, taş temelsiz kerpiç bir duvar ile ana mekândan ayrılır. Ana oda diğer mekânlara

[178] Erkanal-Şahoğlu 2016, 159.
[179] Erkanal ve diğ. 2012, 470.
[180] Erkanal-Şahoğlu 2016, 159; Erkanal ve diğ. 2010, 350; Şahoğlu 2008b, 487.
[181] Erkanal ve diğ. 2010, 350; Kouka 2009, 146.
[182] Erkanal ve diğ. 2009, 307, Erkanal ve diğ. 2010, 349.
[183] Erkanal ve diğ. 2010, 349.

göre oldukça büyük olup, bu odanın merkezinde ocak tabanı ile birlikte gündelik faaliyetlerin gerçekleştirildiği bir platform yer almaktadır[184]. Ev-2'nin giriş kısmında, 4,50 m genişliğinde 3,60 m uzunluğunda bir ön oda yer alır. Bu ön oda üzerinde yer alan 0,90 m genişliğinde kapı girişi ile ana mekâna geçiş sağlanmıştır. Deprem sonucu yıkılan yapının bir sonraki evresinde ön odadan ana mekâna geçiş sağlayan bu kapı girişi iptal edilerek ek bir duvar ile kapatılmıştır[185]. Ev-2 içerisinde metal işçiliğiyle bağlantılı pota sapı, bronz kazıyıcı ve gümüş spiralin bulunması, bunların yanı sıra çok sayıda ağırlık ve ağırşakla birlikte 14 deliğe sahip dokuma aletinin yapı içerisinde tespit edilmesi, gelişmiş bir metal ve tekstil endüstrisinin varlığını ortaya koymaktadır[186].

Liman Tepe V-3 a-b[187] evresinde bir önceki evrede kullanım gören yassı sal taşlarla inşa edilen savunma sistemi iptal edilerek, yeni bir sur duvarı, eski surun 7-8 m güneyine inşa edilmiştir[188]. Eski savunma sisteminin üzeri ise kahverengi kerpiç bloklarından oluşan kalın bir dolgu toprağı ile kaplanmıştır[189]. Yerleşimin güney kazı alanında 6 m yükseklikte korunan sur duvarının ve bastiyonun bir kısmı ortaya çıkarılmıştır[190]. At nalı şeklinde ortaya çıkarılan bastiyon 20x29 m boyutlarında ince yassı taşlarla kaplanarak oluşturulmuştur[191]. Kuzeye doğru devam eden bu bastiyon İzmir-Çeşmealtı yolu altından devam ederek kuzey kazı alanına kadar uzanmaktadır[192]. Bastiyonun içi dolgu malzemeleri ile kaplı taş hücrelerden oluşmaktadır. Bu taş hücreler, sur üzerinde yükselen duvarın ağırlığını zemine eşit dağıtarak duvarın aksından çıkıp bel yapmasının önüne geçmiştir[193].

---

[184] Erkanal-Şahoğlu 2016, 159, Fig. 3.
[185] Erkanal ve diğ. 2010, 349.
[186] Erkanal ve diğ. 2004, 167; Erkanal-Şahoğlu 2016, 160; Erkanal ve diğ. 2010, 35; Kouka 2009, 146.
[187] Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 2; Şahoğlu 2002, 24-27.
[188] Erkanal 1998, 388; Erkanal-Hüryılmaz 1994, 367; Şahoğlu 2002, 24
[189] Erkanal 2011b, 131; Erkanal-Günel 1996, 313.
[190] Erkanal 1996, 77, Erkanal 1999, Fig. LIII a-b.
[191] Erkanal 2011b, 131.
[192] Erkanal-Şahoğlu 2016, 162-163, Fig. 9.
[193] Erkanal 1999; Erkanal 2011b.

Liman Tepe V 3 a-b evrelerinde savunma sistemi dışında, aşağı şehirde, 0,65 m kalınlığında 0,40 m yüksekliğinde toplama taşlarla birlikte levha taşları kullanılarak örülen apsidal planlı bir yapının 3 m uzunluğunda, 1,20 m genişliğindeki duvarı ortaya çıkarılmıştır[194]. Bu yapılar içerisinde yer alan seramik formlarının sur içi ile bağlantılı olması,[195] Erken Tunç Çağı II'nin başlarında yerleşimin aşağı ve yukarı şehirlerden oluşan bir mimari dokuya sahip olduğunun kanıtlarını sunmaktadır[196]. Sur içerisinde ise LMT VI. kültür tabakasının başlangıcından beri devam eden Ev-2 ve Ev-3'ün arka kısımları sura dayanacak şekilde, kuzey kısmı ise güneye çekilerek biraz daha küçülerek kullanımları sürdürülmüştür[197]. Ev-2 ve Ev-3'ün doğu kısmında doğu-batı doğrultusunda uzanan M-82 evi yer alır. 3,45 m genişliğe sahip olan bu evin sadece 10 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Evin batı kısa duvarı üzerinde yer alan kapı girişi 0,96 m genişliğinde olup, kapı girişinin önü yassı taşlarla döşenmiştir[198]. M-82 evinin iki uzun yan duvarının oluşturduğu giriş kısmında yer alan sundurma içerisine kuzeyden ve güneyden iki duvar örülerek kapı girişi dar bir koridora dönüştürülmüştür. Yapının orta kısmında erken evre evlerinde olduğu gibi ocak tabanı yer almaktadır. Bu evin güney duvarını ortak kullandığı, benzer görünümde diğer bir yapının sadece ante duvarı ve batı duvarının küçük bir kısmı ortaya çıkarılmıştır (Lev. 5/B).

Birbirine bitişik sıralı uzun ev geleneğinin söz konusu bu evrede de devam ettiği net bir şekilde anlaşılmaktadır[199].

II.1.6. Çeşme-Bağlararası

[194] Erkanal-Hüryılmaz 1994, 368; Şahoğlu 2002, 25.
[195] Erkanal-Hüryılmaz 1994, 368; Erkanal-Günel 1996, 314.
[196] Şahoğlu 2002, 25.
[197] Şahoğlu 2002, 25-26.
[198] Erkanal ve diğ. 2016, 330.
[199] Erkanal ve diğ. 2016, Res. 6.

İzmir ili Çeşme ilçesi Musalla mahallesinde yer alan Çeşme-Bağlararası, günümüz Çeşme marinasının hemen güneyinde, Chios (Sakız) adasının karşısında yer alır. Yerleşimin yanında yer alan dere yatağı ile birlikte deniz kıyı çizgisinin değişimine bağlı olarak yerleşim yeri yatay düzlemde yer değiştirmiştir[200]. Bu yer değişim gerek MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına ait olan yerleşimi, gerekse daha sonradan kurulan MÖ 2. Binyıl yerleşimi mimari tabakalarının, üst evre yapıları tarafından tahrip olmasını engellemiş ve bu sayede her ne kadar kısıtlı alanlarda mimari kalıntılara ulaşılmış olsa da bu mimari öğeler oldukça iyi korunmuş bir şekilde açığa çıkarılmıştır. Çeşme-Bağlararası'nda 2002-2005 yılları arasında Çeşme Arkeoloji Müzesi'nin idarî, Erkanal'ın bilimsel başkanlığında, 2009 yılından itibaren ise Şahoğlu başkanlığında kazılar sürdürülmektedir[201].

Çeşme-Bağlararası 3. tabakasının erken evreleri, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısının sonlarına tarihlendirilmiştir[202].

Yaklaşık olarak 300 m^2 bir alanda ortaya çıkarılan MÖ 3. Binyıl yerleşiminde, evlerin sık bir şekilde yerleştirilmiş olması, Çeşme-Bağlararası'nın, Batı Anadolu sahil kesimi ve çevre kültür bölgelerinde açığa çıkarılan yerleşimlerde olduğu gibi bir savunma sistemi ile çevrelenmiş olabileceğini göstermektedir[203]. Ortaya çıkarıldığı kadarıyla küçük çakıl taşları ile döşenmiş sokağın belirli bir kısmı bilinçli olarak geniş bırakılmıştır. Muhtemelen bu geniş alan sokakların birleştiği bir kavşak olmalıdır. Yaklaşık olarak 0,90 m genişliğinde kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanan bu sokakla birbirinden ayrılan yapılar, uzun evler, trapez planlı yapılar ve hafif apsis yapan bir yapıdan oluşmaktadır (Lev. 6/A). Belirli bir düzenden çok sokağa göre şekillenen yapıların, kapı girişleri evlerin dar duvarları üzerinde yer almasına rağmen bazı yapıların kapı girişleri

[200] Şahoğlu 2012, 83.
[201] Şahoğlu ve diğ. 2018, 372.
[202] Şahoğlu 2012, 83.
[203] Şahoğlu ve diğ. 2018, 377.

yan uzun duvar üzerine açılmıştır. Planlarında ve konumlarında herhangi bir değişiklik olmadan kullanımları sürdürülen yapılar, birkaç evreden oluşmaktadır[204].

Gündelik yaşamsal faaliyetlerin aktif olarak gerçekleştirildiği evlerin orta kısımlarında bir platform ve bu platformların üzerinde ise ocak tabanları yer alır. Evlerin iç kısımlarında taş temelsiz kerpiç bloklarla küçük mekânlar oluşturulmuştur. Bu mekânları oluşturan ara bölme duvarları, tavana kadar ulaşmayıp muhtemelen çok daha kısa tutularak, iç kısımları depolama amacıyla kullanılmıştır.

Tüm yapıların toplama taşlardan oluşturulan taş temelleri yaklaşık olarak 0,50 m genişliğe sahiptir. Bu taş temellerin üzerine kerpiç bloklar yerleştirilerek duvarların üst örgüleri oluşturulmuştur[205]. Yaklaşık olarak 2 m'ye kadar korunmuş bazı yapıların taş temelleri birkaç evreli olup, duvarlar tekrardan onarılarak kullanılmıştır. Taş temelli kerpiç duvarların üzeri beyaz sıva ile kaplanmıştır[206].

Oldukça detaylı araştırılan evler içerisinde M-52 evi, 8,60 m uzunluğunda, 3,80 m genişliğinde kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanmaktadır. Evin kapı girişinin kuzeybatıda kazılmayan alan içerisinde yer alması nedeniyle evin ante duvarları ya da yapı girişinin ön kısmında yer alan sundurmanın varlığı hakkında bilgi edinilememiştir. Buna rağmen yapı içerisinde oldukça önemli verilere ulaşılmıştır. Evin giriş kısmının hemen sağında, kerpiç duvarlarla oluşturulmuş iki küçük kare biçimli muhtemelen ambar olarak kullanılmış iki hazne yer almaktadır. Yapının orta kısmında, biraz daha güneydoğuya doğru 1,10x1,80 m boyutlarında, üzerinde ocak tabanı bulunan trapez formlu bir platform mevcuttur. Platformun çevresinde ocak tabanının üst kısmında yer alan çatıyı desteklemek amacıyla yerleştirilmiş 0,30 m çapında 3 dikme deliği yer almaktadır[207] (Lev. 6/B). Bu dikme delikleri yapının dam kısmını taşıyan taşıyıcı

[204] Şahoğlu ve diğ. 2018.
[205] Şahoğlu ve diğ. 2018, 375.
[206] Şahoğlu ve diğ. 2018.
[207] Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 8.

dikmelerden ziyade ocak tabanı üzerinde boş bırakılan alanla bağlantılı olmalıdır. Benzer dikme deliklerinin M-39 evinin ortasında yer alan platformun çevresinde de bulunmasıyla, düz damlı bu yapıların, ocak tabanlarının üst kısımlarında belirli düzenlemeler yapılarak (ahşap çatı), ev içlerinin havalandırılması, aydınlatılması ve ocak dumanının tahliye edilmesi amaçlanmış olmalıdır[208].

II.1.7. Çukuriçi

Çukuriçi Höyüğü, İzmir ili Selçuk ilçesinde, Efes Kenti'nin Magnesia giriş kapısına 500 m uzaklıkta[209], hayvancılığa ve tarımsal faaliyetlere elverişli bir alan üzerine kurulmuştur[210]. Çukuriçi Höyük'te 1995 ve 1996 yıllarında Efes Arkeoloji Müzesi tarafından küçük çaplı sondaj çalışmaları yapılmış[211] olup, gerçek sistemli kazılara ise Horejs başkanlığında 2007 yılında başlanmıştır[212].

Höyükte Erken Neolitik dönemden başlayarak Geç Neolitik döneme kadar yerleşim kesintisiz olarak devam etmiştir. MÖ 6. Binyıl başlarından terk edilen höyükte MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısına kadar herhangi bir kültür katmanına rastlanmamıştır. MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısında tekrardan yerleşim gören höyükte, MÖ 3. Binyıl'ın ilk çeyreğine kadar yerleşim devam etmiş ve Çukuriçi yaklaşık olarak MÖ 2750 yıllarında terk edilmiştir[213].

Çukuriçi Höyük'te, MÖ 3. Binyıl'ın ilk çeyreğine ÇuHö Va, ÇuHö IV, ÇuHö III ve karışık tabaka olarak adlandırılan ÇuHö II evrelerine ait verilere S1-S4 ve M1

[208] Şahoğlu ve diğ. 2018, 376.
[209] Evren 1999, 23; Evren-İçten 1998, 113.
[210] Horejs 2014, 18; Horejs-Mehofer 2015, 166.
[211] Evren-İçten 1998, 113.
[212] Horejs 2009, 360; Horejs-Mehofer 2015, 166.
[213] Horejs 2017, Fig. 1.5.

alanlarında ulaşılmıştır[214]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk çeyreğine ait mimari öğeler yalnızca ÇuHö IV ve ÇuHö III evrelerinde tespit edilmiştir[215].

ÇuHö IV ve ÇuHö III evrelerinde konutlar, farklı boyutlarda olsalar da dikdörtgen planlı, birbirine bitişik uzun evlerden oluşmaktadır. Birbirine bitişik olarak inşa edilen bu evler kuzey-güney ve doğu-batı doğrultusunda uzanan sokaklara açılmaktadır[216] (Lev. 7/A). Yerel toplama taşlardan yapılmış taş temelli duvarların üst örgüsünün, tamamı korunmuş kerpiç bloklara rastlanmamış olsa da, kerpiç ile yükseltildiği düşünülmektedir[217]. ÇuHö IV ve ÇuHö III evrelerinde kullanım gören Oda 18 olarak adlandırılan yapı dışında, hiçbir evin kapı girişi kısmında sundurmalara rastlanmamıştır. Oda 18'in ante duvarları 0,50-0,80 m uzunluğunda[218] olup, Batı Anadolu mimarisinde karşılaşılan antelere oranla oldukça kısadır.

Kazılan alan içerisinde merkezi bir konumda yer alan Oda 18'in, Horejs tarafından hem konut olarak hem de atölye olarak kullanıldığı düşünülmektedir[219]. Kuzey-güney doğrultulu uzanan yapının doğu uzunluğu 6,13 m iken, batı uzunluğu 5,63 m'dir. Yapının genişliği de uzunluğu gibi değişken olup, güneyde 3,70 m'yi bulan mekân genişliği, kuzeyde daralarak 3,45 m'ye kadar düşmektedir[220]. Duvar genişliği 0,40-0,55 m arasında değişen Oda 18'in taş temel örgüsünde, taş duvarın kenar hatlarında nispeten iri taşlar, duvar içerisinde ise daha ufak boyutlu taşlar kullanılmıştır [221]. ÇuHö III evresinde, yapının sokağa açılan kuzey duvarı üzerinde yer alan kapı girişi, iptal edilerek ek bir duvarla kapatılmıştır[222].

[214] Horejs 2017, 17, Fig. 1.5.
[215] Horejs-Mehofer 2015, 166; Horejs ve diğ. 2017, 95.
[216] Horejs ve diğ. 2017, 96-97.
[217] Horejs 2010, Fig. 5; Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.6.
[218] Horejs ve diğ. 2017, 97.
[219] Horejs ve diğ. 2017.
[220] Horejs ve diğ. 2017, 97.
[221] Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.8.
[222] Horejs ve diğ. 2017, 97, Fig. 5.3.

Oda 18 içerisinde 7 tane ocak tabanı bulunmuştur[223]. Bu ocakların bazıları gündelik faaliyetler doğrultusunda kullanılırken büyük bir kısmı ise metal üretiminde kullanılmıştır[224].

Doğu-batı, kuzey-güney doğrultusunda uzanan sokaklara açılan evler, tek odadan üç odalı yapılara kadar değişiklik göstermektedir. Yapıların boyutları ve planları evlerin girişlerinin sokağa açılabilecek şekilde düzensiz olarak yerleştirildiğini göstermektedir[225].

II.1.8 Çine-Tepecik

Çine-Tepecik Höyük, Aydın ilinin 36 km güneyinde, Çine ilçesi sınırları içerisinde, Büyük Menderes Nehri'nin güney kollarından biri olan Çine Çayı yakınında geniş bir ovanın ortasında yer alır[226]. Höyükte 2004 yılında beri Günel başkanlığında sürdürülen kazılar halen devam etmektedir[227]. Dört kültür tabakasından oluşan höyüğün III. kültür tabakası MÖ 3. Binyıl'ın başlarına tarihlendirilmektedir[228].

MÖ 3. Binyıl'ın başlarında yerleşimin savunma sistemi ile çevrelendiğini gösteren herhangi bir veriye ulaşılamamıştır[229]. Höyük, Batı Anadolu ve çevre kültür bölgeleriyle çağdaş yerleşimlerde olduğu gibi, bir savunma sistemi ile koruma altına alınmış olmalıdır. İleriki yıllarda yapılacak kazılar sonucunda III. tabakaya ait mimari kalıntılarla ilgili daha fazla bilgi edinilebilecektir.

Sınırlı alanlarda ulaşılan söz konusu bu tabaka ile ilişkili, birbirine bitişik olarak inşa edilmiş iki yapının 6,50 m genişliğinde ve 12 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Bu yapı grubunun 0,70 m genişliğindeki kuzey ve doğu duvarlarının

[223] Horejs-Mehofer 2015, Fig. 2.
[224] Horejs ve diğ. 2017.
[225] Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.1.
[226] Günel 2018, 538.
[227] Günel 2006, 19.
[228] Günel 2018, 538.
[229] Günel 2018, 539, Fig. 55.1.

inşasında, büyük çay taşları kullanılmıştır (Lev. 7/B). Duvar örgüsü dış hatlarında büyük taşlar kullanılırken, duvarın iç kısmında nispeten daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır. Yapının içerisinde yanmış kerpiç parçalarına ulaşılmış olması, taş temelli duvarların üst örgüsünün kerpiç bloklarla yükseltildiğini göstermesi açısından önemlidir. Büyük bir yangın sonucu yıkılan evin içinde çeşitli çanak-çömleklerle birlikte öğütme taşlarının varlığı, yapının yaşamsal faaliyetler doğrultusunda yoğun olarak kullanıldığını göstermektedir[230]. En az iki yapıya ait mimari kalıntılar, dikdörtgen planlı uzun evlerin varlığına işaret etmektedir[231]. Yerleşim modeli, eldeki verilerin sınırlı olması nedeniyle genel bir çıkarım yapmaktan uzak olsa da yapıların planları, Batı Anadolu sahil kesiminde yer alan diğer merkezlerin uzun evleriyle benzer karakterdedir.

II.2. Doğu Ege Adaları Mimarisi

II.2.1. Poliochni

Lemnos Adası, Ege Denizi'nin kuzeydoğu köşesinde, Trakya ile Anadolu'nun arasında, Anadolu'ya yakın bir konumdadır. Coğrafî olarak Çanakkale Boğazı'nın ve Ege deniz yollarının kesiştiği stratejik bir konuma sahiptir[232]. Lemnos Adası, jeomorfolojik açıdan Kuzeydoğu Ege'deki diğer adalardan farklı olarak küçük tepelerden ve düz ovalardan oluşur. Bu oluşum ada üzerinde tarımsal faaliyetlere uygun bir ortam sunmaktadır. Poliochni, Lemnos Adası'nın Anadolu'ya bakan kısmında küçük bir körfez üzerinde yer almaktadır[233].

Poliochni'de ilk kazılar The Italian School of Archaeology in Athens tarafından 1930-1936 yılında yapılmış ve sonraki yıllarda, aralıklarla devam etmiştir[234].

[230] Günel 2014a, Res. 4; Günel 2014b, 84-87, Günel 2018, 538.
[231] Günel 2014b, Fig. 4.
[232] Dova 2008, 141.
[233] Dova 2008, 141, Fig. 1.
[234] Bernabò Brea 1956, 144; Cultraro 2009, 222; Traverso 1997, 77.

Poliochni, Geç Kalkolitik dönemden Geç Tunç Çağı sonuna kadar renklere göre ayrılmış toplam 7 kültür tabakasından oluşmaktadır[235]. Bu kültür tabakaları içerisinde, "*Azzurro*" (mavi) ve "*Verde"* (yeşil) tabakaları MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilmektedir[236].

Azzurro tabakası, Bernabò Brea tarafından kendi içerisinde 'Arkaik' ve 'Gelişmiş' olmak üzere iki evreye ayrılmıştır[237]. Poliochni'nin Azzurro tabakasının her iki evresinde de yerleşim tepe kısmının tamamına yayılmıştır[238]. Yerleşim yeri, Azzurro tabakasının "Arkaik" evresinden itibaren savunma duvarı ile çevrelenmiştir[239]. Güney ve güneybatıda ortaya çıkarılan savunma sistemi, volkanik taşların direkt anakaya üzerine yerleştirilmesiyle inşa edilmiştir[240]. Bu surun korunan yüksekliği 3,40 m'yle 4,50 m arasında değişmektedir[241]. Savunma sistemi erken evrede 1-1,50 m genişliğe sahiptir; gelişmiş evrede ise surun genişliği 2 m'nin üzerinde olmasına rağmen yerleşimin kuzey alanında 0,60 m genişliğinde, oldukça dar karakterlidir[242]. Yerleşimin giriş kısmına sur ile aynı istikamette uzanan geniş duvarlı iki yapı konumlandırılmıştır[243].

Azzurro tabakası, insula X'dan kuzeydoğuda insula I'e kadar yaklaşık olarak 230 m uzunluğunda bir alan üzerine, yuvarlak plandan çok topografyaya bağlı kalınarak, uzun dar bir alanın, savunma sistemi ile çevrelenmesiyle oluşturulmuştur. Azzurro tabakasında yerleşim dokusunun en iyi anlaşıldığı alanlar III, IV ve X. insulalardır. İnsula III ve IV'te birbiri ile kesişen 108 a, 108 b ve 107 b sokaklarına açılan orta duvarların ortak kullanıldığı bitişik yapılar yer alır. Bu yapılar planlı olarak inşa edilmekten ziyade,

[235] Cultraro 2009, 222.
[236] Tinè-Traverso 2001, 5.
[237] Traverso 1997, 77.
[238] Kouka 2002, 46.
[239] Bernabò Brea 1964, 117.
[240] Kouka 2002, 47.
[241] Bernabò Brea 1964, 120.
[242] Kouka 2002, 47.
[243] Bernabò Brea 1964, Fig. 62; Chabot Aslan 2003, 180.

sokaklara göre gelişi güzel konumlandırılmıştır[244]. Insula I alanında (kuzey alanında) apsis kısmı kuzeye gelecek şekilde apsidal planlı bir yapının bir bölümü ortaya çıkarılmıştır. Apsidal planlı yapının çevresinde, Bernabo Brea tarafından megaron planlı olarak adlandırılan uzun ev yapılarına ait duvarlar yer alır. Bu alan içerisinde çok sayıda seramik ve deniz kabuklarına rastlanılmıştır[245]. Yerleşim alanında uzak bir konumda yer alan insula I-II alanında ise birbirine bitişik trapez formlu yapılar ortaya çıkarılmıştır[246]. Poliochni'nin insula I-II alanında maden ve kemik işçiliğine dair verilere ulaşılmıştır[247].

İnsula X'da trapez planlı yapıların yanında Poliochni'nin en iyi korunmuş iki yapısı olan 28 ve 14 numaralı yapılar yer alır. 28 numaralı yapı, güney-güneybatı, kuzey-kuzeydoğu yönlerindedir. Yapının uzunluğu 16,80 m, genişliği ise 3,50-3,75 m arasında değişmektedir. Duvarın kalınlığı tabanda 2,0 m'yi aşarken, taş duvarın en üst kısmında bu genişlik daralarak1-1,5 m'ye kadar düşmektedir[248]. 28 numaralı yapının doğu duvarı 5,40 m yüksekliğe, savunma duvarı olarak da kullanılan batı duvarı ise 5,05 m yüksekliğe sahiptir. Batı duvarı, doğu duvarından farklı olarak bir tanesi tabandan 2,35 m yükseklikte, diğeri ise 1,2 m yükseklikte olmak üzere iki basamağa sahiptir. Batı duvarında, farklı yüksekliklerde 0.20x0,25 m boyutlarında küçük pencere görünümlü açıklıklar yer almaktadır. Bu açıklıklar aydınlatma, havalandırma, su drenajı, savunma amaçlı ve ahşap hatıl uçlarının girdiği delikler olarak yorumlanmıştır[249]. Yapı, ortasından 0,40-0,45 m genişliğinde bir duvar ile iki mekâna ayrılmıştır[250]. Bu duvara doğu ve batı doğrultulu duvarlar eklenerek mekân içerisinde hücreler oluşturulmuştur[251]. Bernabò Brea tarafından 28 numaralı yapı, kamusal alan veya tahıl ambarı olarak[252], 14 numaralı

[244] Kouka 2002, Plan 3.
[245] Bernabò Brea 1964, 256-257.
[246] Bernabò Brea 1964, 259.
[247] Kouka 2008, 288.
[248] Bernabò Brea 1964, 187.
[249] Kouka 2002, 49.
[250] Kouka 2002, 52.
[251] Benvenuti 1997, Fig. 1.
[252] Bernabò Brea 1964, 33.

yapı ise batı uzun duvarı üzerinde bulunan yassı taşlarla oluşturulmuş basamaklar nedeniyle bir çeşit tiyatro veya toplantı alanı olarak yorumlanmıştır[253]. Azzurro tabakası içerisinde, kent girişi önünde yer alan ve sura paralel uzanan kalın duvarlı bu iki yapı dışında tam plan veren yapı bulunmamaktadır[254] (Lev. 8/A).

Poliochni'nin üçüncü kültür katını oluşturan *Verde* (yeşil) tabakası, Azzurro tabakasının gelişmiş evresine göre daha geniş bir alan üzerine kurulmuştur. Bu tabakada savunma sisteminin kuzey-batı bölümü, batıya doğru kaydırılarak yerleşim genişletilmiştir[255]. Verde tabakasına ait mimari öğeler, yerleşimin güney ve batı kısımlarında oldukça iyi korunmuşken, yerleşimin merkezinde yer alan yapıların birçoğunun geç tabaka yapıları altında kalması nedeniyle parçalı bir görünüm sergilemektedir[256].

Verde tabakasında savunma sistemi gerçek anlamda bastiyonlarla desteklenmiştir[257]. Sur üzerine yarım ay şeklinde yerleştirilen bastiyonun taş temelinde oldukça iri ve yassı kalıp şeklinde düz taşlar kullanılmıştır[258]. Yerleşimin güneybatı ve kuzeybatısında iki giriş kapısı yer almaktadır. Azzurro tabakasında inşa edilen 101 numaralı kapı girişi bu tabakada da kullanılmıştır. Kuzeybatıda 52 numaralı kapı girişi ise ilk kez Verde tabakasında inşa edilmiştir[259].

Yerleşimin dokusunun en iyi anlaşıldığı güney alanında, iki odalı evlerle birlikte birbirine bitişik yapı kompleksleri yer alır. Güney alanındaki bu yapılar, birbiriyle kesişen ve küçük düzensiz sokaklarla birbirinden ayrılmıştır[260].

[253] Bernabò Brea 1964, 177; Cultraro 2004, 27.
[254] Chabot Aslan 2003, 179.
[255] Cultraro 1997, 98.
[256] Kouka 2002, 64.
[257] Bernabò Brea 1964, Fig. 146.
[258] Bernabò Brea 1964, Fig. 151.
[259] Kouka 2002, Lev. 5.
[260] Chabot Aslan 2003, 181; Kouka 2002, 66, Plan 5.

Verde tabakasının yapıları tasarlanarak inşa edilmelerinden ziyade eklemeler ve yeniden düzenlemeler sonucunda gelişmiştir. Bu durum, yapı içerisinde yer alan birimleri de etkilemiştir. İnsula XXIV ve XXV alanlarında birbirine bitişik olarak 6-7 odalı yapılar[261] ilk kez Verde tabakası içerisinde görülmeye başlar, "Rosso" ve "Giallo" tabakalarında neredeyse tüm yapılar bu tarz çok odalı mekânlardan oluşmaktadır[262] (Lev. 8/B).

Verde tabakasında; uzun ev, megaron, apsidal planlı ve çok odalı yapılar olmak üzere 4 yapı tipi görülür. Uzun evler, Verde tabakasında çok az sayıda görülmektedir. Megaron planlı yapıya örnek teşkil edebilecek 317 numaralı yapı dışında başka örnek yoktur. Apsidal planlı yapı (901) örneğine kuzeybatıda sur dışında da ulaşılmıştır. Apsis yapan duvarın sadece ön apsis kısmı ortaya çıkarılmıştır[263].

II.2.2. Myrina

Lemnos Adası'nın ikinci Prehistorik/Protohistorik yerleşimi Myrina, Myrina Kalesi ile iki eski büyük kayalığın oluşturduğu yarımada arasında, koyun orta bölümünde yer alır[264]. Poliochni'nin aksine Myrina yerleşimi, adanın batı sahili üzerinde kurulmuştur[265]. İlk kurtarma kazıları 1986 yılında, XX Ephorate of Prehistoric and Classical Antiquities tarafından gerçekleştirilmiştir[266].

Myrina'da yerleşim, MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısından, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısının sonlarına kadar kesintisiz olarak sürmüştür. Gerçekleştirilen kazılar sonucunda Myrina'da 5 tabaka ortaya çıkarılmıştır. Bu tabakalardan 3. tabaka Poliochni Arkaik

[261] Chabot Aslan 2003, 182; Cultraro 1997, 100, Fig. 1.
[262] Kouka 2002, Plan 5, 7, 9.
[263] Kouka 2002, 70-71.
[264] Acheilara 2008, 1; Dova 2003, 125.
[265] Acheilara 2008, 1, Fig. 1.
[266] Acheilara 2008, 2; Dova 2003, 125.

Azzurro tabakasının başlarıyla, 4. tabaka Poliochni Azzurro tabakasıyla, 5. ve son tabaka da Poliochni Verde tabakası ile çağdaştır[267].

Yerleşimin 3. tabakasında yuvarlak planlı yapılarla birlikte dikdörtgen planlı yapılar mevcuttur. 4. tabaka ile birlikte yerleşim yeri tepe kısmına çekilerek muhtemelen savunma sistemi ile çevrelenmiştir[268].

Myrina 4. tabaka içerisinde yer alan ve bir kısmı açığa çıkarılan yapı, megaron planlı yapı olarak değerlendirilmiştir. Antelere sahip olan yapının güney kısa duvarı üzerinde kapı girişi yer almaktadır. Evin bitişiğinde yer alan ikinci bir yapının varlığı[269] birbirine bitişik uzun ev sisteminin, Poliochni'de olduğu gibi Myrina'nın da karakteristik yapı planı olduğunu göstermektedir. Evin kapı girişinin iki yüzüne de yassı sal taş yerleştirilmiştir.[270] Yerleşimin 5'inci ve son tabakası Poliochni'nin *Verde* tabakası ve erken Rosso evresi ile çağdaştır. Bu tabakada yapılar, Poliochni'de olduğu gibi birbirine bitişik, çok odalı evlerden oluşmaktadır[271].

II.2.3. Yenibademli

Çanakkale iline bağlı Gökçeada (İmroz) adasında yer alan Yenibademli Höyük, ismini 1,5 km güneybatısında yer alan köyden almaktadır. Höyük kuzey-güney yönünde 130 m, doğu-batı doğrultusunda ise 120 m boyutlarındadır[272]. Günümüzde denizden 1,5 km uzakta yer alan Yenibademli höyüğü, MÖ 3. Binyıl'ın başlarında deniz kenarında yer almaktaydı[273]. Yenibademli Höyük'te 1996 yılında Hüryılmaz başkanlığında başlayan kazılar günümüzde de devam etmektedir[274]. Yenibademli Höyük'ün MÖ 3. Binyıl'ın ilk

[267] Dova 1997, 196-197; Dova 2003, 125.
[268] Dova 2003, 125.
[269] Dova 1997, Fig. 2b.
[270] Dova 1997, Fig. 2b.
[271] Acheilara 2008, 3.
[272] Hüryılmaz 2002, 28.
[273] Hüryılmaz 2006a, 32; Hüryılmaz 2007, 87.
[274] Hüryılmaz 2006b, 1.

yarısına tarihlendirilen kültür tabakası, 7 yapı katı ile temsil edilmekte[275] ve bu yapı katları yaklaşık olarak MÖ 3000-2600 yılları arasına tarihlendirilmektedir[276].

Yenibademli Höyüğü, kuzey ve batı yönlerinden teraslarla sınırlandırılmış bir tepe düzlüğü ve iki terastan oluşmaktadır[277]. Yerleşim yeri, iç dolgusu düzensiz taşlarla oluşturulan 5 m genişliğinde temele sahip bir savunma duvarı ile çevrelenmiştir. Yerleşimin kuzey alanında ve tepe düzlüğünün kuzeyinde savunma sistemiyle bağlantılı herhangi bir mimari öğeye rastlanmamıştır. Hüryılmaz, anakaya üzerinde yer alan yapıların erozyona maruz kalması nedeniyle tahrip olabileceğini dile getirmiştir. Bunun yanı sıra kuzey alanında yapılan paleocoğrafya çalışmaları, höyüğün kuzeyinde yaklaşık 16 m derinliğe ulaşan bir körfezin savunmaya dolaylı olarak katkı sağlayabileceğini ortaya koymuştur[278].

Yerleşimin en eski VII. ve IV. yapı katlarına dar alanlarda ulaşılması nedeniyle sınırlı bir tanımlama yapılmıştır. Bu yapı katları içerisinde taş temelli yapıların varlığı ortaya konmuştur[279]. III. yapı katı ile birlikte yerleşimin mimari dokusunda değişiklikler görülür ve ilk kez birbirine bitişik 7,50-10,40 m uzunluğunda ve 3,40-5,20 m genişliğinde uzun evlerin varlığı açık bir şekilde anlaşılmıştır. Bu uzun evlerin tabanları sıkıştırılmış toprakla sertleştirilmiştir. Evlerin arka duvarlarının kenarında depolama amaçlı kullanılan pithoslar tabana açılmış çukurlar içerisine yerleştirilmiştir[280]. Yerleşimin II. mimari kat yapıları, dikdörtgen planlı ve birbirine bitişik yan uzun duvarların ortak kullanıldığı uzun evlerden oluşmaktadır[281] (Lev. 9). Kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanan bu yapılar, güneydoğuda yer alan sokağa açılmaktadır[282]. Tek mekânlı yapılarla birlikte, iç

[275] Hüryılmaz 2006a, 35-36; Hüryılmaz 2006b, 2.
[276] Hüryılmaz 2007, 87.
[277] Hüryılmaz 2006a, 32; Hüryılmaz 2007, 86-87.
[278] Hüryılmaz 2002, 29; Hüryılmaz 2006a, 32-33; Hüryılmaz 2007, 87.
[279] Hüryılmaz 2006a, 36.
[280] Hüryılmaz 2006a, 35.
[281] Hüryılmaz 2017a, 82, Çiz. 2.
[282] Hüryılmaz 2013, Çiz. 4.

kısmı ara duvarla birbirinden ayrılmış yapılar da mevcuttur[283]. Dikdörtgen planlı uzun evlerden bazıları, dar olan arka kısımlarından kapı girişine doğru genişleyerek trapez bir plan sergiler[284].

Yerleşimin son evresi olan I. yapı katında, ortalama genişliği 1,60 m olan üç sokakla, yapılar birbirinden ayrılmıştır. İki evreli sokakların tabanları taş döşemelerle oluşturulmuştur[285].

Evlerin iç kısmında at nalı biçiminde fırınların yanı sıra üst kısmı açık oval ocaklar da yer almaktadır. Fırınların tabanlarının oluşturulmasında iri yassı taşlarla birlikte amorf seramikler de kullanılmıştır[286].

Tüm mimari yapı katlarında evlerin duvarları, yaklaşık olarak 0,60 m genişliğinde, taş temel üzeri kerpiç bloklarla örülmüştür. Taş temeller, kaba toplama taşların çamur harç ile örülmesi ile oluşturulmuştur[287]. II. Mimari tabaka içerisinde bölgeye yabancı olmayan balıkkılçığı duvar tekniği ile oluşturulmuş duvar örgüsünde, oldukça ince yassı taşlar kullanılmıştır[288] (Lev. 10/A).

Düz dam olarak tanımlanan yapıların tavan yükleri, belirli aralıklarla dikilen ahşap dikmelerle taşınmıştır[289]. Yapı duvarlarına bitişik olarak tespit edilen taş öbekleri, bu dikmelerin altlıkları olarak yorumlanmıştır[290].

II.2.4. Thermi

Lesbos Adası (Midilli), Ege Denizi'nin doğusunda, Balıkesir-Altınova'nın karşısında, Anadolu'dan Lesbos Kanalı ile ayrılan ve üzerinde iki marina körfezinin yer

[283] Hüryılmaz 2006a, 35; Hüryılmaz 2013, Çiz. 4.
[284] Hüryılmaz 2013, Çiz. 4; Hüryılmaz 2014, Çiz. 4.
[285] Hüryılmaz 2006a, 134.
[286] Hüryılmaz 2007, 89.
[287] Hüryılmaz 2002, 30; Hüryılmaz 2006a, 35.
[288] Hüryılmaz 2011, 140, Res. 7.
[289] Hüryılmaz 2007, 88.
[290] Hüryılmaz 2014, Res. 5.

aldığı bir adadır. Topoğrafik olarak ada, güneydoğuda Yera Körfezi ve Olimpos masifi, merkezde yüksek volkanik alanlar ve batıda kayalık tepeliklerden oluşmaktadır[291]. Lesbos Adası üzerinde en erken yerleşim izleri MÖ 3. Binyıl'ın başlarında Thermi ve Mytilene'de görülür. Mytilene'de elde edilen veriler seramik buluntuları ile sınırlıyken[292] Thermi yerleşimi, Doğu Ege Adaları'nın en iyi korunmuş mimari dokusuna sahiptir. Gerek Thermi gerekse Mytilene, Lesbos Adası'nın doğusunda Anadolu'ya bakan kısmında yer almaktadır[293].

Thermi'de kazılar Lamb başkanlığında 1929-1933 yılları arasında gerçekleştirilmiştir[294]. Lamb bu kazılar sonucunda yerleşimi 5 mimari tabakaya, seramik tipolojisine göre ise 3 döneme ayırmıştır. Thermi I-II, ilk seramik dönemi; Thermi III, ikinci seramik dönemi; Thermi IV-V, üçüncü seramik dönemi olarak adlandırılmıştır[295].

Thermi I-II. evreleri, kuzey-güney, doğu-batı doğrultusunda uzanan, yerleşimin merkezinde geniş bir cadde ve bu caddeye bağlanan ara sokaklardan oluşmaktadır[296]. I. ve II. tabakada, yapılar plan olarak birbiriyle aynı doğrultuda uzanan uzun evlerden oluşmaktadır. I. tabakada kullanılan yapılar, tekrardan onarılarak veya yeni ek duvarlar inşa edilerek II. tabakada da kullanılmaya devam edilmiştir[297]. Thermi erken tabakalarında cadde ve sokaklara açılan uzun evlerin savunma duvarı ile çevrelendiğine dair herhangi bir emareye ulaşılmamıştır[298]. Lamb, bu durumu saldırı korkusu olmadan yaşayan barışçıl tarım topluluğu olarak yorumlamıştır[299]. Birbirine bitişik inşa edilen uzun evlerin arka dar duvarları, kısmi olarak savunma görevi görmüş olmalıdır[300].

[291] Lambrianides-Spencer 1997, 74-75.
[292] Lambrianides-Spencer 1997, 86.
[293] Lamb 1936, Fig. 1.
[294] Lamb 1936, 1; Lamb-Brock 1933; Lamb-Hutchinson 1932.
[295] Lamb-Hutchinson 1932, 2.
[296] Lamb 1936, 12.
[297] Lamb-Brock 1933, 148.
[298] Sinos 1971, 27.
[299] Lamb 1936, 12.
[300] Lamb 1936, Plan 1-2.

Thermi I. ve II. mimari evrede uzun evler, genel olarak bir geniş büyük oda ve bu odanın önünde ya da arkasında yer alan küçük odalardan oluşur[301]. Evlerin uzun yan duvarları, bitişiğinde bulunan evlerle ortak kullanılmıştır (Lev. 10/B). Yapıların duvarlarında, ada üzerinde yer alan kireçtaşı, şist ve hafif yapılı volkanik kayaçlar kullanılmıştır. Özellikle Thermi I. tabakada yaklaşık olarak 1,30 m yüksekliğe kadar korunmuş taş duvarlar, oldukça iri volkanik kayaçlarla örülmüştür. Thermi III b evresinde taş temel üzeri kerpiç bloklar kullanılırken, Thermi I. ve II. evrelerinde kerpiç kullanımına dair bir bulguya rastlanmamıştır. I. mimari evrede balıkkılçığı tekniği kullanılarak inşa edilen duvarlara, A, E ve K alanlarında ulaşılmıştır[302].

Evlerin iç düzenlemeleri incelendiğinde 0,10 m kalınlığında olan yapı tabanlarının üzeri, deniz kenarından tedarik edilen çakıl taşları ile kaplanmıştır. Yapı zeminlerinde belirli alanlarda ortaya çıkarılan çakıl taşlı döşemelerin evin tüm tabanını kapladığı düşünülmektedir[303]. Evlerin orta kısımlarında ocak tabanları yer alır ve bazı evlerde bir odada aynı zemin üzerinde birbiriyle çağdaş birden çok ocak tabanına rastlanmıştır. Ocak tabanlarının oluşturulmasında seramik, yassı taşlar ve küçük çakıl taşları kullanılmıştır[304]. Yapıların iç kısımlarında yassı uzun taşlarla oluşturulmuş platformlar da mevcuttur[305]. Mekân içerisinde diğer önemli bir uygulamayı da çukurlar oluşturmaktadır. I. tabakada tespit edilen 68 çukurun bir kısmı boş iken bazı çukurların içerisinde pithos parçalarına rastlanılmıştır. Özellikle I. tabakada evlerin yan duvarları boyunca yerleştirilen bu çukurlar, depolama alanları olarak kullanılmıştır[306] (Lev. 11/A). II. tabaka da ise A4 ve B1 odaları dışında diğer mekânlarda bu uygulamaya rastlanmamıştır[307].

[301] Chabot Aslan 2003, 90; Kouka 2002, 160.
[302] Lamb 1936, 7.
[303] Lamb 1936, 9.
[304] Lamb 1936, 9.
[305] Kouka 2002, 161.
[306] Kouka 2002, 163; Lamb 1936, 10.
[307] Chabot Aslan 2003, 106.

Thermi I. ve II. tabakasında ΒΓ9, Γ10 ve K12 odalarından oluşan yapı, ΒΓ9 odasında yer alan kapı girişi ile kuzey-güney doğrultusunda uzanan sokağa açılmaktadır[308]. Bu yapının güney duvarı, diğer duvarların aksine çift duvara sahiptir ve bu çift duvar, muhtemelen yapının kendi içerisinde farklı evrelerini temsil etmektedir[309]. Birinci evrede Γ10 odasında 18 adet pithosun yerleştirilmesi için açılmış çukurlar yer alır. Benzer çukurlar Γ10 odasının batısında yer alan K12 odasında da mevcuttur fakat Γ10 odası ile K12 odasını birbirine bağlayan kesin bir kapı girişine ulaşılmamıştır[310]. Bu evrede K12 yapısının güney duvarı balıkkılçığı tekniğiyle inşa edilmiştir[311]. II. evrede yapının doğu kısmında herhangi bir değişikliğe gidilmeden kullanımına aynen devam edilirken, yapının arka mekânı Γ10 odası ile ΓK11 odası arasında yeni bir duvar ile mekânın ana odası daraltılmıştır. ΓK11 odası ile Γ10 odası arasında giriş bu evrede de belirgin değildir. ΓK11 ve K12 odaları muhtemelen birbiriyle bağlantılıdır[312].

Thermi III. tabaka, Lamb tarafından III a ve III b olmak üzere iki evreye ayrılmıştır. Erken evre yapılarıyla aynı doğrultuda uzanan evler birbirine bitişik olarak inşa edilmiş ve Thermi I'den beri mevcut olan sokaklarla birbirinden ayrılmıştır[313]. III. evre mimarisi I. ve II. mimari evreye göre oldukça tahribata uğramıştır. Lamb, bu tahribatın üst evre inşasından kaynaklanmış olabileceği gibi, yerleşimin bir felakete uğramış olma ihtimalinden de kaynaklanabileceğini düşünmüştür[314]. Lamp, dağınık insan kemikleri ve taşlar arasında ezilmiş kafataslarını bu felaketle ilişkilendirmektedir[315].

Yerleşimin tamamını çevreleyen savunma sistemi yerine, E alanında, sokak içerisinde B alanında ve küçük bir parçanın yer aldığı B4 alanında, kalın duvarlara sahip

[308] Kouka 2002, Plan 12.
[309] Chabot Aslan 2003, 92; Lamb 1936, 13.
[310] Chabot Aslan 2003.
[311] Chabot Aslan 2003, 100; Lamb 1936, 13.
[312] Lamb 1936, 20.
[313] Kouka 2002, 182.
[314] Lamb 1936, 24.
[315] Lamb-Hutchinson 1932, 9.

savunma sistemi ile birlikte 4 bastiyon, yerleşimin merkezini saracak şekilde konumlandırılmıştır[316]. III a evresi mimari kalıntıları parça parça olmasına rağmen, zemin seviyeleri ve ocak tabanlarının varlığı, yerleşimin geniş bir alana dağılmış olabileceğini göstermektedir. A ve B alanlarındaki evlerin birçoğu, Thermi II. evre yapılarının devamı niteliğindedir. E alanında ocak tabanları ve duvar parçalarının yer alması bu alandaki yerleşimin devam ettiğini göstermektedir. N ve Λ alanlarında tam plandan yoksun yapı kalıntıları mevcuttur. Z Bölgesinde ise birbirine bitişik küçük odalardan oluşan yapılar yer alır[317].

Bu evre yapılar içerisinde yuvarlak veya oval, alt kısma doğru daralan çukurlar yer alır. Çukur kenarları 0,025-0,04 m arasında değişen sert, mavi-yeşil renkli kille kaplanmıştır. 0,74- 0,09 m derinlikte değişiklik gösteren çukurların çapları 1,43- 0,51 m arasında değişmektedir. Bazı çukurlar duvar örgüsünden düşen taşlarla dolmuş, bazıları ise çanak-çömlek, kül, az miktarda hayvan kemikleri, heykelcik, cüruf vb. buluntular ile doldurulmuştur[318].

III b evresi yapıları, muhtemelen IV a evresinin inşası sırasında büyük oranda tahrip olmuştur[319]. III b evresi hakkında bilgi, yerleşimin merkez kısmındaki tam plan vermeyen yapı duvarlarından elde edilmiştir. III a evresinde kullanım gören duvarların bir kısmı bu evrede de kullanılmaya devam etmiştir[320]. Bu evrede yerleşimin kuzey-güney doğrultulu sokağının, güneydoğuya doğru uzanan kısmı iptal edilmiştir. Batıya doğru devam eden sokak ve doğusunda yer alan uzun duvarın III a evresindeki şekliyle kullanımı sürdürülmüştür[321]. Bu evrede mimari yenilik olarak ilk defa gerçek anlamda kerpiç kalıntılarına ulaşılmıştır[322].

---

316 Chabot Aslan 2003, 114; Kouka 2002, 183; Lamb 1936, 24-25.
317 Chabot Aslan 2003, 115; Lamb 1936, Plan 3.
318 Lamb-Hutchinson 1932, 9.
319 Kouka 2002, 196.
320 Lamb 1936, 29.
321 Kouka 2002, Plan 21.
322 Lamb 1936, 7-8.

Thermi IV. tabaka, kendi içerisinde IV a ve IV b olmak üzere iki evreye ayrılır. Thermi IV. tabakada kuzeydoğu-güneybatı yönünde 4 sokak uzanır. Bu sokaklara açılan yapıların dar kısımlarında kapı girişleri yer almaktadır. Kuzeybatıda Thermi IV a evresinde inşa edilen geniş yol, daha sonraki IV b ve V. tabakada tekrar düzenlenerek yerleşimin kuzeybatı girişi olarak kullanılmaya devam etmiştir[323]. IV a evresinde yaklaşık olarak 4-5 m genişliğinde olan bu cadde çakıl taşlarıyla döşenmiştir[324].

Evlerin doğrultuları yerleşimin önceki evrelerinden farklılık gösterir. Yapıların yönleri kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanarak, bu caddelere dik gelecek şekilde konumlandırılmıştır. Bütün evler uzun ve dardır ancak iç düzenlemeleri birbirinden farklılık gösterir. Yapıların bazıları arka arkaya iki büyük odaya sahipken, bazıları ise arkasında büyük bir ana odası bulunan küçük antrelere sahiptir. Bu evler dışında birkaç yapının uç kısımları yarı apsisli duvarlarla tamamlanmıştır[325].

IV a evresinin yerleşim planı, Thermi'nin tüm mimari evrelerinde görülen birbirine bitişik uzun evlerden oluşmaktadır. Yaklaşık olarak 3,40- 3,60 m genişliğinde olan evler, 3 m uzunluğuna yakın bir ön odaya ve en az 6-8 m uzunluğunda bir ana odaya sahiptir. Konutların cadde ve sokaklara bakan dar duvarları üzerinde kapı girişleri yer almaktadır[326].

IV a evresinde, önceki evrelerde olduğu gibi yapıların inşasında kireçtaşı, volkanik taşlar ve kayrak taşları kullanılmıştır. IV a evresinde diğer evrelerden farklı olarak konut duvarlarının inşasında küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır. Duvarlar eski evrelerde olduğu gibi çamur sıva ile kaplanmıştır[327].

Bazı evlerin içerisinde 0,20-0,25 m genişliğinde ara bölme duvarları tespit edilmiştir. Dar karakterli inşa edilen bu duvarların tavana kadar ulaşamayacak nitelikte

[323] Lamb-Brock 1933, 150.
[324] Kouka 2002, 204.
[325] Kouka 2002, Plan 24, 27; Lamb 1936, Plan 5.
[326] Kouka 2002, 206.
[327] Kouka 2002, 205-206.

olması bu ince duvarların hafif, geçici malzemeden yapılmış olabileceğini gösterir. Daha önceki mimari evrelerin aynı büyüklükteki evlerinde bu tarz bir uygulamaya rastlanmazken, bu evre içerisinde inşa edilen bölme duvarları, evlerde farklı faaliyet alanları oluşturmak için kullanılmış olmalıdır[328].

Yerleşimin, IV b evresi yeniden düzenlenmiş olmasına rağmen, IV a evresinin özellikle sokakları, olduğu gibi korunarak aktarılmıştır. Dikdörtgen bir yerleşim planı sunan Thermi IV b evresinde[329] birbirine bitişik ve yan duvarların ortak kullanıldığı evler, sokakları dik kesecek şekilde güneydoğu-kuzeybatı doğrultusunda uzanmaktadır. K alanında yer alan ev ise diğer yapıların aksine sokağa paralel olarak uzanmaktadır. Bu evin kapısı, kısa duvarı yerine, sokağa paralel olarak uzanan evin uzun duvarı üzerinde yer alır[330].

Thermi IV b evresinde yerleşimin batı sınırı boyunca uzanan duvarlar, gerçek anlamda savunma sisteminin ilk kez bu evrede inşa edildiğini gösterir[331]. Sur duvarlarının temel çukurları diğer yapı duvarlarının aksine daha derin kazılmıştır. Yerleşimin güney kısmında ortaya çıkarılan sur duvarı, IV b duvarlarıyla bağlantılıdır. Aynı duvar, V. evrede de kule ile bağlantılı olarak kullanımını sürdürmüş ve yerleşimin kuzeybatı girişini koruma altına almıştır[332]. Yerleşimin kuzeybatı giriş kapısından başlayarak, yerleşimin güneybatı girişine kadar uzanan duvarlar savunma amaçlı kullanılmıştır[333] (Lev. 11/B).

Yapı malzemeleri olarak bu evre içerisinde volkanik taşlar, kireç taşları ve kayrak taşları IV a evresinde kullanıldığı gibi IV b evresinde de kullanılmıştır. Kapı eşikleri yapımında diğer evrelerde olduğu gibi büyük taşlar kullanılmıştır. Kouka, özellikle E7 ve E8 odalarının 1,30 m yüksekliğe kadar korunmuş duvarlarından yola çıkarak, bu evre

[328] Kouka 2002, 207.
[329] Kouka 2002, 202.
[330] Chabot Aslan 2003, 130; Lamb 1936, 37.
[331] Chabot Aslan 2003, 130.
[332] Lamb 1936, 36.
[333] Chabot Aslan 2003, 130; Kouka 2002, Plan 27; Sinos 1971, 28.

içerisinde yapıların kerpiç bloklar kullanılmadan sadece taş duvarlarla inşa edilmiş olabileceğine değinmiştir[334]. Bu evrede, balıkkılçığı tekniği kullanılarak inşa edilmiş bir duvar da tespit edilmiştir[335].

Birbirine bitişik olarak yerleştirilen uzun evlerin genel olarak duvar kalınlıkları 0,40-0,60 m aralığında değişiklik göstermektedir. Yapıların arka ve ön kısımlarında yer alan dar duvarlar 0,20-0,25 m genişliğinde inşa edilmiştir. Dikdörtgen planlı uzun evler, odaların biçim ve dağılımına göre 4 farklı planla inşa edilmiştir. [336].

Lamb, Thermi yapılarının çatı sisteminin düz dam olarak kullanıldığını düşünmektedir. 4 m genişliğe sahip olan düz damların ise ahşap dikmelerle desteklendiğini belirtmektedir. Yerleşim içerisinde Thermi II. tabakası AI alanında ahşap hatılları destekleyecek *in situ* olmayan verilere rastlanmıştır[337].

Thermi V. evre, IV b evresine göre daha küçük ve oldukça iyi planlanarak inşa edilmiştir. Yerleşimin merkezinde yer alan B ve Z alanları arasına açılan cadde ile yerleşim içerisinde dolaşım sağlanmıştır[338]. Caddenin doğusunda yer alan sokaklar arasına inşa edilen yapılar, IV b evresindeki konumlarını korumuştur. Caddenin batısında yer alan doğu-batı doğrultulu uzanan evlerin dar kısımları savunma sistemine yaslandırılmış, ön kısımları ise sokağa açılacak şekilde inşa edilmiştir[339]. Bu evrede yerleşimi çevreleyen savunma sistemi 2 m genişliğinde bir iç duvar ve bu duvarın dışında yer alan iki veya daha fazla dış duvardan oluşmaktadır[340].

[334] Kouka 2002, 215.
[335] Kouka 2002, 216.
[336] Kouka 2002, 217.
[337] Lamb 1936, 9.
[338] Lamb 1936, 43.
[339] Lamb 1936, Plan 6.
[340] Lamb 1936, 44.

II.2.5. Emporio

Emporio, İzmir İli Çeşme ilçesi karşısında yer alan Chios (Sakız) Adası'nın güneydoğu kısmında yer alır. Yerleşim, Chios Adası'nın güneydoğu kıyısında doğal bir liman oluşturan küçük bir körfez kıyısında kurulmuştur [341]. Emporio'nun prehistorik yerleşiminde 1952-1955 yılları arasında Hood başkanlığında kazılar yürütülmüş ve özellikle A alanında Orta Kalkolitik dönemden Erken Tunç Çağı sonuna kadar 10 tabaka tespit edilmiştir[342]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen V-III. tabakaları[343] tez kapsamında değerlendirilmiştir.

Geç Kalkolitik dönem tabakası üzerinde yer alan V. evrede yerleşim, mimari kalıntıların sınırlı alanlarda ortaya çıkarılması nedeniyle tam plandan yoksundur. A alanı içerisinde ortaya çıkarılan mimari öğeler, erken evrelerde (VIII) kullanılarak devamlılığı sürdürülen su kuyusunun çevresinde tespit edilmiştir[344]. Emporio V'de su kuyusunun kenarında yer alan yol, yaklaşık 2-4 m genişliğinde ve 1 m genişliğe yakın olan 23, 24 ve 25 numaralı duvarlar tarafından çevrelenmiştir[345]. Su kuyusunun batısında, doğusunda ve kuzeydoğusunda bu evre ile ilişkilendirilen ve çok az kısmı gün yüzüne çıkarılmış 3 yapı kalıntısı yer almaktadır[346].

Evler, yerleşimin yakınında bulunan kaba kireçtaşları, kumtaşları ve levha şeklinde taşlarla inşa edilmiştir. Yan yana iki sıra halinde taşların dizilmesiyle örülen duvarların ortasında oluşan boşluk, daha küçük taşlarla, çakıl taşlarıyla ve çamur harç ile doldurularak daha sağlam bir doku elde edilmiştir. Duvarların korunan taş temel genişlikleri 0,50-1 m arasında değişmektedir. Üç-dört örgü dizisinden oluşan taş duvarların alt sıralarında üst örgüde kullanılan taşlara oranla daha büyük taşlar

[341] Hood 1981, 84.
[342] Hood 1981, 85.
[343] Hood 1981, 89.
[344] Hood 1981, 111.
[345] Hood 1981, Fig. 60; Kouka 2002, 260.
[346] Hood 1981, Fig. 60.

kullanılmıştır[347]. Yuvarlatılmış kenarlara sahip duvarlarla birlikte, apsisli duvarlara sahip yapılar da mevcuttur. Emporio V. evre içerisinde, Ev-I'in doğusunda yer alan apsidal planlı ya da "D" biçimli yapının batı duvarı doğuya doğru apsis yapmaktadır[348]. Benzer durum Ev-II'nin yarım apsis şeklinde köşe kısımları yuvarlatılmış batı duvarında da görülür[349].

IV. evre ile birlikte kuyu çevresinde yeniden düzenlemeye gidilmiştir. Bu evrede yolun tabanı yükseltilerek bir dolgu oluşturulmuş ve bu dolgunun üzeri de beyaz çakıl taşları ile kaplanmıştır[350]. Yapıların bazı duvarları V. evre duvarları üzerine inşa edilmişken, çoğu duvar V. evre duvarlarından bağımsız olarak farklı hatlarda inşa edilmiştir. IV. evre yapıları da V. evre yapılarında olduğu gibi tam plandan yoksundur. Ortaya çıkarılan Ev-IV ve Ev-V, en iyi araştırılan iki yapıyı oluşturur. Dikdörtgen planlı bu iki evin duvarlarının köşeleri içten ve dıştan yuvarlatılarak hafif oval bir görünüm verilmiştir[351]. Duvarlar herhangi bir temel çukuru açılmadan yüzeye inşa edilmiştir. Hood, alt temel taşların kısmen de olsa toprak dolguyla zemine gömülü olabileceğini düşünmektedir. Taş duvarların tabanlarında oldukça iri boyutlu taşların kullanımı önceki evrelerde olduğu gibi bu evrede de sürdürülmüştür. Yaklaşık olarak 0,50 m genişliğinde olan duvarların bazılarında temelden başlayarak yukarıya doğru duvar daraltılmıştır. Duvar 44 ve 50'nin 2 m'den yüksek korunmuş taş duvarları, üzerine kerpiç bloklar yerleştirilmeden kullanılmış olabileceklerini göstermesi açısından önemlidir[352].

Evlerin tabanları tamamen ya da kısmen beyazımsı, yeşilimsi veya kırmızı renkli ince bir kil tabakası ile kaplanmıştır. Küçük çakıl taşlarından oluşan döşemeler ev tabanlarının tamamına değil de yalnızca belirli alanlarına uygulanmıştır[353].

---

[347] Kouka 2002, 261.
[348] Kouka 2002, 261.
[349] Hood 1981, Fig. 60.
[350] Hood 1981, 116.
[351] Hood 1981, 116-118.
[352] Hood 1981, 118.
[353] Hood 1981, 118; Kouka 2002, 266.

Emporio IV. evrede, yapıların tabanlarının hemen üstündeki 0,30-0,40 m kalınlığında yanarak sertleşmiş kırmızı kil topakları ve kömürleşmiş odun kalıntıları tespit edilmiştir. Bu verilere dayanarak Hood, yapıların tavanının düz dam olabileceğini öne sürmüştür[354].

IV. tabakanın önemli bir yapısı olan ve kendi içerisinde 2 evreye ayrılan Ev-IV, H alanında kuzey-güney doğrultusunda uzanarak, güneye doğru kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir[355]. Dikdörtgen planlı yapının yaklaşık 5,5 m genişliğinde ve 8,5 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır[356]. Yapının kuzey kısa duvarı içten ve dıştan yuvarlatılarak hafif apsisli bir görünüm almıştır. Evin doğu uzun yan duvarı üzerinde yer alan 1 m genişliğinde kapı girişi ile kuyu çevresindeki açık alana geçilmektedir. Evin kuzey ucunda yaklaşık 0,30 m çapında 0,55 m derinliğinde büyük bir dikme çukur tespit edilmiştir. Yapı içerisinde kullanılan bu dikme ile yatay hatılların yükü azaltılmıştır[357]. Evin ortasında küçük taşlarla kaplanmış 1 m çapında yuvarlak ocak tabanı yer alır ve bu ocak tabanı evin ikinci evresinde de kullanılmıştır. Evin kuzeybatı köşesine 2,5x2 m boyutlarında, içten ve dıştan sıvanmış üçgen şeklinde kil bir kutu yerleştirilmiştir. Bu kutu içerisinde 1 çömlek, 5 adet geniş tezgâh ağırlığı ve geyik boynuzu bulunmuştur[358]. Kil kutunun doğusunda, yuvarlak 0,60 m genişliğinde 0,20-0,25 m derinliğinde bir çukur ve bu çukurun doğusunda da zemine gömülü büyük bir pithos yer alır[359]. Özellikle konutun kuzey alanı içerisinde bulunan buluntular, evin kapı girişinin yer aldığı bu kısmın aktif olarak kullanıldığını göstermektedir.

IV. evrenin sonunda yerleşim yeri büyük bir yangın geçirmiş ve evlerin tabanlarında 0.30-0.40 m'lik yanmış enkaz, zemini kaplamıştır. Yapılar tahrip olmasına

354 Hood 1981, 119.
355 Hood 1981, 120.
356 Kouka 2002, 265.
357 Hood 1981, 120.
358 Hood 1981, 121-123; Kouka 2002, 266.
359 Hood 1981, 121.

rağmen taş duvarların birçoğu zarar görmeden korunmuş ancak bu duvarlar tekrardan onarılıp kullanılmak yerine A alanında III. evrede inşa edilen teras ve sur duvarı arasına yapılan bir dolgu ile kapatılmıştır[360]. Teras ve sur duvarlarının (Duvar 52, 53 ve 54) dış cepheleri orta boy taşlarla örülmüştür. Genişlikleri 2,5-5 m arasında olan duvarlardan Duvar 52 1,20 m; Duvar 53 ise 1,75 m yüksekliğe kadar korunmuştur. Geniş bir savunma sisteminin bir parçası olan bu duvarlar, yerleşimin merkezinden liman alanına kadarki kısmı korumak amacıyla inşa edilmiş olmalıdır[361].

II.2.6. Heraion

Heraion yerleşimi, adanın en büyük, en verimli ve en iyi sulanan ovasında, Samos Adası'nın güney sahilinde, Imvrassos çayının iki ana kolu arasındaki düzlükte yer almaktadır[362]. Samos Adası'nda Geç Neolitik dönemden Miken dönemine kadar yerleşim kesintisiz olarak sürmüştür. Heraion'da ilk kazılar, Alman Arkeoloji Enstitüsü tarafından 1911 yıllarında başlamıştır. Daha sonra Milojcic 1953-1955 yılları arasında Hera Tapınağında kazılar gerçekleştirmiştir[363]. 1980-1981 yıllarında Kyrieleis ve Weisshaar tarafından Hera Tapınağına uzanan kutsal yolun altında yapılan kazılarda Heraion I'den daha eski buluntulara rastlanmıştır[364]. 2009 yılında Kouka başkanlığında tekrar başlayan kazılarda, kutsal yolun altındaki tabakalarda çalışmalar sürdürülmüştür[365].

Heraion'da MÖ 3. Binyıl'ın ikinci yarısına tarihlendirilen tabakalar, Milojcic tarafından ilk kez Heraion I-V olmak üzere evrelere ayrılmıştır[366]. Kouka, yeni yapılan kazılarda Heraion I'den daha eski tabakalara ulaşmış ve MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına denk

[360] Hood 1981, 130.
[361] Kouka 2002, 268.
[362] Kouka 2013, 575.
[363] Kouka 2015, 223-224.
[364] Kyrieleis ve diğ. 1985.
[365] Kouka 2015, 224; Kouka-Menelaou 2018, 120.
[366] Milojcic 1961, Tab. 3.

gelen bu tabakayı kendi içerisinde Heraion 1-5 olmak üzere 5 evre içerisinde değerlendirmiştir[367].

Heraion 1-5 evrelerine ait mimari kalıntılara, taban suyu altında dar alanlarda gerçekleştirilen kazılar sonucunda ulaşılmıştır. Kısa ve zor şartlar altında yürütülen kazılar sonucunda, uzun evlerden oluşan yapılar tespit edilmiş ve bu yapılar, dikdörtgen kulelerle desteklenen savunma sistemi ile koruma altına alınmıştır[368]. Savunma sisteminin dış kısmı kademeli olarak yükselen bir set ile desteklenmiştir. 1,5-2 m genişliğe sahip olan savunma sistemi taş temelinin 10 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Savunma sisteminin önünde 4,5 m uzunluğunda, 1,8-2 m genişliğinde bir kısmı açığa çıkarılmış taş bir set yer almaktadır. Taş set ile güçlendirilen sura, dikdörtgen kuleler eklenerek savunma sistemi daha da güçlü hale getirilmiştir[369]. Yerleşim içerisinde Kouka tarafından ambar olarak değerlendirilen iki kamusal yapı ortaya çıkarılmıştır. Bu yapılardan "Kamusal yapı I" yerleşimin kuzey girişi kenarında yer almaktadır[370]. Savunma sisteminin çevrelediği birbirine bitişik inşa edilen uzun evler, 7-10 m uzunluğa, 3,5-4,5 m genişliğe sahiptir[371].

Gündelik yaşamsal faaliyetlerin sürdürüldüğü yapılar içerisinde besin hazırlığı ve zeytinyağı üretimi ile bağlantılı bilgilere ulaşılmıştır. Yapılar içerisinde depolama aktivitelerine de rastlanmaktadır[372].

[367] Kouka 2015, 226; Kouka-Menelaou 2018, 121.
[368] Kouka 2013, 576; Kouka 2015, 226.
[369] Kouka-Menelaou 2018, 120.
[370] Kouka-Menelaou 2018, 121.
[371] Kouka 2013, 576; Kouka 2015.
[372] Kouka-Menelaou 2018, 121.

II.3. İç Batı Anadolu Mimarisi

II.3.1. Demircihüyük

Demircihüyük, Kuzeybatı Anadolu'nun "Frig dağlık bölgesi" adı verilen Sakarya Nehri havzasında yer almaktadır[373]. Deniz seviyesinden yaklaşık 855 m yükseklikte olan höyük, Eskişehir'in hemen kuzeyinde, eski Bursa-İstanbul yolunun batısında yer alır[374]. Höyükte 1937 yılında Bittel tarafından küçük çaplı kazılar gerçekleştirilmiştir[375]. Daha sonradan Korfmann başkanlığında, 1975 yılından başlayarak 4 yıl boyunca kazılar sürdürülmüştür[376]. Bu kazılar sonucunda yerleşimin toplamda 17 evresi tespit edilmiştir[377]. Tespit edilen bu evrelerde, A-C evreleri MÖ 3. Binyıl öncesine, D-Q evreleri ise MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilmiştir[378].

Radyal bir yerleşim modeli sunan Demircihüyük, D evresinden itibaren 70 m çapında bir sur ile çevrelenmiştir. Yerleşimin yarısı neredeyse tamamen kazılmış, geriye kalan kısmı da kazılan alanda ortaya çıkarılan yapılar göz önünde bulundurularak rekonstrüksiyon ile tamamlanmıştır[379] (Lev. 12/A).

Demircihüyük F evresinde yerleşim yeri 2 m genişliğinde taş temelli kerpiç bloklarla oluşturulmuş savunma sistemi ile koruma altına alınmıştır[380]. Bu savunma sisteminin dışında hendek olabilecek uygulamalara da rastlanmıştır[381]. Evlerin yan uzun duvarlarının yaslandığı savunma sistemi, testere dişlerine[382] benzer girintili çıkıntılı bir özellik göstermektedir. Bu duvarlar her ne kadar testere dişi görünümüne sahip olsa da

[373] Bachhuber 2015, 56.
[374] Korfmann 1983, 1.
[375] Bittel-Otto 1939, 5.
[376] Korfmann 1983.
[377] Fidan 2011, 115.
[378] Massa 2014, 76; Massa ve diğ. 2017, 52.
[379] Korfmann 1983, 190, Fig. 343.
[380] Korfmann 1983, 189; Massa 2014, 74
[381] Korfmann 1983, 52.
[382] Korfmann 1983, 192, Plan Phase F3.

duvar üzerindeki dişler belirli bir düzen göstermeden içe ve dışa doğru çekilen bir sisteme sahiptir.[383] Güçlü bir şekilde inşa edilmiş olan surun temelinde iri boyutlu taşlar kullanılmıştır[384]. Savunma sistemine F_1 evresinde eğimli bir set yapılarak sur duvarı ayrıca güçlendirilmiştir[385]. Yerleşimde kuzeyde ve güneydoğuda olmak üzere iki uzun koridor şeklindeki kapı girişi yer almaktadır[386]. Korfmann, Demircihüyük rekonstrüksiyonunu yerleşimde 4 kapı girişi olabilecek şekilde tamamlamıştır[387]. 70 m çapında küçük bir yerleşim olan Demircihüyük'te, tamamen korunmaya yönelik inşa edilen savunma sisteminin 4 kapı girişi ile parçalara ayrılması, savunma açısından büyük zafiyetlere yol açabileceğinden yerleşim, rekonstrüksiyonda olduğu gibi bir görünüşe sahip olmayabilir.

15 evre boyunca planında çok az değişikliğe uğramış Demircihüyük evlerinde[388], çoğu yapının orta duvarları ortak kullanılmasına rağmen bazı yapılar kendine has duvarlara sahiptir[389]. Evlerin arka geniş kısımları yerleşimi çevreleyen sura dayanmışken, yapıların ön dar kısımları ortada yer alan merkezi avluya açılmaktadır. Bu yapılar Bachuber tarafından uzun evler olarak[390] tanımlanmış olsa da Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adalarında ortaya çıkarılan uzun evlerden ayrılır. Genellikle 50 m^2'lik bir tabana sahip, çoğunluğu iki odadan oluşan trapez formlu evlerin tek katlı ve düz bir dama sahip oldukları düşünülmüştür[391]. Evlerin arka odaları ile dışa açılan ikinci odaları tek bir blok olarak inşa edilmemiş olup, ilk odanın duvarlarının bittiği yerde diğer odanın kendine özel duvarı başlatılmıştır[392]. Bu durum evlerin ön odalarının daha sonradan

[383] Zengi 2009, 27; Korfmann 1983, Plan Phase F3.
[384] Korfmann 1983, Fig. 72-75.
[385] Korfmann 1983, Fig. 55.
[386] Korfmann 1983, 192.
[387] Korfmann 1983, Fig. 343.
[388] Bachhuber 2015, 56.
[389] Korfmann 1983, Fig. 343.
[390] Bachhuber 2015, 56-57.
[391] Korfmann 1983, 192.
[392] Korfmann 1983, Plan Phase F2, H, İ, K1.

eklenmiş olabileceği ihtimalini gösterebilir. Özellikle birçok evin ön kısmında yer alan ince karakterli duvarlar da arkada yer alan ana yapıdan farklı olarak hafif malzeme ile inşa edilmiştir[393].

Korfmann, yerleşimin kapı girişi kenarında yer alan ve 3 odadan oluşan iki yapının, diğer yapılardan farklı olduğunu, bu yapıların özel binalar olabileceğini veya yüksek konumlu bireyler tarafından kullanılabileceğini dile getirmiştir[394]. Korfmann, merkezi avlu içerisindeki yapı önlerinde yer alan, başlangıçta yuvarlak daha sonra dikdörtgen planlı kerpiç duvarlarla zemine örülmüş siloları, hane halklarının özel kullanımına ait ambarlar olarak yorumlamıştır[395]. Bireysel evlerde yaşayan hane halkının üretimlerinin ve tüketimlerinin birbirinden bağımsız olarak değerlendirilmesi Korfmann'ın savını güçlendirirken, tüm yapıların ön kısımlarında ambar ya da siloların yer almaması, bu siloların ortak kullanıma yönelik inşa edilmiş olabileceğini de düşündürmektedir.

Yapıların taş temellerinde kullanılan kireçtaşları, yerleşime yaklaşık 100 m mesafedeki bir alanda tedarik edilmiştir. Bu taş temellerin üzerinde 0,60x0,40x0,078 m boyutlarında büyük kerpiç bloklar kullanılarak duvar örgüsü tamamlanmıştır. İçten ve dıştan sıvanmış olan duvarların üzerinde ince beyaz kireç kalıntılarına rastlanmıştır[396]. Evlere girişler merkezi avluya açılan dar duvarların üzerinde, yaklaşık olarak 0,90 m genişliğindeki kapı aralıkları ile sağlanmıştır[397].

Demircihüyük yapılarının iç düzenlemeleri; ocak, fırın ve Korfmann tarafından uyku platformları olarak adlandırılan uygulamalardan oluşmaktadır. Yerleşimin tüm evrelerine ait 55 adet kubbeli fırın ve 19 adet ocak çıkarılmıştır. Birkaç farklılık dışında kubbeli fırınlar ev girişinin sol köşesinde yer alırken, ocaklar evin merkezine

[393] Korfmann 1983, Fig. 58, Plan Phase E1.
[394] Korfmann 1983, 193.
[395] Korfmann 1983, 193.
[396] Korfmann 1983, 195-197.
[397] Chabot Aslan 2003, 247; Korfmann 1983, 204.

konumlandırılmıştır[398]. Ön oda girişinin arkasında, 4 m uzunluğunda ve 1.5-1,6 m genişliğinde uyku platformları yer almaktadır[399].

Korfmann, ev çatılarının düz dam olduğunu, merdivenlerle erişilen bu çatıların iş veya depolama amacıyla kullanılmış olabileceğini belirtmektedir[400].

II.3.2. Küllüoba

Küllüoba, Yukarı Sakarya bölgesinin kuzeybatı kısmında, Eskişehir'in Seyitgazi ilçesi sınırları içerisinde Yenikent köyüne 13 km uzaklıkta yer alır. 250x150 m boyutlarında doğu, batı ve güney konilerinden oluşan höyüğün, ovadan yüksekliği 10 m'dir. Küllüoba'daki ilk kazı, 1996 yılında Efe başkanlığında başlamıştır[401]. Höyüğün doğu kısmı Kalkolitik dönemden Klasik döneme kadar I-V tabakaları olarak, batı kesimi ise Geç Kalkolitik dönemden Erken Tunç Çağı I'e kadar 1-6 evreleri olarak adlandırılmıştır. Yerleşimin doğu kısmında V. ve IV. tabakaların erken ve orta evreleri ile höyüğün batı kısmında 1. ve 2. evreler, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısı içerisinde değerlendirilmiştir[402].

V. tabaka V A-C evreleri olmak üzere kendi içerisinde üç alt evreye ayrılmaktadır. Bu evrelerden V C ve V B evrelerinde sınırlı mimari kalıntılara ulaşılmıştır. V A evresinde (geç evre) arka kısımları yamaca yaslanan ve giriş kısımları ortada yer alan boşluğa açılan evler görülür[403]. V A evresinde birbirine bitişik, orta duvarların ortak kullanıldığı iki yapı yer alır. Bu yapılar, sağında ve solunda yer alan diğer iki evden küçük boşluklarla ayrılır[404]. Yapı aralarında yer alan boşluklar sokak ya da gündelik faaliyetler

[398] Korfmann 1983, 206.
[399] Chabot Aslan 2003, 247.
[400] Chabot Aslan 2003, 248; Korfmann 1983, 206.
[401] Efe-Ay Efe 2000, 3; Sarı 2007, 648.
[402] Efe-Türkteki 2011a, 190; Fidan 2011, 33; Fidan 2013b, Tab. 1; Sarı 2007.
[403] Fidan 2012, 9.
[404] Fidan 2011, 46-49.

doğrultusunda kullanılmış olabilir[405]. Birbirine bitişik yapıların arka kısımları kazılmadığı için tam plandan yoksundur. En az 2 odadan oluşan yapıların genişlikleri yaklaşık olarak 5,50 m'dir[406]. C evinin uzun yan duvarı, kapı girişi duvarından öne doğru ante yaparak bir sundurma oluşturmaktadır[407]. Bu yapılar Fidan tarafından uzun evler olarak tanımlanmış olmasına rağmen, yapıların tam boyutları ortaya çıkarılmamıştır[408]. Muhtemelen bu yapılar, bölgenin karakteristik yapı tipi olan sıralı yapılar olmalıdır.[409].

IV F-E evreleri MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısının ikinci çeyreğine tarihlendirilmektedir. IV. tabaka ile birlikte ilk defa yerleşim yeri aşağı ve yukarı yerleşimlerden oluşmaktadır[410]. Yukarı yerleşimde bu tabaka ile bağlantılı mimari kalıntılara, yerleşimin doğu kısmında ulaşılmıştır[411]. Kompleks I olarak adlandırılan yapı grubu, ortada 20x25 m boyutlarında küçük bir avlu ve bu avlu etrafında sıralanan bir dizi yapıdan oluşmaktadır[412]. Kompleks I'in etrafı zigzag yaparak uzanan bir sur veya çevre duvarı ile çevrelenmiştir. Arka kısımları bu sura yaslanan dikdörtgen planlı evlerin ön kısımları ise ortada yer alan merkezi avluya açılmaktadır[413]. Merkezi avluya doğudan ve batıdan bir koridor ile giriş sağlanmaktadır[414]. Merkezi avlunun kuzeydoğu kısmında yer alan yapılar, atölyeler ve mutfak olarak değerlendirilmiştir[415]. Höyüğün aşağı yerleşiminde tek odadan üç odaya kadar ulaşan farklı planlara sahip yapılar görülür, bu yapılar içerisinde ocak, fırın ve depolamaya yönelik alanlar tespit edilmiştir[416].

[405] Fidan 2012, 9.
[406] Fidan 2011, 47.
[407] Fidan 2012, 9, Res. 9.
[408] Fidan 2012, 9.
[409] Fidan 2012, 9, Res. 9.
[410] Efe-Fidan 2008; Sarı 2012.
[411] Fidan 2011.
[412] Efe-Türkteki 2011b, 201.
[413] Efe-Fidan 2008, 68; Fidan ve diğ. 2015; Sarı 2012, 122.
[414] Efe-Türkteki 2011b, 201-202; Sarı 2012, 122.
[415] Fidan 2011, 52-53.
[416] Fidan 2012, 15.

IV C- D evrelerinde yerleşimin doğu kapısının bulunduğu alana toprak yığılarak yüksek eğimli taşlarla kaplı bir set oluşturulmuştur[417]. Bu evrelerin en önemli yapı grubunu oluşturan Kompleks II, büyük avlu içerisinde 31x7 m boyutlarında, megaron planlı olarak adlandırılan bir yapı ve bu yapıyla bağlantılı birimlerden oluşmaktadır[418]. Bu yapı grubunun kuzeybatısına 17 m uzunluğunda diğer yapılardan bağımsız trapez-megaron planlı bir yapı yerleştirilmiştir[419] (Lev. 12/B).

Küllüoba mimarisinde kullanılan malzeme ağırlıklı olarak kerpiç, taş ve ahşaptan oluşmaktadır. Ortaya çıkarılan sur ve evlerin dış duvarları taş temel üzeri kerpiç bloklar ile yükseltilmişken, yapı içlerindeki ara bölme duvarları taş temel kullanılmadan, kerpiç bloklarla inşa edilmiştir. Duvarların temellerinde toplama taşlar ile ocak taşları kullanılmıştır. Bu taşlar üzerinde, kırmızı ya da gri renkli 0,06-0,08 m kalınlığında, 24x42 ve 52x66 cm ebatları arasında değişen kerpiç blokları kullanılmıştır. Kerpiç boyutlarında herhangi bir standart görülmez,[420] bazı duvarlarda da taş temel ile kerpiç bloklar arasına yatay ahşap keresteler yerleştirilmiştir[421].

II.3.3. Keçiçayırı

Eskişehir ili Seyitgazi ilçesi sınırları içerisinde yer alan Keçiçayırı, Frigya dağlık bölgesinde yer alır[422]. Bardakçı köyü yakınlarında yer alan yerleşim, düşük yükseklikte tepelerle çevrili çok az engebeli bir ova üzerindedir[423]. 2006-2009 yılları arasında Eskişehir Müzesi'nin idarî, Efe'nin bilimsel başkanlığınca yürütülen kazılar, 4 sezon

[417] Fidan 2012, 15.
[418] Efe-Türkteki 2011b, 202.
[419] Fidan 2011, 94-95.
[420] Efe-Fidan 2008, 69.
[421] Fidan 2011, 24.
[422] Efe-Türkteki 2011b, 203.
[423] Sarı 2010, 28.

boyunca sürdürülmüştür[424]. Keçiçayırı'nda Erken Neolitik, Geç Kalkolitik ve Erken Tunç Çağı II (2700-2400) dönemlerine ait maddi kültür kalıntılarına ulaşılmıştır[425].

Tepelik kısımda 130 m uzunluğunda 100 m genişliğinde doğal tepe konturları göz önünde bulundurularak inşa edilen savunma sistemi, alanın topografyasına uydurulmuştur[426]. Surun dış kısmı oldukça iri taşlarla örülmüş, bu taşların araları ise daha küçük boyutlu taşlarla doldurulmuştur[427]. Surun arazi üzerinde dönüşü, küçük kavislerle sağlanmıştır[428]. Höyüğün batı kısmındaki yerleşimin kapı girişi trapez planlı olarak inşa edilmiştir. Sur dışında 5 m genişliğinde olan kapı girişi, yerleşime doğru daralarak 1,5 m boyutlarına kadar düşmektedir. Sur ile bağlantılı kapı girişinin her iki kenarında oldukça fazla tahrip olmuş muhtemel kule kalıntılarına ulaşılmıştır[429]. Evlerin arka kısımları 1,5-2 m arasında değişen bir genişliğe sahip savunma sistemine yaslanmaktadır. Bazı yapılar, sur duvarına paralel inşa edilmiş müstakil duvarlara sahiptir. Bu yapıların arka duvarları ile sur duvarı arası, küçük taşlarla doldurulmuştur[430]. Yerleşimin doğu yamacında evler en az iki odalı olarak inşa edilmiştir. Yapıların arka kısımlarında sur duvarına paralel olarak uzanan dar odalar büyük olasılıkla ambar olarak kullanılmıştır. Bu dar koridorlardan sonra evin ana odası yer almaktadır[431] (Lev. 13/A).

Yerleşimin batı ve kuzey kısmında ise tek odalı, kenar duvarları ante olarak çıkıntı yapan evler yer alır. Bu evlere ait duvarların oldukça kalın olarak inşa edilmesi nedeniyle çift katlı olabilecekleri düşünülmüştür[432]. Kuzeyde yer alan yapılardan tamamı ortaya çıkarılan Ev-14, 6x4,1 m; bitişiğinde yer alan Ev 15 ise 4x5,2 m[433] boyutlarında, oldukça

[424] Efe-Türkteki 2011b, 203.
[425] Fidan 2016, 88.
[426] Efe-Türkteki 2011b, 203; Fidan 2016, 88.
[427] Efe-Türkteki 2011b, 203.
[428] Fidan 2011, 121.
[429] Sarı 2010, 28.
[430] Efe ve diğ. 2011, 14.
[431] Efe-Türkteki 2011b, 204.
[432] Efe-Türkteki 2011b, 204; Fidan 2011, 123.
[433] Fidan 2016, 93.

kısa karakterlidir. Bu kısa yapılar bu dönemde görülen İç Batı Anadolu ve Batı Anadolu sahil kesimi mimarisinden yapı boyutları açısından oldukça farklılık gösterir. Ayrıca birbirine bitişik orta duvarların ortak kullanımından daha çok, birçok yapının kendine has özel duvarlarının olması[434] yine dönem mimarisinden kesin çizgilerle ayrılır. Oldukça dar karakterli odaların mekânsal kullanımları ele alındığında iki kişilik bir aile için bile yetersiz olmaları, bu yapıların çift katlı olabileceği kanısını güçlendirmektedir.

Yapı duvarlarının inşasında, tepelik alanda yer alan toplama taşlar kullanılmıştır. Taş temellerin üst örgüsü hakkında yeterince bilgi elde edilememiş olmasına rağmen kerpiç izlerine rastlanılması, yapı duvarlarının taş temel üzeri kerpiç mimari tekniğiyle inşa edildiğini göstermektedir[435].

II.3.4. Karaoğlan Mevkii

Afyonkarahisar ili İhsaniye ilçesi sınırları içerisinde, Kaklık Mevkii'nin 8 km kuzey-kuzeybatısında yer alan höyük, yaklaşık 120 m çapında, 3 m yüksekliğinde, tüflü doğal bir düzlük üzerinde, yayvan bir topografyaya sahiptir. Höyük üzerinde ilk kez Afyonkarahisar Müzesince 1987 yılında sondaj çalışmaları yapılmış ve 1990 yılında Afyonkarahisar Müzesinin idarî, Efe'nin bilimsel başkanlığında kazılar gerçekleştirilmiştir[436]. Erken Tunç Çağı II'ye tarihlendirilen höyük, birkaç evreli 100-150 yıllık kısa bir aralıkta yerleşim görmüştür[437].

Yerleşim, ilk aşamasından başlayarak 1-1,5 m genişliğinde bir savunma sistemi ile çevrelenmiştir. Surun taş temel inşasında iç kısımlarda oldukça iri (1 m genişliğinde), dış kısmında ise daha küçük taşlar kullanılmıştır. Savunma sistemi, içleri ham toprakla doldurulmuş güneyde iki, kuzeybatıda bir adet olmak üzere üç dikdörtgen kule ile

[434] Sarı 2010, Fig. 1.
[435] Fidan 2016, 96-97.
[436] İlaslı 1992, 95; Topbaş ve diğ. 1998, 21-25.
[437] Efe-Türkteki 2011a, 190; Topbaş ve diğ. 1998.

desteklenmiştir.[438]. Höyüğün güneydoğu kısmında yer alan yerleşim girişi, kuleler ile desteklenmiştir[439].

Sura bitişik olarak inşa edilen evler, herhangi bir planlama yapılmadan uygun yerlere yerleştirilmiştir. Yerleşimin batı kısmındaki J5 alanında, geniş bir alana açılan taş döşemeli bir sokak ile kuzeyden ve güneyden duvarlarla çevrili bir avlu yer alır. Kazıların sınırlı alanda gerçekleştirilmesinden dolayı büyük bir merkezi avlunun varlığına dair herhangi bir veriye ulaşılmamıştır. Sur sistemine dayanan yapılar dikdörtgen, trapez, üçgen ve oldukça rastgele şekilli evlerden oluşmaktadır[440].

Güney alanında N8 açmasında, bir oda içerisinde yapılan sondaj çalışmalarında yapının üç evreli olduğu belirlenmiştir. Kuzeybatı alanında 1,5 m'lik bir yüksekliğe kadar korunmuş taş duvarın iç kısmı kalın beyaz sıva tabakasıyla kaplanmıştır[441].

II.3.5. Kusura

Kusura, Afyonkarahisar ili Sandıklı ilçesi, Kusura köyü içerisinde yer alır. Höyük, Sandıklı ilçesinin 13 km güneyinde, Afyonkarahisar şehir merkezinin ise 55 km güney batısındadır. Lamb tarafından 1935 yılında sondaj çalışmaları yapılmış, 1936-37 yılları içerisinde yine Lamb tarafından kazı çalışmaları yürütülmüştür. 14 m yüksekliğe sahip olan höyük, yaklaşık olarak 400 m çapındadır. Yerleşim yeri A, B ve C tabakaları olmak üzere 3 tabakadan oluşur[442]. A tabakası ve B tabakasının erken ve orta evreleri MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilmektedir[443].

[438] İlaslı 1992, 96; Topbaş ve diğ. 1998, 25-27.
[439] Topbaş ve diğ. 1998, 27.
[440] Topbaş ve diğ. 1998, 25.
[441] Topbaş ve diğ. 1998, 27.
[442] Lamb 1937, 2-4.
[443] Efe-Türkteki 2011a, 190.

Erken evre olarak tanımlanan A ve B tabakasının 1. ve 2. evreleri ile ilgili bilgiler oldukça sınırlıdır. B evresinin 1. ve 2. evreleri ile ilişkili ocak tabanları ve 3 numaralı dikdörtgen planlı bir yapının taş temelli kerpiç duvarı ortaya çıkarılmıştır[444].

Kusura B tabakasının 3. evresinde, orta duvarların ortak kullanıldığı birbirine bitişik yapılar, kuzey-güney doğrultusunda uzanan bir kısmı taş döşeli cadde üzerinde sıralanmış olarak ortaya çıkarılmıştır. Caddenin batısında yer alan üç yapıdan sadece 3 numaralı yapının caddeye açılan kapısı belirgindir. Diğer odalardan 5 numaralı yapının kapı girişi güneye doğru açılmaktadır. 7. yapının da cadde ile bağlantılı olabilecek bir kapı aralığı tespit edilmemiştir. Caddenin doğusunda yer alan yapılarda da aynı durum gözlemlenmiştir. Dikdörtgen planlı yapılar dışında 9a-10b ve 9b-10b odalarından oluşan iki yapı, trapez planlıdır[445].

4. ve 6. evrelerde gerek cadde gerekse evlerin, planlarında çok az bir değişikliğe gidilerek bir önceki evrede olduğu gibi kullanımları sürdürülmüştür. 3 numaralı ve 5 numaralı odalardan batıdaki caddeye açılan kapı girişleri mevcuttur. Oda 7'nin kuzeye açılan kapısı, bu evrelerde muhtemelen caddeye açılmaktadır[446].

Kusura evleri genel olarak çok odalı dikdörtgen planlı yapılardan oluşmaktadır[447]. Höyük üzerinde geniş kapsamlı kazıların yapılmamış olması yerleşim modelinin çıkartılmasını da engellemektedir. Kusura yapıları, eldeki az verilere rağmen İç Batı Anadolu'da görülen arka kısımları savunma sistemine dayalı, ön kısımları ise ortadaki merkezi avluya açılan evlerden farklı olarak, cadde üzerinde birbirine bitişik sıralanmış evlerden oluşur. İç Batı Anadolu yerleşim modelinden farklı bir planın gözlemlendiği Kusura yerleşiminde, bu farklılık oldukça sınırlı alanlarda ortaya çıkarılan mimari dokudan kaynaklanmalıdır. Muhtemelen evlerin kapı girişlerinin açıldığı cadde,

[444] Lamb 1938, 220.
[445] Lamb 1938, 221-222, Fig. 2.
[446] Lamb 1938, Fig. 3.
[447] Lamb 1937, 5.

merkezde yer alan bir kısım yapının diğer yapı toplulukları ile bağlantısını sağlamak amacıyla oluşturulmuştur.

Yapıların zeminleri sıkıştırılmış toprakla kaplanmıştır. Evlerin içerisinde yer alan ocaklar belirli bir standart uygulanmadan, duvar kenarlarına yerleştirilmiştir. Oda 3 içerisinde (4-6. evrelerde) ocak tabanı odanın merkezine yakın bir alanda tespit edilmiştir. Ev içlerinde iki duvarın kesişerek köşe yaptığı alanlar üzerinde yer alan çukurlar depolama amaçlı kullanılmıştır[448].

Evlerin yapımında taş, kerpiç ve ahşap, ana malzeme olarak kullanılmıştır. Evlerin duvarları taş temel üzeri kerpiç mimari tekniği kullanılarak oluşturulmuştur. Duvarlar, içten ve dıştan birçok kez sıvanmıştır. Lamb, evlerin düz damlı olarak kullanıldığını belirtmektedir[449].

II.3.6. Beycesultan

Beycesultan Höyüğü, Denizli ili Çivril ilçesinin güneybatısında Çivril Ovası içerisinde, Yukarı Menderes Havzası olarak adlandırılan bölgede yer alır[450]. Doğu ve batı olmak üzere iki tepeden oluşan höyük, 800 m çapında, ova seviyesinden 25 m kadar yüksekliktedir[451]. Lloyd başkanlığında 1954 yılında başlayan kazılar, 1959 yılına kadar altı sezon boyunca sürdürülmüştür[452]. Yeni dönem kazılarına ise 2007 yılında Abay tarafından başlanmıştır ve kazılar halen devam etmektedir[453]. Geç Kalkolitik dönemden başlayarak Geç Tunç Çağına kadar sürekli iskânın görüldüğü höyükte, 40 kültür tabakası

[448] Lamb 1938, 220-230.
[449] Lamb 1938, 223.
[450] Lloyd-Mellaart 1955, 39.
[451] Abay 2012, 40.
[452] Lloyd-Mellaart 1962, 7.
[453] Abay-Dedeoğlu 2009, 54.

ortaya çıkarılmıştır[454]. Bu kültür tabakalarından XIX- XIII c-b tabakaları MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilmektedir[455].

Höyüğün batı konisinde S-X alanlarında ova toprağına kadar inilerek höyüğün tabakalaşması saptanmıştır[456]. Dar alanda yapılan kazılar sonucunda höyüğün genel planı çıkarılamamasına rağmen yapı tipleri hakkında detaylı bilgiler edinilmiştir.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk çeyreğine tarihlendirilen XIX. tabakada, savunma sistemine ait olabilecek taş temelli, 1,25 m genişliğinde, ahşap hatıllarla desteklenmiş bir duvar ile bu duvara paralel uzanan kerpiç duvar kalıntılarından başka herhangi bir mimari öğeye ulaşılmamıştır[457]

XVII. tabakada, ilk defa kutsal yapı olarak adlandırılan orta kısmında shrinelerin yer aldığı yapılar görülmeye başlar. Bu yapıda, önde iki yan duvarın çıkıntı yaptığı ante duvarları arasında sundurma, ana oda ve arkasında ikinci bir oda bulunur. Yapının uzun duvarı üzerinde diğer mekâna geçiş için bırakılmış kapı boşluğu yer alır[458].

XVI. evrede bir önceki evre yapısına göre daha itinayla inşa edilmiş iki yapı bulunur. Bu iki yapı da boynuzlu shrineler nedeniyle kutsal yapılar olarak değerlendirilmiştir. 1 numaralı yapı olarak adlandırılan yapı, ortadan 0,20 m genişliğinde ince bir kerpiç duvar ile iki ayrı mekâna ayrılmıştır. İki mekân arasında bağlantı, taş temelsiz ince kerpiç duvar üzerinde bırakılan kapı aralığı ile sağlanmıştır. 1 numaralı mekân ortasında sunak, 2 numaralı yapının orta kısmında ise oldukça büyük bir fırın mevcuttur. 1 numaralı yapının doğusunda, duvarların ortak kullanıldığı diğer kutsal yapının orta kısmında büyük bir sunak yer alır. Birbirine bitişik olarak inşa edilen bu yapılarda, sunakların haricinde ocak tabanları ile birlikte kilden inşa edilmiş depolama

[454] Abay 2012, 41; Lloyd-Mellaart 1962.
[455] Efe-Türkteki 2011a, 190; Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 2; Mellink 1964a, 303.
[456] Abay 2012, 42; Lloyd-Mellaart 1962, 12.
[457] Lloyd-Mellaart 1962, 27.
[458] Lloyd-Mellaart 1962, 29-33.

alanları da mevcuttur. İki yapıda da oldukça zengin buluntu topluluğu ele geçmiştir[459]. Kutsal yapı geleneğinin devam ettiği XV. evrede, bir önceki tabaka yapılarından farklı olarak birbirine bitişik inşa edilen yapıların, kendilerine özel duvarları mevcuttur[460]. (XIII. evre ile birlikte kutsal yapı geleneği kaybolur.[461])

Beycesultan'da ortaya çıkarılan yapılar, genel olarak çift sıra taş temelli kerpiç bloklarla yükseltilmiş duvarlardan oluşmaktadır. Kerpiç duvarlar arasında dikme deliklerine rastlanılmış olması, duvar üst örgüsünün kerpiç bloklarla birlikte ahşap dikmelerle güçlendirildiğini göstermektedir. Beycesultan'da dar alanlarda gerçekleştirilen kazılar yerleşimin genel planını ortaya koymaktan uzaktır. Açığa çıkarılan evlerin planları uzun evlerle benzerdir[462] (Lev. 13/B).

II.3.7. Hacılar Büyük Höyük

Hacılar Büyük Höyük, Burdur ili Hacılar köyü sınırları içerisinde Hacılar Neolitik Çağ yerleşmesinin 400 m kuzeyinde yer alır. Oldukça geniş bir alan üzerine kurulan yerleşim yeri 280x240 m genişliğinde düşük bir tepelik üzerinde yer alır. İlk kez 2011 yılında Umurtak başkanlığında başlayan kazılar halen devam etmektedir[463]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen höyükte Erken Tunç Çağı I (1) ve II (1-3) tabakalarına ait mimari unsurlara rastlanmıştır[464].

Yerleşim yeri oldukça güçlü bir savunma sistemi ile çevrelenmiştir. Savunma sistemi, dış kısımda iç duvar örgülerine göre oldukça kalın, yaklaşık olarak 1,50-1,60 m genişliğinde[465] ve 1,90 m'ye varan yüksekliğe sahip ileri geri şekilde tasarlanan testere

[459] Lloyd-Mellaart 1962, 36, 38.
[460] Lloyd-Mellaart 1962, Fig. 13.
[461] Efe-Türkteki 2011b, 206.
[462] Lloyd-Mellaart 1962.
[463] Umurtak-Duru 2012, 21.
[464] Umurtak-Duru 2012, 22-24; Umurtak-Duru 2013b, 5.
[465] Umurtak-Duru 2016b, 150.

dişi biçiminde inşa edilmiştir[466]. Art arda sıralanmış testere dişli sur, güney bloku yapılarında G6 yapısından, kuzey yapı bloklarında ise K7 yapısından K13 yapısına kadar ki bölümde, ters istikamete doğru gelişmektedir.[467] Yerleşime giriş, batı yamacı açması olarak adlandırılan alan içerisinde, testere dişli sur duvarından 5 m'ye yakın bir çıkıntı şeklinde uzanan 9x4,10 m boyutlarında koridor görünümlü bir geçitle sağlanmıştır. Duvar üzerinde farklı evrelerde onarım gören kapı girişinin iç kısmı, ayrıca ek bir yan duvarla sınırlandırılmıştır[468]. Testere dişli savunma duvarının iç kısmında her bir testere ağzına denk düşecek genişlikte birbirine bitişik sıralı yapılardan oluşturulmuş evler bulunmaktadır. Umurtak tarafından bu evler "kazamat" olarak adlandırılmıştır[469]. Testere dişli savunma sisteminde her bir testere kısmı kule olarak değerlendirilebileceğinden sur üzerinde bastiyon veya kulelere rastlanmaz. Oldukça ihtişamlı ve göze hitap eden savunma sistemi testere dişleri ile doğal olarak etkin bir koruma da sağlamıştır.

Savunma sistemine dayanan birbirine bitişik sıralı yapılar yine Umurtak tarafından megaronumsu ya da megaron planlı kazamatlar olarak tanımlanmıştır[470]. Birbirine bitişik bu sıralı yapıların, mekân içi kullanım alanları 3,60x6,10 m arasında değişiklik göstermektedir. Yapıların, ortada yer alan merkezi büyük avluyla bağlantıları 1,10x1,45 m arasında değişen kapı girişleriyle sağlanmıştır[471]. Umurtak, savunma sistemine bitişik sıralı yapıları, o dönemde yaşayan insanların konutları olarak değerlendirmeyip bir nevi askeri yapılar olarak, bu yapıların önünde yer alan kısmen tahrip olmuş ince taş duvarlara sahip evleri ise sivil mimari olarak değerlendirmiştir[472].

[466] Umurtak-Duru 2014, 4.
[467] Umurtak-Duru 2016a, Res. 6; Umurtak-Duru 2017, Plan 1.
[468] Umurtak-Duru 2012, 21; Umurtak-Duru 2016a, Res. 6.
[469] Umurtak-Duru 2012, 21-22; Umurtak-Duru 2014, 4; Umurtak-Duru 2016a, 25; Umurtak-Duru 2016b, 150; Umurtak-Duru 2017, 30-32.
[470] Umurtak-Duru 2014, 4; Umurtak-Duru 2017, 30.
[471] Umurtak-Duru 2013a, 22.
[472] Umurtak- Duru 2013b, 15.

G4 ve G6 sıralı yapıların ön kısmında "C" şeklinde duvarlarla oluşturulmuş iki yapı yer alır. Tek "C" biçimli yapının yakınında stel olarak değerlendirilen iki dikit bulunmaktadır. Gerek yapıların farklı planları, gerekse birlikte bulunduğu steller nedeniyle bu alanın, kutsal bir alan olarak kullanılmış olduğu düşünülmektedir[473].

Yerleşimin tepe kısmında, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen[474] ve megaron planlı yapı olarak adlandırılan bir yapının varlığı ortaya çıkarılmıştır. Bu yapıyla birlikte höyüğün tepe kısmında, en az dört odalı bir yapıya ait kalıntılara da ulaşılmıştır[475](Lev. 14).

Savunma sistemi ve evlerin duvar temelleri taş örgü ile inşa edildikten sonra üst kısımları kerpiç bloklarla yükseltilmiştir. Arka kısımları savunma sistemine yaslanan birbirine bitişik sıralı yapıların duvarları, testere dişli suru oluşturan arka duvarlara nazaran biraz daha ince yapılıdır. Genişlikleri 1,10-1,45 m arasında değişen bu duvarlar[476] gerek İç Batı Anadolu gerekse çevre kültür bölgelerinde ortaya çıkarılan yapıların duvarlarına göre oldukça geniş inşa edilmiştir.

Evlerin tabanları sıkıştırılmış toprakla düzlenmiş ve bu tabanların üzerine bazı yapılarda orta kısma at nalı şeklinde ocaklar oturtulmuştur. Genel olarak evlerin güney duvarına bitişik pithoslar yerleştirilmiştir. Pithosların içerisinde ve çevresinde karbonlaşmış ahşap kalıntılarıyla birlikte çok miktarda tahıl kalıntısına ulaşılmıştır[477].

Erken Tunç Çağı II yerleşimine ait kalıntılara höyüğün tepe kısmında ulaşılmıştır. Taş temelli 0,50 m genişliğinde, 5-6 m uzunluğundaki kısmı korunan bir yapı ve bu yapının çevresinde yer alan başka yapılara ait duvar kalıntıları tespit edilmiştir[478].

[473] Umurtak-Duru 2014, 6-9.
[474] Umurtak-Duru 2016a, 23.
[475] Umurtak-Duru 2017, 29-30.
[476] Umurtak-Duru 2016a, 150.
[477] Umurtak-Duru 2013a, 22.
[478] Umurtak-Duru 2012, 24.

II.3.8. Bademağacı

Bademağacı höyüğü, Antalya ili Bademağacı belediyesi sınırları içerisinde Antalya'ya 50 km, Bucak ilçesine 20 km uzaklıkta Çubuk Beli'nin kuzeyinde yer alır. 200x110 m boyutlarında olan höyük denizden 585 m, yer aldığı ova üzerinden ise 7 m yükseklikte oval biçimli küçük bir tepelik üzerindedir[479]. Bademağacı'nda ilk kazılar 1993 yılında Duru başkanlığında başlamış[480] ve aralıksız olarak 2010 yılına kadar devam etmiştir[481]. Neolitik Çağ'dan başlayan höyük üzerindeki ilk yerleşim, Erken Kalkolitik dönemden (seramik buluntularla sınırlı) sonra terk edilmiş ve MÖ 3. Binyıl'ın ikinci çeyreğinde höyük üzerine tekrar yerleşim kurulmuştur[482].

Oval görünümlü tepeliğin, tepe konturları takip edilerek, yerleşimin çevresi taş döşeme ile çevrelenmiştir. Duru, ovalık arazinin belirli zamanlarda su ile dolduğunu, biriken suyun höyüğün yamacını aşındırmasını engellemek amacıyla bu taş döşemenin inşa edildiğini belirtmektedir[483]. Yamaçta yer alan 4-8 m arasında değişen taş döşemeye ek olarak höyüğün etrafı yaklaşık olarak 1 m genişliğinde savunma sistemiyle de koruma altına alınmıştır[484]. Yerleşimde üç kapı girişi bulunmaktadır[485]. Höyüğün kuzeye doğru sivrilen uç kısmında sur niteliğindeki duvar iki yerde kesilerek, 3-4 m genişlikte geçitler oluşturmaktadır. Yerleşimin kuzey ucunda, herhangi bir mimari öğeye rastlanılmayan alanın, hayvan sürüleri için boş bırakıldığı düşünülmüştür[486].

Birbirine bitişik dikdörtgen planlı tek ya da çift odalı, uzunlukları 10-19 m arasında değişen yapılar, savunma sistemine yaslandırılarak sıralanmıştır[487]. Duru tarafından megaron ve megaronumsu planlı olarak değerlendirilen bu evlerin kapı

[479] Duru 1995, 69-70; Duru 2003, 11.
[480] Duru 1995.
[481] Duru-Umurtak 2011b, 31.
[482] Duru 2000, 190; Duru-Umurtak 2011b, 31.
[483] Duru-Umurtak 2007b, 642.
[484] Duru-Umurtak 2006, 14; Duru-Umurtak 2007b, 642; Duru-Umurtak 2016, 76.
[485] Duru-Umurtak 2010, 22; Duru-Umurtak 2011a, Res. 1.
[486] Duru-Umurtak 2011b, 33.
[487] Duru-Umurtak 2016, 76.

girişleri oval görünümdeki merkezi avluya açılmaktadır[488] (Lev. 15/A). Yapıların avluya açılan tarafında iki yan duvarla oluşturulan sundurmalar, ev önünde yarı açık bir mekân olarak kullanılmıştır[489].

Bademağacı yerleşiminde yapı duvarları, taş temelli yan yana iki sıra taşın yerleştirilmesiyle oluşturulmuş 0,30-0,40 m arasında değişen genişliklerdedir. Bazı yapıların taş temel yükseklikleri 1-2 m'ye kadar korunmuştur[490].

II.3.9. Karataş-Semayük

Karataş-Semayük, Antalya ili Elmalı ilçesi sınırları içerisinde, Geç Kalkolitik dönem yerleşim merkezlerinden biri olan Bağbaşı'nın 700 m doğusunda, denizden 1130 m yükseklikte, ova içerisinde yer alır[491]. Höyük üzerinde kazılar 1963-1974 yılları arasında M. J. Mellink başkanlığında sürdürülmüştür[492]. MÖ 3. Binyıl'a tarihlendirilen I-VI tabakalarından; I-III Erken Tunç Çağı I, IV-V:2 Erken Tunç Çağı II, V:3 -VI. evreleri ise MÖ 3. Binyıl'ın ikici yarısına tarihlendirilir[493].

Höyüğün en erken evresini oluşturan I. ve II. evrede, höyüğün yerleşim planı, merkezde tepelik bir alana konumlandırılmış merkezi bir yapı ve bu yapıyı çevreleyen dar kenarları birbirine bitişik yapılardan oluşur[494] (Lev. 15/B). Bu yapılardan daha erken olabilecek çukur ve yuvarlak planlı yapılar, merkez yapının çevresinde bulunmuştur fakat bu yapıların fonksiyonları tam olarak anlaşılamamıştır[495]. Merkezde yer alan çift kapılı, dikdörtgen planlı, 0,80 m kalınlığında kerpiç bloklar ile oluşturulmuş yapı, 10,75x7,2 m boyutlarındadır. Bu merkezi yapı 3 m boyutlarında bir avlu ile çevrelenmiştir. Yapının

[488] Duru-Umurtak 2007a, 9; Duru-Umurtak 2008, 15-18; Duru-Umurtak 2011c.
[489] Duru-Umurtak 2011b, 32.
[490] Duru 2016, 85.
[491] Eslick 1988, 33; Warner 1994, 1.
[492] Mellink 1964b, 1975.
[493] Warner 1994, 9; Efe-Türkteki 2011a, 190.
[494] Mellink 1974, 352, Fig. I; Mellink-Angel 1973, Fig. 1.
[495] Warner 1994, 169.

son kullanım evresinde taban üzerine açılmış 1-1,50 m derinliğinde kil sıvalı hazneler ve çok sayıda pithos gün yüzüne çıkarılmıştır[496]. Warner, merkezi yapının konumu ve arkeolojik bulgularına dayanarak, bu yapının önde gelen yönetici grubuna ait olduğunu belirtmektedir[497]. Tepede yer alan merkezi yapıyı çevreleyen yapılar, dal-örgü ve çamur-harç tekniği kullanılarak inşa edilmiş ve yapıların orta kısımlarına ocak tabanları yerleştirilmiştir. Dar kenarları birbirine yaslandırılarak oluşturulan yapılar, hafif malzeme kullanılarak inşa edilmiş olsalar bile muhtemelen merkez yapıyı korumaya yönelik inşa edilmiştir. Bu yapıların girişleri, merkezî avluya bakan uzun yan duvarlar üzerinde yer alır[498]. III. evrede merkezi yapıyı çevreleyen yapıların dışında savunma sistemine ek olarak yaklaşık 2 m genişliğe sahip iki hendek ile sur güçlendirilmiştir[499]. Karataş-Semayük, yerleşim planı olarak İç Batı Anadolu yerleşim modeline göre tasarlanmış olsa da gerek konut planları gerekse inşaatta kullanılan malzeme ve teknikler açısında oldukça farklılık gösterir.

III. evreden sonra tepede bulunan merkezi yapının bulunduğu alan düzleştirilmiştir[500]. Bu evre ile birlikte dikdörtgen planlı, bir ya da iki odalı mekânlara sahip birbirinden bağımsız megaron ve apsidal planlı olarak adlandırılan yapılar ortaya çıkar. İki mekânlı yapılar, merkezde ana oda, yapıların arka kısımlarımda bir dar oda ve ön kısmı açık sundurmalardan oluşur[501]. Warner özellikle III. evrede yer alan bazı yapıları, duvarlarının hafif yuvarlatılmasından (tahrip olmuş duvarlardan) yola çıkarak apsidal planlı yapılar olarak değerlendirmiştir. Bu yapıların duvar köşeleri hafif bir yumuşaklık verilerek ovalleştirilmiştir. Bu nedenle söz konusu konutlar apsidal planlı yapılardan çok, dikdörtgen ya da megaron planlı yapılar olarak değerlendirilmelidir.

[496] Eslick 1988, 33; Mellink 1965, 245-248.
[497] Warner 1994, 177.
[498] Mellink 1974, 352, Fig. I.
[499] Warner 1994, 114, 122-124.
[500] Chabot Aslan 2003, 220.
[501] Warner 1994, 170-173.

Karataş-Semayük IV A evresinde 4 odalı trapez planlı yapı, Mellink tarafından savunma sisteminin bastiyonu olarak değerlendirilmiştir[502]. Karataş-Semayük'ün V. evresinde dikdörtgen ya da megaron planlı birbirinden bağımsız yapılar yer alır[503].

Karataş-Semayük yapıları 6,25-18 m arasından değişen uzunlukta, 3,50- 8,20 genişliğe kadar erişen, bir ya da iki odalı, ön kısımlarında sundurmanın yer aldığı yapılardan oluşur[504]. Ev temellerinde tek sıra taşlar dizilerek inşa edilen yapıların üst örgüleri dal-örgü ve çamur harç mimari tekniğiyle, iki veya üç sıra taş örgülü 0,40-0,50 m genişliğinde değişen duvarların üst örgüleri ise taş temel üzeri kerpiç duvar tekniğiyle inşa edilmiştir[505]. Warner, düz damlı yapıların herhangi bir yönde düzgün bir şekilde genişletilebileceğini, ancak üçgen veya semardam çatıya sahip olan evlerin sadece uzunluk olarak genişletilebileceğini ileri sürerek Karataş-Semayük megaron planlı yapılarının üçgen bir çatıya sahip olabileceğini belirtmektedir[506].

[502] Mellink 1974, 353, Fig. 2.
[503] Warner 1994, 171-172, Lev. 13.
[504] Warner 1979, 137.
[505] Warner 1979, 139-140.
[506] Warner 1979, 141.

III. BAKLA TEPE

III.1. Konumu

İzmir ili Menderes ilçesi eski Bulgurca Köyü sınırları içerisinde yer alan Bakla Tepe, Cumaovasına hâkim kalker bir kaya kütlesi üzerine kurulmuştur[507]. Höyüğün kuzey ve kuzeybatı kısmında dik yamaçlarda eğim çok yoğun olmasına rağmen höyüğün güney kısımlarında nispeten daha az bir eğim görülür. Höyüğün doğu kısmında ise bu eğim erken evre sur duvarına ve hendeğe[508] kadar devam ederek düşük bir eğimle ova seviyesine iner. Bakla Tepe'nin en yüksek noktası denizden 65,60 m yüksekliktedir. Ova üzerindeki yüksekliği ise yaklaşık 20 m'dir[509](Lev. 16).

MÖ 4. Binyıl yerleşimi, kuzey-güney doğrultusunda uzanan yaklaşık olarak 350 m uzunluğunda 250 m genişliğinde bir alan üzerinde yer almaktadır[510]. MÖ 3. Binyıl'ın hemen başlarında yerleşim tepe kısmına çekilmiş ve sur ile koruma altına alınmıştır. MÖ 3. Binyıl'ın erken tabakasında yerleşim kuzey-güney, doğu-batı doğrultusunda yaklaşık olarak 80-90 m^2'lik bir alan içerisinde kurulmuştur[511]. Geç tabakada ise yerleşim yeri daha küçülerek kuzey-güney ve doğu-batı doğrultusunda yaklaşık olarak 50 m^2'lik bir alan içerisine sıkışmıştır. Stratejik öneme sahip bir alan üzerine kurulan Bakla Tepe yerleşimi; Torbalı üzerinden Küçük Menderes Vadisi'ne, kuzeyde İzmir Körfezi'ne, Çile deresi vasıtasıyla Ahmetbeyli'ye ve Tahtalı Çayı'nın aktığı dar vadi ile de denize açılmaktadır[512].

---

[507] Erkanal 1996, 73; Erkanal-Özkan 1999a, 12.
[508] Höyüğün eğiminin azaldığı yerden başlayan ve MÖ 3. Binyıl'a tarihlendirilen sur ve bu sura destek için inşa edilen hendek, arazinin topografyası göz önünde bulundurularak inşa edilmiştir. Tezin ilerleyen bölümlerinde bu konu hakkında ayrıntılı bilgi verilecektir.
[509] Erkanal-Şahoğlu 2012a, 91; Erkanal-Özkan 1997, 262.
[510] Erkanal-Özkan 1999a, 12; Erkanal 2011b, 130.
[511] Erkanal 1996, 73; Erkanal 2011b, 130.
[512] Erkanal 1996; Erkanal-Şahoğlu 2012a, 91.

III.2. Araştırma Tarihçesi

Bakla Tepe höyüğünden, ilk kez Numan Tuna tarafından 1984 yılında gerçekleştirilen Ionia ve Datça Yarımadası arkeolojik yüzey araştırmaları projesi kapsamında Bulgurca Höyük olarak bahsedilir[513]. Daha sonra 1985 yılında Meriç tarafında İzmir ve Manisa İlleri Yüzey Araştırması kapsamında tekrar incelenen höyükte[514] ilk bilimsel kazılar, 1994-2001 yılları içerisinde İzmir Arkeoloji Müzesinin idarî, Erkanal'ın bilimsel başkanlığında gerçekleştirilmiştir. Günümüzde Tahtalı Barajı altında kalan Bakla Tepe'de 1994-2001 yılları içerisinde yapılan çalışmalar sonucu elde edilen arkeolojik malzemeler birçok makale, kitap, proje, yüksek lisans ve doktora tezi olarak bilim dünyasına sunulmuştur.

III.3. Tabakalaşma

Batı Anadolu arkeolojisinin anlaşılmasına önemli katkıda bulunan Bakla Tepe, Geç Kalkolitik dönemden Roma-Bizans dönemlerine kadar beş kültür katmanı ile temsil edilmektedir.

III.3.1 Roma-Bizans Dönemi

Roma-Bizans dönemi, Bakla Tepe'nin en geç kültür tabakasını oluşturur. Höyüğün tepe kısmında, yüzeyin hemen altında rastlanılan birkaç mimari öğe dışında bu dönemle ilişkili herhangi bir veriye ulaşılmamış olup, ortaya çıkarılan mimari öğeler de belirgin bir bütünlük içerisinde değildir. Bu döneme ait mezarlıklarla bağlantılı olabilecek bir yapının iki duvarı ve muhtemelen bu yapıyı çevreleyen küçük bir çevre duvarı ortaya çıkarılmıştır. Yapının batı ve güneyinde 7 tanesi basit toprak mezar, 3 tanesi çatı kiremitleriyle ve 1 tanesi de tahtayla kaplı olmak üzere toplam 11 mezar tespit

[513] Tuna 1986, 215.
[514] Meriç 1987, 301-302.

edilmiştir[515]. Roma-Bizans tabakalarına ait diğer buluntular çukurlarla temsil edilmektedir. Höyüğün tepe kısmında karşılaşılan bu çukurlar, MÖ 3. Binyıl yerleşimi yapı duvarlarının bir kısmının tahrip olmasına yol açmıştır.

III.3.2 Geç Tunç Çağı

Yassı plaka taşlarla özenle hazırlanmış oda mezarı ve küp mezardan oluşan Geç Tunç Çağı kalıntılarına, höyüğün tepe kısmında MÖ 3. Binyıl'ın kültür katmanları içerisinde rastlanmıştır. MÖ 13. yy'a tarihlendirilebilecek olan oda mezarı, höyüğün tepe kısmında yer alıp 5 m uzunluğunda 2,83 m genişliğinde dikdörtgen planlıdır[516]. İç kısmı düzgün levha taşları ile örülmüş olan oda mezarının duvarları 0,30-0,40 m yüksekliğe kadar korunmuştur[517]. Zengin mezar hediyeleri bulunan gömü, muhtemelen dönemin önde gelen bir bireyine ait olmalıdır. Bu döneme tarihlendirilen, bir pithos mezara da höyüğün tepe kısmında ulaşılmıştır. İki bebek iskeletinin bulunduğu bu pithos mezar içerisinde mezar hediyeleri de tespit edilmiştir.

III.3.3. Erken Tunç Çağı II (geç)-Erken Tunç Çağı IIIA

MÖ 3. Binyıl'ın son çeyreğinde (Erken Tunç Çağı II sonu-Erken Tunç Çağı III başı) höyüğün güney doğusunda ve tepe kısmında sınırlı bir alanda, bu dönemle bağlantılı kültürel kalıntılara ulaşılmıştır. Höyüğün güney doğu kısmında, iki farklı mimari evreye ait 15 m'den uzun yapı duvarları tespit edilmiştir. Küçük bir alan içerisinde bulunan bu yapıların, yapı tipleri ve yerleşim modeli hakkında tam olarak fikir sahibi olunamamıştır. Söz konusu döneme ait diğer arkeolojik verilere, höyüğün tepe kısmında MÖ 3. Binyıl'ın erken evre suru ve hendeği üzerinde ulaşılmıştır. Bu yapı duvarının küçük bir kısmı korunmuş olarak tespit edilmiştir. Yapının çevrelediği alan içerisinde çok sayıda idol,

[515] Erkanal-Özkan 1999a, 13.
[516] Aykurt-Erkanal 2017, 3.
[517] Erkanal 2008a, 166; Erkanal-Şahoğlu 2012a, 96.

bronz iğne, cüruf, tankard, çift kulplu bardaklar, çan biçimli bardaklar ele geçmiştir[518]. Bu yapı, höyüğün tepe kısmına yakın bir alanda inşa edilmiş olup, yapının çevresinde söz konusu dönemle ilişkilendirebilecek başka bir yapıya ait kalıntılara rastlanmamıştır. Bu bağlamda yapının, içerisinde ele geçen buluntular ile birlikte değerlendirildiğinde, konut olarak kullanımından daha farklı bir amaç doğrultusunda kullanıldığı söylenebilir[519].

MÖ 3. Binin son çeyreğine ait mimari ve küçük buluntular dışında diğer önemli buluntu grubunu mezarlar oluşturmaktadır. Bu mezarlar, Batı Anadolu ölü gömme geleneği hakkında önemli bilgiler sunmaktadır[520].

III.3.4. Erken Tunç Çağı I

MÖ 4. Binyıl'ın sonu, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte bölgenin politik, sosyo-külterel ve ekonomik yapısında radikal değişiklikler meydana gelmiştir. Bu değişiklikler gerek mimari açıdan gerekse yerleşim modelleri açısından Bakla Tepe'de olduğu gibi Batı Anadolu sahil şeridi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'daki tüm yerleşim yerlerinde belirgin olarak izlenmektedir.

Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısı kültür tabakası; BT IV 2 B, BT IV 2 A erken, BT IV 1 C, BT IV 1 B ve BT IV 1 A geç olmak üzere 5 mimari evre ile temsil edilmektedir. BT IV 2 A ve BT IV 2 B evrelerine ait kültürel kalıntılar höyüğün kuzey yamacında ve doğusunda, dar bir alanda tespit edildiği için bu evreler hakkında, geç evreye göre nispeten daha az bilgiye ulaşılmıştır.

Bakla Tepe'de MÖ 4. Binyıl'da herhangi bir savunma sistemine rastlanmamasına rağmen MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcından itibaren güçlü taş temelli bir savunma sistemi ile çevrelenmiş ve yerleşim alanı, savunması daha da kolay olan höyüğün tepe kısmına

[518] Şahoğlu 2008b, 490.
[519] Şahoğlu 2008b, 490.
[520] Erkanal 2008a, 166; Şahoğlu 2008b, 491; Şahoğlu 2016, 173.

çekilmiştir[521]. Yerleşimin erken ve geç evresinde konutlar, savunma sistemine dik ve paralel uzanan, ortak duvarlara sahip evlerden oluşur. Sokaklarla birbirinden ayrılan bu evlerin temel duvarları taştan yapılmış, üst kısımları ise kerpiç ile tamamlanmıştır. Literatürde "uzun ev" olarak adlandırılan bu yapılar, içlerinde ocak yerleri bulunan, gündelik ve ekonomik faaliyetlerin bir arada gerçekleştirildiği yapılardan meydana gelir[522].

Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'a ait diğer buluntu grubunu, savunma sisteminin dışında bulunan Erken Tunç Çağı mezarlığı ve obsidyen atölyesi oluşturmaktadır. Bakla Tepe'nin extramural mezarlık alanına, höyüğün doğu, kuzeydoğu ve güneydoğu kısımlarında rastlanmıştır[523]. Taş sanduka mezarlar, küp mezarlar ve basit mezarlar olmak üzere 40 mezar açığa çıkarılmıştır[524]. Yine savunma sistemi dışında bulunan obsidyen atölyesinde 87 obsidyen alet tespit edilmiştir[525]. Yoğun üretim artıklarıyla birlikte obsidyen çekirdek, çekirdek tablasının bir arada ocak tabanlarıyla birlikte bulunması, bu alanın üretime dönük faaliyetlerin gerçekleştirildiği alanlar olduğunun kanıtlarını sunmaktadır.

III.3.5. Geç Kalkolitik Çağ

Bakla Tepe'nin en eski kültür tabakasını oluşturan Geç Kalkolitik dönem, 4 mimari evre ile temsil edilmektedir. Bakla Tepe kültür katmanları içerisinde en geniş alanı Geç Kalkolitik dönemin kültür tabakası kaplamaktadır[526]. Bakla Tepe'nin MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısındaki yerleşimi, genel olarak birbirinden bağımsız, aralıklarla oluşturulmuş yapılardan meydana gelmektedir[527]. Geç Kalkolitik dönemin IV. tabakasına

[521] Erkanal-Şahoğlu 2012a, 93.
[522] Erkanal 2008a, 167-168; Erkanal 2011b, 130; Erkanal-Şahoğlu 2012a, 94.
[523] Erkanal-Özkan 1999a, 29; Şahoğlu 2016, 169.
[524] Erkanal-Özkan 1998, 410-412; Erkanal-Özkan 1999a, 29; Şahoğlu 2016, 169.
[525] Kolankaya Bostancı 2006, 223.
[526] Erkanal-Özkan 1999a, 35; Erkanal-Şahoğlu 2012a, 92.
[527] Erkanal-Özkan 1999a, 38; Şahoğlu-Tuncel 2014, 68.

ait yapılarının tabanları taş döşemeli olup dikdörtgen planlıdır[528]. Yapıların yan ve üst kısımları ahşap hatıllardan oluşmaktadır ve bu ahşap hatıllar, içten ve dıştan bitkisel katkılı çamur harçla sıvanarak -diğer bir değişle dal-örgü ve çamur-harç tekniği kullanılarak- inşa edilmiştir[529]. Geç kalkolitik dönemin I-III. mimari evrelerinde ise IV. evre mimarisinden farklı olarak ızgara planlı ve uç kısmı apsisli yapılar inşa edilmiştir. Izgara kanalları üzerine ahşaplar yerleştirilerek yapının nemden ve rutubetten korunan tabanı, sağlıklı bir yaşam alanı sunmuştur. Bu ızgara kanalları içerisinde ele geçen yoğun miktarda karbonlaşmış tahıl taneleri, yapıların bu kısımlarının depo olarak kullanıldığını göstermektedir[530]. Yapıların kenar hatlarında bulunan düzensiz toplama taşlar, ahşap hatılları sağlamlaştırmak için kullanılmıştır. Izgara planlı yapıların üst kısımları IV. evre yapılarında olduğu gibi dal-örgü ve çamur-harç tekniğiyle oluşturulmuştur[531]. Yine bu evrelerde apsidal planlı yapıların dışında, dairesel planlı yapılar da görülmektedir. Kenarları iri toplama taşlarla inşa edilen bu yapıların iç kısımları küçük taşlar kullanılarak oluşturulmuştur. Bu yapıların küçük boyutlu olması konuttan çok depolama amaçlı kullanıldığını göstermektedir[532]. Birbirinden sokaklarla ayrılan evleriyle Bakla Tepe Geç Kalkolitik dönem yerleşimi, açık bir yerleşim modeli sergilemektedir. Geç Kalkolitik dönemde Bakla Tepe yerleşimini çevreleyen herhangi bir savunma sistemine rastlanmamıştır[533].

[528] Erkanal-Özkan 1999b, 344.
[529] Şahoğlu-Tuncel 2014, 68.
[530] Erkanal-Özkan 1999b, 343.
[531] Erkanal-Özkan 1999a, 35; Tuğcu 2004, 18-26.
[532] Erkanal-Özkan 1999a, 37; Şahoğlu-Tuncel 2014, 70.
[533] Erkanal-Özkan 1999a, 38.

III.4. MÖ 3. Binyıl'ın İlk Yarısında Bakla Tepe Mimarisi

III.4.1. Erken Tabaka Mimarisi

Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen erken tabakası, BT IV 2 B ve BT IV 2 A olmak üzere iki mimari evreye ayrılır (Lev. 17/A-B, 18/A-B). BT IV 2 B evresinde Bakla Tepe yerleşimi, höyüğün tepe kısmına çekilerek oldukça güçlü bir savunma sistemi ile çevrelenmiştir. Geç Kalkolitik dönemde görülmeyen ve ilk kez MÖ 3. Binyıl'ın başlarında görülen savunma sistemi ve içerisinde yer alan yapılar, Geç Kalkolitik dönem kültür dolgusu üzerine inşa edilmiştir (Lev. 19/A-B).

BT IV 2 B evresine ait mimari kalıntılara, höyüğün kuzey yamacında, doğusunda ve güneybatısında dar alanlar içerisinde ulaşılmıştır. Üzerine geç evre yapılarının inşa edilmesi nedeniyle bu evrenin yapıları, cadde ve sokakları hakkında bilgiler oldukça sınırlı olarak tanımlanmıştır. Bu nedenle BT IV 2 B evresinin yerleşim modelinin belirlemek oldukça zordur. Bu evrenin mimarisini, savunma sistemi, bir konut ve işlik alanları oluşturmaktadır. BT IV 2 B evresinin evleri içinde ocaklar, platformlar ve döşemeler ile ilgili veriler oldukça sınırlı alanlarda ele geçmiştir (Lev. 17/A, 18/A). Bu nedenle yapıların kullanım amaçları hakkında bilgiler oldukça yetersizdir. Buna rağmen bu mimari evrede işlik alanlarında ele geçen zengin buluntu topluluğu, Bakla Tepe sakinlerinin sosyo-ekonomik durumları hakkında önemli bilgiler sunmaktadır.

Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen erken tabakasının geç evresini oluşturan, BT IV 2 A evresine ait mimari öğeler de bir önceki mimari evrede (BT IV 2 B) olduğu gibi üzerine geç dönem yapılarının inşası sırasında yoğun olarak tahribata uğramıştır. Bu evrenin yapıları, höyüğün kuzey yamacında, geç evre yapısı olan Ev-4'ün zemini altında ve höyüğün güneydoğusunda J-10 alanında tespit edilmiştir. Açığa çıkarılan bu yapıların hiçbirinin tam planına ulaşılamamıştır. BT IV 2 A evresine ait yapıların çok az kısmının tespit edilmesi ve tam bir bütünlük içerisinde

değerlendirilememesi bu evrenin de yerleşim modelinin belirlenmesini engellemektedir. Söz konusu evre mimarisinin tamamı bir önceki evrede inşa edilen ve herhangi bir değişiklik yapılmadan kullanımı sürdürülen savunma sistemi içerisinde bulunmaktadır (Lev. 17/B, 18/B).

Savunma sistemi, BT IV 2 A evresinin sonunda höyüğün kuzey yamaç kısmına blok olarak devrilmiştir. Bu evre yapılarının içinde yanarak sertleşmiş alanların yoğunluğu ve zengin arkeolojik buluntuların varlığı, BT IV 2 A evresinin muhtemelen büyük bir depremle son bulduğunu göstermektedir. Yine bu evrenin mimarisi içerisinde savunma sistemiyle bağlantılı yerleşimin iç kısmında, sura paralel olarak tek sıra taşlarla yükseltilen basamaklar, savunma sistemi ile bağlantılı olabilir. Bu basamaklar, Batı Anadolu ve çevre kültür bölgelerinde bugüne kadar rastlanılmayan savunma sistemlerinin kule kısımlarına geçişler hakkında önemli bilgiler verebilir.

III.4.1.1 Savunma Sistemi

Bakla Tepe yerleşimi MÖ 4. Binyıl'ın son çeyreğinde açık bir yerleşim modeli sergilerken, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte yerleşim ovaya hâkim konumda yer alan tepelik alana çekilmiştir[534]. Erken ve geç tabakalarında iki ayrı savunma sisteminin yer aldığı Bakla Tepe'de erken tabaka suru iki mimari evre boyunca kullanılmıştır. Savunma sistemi, tepenin eteği boyunca yaklaşık olarak 90 m çapında bir alanı çevrelemiş olmalıdır. Parçalar halinde ortaya çıkarılan sura, kuzeyde E-8, F-8 ve F-9, doğuda H-12 ve H-13 alanlarında, yerleşimin güneybatı kesiminde ise K-5 sondajında ulaşılmıştır (Lev. 17/A-B, 18/A-B).

Kuzeyde yamaç kısmında yer alan E-8, F-8 ve F-9 alanlarında, yerleşimi çevreleyen savunma sisteminin 19 m'lik kısmı açığa çıkartılmıştır[535]. Doğu-batı

[534] Erkanal-Özkan 1999a, 20.
[535] Erkanal-Özkan 2000 268.

istikametinde uzanan surun (L-1367) bu bölümünün 1,10 m yüksekliğinde, 6 taş örgüsü korunmuştur. Sur, yerleşimin tepe kısmında yamaca inşa edilerek, yamaç yüksekliğinin savunmaya dolaylı katkı sağlaması amaçlanmıştır. Surun güneye doğru dönüşü, kavisli bir şekilde sağlanmıştır. Tepenin topografyasına uygun olarak dönüş sağlayan surun tek parça olarak inşa edilmesi, kuzeye doğru yekpare olarak devrilmesine neden olmuştur. BT IV 2 A mimari evresinin sonunda bir deprem anında kuzeye doğru blok halinde devrilen savunma duvarının taşları, 4,60 m genişliğinde bir alana yayılmıştır[536]. Bu depremden sonra savunma sistemi kullanım dışı kalmıştır (Lev. 20/A-B, 21/A-B).

Konut mimarisinde olduğu gibi, savunma duvarının alt temel taşları da iri boyutlu taşlarla örülmüştür. Duvar yükseldikçe temelde kullanılan taş boyutları küçülmüştür. Surun iç yüzünde duvar temelinde kullanılan iri kalker taşlar, üste doğru daralacak şekilde kademeli olarak yükseltilmiştir. Benzer kademeli yükselme, surun güneydoğu alanında olduğu gibi kuzey alanında da surun dış kısmına uygulanmış olmalıdır[537].

BT IV 2 A mimari evresinde, bir önceki evrede kullanım gören İşlik Alanı-3'ün doğu duvarı üzerine, sura paralel olarak uzanan basamaklar yerleştirilmiştir (L-1380). Bu basamakların ön kısmına, toplama taşlarla oluşturulan küçük bir döşeme eklenmiştir (L-1151). 11 sıra tek taş dizisinin üst üste sura doğru yatık şekilde 1,45 m genişliğinde dizilmesiyle oluşturulan bu basamakların yüksekliği 1 m'ye yakındır. Gelişkin bir savunma sistemi kültürünün oluşmaya başladığı bu başlangıç aşamasında, Bakla Tepe sakinleri savunma sisteminin kule çıkışlarında tek sıra taşlarla oluşturulmuş basamakları kullanmış olabilir (Lev. 21/A, 22/A-B).

Yerleşimin doğu kısmında, H-12 ve H-13 alanlarında savunma sisteminin 9 m uzunluğundaki bölümü ile birlikte bir hendek ortaya çıkarılmıştır. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan surun bu bölümü, 1,55 m yüksekliğinde 15 sıra taş örgüden

[536] Erkanal-Özkan 1999a, 27; Erkanal-Özkan 2000, 268.
[537] Erkanal-Özkan 1999a, 27.

oluşmaktadır[538] (L-1390). Surun bu bölümü de kuzeyde yer alan bölümüyle benzer teknikle inşa edilmiştir. Tepelik kısmın ovayla birleştiği, eğimin kuzey alanına oranla daha az olduğu bu alanda, doğal olarak elde edilen yükseklik avantajı kullanılamamış, bunun yerine savunma sisteminin önüne ek bir hendek açılarak sur güçlendirilmiştir[539]. Girintili ve çıkıntılı, görece orta ve iri boyutlu taşların duvar örgüsünde kullanılmasıyla, surun duvar taşlarının birbirine kenetlenmesi sağlanmıştır. Bu örgü tekniğine ek olarak, surun temel genişliği çok daha geniş tutulmuş ve duvar yükseltildikçe üst kısımlara doğru daraltılmıştır. Surun temel seviyesi 3,45-2,70 m arasında değişen genişliğe sahipken, taş temelin üst kısmı 1,50 m genişliğe kadar kademeli olarak daraltılmıştır (Lev. 23/A-B). Bu uygulamadaki ana amaç taş temelin, üst örgünün ağır yükü altında, bel yaparak dağılmasını engellemeye yönelik olmalıdır. Surun taş temeli, alta doğru genişletilerek, üst örgünün ağırlığı daha geniş bir zemine kademeli olarak dağıtılmıştır[540].

Savunma sistemi ile bağlantılı hendek (L-1235,1241-1243,1246-1250) Geç Kalkolitik dönemine ait yerleşimin bulunduğu alanın içine açılmıştır. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan hendeğin batı sınırını savunma sistemi, doğu sınırını ise Geç Kalkolitik dönemin kültür tabakası dolgusuna yaslandırılan iri taşlarla örülmüş kör bir duvar oluşturur[541] (L-1391). Hendek, kör duvardan savunma sistemine, güneyde 3,40 m, kuzeyde ise 2,70 m genişliğindeki alanın özel olarak anakayaya kadar boşaltılmasıyla oluşturulmuştur. Hendeğin doğu sınırını oluşturan kör duvar, güneyde daha iyi korunmuşken kuzeye doğru, bel yaparak bozulmuştur. Bu duvarın güney kısmının korunan uzunluğu 5 m, yüksekliği ise 1,84 m'dir. Kuzey kısımda ise oldukça tahrip olan kör duvar, 3,20 m uzunluğa sahiptir. Hendeğin üst kısımlarında açık devetüyü renginde sert kumlu toprak özelliği görülürken, alt kotlara doğru yanık küllü alanlar ile birlikte

[538] Erkanal-Özkan 2000 268.
[539] Erkanal-Özkan 1999a, 28; Erkanal-Özkan 2000 268; Erkanal-Şahoğlu 2012a, 93.
[540] Erkanal 1999, 239; Erkanal-Özkan 1999a, 27-28
[541] Erkanal 1999, 239; Erkanal-Özkan 2000 268.

kahverengi toprak özelliği gözlemlenmiştir. Hendek içerisinde yapılan sondaj çalışması sonucunda anakayaya kadar ulaşılmıştır. Anakayanın çıkıntıları arasında kalan boşluklar, taşlarla döşenerek düzgün bir zemin haline getirilmiştir. Döşemenin hemen üzerinde yoğun miktarda MÖ 3. Binyıl'ın erken evre seramikleri ile birlikte yanmış hayvan kemiklerine ulaşılmıştır. Hendeğin doğu sınırını oluşturan kör duvar, anakayaya kadar devam etmektedir (Lev. 23/A-B).

Savunma sisteminin bir başka bölümüne ise yerleşimin güneybatısında, K-5 alanında sondaj çalışmasıyla ulaşılmıştır. Direkt anakaya üzerine yerleştirilen taş temel (L-1392), H-12 alanında olduğu gibi yaklaşık olarak 3,50 m genişliğe sahiptir. Taş temelin sadece tabanına ulaşılan bu alanda, duvarın ortasına, orta ve iri boyutlu taşlar yerleştirilmiştir (Lev. 17/A-B).

III.4.1.2. Konut Mimarisi ve İşlik Alanları

Yukarıda da belirtildiği üzere bu tabaka ile bağlantılı mimari öğelere, derinde olması nedeniyle oldukça dar alanlarda ulaşılmıştır. Höyüğün geç evrelerinde de yerleşimin devam etmesi, erken tabaka yapılarının açığa çıkarılmasını engellemiş, buna bağlı olarak, bu evrelere ait mimari öğeler tam planlarından yoksun olarak ele geçmiştir.

BT IV 2 B

Ev-30

Ev-30, höyüğün kuzey yamacında sura paralel olarak uzanmaktadır. Bu ev, BT IV 2 B evresine ait konut olarak açığa çıkarılan tek yapıdır[542]. Bu yapı ile sur duvarı arasında 2 m'lik bir boşluk vardır. Ev-30, tespit edildiği kadarıyla bir ön odaya sahip, en az iki odalıdır. Ana odanın 2,45 m genişliğinde, 1,32 m uzunluğunda; ön odanın ise 1,65 m genişliğinde, 1,70 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Doğuda kazılmayan

[542] Erkanal-Özkan 1998, 407.

alana, güneyde ise geç dönem suru altına doğru devam eden bu yapı, çok daha büyük olmalıdır (Lev. 18/A).

Ev-30'u oluşturan duvarların çok az kısmı tespit edilmiş olmasına rağmen yapının duvarları, inşasında kullanılan malzeme ve yapı tekniği açısından yorum yapmaya olanak sağlamaktadır. Ev-29'un kuzey duvarının (L-1368) 5,03 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. 2 sıra taşın yan yana dizilmesiyle oluşturulan bu duvarın genişliği doğuda 0,65 m'den başlayarak batıya doğru kademeli olarak 0,37 m genişliğe kadar daralmaktadır. Üst üste 3 taş sırasıyla yükseltilen duvarın taş temel yüksekliği ise 0,32 m'dir. Duvarın batı kısmı, doğu kısmına göre daha küçük boyutlu taşlarla örülmüştür. Duvar, bir bütün olarak örülmesinden ziyade özellikle batı kısmı sonradan onarılarak yeni ek bir duvar ile uzatılmıştır (Lev. 24/A-B).

Ev-30'un ön odası ile arka odasını bölen ara duvarın (L-1370) kuzey kısmı, yapının kuzey ana duvarıyla birleşirken, güney kısmı geç dönem suru altına doğru devam etmektedir. L-1370 ara duvarı, evin kuzey dış duvarına göre nispeten daha dar yapılmıştır. Tek ve çift sıra taşların yan yana dizilmesiyle oluşturulan taş temelin genişliği 0,32 m ile 0,24 m arasında değişmektedir. Üst yapının yükünü taşıyamayacak kadar ince örülen bu duvar, ana duvar olmaktan çok ev içerisinde mekânları birbirinden ayırmak için oluşturulmuş bir ara duvar olmalıdır.

Kuzey-güney doğrultusunda uzanan ön odanın batı duvarının (L-1369) 2,03 m'lik bir kısmı açığa çıkarılmıştır. Güney kısmı geç dönem suru altına doğru devam eden bu duvarın, kuzey kısmı yapının ana duvarıyla (L-1368) birleşmektedir. Küçük boyutlu toplama taşların üst üste dört dizi örülmesiyle oluşturulan bu duvar 0,50 m yükseklikte, 0,30-0,26 m arasında değişen bir genişlikte olup, dar karakterlidir. L-1369 duvarı üzerinden bırakılan 0,55 m genişliğinde bir kapı girişi ile yapı, batıya doğru açılmaktadır (Lev. 24/A).

Ev-30'a ait duvarların inşasında toplama taşlar kullanılmıştır. Duvarların üst örgüleri hakkında kesin kanıtlara ulaşılamamış olmasına rağmen, Ev-30'un duvarları, taş temelden sonra kerpiç bloklarla yükseltilmiş olmalıdır.

Ev-30 içerisinde geniş kapsamlı kazıların yapılmamış olması, yapının iç donanımları hakkında net bir yargıya varmayı engellemiş olsa da evin ön odasında 1 m uzunluğunda, 0,60 m genişliğinde sertleşmiş yanık alanlara rastlanmıştır. Ocak tabanı olması gereken bu alanın etrafında yoğun miktarda küllü karbonlu toprak yapısı gözlemlenmiştir (L-1106-1107).

Ev-30'un sundurması içerisinde orta büyüklükte toplama taşların yan yana dizilmesiyle oluşturulmuş bir döşeme yer alır. Bu döşeme, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına ait geç tabaka yapılarının kapı girişi önünde yer alan döşemelerin ilk örneğini oluşturur (Lev. 24/A). Bakla Tepe'de Kalkolitik dönemde benzer taş döşemeli ambarlar, yapılardan bağımsız olarak uygulanmıştır[543]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında ise farklı bir mimari anlayış söz konusudur. Söz konusu bu evrede yerleşimin savunma sistemi ile çevrelenmesi, evlerin tepelik alana sıkışmasına yol açmış, buna bağlı olarak da ambarlar evlerin sundurmalarına inşa edilmiştir. Bakla Tepe'nin Erken Tunç Çağı yerleşiminin en erken evresini oluşturan BT IV 2 B evresinde, kazısı yapılmış alanlarda, sur içinde konut olabilecek başka bir yapıya rastlanmamıştır. Buna karşın Ev-30 ile sur arasında 2 m genişliğinde boş alan açığa çıkarılmıştır. Bu alan içerisinde Ev-30'un kuzey duvarına bitişik küçük çay taşlarından oluşturulmuş döşeme (L-1108) ve ocak tabanı döküntüleri olabilecek yanık sertleşmiş alanlar dışında herhangi bir mimari uygulamaya rastlanmamıştır (L-1121-1122). Sur içerisindeki sınırlı alanların değerli olması, sur kenarı boyunca yer alan bu küçük aralığın da mutlaka bir işlev doğrultusunda kullanılmış olmasını gerektirmektedir.

[543] Erkanal-Özkan 1999a, 40.

BT IV 2 B evresine ait diğer yapıları, erken evre suruna dayanan küçük mekânlar oluşturur (L-1150). Yaşamsal faaliyetlerin sürdürülemeyeceği kadar dar bölmelerden oluşan bu küçük odalarda ele geçen buluntular; obsidyen çekirdek, çok sayıda obsidyen ve çakmaktaşından üretilmiş alet ve bu üretim esnasında ortaya çıkan yontmataş üretim artıklarından oluşmaktadır. Yontmataş üretimine işaret eden buluntuların dışında maden cürufları ve geyik boynuzları da ele geçmiştir. Bu veriler, küçük mekânların işlik alanları olarak kullanılmış olabileceğini göstermektedir. İşlik alanı, biri açık alan olmak üzere üç küçük bölmeden oluşmaktadır (Lev. 20/A).

İşlik Alanı-1

Dönem suruna bitişik inşa edilmiş küçük odaların orta kısmında bulunan bölme, İşlik alanı-1 olarak adlandırılmıştır. İşlik alanı-1, doğu-batı doğrultusunda 1,30 m, kuzey güney doğrultusunda ise 0,80 m'lik bir alanı kaplamaktadır. Bu alanın doğu duvarının (L-1385), 2,37 m uzunluğu açığa çıkarılmıştır. L-1385 duvarı, kuzeyde erken evre suruna bitişik olarak başlayıp, güneyde geç evre yapılarının altına doğru ilerlemektedir. Küçük boyutlu toplama taşlarla 4 sıra örgülü bu duvarın genişliği 0,60 m'dir.

İşlik Alanı-1'in batı duvarı (L-1387), 1,13 m uzunluğunda, 0,55 m genişliğinde çift sıra taş örgü ile oluşturulmuştur. Bu duvar aynı zamanda İşlik alanı-4'ün ise doğu duvarı olarak kullanılmıştır. İşlik Alanı-1'in güney sınırını oluşturan L-1386 duvarının ise 0,98 m uzunluğunda 0,20 m genişliğinde tek sıra örgüsü açığa çıkarılmıştır (L-1152).

İşlik Alanı-2

Üretim aktivitelerinin gerçekleştirildiği alanların en batısında, herhangi bir mimari öğeye rastlanmayan açık alan, İşlik Alanı-2 olarak adlandırılmıştır. Bu alanda, kapalı mekânlarda olduğu gibi çakmaktaşı-obsidyen üretim artıklarıyla birlikte zengin buluntu topluluğu ele geçmiştir. Bu bağlamda birtakım aktiviteler küçük mekânlarla birlikte bu açık alanda sürdürülmüş olmalıdır. Özellikle ince işçilik isteyen birtakım

aktivitelerde gün ışığından faydalanmak amacıyla bu açık alan tercih edilmiş olmalıdır (L-1153).

İşlik Alanı-3

İşlik Alanı-3, 1,84 m genişliğinde, açığa çıkarıldığı kadarıyla 2,28 m uzunluğundadır. Bu yapının devamı, BT IV 2 A evresine ait apsidal planlı yapının alt kısmında bulunan dolgu toprağının içine doğru devam etmektedir. Mekân içerisinde kerpiç döküntüleri arasında küllü toprak özelliği gösteren alanda yoğun olarak karbonlaşmış dal parçalarına rastlanmıştır (L-1154). İşlik Alanı-3'ün doğu duvarı (L-1384) bir sonraki evrede inşa edilen sur ile bağlantılı basamaklar tarafından tahrip edilmiştir. Kuzey-güney istikametinde ilerleyen duvarın korunan uzunluğu 0,70 m genişliği ise 0,50 m'dir.

İşlik Alanı-4

İşlik Alanı-4, birbirine bitişik odaların en batısında yer alır. İşlik Alanı-1'in batı duvarı (L-1387), aynı zamanda İşlik Alanı-4'ün doğu duvarı olarak kullanılmıştır. İşlik Alanı-4'ün batı duvarı (L-1388) ise sura bitişik olarak başlayıp güney istikametinde ilerleyerek güneydoğuya doğru küçük bir apsis yapmaktadır. 1,58 m'lik kısmı korunan bu duvarın hangi amaç doğrultusunda oluşturulduğu anlaşılamamıştır. Muhtemelen bu duvar güney istikametinde devam ederek küçük yumru büyüklüğünde oluşturulan geniş duvara (L-1385) kadar devam etmelidir. Üst yapısı hakkında kesin bilgilere ulaşılamamasına rağmen yapı içerisinde pise parçalarına rastlanılması, ayrıca tek ve çift sıra taşların yan yana gelecek şekilde 0,27 m genişliğinde oldukça dar karakterde olması, bu duvarın üst örgüsünde hafif malzeme olan dal-örgü ve çamur harç tekniğinin kullanıldığını göstermektedir (L-1155), (Lev. 20/A-B, 21/A).

Erken tabakanın BT IV 2 B evresinde kullanılan işlik alanı, üç küçük alan ve bu alanların batısında yer alan bir açık alandan oluşmaktadır. İçleri yaşamsal faaliyetlerin

sürdürülemeyeceği kadar dar olan bu yapılarda üretime dönük aktiviteler gerçekleştirilmiştir.

İşlik alanında en zengin buluntu topluluğu, yontmataş endüstrisine aittir. Bu alanda 17 adet çakmaktaşı dilgi, 33 adet obsidyen dilgi, 1 adet obsidyen çekirdek ve 1 adet yarım ay biçimli mikrolit ele geçmiştir. Ayrıca işlik alanlarında çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıklarının varlığı, alanda yoğun olarak taş alet üretimiyle ilgili aktivitelere işaret etmektedir. İşlik alanlarında geyik boynuzlarının da ele geçmesi, taş alet üretiminde bunların vurgaç olarak kullanıldığını ve bu alanların işlik alanları olarak kullanıldığını gösteren güçlü bir veridir. Üretim artıkları İşlik Alanı-4 dışında küçük bölmelerle birlikte açık alana dağılmış olarak ortaya çıkarılmıştır. İşlik alanında obsidyen aletler, çakmaktaşı aletlere oranla daha yoğun olarak ele geçmesine rağmen buluntular belirli bir alanda yoğunlaşmayıp tüm alana yayılmıştır. İşlik alanında çakmaktaşı-obsidyen üretim artıkları yoğunlaşırken işlik alanın doğusunda boş alanda obsidyen ve çakmaktaşı üretim artıklarına rastlanmamıştır. BT IV 2 B evresi işlik alanında, yontmataş endüstrisi %73 oranla ilk sırada yer almaktadır (Grf. 1/A).

İşlik alanının diğer endüstri grubunu, madeni buluntular oluşturur. Bu alan içerisinde 2 adet bakır delgi, 1 adet bakır iğne, 1 adet bakır tel ve 5 adet cüruf kalıntısı ortaya çıkartılmıştır. Buna rağmen işlik alanında metal alet üretiminde kullanılan gereçlere ulaşılamamıştır. Özellikle cüruflar İşlik Alanı-3'ün doğusunda belirli bir alanda yoğunlaşmaktadır. Bu bulgular işlik alanı olarak tanımlanan bölgede, yontmataş alet üretiminin yanında metalürjik faaliyetlerin de yürütülmüş olduğunu göstermektedir.

İşlik alanı içerisinde kemik buluntular da önemli bir yer tutmaktadır. Bu alanlar içerisinde ele geçen 1 adet bız, 1 adet fibula, 1 adet kemik amulet ve 1 adet kemik alet, kemik işçiliğiyle ilişkili birtakım çalışmaların da bu alan içerisinde yürütülmüş olabileceğine işaret edebilir (Lev. 25/A), (Grf. 1/A).

BT IV 2 A

Ev-19

BT IV 2 A mimari evresine ait birbirine bitişik olarak sıralanmış 2 yapı kalıntısına, höyüğün güney doğusunda J-10 alanında, MÖ 3. Binyıl'ın geç tabakasına ait yapıların zemini altında rastlanmıştır. Güneyde yer alan yapı Ev-19, kuzeyde yer alan yapı ise Ev-20 olarak adlandırılmıştır. Yapının ana duvarlarına ulaşılamamıştır. Ev içerisinde tabanı seramikle döşenmiş ocak haricinde farklı uygulamalara rastlanılmamıştır. Ocak tabanının batısında yanarak sertleşmiş, ev zemini olabilecek bir alanın varlığı saptanmıştır. Şiddetli yangın sonucu kullanımı son bulan bu yapı tekrardan kullanılmamıştır (L-1200,1203), (Lev. 17/B, 18/B, 26/A).

Ev-20

Ev-20 de Ev-19 gibi oldukça fazla tahrip olmuştur. Yapının ana duvarlarına rastlanmamıştır. Yapının sınırlarının belirlenmemiş olması evin genişliği ve uzunluğu hakkında çıkarım yapmayı da engellemiştir. Bu ev ile bağlantılı sadece kerpiç bir duvara rastlanmıştır (L-1451). Oldukça tahrip olan bu duvar, mekân içi ara bölme duvarı olmalıdır. Taş temel oluşturulmadan direkt kerpiç blokların zemine yerleştirilmesiyle oluşturulan duvarın (L-1451) 4,25 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. 0,38 m genişliğe sahip olan bu duvarın, yer yer bazı kısımları tahrip olsa da büyük bir bölümü korunmuş olarak ele geçmiştir. Ev-20'nin orta kısmında yer alan ocak tabanı dışında, yapı içi düzenlemeleri hakkında bilgi edinilememiştir. Ev içinde yer alan ocağın tabanı seramik parçaları ile döşenmiştir. Ocağın bir kısmı alanın doğu profilinde yer alırken diğer kısmı da geç evre yapısının duvarı tarafından tahrip edilmiştir. Evin batısında geniş, küllü, yanık bir alana rastlanmıştır. Muhtemelen başka bir yapının iç kısmını oluşturan bu yanarak sertleşmiş alanda herhangi bir yapıya ait mimari öğeye rastlanmamıştır. Bu durum, yanık alanın ne amaçla kullanıldığını ve nasıl bir yapıya ait olduğu hakkında bilgileri de sınırlandırmıştır (L-1201, 1202, 1204, 1205, 1207) (Lev. 17/B, 18/B,

26/A).Ev-19 ve Ev-20'nin mekân içinde ve çevresinde ele geçen buluntular geniş bir alana yayılmış olup, yontmataş aletler diğer buluntulara oranla daha fazladır (Lev. 26/A), (Grf. 2/B).

Ev-21

Ev-21, G-9 alanında, geç tabaka yapısı olan Ev-5'in zemin seviyesinin altında yer alır (L-1071). Evin doğu-batı istikametinde 1 m uzunluğunda korunmuş duvarın (L-1312) bir kısmı açığa çıkarılmıştır. Ufak boyutlu taşların düzgün bir hat doğrultusunda sıralanmasıyla oluşturulan duvar, doğuda kuzey-güney doğrultusunda uzanan L-1313 duvarı ile birleşerek Ev-21'in kuzeydoğu köşesini oluşturur. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan L-1313 duvarının da çok az bir kısmı korunmuştur. Küçük toplama taşlarla oluşturulmuş bu duvar, dış hattı belirlendikten sonra daha küçük boyutlu taşlarla birlikte çamur harç kullanılarak inşa edilmiştir (Lev. 26/B, 27/A).

Ev-22

Ev-22, Ev-21'nin hemen doğusunda yer alır. L-1313 duvarı bu iki yapıda ortak kullanılmıştır. Bu yapı hakkında bilgiler, dar alanda gerçekleştirilen kazılar nedeniyle oldukça yetersizdir. Yapının doğu-batı doğrultusunda uzanan kuzey duvarının döküntü taşlarına ulaşılmıştır. Bu duvar parçası batıya doğru devam ederek Ev-21'in L-1312 duvarıyla birleşerek, Ev-22'nin kuzey duvarını oluşturmalıdır (Lev. 26/B, 27/A).

Ev-23

BT IV 2 A evresinin başlarında herhangi bir mimari öğeye rastlanmayan işlik alanı üzerine, BT IV 2 A evresinin sonlarına doğru Ev-23 inşa edilerek, üretim faaliyetleri bu yapı ve çevresindeki açık alanlarda sürdürülmüştür. Höyüğün kuzey yamacında yer alan iki evreli Ev-23, apsidal plana sahiptir. Yapının 8,75 m uzunluğunda, 3,75 m genişliğindeki kısmı açığa çıkarılmıştır, geriye kalan kısmı ise batıya ve güneye doğru kazılmayan alan içerisine girmektedir (Lev. 17/B, 21/A, 26/B).

Ev-23'ün erken evresinin kuzey duvarının (L-1383) 4,10 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Tek sıra taşlarla oluşturulmuş bu duvar doğu-batı doğrultusunda uzanarak, yapının geç evre duvarının altına doğru devam etmektedir. Ev-23'ün geç evre kuzey duvarı ise (L-1382), batı kısmında düşük kot ile başlayıp doğuya doğru yükselerek, erken evre duvarıyla aynı aks üzerinde devam etmektedir. Toplam uzunluğu 4,30 m olan kuzey duvarı (L-1382), 2,30 m'den itibaren 25 derece apsisle güneye doğru kıvrılarak yapının ön apsis kısmını oluşturmaktadır. Tek sıra toplama taşların yan yana dizilmesiyle oluşturulan duvarların, üst örgüsü kerpiç blokların oturamayacağı kadar dar olması nedeniyle duvarın dal-örgü ve çamur harç mimari tekniğiyle inşa edilmiş olması gerekmektedir. Hafif malzeme kullanılarak oluşturulan duvarın temel seviyesindeki tek sıra taşlar, ahşap hatılları sağlamlaştırmak için kullanılmıştır. Apsis kısmının büyük bir bölümü geç evre suru tarafından tahrip edilmiştir. Ev-23'ün apsis kısmına yakın bir alanda, küçük taşlarla oluşturulmuş taş döşeme dışında yapı içerisinde herhangi bir düzenlemeye rastlanmamıştır. Ev-23 içerisinde geniş bir alanı kaplayan yanık alanlar ve zengin buluntu topluluğu, bu yapının şiddetli bir yangın sonucunda kullanımdan çıktığını göstermektedir (L-1141, 1142), (Lev. 21/A, 26/B).

Apsidal planlı yapının kuzeyinde, ilk defa BT IV 2 B evresinde inşa edilen ve bu kullanımına BT IV 2 A evre içerisinde de devam eden savunma sistemi yer alır. Savunma sisteminden apsidal planlı yapıya kadar 2,5 m genişliğinde açık bir alan bırakılmıştır. Apsidal planlı yapının erken evresi ile çağdaş olan bu açık alanın batısında, orta ve küçük boyutlu taşların kullanılmasıyla oluşturulmuş taş döşemenin bir kısmı ortaya çıkarılmıştır. Korunan 3,40 m uzunluğunda 1,30 m genişliğindeki taş döşeme herhangi bir yapının parçası olmaktan çok açık alan içerisinde oluşturulmuş döşeme olmalıdır (L-1146) (Lev. 26/B). BT IV 2 B evresinde küçük bölmelerden oluşan işlik alanı üzerine, BT IV 2 A evresinde apsidal yapı inşa edilmiş, bu yapıyla birlikte açık hava işlik alanında üretim faaliyetleri sürdürülmüştür.

Bu evre içerisinde kullanılan diğer bir işlik alanı, höyüğün yamaç kısmında apsidal planlı yapının doğusunda tespit edilmiştir. Bir önceki evreye ait Ev-30'un kalıntıları üzerinde yer alan bu işlik alanı orta boy taşlarla kaplanmış bir zemine sahiptir. Bu zemin üzerinde yoğun miktarda geniş küllü alanlarla birlikte potalara rastlanmıştır (L-1097, 1098, 1099, 1100).

Bakla Tepe yapıları içerisinde en zengin buluntu topluluğunun ele geçtiği Ev-23, gerçek anlamda bir işlik alanı olarak kullanılmıştır. Çevresinde yer alan açık alanlarla benzer buluntu çeşitliliğine sahip olan bu yapı, tek başına tanımlanmasından ziyade çevresinde yer alan işlik alanlarıyla birlikte değerlendirilmelidir.

İşlik Alanı

F-8 alanında, BT IV 2 A evresinde kullanılan işlik alanı bir önceki evre işlik alanının üzerinde yer almaktadır (L-1141, 1142, 1145, 1148,1149). Erken tabakanın her iki evresinde de yerleşimin kuzey kısmı işlik alanı olarak kullanılmıştır. BT IV 2 A evresinin işlik alanı erken evre savunma sistemi ile Ev-23 arasında yer alan 2,50 m genişliğinde 10 m uzunluğundaki bir alanda açığa çıkarılmıştır. Muhtemelen bu işlik alanı batıda kazılmayan alana ve geç evresinde inşa edilen Ev-23'ün altına doğru devam etmekteydi. İşlik alanının erken evresinde savunma sisteminin muhtemel basamaklarını oluşturan yapı dışında herhangi bir mimari öğeye rastlanmamıştır. İşlik alanının geç evresinde ise bu alana apsidal planlı Ev-23 inşa edilmiş ve üretim faaliyetleri bu yapı ve çevresindeki açık alanlarda sürdürülmeye devam etmiştir.

BT IV 2 A evresinin başlarında işlik alanında 54 adet obsidyen dilgi, 31 adet çakmaktaşı dilgi, 7 adet yarım ay biçimli mikrolit ve 2 adet obsidyen çekirdeğe ulaşılmıştır (Lev. 28). İşlik alanında piramit biçimli bu obsidyen çekirdek tükenilene kadar kullanılmıştır. Tüketilene kadar kullanılan obsidyen çekirdeğin varlığı, obsidyenin zor ulaşılan bir hammadde olduğunu ve tasarruflu bir şekilde kullanıldığını göstermektedir. Yontmataş endüstrisi ile birlikte ortaya çıkarılan geyik boynuzundan alet,

taş alet üretimiyle bağlantılı olmalıdır. Bu alanda obsidyen ve çakmaktaşı üretim artıklarının ortaya çıkartılmış olması, taş alet üretimlerinin açık alanlarda gerçekleştirilmiş olabileceğini ortaya koymaktadır. Yontmataş üretiminde, yeterince aydınlatılmamış mekân içleri yerine, bol ışıklı açık alanlar tercih edilmiştir. Bu işlik alanının yontmataş endüstrisi için kullanılmasının diğer bir sebebi de keskin yonga ve üretim artıklarının evlerin dışında tutulma çabası olmalıdır. İşlik alanının son evresinde bu alana Ev-23 inşa edilmiş ve üretim faaliyetleri bu yapı ile birlikte aynı alanda sürdürülmeye devam etmiştir. İşlik alanının erken evresinde obsidyen dilgi ve yarım ay biçimli mikrolitler daha yoğunken, geç evrede yarım ay biçimli mikrolitlerin oranı azalmış, çakmaktaşı dilgilerin oranı ise artmıştır. Ele geçen yontmataş üretim artıkları ve obsidyen çekirdekler ise BT IV 2 A işlik alanının erken evresi ile bağlantılıdır (Lev. 28, 29).

BT IV 2 A işlik alanı içerisinde 1 adet bakır iğne, 1 adet bakır tel ve 6 adet maden cürufu ele geçmiştir (L-1144, 1147). Bu buluntu grubu da yamaç kısmının doğusunda, F-9 açmasında yer alan, metal alet üretiminde kullanılan alanla bağlantılı olmalıdır. F-9 alanında metal üretim faaliyetleri, tabanı iri taşlarla oluşturulmuş taş döşeme ve bu taş döşeme üzerinde yanık küllü toprak özelliği gösteren alanda gerçekleştirilmiş olmalıdır. Metal üretimiyle bağlantılı 1 adet pota ve 1 gümüş telin ele geçtiği alanda ikinci kullanım bir çanak zemin içerisine gömülü olarak ele geçmiştir. Bu alan metal alet üretimi için kullanılmış olabilir. Bu metal üretim alanı, kuzey işlik alanıyla bitişik olmasına rağmen çakmaktaşı-obsidyen üretim artıklarına bu kısımda ulaşılmamıştır. Bu alan özel olarak metal üretimi için kullanılmış olmalıdır. Aynı alan işlik alanın geç evresinde de metal üretimi için kullanılmış olmalıdır (Lev. 28, 29).

BT IV 2 A evresinin sonlarına doğru açık hava işlik alanının üzerine apsidal planlı Ev-23 inşa edilmiş ve üretim aktiviteleri bu yapı ve çevresinde sürdürülmüştür. Ev-23'ün zengin buluntu grubu içerisinde metal ve yontmataş endüstrisi ön plandadır (Grf. 1/C,

2/A). Yapı içerisinde maden cürufları ve metal aletler, apsidal yapının ana mekânında geniş bir alana dağılmış şekilde ortaya çıkarılmıştır. Kendi içerisinde iki evreli olan Ev-23'ün erken ve geç evresine ait 20 adet cüruf, 1 adet bakır iğne ve 1 adet kurşun halka ele geçmişken, pota, üfleç, kalıp, körük gibi metal alet üretiminde kullanılan bulgulara rastlanmamıştır. Buna rağmen yapının hemen doğusunda küllü toprak özelliği gösteren açık alanda ortaya çıkarılan 1 adet pota, metal üretimiyle ilişkili faaliyetlerin Ev-23'ün doğusunda, açık alanda yapılmış olabileceğini göstermektedir. Potanın yer aldığı bu açık alan, BT IV 2 A evresinin başlarında da aynı amaç doğrultusunda kullanılmış olup, bu alan içerisinde 1 pota ve 1 gümüş telin varlığı, höyüğün kuzey kısmında metal üretiminin aynı alan üzerinde değişmeden devam ettiğinin göstergesi olabilir (Lev. 28, 29).

Yapı içindeki diğer önemli buluntu grubunu ise yontmataş endüstrisi oluşturmaktadır. Obsidyen aletler yapının ön apsis kısmı ile ana mekânın orta kısmında ağırlıklı olarak dağılmışken, çakmaktaşı aletler yapının tüm alanına yayılmıştır. Ev-23'ün geç evresinde mekân içerisinde çakmaktaşı ve obsidyen dilgiler yaklaşık olarak aynı orandayken, erken evresinde obsidyen dilgi 19 adet, çakmaktaşı dilgi ise sadece 3 adet ile temsil edilmektedir. Evin erken ve geç evresinde yontmataş endüstrisine ait 23 adet çakmaktaşı, 44 adet obsidyen dilgi, 2 adet çakmaktaşı delgi, 1 adet yarım ay biçimli mikrolit ve 1 adet obsidyen çekirdek ele geçmiştir. Zengin buluntu topluluğuna rağmen yapı içerisinde obsidyen çekirdek dışında yontmataş alet üretimi ile bağlantılı üretim artıklarına ulaşılamamıştır.

Yapının bir diğer endüstri grubunu kemik aletler oluşturmaktadır. 1 adet kemik spatula, 1 adet kemik iğne, 1 adet geyik boynuzu, 1 adet işlenmiş kemiğin ev içerisinde ele geçmiş olması bu mekânda kemik alet üretimiyle de bağlantılı çalışmaların sürdürüldüğünü gösterebilir. Bu buluntuların dışında Ev-23 içerisinde Kiklad tavası ve pyxise seramik parçalarıyla birlikte üzüm çekirdeği, buğday taneleri de tespit edilmiştir (Lev. 29).

BT IV 2 A evresi işlik alanı ve Ev-23 genel olarak değerlendirildiğinde, höyüğün kuzey kısmının, üretim faaliyetleri doğrultusunda bilinçli olarak kullanılmış olduğunu göstermektedir. Bu alan muhtemelen tüm Bakla Tepe sakinlerine ayrılmış bir üretim alanı olmalıdır. Yerleşimde diğer yapılardan uzak, höyüğün kuzey kısmında obsidyen çekirdeklerle birlikte çakmaktaşı-obsidyen üretim artıklarının yer alması, üretim artıklarının yerleşimin içerisine dağılmasını bilinçli olarak engellemeye yönelik olmalıdır. Yerleşimin kuzeydoğu işlik alanında taş aletler geniş bir alana yayılmış olup, yontmataş üretim artıkları yalnızca höyüğün kuzey batısında yer almaktadır. BT IV 2 A evresinin sonlarında açık alanların üstüne apsidal plana sahip Ev-23 yerleştirilmiştir. Apsidal yapı ile aynı kotta yer alan, savunma sistemi ile apsidal yapı arasındaki boşluğun yamaçta yer alması nedeniyle bu alanda elde edilen buluntular tez kapsamında değerlendirilememiştir. Muhtemelen BT IV 2 A evresinin sonlarında da bu evrenin başlarında olduğu gibi yontmataş alet üretimleri Ev-23'ün kuzeyinde yer alan bu açık alanda sürdürülmüş olmalıdır. Ev-23'ün özellikle geç evresinde erken evresine oranla metal cüruflarında ve çakmaktaşı dilgilerde yoğun artış olmuştur. Bu yapının erken ve geç evresinde orantısal olarak en büyük buluntu topluluğu yontmataş ve metal endüstrisine aittir (Lev. 28, 29), (Grf. 1/B-C, 2/A).

Bakla Tepe'de üretim faaliyetlerinin sürdürüldüğü diğer bir alana ise H-12 alanında, savunma sisteminin iç kısmında ulaşılmıştır (Lev. 17/A-B, 30). Bakla Tepe'nin BT IV 2 A-B evrelerine ait olan bu alanda, mimari kalıntılara ulaşılamamasına bağlı olarak erken tabakanın mimari evreleri tespit edilememiştir. Bu alanda, BT IV 2 A ve BT IV 2 B evrelerinde kuzey yamacında olduğu gibi sur kenarında boş bir alan yer almaktadır. Bu boş alan içerisinde 20 adet obsidyen, 11 adet çakmaktaşı dilgi ile birlikte çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıklarına ulaşılmıştır. Metal işçiliği ile bağlantılı olarak da 6 adet cüruf yine bu alan içerisinde ele geçmiştir. Yerleşimin erken tabakasında savunma sisteminin iç kısmında bırakılan bu boşluk alanlar, üretim aktiviteleri için

kullanılmış olmalıdır. Bu alan içerisinde dikkat çeken diğer buluntu grubunu kapaklar oluşturmaktadır. Alan içerisinde 6 adet çanak-çömlek kapağı ele geçmiştir (Lev. 30).

III.5.1. Geç Tabaka Mimarisi

Erken tabakada (BT IV 2) inşa edilerek kullanılan savunma sistemi, geç tabaka ile birlikte kullanımdan çıkmıştır. Bir önceki tabakanın sonunda yıkılan sur, tekrardan onarım görmemiş, bunun yerine daha iç kısma yeni bir savunma sistemi inşa edilmiştir. Bu sur, geç tabakanın üç evresi boyunca yenilenerek kullanılmıştır (Lev. 16).

Şiddetli yangın sonucunda kullanımı son bulan BT IV 2 A evresi yapılarının yıkıntıları düzenlenerek, yerleşim geç tabakanın BT IV 1 C evresinde yeni bir planla tekrardan inşa edilmiştir. Bu plan bu evreyi takip eden BT IV 1 B ve BT IV 1 A evrelerinde de bazı değişikliklerle kullanılmaya devam etmiştir.

BT IV 1 C evresinde, Bakla Tepe'nin geç tabakasına ait yapılar, 4 yapı bloğundan oluşmaktadır. Batı bloku evleri, kuzeyde surdan başlayarak güney yapı blokunun açıldığı sokağa kadar doğu-batı doğrultusunda uzanarak batı sokağına açılmaktadır. Batı bloku yapılarının karşısında yer alan doğu bloku yapıları ise kuzey bloku yapılarından başlayarak güneyde savunma sisteminin son bulduğu alana kadar uzanmaktadır. Doğu-batı doğrultusunda uzanan bu yapılar, yerleşimin doğu sokağına açılmaktadır. Batı blokunun son bulduğu güney kısımda ise surun güney bölümüne dik uzanan güney yapı grubu yer alır. Bu blokta yer alan yapılar, batı sokağıyla birleşen doğu-batı doğrultulu güneybatı sokağına açılmaktadır. Yerleşimin kuzey bloku evleri ise batı bloku evlerinden sokakla ayrılarak, doğuya doğru, surun kuzey bölümüne dik olarak, kuzey-güney doğrultusunda uzanmaktadır (Lev. 31, 32, 33). BT IV 1 C evresi bir deprem ile yıkılmıştır.

BT IV 1 B evresinde, bir önceki evre yapılarının bir deprem sonucunda yıkılmasından sonra, kuzey blokuna ait evlerde ve savunma sisteminde bazı değişiklikler

yapılmıştır. Yerleşimin diğer alanlarında ise evler aynı planlara bağlı kalınarak yeniden inşa edilmiştir. BT IV 1 B mimari evresinde Ev-5 ve doğusunda yer alması gereken kuzey bloku yapıları iptal edilmiştir (Lev. 31, 34, 35). BT IV 1 A evresinde ise doğu bloku evleri kuzeyde savunma sisteminden başlayarak güneyde yer alan sura kadar uzatılmıştır (Lev. 31, 36, 37). İlk defa BT IV 1 C mimari evresinde inşa edilen ve kullanıldığı süre boyunca ihtiyaçlar doğrultusunda tekrardan düzenlenen savunma sisteminde ise BT IV 1 B mimari evresinde, önemli değişikliklere gidilmiştir. Höyüğün kuzey yamacında belirgin olarak izlenen bu değişiklik sonucunda, yerleşimin kuzey kısmına iki tarafı kulelerle desteklenen bir giriş kapısı eklenmiştir (Lev. 34, 35).

Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ortalarında terk edilmesi, mimari yapıların üzerine daha geç dönem yapılarının inşa edilmesini engellemiş (Miken mezarı ve bazı Roma dönemi duvarları hariç) ve bu da IV. kültür katmanının son mimari evresinin daha geniş çaplı araştırılmasına imkân sağlamıştır. Bu bağlamda BT IV 1 A yapı evresine ait mimari kalıntılar diğer yapı evrelerine göre nispeten daha detaylı incelenmiştir (Lev. 36, 37).

III.5.1.1. Savunma Sistemi

Bakla Tepe'de erken tabakanın savunma sistemi yıkıldıktan sonra, sur tekrardan onarılıp kullanılmamıştır. Bunun yerine höyüğün tam tepe kısmına yaklaşık 50x50 m çapında yeni bir savunma sistemi inşa edilmiştir. F-8, F-9 ve K-8 alanlarında ortaya çıkarılan savunma sistemi, ilk kez BT IV 1 C evresinde inşa edilmiş, daha sonraki evrelerde ise bazı değişiklikler yapılarak geç tabakanın tüm evreleri (BT IV 1 A-B-C) boyunca kullanılmıştır (Lev. 31, 38/A-B).

Geç tabaka surunun 19,20 m uzunluğundaki bölümü kuzeyde F-8 ve F-9 alanlarında ortaya çıkartılmıştır. Bu alanda ortaya çıkartılan savunma sistemi, birbirini tamamlayan testere dişlilerinden oluşmaktadır (Lev. 39/A-B). Uç kısımları birbiri ile

birleşen bu dişlerden, ortada yer alan L-1371 duvarı, surun dışında ayrı bir ek duvar ile güçlendirilmiştir. (Lev. 38/A).

Doğu-batı doğrultusunda uzanan testere dişli surun ilk dişi (L-1377) 5 sıra yüksekliğine kadar ulaşan taş temele sahiptir. Batı yönünde kazılmayan alan içerisine doğru devam eden surun bu bölümünün 7,20 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. 1,40 m genişliğe sahip olan taş temel, düzensiz yerleştirilen ve araları çamur harçla tutturulan toplama taşlarla örülmüştür. Duvar örgüsünde yer yer daha iri boyutlu taşlara da rastlanmıştır. Taş temel üzerinde üst örgü, 0,32x0,06 - 0,34x0,10 - 0,36x0,07 m ebatlarında kerpiç bloklarla örülmüştür. Duvarda kullanılan kerpiç bloklar sarımsı açık tonlu kil kullanılarak oluşturulmuştur. Kerpiç blokları tutturmak için kullanılan çamur harç ise kahverengidir (Lev. 38/A, 39/A).

Surun ikinci dişi (L-1371) 5,45 m uzunluğa ve batı bölümünde olduğu gibi 1,40 m genişliğe sahiptir. Surun batı parçasının sona erdiği yerde, ikinci diş yerleşimin iç kısmına doğru yaklaşık olarak 1 m güneye çekilmiştir. Surun geriye kalan 0,40 m'lik kısmı ise ilk bölüme (L-1377) bitişik durumdadır. Bu uygulama kuleler üzerinde geçişleri sağlamış ve suru dışa karşı bir bütün olarak yansıtmıştır. Üst üste 3 sıra taş örgüsü korunan L-1371 duvarının kenar hatlarında kısmen daha iri, iç kısımlarında ise boyut olarak biraz daha küçük taşlar kullanılmıştır. Savunma sisteminin orta kısmını oluşturan bu duvar, diğer duvarlardan farklı olarak surun dış kısmında kuzey-güney yönlü L-1373 duvarıyla desteklenmiştir. Bu destek duvarıyla yamaç kısmında bulunan surun heyelan veya toprak kaymasıyla yıkılması engellenmiş olmalıdır. Yer yer 1 m yüksekliğe kadar korunmuş bu duvar 4,40 m uzunluğundadır ve üst üste 8 sıra taş örgüye sahiptir. L-1373 duvarının doğuya bakan kısmı düzgün iri boyutlu taşlarla örülmüşken, batı kısmı düzenli bir duvar hattından ziyade yamaç toprağına dayandırılmıştır (Lev. 38/A, 39/A-B).

Testere dişli surun son dişinin (L-1365) 6,30 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Bu duvar ortada yer alan bölümden (L-1371) başlayarak doğuda

kazılmayan alanın içerisine doğru devam etmektedir. Yaklaşık olarak 1 m genişliği ortaya çıkarılan bu duvarın bir kısmı açma kenarı içerisinde yer almaktadır. L-1365 testere dişi de diğer dişlerde olduğu gibi en az 1,40 m genişliğinde olmalıdır. BT IV 1 C evresinin sonunda deprem anında kuzeye doğru yan yatarak devrilen surun bitişiğine, BT IV 1 B evresi suru (L-1366) oturtulmuştur (Lev. 38/A, 39/B, 40/A).

BT IV 1 C evresi depremle yıkıldıktan sonra, BT IV 1 B evresinde, yerleşimin kuzey bölümünde (yamaçta) radikal değişikliklere gidilerek sura, iki kule ile desteklenen taş döşemeli, rampalı bir kapı girişi eklenmiştir. Güneyde 2 m genişliğe sahip olan bu kapı girişi, kuzeye doğru kademeli olarak 1,25 m'ye kadar daraltılmıştır. Kulelerin kuzey kısımlarının batıya doğru meyilli olarak dönüş yapması, yamacın batısından gelen bir yol ağı ile bağlantılı olabileceğini göstermektedir (Lev. 21/A, 38/A, 40/A-B).

Testere dişli savunma sisteminin ortada yer alan L-1371 dişi, bu evrede iptal edilmiştir. Surun doğu kısmındaki üçüncü duvarın (L-1366) üzerine ve 1 m kuzeyine söz konusu evrenin suru eklenmiştir. BT IV 1 B evresinde batı kısımda yer alan L-1377 duvarı ise 1,60 m uzunluğunda ek duvarla giriş kulesine kadar uzatılmıştır (Lev. 38/A, 39/A).

Yerleşimin kuzey kapı girişinin batı kulesi 3,30 m uzunluğa, 1,25 m genişliğe sahiptir (L-1372). Kuzeybatıya doğru meyilli olarak uzatılan kulenin uç kısmı kısmen tahrip olmuştur. Yer yer 5 sıra taş örgüsü korunan batı kulesinin temelinde ve duvarın yan yüzünde iri, duvarın orta kısmında ise daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır. Girişin doğu kulesi de batı kulesi gibi kuzeybatıya doğru meyilli olarak uzatılmıştır (L-1364). Batı kulesinde olduğu gibi kuzey ucu kısmen tahrip olan doğu kulesinin korunan uzunluğu 4,50 m'dir. Üst üste 5 sıra taş örgü ile oluşturulan kulenin taş temel genişliği 1,25 m'dir. İnşasında kullanılan teknik ve malzeme batı kulesiyle benzer özellik göstermektedir (Lev. 38/A, 40/A-B).

BT IV 1 B evresinde inşa edilen L-1366 duvarı, BT IV 1 C evresinde kullanım görmüş olan L-1365 duvarının kuzey ucuna oturtulmuştur. Doğu-batı doğrultusunda uzanan surun bu bölümü, batıda Ev-4'ün batı duvarı olan L-1303 ile birleşerek kuleye dayanırken, doğuda kazılmayan alan içerisine doğru ilerlemektedir. Ortaya çıkarılan uzunluğu 6,30 m olan duvarın genişliği ise yaklaşık olarak 1, m'dir (Lev. 40/A).

Geç tabakada yerleşimi çevreleyen savunma sisteminin küçük bir bölümü, höyüğün güney kısmında, K-8 alanında, açığa çıkarılmıştır. Aynı zamanda Ev-14'ün güney duvarı olarak da kullanılan surun bu bölümü 9,05 m uzunluğundadır (L-1331). Surun bu bölümü geç tabakanın tüm evreleri boyunca herhangi bir değişiklik yapılmadan kullanılmıştır. Günümüz yapıları tarafından da tahrip edilen savunma sisteminin bu parçası, surun yapısı hakkında önemli bilgiler vermiştir. Savunma sisteminin kuzeydeki bölümü gibi 1,40 m genişliğe sahip olan bu duvarın 4 sıra taş örgüsü korunmuştur. Doğu-batı doğrultusunda uzanan bu sur duvarının, höyüğün konisini takip edecek şekilde kuzeybatıya doğru devam etmesi beklenmektedir (Lev. 33, 35, 37, 38/B).

III.5.1.2. Konut Mimarisi

Batı bloku yapıları

Höyüğün tepe kısmında, batı blokuna ait 4 ev ortaya çıkartılmıştır[544] (Lev. 31). Batıda savunma sistemine yaslanması gereken bu yapılar[545], doğuda yerleşimin kuzey-güney doğrultulusunda uzanan batı sokağına açılmaktadır. Yaklaşık olarak 1,60-1,50 m genişliğe sahip olan batı sokağı, kuzeyde Ev-2'nin önünden başlayarak Ev-1 ve Ev-3'ün açıldığı alana kadar 15 m uzunluğunda devam etmektedir[546]. Sokağın güney uzantısı bu

[544] Erkanal-Özkan 1999a, 20.

[545] Yerleşimin kuzeyinde tespit edilen savunma sistemi, Ev-2'nin kuzeybatı köşesini oluşturduktan sonra güneye doğru köşe yaparak yerleşimi çevrelemelidir. Batı bloğu evleri de kazılmayan alan içerisinde yer alan savunma sisteminin bu bölümüne kadar uzanarak, sura yaslanmış olmalıdır.

[546] Evlerin ve sokağın doğrultusu hesaba katıldığında, batı bloğu yapılarının en kuzeyinde bulunan Ev-2'den en güneyinde yer alan Ev-17'e kadar devam etmesi gereken batı sokağı

noktadan itibaren höyük üzerine açılan geç dönem çukuru nedeniyle takip edilememektedir[547]. Aynı sokak, çukurun bittiği alandan sonra 5 metrelik bir uzantıyla güneyde Ev-17'nin önüne kadar gelmekte ve bu noktadan sonra batıya doğru dönerek Ev-13, 15 ve 16'nın kapı açıklarının bulunduğu güneybatı sokağı ile birleşmektedir (Lev. 35, 37).

Kuzeyde savunma sistemine paralel uzanan yapılardan ortada yer alanı Ev-1, kuzeyinde yer alanı Ev-2 ve Ev-1'in güneyinde yer alan yapı ise Ev-3 olarak adlandırılmıştır. Batı blokuna ait yapıların güney sınırını ise Ev-17 oluşturmaktadır. Bu yapılardan Ev-1, Ev-2 ve Ev-3'ün tüm evreleri (BT IV 1 A-B-C), Ev-17'nin ise sadece BT IV 1 A-B evreleri gün yüzüne çıkarılmıştır (Lev. 33, 35, 37).

Ev-1

Ev-1, höyüğün tepe kısmında, batı blokuna ait birbirine bitişik 3 ev içerisinde, ortada yer almaktadır. Ev-1'de geç tabakanın tüm safhaları açığa çıkarılmıştır (Lev. 42/B, 43/A). Birbirine bitişik olarak inşa edilen yapıların yan duvarları ortak kullanılmıştır. BT IV 1 C evresinde, Ev-1'in güney duvarı olan L-1316, aynı zamanda Ev-3'ün de kuzey duvarı olarak kullanılmıştır. Evin kuzey ve doğu duvarlarına ulaşılamadığı için yapının boyutu tam belirgin değildir. Sokağa kadar uzanması gereken bu yapı, daha sonraki BT IV 1 A mimari evresinde görüleceği gibi en az 20 m uzunluğunda olmalıdır (Lev. 41/A, 42/A-B).

Ev-1'in güney duvarının (L-1316) korunan uzunluğu 8,30 m, duvarın ortalama genişliği ise 0,52 m'dir. Doğu-batı doğrultusunda uzanan duvarın batı kısmı açığa çıkarılmamıştır. Ancak yerleşimin genel planından yola çıkarak bu yapının, kazılmayan

(yaklaşık olarak 36 m), güneybatı blokuna ait olan evlerin açıldığı güneybatı sokağı ile birleşmektedir. Bu sokağın kuzey kısmına, BT IV 1 B evresinde yerleşime açılan yeni bir kapı girişi eklenmiştir.

[547] Höyüğün tepe kısmında yer alan büyük çukur, Kurtuluş Savaşı'nda açılmış ve daha sonra farklı bir bölgeden getirilen toprakla doldurulmuştur. Ayrıntılı bilgi için Bkz. Erkanal-Özkan 1999a, 13.

alan içerisinde devam ederek savunma sistemine kadar uzanmış olduğu düşünülmelidir. Üzerinde yer yer çatlaklıkların tespit edildiği duvarın toplamda üst üste 9 sıra taş dizisi korunmuştur. Duvarın 7 sıra örgüsü bu evreye aitken, en üstteki 2 sıra taş örgü, olasılıkla duvarın ikinci kullanım evresinde eklenmiştir[548]. Orta boyutlu toplama taşlarla örülen duvarda, taşların düzgün kısımları duvarın dış yüzüne gelecek şekilde yerleştirilmiş, duvarın iç kısımları ise daha küçük taşlarla birlikte çamur harçla düzleştirilmiştir (Lev. 43/B-C). Duvar üzerinde kerpiç bloklarına ait izlere rastlanılmasa da taş temelden sonra duvarın üst örgüsünde kerpiç bloklar kullanılmış olmalıdır (L-1045).

Ev-1'in orta kısmında üst üste iki ocak tabanı tespit edilmiştir (L-1038). Üst kısımda bulunan ocak tabanı en az üç kez yenilenerek kullanılmıştır. Son evresinde ocağın ortasına özenle hazırlanmış yuvarlak, küçük bir çukur yerleştirilmiştir. Bu çukur muhtemelen ocak içerisinde açılmış kor çukuru olmalıdır[549] (Lev. 44/A).

Ocak tabanının 3 m güneydoğusunda, küçük toplama taşlarla oluşturulmuş taş döşemeye rastlanmıştır (L-1044). Ortaya çıkarıldığı kadarıyla 0,70x0,85 m büyüklüğünde olan bu döşeme G-7 ve G-8 alanları arasında bırakılan açma kenarı içerisine girmektedir. Ev-1 içerisinde bu döşeme dışında herhangi bir platform ya da farklı bir düzenlemeye rastlanmamıştır. Ev-1, BT IV 1 C evresi sırasında iki farklı taban seviyesine sahiptir. Ocak tabanlarından başlayarak yapının doğu kısmına kadar yayılım gösteren küllü alanlar evin tabanına ait olmalıdır (L-1031).

BT IV 1 C mimari evresinde Ev-1'in merkezinde yer alan ocak çevresi evin en yoğun olarak kullanıldığı alan olmuştur. Ağırşaklar dışında buluntular genel olarak ocak

[548] Bakla Tepe'de geç tabakaya ait yapıların duvarlarının üst sıra örgüsü, duvar temellerinde kullanılan taşlara oranla boyut olarak daha küçük niteliktedir. Bir sonraki evrede tekrardan tadilat görerek kullanılan duvarların, üst küçük örgülerinin üzerine daha iri boyutlu taşlar kullanılmıştır. Bakla Tepe'de bu uygulamanın en iyi örnekleri, Ev-4'ün doğu ve batı duvarlarında görülmektedir.

[549] Erkanal-Özkan 1997, 265; Erkanal-Özkan 1999a, 22.

çevresine dağılmış bir görüntü sergilemektedir. Bu dağınık görüntü ile beraber küçük buluntuların ocağın batısında daha yoğun olduğu gözlemlenmiştir.

Ev-1 içerisinde 9 adet ağırşak, 4 adet dokuma ağırlığı ve 1 adet dikiş iğnesi tespit edilmiştir. Ocağın güneybatısında birbirine yakın mesafede ele geçen 5 adet ağırşak, ev içerisindeki ip eğirme faaliyetlerinin bu kesimde yapılmış olabileceğini düşündürtmektedir. Yapı içinde 10 adet çakmaktaşı ve 4 adet obsidyen dilgi ele geçmiştir. Bu gruba ait toplam 14 adet *in situ* buluntunun ele geçtiği ev içerisinde yontmataş üretim faaliyetlerine işaret edecek çekirdek ve üretim artıkları ele geçmemiştir. Bu durumda gündelik ev işlerinde ve tekstil üretiminde kullanılan dilgiler, ev dışında üretilmiş ya da dışarıdan tedarik edilmiş olmalıdır. Ev içerisinde tamamlanmış aletlerle birlikte tekstil üretimine ait buluntuların birlikte ele geçmesi, hane halkının ev içerisinde ağırlıklı olarak tekstil üretimi ile bağlantılı aktivitelerde bulunmuş olabileceğini gösterir. Özellikle yontmataş aletler de diğer malzeme gruplarında olduğu gibi yapının merkezinde yer alan ocak çevresinde yoğunlaşmaktadır. Benzer durum çanak-çömleklerde de gözlenmektedir. Fakat çanak ve kapakların ocak tabanının doğusunda daha yoğun olarak dağıldığı gözlemlenmiştir (Lev. 44/B).

Ev-1'in BT IV 1 B evresine ait mimari öğeler, BT IV 1 C evresinde olduğu gibi bir sonraki evreye oranla (BT IV 1 A) daha az korunmuştur. Ev-1'in güney duvarı (L-1316) bir önceki evre duvarının üzerine 2 sıra daha iri boyutlu taş örgü eklenerek aynı şekilde kullanılmıştır. Duvarın örgü tekniği ve inşaatında kullanılan malzeme, bir önceki evresinde olduğu gibi değişmeden devam etmiştir.

Ev-1'in içerisinde uzanan diğer bir duvarın (L-1302) 4,80 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Yan yana çift sıra taş örgü ile oluşturulan bu duvarın sadece temel taşlarının alt örgüsü korunmuştur. Evin ana duvarlarıyla herhangi bir bağlantısı tespit edilmeyen duvarın, hem batı hem de doğu kısmı tahrip olmuştur. Muhtemelen bu duvar altta

anlatılan, mekân içinde uzanan 0,08-0,10 m genişliğinde kerpiç doğrultularla bağlantılı olmalıdır (Lev. 41/B, Lev. 45/B).

Yapının içerisinde bazı iç mimari düzenlemeler tespit edilmiştir. Ev-1'in güney duvarıyla aynı istikamette doğu-batı doğrultusunda birbirine paralel uzanan 0,05-0,10 m genişliğinde yaklaşık 2,50 m uzunluğunda iki kerpiç doğrultu yer almaktadır (L-1034). Bu kerpiç doğrultuların mekân içinde depolama faaliyetleri ya da farklı aktiviteler doğrultusunda kullanımını gösterebilecek veriler oldukça yetersizdir. Bu iki kerpiç hattın bittiği kısmın batısında, bu hattın yaklaşık olarak ortasına denk gelen bir hizada yapının ocak tabanı bulunmaktadır (L-1035). Özellikle mekânın doğu bölümünde, geniş bir alanı kaplayan küllü yanık alanlar tespit edilmiştir (L-1024).

Ev-1'in BT IV 1 B evresinde yanık küllü alanlar görülmektedir. Benzer bir durum bu yapının çevresinde yer alan diğer yapılarda da gözlenmiştir. Bu veriler, Ev-1 ve çevresindeki yapıların, yerleşimin bu evrede sonunu getiren bir yangınla tahrip olduğunu düşündürtmektedir (Lev. 41/B). Ev-1'in BT IV 1 B evresinde, mekân içerisinde buluntulara oldukça az rastlanmıştır. Muhtemelen yangından önce evin içi boşaltılmış olmalıdır (Lev. 45/A).

BT IV 1 A evresi, Ev-1'in en iyi korunduğu evredir. Yapı, bu evrede Ev-1'in 16x4,75 m kısmı açığa çıkarılmıştır. Evin batı bölümü kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Kazılmayan kısmı da hesaba katıldığında bu yapı yaklaşık olarak 20 m uzunluğa erişmelidir[550] (Lev. 37, 42/A-B).

Oldukça iyi korunmuş yapının kuzey duvarı (L-1296) aynı zamanda Ev-2'nin güney duvarı olarak kullanılmıştır. Üst üste 4 sıra taş örgüye sahip olan duvarın korunan taş temel yüksekliği 0,61 m, genişliği ise 0,58 m'dir. Ante kısmının bir bölümü Roma çukuru tarafından tahrip edilen bu duvarın 17,20 m kısmı açığa çıkarılmıştır (Lev. 45/B, 46/A).

[550] Erkanal-Özkan 1997, 265.

Ev-1'in güney duvarı (L-1295) aynı zamanda Ev-3'ün kuzey duvarı olarak kullanılmıştır. Korunan kısımlarıyla birlikte yaklaşık olarak 13,70 m uzunluğa, 0,44 m yüksekliği sahip olan bu duvarın genişliği ise 0,65-0,56 m arasında değişmektedir[551]. Korunan 2-3 sıra temel taşlarından, duvarın güneye doğru devrildiği görülmektedir (Lev. 45/B).

Ev-1 yapısının doğuda yer alan dar kısa duvarı (L-1297) 4,50 m uzunluğunda, 0,55 m genişliğinde ve 0,56 m yüksekliğinde olup, taş duvarın üst üste dört dizi örgüsü korunmuştur. Yapı bu duvar üzerinde bulunan 0,80 m genişliğinde bir kapı girişiyle sokağa açılmaktadır (Lev. 45/B, 46/B).

Ev-1'ın son kullanım evresinde, diğer yapı evrelerinden farklı olarak 2 m uzunluğunda, 0,68 m genişliğinde, bir ara bölme duvarıyla (L-1314) yapının batı kısmında bir mekân oluşturulmuştur. Çok az kısmı ortaya çıkarılan bu odanın büyük bir kısmı kazılmayan alan içerisinde yer almaktadır.

Ev-1'in tüm duvarları aynı teknikle inşa edilmiştir. Genel olarak zemine taş duvarın oturacağı temel açıldıktan sonra, iri boyutlu toplama taşlar en alt tabana gelecek şekilde yerleştirilip, üzerine daha küçük boyutlu taşlar kullanılarak duvar yükseltilmiştir. Duvarların her iki yüzüne düzgün taşlar yerleştirilmiştir. Taşların düz ve yüksek kısımlarının dış yüzeye bakması nedeniyle, duvar ortasında boşluklar oluşmuştur. Bu boşluklar küçük toplama taşlarla birlikte çamur harç ile giderilmeye çalışılmıştır.

Ev-1'in yaklaşık olarak orta kısmında ocak tabanının oturduğu sıkıştırılmış sert toprak, BT IV 1 A mimari evresinin en erken zemini olarak kullanılmış olmalıdır. Zemin üzerine oturtulan ve yapının merkezinde bulunan, doğu-batı doğrultusunda uzanan ocak tabanı (L-1032) 2 m uzunluğa sahiptir. Bu ocak tabanının doğu kısmının 1,10 m'si

[551] L-1295 duvarı, Bakla Tepe'nin tepe kısmında yer alan geç dönem çukuru tarafından oldukça yoğun olarak tahrip edilmiştir.

korunmuşken, batı kısmının korunan genişliği 0,80 m'dir. Aynı evre içerisinde kullanım gören ocak tabanı en az üç kez yenilenmiştir (Lev. 46/C).

Ev-1'in sundurması içerisinde 2x1,90 m genişliğinde kare görünümlü, tabanı küçük toplama taşlarla kaplı evin ambarı yer alır[552] (L-1018). Ambarın 1,84 m uzunluğunda 0,98 cm yüksekliğindeki kuzey duvarı (L-1299) Ev-1'in doğu duvarına bitişik olarak başlayıp, ambarın sokağa bakan doğu duvarıyla birleşmektedir. Küçük boyutlu toplama taşlarla 7 sıra örülen bu duvarın taş temel genişliği 0,28 m'dir. Ambarın sokağa paralel kuzey-güney doğrultusunda uzanan doğu duvarı (L-1300) ise 2,05 m uzunluğa ve 0,85 m yüksekliğe sahiptir. Bu duvarın kalınlığı ve örgü sırası kuzey duvarı ile benzerdir. Oldukça dar karakterli bu duvarların üst yapısı, evin ana duvarları kadar yüksek olmamalıdır (Lev. 42/A, 47/A).

Evin bu evresinde, ev içerisinde 9 adet dokuma ağırlığı, 5 adet ağırşak ve 2 adet iğne tespit edilmiştir. Bu alan içerisinde ele geçen ağırşakların bir arada bulunması, evin kuzey duvarının batı bölümünün, ip eğirme alanı olarak kullanılmış olabileceğini göstermektedir. Evin kapı girişine yakın kuzey duvarı kenarında yan yana sıralı olarak dizili 5 adet ağırlık ise dokuma tezgâhı ile bağlantılı olmalıdır. Bu durumda Ev-1 içerisinde ip eğirme ve dokuma aktivitelerinin farklı alanlarda gerçekleştirilmiş olabileceği düşünülebilir. Hane halkının yaşamsal faaliyetleri ocak çevresinde yoğunlaşırken, ekonomik faaliyetlerinin belirli alanlarda gözlemlenmesi, hane halkının yapının belli başlı işleri için özel alanlar oluşturduğunu göstermektedir. Özellikle tekstil üretiminde gözlemlenen bu özel alanlar, tekstil üretiminin ev ekonomisi içinde önemli bir yere sahip olduğunu düşündürtmektedir (Grf. 3/B).

Seramik buluntular yapının merkezinde yer alan ocağın çevresinde ve güneydoğu kısmında yoğunlaşmaktadır. Yapının giriş kısmına yakın, güney duvarı kenarında yer alan çanaklar ve 1 adet çömlek kalıntısıyla birlikte öğütme taşının varlığı, yiyeceklerin

[552] Erkanal-Özkan 1997, 265.

pişirilmeden önce yapı içerisinde farklı alanlarda hazırlanmış olabileceğini göstermesi açısından önemlidir (Lev. 47/B).

Ev-1 genel olarak değerlendirildiğinde, yapının tüm evrelerinde ortada bir ocak tabanı yer almaktadır. BT IV 1 C ve BT IV 1 B evrelerinde ortada yer alan ocak tabanına ek olarak, yapının kuzey duvarına yakın küçük ocaklar, ateşlikler olarak kullanılmış olmalıdır. BT IV 1 C mimari evresinde yapının ortasında küçük taş döşeme dışında başka bir uygulamaya rastlanmamıştır. BT IV 1 A evresinde yapının sundurma kısmına, tabanı taş döşemeli bir ambar yerleştirilmiştir.

BT IV 1 A-B-C mimari evrelerinde yapı içerisinde herhangi bir metal alet ve metalürjik faaliyetlerde kullanılan kalıp, pota, üfleç vb. eşyalara ulaşılamamıştır. BT IV 1 C evresinde yapının güney kısmında yer alan ip eğirme işleri, BT IV 1 A evresinde yer değiştirerek evin kuzey duvarıyla ara bölme duvarının kesiştiği alana taşınmıştır.

Erken ve geç mimari evrelerde tekstil ağırlıklı buluntuların varlığı, yapının ilk evresinden terk edilişine kadar, hane halkının ekonomik faaliyetlerinde tekstil üretimini ön planda tuttuğunu gösterir niteliktedir (Grf. 2/C, 3/A-B). Evin tüm evrelerinde tekstil üretimi ile bağlantılı aletlerin varlığı, tekstil endüstrisinde uzmanlaşmaya doğru gidilen bir basamak olarak da değerlendirilebilir.

Ev-2

Ev-2, batı blokuna ait olan yapıların en kuzeyinde yer alır. Savunma sisteminin kuzey bölümüne paralel olarak, doğu-batı doğrultusunda uzanan bu yapı da bitişiğinde yer alan evler gibi geç tabakanın tüm evreleri boyunca kullanım görmüştür. Tam sınırları belirlenemeyen Ev-2'nin girişte bir ön mekânı, arka bölümde ise evin ana mekânı bulunmaktadır.

BT IV 1 C evresinde, yapının kuzeyinde yer alan sur, evin kuzey duvarı olarak kullanılmıştır. Evin sokağa paralel uzanan doğu duvarının çok az bir kısmı açığa çıkarılmıştır. Evin kerpiç ara duvarının ise sadece kuzey bölümü tespit edilmiştir. Bu

evrede, evin güney ve batı duvarına ulaşılamamıştır. Bu evin batı sınırının, yerleşimin genel planından yola çıkılarak, kazılmayan alan içerisinden devam ederek batıda savunma sistemine kadar uzanmış olabileceği düşünülebilir (Lev. 33, 41/A).

Ev-2'nin doğu duvarı (L-1379) kuzeyde savunma sisteminden başlayarak güneye doğru devam etmektedir. Açığa çıkarıldığı kadarıyla 0,85 m uzunluğa sahip olan bu duvarın genişliği ise 0,55 m'dir. Tek dizi örgünün korunduğu taş temelin inşasında, orta boyutlu taşların düzgün tarafları dışa gelecek şekilde yerleştirilmiştir. Duvarın orta kısmında kullanılan taşlar, dış hatta yerleştirilen taşlara göre daha küçük karakterlidir.

Ev-2'nin giriş kısmında kerpiç bir duvar ile bir ön mekân oluşturulmuştur. Ocak tabanının batısında, ocak tabanı sınırıyla aynı doğrultuda uzanan bu kerpiç duvarın yaklaşık olarak 2,40 m uzunluğunda kuzey bölümü açığa çıkarılmıştır. Mekân içerisinde ara bölme duvarı olarak kullanılan bu kerpiç duvar taş temel kullanılmadan inşa edilmiştir (Lev. 48/A-B).

Bu ara mekân içerisine 1,20 m genişliğinde, 1,40 m uzunluğunda dikdörtgen planlı bir ocak tabanı yerleştirilmiştir. Bu ocak tabanının altında yumru büyüklüğünde taşlarla oluşturulmuş döşeme yer alır. Taş döşeme, üzeri çamur harçla sıvandıktan sonra çoğunluğu amorf parçalardan oluşan nispeten büyük seramik parçaları dizilerek ocak tabanının alt kısmı oluşturulmuştur. Seramik parçaların üzerinin çamur harçla kaplanmasıyla da ocağın tabanı elde edilmiştir. Ocak tabanının altında yer alan taş döşeme üzerinde buğday ve üzüm çekirdekleri tespit edilmiştir. Bu ara mekân, diğer evlerde olduğu gibi depolama alanı olarak kullanılmış olmalıdır. (Lev. 48/A-B).

Ev-2'nin ana mekânında, şiddetli yangın sonucu yanarak sertleşmiş kırmızı yanık alanlara rastlanmıştır. Bu yanık alanlar muhtemelen evin çatı-dam kalıntıları olmalıdır (L-1139).

BT IV 1 C mimari evresinde yapının ocak tabanının bulunduğu ön mekânın ve ana mekânın içerisine dağılmış çeşitli buluntular ortaya çıkarılmıştır. Yapı içerisinde en

fazla buluntu topluluğu yontmataş endüstrisine aittir (Grf. 3/C). BT IV 1 C evresinde en fazla obsidyen alet Ev-2'de ele geçmiştir (Lev. 74). Ev içerisinde, 10 adedi obsidyenden, 5 adedi ise çakmaktaşından, üretilmiş olmak üzere toplam 15 adet dilgi ele geçmiştir. Geç tabakanın diğer yapılarında olduğu gibi Ev-2'de de yontmataş üretim artıklarına rastlanmamıştır. Yapı içerisinde diğer bir iş gücünü oluşturan tekstil üretimi ile bağlantılı sadece 4 adet ağırlık ele geçmiş fakat ip eğirme de kullanılan ağırşaklar bulunmamıştır. Yapının madencilikle ilişkili aktiviteleri oldukça sınırlıdır. Evin ana mekânında sadece 1 adet cüruf ele geçmiştir (Lev. 48/B).

Bu yapı blokunun diğer evlerinde olduğu gibi Ev-2'nin de merkezinde bir ocak tabanı olmalıdır. Evin batısında yer alması gereken bu bölüm, kazılmayan alan içerisinde kalmaktadır.

BT IV 1 B mimari evresinde de Ev-2'nin kuzey duvarı olarak savunma sisteminin kullanımına devam edilmiştir. Bu evre içerisinde savunma sisteminde yapılan değişiklik sonucunda Ev-2 içerisinde, bir önceki evrede testere dişli savunma sisteminin ortadaki dişinin, mekân içerisine çıkıntı yapması engellenmiştir[553]. Bu sayede yapının kuzeydoğu köşesi 1 m'ye yakın genişlemiştir (Lev. 41/A-B, 49/B).

Yapının sokak boyunca uzanan doğu duvarı (L-1378) evin bir önceki evresinde olduğu gibi kuzey-güney istikametinde uzanmaktadır. Bir önceki evrede yapının doğu duvarı, testere ağızlı surun orta dişiyle birleşirken, BT IV 1 B evresinde doğu duvarı, kullanımı sonlandırılan surun orta dişi üzerinden geçerek, bu dönemde yapılan surun yeni ek bölümüne doğru uzanmaktadır (Lev. 39/A). Evin sokağa bakan doğu duvarının 1,80 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmışken, duvarın geri kalan kısmı açma kenarlarında bırakılan kazılmayan alan içerisine doğru uzanmaktadır. Eski evre duvarıyla aynı genişlikte olan bu duvarın yapım tekniği bir önceki evrede olduğu gibi değişmeden devam etmiştir. Yapı içerinde platform, ocak tabanı gibi uygulamalara ulaşılamamıştır.

[553] Bkz. Bölüm III.5.1.1 Savunma Sistemi.

Ev-2'nin, BT IV 1 B evresinde de bir önceki evrede olduğu gibi, konumunda bir değişiklik yapılmadan kullanımına devam edilmiştir. Yapı içerisinde oldukça fazla küllü yanık alanlar mevcuttur (L-1021, L-1028). Evde maden endüstrisi dışında diğer faaliyetlere ışık tutabilecek buluntulara ulaşılmıştır. Yapının oldukça sınırlı alanlarında gerçekleştirilen kazılar, evin nitelikli olarak yorumlanmasından uzaktır (Lev. 49/A).

BT IV 1 A mimari evresinde, Ev-2'nin kuzey kısmı höyüğün yamaç kısmında yer almaktadır. Kuzey duvarını savunma sisteminin oluşturduğu evin, güney duvarını Ev-1 ile ortak kullanılan L-1296 oluşturur.

Ev-2'nin doğu kısa duvarının (L-1298) 4,30 m uzunluğunda, 0,48 m genişliğindeki kısmı ortaya çıkarılmıştır. Üst üste 4 sıra taş örgülü bu duvarın yüksekliği ise yaklaşık olarak 0,40 m'dir. Ev-2'nin giriş kısmında, 1,16 m uzunluğunda 0,27 m genişliğinde tek sıra taş örgüden oluşan duvarın (L-1375) bir kısmı ortaya çıkarılmıştır. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan bu duvar, güney bitiminde köşe yaparak doğuya doğru 0,60 m uzanarak son bulmaktadır. Son bulduğu alanın kenarındaki 0,50 m'lik boşluk, yapı içerisine farklı faaliyet alanı oluşturmak için inşa edilmiş olan küçük bir mekânın giriş kısmı olmalıdır (Lev. 42/A, 49/B).

BT IV 1 A evresinde Ev-2'in çok az bir kısmı açığa çıkarılmıştır. Bu nedenle yapı içerisinde ocak veya küçük ateşliklere rastlanmamıştır. Ev-2'nin güney kısmında, yoğun küllü alanlara ulaşılmış olup, bu küllü alanların altında ise ince çay kumuyla oluşturulmuş zemin altı döşemesine rastlanmıştır (L-1022). Ev-2 yapısının son evresinde, evin orta kısmına yakın bir alanda L-1296 duvarına bitişik, kenar hatları iri boyutlu taşlarla, iç kısımları ise ufak boyutlu toplama taşlarla 1,45 m'lik döşeme ya da platform olabilecek bir alan oluşturulmuştur (L-1315).

BT IV 1 A evresinde Ev-2'nin sundurması içerisine yaklaşık 1 m genişliğinde açığa çıkarılan kısmı ile 2 m uzunluğunda, dar bir mekân eklenmiştir. Bu mekânın doğu duvarının bir kısmı ortaya çıkarılmış, diğer kısmı ise Roma çukuru tarafından tahrip

edilmiştir. Sundurma içerisinde yer alan ambarın doğu duvarı (L-1301) 0,75 m uzunluğunda, 0,36 m genişliğinde ve 0,54 m yüksekliğindedir. Duvarın taş temeli, orta boyutlu toplama taşlarla oluşturulmuş 5 sıra örgü dizisine sahiptir (Lev. 42/A, 49/B).

Ev-2'yi oluşturan duvarların alt sıralarında iri boyutlu taşlar kullanılmışken üst sıralarında taşların boyutlarının küçüldüğü gözlemlenmiştir. Ev-2 önünde bulunan ek binanın duvarları, ana yapının duvarlarına göre daha dardır. BT IV 1 A mimari evresinde, evin mekân içi yamaçta yer alması nedeniyle tahribata uğramıştır. Buna bağlı olarak evin gerçek anlamda mekânsal analizi yapılamamıştır (Lev. 49/B).

Ev-3

Ev-3, BT IV 1 C mimari evresinde, kuzeyde bulunan ve birbirine bitişik olarak inşa edilen, batı blokuna ait 3 uzun evin en güneyinde yer alır. Kuzeyinde L-1316 duvarının ortak kullanıldığı Ev-1 yapısı yer almaktadır. Eldeki veriler sınırlı bir tanımlamaya olanak sağlasa da bu yapı da geç evresinde olduğu gibi yaklaşık olarak 20 m uzunluğa erişmiş olmalıdır. Evin batı kısmı, kazılmayan alan içerisine doğru devam ederek savunma sistemine kadar uzanmalıdır. Yapının sokağa paralel olarak uzanması gereken doğu duvarına ise ulaşılamamıştır. Ev-3'ün geç evrelerinde de görüldüğü üzere yapı, doğusunda bulunan sokağa kadar devam etmelidir (Lev. 41/A-B, 42/A).

BT IV 1 C mimari evresinde, Ev-3 içerisinde 1 m uzunluğunda 0,75 m genişliğinde bir ocak tabanı dışında başka herhangi bir düzenlemeye rastlanmamıştır. Bu ocak tabanı doğu-batı doğrultusunda uzanmakta olup, oldukça fazla tahrip olmuştur (L-1053) (Lev. 43/B).

Diğer yapılarda olduğu gibi Ev-3'ün de yaşam düzleminde, evin ortasında yer alan ocak ve çevresi gerek gündelik yaşamsal aktivitelerin yürütüldüğü gerekse ekonomik faaliyetlerin yoğunlaştığı alanların başında gelmektedir. Ev içerisinde buluntular belirli bir düzenden çok, gelişi güzel olarak ortaya çıkartılmıştır. Mekân içinde 4 adet ağırşak, 1 adet ağırlık ve 1 adet dikiş iğnesinin varlığı tekstil üretiminin hane halkı tarafından

yapıldığını göstermesi açısından önemlidir. Yapı içerisinde yontmataş endüstrisine ait 7 adet çakmaktaşından üretilmiş dilgi bulunmasına rağmen hammaddesi obsidyen olan herhangi bir yontmataş ürün ile karşılaşılmamıştır (Lev. 74). Ayrıca yontmataş üretiminin mekân içerisinde yapıldığına işaret edebileceğine (çekirdek ve üretim artıkları) dair bir bulguya da rastlanmamıştır. Evin en dikkat çekici buluntularını 2 adet minyatür taş balta ve 1 adet çekiç oluşturmaktadır. Minyatür taş baltalar ocak çevresinde diğer buluntularla birlikte ele geçerken, taş çekiç, yapının güneydoğusuna doğru kapı girişine yakın bir konumda ele geçmiştir. Özellikle taş baltaların ahşap işçiliği ile bağlantılı aktivitelerde kullanıldığı göz önünde bulundurulduğunda[554] hane halkının ahşap işçiliğiyle de uğraşmış olabileceği düşünülebilir (Lev. 50/A), (Grf. 4/A).

BT IV 1 B mimari evresinde Ev-3'ü oluşturan duvarların bir kısmı, höyüğün ortasına açılmış geç dönem çukuru tarafından tahrip edilmiştir. Buna rağmen söz konusu evrede yapı duvarlarının belirli kısımlarının saptanması bu yapının boyutlarının belirlenmesine önemli katkı sunmuştur. Yoğun olarak tahribata uğrayan ve parçalı bir görünüm sergileyen duvarlar birbirini tamamlar niteliktedir. Ev-3'ün kuzey duvarı (L-1316) aynı zamanda Ev-1'in de güney duvarı olarak kullanılmıştır (Lev. 35, 41/B, 42/B).

Yapının sokağa bakan doğu duvarı (L-1030) kuzey-güney doğrultusunda uzanmaktadır. Güneye doğru devam etmesi gereken bu duvar, yapının güney duvarı (L-1294) ile birleşip evin güneydoğu köşesini oluşturmalıdır. Geç dönem çukuru tarafından yapının güneydoğu köşesinin tahribata uğraması nedeniyle duvarların birleştiği kısım belirlenememiştir. Doğu duvarının kuzey kısmı ise BT IV 1 A evresi mekân içi taş döşemenin altından kuzeye doğru devam etmektedir. Döşeme altındaki kısmı da hesaba katıldığında 3,25 m uzunluğa erişen bu duvarın genişliği ise 0,75 m'dir. Yapının güney uzun yan duvarı (L-1294) evin kuzey duvarında olduğu gibi doğu-batı istikametinde uzanmaktadır. Yaklaşık olarak 2,60 m kısmı korunmuş olarak ortaya çıkarılan bu duvar,

[554] Barkai 2011; Rengert ve diğ. 2015; Tsoraki 2011; Yaman-Hüryilmaz 2014.

yapının kuzey duvarından biraz daha geniştir. Ortalama genişliği 0,80 m olan evin güney duvarına ait temel taşlarının tek sıra örgüsü korunmuştur. 5 m genişliğe sahip olan yapının uzunluğu da yaklaşık olarak 20 m'ye yakın olmalıdır. Mimaride kullanılan malzeme ve teknik bitişiğinde yer alan diğer yapılarla benzerdir (Lev. 42/B, 45/B).

BT IV 1 B evresinde yapının kuzey duvarına bitişik iki ocak tabanı açığa çıkarılmıştır (L-1048-1049) (Lev. 43/C). İki ocağın da tabanı, ısıyı korumak için büyük boyutlu seramik parçaları ile kaplanmıştır. Yer yer tahrip olmasına rağmen ocak tabanlarının üzerine oturduğu sert zemin, evin yaşam düzlemini oluşturmaktadır (L-1050). Ev-1'de olduğu gibi bu yapıda da buluntular oldukça seyrek olarak ele geçmiştir. Bu durum, evin yangından önce boşaltılmış olabileceğini düşündürtmekle birlikte, geç dönemde höyüğün tepe kısmına açılan büyük çukurun, yapının BT IV 1 B ve BT IV 1 A evrelerini yoğun olarak tahrip etmesinden de kaynaklanmış olabilir. BT IV 1 B evresinde yapı içerisinde seramik parçalarıyla birlikte 1 adet ağırşak ve 1 adet çakmaktaşı dilgi *in situ* olarak ele geçmiştir (Lev. 50/B).

BT IV 1 A mimari evresinde, yapının büyük bir kısmı höyüğün merkezinde yer alan çukur tarafından tahrip edilmiştir. Ev-3'ün, Ev-1 ile ortak kullanılan kuzey duvarı (L-1295) ve sokağa paralel uzanan doğu duvarı dışında başka mimari öğeye rastlanılmamıştır (Lev. 37, 45/B). Sokak kenarından savunma sistemine kadar uzanması gereken yapı, bitişiğinde bulunan yapılar gibi 20 m uzunlukta olmalıdır.

Yapının sokağa paralel uzanan doğu duvarı (L-1293), evin kuzey duvarından güneye doğru köşe yaparak yapının kuzeybatı köşesini oluşturmaktadır. Bir önceki evrede kullanılan duvarıyla aynı doğrultuda olan bu duvarın korunan kısmı 2,30 m'dir. 3 sıra taş örgüden oluşan duvarın genişliği 0,48 m'dir.

Evin giriş kısmının kuzeydoğu köşesinde oluşturulmuş 1,25x1,20 m ebatlarında bir kısmı korunmuş taş döşeme (L-1020) diğer yapılarda da olduğu gibi mekân içinde ambar olarak kullanılmıştır (Lev. 42/A, 47/A). Yapı içerisinde yer alan diğer bir taş

döşemeye ise mekânın orta kısmına yakın kuzey duvarı kenarında rastlanmıştır (L-1046). Girişte yer alan döşemeden farklı amaçlar doğrultusunda kullanım görmüş olan bu taş döşeme olasılıkla bir platform oluşturmaktadır. Küçük boyutlu toplama taşlardan oluşturulan 1,10x0,78 m ebatlarındaki döşeme, açma kenarında bırakılan pay içerisine doğru devam etmektedir. Ev içerisinde yapının ön kısmına yakın küçük küllü alan dışında başka verilere ulaşılmamıştır. Bu yapının kuzeyinde yer alan Ev-1'de olduğu gibi bu yapının da ortasında bir ocak tabanı yer almalıdır.

BT IV 1 A evresinde yapının yüzeyde yer alan yaşam düzlemi, höyüğün tepesinde yer alan çukur tarafından tahribata uğramıştır. Bu çukur tahribatına ek olarak günümüz tarımsal aktiviteleri sonucunda da kültürel dolgu zarar görmüştür. Ev-2'nin giriş kısmında yer alan döşemesi üzerinde iki tezgâh ağırlığı ele geçmiştir.

Ev-3 genel olarak değerlendirildiğinde, BT IV 1 C evresinde hane halkı, tekstil üretiminde kendi kendine yetebilen bir yapıya sahip olmalıdır. Çevresinde yer alan evlerin aksine bu yapı içerisinde ele geçen bulgular değerlendirildiğinde, hane halkının ahşap işçiliği ile bağlantılı aktiviteleri de gerçekleştirmiş olabileceği düşünülebilir. BT IV 1 A evresinde, yapı içerisinde kısmen korunan iki döşemeden başka herhangi bir mekân içi uygulamasına rastlanılmamıştır. Özellikle evin kapı girişinin hemen solunda oluşturulmuş döşeme, evin ambarıyla ilişkilidir. Anteli evlerde, ambarlar sundurma içerisinde yer alırken, sundurmasız yapılarda ambarlar evin iç kısmında oluşturulan taş döşemelerle sağlanmıştır.

Ev-17

Ev-17, kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanarak batı sokağına açılmaktadır. Surun batı bölümüne dik olarak uzanan Ev-17, güney bloku evlerinden, güneybatı sokağı ile ayrılmaktadır. Batı bloku evlerinin en güney konutunu oluşturan bu yapının BT IV 1 B ve BT IV 1 A mimari evreleri ortaya çıkarılmıştır. Ev-17, Geç Tunç Çağı oda mezarı ve höyüğün orta kısmında yer alan geç dönem çukuru tarafından oldukça yoğun olarak

tahrip edilmiştir. Evin mimari elemanlarına sınırlı alanlarda rastlanması, yapının boyutu ve diğer özelliklerinin tanımlanmasını da engellemiştir. Muhtemelen bu yapı da, batı grubu yapılarında görüldüğü gibi savunma sisteminden sokağa kadar, yaklaşık 20 m uzunluğa sahip olmalıdır.

Ev-17'nin BT IV 1 B evresine ait güney duvarının 2 parçası açığa çıkarılmıştır. Duvarın batıda yer alan kısmı (L-1355), kazılmayan alandan güneydoğu istikametinde 2,50 m uzanarak, Geç Tunç Çağı oda mezarının batı duvarına kadar devam etmektedir. Ortalama 0,75 m genişliğe erişen duvarın sadece tek sıra taş örgüsü gün yüzüne çıkartılmıştır. Bu duvarın doğusunda yer alan diğer parçasının ise 1 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Sokaktan başlayarak batı parçası ile aynı aks üzerinde uzanan duvarın bir kısmı, bir sonraki evrede küçük taşlarla oluşturulmuş döşeme altına girmektedir. Duvarın doğu parçası, batıdaki kısmına göre biraz daha dar olup, 0,55 m genişliğe sahiptir.

Yapının doğu duvarı (L-1356), sokak kenarında güney uzun duvarına birleşerek kuzeye doğru uzanmaktadır. Kuzey-güney doğrultulu evin doğu duvarının 1,10 m uzunluğu açığa çıkarılmıştır. Kuzeye doğru devam etmesi gereken bu duvar, BT IV 1 A evresinde aynı doğrultuda uzanan doğu duvarının altına girmektedir.

BT IV 1 A mimari evresinde Ev-17'nin sokağa paralel uzanan güney duvarı, (L-1322) kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanmaktadır. Bir kısmı Geç Tunç Çağı oda mezarı tarafından tahrip olan bu duvarın batı kısmı ise yüzeye yakın olması nedeniyle tamamen ortadan kaldırılmıştır. Bu duvarın sadece 2,82 m'lik korunan kısmı açığa çıkarılmıştır. Yapının kuzey uzun duvarı ise höyüğün ortasına açılan geç dönem çukuru tarafından tamamen ortadan kaldırılmıştır. Evin sadece doğu duvarının (L-1358) 1,75 m uzunluğundaki kısmı korunmuş olsa da, yine de bu duvarın doğrultusu belirgin olarak izlenebilmektedir. İrili ufaklı taşlarla oluşturulan evin doğu duvarı 0,31 m genişliğe sahiptir.

Ev-17, yukarıda bahsedildiği üzere Miken dönemine tarihlenen oda mezarı ve höyüğün merkezine açılan geç dönem çukuru tarafından oldukça fazla tahrip olmuştur. Yapının güneydoğu köşesinde giriş kısmının sağında, küçük taşlarla oluşturulmuş taş döşeme yer almaktadır. Bir önceki evre duvarı üzerinde yer alan bu taş döşeme, diğer yapılarda olduğu gibi Ev-17'nin ambarı olarak kullanılmış olmalıdır. (Lev. 35, 37, 62).

Kuzey bloku yapıları

BT IV 1 C evresinde, höyüğün tepe kısmında birbirine bitişik olarak doğu-batı doğrultusunda uzanan batı bloku evlerinin aksine, kuzey yapı grubu içerisinde yer alan Ev-4 ve Ev-5, surun kuzey bölümüne dik gelecek şekilde kuzey-güney doğrultusunda uzanmaktadır[555]. Doğuya doğru birbirine bitişik olarak sıralanması gereken bu yapı grubuna ait sadece 2 yapı ortaya çıkarılmıştır. Kuzey yapı grubu içerisinde değerlendirilen Ev-4 ve Ev-5'in ön kısımlarının güneyde kazılmayan alan içerisinde yer almaları nedeniyle bu yapıların önünde bulunması gereken sokak veya bir meydanla (?) ilgili herhangi bir bilgiye ulaşılamamıştır[556] (Lev. 31, 33, 51, 52). BT IV 1 C evresi, bir depremle son bulmuştur. BT IV 1 B evresinde tekrardan inşa edilen Bakla Tepe'de önemli değişikliklere gidilmiştir. Höyüğün kuzey yapı bloku ve savunma sisteminde görülen bu değişikliğe, yerleşimin diğer alanlarında rastlanmaz. BT IV 1 C mimari evresinde kuzey yapı bloku içerisinde yer alan Ev-5, BT IV 1 B evresiyle birlikte kullanım dışı bırakılmış, buna bağlı olarak Ev-4, BT IV 1 B ve BT IV 1 A evrelerinde kuzey-güney doğrultusunda uzanan iki sokak arasında kalarak, megaron planlı bir yapıya dönüşmüştür (Lev. 35, 37).

Ev-4

İlk kez geç tabakanın en erken evresinde (BT IV 1 C) inşa edilen Ev-4'ün doğusunda L-1304 duvarının ortak kullanıldığı Ev-5, batısında ise bu yapıyı batı bloku

[555] Erkanal-Özkan 1997, 263.

[556] IV 1 C evresinde, yerleşimin kuzey bloku yapılarının batıdan doğuya doğru uzandığı göz önünde bulundurulduğunda, doğu bloku yapıları ile kuzey bloku yapıları arasında, doğu-batı doğrultusunda uzanan bir ara sokağın varlığı düşünülebilir.

yapılarından ayıran batı sokağı yer almaktadır (Lev. 31, 32, 52). BT IV 1 B evresinden itibaren Ev-4'ün bağımsız megaron planlı bir yapıya dönüşmesi ile birlikte Ev-5'in olduğu alan bir sokak olarak kullanılmıştır. Ev-4'ün batısında ise yerleşimi kuzey-güney doğrultusunda kat eden diğer bir sokak yer almaktadır. Ev-4'ün megaron plana dönüştüğü bu evrede surun kuzey bölümüne, sokağın bağlandığı yeni bir kapı girişi eklenmiştir. BT IV 1 A evresinde de Ev-4, planında değişiklik yapılmadan megaron planlı olarak kullanılmıştır (Lev. 33, 35, 37).

Ev-4'ün 10x4,20 m boyutlarındaki ana hatları geç tabaka boyunca değiştirilmeden kullanılmıştır. Ev-4'ün kuzey sınırını savunma sistemi oluşturmaktadır. Yapının en erken kullanım evresinde girişte yer alan ante duvarları güneydeki kazılmayan alan içerisine uzanmaktadır (Lev. 51).

BT IV 1 C evresinde Ev-4'ün, kuzeyde kule ve savunma sisteminden başlayarak güneyde kazılmayan alan içerisine kadar uzanan batı duvarının (L-1303) güney ucu, Roma çukuru tarafından tahrip edilmiştir. Bu duvarın da evin doğu duvarında (L-1304) olduğu gibi bir ante çıkıntısı olmalıdır. 18 taş sırasından oluşan 2,05 m yüksekliğinde duvarın, 9,50 m uzunluğu açığa çıkarılmıştır. Roma çukuru tarafından tahrip olan kısımlarıyla birlikte bu duvar 10 m'den daha uzun olmalıdır. Ev-4'ün batı duvarının en alttaki 8 taş sıra örgüsü evin en erken kullanım evresine aittir. Bu evreye ait 0,87 m yüksekliğindeki duvar 0,67-0,80 arasında değişen bir genişliğe sahiptir (Lev. 52, 53/A-B, 54/A).

Ev-4'ün doğu duvarı (L-1304) en erken evrede Ev-5'in batı duvarı olarak da kullanılmıştır. Kuzey-güney doğrultusunda 11,10 m uzunluğa sahip bu duvar, kuzeyde savunma sisteminden başlayarak, güneye kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Ev-4'ün batı duvarı gibi bu duvar da geç tabakanın tüm evrelerinde kullanılmış olup, duvar üzerinde 3 evrenin de taş temelleri net bir şekilde gözlenmektedir. Toplama taşlarla oluşturulan 14 sıra taş örgülü duvarın yüksekliği 1,80 m'dir. Duvarın ilk

kullanım evresi olan BT IV 1 C evresindeki yüksekliği 0,57 m olup, üst üste 4 sıra taş örgüden meydana gelmiştir (Lev. 52, 53/A-B, 54/B).

Ev-4'ün güney duvarı (L-1308) doğu-batı doğrultusunda uzanarak mekânın güney sınırını belirler. Duvarın L-1303 ile birleşmesi gereken batı kısmı Roma çukuru tarafından tahrip edilmiştir. Duvarın doğu kısmı ise, daha sonraki evre duvarlarının altına doğru ilerleyerek L-1304 duvarıyla birleşmelidir. Yapının diğer duvarları ile aynı genişliğe sahip olan bu duvarın 3,85 m uzunluğu açığa çıkarılmıştır (Lev. 52).

Ev-4'ün ortasında aynı evre içerisinde kullanım görmüş üst üste iki farklı ocak tabanı yer almaktadır[557] (L-1066). Farklı kullanım evrelerinin gözlendiği ocak tabanlarında, eski ocak tabanları yeniden sıvanarak kullanımları sürdürülmüştür. Evin en erken tabanı üzerine yerleştirilen ocak, Ev-4'ten daha eski olan BT IV 2 A evresine ait L-1312 duvarının üstüne oturtulmuştur. Bakla Tepe'de diğer yapı içlerinde yer alan ocak tabanlarında olduğu gibi Ev-4'ün de ocak tabanlarının altına ısıyı tutmak için seramik parçaları dizilmiştir. 1,30x0,85 m ebatlarında olan ocak tabanı oval görünümdedir. İlk örneğine göre daha fazla tahrip olan Ev-4'ün 1x0,60 m ebatlarındaki ikinci ocak tabanı da altında yer alan ocak gibi oval görünümlüdür (Lev. 53/A-B). Ocak tabanlarının seviyesinde küllü alanlar arasında yer yer kireçli taban olabilecek zeminler tespit edilmiştir. Yanarak sertleşmiş kırmızı renkli dökütü toprak ile kül tabakası altında zemin olabilecek bu kireçli tabanlar, evin yaşam düzlemini oluşturmalıdır (L-1067).

Yapının giriş kısmına yakın güneybatı köşesinde ufak boyutlu toplama taşlarla oluşturulmuş üst üste 2 taş döşeme saptanmıştır (L-1069-1072). Bu taş döşemelerin ev zemininin tamamına uygulanmayıp lokal olarak belirli alanlara uygulanması, bu alanların farklı bir amaç doğrultusunda kullanılmış olabileceğini düşündürmektedir. Nitekim aynı evre ve daha geç evrelerde mekân içerisinde oluşturulan taş döşemeler yapıların genellikle ambar kısmını oluşturmaktadır. Ev-4'ün de BT IV 1 C evresinde, diğer

[557] Erkanal-Özkan 1997, 263-264.

yapılarda görüldüğü üzere sundurma içerisinde ambar özelliği gösteren bulgulara rastlanılmamış olması, bu evre içerisinde depolama faaliyetlerinin mekân içerisinde gerçekleştirilmiş olabileceğini düşündürtmektedir. Yapının sundurma kısmında karşılaşılan pithos parçalarının varlığı ve evin kuzey batısında tespit edilen pithos, ev içerisinde yer alan ambara ek olarak depolama faaliyetlerinde pithosların da kullanıldığını göstermektedir (L-1061, 1063, 1064, 1067, 1069, 1070). Aynı taş karakterlerine sahip olan döşemelerden ilki 2x2,26 m, ikincisi ise 1,50x1,27 m ebatlarında olup biraz daha küçük boyutludur (Lev. 52).

BT IV 1 C mimari evresinde yapının girişinden ocak tabanına doğru, özellikle ocağın güneydoğu kısmı, evin tüm aktivitelerinin geçtiği alanların en başında gelir (L-1070). Ocağın doğusu bir işlik alanı olarak kullanılmış olmalıdır. Ev-4'ün en erken evresinde metal üretimi ile bağlantılı buluntular dikkat çekicidir. Ev içerisinde 2 adet cevher zenginleştirme taşı ve malahit ergitme işlemi görmüş cüruf parçaları ele geçmiştir. Yine bu alanda 1 adet bakır saç kıskacı ve 1 adet kurşun halkanın ele geçmiş olması, Ev-4'ün en erken evresinde metal üretimi ve kullanımı ile ilgili faaliyetlerin yoğun olduğunun göstergesidir. Özellikle yapının doğu yarısında ele geçen 5 adet ağırşak ve 1 adet ağırlığın varlığı ev içerisinde tekstil üretimine de işaret etmektedir. Ev içerisinde diğer bir buluntu grubunu yontmataş aletler oluşturmaktadır. Çakmaktaşı ve obsidyen dilgiler evin geniş bir kesimine dağılmış olmasına rağmen özellikle mekânın güney yarısında yoğunlaşmaktadır. Toplamda 9 adet çakmaktaşı ve 4 adet obsidyen dilginin ele geçtiği evde, diğer yapılarda da olduğu gibi üretim izlerine dair verilere (çekirdek ve üretim artıklarına) rastlanmamıştır (Lev. 54/C), (Grf. 4/B).

Ev-4 içerisinde oldukça yoğun olarak çanak, çömlek ve pithos parçaları ele geçmiştir (L-1063, 1064, 1067, 1069, 1070).

Ev-4, bir sonraki BT IV 1 B evresinde tamamen farklı bir özellik kazanmıştır. Bir önceki evrenin en zengin metal üretimi ile bağlantılı yapısı olan Ev-4, BT IV 1 B evresiyle

birlikte diğer yapılardan bağımsız olarak uzanmaktadır. Ev-4 ile birlikte Bakla Tepe'de ilk defa bağımsız megaron planlı bir yapı karşımıza çıkmaktadır. Ev-4 bu evrede doğusunda ve batısında yer alan iki sokak arasında bağımsız bir yapı olarak yerleşimin merkezine doğru açılmaktadır (Lev. 34, 35, 53/A-B, 55/A).

Ev-4'ün batı duvarı (L-1303) önceki evre duvarı üzerine yeniden inşa edilen bir duvarla aksında sapma olmadan savunma sisteminden başlayarak, güneye doğru uzanmaktadır. L-1303 duvarının 0,55 m yüksekliğindeki 5 sıra taş örgüsü, bu evreye aittir. Bir önceki evrede olduğu gibi bu evrede de duvar örgüsünde altta iri boyutlu taşlar, duvarın yükselmesine bağlı olarak da üst sıra örgülerde daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır (Lev. 54/A-B).

Ev-4'ün doğu duvarı da (L-1304) batı duvarı gibi direkt olarak bir önceki evre duvarının üzerine oturtulmuştur. Eski evre duvarıyla aynı genişlikte olan bu duvarın BT IV 1 B evresine ait 8 sıra taş örgüsünün yüksekliği ise 0,95 m'dir (Lev. 54/B).

Ev-4'ün güney kısa duvarı da (L-1309) yapının diğer duvarlarında olduğu gibi bir önceki evre duvarı üzerinde yer almaktadır. Toplam uzunluğu 4,20 m olan bu duvarın doğu kısmı L-1304 duvarına yaslanmaktadır. Duvar bağlantılarının köşe taşları ile birbirine bağlanmaması mimari teknikte bir zayıflık olarak değerlendirilebilir. Bu duvar üzerinde, evin 1,15 m genişliğinde kapı girişi yer almaktadır. Ev-4'ün farklı mimari evrelerde yenilenerek oluşturulan duvarları, evin en erken aşamasında kullanılan duvarlarının üzerine yeniden inşa edilmiştir (Lev. 55/A).

Ev-4 ikinci kullanım evresinde, doğusunda yer alan Ev-5'in kullanımdan kalkmasıyla birlikte bağımsız bir yapı haline gelmiştir. Boyut olarak bir önceki evreye göre farklılıklar göstermemesine rağmen, bu evrede bağımsız bir yapı olması, bu yapının megaron planlı yapı olarak değerlendirilmesine neden olmuştur. Bu evrede ev içerisinde gözlenen bir düzenleme Bakla Tepe'de ilk kez karşımıza çıkmaktadır. Evin doğu ve batı duvarlarına bitişik sekiler görülmektedir.

Evin batı duvarına bitişik olarak uzanan seki (L-1068), çift sıra taş örgülü olup üzeri sıkı sert bir toprakla oluşturulmuştur. En az 5,50 m uzunluğu açığa çıkarılan bu seki, evin megaron plana sahip olduğu iki evre boyunca kullanılmıştır. Yaklaşık olarak 0,40-0,50 m genişliğine sahip olan bu sekinin yüksekliği ise 1 m'dir. Düzenlemenin devamı, açma profili içerisine girerek devam etmektedir. Ev-4'ün BT IV 1 B evresinde, evin batı duvarı boyunca uzanan bu düzenleme, bir oturma bankı olarak kullanılmış olabilir. Benzer oturma bankı olabilecek uygulama, yapının doğu duvarı kenarında da tespit edilmiştir. Bu alanda da evin batı kısmında olduğu gibi tabanda taş sırası üzerinde sıkı sert toprak ile bir seki oluşturulmuştur. Batıda yer alan örneğe göre biraz daha dar olan bu seki yaklaşık 0,30 m genişliğinde olup, 0,65 m yüksekliği korunmuş olarak açığa çıkarılmıştır (Lev. 53/A-B, 55/A-B, 56/A).

Ev içerisinde yapılan diğer önemli değişiklik ise yapının en erken evresinde mekânın güneybatı köşesinde yer alan taş döşemelerin, yapının bu evresinde sundurma kısmına taşınmış olmasıdır. Ev-4'ün ante duvarları arasına, hemen kapı girişinin soluna tek sıra taşlarla bir hat belirlendikten sonra 1,60 m genişliğinde, açığa çıkarıldığı kadarıyla 1 m uzunluğunda bir taş döşeme oluşturulmuştur. Kuzeyde, güney duvarına bitişik olarak başlayan bu döşeme güneye doğru kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Sundurma içerisinde yer alan bu döşeme evin ambarı olarak kullanılmış olmalıdır. Evin içerisinin tamamına yayılmış küllü karbonlu toprak yapısı, yapının yaşam düzleminin izlerini taşımaktadır (L-1061), (Lev. 55/A).

Evin tamamına yayılmış küllü karbonlu toprak yapısı, yapının bu evresinin şiddetli bir yangın sonucunda sonlanmış olabileceğini göstermektedir (L-1061, 1075).

BT IV 1 B evresinde Ev-4 içinde bir önceki evrede olduğu gibi metal üretimine dönük aktivitelere ışık tutacak buluntulara rastlanmıştır. Bu evrede ev içerisinde ele gecen 1 adet taş hançer kalıbı ve cevher zenginleştirme taşı (sundurma kısmında) yapının iki evresinde de metal üretiminde bulunulduğunu göstermektedir (Lev. 56/B). Ev-4'ün

hemen doğusunda taş döşemeli sokak ile evin doğu duvarı arasında yer alan boş alanda aynı evreye ait sıkı sert zemine sahip alanlarla birlikte iki kül çukuruna rastlanmıştır (L-1082, 1083, 1084, 1088). Bu kül çukurları içerisinde ve sert zeminler üzerinde 1 adet pota, 1 adet gümüş iğne, 2 adet cevher zenginleştirme taşı ve 1 adet taş çekiç ele geçmiştir. Evin doğu duvarına bitişik olan bu alanlar, Ev-4'ün metal üretim alanı olmalıdır (Lev. 78).

Evin yontmataş endüstrisine ait 7 adet çakmaktaşı, 3 adet obsidyen dilgi ele geçmiştir. Çakmaktaşı dilgiler mekânın güney yarısında yer alırken, obsidyen dilgilere evin sundurma kısmında rastlanmıştır. Bu durum, yontmataş endüstrisinde çakmaktaşı ve obsidyen dilgilerin farklı faaliyetler doğrultusunda kullanılmış olabileceğini gösterebilir. Diğer yapılarda olduğu gibi BT IV 1 B evresinde megaron planlı Ev-4 içerisinde yontmataş üretimine ait verilere rastlanmamıştır. Evin diğer bir üretim aktivitesini tekstil endüstrisi oluşturmaktadır. Bakla Tepe'de açığa çıkarılan tüm yapılarda görüldüğü üzere Ev-4 içerisinde de ele geçen 4 adet ağırlık ve 3 adet ağırşak tekstil üretiminin ev içerisinde yapılmış olabileceğini göstermektedir (Lev. 56/B), (Grf. 4/C).

Ev-4'ün arka kısmında açığa çıkarılan iki ocak parçası dışında özellikle evin merkezinde herhangi bir ocak tabanına rastlanmamıştır. Özellikle evin bağımsız bir yapıya dönüştüğü bu evrede mekânın merkezinde ocağın olmaması ve hem ev içerisinde hem de yapının bitişiğinde yer alan metal üretimine ait veriler, Ev-4'ün normal bir evden farklı olarak değerlendirilmesi gerektiğini düşündürtmektedir. Ev içerisinde ele geçen seramik değerlendirildiğinde, evin megaron plana sahip olması ile birlikte siyah astarlı ve perdahlı seramik örneklerinin daha yaygın bir şekilde kullanılmış olduğu dikkat çekmektedir[558]. Yine evin bu evresinde kırmızı perdahlı, ince cidarlı ve oldukça iyi pişirilmiş seramik parçası da ele geçmiştir. Ev-4'ün bir önceki evresinde olduğu gibi bu

[558] Böyükulusoy 2016, 111-130.

evresinde de yapı içerisinde oldukça fazla miktarda pithos parçaları açığa çıkarılmıştır (L-1061, 1075, 1076, 1078).

Ev-4, son kullanım evresinde de (BT IV 1 A) bir önceki evrede olduğu gibi megaron planlı olarak bağımsız bir şekilde kullanım görmüştür. Evin batı ve doğu duvarı kenarına yerleştirilen sekiler, bir önceki evrede olduğu gibi aynı şekilde kullanılmaya devam edilmiştir (Lev. 37, 53/A, 55/B, 57).

Evin batı duvarı (L-1303) önceki evre duvarı ile aynı doğrultuda ve genişlikte kuzey-güney doğrultusunda uzanmaktadır. Direkt olarak evin BT IV 1 B duvarı üzerine oturtulan yeni duvarda da önceki evrede olduğu gibi taş temelin alt kısmında nispeten iri boyutlu taşlar kullanılmıştır. Dış hatların iri orta kısımlarında ise küçük taşların kullanıldığı duvarın yüksekliği 0,67 m, genişliği ise 0,80-0,67 m arasında değişmektedir.

Ev-4'ün doğu yan duvarı (L-1304), bir önceki evrede olduğu gibi sokak boyunca uzanmaktadır. Kuzeyde savunma sisteminden başlayarak güneye doğru, kuzey-güney doğrultusunda 10,55 m uzanan duvar, kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. BT IV 1 A evresindeki 0,28 m yüksekliğe sahip olan duvarın üst üste 2 sıra taş örgüsü korunmuştur. Taş temelli duvarın üst sıraları yüzeye yakın olması nedeniyle tahribata uğramıştır (Lev. 54/A-B, 57, 58/A).

Evin güney duvarı da (L-1307) yapının diğer duvarları gibi eski duvar örgülerinin üzerine yeniden inşa edilmiştir. Bir önceki evre duvarı gibi üzerinde kapı girişinin yer aldığı güney duvarı 4,58 m uzunluğunda olup, 3 sıra taş örgülüdür. İri boyutlu taşlar, duvarın dış yüzüne yerleştirilmiştir. Evin diğer duvarları gibi oldukça geniş inşa edilmiş olup, güney duvarın kalınlığı 1 m'ye yakındır (L-1065), (Lev. 53/A-B, 58/A).

Yapının BT IV 1 A mimari evresinin yüzeyde yer alan yaşam düzlemi, höyük üzerinde yoğun tarımsal faaliyetlerle birlikte geç dönem çukurları tarafından tahrip edilmiştir. Yine de ev içerisinde rastlanılan bulgular, yapının iç düzenlemeleri hakkında sınırlı bir tanımlamaya olanak sağlamaktadır. Evin tam merkezinde yer alan yanık alanlar

tespit edilmiştir (L-1058) (Lev. 57). Ancak bu yanık alanla bağlantılı bir ocak tabanı tespit edilmemiştir. Bu durumda bir önceki evrede olduğu gibi yapının merkezinde ocak bulunmamaktadır.

Yapıyla ilgili diğer bilgilere, evin sundurması içerisinde ulaşılmıştır. Evin girişinin doğusunda, yanarak sertleşmiş kerpiç bloklarına rastlanmıştır (Lev. 58/A-B). Girişin batısında ise kül kalıntılarıyla birlikte çok sayıda büyük pithos parçaları ele geçmiştir.

Ev-4'ün tüm duvarları aynı teknik kullanılarak inşa edilmiştir. Duvarlarda kullanılan toplama taşların üzerinde, işlendiklerine dair bir ize rastlanmamıştır. Duvarda kullanılan taşlar işlenmemiş olsa da duvarın dış cephesine taşların düz kısımlarının bakmasına özen gösterilmiştir[559]. Yapının duvarlarının alt sıra örgülerinde iri boyutlu taşlar kullanılırken üst sıralarına doğru taş ebatları küçültülerek duvar yükseltilmiştir. Duvar örgüsünde iki sıra taş örgüyü karşılayacak boyutlarda büyük taşlar da kullanılmıştır.

Evin son evresinin yüzeye yakın olan yaşam düzlemi, yukarıda da belirtildiği üzere 3 geç dönem çukuru tarafından tahrip edilmiştir. Bozulmamış alanda BT IV 1 A evresinde yapının duvar kenarlarında bulunan 2 adet idol ve 1 adet figür bulunmuştur. Bu buluntular megaron plana sahip olan bu yapının özel amaçlar doğrultusunda kullanılmış olabileceğini gösterebilir (Lev. 59/A).

Ev-4 genel olarak değerlendirildiğinde, en erken evresinde birbirine bitişik yan duvarların ortak kullanıldığı uzun ev sisteminin bir parçası durumundadır. Yapının bu evresinde, Bakla Tepe'nin geç tabaka yapıları içerisinde metalürjik aktivitelerle bağlantılı en yoğun verilere ulaşılmıştır (Lev. 77). Geç tabakanın en zengin buluntu topluluğunun ele geçtiği Ev-4, BT IV 1 B evresi ile birlikte diğer yapılardan bağımsız, megaron planlı olarak iki sokak arasından yerleşimin merkezine doğru uzanmaktadır. Bu evrede

[559] Erkanal-Özkan 1997, 264.

yerleşimde ele geçen tüm metal buluntular Ev-4 içerisinde ve bu yapı ile bağlantılı olan sokak içerisinde yer alan iki kül çukuru içerisinde ele geçmiştir (Lev. 78). BT IV 1 B evresinde bu yapının batısında yer alan sokağa kulelerle desteklenmiş yeni bir giriş kapısı eklenmiştir. Ev-4, BT IV 1 A evresinde de megaron planlı olarak kullanılmıştır (Lev. 35, 37).

Ev-5

Kuzey yapı bloku evleri içerisinde yer alan Ev-5 sadece bir evrede kullanım görmüştür. İlk kez BT IV 1 C evresinde inşa edilmiş, BT IV 1 B evresiyle birlikte kullanımı sonlanmıştır. Ev-5'in batısında L-1304 duvarının ortak kullanıldığı Ev-4 yer alırken, bu yapının doğusunda, kazılmayan alan içerisinde muhtemelen yine sura dik olarak yerleştirilmiş yapılar yer almalıdır. Ancak bu kısımların kazısı yapılmadığından, kesin bir şey söylemek bugün için mümkün değildir (Lev. 33). Ev içerisinde oldukça dar bir alan içerisinde gerçekleştirilen kazılar, Ev-5'in planını net olarak ortaya koymaktan uzaktır. Toplam uzunluğu 9,50 m olan yapının, genişliği ise evin bir kısmının kazılmayan alan içerisinde yer alması nedeniyle tespit edilememiştir. Ev-5'in güneyinde doğu-batı doğrultusunda uzanan L-1359 duvarı yapının güney sınırını oluştururken, kuzeyde yapı testere dişli sura dayandırılmıştır (Lev. 52).

Ev-5'in güney duvarının (L-1359) çok az bir kısmı açığa çıkarılmıştır. Duvar, doğu istikametinde bir sonraki evrenin sokak döşemesinin altına doğru devam etmektedir. Üst üste iki sıra taş örgüsü tespit edilen duvarın ortaya çıkarılan uzunluğu 1,30 m, genişliği ise 0,74 m'dir (Lev. 52, 58/A).

BT IV 1 C evresinde, Ev-5'in çok az bir bölümünde kazılar gerçekleştirilmiş, buna bağlı olarak da ev içerisinde özel kullanım alanlarına ulaşılamamıştır. Bu yapı içerisinde de bitişiğinde yer alan Ev-4 gibi gündelik işlerle birlikte üretime dönük faaliyetler bir arada gerçekleştirilmiş olmalıdır. *İn situ* olarak ele geçen 2 adet ağırlık ve 3 adet ağırşak, tekstil üretiminin hane halkı tarafından sürdürüldüğünü gösterebilir. Ev içerisinde

yontmataş endüstrisine ait tamamlanmış 2 adet çakmaktaşı dilgi dışında, obsidyen dilgi ve yontmataş aletlerin üretimine dair buluntuya rastlanmamıştır. Yapının batı duvarı boyunca ortaya çıkarılan çanaklar, kepçe, pithos parçalarıyla birlikte öğütme taşının varlığı, ev içerisinde üretimle birlikte yoğun olarak gündelik yaşamın sürdürüldüğünün kanıtlarını sunmaktadır (Lev. 59/B), (Grf. 5/B).

Doğu bloku yapıları

Yerleşimin tepe kısmında, doğu-batı doğrultusunda uzanan doğu bloku yapılarına ait 5 ev kısmen ortaya çıkarılmıştır (Lev. 31). Höyüğün tepe kısmının güneydoğusunda, J-10 alanında birbirine bitişik, orta duvarların ortak kullanıldığı ve geç tabakanın tüm safhalarının görüldüğü Ev-8, Ev-9 ve Ev-10 yapıları yer alır[560].

BT IV 1 C evresinde kuzey-güney doğrultusunda uzanan doğu bloku yapıları, batıda doğu sokağına açılmalıdır, doğuda ise kazılmayan alan içerisinde yer alan savunma sistemine yaslanmış olmalıdır. Güneyden kuzeye doğru sıralanan bu yapılar ile kuzey yapıları arasında doğu-batı doğrultusunda uzanan bir ara sokak yer almalıdır (Lev. 33). BT IV 1 A evresinde kuzey bloku yapıları üzerine Ev-6 ve Ev-7 inşa edilerek doğu bloku yapıları kuzeyde savunma sistemine kadar uzatılmıştır. Bu yapılardan kuzeyde savunma sistemine bitişik Ev-6 ile güneyinde yer alan Ev-7'nin sadece BT IV 1 A mimari evrelerine ulaşılmıştır (Lev. 37).

BT IV 1 B ve BT IV 1 A evrelerinde G-9 alanında, yaklaşık olarak 1,50 m genişliğe sahip olan doğu sokağının, 10 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkartılmıştır[561] (Lev. 35, 37). BT IV 1 B evresinde bu sokak içerisinde üç sıra iri taşın üst üste yerleştirilmesi ile oluşturulmuş geniş sağlam bir döşemeye rastlanmıştır[562]. Sokak döşemesi olabileceği gibi farklı bir kullanım amacıyla da inşa edilmiş olabilecek bu

[560] Erkanal-Özkan 1999b, 338.
[561] Doğu bloku üzerinde yer alan Ev-6, Ev-7, Ev-8, Ev-9 ve Ev-10'un doğrultuları göz önünde bulundurulduğunda bu sokak kuzeyden, güneye doğru devam ederek, savunma sisteminin güney bölümüne kadar yaklaşık olarak 50 m uzunluğunda olmalıdır.
[562] Ayrıntılı bilgi için Bkz. Erkanal-Özkan 1999a, 21.

döşemenin tamamı açığa çıkarılamadığı için döşeme hakkında bilgilerimiz oldukça sınırlı kalmıştır (L-1088), (Lev. 53/B, 55/A,). Muhtemelen bu döşeme, çevresinde yer alan metal üretimi ile ilişkili kül çukurlarıyla bağlantılıdır (L- 1082, 1083, 1084).

Doğu bloku yapılarının yer aldığı alan üzerinde gerçekleştirilen sınırlı ölçüdeki kazılar nedeniyle Ev-8, Ev-9 ve Ev-10'un sokak ile bağlantıları ortaya çıkarılamamıştır (Lev. 33, 35, 37).

Ev-6

İlk kez BT IV 1 A evresinde inşa edilen Ev-6, höyüğün tepe kısmında savunma sisteminin kuzey bölümüne bitişik olarak, doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Ev-6'nın güneyinde Ev-7 yer alırken, kuzeyinde savunma sistemi yer almaktadır. Evin batı bölümünün 1, 10 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Yapının geriye kalan kısmı ise doğuda kazılmayan alan içerisinde yer almaktadır. Yapının sokak kenarında yer alan batı duvarı ve Ev-7 ile ortak kullanılan güney duvarının sadece birkaç sıra taş örgüsü tespit edilmiştir.

Evin sokağa paralel uzanan batı duvarının (L-1305) 2,45 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Bu duvar kuzeyde savunma sisteminden başlayarak güneyde Ev-7 ile ortak kullandığı duvara (L-1328) kadar uzanmalıdır. İki sıra taş örgüsü korunan duvarın genişliği 0,65 m'dir. Taş temelli duvarın korunmuş alt sıra örgüsünde iri taşlar kullanılmıştır. Duvar örgü tekniği diğer yapıların duvarlarıyla benzerdir.

Yapının Ev-7 ile ortak kullanılan güney duvarının (L-1306) ise sadece batı duvarıyla köşe yaptığı kısımdan doğuya doğru 0,45 m'lik uzantısı açığa çıkarılmıştır. Genişliği 0,60 m olan duvar, doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Çift sıra taş örgüden oluşan duvarın sadece tek sıra örgüsü korunmuştur.

Evin iç donanımları ve kullanım amacı, yapı içerisinde kazıların gerçekleştirilmemesi nedeniyle anlaşılamamıştır. Bu yapı da çağdaşı olan diğer uzun evler gibi konut olarak kullanılmış olmalıdır (Lev. 36, 37, 60/A).

Ev-7

Ev-7, kuzeyinde yer alan ve Ev-6 ile aynı doğrultuda, doğu-batı istikametinde uzanmaktadır. Yapının kuzey duvarı (L-1305) aynı zamanda Ev-6'nın güney duvarı olarak kullanılmıştır. Bitişiğinde yer alan Ev-6 gibi yapının sadece batı bölümünün 1,30 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Evin, Ev-6 ile ortak kullandığı kuzey duvarından güney duvarına kadar mekân içi genişliği 3,45 m'dir.

Ev-7'nin sokağa paralel, kuzey-güney doğrultusunda uzanan batı duvarının 1,85 m uzunluğu korunmuştur. Bu duvarın 1,40 m uzunluğundaki güney bölümü ise tahrip olmuştur. Duvarın batısında sokak içerisinde yer alan taş enkazı bu duvarla bağlantılı olmalıdır (L-1080).

Evin güney duvarı (L-1310), doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Doğuya doğru kazılmayan alan içerisine devam eden bu duvarın, 1,07 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Kenar hatları iri taşlarla oluşturulan duvar örgüsünün genişliği 0,70 m'dir. Duvarın dış yüzünde iri boyutlu, iç kısmında ise daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır.

Yapının özellikle batı bölümünde açığa çıkarılan taş döşeme dışında başka bir uygulamaya ulaşılamamıştır. Sokağa bakan batı duvarı kenarında yer alan bu taş döşeme, Ev-7'nin ambarı olmalıdır. Yapının içerisinde geriye kalan uygulamalar hakkındaki bilgiler, kazılmayan alan içerisinde yer almaktadır (Lev. 36, 37, 60/A).

Ev-8

J-10 alanında her üç evre boyunca sürekli bir şekilde inşa edildikleri anlaşılan doğu bloku evlerinin güney kısmındaki yapı grubu, birbirine bitişik 3 uzun evden oluşmaktadır (Lev. 60/B). Bu evlerin sadece merkez kısımları açığa çıkarılmıştır. Geriye kalan doğu ve batı bölümleri ise kazılmayan alan içerisinde yer almaktadır (Lev. 33, 35, 37). Doğu blokuna ait bu yapı grubu içerisinde yer alan 3 evden en kuzeyde yer alanı Ev-8 olarak adlandırılmıştır. Ev-8'in sadece Ev-9 ile ortak kullanılmış güney duvarı (L-1363)

gün yüzüne çıkartılmıştır. Yapının diğer duvarlarının kazılmayan alan içerisinde kalması nedeniyle evin boyutları tam olarak saptanamamıştır. Bu yapı da bitişiğinde yer alan Ev-9 gibi, yaklaşık olarak 4,75 m genişliğe sahip olmalıdır (Lev. 60/B, 61/A).

Ev-8'in, Ev-9 ile ortak kullanılan güney duvarının (L-1363) 7,30 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Doğuda ve batıda kazılmayan alanlara doğru devam eden, 0,60 m genişliğinde orta ve küçük boyutlu toplama taşlarla inşa edilen bu duvar, çok daha uzun olmalıdır. Toplama taşların düz kısımları duvarın dış hattına gelecek şekilde yerleştirilmiştir. Toplamda 7 sıra taş örgüsünün korunduğu L-1363 duvarının yüksekliği 0,85 m'dir (Lev. 60/B, 61/A).

Mekân içerisinde Ev-8'in güney duvarı boyunca sadece 0,50-1 m genişliğinde, 4 m uzunluğundaki bir alan içerisinde kazılar gerçekleştirilmiştir.

Yapının bir sonraki BT IV 1 B mimari evresinde L-1363 duvarının, aynı şekilde kullanımı sürmüştür. Bu evreye ait 1 m'den daha az kısmının ortaya çıkarıldığı Ev-8'de elde edilen veriler, sınırlı bir tanımlamaya bile olanak sağlamamaktadır.

Ev-9

Ev-9, J-10 alanındaki 3 yapıdan ortada yer alır. En erken BT IV 1 C evresinde Ev-9'un kuzeyinde, L-1363 duvarını ortak kullandığı Ev-8, güneyinde L-1362 duvarını ortak kullandığı Ev-10 bulunmaktadır. Bu yapı da bitişiğinde yer alan evler gibi doğu-batı doğrultulu uzanmaktadır. Evin 4,75 m genişliğinde, 9,50 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Kazılmayan alanlar içerisine doğru devam eden bu yapının doğu kısmı savunma sisteminin doğu bölümüne, batı kısmı ise doğu sokağına kadar uzanmış olmalıdır (Lev. 33, 35, 37).

Ev-9'un güney duvarı (L-1362) doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Üç evreli duvarın[563] yaklaşık olarak 2,50 m uzunluğundaki bölümü, BT IV 1 C evresinin sonunu getiren bir deprem anında, güneye doğru yan yatarak devrilmiştir. Bu devrilmeden

[563] Erkanal-Özkan 1999b, 338.

kaynaklı olarak duvarın doğu kısmı 0,58 m genişliğindeyken, devrilmiş alanın genişliği ise 0, 85 m'dir (Lev. 60/B, 61/A).

Yapının merkezinde 1 m uzunluğunda, 0,45 m genişliğinde, bir kısmı tahrip olmuş ocak tabanı yer almaktadır. Ocağın güney kısmında yanık, küllü ve karbonlu toprak özelliği saptanmıştır.

BT IV 1 C mimari evresinde diğer yapılarda olduğu gibi Ev-9'da da gündelik yaşamda kullanılan malzemelerle birlikte, hane halkı tarafından sürdürülen üretim aktivitelerine ışık tutacak buluntulara rastlanmıştır. Yapının merkezinde yer alan ocağın kuzeydoğu kısmı ile güneydoğu kısmında buluntular yoğunlaşmaktadır. Ele geçen bu buluntulardan yola çıkarak, yapı içerisinde endüstri grupları için özel alanlar oluşturulmadan, evin merkezinin tüm aktiviteler için kullanılmış olduğu söylenebilir. Ev içerisinde elde edilen 6 adet ağırlık ve 2 adet ağırşak diğer tüm yapılarda olduğu gibi Ev-9'un da hane halkının tekstil üretimiyle ilgilendiğini göstermektedir. Ev-9'un yontmataş endüstrisi de tüm geç tabaka yapılarıyla benzer özellik göstermektedir. Bu evin yaşam düzleminde tamamlanmış 12 adet çakmaktaşı ve 7 adet obsidyen dilgi yer almasına rağmen mekân içerisinde, bu taş aletlerin üretimine işaret eden herhangi bir bulguya rastlanmamıştır. Evin orantısal olarak en fazla buluntu topluluğunu oluşturan yontmataş aletler %44 oranla ilk sırada yer almaktadır (Grf 5/C). BT IV 1 C evresi içerisinde en fazla yontma taş alet bu yapı içerisinde ele geçmiştir (Lev. 74). Metal alet ve bu aletlerin üretimine işaret eden pota, üfleç, kalıp vb. aletlere ulaşılamamasına rağmen yapı içerisinde 1 adet cüruf ele geçmiştir. Evin ocak çevresinde yer alan seramikler içerisinde baskın grubu çanaklar oluşturmaktadır (Lev. 61/B).

Ev içerisinde ortaya çıkarılan 50 kemik parçası, koyun-keçi, sığır ve 1 adet geyik kemiğinden oluşmaktadır. 1 adet geyik boynuzu da mekân içerisinde ele geçmiştir. Bu durum Ev-9'un besin tüketiminde, koyun-keçi ve sığırın ön planda olduğunu göstermektedir.

Ev-9, BT IV 1 B evresinde, ilk evresinde olduğu gibi boyutlarında ve höyük üzerindeki konumunda herhangi bir değişiklik olmadan aynı şekilde kullanılmıştır. Evin, Ev-8 ile ortak kullanılan kuzey duvarı (L-1363) bir önceki evrede olduğu gibi kullanılmıştır. Evin güney duvarı (L-1361) ise direkt olarak Ev-9'un bir önceki evresinde inşa edilen erken evre duvarının (L-1362) üzerine oturtulmuştur. Yaklaşık olarak 4,50 m uzunluğuna erişen güney duvarının 7 sıra taş örgüsü ortaya çıkarılmıştır. Diğer duvarlarda olduğu gibi bu duvarın inşasında da dış hatlarda iri, duvarın iç kısımlarında ise daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır. Duvar örgüsünde gelişmiş bir teknik uygulanmıştır. Alt evre duvarına göre nispeten daha düzgün taşlar tercih edilmiştir. Alt sıra örgünün derzleri üzerine, enlemesine yerleştirilen taşlar, duvar örgüsünü birbirine kenetleyerek daha sağlam bir yapıya dönüşmesini sağlamıştır. Yapı içerisinde mekânın ortasında 1,25x0,85 m ebatlarında ocak tabanı yer almaktadır. Ocak tabanının büyük bir kısmı tahrip olmuştur. Yine yapı içerisinde küçük parçalar halinde küllü karbonlu alanların varlığına rastlanmıştır (Lev. 60/B, 61/A).

BT IV 1 A evresinde yapının bir önceki evre duvarıyla aynı doğrultuda yeni bir duvar inşa edilmiştir. Yaklaşık olarak 5,25 m uzunluğa sahip olan duvarın genişliği ise 0,45 m'dir. Evin bu evreye ait merkezde yer alan ocak tabanının bir kısmı hariç tüm iç donanımları tahrip olmuştur. BT IV 1 B mimari evresinde kullanım gören ocak tabanının üzerine, söz konusu evrenin, 0,75x0,80 m genişliğinde ocağı yerleştirilmiştir. Yuvarlak görünüme sahip olan bu ocak tabanı oldukça fazla tahrip olmuştur (Lev. 60/B, 61/A).

Yapının BT IV 1 B ve BT IV 1 A evrelerinde evin günlük yaşantısının geçtiği mekân düzleminin, Roma dönemine ait bir yapı ve bu yapıyla bağlantılı mezarlar tarafından tahribata uğraması nedeniyle bu evreler hakkında yeterince bilgi edinilememiştir.

Ev-10

Ev-10, J-10 alanında, doğu-batı doğrultusunda uzanan yapı grubunun en güneyinde yer alır. BT IV 1 C evresinde Ev-10'un kuzeyinde Ev-9 ile ortak kullanılan L-1362 duvarı yer alırken, evin güney yan duvarı, kazılmayan alan içerisinde yer almaktadır. Bu nedenle evin tam boyutlarına ulaşılamamıştır. Bu yapının da bitişiğinde bulunan Ev-9 gibi 9,50 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Ev-9 gibi yaklaşık olarak 4,75 m genişliğe sahip olması gereken yapının, sadece 2,50 m'lik kısmı açma sınırları içerisinde yer almaktadır (Lev. 33, 35, 37).

Roma-Bizans mezarları tarafından yoğun olarak tahribata uğrayan yapının iç mimari düzenlemeleri hakkında yeterince bilgi edinilememiştir.

BT IV 1 B evresinde evin sadece Ev-9 ile ortak kullanılan kuzey duvarı (L-1361) ortaya çıkarılmıştır. Roma dönemine ait çukurların, yapının en erken zeminine kadar ulaşması, bunun yanı sıra mekân içerisinde çok sayıda Roma-Bizans mezarlarının kültürel tabakaya zarar vermesi nedeniyle Ev-10 içerisinde ele geçen buluntular çalışma kapsamı dışında tutulmuştur.

BT IV 1 A evresinde, Ev-10'un, Ev-9 ile ortak kullandığı kuzey duvarı (L-1360), önceki evrelerde olduğu gibi doğu-batı doğrultusunda uzanmaktadır. Büyük bir kısmı tahrip olan bu duvarın 5,23 m kısmı korunmuş olarak açığa çıkartılmıştır. Orta ve küçük boyutlu taşların çamur harçla örülmesiyle oluşturulan duvarın sadece tek sıra taş örgüsü korunmuştur. Duvarın batı kısmının bir kısmı bir önceki evre duvarının üzerine oturmaktadır. Bu duvarın doğu kısmı ise diğer duvarlardan bağımsız olarak aynı istikamette devam etmektedir. Duvarın tahrip olan doğu ucu üzerinde çok az kısmı korunmuş kerpiç kalıntılara rastlanılmıştır. Muhtemelen yapının taş temeli yüksek tutulmayarak tek sıra taş örgüden oluşmalıdır. Üst yapı örgüsü kerpiç olan duvarın kalınlığı 0,45 m'dir (Lev. 60/B, 61/A).

Doğu blokuna ait yapıların duvar inşasında kullanılan malzeme ve teknik, diğer yapı duvarlarıyla aynı karakterdedir. Genel olarak iri boyutlu taşlar duvarların alt

sıralarında görülmesine rağmen bazı duvarların üst sıra örgülerinde de bu iri taşların kullanıldığı örnekler mevcuttur. Genel olarak düzgün bir örgü sistemine rastlanılan bu duvarların inşasında, derzler çok az üst üste binmektedir.

Güney bloku evleri

Yerleşimin güney bloku yapı grubu içerisinde J-7, J-8, K- 7 ve K-8 alanlarında yer alan Ev-11, 12, 13, 14, 15 ve 16 olarak adlandırılan toplam 6 yapı açığa çıkarılmıştır (Lev 31). Diğer yapı bloklarına oranla düzensiz bir görünüm sergileyen bu yapılar, konumları ve planları açısından birbirleriyle farklılık göstermektedir. Bu yapı grubu içerisinde sadece Ev-14, geç tabakanın tüm yapı safhaları ile ilgili bilgi vermektedir. Yatay düzlemde gerçekleştirilen kazılar sonucunda diğer yapıların sadece BT IV 1 A-B mimari evrelerine ulaşılmış, en erken evre kalıntıları kazılmamıştır (Lev. 33, 35, 37).

Güney bloku yapılarından Ev-11 ve Ev-12 yerleşim merkezine, Ev-13, Ev-15 ve Ev-16 güneybatı sokağına, Ev-14 ise doğu sokağına açılmaktadır. Bu yapı bloku içerisinde Ev-14 gerek planı açısından gerekse konumu açısından diğer yapılardan ayrılır (bu nedenle bu yapı diğer yapılardan sonra ele alınmıştır). Güney bloku yapılarının iç düzenlemelerinde çok az bir değişiklik yapılarak, sonraki evrelerinde kullanımları aynı şekilde sürdürülmüştür (Lev. 33, 35, 37, 62).

BT IV 1 B evresinde, Ev-11 ve Ev-12'nin kuzeyinde, doğu-batı doğrultusunda uzanan 1,40 m uzunluğunda bir yapının, küçük bir duvar parçasına ulaşılmıştır (L-1352). Bu duvar, BT IV 1 B evresinde yerleşimin merkezinde konut veya farklı amaçlar doğrultusunda kullanılmış olabilecek bir yapının varlığına işaret etmektedir. Böyle olması durumunda, BT IV 1 B evresinde, bu duvarla Ev-11 ve Ev-12 arasında doğu-batı sokaklarını bağlayan bir ara sokağın olması imkân dâhilindedir (Lev. 35).

Ev-13, Ev-15 ve Ev-16'nın açıldığı güneybatı sokağı ise güney blokuna ait yapılar ile batı blokuna ait yapılar arasında kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanmaktadır. Ev-13 önünde yerleşimin batı sokağıyla birleşen bu sokağın, kuzeybatıya doğru 6,50 m

uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Bu sokağın geriye kalan bölümü ise batıda kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Güney bloku evleri boyunca sura kadar uzanması gereken sokağın, bir giriş kapısıyla bağlantılı olup olmadığı hakkında bilgiler mevcut değildir. Diğer sokaklara göre daha geniş karakterli olan bu sokak 2,75 m genişliğe kadar ulaşmaktadır. Özellikle BT IV 1 A evresinde, Ev-13'ün sokağa açıldığı yerde, kısmen küçük moloz taşlarla, kısmen orta irilikle düzensiz toplama taşlarla oluşturulmuş sokak döşemesinin bir bölümü açığa çıkarılmıştır[564] (L-1159), (Lev. 35, 37, 62, 63/A-B).

Ev-11

Yerleşimin güney bloku yapıları içerisinde yer alan Ev-11'in doğusunda Ev-12, batısında ise Ev-13 ile birlikte yerleşimin batı sokağı yer alır. Ev-11'in ön kısmı, kuzeyde yerleşimin merkezine doğru uzanırken, arka bölümü ise Ev-14'ün kuzey duvarına yaslanmaktadır. Ev-11'in en erken BT IV 1 C evresine ait mimari öğeleri gün yüzüne çıkartılmamıştır. BT IV 1 B evresinde Ev-11'in doğu-batı doğrultusunda birbirine paralel uzanan ara duvarları dışında diğer mimari öğelerine ulaşılamamıştır. Bu nedenle evin BT IV 1 B evresine ait mimari kalıntılarını, tam bir bütünlük içerisinde değerlendirmek oldukça zordur[565] (Lev. 33, 35, 62).

BT IV 1 B evresinde yapının güneyinde yer alan, doğu-batı doğrultusunda uzanan ara bölme duvarının (L-1327) 2,45 m uzunluğundaki kısmı gün yüzüne çıkarılmıştır. Küçük boyutlu taşlarla oluşturulmuş duvar, çevresinde bulunan diğer evlerin duvarlarına göre oldukça ince karakterlidir. Ortalama 0,35 m genişlikte olan bu duvar, evin dış duvarından çok, ara bölme duvar özelliği göstermektedir Evin kuzey kısmında yer alan diğer duvarı (L-1326), güneyinde yer alan duvar gibi oldukça küçük boyutlu toplama

[564] Erkanal-Özkan 1998, 408.
[565] Erkanal-Özkan 1998, 409.

taşlarla inşa edilmiştir. 1,90 m uzunluğa sahip olan bu duvarın yalnızca üst sıra örgüsünün güney taş sırası açığa çıkarılmıştır (Lev. 62, 63/B, 64/A-B).

BT IV 1 A mimari evresinde Ev-11, kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanmaktadır. Kuzeyde evin kapı girişinden, güneyde Ev-14'ün kuzey duvarına kadar uzanan evin iç kısmı 8,20 uzunluğunda ve 3,75 m genişliğindedir. Yapının ortasına inşa edilen bir ara duvar ile ev yaklaşık olarak iki eşit mekâna ayrılmıştır. Evin, kuzeyde, yapının giriş kısmından orta bölme duvarına kadar uzanan ilk mekânı 4,20 m, güneyde yer alan arka mekânı ise 4 m uzunluğundadır. Bu mekânlar arasında geçiş ise ara duvar üzerinde bırakılan 0,55 m genişliğinde bir kapı girişi ile sağlanmıştır (Lev. 62, 64/A-B).

Ev-11'in doğu duvarı (L-1318) kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanmaktadır. Üzerinde Roma dönemi duvar ve çukurlarının yer alması nedeniyle parçalı bir görünüm sergileyen bu duvar, kuzeyden başlayarak, Ev-14'ün kuzey duvarına kadar yaklaşık olarak 10 m uzunluğunda olmalıdır. Çift sıra taşlarla örülen duvarın ortalama genişliği 0,55 m'dir. İki ayrı çukur tarafından tahribata uğrayan bu duvarın iki parçası aynı aks üzerinde uzanarak birbirini tamamlar niteliktedir. Bu duvar, Ev-11'in kuzey duvarı (L-1321) ve ara bölme duvarı (L-1319) ile birleşerek güney istikametine doğru devam etmektedir. Duvar, evin güney kısmında, Ev-12'in ara bölme duvarıyla da (L-1317) bağlantı yaptıktan sonra, yine aynı istikamette tek sıra örgü ile Ev-14'ün kuzey duvarına (L-1325) kadar devam etmelidir. Örgü tekniği, çağdaşı diğer yapı duvarlarıyla aynı tarzdadır. Ev-11'in doğu duvarına yaslanan ara duvarla bağlantılı kısımlarında özel köşe taşları kullanılmamış, bunun yerine ara duvarlar, evin yan duvarına yaslandırılmıştır. Bu uygulama, mimari teknikte bir eksiklik olarak değerlendirilebilir (Lev. 64/A-B).

Ev-11'in batı duvarı (L-1320), kuzeyde, sokaktan başlayarak Ev-14'ün kuzey duvarına kadar devam etmelidir. Kuzey kısmı höyük ortasında yer alan büyük çukur tarafından tahrip olan bu duvarın diğer kısımları da birbirinden bağımsız iki geç dönem çukuru tarafından tamamen ortadan kaldırılmıştır. Toplam uzunluğu doğu duvarı gibi 10

m olması gereken bu duvarın korunan uzunluğu 2 m'dir. Evin orta ara bölme duvarı ile bağlantı yaptıktan sonra, güney istikametine doğru ilerlemesi gereken duvarın taş temelinin 3 sıra örgüsü korunmuştur.

Evin 4,05 m uzunluğundaki kuzey duvarı (L-1321) üzerinde 0,70 m genişliğinde bir kapı girişi yer almaktadır. Kapı girişinde özel söve taşları yerine orta boyutlu nispeten yüzeyi daha düzgün taşlar tercih edilmiştir. Kapı girişi, yapı önünde yer alan taş döşemeden bir basamak daha altta yer almaktadır. Bu duvar kendi içerisinde iki evreden oluşmaktadır. Duvar örgüsünün erken evresinde daha iri taşlar kullanılırken sonraki evrede daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır. Kuzeyden güneye doğru höyüğün eğimi göz önünde bulundurulduğunda, yağmur sularının taşıdığı malzeme ile yapı önünde yer alan kısmın şişmesi sonucunda, evin kapı girişi ek bir duvarla yükseltilmiş olmalıdır (Lev. 63/A-B, 64/A-B).

Evin ortasında güneybatı-kuzeydoğu doğrultusunda uzanarak yapıyı iki eşit mekâna ayıran ara duvar (L-1319) 3-4 sıra taş temele sahiptir. Evin iki yan duvarı arasında doğu-batı doğrultusunda uzanan bu duvar, 0,50 m genişliğinde, 3,85 m uzunluğundadır. Duvarın orta kısmında mekânlar arası bağlantıyı sağlayan 0,55 m genişliğinde kapı girişi yer almaktadır[566]. Kapı girişinde söve taşı yerine birkaç parça yassı taş kullanılmıştır (64/A-B).

Ev-11'in yan duvarları, mekânın kuzey duvarından sonra devam ederek ante yapmaktadır. Antelerin oluşturduğu sundurma kısmı 1,50 m uzunluğunda, 3,75 m genişliğindedir. Bu ön mekân üzerinde, birbirinden farklı taş tipleri kullanılarak iki farklı taş döşeme oluşturulmuştur.

Daha iri taşlarla oluşturulan döşeme, kapı girişinden 0,15 m yükseklikte, yapının hemen giriş kısmından başlayarak, evin doğu yan duvarına kadar orta boyutta taşların düz kısımları yukarı bakacak şekilde yerleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Kuzey kısmı kısmen

[566] Erkanal-Özkan 1998, 408.

tahrip olan bu döşemenin 1,97x0,96 m'lik kısmı korunmuş bir şekilde açığa çıkarılmıştır. Evin ambarından ziyade sundurma içerisinde yarı açık alan olarak kullanılmış olan bu taş döşemenin bir kısmı, kapı girişi önünde yer almaktadır. Yapının ön kısmındaki ikinci taş döşeme ise kapı girişinin batısında yer alır. Bu taş döşeme, doğuda yer alan döşemeye göre oldukça küçük çakıl taşlarla oluşturulmuştur. Taş döşemelerin kuzeyinde, höyük ortasında yer alan büyük çukurun başlaması nedeniyle mimari öğeler bir bütünlük içerisinde değildir (Lev. 62, 63/A-B, 64/A-B).

Ev-11 içerisinde ocak tabanı, platform vb. uygulamalara rastlanmamıştır. Yapının yaşam düzlemini tahrip eden 4 adet geç dönem çukuru tespit edilmiştir. Bu nedenle yapı içinde ele geçen buluntular çalışma kapsamı dışında tutulmuştur.

Ev-12

Bakla Tepe IV 1 B evresinde sınırlı bir tanımlamanın yapıldığı diğer bir yapı olan Ev-12'nin, batısında Ev-11 yer alırken, doğusunda ise doğu sokağı yer almalıdır. Bu yapı da batısında yer alan Ev-11 gibi kuzeyde, yerleşimin merkezine doğru açılmaktadır. Ev-12'nin doğu duvarının küçük bir parçası ile yapının ara bölme duvarının bir kısmı açığa çıkarılmıştır (Lev. 35, 38, 62, 63/A-B).

Evin BT IV 1 B evresinde güneyde Ev-14'ün kuzey duvarından başlayarak kuzeydoğuya doğru devam etmesi gereken doğu duvarının (L-1330) 2,87 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Duvarın büyük bir kısmı, geç dönem çukuru tarafından tahrip edilmiştir. Çift sıra taşların yan yana dizilmesi ile oluşturulan duvarın genişliği 0,48 m'dir. Duvar örgü tekniği, çevresinde yer alan diğer yapı duvarlarıyla benzer karakterdedir. Evin doğu-batı doğrultusunda uzanan ara bölme duvarı (L-1328) taş örgüsünün sadece üst sırası ortaya çıkartılmıştır. Küçük boyutlu taşlarla oluşturulan bu duvar 1,48 m uzunluğunda olup, oldukça dar karakterlidir (Lev. 62).

BT IV 1 A evresinde de bir önceki evrede olduğu gibi evin tam planı ortaya çıkarılamamıştır. Muhtemelen bu yapı bitişiğinde yer alan Ev-11 ile benzer planda

olmalıdır. Ev-12'nin batı duvarı (L-1318) aynı zamanda Ev-11'in doğu duvarı olarak, güney duvarı (L-1325) ise Ev-14'ün kuzey duvarı olarak kullanılmıştır. Yapının sokağa paralel uzanan doğu duvarı (L-1330) bir önceki evrede olduğu gibi kullanılmaya devam etmiştir (Lev. 62).

Ev-11'in ara bölme duvarı (L-1317) bir önceki evrenin ara bölme duvarının 0,15 m kuzeyinde aynı aks üzerinde, güneydoğu-kuzeybatı istikametinde uzanmaktadır. Bu duvarın 2,45 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılmıştır. Ara bölme duvarı, iki sıra taş örgü ile oluşturulmuş olup, 0,54-0,50 m arasında değişen bir genişliğe sahiptir. Evin inşasında kullanılan malzeme ve teknik, bitişiğinde yer alan Ev-11 ile benzer yapıdadır (Lev. 62, 64/A-B).

Yüzey toprağının hemen altında yer alan evin yaşam düzlemi, Roma dönemine ait çukurlardan ve höyük üzerinde günümüze kadar sürdürülen tarımsal faaliyetlerden ötürü oldukça tahrip olmuştur. Buna bağlı olarak da ev içerisinde ele geçen buluntuların, genel bir değerlendirmesini yapmak mümkün olmamıştır.

Ev-13

Höyüğün güney yapı grubu içerisinde yer alan Ev-13'ün, BT IV 1 B ve BT IV 1 A mimari evreleri gün yüzüne çıkarılmıştır. Bu blokta yer alan yapılar gibi Ev-13 de kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanmaktadır. Kuzeyde yerleşimin güneybatı sokağına açılan yapının güney kısmı büyük ihtimalle savunma sistemine dayandırılmış olmalıdır. Ev-13'ün doğusunda, Ev-11'in güney bölümü ile birlikte Ev-14 yer alırken, batısında L-1338 duvarının ortak kullanıldığı Ev-15 yer almaktadır (Lev. 35, 37, 62).

Güneyde kazılmayan alan içerisine doğru devam eden ev, 4 m genişliğinde ve açığa çıkarıldığı kadarıyla 7,25 m uzunluğundadır. Kazılmayan alan içerisinde yer alan kısımlarıyla birlikte düşünüldüğünde Ev-13'ün sokaktan sura kadar yaklaşık olarak 9-10 m uzunluğunda olması öngörülebilir. Ev-13, giriş kısmına yakın güneydoğu-kuzeybatı doğrultusunda uzanan bir ara bölme duvarıyla iki mekâna bölünmüştür. Bu bölme

duvarının kuzeyinde 3,20 m uzunluğunda ön mekânı yer alırken, arka bölümünün de ana mekânı oluşturması gerekmektedir (Lev. 35, 62, 63/B).

Ev-13'ün BT IV 1 B evresine ait batı duvarının (L-1338) 8 m uzunluğundaki bir bölümü açığa çıkarılmıştır. Kuzeydoğu-güneybatı doğrultulusunda uzanan bu duvar, kuzeyden sokak kenarından başlayarak güneyde savunma sistemine kadar uzanıyor olmalıdır. Duvarın güney kısmının kazılmayan alan içerisine girmesine bağlı olarak duvarın tam uzunluğu tespit edilememiştir. Oldukça kalın taş temele sahip olan bu duvarın genişliği 0,75-0,65 m arasında değişmektedir. İki evreli bu duvarın ilk evresinde nispeten daha küçük, sonraki evresinde tekrardan onarılan duvarda, daha iri taşlar kullanılmıştır. Evin ilk evresinde bu duvarın sokağa bakan kısmı hafif bir apsise sahiptir[567]. Diğer yapı duvarlarında olduğu gibi bu duvarın da dış hattında orta veya görece iri taşlar, bu taşların arasına ise çamur harçla birlikte küçük taşlar yerleştirilmiştir. Evin kuzey duvarının (L-1339) 1,60 m'lik uzunluğundaki batı kısmı açığa çıkarılmıştır. Duvarın geriye kalan kısmı ise geç dönem çukuru tarafından tamamen ortadan kaldırılmıştır. İki evreli bu duvar, BT IV 1 A evresinde, daha iri boyutlu taşlarla yenilenerek tekrar kullanılmıştır. Çift sıra taş örgü ile oluşturulan taş temelin genişliği 0,85 m'dir. Ev-13'ün doğu duvarı (L-1334), aynı zamanda Ev-14'ün batı duvarı olarak kullanılmıştır. Oldukça geniş inşa edilen duvarın (L-1320), kuzey kısmı geç dönem çukuru tarafından ortadan kaldırılmıştır[568] (Lev. 62, 63/A-B, 65/A).

Ev-13'ü iki mekâna ayıran ara bölme duvarı (L-1345), yapının batı ve kuzey duvarına oranla ince karakterlidir. Ev-13'ün batı duvarından, doğu duvarına kadar 4 m uzunluğunda olması gereken bu duvarın, 1,78 m kısmı korunmuş olarak açığa çıkarılmıştır. Kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda uzanan, 0,50 m genişliğindeki L-1345 duvarı tek sıra taş örgüye sahiptir (Lev. 62, 63/B, 65/A).

[567] Erkanal-Özkan 1998, 409.
[568] L-1334 duvarı, Ev-14 kısmında ayrıntılı olarak ele alınmıştır.

Evin kuzey batı köşesinde, bir kısmı geç dönem çukuru tarafından tahrip edilen ufak taşlarla oluşturulmuş taş döşeme yer alır. Düzgün ve sert bir zemin elde etmek amacıyla oluşturulan bu taş döşemenin 1,60x1,90 m boyutlarındaki kısmı korunmuştur (L-1169). Özellikle geç tabaka evreleri içerisinde karşılaştığımız uzun evlerin giriş kısımlarında yer alan döşemelerle aynı karaktere sahip olan bu taş döşeme, mekânın ambarı olarak kullanılmış olmalıdır (Lev. 62, 65/A).

BT IV 1 A mimari evresinde, duvarları güçlendirilerek tekrardan kullanılan yapının boyutlarında ve konumunda değişiklik yapılmamıştır. BT IV 1 B evresinde evi iki mekâna ayıran ara bölme duvarı ve giriş kısmında yer alan taş döşeme, bu evre içinde iptal edilerek yapı tek bir blok olarak kullanılmıştır. Muhtemelen BT IV 1 B evresinde daha ince karakterli olan yapının duvarları, BT IV 1 A mimari evresinde tadilattan geçirilerek güçlendirilmesinden kaynaklı olarak daha da genişlemiştir. Yapının ortasında, bir kısmı korunan ocak tabanı dışında iç düzenlemelere rastlanmamıştır (Lev. 37, 62, 65/A).

Ev-13'ün büyük bir bölümü yapı içerisine açılan geç dönem çukurları tarafından tahrip edilmiştir. Çukur kalıntılarının yer almadığı yapının güney kısmı ise yüzeyde yer alması nedeniyle tarımsal aktiviteler sonucunda tahrip olmuştur. Bu nedenle yapının iç düzenlemeleri hakkında bilgiler sınırlı kalmıştır. Bu duruma bağlı olarak da yapı içerisinde ortaya çıkarılan buluntular çalışma kapsamı dışında tutulmuştur.

Ev-15

Höyüğün güney kısmında sura dik olarak uzanan Ev-15'in doğusunda L-1338 duvarının ortak kullanıldığı Ev-13 yer alırken, batısında ise L-1341 duvarının ortak kullanıldığı Ev-16 yer alır. Birbirine bitişik inşa edilen bu uzun evler kuzeyde sokağa açılırken, güneyde savunma sistemine yaslandırılmış olmalıdır. Ev-15'in de çevresinde bulunan yapılarda olduğu gibi yalnızca BT IV 1 B ve BT IV 1 A mimari evreleri gün

yüzüne çıkartılmıştır[569]. Batısında ve doğusunda yer alan yapılar gibi bu ev de kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanmaktadır. Güney kısmı kazılmayan alan içerisine doğru devam eden yapının yaklaşık olarak 5 m uzunluğundaki kısmı ortaya çıkarılmıştır. Savunma sistemine kadar uzanması gereken yapı daha da uzun olmalıdır. Ev-15'in, sağında yer alan Ev-13'e göre mekân içi genişliği 1 m daha fazladır. Duvar doğrultuları güneye doğru çok az da olsa daralmaktadır. Bu durum muhtemelen savunma sisteminin kuzeye doğru dönüşünden kaynaklanmalıdır. Yapının kuzey kısmı 5,10 m genişliğindeyken güney kısmı muhtemelen biraz daha dar olmalıdır. Ev-15'in açığa çıkarılan iki evresinde de plan ve kullanımında çok az değişiklik yapılmıştır. Evin açığa çıkarılan iki evresinde de sundurma kısmında bir ön oda yer almaktadır (Lev. 35, 37, 62).

Yapının Ev-16 ile ortak kullanılan batı duvarı (L-1341) evi oluşturan diğer duvarlar gibi iki evrelidir. Kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanan bu duvarın 4 m uzunluğu açığa çıkarılmıştır. Duvarın güney kısmı kazılmayan alan içerisine doğru devam ederek savunma sistemine kadar uzanıyor olmalıdır. Ev-15'in kuzey duvarı (L-1340) iki yan duvarı dik gelecek şekilde kuzeybatı-güneydoğu istikametinde uzanmaktadır. Diğer duvarlarla aynı kalınlıkta olan bu duvarın ortalama genişliği 0,65 m'dir. Üzerinde iki kapı girişi yer alan bu duvarın uzunluğu 5,20 m'dir (Lev. 62, 65/A-B).

Ev-15'in sundurması içerisinde 2,45x2,70 m boyutlarında diğer birçok yapıda olduğu gibi dar duvarlarla bir ön mekân inşa edilmiştir. Bu ön mekân, plan olarak diğer evlerin ön mekânlarıyla benzer yapıda olsa da işlev açısından belirgin bir şekilde ayrılır. Ön mekânın kuzeybatı köşesine sıkıştırılmış sert taban üzerine 1,70x0,90 m ebatlarında ocak tabanı yerleştirilmiştir (L-1161, L-1166). Yapının ön kısmında yer alan bu mekân içerisinde ocak bulunması nedeniyle işlev açısından, ana bina ile bir bütün olarak

[569] Alan içerisinde yatay düzlemde gerçekleştirilen kazılar nedeniyle, yapının ilk kullanım evresi olan BT IV 1 C evresi mimari öğelerine ulaşılamamıştır.

değerlendirilebilir. Ön mekânın kuzey ve doğu duvarı (L-1348, L-1347) küçük boyutlu taşlarla örülmüş olup, evin ana duvarlarına oranla oldukça dar inşa edilmiştir. Tek sıra örgüye sahip bu duvarların temellerinde, oldukça küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır (Lev. 62, 65/A-B).

Ev-15'in sundurması içerisinde, kapı girişinin doğusunda, küçük taşlarla oluşturulmuş ikinci bir ön mekânın varlığı söz konusudur. Hemen kapı girişinden başlayarak kuzeye doğru uzanan 0,70 m uzunluğunda 0,32 m genişliğinde üç sıralı taş örgülü duvarın bir kısmı açığa çıkarılmıştır (L-1346). Kuzeye doğru devam eden duvar bir sonraki evrede oluşturulan taş döşeme altına doğru uzanmaktadır. Bu duvar, Ev-15'in sundurması içerisinde yer alan küçük bir ön mekânın, batı duvarı olarak kullanılmış olabilir. Yapının kapı girişinin sağında yer alan ikinci mekân, belki de yapının ambar kısmını oluşturmaktaydı (Lev. 62, 65/A-B).

Ev-15 içerisinde BT IV 1 B mimari evresinde oldukça sınırlı sayıda buluntu ele geçmiştir. Evin doğu yan duvarı ile giriş kapısının üzerinde yer aldığı kuzey kısa duvarının kesiştiği kısım, yay şeklinde kerpiç bir duvarla kapatılarak depolama alanına dönüştürülmüştür[570] (Lev. 65/A). Ev içerisinde ele geçen çanak-çömlek, öğütme taşı ve hayvan kemiklerinin varlığı, besin tüketiminin ev içerisinde bireysel olarak hane halkı tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini göstermektedir (Lev. 66/A), (Grf. 6/A). Mekân içerisinde elde edilen 63 parça kemik buluntu, koyun-keçi, domuz ve sığır kemiklerinden oluşmaktadır.

BT IV 1 A mimari evresinde Ev-15, ana mekânında değişikliğe gidilmeden tekrardan aynı plan doğrultusunda inşa edilmiştir. Höyüğün kuzeybatı blokuna ait olan Ev-17'nin BT IV 1 A evresinde 1 m güneye kayması nedeniyle bu evrede Ev-15'in ön mekânı 1,55 m güneye çekilmiştir. Bu uygulama ile yapının kuzeyinde bulunan sokağın genişliği korunmuştur. Yapının ana duvarları, bir önceki evre duvarlarının

[570] Erkanal-Özkan 1998, 409.

sağlamlaştırılarak tekrardan kullanılmasına bağlı olarak geniş bir görünüm yansıtmaktadır.

Yapının sundurma içerisinde 1,94x1,45 m boyutlarında yer alan ön mekânı bir önceki evre ön mekânına göre daha küçük inşa edilmiştir. Ön mekânın batı ve güney duvarlarını evin ana duvarları oluştururken, kuzey ve doğu duvarları ilk defa bu evre içerisinde inşa edilmiştir. Yapının kuzey ve doğu duvarları (L-1344, L-1343) ana duvarlara oranla oldukça dar karakterde olup, duvar genişlikleri 0,35-0,29 m arasında değişmektedir. Ön mekânın duvarları her ne kadar ana duvarlara oranla daha ince bir görüntü sergilese de aynı mimari teknikle inşa edilmiştir (Lev. 62, 65/A-B).

Evin kapı girişine, yarım ay şeklinde küçük bir taş döşeme eklenmiştir. Bu yarım ay biçimindeki taş döşeme, eve girişte basamak olarak kullanılmış olmalıdır. Bu taş döşemenin hemen 0,25 m kuzeyinde çok daha geniş 1,96x1,91 m ebatlarında dikdörtgen görünümlü ikinci bir taş döşeme yer almaktadır (L-1159). Orta irilikte taşların düz pürüzsüz kısımları yan yana gelecek şekilde oluşturulan bu taş döşeme de yapının sundurması içerisinde yer almaktadır (Lev. 62, 65/A-B). Ev-15'in sundurması içerisinde yer alan taş döşemeli alan, gündelik faaliyetler doğrultusunda kullanılmış olmalıdır.

Ev-16

Ev-16, güney bloku yapı grubunun en batısında yer almaktadır. Bu yapının doğusunda Ev-15 bulunurken, batı kısmı, kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Yapının, Ev-15 ile ortak kullanılan doğu duvarı (L-1341) dışında sadece sokağa açılan duvarının (L-1342) 0,75 m'lik küçük bir bölümü ortaya çıkarılmıştır. Diğer duvarlar gibi iki evreli kullanımından kaynaklı geniş karakterli olan duvar, 0,70 m kalınlıktadır. İki sıra taş örgü dizisi ortaya çıkarılan duvar, alta doğru devam etmektedir. Kuzeyde sokağa açılan yapının güney kısmını savunma sistemi oluşturmalıdır.

Çok az kısmı ortaya çıkarılan Ev-16, bir önceki evrede olduğu gibi BT IV 1 A mimari evresinde de kullanılmıştır. Bu yapının neredeyse tamamı kazılmayan alan içerisinde yer almaktadır (Lev. 35, 37, 65/A).

Ev-14

Planı ve höyük üzerinde konumu açısından çevresinde bulunan yapılardan farklılık gösteren bu yapı, 9,10 m uzunluğunda, 4,60 m genişliğindir [571]. Höyüğün güney yapı grubu içerisinde yer alan Ev-14, çevresinde yer alan yapıların aksine doğu-batı doğrultusunda, surun güney bölümüne paralel uzanmaktadır. Ev-14'ün batısında Ev-13 yer alırken, doğusunda yerleşimin doğu sokağı yer almaktadır. Ev-14 kuzeydoğusunda yer alan bir kapı açıklığıyla[572] bu sokağa açılmaktadır. Ev-14, ilk kez BT IV 1 C mimari evresinde inşa edilmiş ve geç tabakanın diğer iki evresinde de evin konumunda herhangi bir değişiklik yapılmadan, sadece yapı içinde gerçekleştirilen yeni düzenlemelerle kullanımı sürdürülmüştür (Lev. 33, 35, 37, 62, 66/B).

BT IV 1 C evresinde, yapının kuzey duvarı (L-1329) 7,75 m uzunluğa sahip olup, genişliği ise 0,70 m'dir. Toplama taşlarla 1 m kadar yükseltilen bu duvar 5 sıra taş örgüden oluşmaktadır. Duvar temelinin dış hattında kullanılan taşlar, içerisinde kullanılan taşlara göre nispeten daha iri boyutludur. Mimaride uygulanan örgü tekniğinin zayıflığı nedeniyle duvarın bir kısmı güneye doğru bel yapmıştır (Lev. 67/A-B).

Ev-14'ün batı duvarının (L-1334) 3,30 m'lik kısmı açığa çıkarılmıştır. Duvarın güney kısmı kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Kuzey-güney doğrultusunda uzanan bu duvar, 2,50 m güneyde yer alan savunma sistemine kadar devam etmeliydi. Geç tabakanın tüm safhalarında kullanılan batı duvarı, 1,25 m yüksekliğinde, 0,80 m genişliğindedir. Alta kazılmayan alana doğru devam eden bu duvarın 10 sıra taş örgüsü açığa çıkarılmıştır.

[571] Erkanal-Özkan 2000, 267.
[572] Erkanal-Özkan 2000, 267.

Yapının sokağa bakan doğu kısa duvarının (L-1335) büyük bir kısmı açma sınırları dışında kalması nedeniyle tam olarak ortaya çıkarılamamıştır. Mekânın doğu sınırını belirleyen bu duvar, bir kapı girişi ile sokağa açılmaktadır. 2,50 m uzunluğundaki kısmı açığa çıkarılan duvarın dış hattında daha iri, içinde ise daha küçük taşlar kullanılmıştır.

BT IV 1 C evresinde Ev-14'ün planı, diğer ev planlarından çok daha farklıdır. Uzun ev planlarından bariz bir şekilde ayrılan bu yapı, doğu-batı doğrultusunda uzanan bir ara duvarla (L-1333) uzunlamasına ikiye ayrılmıştır. Bu duvar, güneye doğru yan yatmış bir şekilde açığa çıkarılmıştır.

Yapının kuzey bölümü dikdörtgen bir mekân görünümündeyken, güney yarısı kuzey-güney doğrultusunda iki ara duvar ile kendi içerisinde üç hücreye ayrılmıştır. Çift sıra taş örgü ile oluşturulan bu ara duvarlar (L-1332, L-1336) yapının ana duvarıyla aynı genişliktedir (Lev. 38/B, 68/A). Ara bölme duvarlarıyla oluşturulan hücrelerin ikisinin tabanında küçük taşlarla oluşturulmuş taş döşemelere rastlanmıştır. Küçük bölmelerden oluşan yapının güney bölümü depolama alanı olarak kullanılmış olmalıdır (Lev. 67/A-B).

Ev-14 içerisinde tekstil, yontmataş ve metal endüstrisine ait verilere ulaşılmıştır. Yapının en önemli endüstri grubunu metal endüstrisi oluşturmaktadır. Yapı içerisinde ele geçen 1 adet pota (üzerinde cüruf kalıntısı var), 2 adet cüruf ve 1 adet bakır iğne, yapı içerisinde metal alet üretimiyle bağlantılı iş akışının gerçekleştirilmiş olabileceğini göstermektedir. Ev-14'te tespit edilen 1 adet ağırlık ve 1 adet ağırşak tekstil üretimiyle bağlantılı olabilir. Yontmataş endüstrisine ait 4 adet çakmaktaşı, 3 adet obsidyen dilginin ele geçtiği mekân içinde, bu aletlerin üretim aşamalarına dair bir veriye ulaşılamamıştır. Diğer yapılarda olduğu gibi taş aletler yerleşim dışında üretilerek, yapı içlerinde ekonomik faaliyetlerde ve günlük yaşamsal aktivitelerde kullanılmıştır (Lev. 68/A), (Grf. 6/B).

Ev-14, çağdaşı olan diğer BT IV 1 C yapılarına oranla küçük buluntuların azlığı ile de dikkat çekmektedir. Yapının BT IV 1 C mimari evresi içerisinde tanımlanabilir toplam 25 adet kemik parçasına ulaşılmıştır. Koyun-keçi, domuz ve sığır yanında köpek, yabanî domuz ve geyik kemiği parçalarına da rastlanmıştır.

BT IV 1 B mimari evresinde yapının dış boyutlarında ve konumunda herhangi bir değişiklik görülmezken, iç düzenlemesinde bazı değişikliklere gidilmiştir. Bu evrede yapının bir önceki döneminde inşa edilen ara bölme duvarları üzerine dolgu ve taş döşeme yapılarak iptal edilmiştir. Bir önceki evrede yapıyı ikiye bölen ara bölme duvarının üzerine inşa edilen doğu-batı doğrultulu yeni bir ara duvar (L-1337), bu evrede de yapıyı uzunlamasına iki mekâna bölmektedir. Büyük bir kısmı tahrip olan bu duvarın batı bölümünün 1,50 m'lik kısmı korunmuş olarak açığa çıkarılmıştır. Üç sıra taş örgü ile oluşturulan bu duvarın genişliği 0,33 m olup, mekânın yan duvarlarına göre oldukça dardır.

Bu evrede yapının bir önceki kullanım evresinde görülen 3 hücreli mekânın üzerine oldukça geniş, 4,85x4,55 m ebatlarında bir alana yayılan, ufak mıcır taşlarıyla oluşturulmuş bir döşeme inşa edilmiştir. Mıcır taşlarının üzeri, sıkıştırılmış toprakla kaplanarak yapının zemini olarak kullanılmıştır. Bu zemin üzerinde yapının kuzey duvarına yaslandırılmış ocak tabanı yer almaktadır. Alt tabanının büyük pithos parçalarının dizilmesiyle oluşturulan ocak tabanı 1,40x1,40 m boyutlarındadır (Lev. 67/A, 68/B).

BT IV 1 B evresinde bir önceki evrede olduğu gibi, yapı içerisinde tekstil üretimi ile bağlantılı 2 adet ağırlık ve 1 adet ağırşak ele geçmiştir. Yontmataş endüstrisine ait tamamlanmış 5 adet çakmaktaşı ve 1 adet obsidyen dilgi ele geçmişken, yapının bu evresinde de taş aletlerin mekân içerisinde üretildiğine dair verilere ulaşılmamıştır (Lev. 69/A).

Evin BT IV 1 B evresinde, bir önceki evreye oranla hayvan kemiklerinde artış olmuştur. Toplamda 77 parça hayvan kemiğinden koyun-keçi, domuz ve sığır ilk sırada yer alır. Yapı içerisinde 3 adet deniz kabuğu da ele geçmiştir. BT IV 1 C evresinde Ev-14 içerisinde metal üretimi ile bağlantılı pota ve cüruflara rastlanmışken, bu evre içerisinde Ev-14'te metal üretimine işaret edecek verilere ve metal aletlere ulaşılmamıştır.

Ev-14'ün BT IV 1 A mimari evresi, yüzeyde yer alması nedeniyle günümüz yapıları tarafından tahrip edilmiş, buna bağlı olarak da evin diğer evrelerinde görülen ara bölme duvarlarına bu evrede rastlanmamıştır. Evin, bir önceki evrede kullanılan duvarlarından, yapının yalnızca kuzey duvarında değişikliğe gidilmiştir. Yapının ilk iki evresinde kullanımda olan kuzey duvarı bu evrede iptal edilerek, yeni duvar 1 m'ye yakın kuzeye çekilmiştir. Böylelikle mekân biraz daha genişletilmiştir. İlk defa bu evrede inşa edilen kuzey duvarından başlayarak, eski evre duvarının üzeri ise küçük taşlarla kaplanarak evin kuzey duvarı boyunca bir seki oluşturulmuştur (Lev. 66/B, 69/B).

Yapının bu evrede kullanılan kuzey duvarı (L-1325) aynı zamanda Ev-11 ve Ev-12'nin güney duvarı olarak kullanılmıştır. Kuzeybatı-güneydoğu istikametinde uzanan duvar 7,60 m uzunlukta olup, ortalama 0,55 m genişliğindedir. Mimari teknik olarak diğer duvarlarla aynı teknikle inşa edilen duvarın iki sıra taş örgüsü korunmuştur (Lev. 67/A, 69/B).

Ev-14 genel olarak değerlendirildiğinde, plan olarak Bakla Tepe'nin geç tabakasının tüm yapılarından farklılık gösterir. BT IV 1 C mimari evresinde yapı ara bölme duvarlarıyla kendi içerisinde birimlere ayrılmıştır. Bakla Tepe'de bu plana sahip başka bir yapıya rastlanmamıştır. BT IV 1 B evresinde de yapının ortasında çok az bir kısmı açığa çıkarılan ara duvar, yapının aynı amaç doğrultusunda kullanılmış olabileceğini göstermektedir. Ev-14'ün olasılıkla yerleşimin ana giriş kapısı kenarında olması, diğer yapılardan farklı bir amaç için kullanılmış olabileceğini göstermektedir. Ev içerisinde diğer yapılara oranla gündelik yaşamsal aktivitelere ait izlerin sınırlı olması,

bu yapının gündelik yaşamdan ziyade üretime dönük aktivitelerde ve depolama alanı olarak kullanılmış olmasından kaynaklanabilir. Diğer yapılardan, iç düzenlemeleri ve konumu itibariyle ayrılan yapı, işlev açısından da farklılık göstermektedir[573].

[573] Erkanal-Özkan 2000, 267.

IV. BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU MİMARİSİNDE KULLANILAN MALZEME VE TEKNİK

IV.1. Mimaride Kullanılan Malzemeler

IV.1.1. Taş

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı çevre kültür bölgelerinin mimarisinde kullanılan malzemelerin seçiminde kuşkusuz bölgenin jeolojik geçmişi, iklimi ve çevre koşulları önemli rol oynamıştır. Bu bağlamda doğada elde edilmesi kolay ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın inşaatta kullanılabilen, oldukça dayanıklı bir materyal olan taş, mimaride kullanılan en önemli yapı malzemelerinden biri olmuştur. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu mimarisinde taşın kullanımına en yoğun olarak, savunma sistemlerinin ve konutların taş temellerinde rastlanmıştır. Kerpiç bloklar kullanılmadan, tamamen taş duvarlarla inşa edilen yapılar da mevcuttur[574]. İnşaatta kullanılan taşlar, genellikle toplama kireçtaşlarından ve kısmen çay taşlarından oluşmaktadır. Bu taşların üzerinde, işlendiğine dair herhangi bir emareye ulaşılmamıştır. Taşın diğer bir kullanımını, evlerin iç uygulamaları ve yerleşimin sokaklarında kullanılan döşemeler oluşturur. Sokak tabanları, Batı Anadolu sahil kesiminde Bakla Tepe, Çeşme-Bağlararası ve Çukuriçi'nde[575], Doğu Ege Adaları'nda ise Yenibademli[576] ve Thermi'de[577], orta boyutlu taşlardan çakıl taşlarına kadar değişen taşlarla kaplanmıştır. Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda yumru büyüklüğünde taşlarla yapı içlerinde taş platformlar oluşturulmuştur. Özellikle Bakla Tepe'de ambarların tamamının tabanı taşlarla

[574] Hood 1981.
[575] Schwall 2018, Fig. 46, 61.
[576] Hüryılmaz 2006a, 134.
[577] Kouka 2002, 204.

kaplanmıştır. Diğer bir örneği oluşturan küçük çakıl taşlı döşemeler ise yapıların tabanlarına tamamen ya da kısmen uygulanmıştır. Taşın üçüncü kullanımı, dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniğiyle inşa edilen duvarların ahşap dikmelerini sıkıştırarak, sağlamlaştırmaya yönelik olmuştur. Bu tarz uygulama, Batı Anadolu sahil kesiminde Bakla Tepe'nin apsidal planlı yapısında (Ev-23), ve İç Batı Anadolu'da Karataş-Semayük[578] yapılarında görülmektedir. Taşın diğer kullanımını, çatı-dam tavanını taşıyan dikmelerin alt kısmına yerleştirilen altlıklar oluşturur. Bu uygulamadaki ana amaç ahşabın, nemli zeminle bağlantısını keserek çürümesini engellemeye yönelik olmuştur. Benzer uygulamalar günümüz Anadolu köylerinde halen kullanılmaktadır.

IV.1.2. Ahşap

Ana inşaat malzemeleri içerisinde yer alan ahşap, organik bir yapıya sahip olması nedeniyle günümüze kadar tam korunarak gelememiştir, ancak zaman zaman ahşabın karbonlaşmış örneklerine rastlanmaktadır. Ahşabın mimari öğelerde kullanımına, genellikle sertleşmiş kil kalıntılarının negatif izlerinden ulaşılmaktadır. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı çevre kültür bölgelerinde, yapıların damlarında yatay olarak kullanılan hatıllar ve bu hatıllar üzerine yerleştirilen daha küçük hatıllar ahşabın en yoğun olarak kullanıldığı alanı oluşturur. Yatay olarak uzatılan bu hatılların genelde ortasına yerleştirilen dikmeler ve bu dikmeler ile yatay ahşap hatıllar arasına konan dilgeçler, ahşabın mimaride diğer bir kullanımına örnek gösterilebilir. Mimaride ahşabın üçüncü kullanım örneğini, dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniğiyle inşa edilen, yapıyı tamamen çevreleyen dikmeler oluşturur. Bu dikmelerle birlikte kapı ve muhtemel pencere boşlukları üzerinde kısa keresteler kullanılmış olmalıdır. Ahşabın diğer bir kullanımını ise taş temel ile kerpiç bloklar arasına yerleştirilen hatıllar

[578] Mellink 1974, 351, Fig. I.

oluşturur[579]. Bu uygulamadaki amaç, üst örgünün ağırlığını eşit olarak taş temele yaymak olmalıdır. Yine inşaatta kullanılan bu uygulamada, girintili çıkıntılı bir yüzeye sahip olan taş temeller üzerine (duvar döşeği) yerleştirilecek olan kerpiç bloklar için düzgün bir zemin elde etmek de amaçlanmış olabilir. Bakla Tepe'de bu amaç doğrultusunda kullanılan ahşap örneklere rastlanmamıştır. Ahşabın son işlevini ise ortada yer alan ocakların üst kısmında bırakılan boşluk üzerine, damdan bağımsız olarak uygulanan ahşap çatılar oluşturmalıdır. Bu tarz bir uygulamaya Çeşme-Bağlararası'nın MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısı sonlarına tarihlendirilen M-52 yapısında ulaşılmıştır[580]. Bu ahşap çatıyı destekleyen dikme çukurları ortalama 0,30 m çapındadır.

IV.1.3. Çamur Harç-Kerpiç

Yardımcı inşaat malzemesi olarak tanımlayabileceğimiz çamur harç, belirli işlemlerden geçirildikten sonra kerpiç bloklarına dönüşmesiyle birlikte mimaride etkin kullanılan üç ana malzeme grubu içerisinde yer alır. Çamur harcın yoğun olarak kullanımına; dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniğinde, taş ve kerpiç blokların örgüsü esnasında (araya harç olarak) ve örülen bu duvarların içten ve dıştan sıvanmasında rastlanmıştır. Bununla birlikte çamur harç, sıkıştırılmış toprak ile ev tabanlarının oluşturulmasında, ocak ve silo yapımında oldukça yoğun kullanılmıştır. Çamur harcın diğer bir kullanımını da tavandaki ahşap hatılların üzerine yerleştirilen kamış, otsu bitkiler ve çalı gibi malzemenin üzerinin kaplanması oluşturur. Bu uygulamayla yoğun kıvamda olan çamur harcın, bol otsu organik malzemeyle birleşmesiyle oldukça sert sıkı bir yüzey elde edilerek, yağışlı havalarda tavan akıntısını kesmek amaçlanmıştır. Günümüzde Anadolu köylerinde halen kullanılmaya devam eden bu uygulama, düz damlı yapılarda görülmektedir.

[579] Fidan 2011, 24; Lloyd-Mellaart 1962, 27; Umurtak-Duru 2014, Res. 8,11.
[580] Şahoğlu ve diğ. 2018, 376.

Çamur harcın içine otsu organik (saman) malzeme konulup, belirli kalıplara dökülerek kurutulması sonucunda oluşturulan kerpiç bloklar, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında en fazla kullanılan malzeme grubunu oluşturur. Protohistorik çağlarda kerpiç yapım tekniği günümüz kerpiç yapım teknikleri ile benzer olmalıdır. Anadolu köylerinde halen kullanılmakta olan kerpiç yapımında uygulanan temel kurallar bu dönemler için de geçerli olmalıdır. Kazılarda oldukça az örneklerine rastlanmasına rağmen, taş temelden yani yapının etek kısmından tavana kadar kullanılan kerpiç bloklar, hacim olarak da en fazla yer kaplayan malzemeyi oluşturur. Günümüzde ana ve kuzu olarak kullanılan kerpiç blokları söz konusu dönem içerisinde de kullanılmış olmalıdır. Bakla Tepe'de kullanılan kerpiç ölçüleri 0,32x0,06 - 0,34x0,10 - 0,36x0,07 m ebatlarındadır.

IV.1.4. Dal, Saz ve Otsu Bitkiler

Saz, kamış ve otsu bitkiler, çamur harcın birbirine bağlanarak daha sağlam olmasını sağlarken bir yandan da yapışma özelliği kazandırması nedeniyle mimaride yardımcı elemanlar olarak değerlendirilebilir. Dayanıksız olan bu organik malzemeler günümüze kadar ulaşmamıştır. Bunların, yanarak sertleşmiş kil topakları üzerindeki negatiflerinden yola çıkarak, konut inşasında kullanıldığı tespit edilmektedir. Dal-örgü ve çamur-harç tekniği kullanılarak yapılan duvarlarda sazlar örgü olarak kullanılmıştır. Damların inşası sırasında ahşap hatılların üzeri saz, çalı ve otsu bitkilerle kaplanmıştır. Yapı içlerinde küçük birimlerin oluşturulmasında küçük ağaç dalları ile örülen çitler de kullanılmış olmalıdır.

IV.2. Mimaride Kullanılan Teknikler

IV.2.1.Taş Temel Üzeri Kerpiç Duvar Tekniği

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da en fazla kullanılan duvar tekniği, şüphesiz taş temel üzeri kerpiç duvar tekniği olmuştur. Bu tekniğin kullanılmasındaki ana amaç, neme karşı dayanıksız olan kerpicin alt kısmına taş temeller yerleştirip, kerpiç blokların zeminle bağlantısını keserek, rutubetten dolayı dağılmasını engellemeye yönelik olmuştur. Batı Anadolu'da en erken örneklerine Neolitik Çağ'da rastlanılan bu mimari teknik, Orta ve Geç Kalkolitik dönemde de devamlılığını sürdürmüştür[581]. Taş temel üzeri kerpiç duvar tekniği, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısının ana inşaat tekniği olarak savunma sistemlerinin, konutların ve bu konutlarla bağlantılı birimlerin inşasında yoğun olarak kullanılmış ve benzer uygulamalarla amacı değişmeden günümüze kadar süre gelmiştir.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında yapıların inşasında kullanılan toplama kireç taşlarının girintili çıkıntılı bir özellik göstermesi, taşların birbirine kenetlenerek duvarların daha sağlam bir örgüye sahip olmasına fazladan katkı sağlamıştır. Benzer durum Bakla Tepe ile çağdaş, Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezlerinde de görülmektedir. Bu tip örgülerin dışında kalan İzmir Yassıtepe[582] ve Çine-Tepecik'te[583] ise daha farklı bir malzeme olan yuvarlak çay taşları kullanılmıştır. Yassıtepe'de kaygan ve kenarları aşınmış taşların mimaride kullanılması, duvar örgüsünün daha da zayıf olmasına yol açtığı gibi duvarların birçoğunun 'S' biçimli bel yapmasına neden olmuştur[584]. Liman Tepe'nin savunma sisteminde[585] ve Poliochni[586]

[581] Derin 2005; Gündoğan 2018; Takaoğlu-Özdemir 2018.
[582] Derin ve diğ. 2016, Res. 3.
[583] Günel 2014b, Res. 4.
[584] Derin-Caymaz 2013, 123, Plan 3.
[585] Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 4.
[586] Bernabò Brea 1964, Fig. 67.

yapılarının inşasında yassı levha taşlar kullanılmıştır. Duvar örgülerinde bu taşların kullanılması, duvarların sağlamlığını arttırmıştır.

Bakla Tepe'de Geç Kalkolitik dönemde karşılaşılmayan taş temel üzeri kerpiç duvar tekniği, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte baskın inşaat tekniği olmuştur. Bakla Tepe'de yapı duvarlarının inşasında, çevrede yoğun olarak bulunan kalker taşları kullanılmıştır[587]. Duvarların yapımında iri, orta ve küçük boyutlu taşlar çift sıra halinde yan yana bir hat verecek şekilde dizilmiştir. Evlerin ortalama 0,35-0,80 m yüksekliğe sahip taş temellerin alt sıralarında; iri ve orta, üst örgü sıralarında ise daha küçük boyutlu taşlar kullanılmıştır (Lev. 54/A-B). Aynı boyutta taşların yan yana dizilerek oluşturulması gereken duvarlarda, iki sıra örgüyü karşılayabilecek genişlikte büyük taşlar da kullanılmıştır. Bazı duvarlarda ise orta boyutlu taşların yan yana dizilmesi ile oluşturulan örgü hattına çok daha iri boyutlu taş blokları yerleştirilmiş ve bu iri taş blokları üst üste iki-üç sıra örgüyü karşılayabilecek boyutlara kadar ulaşmıştır. Taşların geniş düz kısımları, duvar hattının her iki yüzüne gelecek şekilde yerleştirilmiştir. Duvar hattına yerleştirilen taş sıralarının arası da çamur harçla birlikte küçük boyutlu taşlarla düzleştirilerek bir sonraki taş sırası için uygun zemin elde edilmiştir. Taş örgüde alt sıra derzleriyle üst sıra derzlerinin üst üste gelmemesi için çaba harcanmış olmasına rağmen duvarların bazı yerlerinde derzler birbiri üzerine gelmektedir.

Duvarların köşe bağlantılarında özel dikdörtgen büyük taş blokları yerine duvar örgüsünde kullanılan toplama taşlarla aynı boyutta taşlar kullanılmıştır. Duvarların dönüşlerinde köşe taşlarının kullanılmaması mimari teknikte bir eksiklik olarak değerlendirilebilir. Yapı duvarlarının birçoğunda duvar köşeleri 90^0 bir dönüşle sağlanmış olsa da özellikle sokak kenarlarında duvarların bilinçli olarak ovalleştirilmesi söz konusudur. Bakla Tepe'de Ev-13'ün sokağa bakan duvarı tam bir apsis yerine

[587] Erkanal-Özkan 1999a, 25.

ovalleştirilerek yumuşak bir dönüşle köşe bağlantısı sağlanmıştır[588]. Bakla Tepe'ye çok yakın konumda yer alan Çukuriçi Höyük'te sokak boyunca sıralanan tüm yapıların duvarlarının köşeleri ovalleştirilerek sonlandırılmıştır[589]. Benzer uygulamalara Çeşme-Bağlararası[590], Doğu Ege Adaları'nda Thermi[591] ve Emporio'da[592] da rastlanmıştır.

Taş temelin bir kısmı ve kerpiç duvarlar çamur harç ile kaplanmış olmalıdır. Çamur harç üzerinin beyaz sıva ile kaplanmasına, Batı Anadolu sahil kesiminde Liman Tepe[593] ve Çeşme-Bağlararası'nda[594], İç Batı Anadolu'da ise Karaoğlan Mevkii'nde[595] rastlanmıştır.

Bakla Tepe mimarisinde, taş temel ile kerpiç blokları arasına hatıl yerleştirilmeden, kerpiç bloklar taş duvar üzerine direkt oturtulmuştur. Kerpiç blokların taş temel üzerine yerleştirildiği duvarların yastık kısmı, küçük boyutlu taşlarla düz bir şekilde hazırlanmıştır. Taş duvar ile kerpiç bloklar arasına hatılların yerleştirilmesi, İç Batı Anadolu'da Küllüoba[596], Beycesultan[597] ve Büyük Hacılar Höyük[598] yapılarının bazı duvarlarında karşılaşılmış olmasına rağmen, bölge mimarisinde çok az tercih edilen bir uygulama olmuştur. Bakla Tepe'de kerpiç duvar içerisine yerleştirilen dikme kalıntılarına ulaşılamamıştır. Taş temelli kerpiç duvar tekniğinde, taş temellerde olduğu gibi üst üste yerleştirilen kerpiç blokların derzleri, diğer kerpiç blokunun ortasına gelecek şekilde yerleştirilerek uygulanmıştır. Kapı-pencere boşluklarının oluşturulmasında ise daha küçük boyutlu kuzu olarak adlandırılan kerpiç blokları kullanılmış olabilir.

[588] Erkanal-Özkan 1998, 409.
[589] Schwall 2018, Fig. 34.
[590] Şahoğlu ve diğ. 2018, 376-377.
[591] Hood 1981, 116-118; Şahoğlu ve diğ. 2018, 376-377.
[592] Hood 1981, 120; Şahoğlu ve diğ. 2018, 376-377.
[593] Erkanal-Şahoğlu 2016, 159.
[594] Şahoğlu ve diğ. 2018, 376.
[595] Topbaş ve diğ. 1998, 27.
[596] Fidan 2011, 24.
[597] Lloyd-Mellaart 1962, 27.
[598] Umurtak-Duru 2013b, Res. 13; Umurtak-Duru 2014, Res. 8,11.

Taş temel üzeri kerpiç mimari tekniğinin içerisinde değerlendirebilecek olan diğer bir uygulamayı ise "balıksırtı" veya "balıkkılçığı" olarak adlandırılan yassı ince sal taşların, bir sıra boyunca sağa, bir sıra boyunca sola doğru eğik olarak üst üste dizilmesi oluşturur[599]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda balıkkılçığı tekniği, yapı duvarlarının farklı yerlerinde (Troia 102 numaralı yapıda giriş kısmında sundurma önünde, Thermi'de konutların yan uzun duvarlarında) karşılaşılması, bu tekniğin özel bir uygulama olmadığını göstermektedir. Balıkkılçığı tekniğiyle inşa edilen duvarların içten ve dıştan sıvanmaları yanı sıra temel içerisinde yaşam düzleminin altında kalmaları nedeniyle bu uygulama, dekoratif amaçlı da kullanılmış olamaz[600]. Muhtemelen bu tekniğin kullanılmasındaki ana amaç küçük yassı taşları duvar içerisinde kullanmak olmalıdır. Balıkkılçığı tekniğiyle inşa edilen Orta Kalkolitik dönemde Güvercinkayası 7 G alanındaki uygulama, bilinen en eski örneği oluşturur[601]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında ise Kuzey Batı Anadolu sahil kesiminde Troia[602], Beşiktepe[603] ve bu merkezlere çok yakın konumda yer alan Doğu Ege Adaları'nda Thermi[604] ve Yenibademli Höyük'te[605] görülen balıkkılçığı tekniği, lokal bir özellik göstermektedir. Benzer Mimari teknikler Erken Hellas II döneminde Lithares[606], Agios Kosmas[607], Eutresis[608] Raphina, Lerna, Tiryns ve Peukakia'da da bilinmektedir[609].

[599] Naumann 1975, 69.
[600] Naumann 1975, 69; Sinos 1971, 26.
[601] Gülçür-Kiper 2007, 123, Res. 7.
[602] Blegen ve diğ. 1950, 91.
[603] Korfmann 1984, 108; Korfmann 1985, 161-Fig. 4
[604] Lamb 1936, 7.
[605] Hüryılmaz 2011, 140, Res. 7.
[606] Tzavella-Evjen 1985, 13.
[607] Mylonas 1934: 261, Fig. 2; Mylonas 1959: Fig. 7, 12, 15.
[608] Lamb 1936, 7.
[609] Cosmopoulos 1991, 156.

IV.2.2. Taş Duvar Tekniği

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi ve İç Batı Anadolu'da rastlanılmayan taş duvar tekniği, Doğu Ege Adalarında Thermi (?) ve Emporio yerleşim yerlerinde saptanmıştır. Thermi I-II evrelerinde kerpiç bloklarına rastlanılmamıştır. Lamb, bu evrelerde kerpicin kullanılmadığını, kullanılmış olsa bile çok az miktarda olduğunu belirtmektedir[610]. Yine Kouka, Thermi IV b evresinde E7 ve E8 odalarının 1,30 m yüksekliğe kadar korunmuş duvarlarından yola çıkarak, bu evre içerisinde yapıların kerpiç bloklar kullanılmadan sadece taş duvarlarla inşa edilmiş olabileceğine değinmiştir[611]. Yaklaşık olarak 1,30 m yüksekliğe sahip duvarların üst kısımlarının kerpiç bloklarla yükseltilmiş olması daha muhtemeldir. Taş duvar örgü tekniğinin gerçek anlamda uygulandığı merkez Emporio'dur. Emporio IV. tabaka yapıları içerisinde Duvar 44 ve 50'nin 2 m'den yüksek korunmuş taş duvarlarının üzerine kerpiç bloklar yerleştirilmeden taş örgü ile devam edilmiştir. Temel kısımları iri boyutlu taşlarla kalın bir şekilde örülen duvarların üst sıraları, daha küçük boyutlu taşlarla örülerek yukarıya doğru daraltılmıştır[612].

IV.2.3. Dal-örgü ve Çamur-harç Mimari Tekniği

Dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniği, yan yana dizilen ahşap hatılların tabanlarının çamur harç, kerpiç veya orta büyüklükte taşlarla sağlamlaştırılmasından sonra ahşap hatılların arasının kamış-saz gibi otsu bitkilerle örülüp sıvanmasıyla oluşturulmuştur.

Uluslararası literatürde "wattle and daub" olarak bilinen dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniği Batı Anadolu sahil kesimine yabancı olmayan bir mimari teknik olup, Neolitik Çağ'dan Geç Kalkolitik döneme kadar bu bölgede yoğun olarak kullanılmıştır.

---

[610] Lamb 1936, 7-8.
[611] Kouka 2002, 215.
[612] Hood 1981, 118.

Batı Anadolu'da en erken örneklerine Ulucak V. tabakada[613] rastlanılan bu örgü tekniğine, Orta Kalkolitik dönemde Yeşilova[614] ve Liman Tepe[615] yerleşim yerlerinde, Geç Kalkolitik dönem de ise Bakla Tepe[616], Liman Tepe[617] ve Çukuriçi[618] merkezlerinde bilinmektedir.

Dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniği, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesiminde Bakla Tepe ve Troia I a evresinde (kesin olmamakla birlikte) oldukça sınırlı kullanılmıştır. İç Batı Anadolu'da ise bu teknikle inşa edilmiş yapılara Demircihüyük ve Karataş-Semayük'te ulaşılmıştır. Demircihüyük'teki ön odaların inşasında görülen bu mimari teknik, Karataş-Semayük de ise baskın inşaat tekniği olarak kullanılmıştır.

Geç Kalkolitik dönemde Bakla Tepe'de ortaya çıkarılan tüm yapılar dal-örgü ve çamur harç mimari tekniğiyle inşa edilirken, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte taş temel üzeri kerpiç mimari tekniğinin kullanılması, bu teknikle inşa edilen yapıları oldukça sınırlı hale getirmiştir. Geç Kalkolitik dönemden, Bakla Tepe'nin Erken Tunç Çağı I kültür tabakası erken evrelerine kadar (BT IV 2 A-B) devamlılığını kısmen de olsa sürdüren dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniği, Bakla Tepe'nin geç evresinde (BT IV 1 A-B-C) tamamen ortadan kaybolmuştur.

Troia Ia evresinde 103 numaralı apsidal planlı yapının apsis kısmı duvarının, geri kalan kısma göre daha küçük taşlarla inşa edilmesi, duvarın bu bölümünün hafif malzemeyle örtülmüş olabileceğini gösterebilir[619].

[613] Çevik-Abay 2016, 191; Çilingiroğlu-Çilingiroğlu 2007, 366-367.
[614] Derin 2007, 219.
[615] Tuncel-Şahoğlu 2018, 516.
[616] Şahoğlu-Tuncel 2014, 68.
[617] Tuncel-Şahoğlu 2018, 516.
[618] Horejs-Schwall 2015, 461, Schwall 2018, Fig. 18.
[619] Blegen 1937, 20.

Demircihüyük'te evlerin ön odalarının duvarlarında, yan yana dizili ahşap dikme deliklerinin varlığı [620] en azından yapıların ön kısmının dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniği kullanılarak inşa edilmiş olduğunu göstermektedir.

Karataş-Semahük I. ve II. tabakalarında tepede yer alan merkezî yapıyı çevreleyen yapılar, dal-örgü ve çamur-harç tekniği kullanılarak inşa edilmiştir[621]. VI. tabakaya kadar baskın yapı tekniği olan dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniğinde, yapı temellerinde bir, iki veya üç taş genişliğinde tek sıra taş temeller kullanılmıştır[622]. Taş temel kullanılmadan direkt zemin üzerine yerleştirilerek dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniğiyle inşa edilen yapılar da mevcuttur[623].

IV.2.4 Kerpiç Duvar Tekniği

Kerpiç duvar tekniğinde, kerpiç bloklar taş temel olmadan direkt zemin üzerine yerleştirilerek uygulanmıştır. Dayanıksız olan kerpicin rutubet nedeniyle dağılmasından dolayı bu tarz kerpiç duvarlar, mekân içlerinde ara bölme duvarları ya da küçük depolama haznelerinin hazırlanmasında kullanılmıştır.

Batı Anadolu sahil kesimi ve çevre kültür bölgelerinde oldukça sınırlı örneklerine rastlanılan kerpiç duvar tekniğinin en eski örneklerine Ulucak IV. tabaka[624] içerisinde rastlanmıştır. Geç Kalkolitik dönemde Liman Tepe[625] ve Aphrodisias[626] da görülen bu teknikle inşa edilen yapı kalıntılarıyla çok az da olsa karşılaşılmıştır. Yapı içlerinde ara bölme duvarı ve farklı faaliyet alanları oluşturmak için kullanılan kerpiç duvarlar, Bakla

[620] Korfmann 1983, Fig. 58, Plan. Phase E1.
[621] Mellink 1974, 352, Fig. I.
[622] Warner 1979, 139-140, Warner 1994, 141-147.
[623] Warner 1994, 147.
[624] Derin 2005, 88.
[625] Tuncel-Şahoğlu 2018, 516.
[626] Sharp Joukowsky 1986, 65.

Tepe, Liman Tepe[627], Çeşme-Bağlararası[628], Küllüoba[629] ve Beycesultan[630] merkezlerinde ortaya çıkarılmıştır (Lev. 61/B).

[627] Erkanal-Şahoğlu 2016, 159, Fig. 3.
[628] Şahoğlu ve diğ. 2018.
[629] Efe-Fidan 2008, 69.
[630] Lloyd-Mellaart 1962, 36-38.

V. BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU MİMARİSİNDE YAPI TİPLERİ VE İŞLEVLERİ

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında inşa edilen yapıların ve bu yapılarla bağlantılı birimlerin inşasında kullanılan malzeme, iklimden ve yerel kaynakların mevcudiyetinden etkilenmiştir. Yapılar, uzmanlar tarafından tasarlanıp inşa edilen yerleşik formlar olarak tanımlanabilir. Genel olarak içerisinde aktivite barındıran konut, ambar, atölye ve toplantı evleri, yapı; bu yapıların alt bölümleri olan odalar ise mekân ya da birim olarak tanımlanabilir.

Kültürel ifadenin önemli bir parçasını oluşturan yapı planları, sosyal ve ekonomik değişimlerle ilgili önemli sorulara yanıt verebilir. Buluntuların mekânsal dağılımı, yapıların ve çevresinin işlevlerini ortaya koyabilmektedir[631].

Hane halkı tarafından gerçekleştirilen ekonomik faaliyetler, evlerin büyüklüğünü, şeklini ve iç düzenlemelerini etkilemiştir[632]. Bu duruma ek olarak yerleşimin büyüklüğü ve çevre kültürlerle olan ilişkileri de üretim aktivitelerinin artmasını sağlamış olmalıdır. Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın erken tabakasında, geç tabakaya nazaran daha dar alanlarda kazılar gerçekleştirilmiş olmasına rağmen, kazılan alanlardan elde edilen kanıtlara göre buluntu çeşitliliği ve zenginliği geç tabakaya göre çok daha fazladır.

Kent'in avcı-toplayıcı, yarı yerleşik ve yerleşik 73 toplum üzerinde yaptığı çalışma evin planının, uzunluğunun veya ek yapılarının, ekonomik uzmanlığı yansıtabileceğini ortaya koymuştur. Bu çalışma aynı zamanda, yapıların daha karmaşık planlı inşa edilmesinin ya da ek mekanlarla genişletilmesinin, sosyal yapıdaki eşitsizliğin artması sonucunda ortaya çıktığını göstermiştir[633]. Bu bağlamda Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda genel olarak birbirleriyle aynı boyutta uzun evlerin

631 Cultraro 2007.
632 Steere 2017, 85-86.
633 Kent 1990, 128-150; Steere 2017, 88.

varlığı, yerleşimlerde hane halklarının eşit bir konumda olabileceğini gösterebilir[634]. Bu eşitlikle birlikte, hane halkları besin üretiminde (?) ve tüketiminde bireysel olarak hareket etmiş olabilir. Evler içerisinde müstakil kullanılan ocak tabanları, çanak-çömlek, öğütme taşları, ambarları ve depolama alanları, en azından besin tüketiminde bireysel hareket edilmiş olabileceğine işaret etmektedir.

V.1. Uzun Evler

MÖ 4. Binyıl'ın sonunda, 3. Binyıl'ın başlarında ortaya çıkmaya başlayan uzun evler her ne kadar megaron planlı yapılarla benzer planlara sahip olsalar da özel bağımsız yapılardan ziyade birbirlerine bitişik, orta duvarların ortak kullanıldığı, içlerinde gündelik faaliyetlerle birlikte üretim aktivitelerinin de bir arada gerçekleştirildiği yapılar olması nedeniyle plan ve fonksiyonel olarak megaron planlı yapılardan ayrılır. Megaronların ilk örneklerini oluşturan MÖ 3. Binyıl'ın uzun evleri, megaron planlı yapıların öncülleri olarak değerlendirilebilir[635].

Uzun evler, birbirine bitişik yan duvarları ortak kullanılan, bir ya da birkaç mekândan oluşan ve merkezinde ocağı bulunan blok yapılardan oluşmaktadır[636]. Ön kısımları anteli sundurmalı veya düz antesiz olabilen bu yapılara, dizi evler de denilmektedir[637]. Genel olarak 10-25 m uzunluğa sahip olan bu uzun evlerin genişlikleri 3-5,50 m arasında değişmektedir.

Batı Anadolu sahil kesiminde, MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısında farklı tekniklerle inşa edilmiş yapı çeşitliliği görülürken, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte gerek Batı Anadolu sahil kesiminde gerekse Doğu Ege Adaları'nda, savunma sistemleri ile çevrili,

634 Naumann 1975, 497.
635 Bakla Tepe'de açığa çıkarılan Ev-4, başlangıcında uzun ev sisteminin bir devamı olarak kullanılırken, daha sonraki evrelerde diğer yapılardan ayrılarak bağımsız megaron olarak kullanılmıştır. Ayrıntılı bilgi için Bkz Bölüm III.5.1.2 Konut Mimarisi, Ev-4.
636 Erkanal 1996, 80.
637 Erkanal-Özkan 1997, 266; Hiller 1986, 88; Ivanova 2013.

cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılan uzun evlerle, benzer bir yerleşim modeli oluşmuştur[638]. Savunma sisteminden bağımsız veya sura dik veya paralel uzanabilen bu uzun evler yapı bloklar halinde inşa edilmiştir[639]. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesiminde kuzeyden güneye doğru, Troia I[640], Beşik-Tepe[641], Yassı-Tepe[642] Liman Tepe[643], Bakla Tepe[644], Çeşme-Bağlararası[645], Çukuriçi[646], Çine-Tepecik[647] ve Doğu Ege Adalarında Poliochni[648], Yenibademli Höyük[649] Thermi[650] ile Heraion'da[651] birbirine bitişik uzun evler cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılmaktadır (Hrt. 3/A).

Savunma sistemleri ile birlikte uzun evlerin inşası, organize bir gücün varlığını kanıtlar niteliktedir. Yerleşimde evlerin konumlarının ve yerleşim planının düzenlenmesi gelişmiş bir sistemin varlığına işaret etmektedir. Kolektif bir iş gücü ile inşa edilen uzun evlerin en önemli karakteristik özelliği ara duvarların ortak kullanılmasıdır. Uzun evlerin ara duvarlarının ortak kullanılması, malzemeden, iş gücünden ve zamandan %40'a kadar varan bir tasarruf yapılmasına imkân sağlamıştır[652]. Bununla birlikte ortalama genişliği 0,50-0,60 m, uzunluğu yaklaşık olarak 10 m'den fazla olan duvarlardan yer tasarruf edilerek elde edilen alanlar, konut inşası için kullanıma açılmıştır. Ayrıca uzun evlerde

[638] Gündoğan 2018, 360.
[639] Erkanal 2011b, 134.
[640] Ivanova 2013, 27.
[641] Korfmann 1987, 132-133.
[642] Derin-Caymaz 2014, Çiz. 3.
[643] Erkanal-Şahoğlu 2012b, 222.
[644] Erkanal-Özkan 1999a, 25.
[645] Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 16.
[646] Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.1.
[647] Günel 2014a, Res. 4.
[648] Kouka 2002, Plan 3.
[649] Hüryılmaz 2013, 185, Çiz. 4.
[650] Lamb-Brock 1933, 148-151.
[651] Kouka 2013, 576, 2015, 226-227.
[652] Bakla Tepe'nin güney yapı grubu ele alındığında, birbiri ardına yan yana dizili orta duvarların ortak kullanılmasıyla oluşturulmuş 5 yapı, bağımsız olarak inşa edilmeleri durumunda sura dayalı 10 duvara ihtiyaç duyulmalıydı. Birbirine bitişik olarak inşa edilen bu yapılarda, 6 duvar kullanılarak gerek malzemeden gerekse zaman ve iş gücünden %40 varan bir tasarruf elde edilmiştir.

duvarların ortak kullanılması, yapıların bloklar oluşturmasını sağlamış ve bu sayede ev içleri kışın aşırı soğuktan, yazın ise aşırı sıcaktan korunarak, daha sağlıklı bir yaşam alanı sunmuştur.

Birbirine bitişik olarak inşa edilen evlerin çatı sistemleriyle ilgili veriler oldukça sınırlıdır. Bu uzun evlerin çatı kısımları beşik veya kırma çatıdan ziyade düz dam olarak inşa edilmiş olmalıdır[653]. Kırma veya beşik çatılarda yağmur ve kar suyunun, yapıların ortak kullandığı orta duvarın üzerine toplanacağı hesaba katıldığında, duvar içerisine sızacak suyun iki yapının dam yükünü kaldıran duvarların çökmesine neden olabileceği düşünülmelidir. Blok olarak inşa edilen yapılarda domino etkisi yaratacak bir yıkılmanın, yerleşimin diğer yapılarını da etkileyebileceği göz önünde bulundurulduğunda, uzun evlerin çatı sisteminin Anadolu'da halen kullanılan düz dam şeklinde olması akla daha yatkındır. Düz olarak inşa edilen damlarda, kırma veya beşik çatılardan farklı olarak, gün ışığında birtakım aktiviteler de gerçekleştirilmiş olabilir[654].

Birçok yerleşim yerinde mekân içlerinde damı taşıyan ahşap hatılları destekleyen dikme ayaklarına ulaşılamamış olması, tek katlı bu yapıların dam yükünü kaldıran taşıyıcı hatılların sık bir doku ile yerleştirilmiş olmasından kaynaklanmalıdır. Taşıyıcı hatılların sıklığından dolayı ahşap hatıllar dikmelerle desteklenmemiş olmalıdır.

Oldukça uzun inşa edilen bu yapıların ocak kısımlarının üzerinin belirli uygulamalarla açık bırakıldığı birçok bilim adamı tarafından düşünülmüş olsa da kazılar sonucunda elde edilen verilerin kısıtlı olması, yapıların çatıları hakkında düşüncelerin varsayımsal olarak kalmasına neden olmuştur[655]. Bu durumla ilgili veriler oldukça sınırlı olmasına rağmen, Çeşme-Bağlararası M-52 evinin ortasında yer alan ocak tabanı çevresinde, yapının tavanını taşımak yerine ocak tabanı üzerindeki uygulama ile

[653] Derin ve diğ. 2015, 457; Erkanal 1996, 80; Erkanal-Özkan 1997, 266; Hood 1981, 119; Hüryılmaz 2007, 88; Lamb 1936, 9; Sinos 1971, 27-28.
[654] Korfmann 1983, 206.
[655] Erkanal 1996, 80, Naumann 1975, 179; Sinos 1971, 27-28.

bağlantılı dikme deliklerinin varlığı, ev içlerinin havalandırılması, aydınlatılması ve ocak dumanının tahliye edilmesi amacıyla, ocak üstünde belirli bir alanın ahşap çatı[656] veya açılıp kapanabilen üçgen çatılar ile kaplanmış olabileceğini göstermektedir (Lev. 6/A-B).

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Bakla Tepe'de ortaya çıkarılan yapılar içerisinde işlik alanları, Ev-23, Ev-14 ve Ev-4'ün geç evreleri dışında tüm yapılar, uzun evlerden oluşmaktadır. Bu uzun evlerin gerek iç düzenlemeleri gerekse kullanım amaçları birbiriyle benzer özellikler göstermelerine rağmen kendi içerisinde ante çıkıntılarıyla oluşturulmuş sundurmalı yapılar ve sundurmasız yapılar olmak üzere iki farklı planla inşa edilmiştir. İki yan duvarı ante çıkıntısı yapan yapıların sundurma kısımlarında ambarlar yer alırken, sundurmasız evlerin ambarları, mekânların iç kısımlarında, genellikle de kapı girişine yakın, iki duvarın birleşerek köşe yaptığı alanların taş döşemelerle kaplanması ile oluşturulmuştur. Anteli yapıların ön kısmına döşemeler yerleştirilerek, sundurmaların belirli kısımları açık alan olarak da kullanılmıştır. Bakla Tepe'de, yapıların sundurmaları içerisinde yer alan ambar ve benzer düzenlemelere, Troia 102 numaralı[657] ve Yassıtepe 3 numaralı[658] yapıların sundurmalarında da rastlanılmaktadır (Lev. 3/A, 4/A, 34, 36)

Uzun evler bir ana odadan oluşabileceği gibi, ara bölme duvarlarıyla birkaç mekâna ayrılan uzun ev örnekleri de mevcuttur. Bu yapıların ortasında bir ocak tabanı yer alır. Bu ocak tabanı ile çağdaş, evin çoğunlukla yan uzun kenarında, boyut olarak biraz daha küçük ocak veya ateşlik olarak adlandırabilecek uygulamalar da mevcuttur. Ev içlerinde, ambarlar haricinde artı ürün depolama alanları için özel alanlar oluşturulmuş ya da pithoslar kullanılmıştır. Pithos örneklerine, Bakla Tepe'de birçok yapıda rastlanmıştır. Ev-15'te ise kapı girişinin üzerinde bulunduğu duvar ile evin güney yan uzun duvarının birleşerek köşe yaptığı alan, kerpiç bir hatla çevrelenerek depolama

[656] Şahoğlu ve diğ., 2018: Res. 8.
[657] Blegen ve diğ. 1950, Fig. 426.
[658] Derin-Caymaz 2014, Çiz. 3.

amacıyla kullanılmış olmalıdır. Özellikle Thermi I-II[659], Yassıtepe[660], Yenibademli Höyük'te[661], mekân içlerinde büyük pithoslarla, Çeşme-Bağlararası'nda[662] ise mekân içlerinde kerpiç duvarlarla oluşturulan haznelerle depolama ihtiyacı giderilmiştir.

Bakla Tepe'de uzun evler içerisinde taş döşemelerle oluşturulmuş divan ya da yatak olarak hazırlanmış düzenlemelere rastlanmazken Kumtepe[663], Troia[664], Beşiktepe[665], Thermi[666] ve Demircihüyük'te[667] divan ya da yatak olarak adlandırılan alanlar saptanmıştır.

Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı çevre kültür bölgelerinde uzun evler içerisinde sunak, tapınak veya dinî inanç ile bağlantılı olarak kullanılan bir örneğe Beycesultan dışında ulaşılmamıştır[668]. Beycesultan'da X-S alanlarında yapılan derinleşme sonucunda içlerinde sunakların bulunduğu yapılara rastlanmıştır. Bu yapıların, yerleşimin özel tapınakları olabileceği gibi her evde kullanılan sunaklar olabileceği de göz önünde bulundurulmalıdır. Bu nedenle bu yapıların tapınak olarak kullanımları şüphelidir[669].

Bakla Tepe uzun evlerinin içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımının yapılması sonucunda, gündelik kullanım eşyaları ile birlikte metal ya da tekstil üretimine dönük buluntuların (cüruf, pota, ağırlık, ağırşak ve dikiş iğneleri) da yer alması, bu yapılarda gündelik yaşamla birlikte üretime dönük faaliyetlerin de ev içlerinde bir arada gerçekleştirildiğini göstermektedir (Lev. 74-85). Bazı yapıların mekân içlerinde, üretim faaliyetlerinin farklı alanlarda gerçekleştirildiği görülmüştür. Bu bağlamda MÖ 3.

659 Kouka 2002, Plan 13.
660 Derin-Caymaz 2014, 422.
661 Hüryılmaz 2006a, 35.
662 Şahoğlu ve diğ. 2018, 376.
663 Sperling 1976, 345, 350.
664 Blegen 1963, 47.
665 Korfmann 1986a, 306, Korfmann 1987, 132.
666 Kouka 2002, 161.
667 Korfmann 1983, 246.
668 Lloyd-Mellaart 1962, 29-38.
669 Dedeoğlu 2014, 29-30.

Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesiminde ve bağlantılı çevre kültür bölgelerinde görülen uzun evlerde, gündelik yaşamsal aktivitelerle birlikte üretime dönük iş akışı bir arada gerçekleştirilmiş olmalıdır. Bakla Tepe'ye yakın bir konumda olan Çukuriçi Oda 18'de metal[670], Liman Tepe'nin Ev-2 ve Ev-3[671] yapılarında metal ve tekstil üretimiyle bağlantılı buluntulara rastlanılmıştır.

V.2. Sıralı Yapılar

Plan olarak uzun evler gibi birbirine bitişik olarak inşa edilen sıralı yapılar, boyutları ve planlarında yer alan farklılıklar nedeniyle uzun evlerden ayrılır. Boyut olarak uzun evlerden daha kısa olan bu yapıların arka kısımları savunma sistemlerine yaslandırılmıştır. Uzun evler savunma sisteminden bağımsız olarak da bloklar oluştururken bu yapıların Küllüoba dışında ele geçen tüm örnekleri savunma sistemine yaslandırılmıştır. Küllüoba'da ise yapıların arka kısımları bir dış hat oluşturarak merkezi avluya açılmaktadır. İç Batı Anadolu'ya özgü olan bu yapı tipinin en iyi örneklerine Demircihüyük, Küllüoba, Keçiçayırı, Hacılar Büyük Höyük ve Bademağacı'nda rastlanmıştır (Hrt. 3/B). Uzun evler gibi anteli ya da düz antesiz olarak inşa edilen bu yapıların, Bademağacı dışında anteleri, Batı Anadolu sahil kesiminde yer alan uzun evlerin antelerine göre oldukça kısadır. Konut olarak kullanılan bu sıralı yapıların tamamı yerleşimin merkezinde yer alan orta avluya açılmaktadır[672].

Demircihüyük yapıları savunma sistemine ve topografyaya göre özel olarak tasarlanmış yapı topluluğundan oluşur. Savunma sistemine dayanan yapıların arka kısımları geniş, ortada yer alan avluya açılan ön kısımları ise daralarak trapez formuna dönüşmüştür. Giriş kenarında yer alan üç odalı yapı dışında diğer yapıların uzunlukları

[670] Horejs ve diğ. 2017.
[671] Erkanal ve diğ. 2010; Erkanal-Şahoğlu 2016; Kouka 2009.
[672] Fidan 2018.

ortalama 12 m kadardır[673]. Genellikle iki odadan oluşan bu evlerin arka odaları ile dışa açılan ikinci odaları tek bir blok olarak inşa edilmemiş olup, ilk oda duvarının bittiği yerde ön odanın kendine özel duvarı başlamaktadır[674].

Küllüoba'nın V. evre yapıları içerisinde iki ev orta duvarları ortak olarak kullanılarak inşa edilmişken, bu yapının sağında ve solunda yer alan diğer iki yapı ise bu bitişik yapıdan küçük boşluklularla ayrılmıştır[675]. Uzunlukları tam olarak tespit edilemeyen bu yapıların genişlikleri yaklaşık olarak 5,50 m kadardır[676]. IV. tabaka yapıları da İç Batı Anadolu merkezlerinde olduğu gibi sıralı yapılardan oluşmaktadır. İç Batı Anadolu'da diğer merkezlerde olduğu gibi Küllüoba sıralı yapıları da avlulara açılmaktadır[677].

Keçiçayırı yapıları, 4x5,2 m boyutlarında kısa dikdörtgen planlı yapılardan oluşur[678]. Boyutları, duvar kalınlıkları ve planları Hacılar Büyük Höyük yapılarıyla benzer planda inşa edilmiştir. Keçiçayırı'nda birbirine bitişik orta duvarların ortak kullanımından çok, birçok yapının kendine has özel duvarları vardır.

Hacılar Büyük Höyük'te arka kısımlarını testere ağızlı savunma sisteminin oluşturduğu yapılar, diğer İç Batı Anadolu yerleşimlerinde olduğu gibi merkezî bir avluya açılmaktadır. Bu yapıların ön kısımlarında anteler hafif çıkıntı yapacak şekilde inşa edilmiştir. Giriş kapısına yakın konumda yer alan evler boyut olarak biraz daha büyük inşa edilmişken, giriş kapısından uzaklaştıkça yapıların boyutları küçülmektedir. Birbirine bitişik sıralı yapılar, yaklaşık olarak 3,60x6,10 m arasında değişiklik gösteren mekân içi genişlikleriyle oldukça kısa boyutlu olarak inşa edilmiştir[679].

673 Korfmann 1989a, Fig.2
674 Korfmann 1983, Plan Phase F2, H, İ, K1.
675 Fidan 2011, 46-49.
676 Fidan 2011, 47.
677 Fidan 2012, Res. 21.
678 Fidan 2016.
679 Umurtak-Duru 2013a, 22; Umurtak-Duru 2017, Plan 1.

Bademağacı sıralı yapıları, Hacılar Büyük Höyük yapılarına göre daha uzun boyutlu olup, birbirine bitişik yan duvarları ortak kullanılan ve arka kısımları savunma sistemine yaslandırılan sıralı yapılardan oluşmaktadır. Bu yapıların uzunlukları 10-19 m arasında değişmektedir.[680] Bademağacı sıralı yapılarının sundurmaları, İç Batı Anadolu'da görülen sıralı yapılara oranla daha uzundur[681].

V.3. Megaron Planlı Yapılar

Megaron planlı olarak adlandırılan anteli sundurmalı yapılar, ilk olarak Homeros tarafından erkeklerin toplandığı yapılar olarak tanımlanmıştır[682]. Ege dünyasında megaronlar, Troia II. tabakada saray ya da siyasi otoriteyi temsil eden yapılar olarak[683], Miken döneminde saray olarak[684], Klasik ve Helenistik dönemlerde ise tapınakların ana formunu oluşturan yapılar olarak kullanılmışlardır. Anadolu'da megaron planlı yapıların en erken örneğine, Beycesultan'ın XXIV. tabakası içerisinde rastlanmıştır. Dar alanlarda gerçekleştirilen kazılar nedeniyle bu yapının tam planına ulaşılamamıştır[685]. Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı kültür bölgelerinde megaron planlı yapılar, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısının ikinci çeyreğinde görülmeye başlar.

Megaron terimini ilk kullanan Dörpfeld olmuştur[686]. Birçok bilim adamı tarafından farklı tanımlamaları ve köken arayışlarına rağmen megaron planlı yapıların kökenleri, çatı sistemleri ve fonksiyonları hakkında tam anlamıyla fikir birliğine ulaşılamamıştır[687]. Blegen, Bittel ve Smith, megaron planlı yapıları, birbirinden bağımsız, ortasında ocağı bulunan geniş dikdörtgen bir oda ve bu odaya dar sundurmalı alanda

[680] Duru-Umurtak 2016, 76.
[681] Duru-Umurtak 2011a, Fig. 1
[682] Erarslan 2015, 229.
[683] Blegen ve diğ. 1950; Erkanal 2011b, 134; Sinos, 1971, 26.
[684] Bachhuber 2015, 56; Shaw 2012, Fig. 1
[685] Lloyd-Mellaart, 1962: 25-26, Fig. 6.
[686] Ivanova 2013, 18.
[687] Blegen 1945; Bittel 1942; Dinsmoor 1942; Müller 1944; Plommer 1977; Smith 1942.

girilen yapılar olarak tanımlamıştır[688]. Warner ise megaron planlı yapıları birbirinden bağımsız anteli, bir ya da birkaç odadan oluşan ve dar kısımlarından girişi olan yapılar olarak ele almıştır[689]. Bittel, Blegen, Smith ve Warner'in tanımlamasına bağlı kalarak megaron planlı yapılar, birbirinden bağımsız, ortasında ocağı bulunan geniş bir salondan oluşacağı gibi birkaç odadan da oluşabilen, sundurma içerisinde girişi olan yapılar olarak tanımlanabilir.

Megaronlar, planları ve fonksiyonları açısından gündelik yaşamın aktif olarak geçtiği uzun evlerden ayrılır. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da en erken megaron planlı yapılar, Bakla Tepe (Ev-4), Poliochni, Küllüoba, Büyük Hacılar Höyük ve Karataş-Semayük'te ortaya çıkarılmıştır (Hrt. 4/A).

Bakla Tepe'nin geç tabakasının tüm evrelerinde kullanım gören Ev-4[690], BT IV 1 C evresinde uzun ev blokunun parçasıyken, bir sonraki BT IV 1 B evresinde diğer yapılardan bağımsız olarak inşa edilmesi ve fonksiyonel olarak çevresinde yer alan yapılardan ayrılması nedeniyle megaron planlı yapı kategorisinde değerlendirilmiştir. Ev-4, ilk inşası BT IV 1 C evresinde, uzun ev sisteminin bir devamı olarak kullanılmış olsa da BT IV 1 B evresinde, doğusunda ve batısında yer alan iki sokak arasında kuzey-güney doğrultusunda uzanarak yerleşimin merkezine doğru açılmaktadır. Özellikle BT IV 1 B evresinde yapının yan duvarları boyunca yerleştirilen oturma bankları olabilecek sekiler, Ev-4'ü fonksiyonel olarak da diğer evlerden ayırmaktadır. Aynı zamanda bu evrede metal buluntuların ve metal alet üretimiyle bağlantılı tüm buluntuların bu yapı ve çevresinde yer alması megaron plana sahip olan Ev-4'ün önemli bir yapı olabileceğini göstermektedir. Ev-4, megaron plana dönüşmesiyle birlikte, bir önceki evrede evin merkezinde yer alan ocak, yapının arka kısmına taşınmıştır. BT IV 1 A evresinde de

[688] Blegen ve diğ. 1950, 38, 92; Bittel 1942, 38-44; Smith 1942, 101.
[689] Warner 1979, 137.
[690] Bkz. Bölüm III.5.1.2. Konut Mimarisi, Ev-4.

planında değişiklik olmadan devamlılığını sürdüren Ev-4 içerisinde ocak tabanına rastlanılmamıştır. Bu evrede mekân içinde ele geçen 2 adet idol ve 1 adet figürün varlığı, plan olarak diğer yapılardan ayrılan bu yapının fonksiyonel olarak da ayrılabileceğini düşündürtmektedir.

Toria'da 102 numaralı yapı, Belegen tarafından diğer yapılardan bağımsız olarak ele alınıp, megaron planlı olarak tanımlanmışken[691], bu yapı Korfmann ve Ivanova tarafından uzun ev sistemlerinin devamı olarak ele alınmıştır[692].

Bernabo Brea tarafından Poliochni *Azzurro* tabakasında megaron planlı olarak değerlendirilen yapılar (301, 307, 308), Kouka tarafından birbirine bitişik inşa edilmeleri nedeniyle megaroid planlı (uzun evler) yapılar olarak değerlendirilmiştir[693]. Poliochni'nin Verde tabakasında 317 numaralı yapı megaron plana sahiptir. Diğer yapılardan bağımsız olarak inşa edilen ve yerleşimin en yüksek kısmında yer alan bu yapı özel bir konuma sahip olup, konumunda bir değişiklik olmadan Rosso ve Giallo evresinde de kullanılmıştır. Megaron plana sahip olan 317 numaralı yapı, iki sokak kenarında, diğer yapılardan bağımsız olarak uzanmakta olup, *Verde* tabakasında açığa çıkarıldığı kadarıyla 12,5 m uzunluğunda, 4,2 m genişliğindedir[694].

Küllüoba'nın Kompleks II yapısı, yönetici sınıfı ile ilişkilendirilen 31 m uzunluğunda megaron planlı olarak adlandırılan bir yapı ve bu yapı ile bağlantılı birimlerden oluşmaktadır[695]. Megaron olarak değerlendirilen ana yapı, diğer yapılardan bağımsız olmayıp, kapı açıklıkları ile bitişiğinde yer alan birimlere bağlanmaktadır[696]. Bu yapı megaron plandan ziyade yapı kompleksinin ana bölümü olarak değerlendirilebilir. Bu yapı grubunun kuzeybatısına 17 m uzunluğunda diğer yapılardan bağımsız, trapez

[691] Blegen 1963, 48; Ivanova 2013, 22
[692] Korfmann 1991a, 7; Ivanova 2016, 41-42.
[693] Kouka 2002, 53, Plan 3, 5; Bernabò Brea 1964, 177.
[694] Kouka 2002, 68-75, Plan 5.
[695] Fidan 2018, 71.
[696] Fidan 2012, Res. 16.

planlı olarak adlandırılan bir yapı yer almaktadır[697]. Bu trapez planlı yapı gerek planı açısından gerekse diğer yapılardan bağımsız olarak uzanması nedeniyle megaron planlı yapı olarak değerlendirilebilir.

İç Batı Anadolu'da Büyük Hacılar Höyük'te yerleşimin tepe kısmında diğer yapılardan bağımsız birkaç evreden oluşan megaron planlı yapıya ulaşılmıştır. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen bu yapının evresi tam olarak saptanamamıştır[698].

Karataş-Semayük'te III-V. tabakalardaki neredeyse tüm yapılar, dikdörtgen planlı, bir ya da iki odalı mekânlara sahip, birbirinden bağımsız megaron planlı yapılardan oluşmaktadır[699]. Çoğunluğu bir ana oda ve sundurmadan oluşan megaron planlı yapıların bazı örnekleri, bir ana oda ve bu ana odanın arkasında dar bir odadan oluşur[700]. Megaron planlı yapılara, Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı çevre kültür bölgelerinde oldukça seyrek rastlanılırken, Karataş-Semayük'ün III-V. evrelerinde neredeyse tüm yapılar megaron plana sahiptir.

V.4. Apsidal Planlı Yapılar

Apsidal planlı yapılar, dikdörtgen planlı bir yapıyı oluşturan iki yan duvarın yarım dairesel bir duvarla çevrelenerek, yapının ön-arka kısmının belirgin bir şekilde ovalleştirilmesi ile oluşturulur. Yan duvarların apsis yaptığı kısımda, ana odayı apsisli odadan ayıran bir duvar ile yapı iki farklı mekâna ayrılır. Ana odadan bir kapı bağlantısı ile geçilen apsis kısmı, ana mekânda olduğu gibi gündelik faaliyetlerin bir kısmının gerçekleştirildiği bir bölümden oluşmaktadır. Megaron planlı yapılar gibi apsidal planlı yapılar da diğer yapılardan bağımsız olarak inşa edilmiştir. Bölge mimarisine yabancı olmayan apsidal planlı yapılar, Orta Kalkolitik dönemde İç Batı Anadolu'da

[697] Fidan 2011, 94-95.
[698] Umurtak-Duru 2016a, 23, Res. 5; Umurtak-Duru 2017, 29.
[699] Warner 1994, 170-173, Lev. 12, 13, 22.
[700] Warner 1979, Fig. 2; Warner 1994, 170-173.

Ormanfidanlığı'nda[701]; Geç Kalkolitik dönemde Batı Anadolu sahil kesiminde Bakla Tepe[702] ve Çukuriçi'nde[703]; Doğu Ege Adalarında ise Poliochni[704] ve Emporio'da[705] görülmektedir. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu ve Doğu Ege adalarına özgü olan apsidal planlı yapılara, İç Batı Anadolu'da yalnızca Karataş-Semayük'te ulaşılmıştır. Karataş-Semayük apsidal planlı yapılar dışında diğer merkezlerde ele geçen bu yapıların tam planlarına ulaşılamamıştır.

Geç Kalkolitik dönemde, Bakla Tepe'de apsidal planlı yapılar yoğun olarak kullanılırken, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında yalnızca BT IV 2 A evresinde Ev-23 olarak adlandırılan apsidal plana sahip bir yapı bulunmaktadır. Yapının kapı girişinin, apsis kısmında ya da arka kısa duvarı üzerinde olduğuna dair veriler oldukça yetersizdir. Geç Kalkolitik dönemde Emporio VIII. tabakasında yer alan D şeklinde apsidal planlı yapının kapı girişi, ön apsis kısmında yer almaktadır[706]. Toria Ia evresinde 103 numaralı yapıda ise apsis kısmında kapı mili taşının yer alması, yapının giriş kısmının apsisli alanda yer alabileceğini gösterebilir[707]. Erken Hellas II döneminde Kıta Yunanistanı'nda ortaya çıkarılan apsidal planlı yapılar ile Karataş-Semayük apsidal planlı yapıların kapı girişleri apsisli ön kısımda yer almayıp, yapının kısa duvarı üzerine açılmıştır[708]. Muhtemelen Bakla Tepe apsidal planlı yapının giriş kısmı apsis kısmında yer almayıp, yapının kısa duvarı üzerinde bulunmalıdır.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında apsidal planlı yapılara, Batı Anadolu sahil kesiminde Toria, Beşiktepe, Liman Tepe ve Bakla Tepe'de, Doğu Ege Adalarında Poliochni ve Emporio'da, İç Batı Anadolu'da ise Karataş-Semayük'te ulaşılmıştır (Hrt. 4/B). Bakla

[701] Efe 1996, 97.
[702] Erkanal-Özkan 1999a; Erkanal-Özkan 1999b.
[703] Schwall 2018, Fig. 48.
[704] Kouka 2014.
[705] Hood 1981.
[706] Hood 1981, Fig. 53.
[707] Blegen ve diğ. 1950, 83.
[708] Warner 1979, Fig. 3.

Tepe'nin apsidal planlı yapısı (Ev-23) tek sıra taşlarla oluşturulmuşken, Troia[709], Beşiktepe[710], Liman Tepe[711], Poliochni[712], Emporio[713] ve Karataş-Semayük[714] apsidal planlı yapıların temeli ise çift sıra taş örgülüdür. Poliochni *Azzurro* tabakasında açığa çıkarılan 901 numaralı apsidal planlı yapı ise savunma sisteminin dışında yer alması nedeniyle diğer yapılardan farklılık göstermektedir[715].

Bakla Tepe apsidal planlı yapı gerek inşaat tekniği açısından, gerekse çevresinde yer alan açık hava işlik alanlarıyla birlikte üretime dönük faaliyetler doğrultusunda kullanımı açısından diğer apsidal planlı yapılardan ayrılır.

V.5. Çok Odalı Yapılar

Tasarlanarak inşa edilmekten ziyade ihtiyaçlar doğrultusunda ana yapının çevresinin ek binalarla donatılmasıyla oluşan yapı kompleksleri, MÖ 3. Binyıl'ın II. çeyreğinde ortaya çıkmaya başlar. Bu yapı tipinin herhangi bir örneğine Batı Anadolu sahil kesiminde rastlanmamıştır. Doğu Ege Adaları'nda Poliochni ve Myrina'da görülen bu yapılara İç Batı Anadolu'da Küllüoba ve Hacılar Büyük Höyük merkezlerinden ulaşılmıştır. Bu yapılar belirli bir düzenden ziyade, sonradan eklenilerek genişleyen yapı komplekslerinden oluşmaktadır.

Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda çok odalı yapılara sadece Poliohcni'nin *Verde* tabakası içerisinde ulaşılmıştır. Poliochni yerleşiminde *Verde* tabakasında neredeyse tüm yapılar birbiri etrafına konumlandırılmış şekilde

[709] Blegen vd. 1950, Fig. 425.
[710] Korfmann 1989a, Fig.1.
[711] Erkanal-Hüryılmaz 1994, 368; Şahoğlu 2002, 25.
[712] Bernabò Brea 1964, Fig.139.
[713] Hood 1981, Fig. 60, 61.
[714] Warner 1994, Lev. 83b, 84a.
[715] Kouka 2002, 68-70.

oluşmaktadır[716]. Poliochni'nin güney alanındaki yapı kompleksleri, birbiriyle kesişen küçük düzensiz sokaklarla ayrılmıştır[717].

Poliochni'nin *Verde* tabakası ve erken Rosso evresi ile çağdaş olan Myrina'nın 5. tabakasında da yapılar Poliochni'de olduğu gibi birbirine bitişik çok odalı özel evlerden oluşmaktadır[718].

İç Batı Anadolu'da yapı komplekslerine Küllüoba ve Hacılar Büyük Höyük merkezlerinde ulaşılmıştır. Küllüoba'nın IV. kültür tabakasının E-F evreleri içerisinde yer alan ve Kompleks I olarak adlandırılan yapı grubu, ortada küçük bir avlu ve bu avlu etrafında sıralanan bir dizi yapıdan oluşmaktadır[719]. IV C- D evrelerinde ise Kompleks II yapısı inşa edilmiştir. Oldukça büyük boyutlu bir ana bina ve çevresinde yer alan diğer yapılarla, yapı kompleks haline dönüşmüştür[720] (Hrt. 5/A).

Hacılar Büyük Höyük yerleşimin tepe kısmında da MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen en az dört odalı bir yapıya ait taş temelli duvarlar açığa çıkarılmıştır[721]. Bu yapı ve çevresi tam olarak açığa çıkarılmadığı için yapı kompleksi tam plandan yoksundur.

Küllüoba yapı kompleksi, saray veya yönetici kesiminin yaşadığı özel konutlar olarak değerlendirilmiştir[722].

V.6. Diğer Yapılar

Yukarıda belirtilen yapı tipleri dışında genel bir plan oluşturmayan yapılar diğer yapılar adı altında değerlendirilmiştir. Diğer yapılar içerisinde, küçük boyutlu yaşamsal

[716] Kouka 2002, Plan 5, 7, 9.
[717] Chabot Aslan 2003, 181; Kouka 2002, 66, Plan 5.
[718] Acheilara 2008, 3.
[719] Efe-Türkteki 2011b, 201.
[720] Efe-Türkteki 2011b, 202.
[721] Umurtak-Duru 2017, 29-30.
[722] Duru-Umurtak 2008, 17; Duru-Umurtak 2016, 76; Efe-Fidan 2008, 68.

faaliyetlerin sürdürülemeyeceği yapılar, dikdörtgen plana sahip olup yerleşim dokusundan farklı bir plan sunan yapılar ve trapez biçimli yapılar yer almaktadır.

Küçük boyutlu yapılar grubu içerisinde, Bakla Tepe'de BT IV 2 B evresinde üç küçük bölmeden oluşan erken evre suruna dayalı işlik alanları yer almaktadır. Yaşamsal faaliyetlerin sürdürülemeyeceği kadar dar bölmelerden oluşan bu küçük odalarda obsidyen çekirdek, çok sayıda obsidyen ve çakmaktaşı alet, obsidyen-çakmaktaşı üretim artıkları, maden cürufları ve geyik boynuzlarının yoğun olarak bulunmasından dolayı bu alanlar işlik alanları olarak adlandırılmıştır. Bu işlik alanları arasında en geniş alanı kaplayan İşlik Alanı-3, 1,84 m genişliğe, açığa çıkarıldığı kadarıyla 2,28 m uzunluğa sahiptir.

Bu yapılar içerisinde değerlendirilebilecek diğer bir örneği de Hacılar Büyük Höyük'te G4 ve G6 sıralı yapıların önünde ortaya çıkarılan karşılıklı iki "C" şeklinde duvardan oluşan yapılar oluşturmaktadır. Bu iki dairesel planlı yapının[723] benzer örneklerine batı Anadolu ve bağlantılı çevre kültür bölgelerinde ulaşılamamıştır.

Dikdörtgen plana sahip olup yerleşim dokusundan farklı planla inşa edilen, Bakla Tepe Ev-14, Poliochni 28 ve 14 numaralı yapılar, Karataş-Semayük merkezî yapısı ile bu merkezî yapıyı çevreleyen yapılar ve Kusura evleri bu kategoride değerlendirilebilir.

Bakla Tepe'nin geç tabakası içerisinde dikdörtgen plana sahip Ev-14, geç tabakanın uzun evlerinden farklı olarak, yapı içerisinde doğu batı doğrultusunda uzanan bir ara duvar ile iki mekâna ayrılmıştır. Yapının güney kısmında yer alan mekânı ise kuzey-güney doğrultusunda iki kısa duvar ile kendi içerisinde üç küçük hücreye bölünmüştür. Bu yapının Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı kültür bölgelerinde benzer plana sahip tek yapı Poliochni 28 numaralı yapısıdır[724]. Bu yapı da Ev-14 gibi ortasında inşa edilen bir duvarla iki mekâna ayrılmıştır[725]. Bu duvara doğu ve batı

[723] Umurtak-Duru 2014, 6-9; Umurtak-Duru 2017, Plan 1.
[724] Kouka 2002, 49.
[725] Kouka 2002, 52.

doğrultulu duvarlar eklenerek mekân içerisinde hücreler oluşturulmuştur[726]. 28 numaralı yapı, B. Brea tarafından kamusal alan veya tahıl ambarı olarak yorumlanmıştır[727].

Poliochni'nin 14 numaralı yapısı ise yassı taşlarla oluşturulmuş oturma banklarından yola çıkılarak bir çeşit toplantı alanı olarak tanımlanmıştır[728].

Karataş-Semayük'ün dikdörtgen planlı merkezi yapısı bir avlu ile çevrelenmiştir. Yapının taban üzerine açılmış 1-1,50 m derinliğinde, kil sıvalı hazneler ve taban üzerinde çok sayıda pithos ele geçmiştir[729]. Karataş-Semayük'ün merkezi yapısını çevreleyen dikdörtgen planlı yapıların arka dar duvarları ortak kullanılmıştır. Bu yapılarda kapı girişleri, evlerin uzun duvarları üzerinde yer almaktadır[730].

Kusura B dönemimin 3-6. evrelerinde birbirine bitişik dikdörtgen planlı yapılar açığa çıkarılmıştır. Kusura B döneminin 3. evresinde yapılar, belirgin bir plan sunarken, 4-6. evrelerinde birbirine bitişik dikdörtgen, düzensiz yapılardan oluşmaktadır[731]. Bu yapıların tam planları ve höyük içerisindeki konumları tam olarak açığa çıkarılmadığı için yapı tipleri hakkında yeterince bilgi edinilmemiştir.

Trapez planlı yapılar, arka ya da ön kısımları geniş veya dar olarak başlayıp yapının kapı girişinin bulunduğu alana doğru daralan veya genişleyen yapılar olarak tanımlanabilir. Savunma sisteminin dönüşlerinde, sokaklar ile yapılar arasında yer alan küçük alanların değerlendirilmesiyle ortaya çıkan bu yapılara tüm bölgelerde rastlanmıştır.

Sokak ve mimari dokuya göre şekillenen trapez planlı yapılara, Batı Anadolu sahil kesiminde Troia[732], Çeşme-Bağlararası[733], Doğu Ege Adaları'nda, Poliochni[734]

[726] Benvenuti 1997, Fig. 1.
[727] Bernabò Brea 1964, 33.
[728] Bernabò Brea 1964, 177; Cultraro 2004, 27.
[729] Eslick 1988, 33; Mellink 1965, 245-248.
[730] Mellink-Angel 1973, Fig. 1.
[731] Lamb 1938, Fig. 2-3.
[732] Blegen ve diğ. 1950, 101, Fig. 427.
[733] Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 3.
[734] Bernabò Brea 1964, 259.

Yenibademli'de[735], İç Batı Anadolu'da ise Karaoğlan[736] Kusura[737] ve Karataş-Semayük'te[738] ulaşılmıştır. Bu yapılardan Karataş-Semayük'ün trapez planlı yapısı, savunma sistemiyle bağlantılı kullanımı açısından diğer yapılardan ayrılır. Karataş-Semayük dışında inşa edilen tüm yapılar konut olarak kullanılmıştır.

[735] Hüryılmaz 2014, Çiz. 4.
[736] Topbaş ve diğ. 1998, 25.
[737] Lamb 1938, 221.
[738] Mellink 1974, 353, Fig. 2.

VI. BATI ANADOLU SAHİL KESİMİ, DOĞU EGE ADALARI ve İÇ BATI ANADOLU YERLEŞİM MODELLERİ

Yerleşim yerlerinin seçilmesinde bölgenin stratejik konumu, doğal kaynaklara yakınlığı, bölgenin tarım ve hayvancılığa uygunluğu, içilebilir su kaynaklarının varlığı ve kuşkusuz seçilen alanın topografyası önemli bir etken olmuştur. Özellikle topografyaya göre şekillenen savunma sistemleri ve mimari doku, yerleşimlerin kurulmadan önce tasarlanarak inşa edilmiş olabileceğini göstermektedir.

Bir merkezin yerleşim modelinin belirlenmesi için, yerleşimin yatay düzlemde kazılması ve yapılarla birlikte caddelerin, sokakların, avluların ve savunma sistemlerinin oluşturduğu mimari dokunun bir arada değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda birçok merkezin yerleşim modeli, dar alanda gerçekleştirilen kazılar nedeniyle ortaya konulamamaktadır.

Batı Anadolu sahil kesiminde Neolitik Çağ'dan MÖ 3. Binyıl'ın başlarına kadar yerleşim planları incelendiğinde, belirgin bir yerleşim modelinden ve kültürel sınırlardan söz edilemez. Neolitik Çağ'da, Ulucak IV. tabakada bir cadde ve bu caddeye açılan yapılar görülürken[739], Ulucak'a çok yakın konumda yer alan Ege Gübre[740] ve Yeşilova[741] merkezî avluya açılan bir yerleşim modeli sergiler. Erken ve Orta Kalkolitik dönemde, Batı Anadolu sahil kesimi yerleşimlerinin sınırlı sayıda ortaya çıkarılması ve az miktarda bulunan bu yerleşimlere ait mimari öğelere de dar alanlarda ulaşılması, bölgenin yerleşim modellerini ortaya koymaktan uzaktır. Orta Kalkolitik dönemde Gülpınar'da gerçekleştirilen kazılar dönemin mimarisine ışık tutmaktadır. Gülpınar'da birbirine bitişik olarak inşa edilen yapılar, savunma sistemi ile çevrelenmiştir[742]. Geç Kalkolitik

[739] Çilingiroğlu ve diğ. 2012, Fig. 3; Derin 2005, Fig. 3.
[740] Sağlamtimur-Ozan 2012, 230, Fig. 1.
[741] Derin-Caymaz 2014, Çiz. 2.
[742] Takaoğlu-Özdemir 2013, Res. 2.

dönemde Batı Anadolu sahil kesiminde Bakla Tepe dışında diğer merkezlerin yerleşim modelleri belirgin değildir. Oldukça geniş ölçekli kazıların gerçekleştirildiği Bakla Tepe'de ise elde edilen bilgiler bu dönemin yerleşim modelinin anlaşılmasına önemli katkılar sunmuştur. Bakla Tepe'de Geç Kalkolitik dönemde, belirli aralıklarla yerleştirilen yapılar arasında ulaşım sokaklarla sağlanmıştır. Savunma sistemlerine rastlanılmayan Bakla Tepe, Geç Kalkolitik dönemde dışa açık bir yerleşim modeli sergiler[743].

MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte, Batı Anadolu sahil kesiminde ve Doğu Ege Adaları'nda yerleşim modelleri ile kültürel sınırların çizilmesi olanak haline gelmiştir. Batı Anadolu sahil kesiminde, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Troia I[744], Beşik-Tepe[745], Yassı-Tepe[746] Liman Tepe[747], Bakla Tepe[748], Çeşme-Bağlararası[749], Çukuriçi[750], ve Doğu Ege Adalarında Poliochni[751], Yenibademli Höyük[752] Thermi[753] ve Heraion'da[754] birbirine bitişik evler, cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılır (Hrt. 5/B, Lev. 70). Batı Anadolu sahil kesimi yerleşim yerlerinde, Poliochni ve Thermi merkezlerinde olduğu gibi geniş ölçekli kazılar gerçekleştirilmemiş olsa da bu merkezlerde elde edilen bilgiler, Batı Anadolu sahil kesiminin yerleşim modellerinin anlaşılmasına önemli katkı sunmuştur.

Bu yerleşimlerinden bir olan Bakla Tepe, ova üzerinde küçük bir tepelik üzerine kurulmuştur. Bu tepelik alanın koni kısmı MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında erken ve geç tabakada iki farklı savunma sistemi ile çevrelenmiştir. Bakla Tepe'nin erken tabakasında

[743] Erkanal-Özkan 1999a, 38.
[744] Ivanova 2013, 27.
[745] Korfmann 1987, 132-133.
[746] Derin-Caymaz 2014, Çiz. 3.
[747] Erkanal-Şahoğlu 2012b, 222.
[748] Erkanal-Özkan 1999a, 25.
[749] Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 16.
[750] Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.1.
[751] Kouka 2002, Plan 3.
[752] Hüryılmaz 2013, 185, Çiz. 4.
[753] Lamb-Brock 1933, 148-151.
[754] Kouka 2013, 576; Kouka 2015, 226-227.

(BT IV 2 A-B) dar alanlarda gerçekleştirilen kazılara bağlı olarak yerleşimin genel dokusu tam olarak ortaya konulamamıştır. Bu nedenle erken tabakanın yerleşim modeli hakkında net bir yargıya varılamamıştır. Bu tabakada, sur ve bu sur ile yapılar arasında yer alan açık alanlar işlik yerleri olarak kullanılmıştır. Bakla Tepe, MÖ 3. Binyıl'ın erken tabakası ele alındığında, savunma sistemi ile koruma altına alınmış dışa kapalı bir yerleşim modeli sergiler. Bakla Tepe'nin geç tabakasında (BT IV 1 A-B-C) kazıların geniş alanlarda sürdürülmesi, özellikle BT IV 1 A-B evrelerinin yerleşim dokusunun daha belirgin ve anlaşılabilir olmasına olanak sağlamıştır.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında, Bakla Tepe'nin geç tabakası, kuzey-güney ve doğu-batı doğrultusunda 50 m uzunluğunda, yaklaşık 2500 m^2 bir alanı kaplamaktadır. Geç tabakanın erken evresinde (BT IV 1 C) inşa edilen testere dişli savunma sistemi, sokaklar ve yapılar, yerleşimin terk edilmesine kadar, bazı değişiklikler yapılarak kesintisiz olarak kullanılmaya devam etmiştir.

Bakla Tepe'nin geç tabakasında evler batı, doğu, güney ve kuzey bloklarından oluşmaktadır. Savunma sistemine dik ya da paralel uzanan bu bloklara ait yapılar, kuzey-güney doğrultusunda iki ana sokağa açılmaktadır. Bakla Tepe'nin BT IV 1 C mimari evresinde yerleşime giriş, güneyde yer alan bir kapı boşluğu ile sağlanmış olmalıdır. BT IV 1 B evresinde ise güneyde yer alması gereken kapı girişine ek olarak kuzeyde, testere dişli savunma sisteminin ortada yer alan dişi iptal edilerek iki kule ile desteklenen bir kapı girişi eklenmiştir. Söz konusu bu kuleli giriş, BT IV 1 A evresinde de kullanılmıştır. BT IV 1 B evresinde, kuzeyde yamaç kısmında yer alan kuleli girişe sahip olan bu kapı girişinden başlayan sokak, güneye doğru Ev-13'e kadar devam ederek, batı bloku evlerinin açıldığı doğu-batı doğrultulu güneybatı sokağı ile birleşmektedir. Diğer bir sokak ise yerleşimin güney kısmından başlayarak, batı kısmında yer alan sokak gibi, kuzey-güney doğrultusunda uzanmaktadır. Muhtemelen yerleşimin orta kısmında, bu sokakların kesiştiği bir ara sokakla yol ağı tamamlanmıştı (Lev. 36, 37). Bakla Tepe'nin

merkezinde yer alan geç dönem çukurunun, höyüğün tam merkezinde yarattığı tahribat nedeniyle merkezde bulunması gereken meydan ya da yapıların varlığına tam olarak ulaşılamamıştır. Bakla Tepe'nin merkezinde, BT IV 1 B evresine ait yaklaşık 1,50 m uzunluğunda bir yapıya ait duvar parçası, merkezde birtakım yapıların varlığına işaret etmektedir (Lev. 35).

Sonuç olarak Bakla Tepe IV. tabakanın geç mimari evrelerinde yerleşim modeli savunma sistemine dik ve paralel uzanan uzun evler ile megaron planlı (Ev-4) bir yapıdan oluşmaktadır. Savunma sistemine dik ya da paralel uzanan yapılar, kuzey-güney doğrultulu iki ana sokak ve bu sokaklara bağlanan daha kısa sokaklardan oluşmaktadır. Bakla Tepe, açığa çıkarılan savunma sistemine yaslanan evleri ve iki ana sokağı ile Linear bir yerleşim modeli sergiler (Lev. 31, 33, 35, 37).

Doğu Ege Adaları'nda Poliochni ve Thermi'de geniş alanlarda sürdürülen kazılar sonucunda yerleşim modelleri belirgin olarak ortaya konurken, Batı Anadolu sahil kesiminde yer alan merkezlerde geniş ölçekli kazıların gerçekleştirilmemesine bağlı olarak, bu merkezlerin yerleşim modelleri tam olarak belirgin değildir. Buna rağmen Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda yapı blokları arasında yer alan cadde ve sokakların varlığı, benzer bir yerleşim planlama sistemine işaret etmektedir.

Kuzeyden güneye doğru batı Anadolu sahil kesimi merkezlerinin yerleşim planları ele alındığında, bu merkezlerin, genel olarak cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılan bir yerleşim modeline sahip olduğu gözlemlenmiştir.

Troia I b evresinde yan duvarların ortak kullanıldığı uzun evler batıya boş bir alana açılmaktadır[755]. 102 numaralı yapı ile bu yapının doğusunda, batı kısa duvarının bir kısmı açığa çıkarılan yapı arasında yer alan geçit, yerleşimin sokaklarından birini oluşturmalıdır[756]. Troia'nın yerleşim modeli tam olarak ortaya konulamasa da Linear bir

[755] Melleart 1959, 134.
[756] Ivanova 2013, Fig. 5; Ivanova 2016 Fig. 4.

yerleşim modeli söz konusu olmalıdır (Lev. 2). Troia'ya çok yakın bir konumda yer alan Beşiktepe'de ortada yer alan bir cadde veya sokak ve bu cadde veya sokağa açılan uzun evlerden oluşan bir yerleşim planı mevcuttur[757]. Yerleşimde geniş ölçekli kazıların yapılmaması nedeniyle yerleşim modeli tam olarak belirgin değildir (Lev. 3/B).

İzmir bölgesinde, Yassıtepe ve Liman Tepe'de birbirine bitişik olarak sıralanmış uzun evler görülmektedir. Yassıtepe'de her ne kadar savunma sistemine rastlanılmasa da yerleşimin sıkışık düzende tekrarlanarak inşa edilmesi bu merkezin bir savunma sistemiyle çevrelenmiş olabileceğini göstermektedir. Birbirine bitişik olarak inşa edilen yapılar, bloklar oluşturmaktadır. Bu yapı blokları cadde veya sokaklarla birbirinden ayrılmış olmalıdır[758]. Liman Tepe'de savunma sisteminin kuleli girişinden başlayan bir ana cadde, uzun evlerle aynı doğrultuda, kuzey-güney doğrultusunda, yerleşimin iç kısmına doğru uzanmaktadır[759]. Yerleşimin topoğrafik olarak daha yüksekte olan kuzey alanı ile uzun evler arasında bir caddenin varlığından söz edilebilir. Yerleşimin kuzey alanında MÖ 3. Binyıl'ın başlarına tarihlendirilen yapı kalıntısının varlığı[760] bu yüksek alanın da yerleşime açık olduğunu ve bu yapıların sokaklarla bir ana caddeye bağlanmış olabileceğini gösterebilir. Yassıtepe ve Liman Tepe'de Batı Anadolu sahil kesimindeki diğer yerleşimler gibi linear bir yerleşim planı sunmalıdır (Lev. 4/A-B). Çukuriçi'nde savunma sistemi açığa çıkarılmamıştır. Yerleşimde yapıların aynı alanda farklı evrelerce tekrarlanarak kullanılması Çukuriçi'nin bir savunma sistemi ile çevrelenmiş olabileceğine işaret etmektedir. Muhtemelen arka kısımlarını savunma sisteminin oluşturduğu uzun evler, yerleşimin merkezine doğru açılmaktadır. Yerleşimin merkezinde ise kuzey-güney istikametinde uzanan evler, sokakların arasına yerleştirilmiştir[761]. Yerleşimin merkezinde yer alan kuzey-güney doğrultulu yapılar göz

[757] Korfmann 1989a, Fig.1.
[758] Derin ve diğ. 2017, Res. 2.
[759] Erkanal-Şahoğlu 2016, 158.
[760] Tuncel-Şahoğlu 2018, Fig. 53.5; Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 3.
[761] Horejs ve diğ. 2017, 96-97.

önünde bulundurulduğunda, Çukuriçi'nde dikdörtgen planlı bir yerleşim modeli olması beklenmelidir (Lev. 7/A).

Kouka, Doğu Ege Adaları yerleşimleri üzerine yaptığı detaylı çalışma sonucunda, cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılan yerleşim planlarını radyal merkezli, linear ve dikey dikdörtgen olmak üzere üç farklı kategoride ele almıştır[762].

Radyal merkezli yerleşim modeli, yerleşimin merkezinden dışa doğru gelişen, bir ana cadde ve bu caddeye bağlanan ara sokaklardan oluşan bir sistemle karakterize edilir[763]. Bu yerleşim planıyla inşa edilen yerleşim modelleri, Thermi I-III evrelerinde görülür[764].

İkinci tip yerleşim planı olan Linear yerleşim modeli, merkezi caddeler ve bu caddelere bağlanan yan sokaklara sahip bir sistem olarak tanımlanmaktadır[765]. Poliochni ve Thermi V. tabaka evreleri linear yerleşim modeline sahiptir[766] (Lev. 10/B).

Üçüncü tip olan dikdörtgen planlı yerleşim düzeni ise dik açılarla oluşturulan sokaklarla ve bu sokakların arasına yerleştirilen evlerle temsil edilir. Bu tip yerleşim modeli paralel sokakların geniş blokları sınırladığı Thermi'nin IV A ve B evrelerinde mevcuttur[767] (Lev. 11/B).

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında, Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda yapı blokları oluşturan uzun evler, cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılırken, Batı Anadolu sahil kesimi ile bağlantılı, İç Batı Anadolu'da oldukça farklı bir yerleşim modeli söz konusudur. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında İç Batı Anadolu'da Keçiçayırı[768], Hacılar

[762] Alram Stern 2004, 261-263; Hüryılmaz 2017b, 3; Kouka 2016, 132.
[763] Alram Stern 2004, 262.
[764] Alram Stern 2004, 262; Kouka 2016, 132.
[765] Alram Stern 2004, 262-263.
[766] Alram Stern 2004, 262-263; Kouka 2016, 132.
[767] Alram Stern 2004, 262; Kouka 2016, 132.
[768] Fidan 2016, Fig. 6.

Büyük Höyük[769], Bademağacı[770] ve Karataş-Semayükte'te[771] savunma sistemine dayalı birbirini bitişik yapılar, yerleşimin merkezinde yer alan orta avluya açılarak oval bir yerleşim planı sergilemektedir (Hrt. 5/B, Lev. 70). İç Batı Anadolu'da her ne kadar merkezi avlulu bir yerleşim şeması ortaya çıksa da Demircihüyük ve Küllüoba'da farklı bir yerleşim modeli görülmektedir. Demircihüyük[772] açığa çıkarıldığı kadarıyla radyal bir yerleşim modeli sergilemektedir. Küllüoba ise her ne kadar merkezî bir avluya sahip olsa da oval ya da radyal plandan ziyade merkezî avlulu dikdörtgen bir yerleşim modeline sahiptir[773]. İç Batı Anadolu yerleşimlerden Küllüoba, Kusura ve Hacılar Büyük Höyük'te merkezî avlu içerisinde birbirine bitişik yapı veya yapı komplekslerine rastlanmaktadır. MÖ 3. Binyıl'ın ikinci çeyreğinde Karataş-Semayük gerek yapı tipleri gerekse yerleşim modelleri açısından İç Batı Anadolu'da görülen yerleşim modelinden keskin çizgilerle ayrılır[774].

Korfmann, Demircihüyük'te gerçekleştirdiği kazılar sonucunda, Demircihüyük yerleşim planından yola çıkarak "Anadolu yerleşim planı" terimini kullanmıştır[775]. Korfmann'ın bu terimi kullanmasındaki en büyük dayanağı, Hacılar IIA ve IIB tabakalarından, Mersin Yumuktepe, Ahlatlıbel ve Pulur-Sakyol'a kadar uzanan benzer yerleşim modelleri olmuştur[776]. Fidan ise Korfmann'ın "Anadolu yerleşim planı" terimini tekrardan ele almış ve bu terimin sadece İç Batı Anadolu yerleşimlerini karşıladığını belirtmiştir[777].

Kıyı kesimi yerleşimleri ile İç Batı Anadolu yerleşimleri arasında görülen mimari planlama sistemindeki farklılığın ana sebebi iklim ve coğrafik şartlar olmalıdır. Kıyıdan

[769] Umurtak-Duru 2014.
[770] Duru-Umurtak 2011a, Res. 1.
[771] Mellink-Angel 1973, Fig. 1.
[772] Korfmann 1989a, Fig. 2.
[773] Fidan ve diğ. 2015, 70.
[774] Warner 1994, Lev. 12, 13, 22.
[775] Korfmann 1983, 222.
[776] Korfmann 1983, 222-225.
[777] Fidan 2013a, 118.

iç kesimlere doğru yaklaştıkça karasal iklimin baskınlığının artmasıyla birlikte yerleşim modellerindeki değişiklik, iklim ve coğrafya ile açıklanabilir. Deniz kenarında sıcak iklimin görüldüğü alanlarda yerleşimler dar cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılarak, sokaklar arasında bir tür hava sirkülasyonu sağlanmış olmalıdır.

Yerleşim planları kültürel sınırların belirlenmesinde aktif rol oynadığı gibi toplumların sosyolojik davranışlarının belirlenmesine de katkı sağlayabilir. İklimin, coğrafyanın ve kültürün belirlediği Anadolu'da ortaya çıkarılan mevcut yerleşim planları karşılaştırıldığında, merkezi avlu etrafında toplanan yerleşimlerde, bireysellikten ziyade birliktelik ön plana çıkabilir. Ortak kullanılan merkezî avlu belirli bir zümreye ait olmayıp, yerleşimde iskân eden tüm bireylere açık olmalıdır. Merkezî avluda gerçekleştirilen iş akışları da ortak paydada toplanabilir. Cadde-sokaklarla birbirinden ayrılan, bloklar halinde sıralanan uzun evlerin, ortak kullanılan savunma sistemlerinin ve sokakların inşası gibi kolektif iş gücünü gerektirecek faaliyetlerde ortak hareket edilmiş olmalıdır. Cadde ve sokaklara sahip yerleşimler, merkezî avluya sahip yerleşimlere oranla daha kullanışlıdır. Cadde ve sokaklara sahip olan yerleşimlerde Poliochni'nin Verde tabakasında olduğu gibi surun bir kısmı iptal edilerek yeni ek bir sur ile genişletilip cadde ve sokaklar uzatılabilirken[778], merkezî avluya sahip merkezlerin yerleşim alanlarının genişletilmesi oldukça zor olmakla beraber, daha fazla malzeme ve iş gücü gereksinimini ortaya çıkarır.

İç Batı Anadolu'da yerleşimlerin merkezi bir avlu etrafında toplanması, yerleşimin boyutlarıyla da ilişkili olmalıdır. Oldukça küçük bir yerleşim dokusana sahip merkezlerde cadde ve sokakların kullanımına ihtiyaç duyulmamıştır. Dönemle çağdaş Mezopotamya yerleşimleri incelendiğinde, Anadolu'da görülen merkezlere kıyasla oldukça geniş bir alana kurulan yerleşimlerin mahalleleri arasındaki trafiği sağlama zorunluluğu, yerleşimlerin ana cadde ve sokaklara ayrılmasına yol açmıştır. Batı Anadolu

[778] Cultraro 1997, 98.

sahil kesimi merkezleri, dönem olarak çağdaşı İç Batı Anadolu yerleşimleriyle aynı boyutta olmalarına rağmen evler cadde ve sokaklarla birbirinden ayrılmaktadır. Birbiri ile çağdaş ve etkileşimde olan bu iki bölge arasında, yerleşim modelleri ve yapı tipleri açısından farklılık, mimari kültür anlayışı ile açıklanabilir.

Batı Anadolu sahil kesiminde bereketli alüvyon ovaları üzerine kurulan merkezlerin ana geçim kaynağını tarım, yan geçim kaynaklarını ise hayvancılık ve denizsel ürünler oluşturmalıdır. Bakla Tepe örneği ele alındığında tarımla birlikte[779] evcil koyun, keçi, sığır, domuz beslenmede kullanılmıştır. Günümüzde olduğu gibi söz konusu dönemde de İç Batı Anadolu, hayvancılık açısından kıyı kesimlere göre daha avantajlı konumda olmalıdır. Bu nedenle sahil kesimi yerleşimlerine göre, iç bölgede yer alan yerleşimlerin ana geçim kaynaklarında hayvancılık daha da ön planda olabilir. İç Batı Anadolu'da Demircihüyük ele alındığında evcil hayvanların tüketimi ilk sırada yer alırken yaban hayvanlarının tüketimi %06 oranında oldukça düşük düzeydedir.[780] Küllüoba'da da yaban hayvanların tüketimi sayısal oranda %06,1 oranıyla Demircihüyük ile benzerdir.[781] Evcil hayvanlardan oluşan sürülerin gerek diğer yerleşimlerden gerekse yabani hayvanlardan korunması ve kışın karasal iklimin sert soğuğuna karşı korunaklı alanlarda tutulması gerekmektedir. Korunma sağlanması ile birlikte hayvanların kışlık ihtiyaçları depolanmalıdır. Demircihüyük'te yapılan arkeobotanik çalışmaları sonucunda ele geçen ayak otu, köy göçüren, kuduz otu, tarla akça çiçeği, çemen otu ve ebegümeci kalıntıları[782], kış mevsiminde merada otlatılamayan hayvanlar için belirli yem bitkilerinin depolandığına işaret edebilir. Kuşkusuz hayvancılıkla birlikte tarımsal aktiviteler de geçim kaynağında önemli bir rol oynamıştır. Yine Demircihüyük'te buğday, arpa mercimek, nohut, karaburçak gibi tahıl ve bakliyat ürünlerinin varlığı tarımın ne derece

[779] Oybak-Doğan 2008, 399-400.
[780] Ivanova 2008, 235.
[781] Gündem 2003, 81.
[782] Schlichtherle 1978, 50.

önemli olduğunun en iyi göstergesidir[783]. Batı Anadolu sahil kesimi ve İç Batı Anadolu'da şu ana kadar gerçekleştirilen kazılar sonucunda hayvanlara ait ağıl, barınak veya ahıra rastlanmamıştır. Bademağacı'nda[784] düşünüldüğü gibi İç Batı Anadolu yerleşimlerinde de merkezî avlunun en azından belirli bir kısmı, hayvanların barınması için kullanılmış olmalıdır.

[783] Schlichtherle 1978, 45-53.
[784] Duru-Umurtak 2011b, 33.

VII. SONUÇ

"Bakla Tepe Buluntuları Işığında MÖ 3. Binin İlk Yarısında Batı Anadolu Sahil Kesimi Mimarisi ve Yerleşim Modelleri" başlıklı tez çalışmasında, Bakla Tepe'de 1994-2001 yılları arasında gerçekleştirilen kazılar sonucunda ortaya çıkarılan mimari kalıntılar, ilk defa bu çalışma ile detaylı olarak incelenmiştir. Yapılan bu çalışma sonucunda Bakla Tepe'nin MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen yerleşimi, erken ve geç olmak üzere iki tabakaya ayrılmıştır. Bu tabakalar da kendi içerisinde BT IV 2 A-B erken, BT IV 1 A-B-C geç olmak üzere 5 mimari evreden oluşmaktadır. Her mimari evre detaylı olarak tanımlandıktan sonra evrelere göre yapıların gelişimi incelenerek, Bakla Tepe'nin mimarisinin kendine özgü karakteri saptanmış ve Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezlerinin mimarisi ile benzer ve farklı özellikleri irdelenmiştir. Mimari öğelerle birlikte yerleşimde ve evler içerisinde ele geçen *in situ* buluntular, ele geçtiği konumlarına bağlı kalınarak dağılımları yapılmıştır. Bu çalışmayla mekânların ve yerleşimde açık alanların işlevleri tam olarak ortaya konmuştur.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında yerleşim yerlerinin seçilmesinde bölgenin tarıma elverişliliği, doğal kaynaklara yakınlığı, içilebilir tatlı su kaynaklarının varlığı, hayvancılığa uygun alanlar ve deniz kenarında yer alan yerleşimler için ise uygun liman şartları göz önünde bulundurulmuştur. Binlerce yıl iskanları süren yerleşimlerin konumları göz önünde bulundurulduğunda, höyüklerde ilk iskânı başlatan yerleşim yeri sakinlerinin bilinçli bir seçimde bulunduğu görülmektedir. Neolitik dönemde yerleşim için tercih edilen bir merkezin terk edildikten sonra, geç dönemlerde tekrardan yerleşim görmesi veya binlerce yıl aynı alanda yerleşimin devam etmesi bu bilinçli seçimi doğrular niteliktedir. Bu bilinçli seçimle kurulan yerleşimlerin farklı planlar doğrultusunda inşa edilmesi, bir yandan toplumların siyasi ve sosyal yapılanmalarını, örgütleniş biçimlerinin belirlenmesine yardımcı olurken diğer yandan da kültürel sınırların çizilebilmesine olanak tanımaktadır.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında etkileşim içerisinde olan, Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu bölgelerinde, yerleşim modelleri ve yapı tipleri açısından birbirinden farklı bir mimari gelişim süreci gözlemlenmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda, savunma sistemine dik ya da paralel uzanan, yan duvarları ortak kullanılan uzun evler, cadde veya sokaklarla birbirinden ayrılırken, İç Batı Anadolu'da daha farklı bir yerleşim planlama sistemi mevcuttur. "Anadolu yerleşim planı"[785] olarak adlandırılan bu yerleşim modelinde, savunma sistemine dik uzanan yapılar, merkezi bir avluya açılmaktadır. Bu bağlamda, Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları yerleşim modeli, İç Batı Anadolu yerleşim modelinden ayrılmaktadır. Karataş-Semayük'te ise çok daha farklı bir yerleşim modeli söz konusudur. Karataş-Semayük'ün I-III. evrelerinde yerleşim modeli, İç Batı Anadolu ile benzer karakterde olmasına rağmen özellikle V. evrede gerek yerleşim modelleri açısından gerekse yapı tipleri açısından kendine özgü bir gelişim göstermektedir. Birbiri ile bağlantılı olan bu bölgelerde gözlemlenen farklı yerleşim modelleri, bölgelerin kendine has mimari kültür anlayışından kaynaklanmış olmalıdır (Lev. 70).

Tez kapsamında yapılan çalışmalar ışığında, Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da yapıların inşasında taş, ahşap, kerpiç, çamur harç, kamış ve otsu organik bitkilerin kullanıldığı anlaşılmıştır. Bu malzemelerle, taş temel üzeri kerpiç, kerpiç duvar, taş duvar ve dal-örgü ve çamur-harç mimari teknikleri kullanılarak yapılar inşa edilmiştir. Bu mimari teknikler içerisinde taş temel üzeri kerpiç duvar tekniği, Bakla Tepe ve diğer tüm merkezlerin ana inşaat tekniği olmuştur. Kerpiç duvar tekniği yapıların ana duvarları yerine yapı içlerinde ara bölme duvarları olarak kullanılmıştır. Farklı faaliyet alanları oluşturmak için de kerpiç duvarlarla silolar yapılmıştır. Ara bölme duvarı olarak kullanılan örneklere Bakla Tepe, Liman Tepe, Çeşme-Bağlararası, Küllüoba ve Beycesultan merkezlerinde ulaşılmıştır. Taş duvar tekniği ise bölgede en az

[785] Korfmann 1983, 222.

tercih edilen mimari teknik olmuştur. Bu teknik kullanılarak inşa edilen birkaç yapıya Emporio'da ulaşılmıştır. Son olarak dal-örgü ve çamur-harç mimari tekniği ise yukarıda bahsedilen tüm bölgelerde az olmakla birlikte yine karşımıza çıkmaktadır. Troia (?), Bakla Tepe'de çok az sayıda, Demircihüyük ve Karataş-Semayük'te bu teknikle inşa edilen yapılar mevcuttur[786].

Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da uzun evler, sıralı yapılar, megaron planlı yapılar, apsidal planlı yapılar ve çok odalı yapılar olmak üzere 5 farklı genel yapı tipi tespit edilmiştir. Bu yapı tiplerinden Bakla Tepe'de 16 adet uzun eve, 1 adet megaron ve 1 adet apsidal planlı olmak üzere 3 yapı tipine ait mimari açığa çıkarılmıştır.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında, Bakla Tepe'nin, Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları yerleşimlerinin karakteristik yapı tipini uzun evler oluşturur (Hrt. 3/A, Lev. 70). Bu uzun evler gelişkin bir mimari anlayışın ve kolektif bir iş gücünün sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Uzun evler, birbirine bitişik yan duvarları ortak kullanılan, bir ya da birkaç mekândan oluşan ve merkezinde ocağı bulunan blok yapılardan oluşmaktadır. Genel olarak 10-25 m uzunluğa sahip olan bu evlerin genişlikleri 3-5,50 m arasında değişmektedir. Yapıların duvarlarının ortak inşa edilmesi bir yandan zamandan, malzemeden ve iş gücünden tasarruf sağlarken diğer yandan duvar sayısını azaltarak duvarların kaplayacağı alanların konut mimarisine kazandırılması sağlanmıştır. Bu uzun evler gerek iç düzenlemeleri gerekse kullanım amaçları birbiriyle benzer özellikler göstermelerine rağmen kendi içerisinde ante çıkıntılarıyla oluşturulmuş sundurmalı yapılar ve ön kısmında herhangi bir antesi olmayan, düz duvarlı yapılar olmak üzere iki farklı planla inşa edilmiştir.

Oldukça uzun inşa edilen bu yapıların ocak kısımlarının üzerinin belirli uygulamalarla açık bırakıldığı birçok bilim adamı tarafından düşünülmüş olsa da kazılar

[786] Bkz. Bölüm IV.2. Mimaride Kullanılan Teknikler.

sonucunda elde edilen verilerin kısıtlı olması, yapıların ocak üzerinde bırakılan açıklar hakkındaki düşüncelerinin varsayımsal olarak kalmasına neden olmuştur[787]. Çeşme-Bağlararası'nda M-52 evinin ortasında yer alan ocak tabanı çevresinde, yapının tavanını taşımak yerine ocak tabanı üzerindeki uygulama ile bağlantılı dikme deliklerinin varlığı, ev içlerinin havalandırılması, aydınlatılması ve ocak dumanının tahliye edilmesi amacıyla, ocak üstünde belirli bir alanın ahşap çatı[788] veya açılıp kapanabilen üçgen kapaklarla kaplanmış olabileceğinin ortaya koymaktadır.

Bakla Tepe uzun evlerinin içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımının yapılması sonucunda, ev içlerinde gündelik kullanım eşyaları ile birlikte metal ve tekstil üretimiyle bağlantılı buluntuların (cüruf, pota, kalıp, ağırlık, ağırşak, dikiş iğneleri, yontmataş aletler vb.) da yer alması, bu yapılarda gündelik yaşamla birlikte üretime dönük faaliyetlerin ev içlerinde bir arada gerçekleştirildiğini göstermektedir (Lev. 74-85). Benzer ev içi üretimlere Batı Anadolu sahil kesimi ve doğu Ege Adaları yerleşim yerlerinde de rastlanmıştır.

Sıralı yapılar, uzun evler gibi birbirine bitişik orta duvarları ortak ya da müstakil olarak kullanılan yapılardan oluşmaktadır. Bu yapıların arka kısımları savunma sistemine yaslandırılmışken, ön kısımları yerleşimin merkezinde yer alan avluya açılmaktadır. Uzun evlere oranla boyutları daha da kısa olan bu yapılar, İç Batı Anadolu'ya özgü bir yapı tipidir (Hrt. 3/B). Bu tip içerisinde değerlendirilen yapılara, Demircihüyük, Küllüoba, Keçiçayırı, Büyük Hacılar Höyük ve Bademağacı'nda ulaşılmıştır. Küllüoba ve Demircihüyük'te bu yapıların duvarlarının bir kısmı ortak bir kısmı ise müstakil duvarlara sahiptir. Keçiçayırı'nda birbirine bitişik orta duvarların ortak kullanımından çok, birçok yapının kendine has özel duvarları vardır. Hacılar Büyük Höyük ve Bademağacı'nda ise sıralı yapıların duvarları ortak kullanılmıştır. Bademağacı sıralı

[787] Erkanal 1996, 80, Naumann 1975, 179; Sinos 1971, 27-28.
[788] Şahoğlu ve diğ., 2018, Res. 8.

yapıları, boyut olarak diğer merkezlerin sıralı yapılarından daha uzun inşa edilmiştir[789] (Lev. 70).

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında görülmeye başlayan megaron planlı yapılar, uzun evlerden gelişmiş olmalıdır. Bakla Tepe'de Ev-4'de görüldüğü üzere megaron planlı yapıların ortaya çıkışı ve gelişimi izlenebilmektedir. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da en erken megaron planlı yapılar, Bakla Tepe (Ev-4), Poliochni, Küllüoba, Büyük Hacılar Höyük ve Karataş-Semayük'te ortaya çıkarılmıştır (Hrt. 4/A). Ortaya çıkarılan tüm megaron planlı yapılar MÖ 3. Binyıl'ın ikinci çeyreğine aittir. Bakla Tepe'nin megaron planlı yapısı, içerisinde yer alan oturma bankı olabilecek sekiler nedeniyle diğer örneklerinden ayrılır[790].

Apsidal planlı yapılar, MÖ 4. Binyıl'ın ilk yarısında olduğu gibi MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında da Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'na özgü bir yapı tipi olmuştur (Hrt. 4/B). İç Batı Anadolu'da Karataş-Semayük dışında bu planla inşa edilmiş yapılara rastlanmamıştır. Bakla Tepe Apsidal planlı yapısı gerek inşasında kullanılan teknik açısından gerekse kullanım amacı açısından diğer örneklerden ayrılmaktadır[791].

MÖ 3. Binyıl'ın ikinci çeyreğinde ortaya çıkmaya başlayan çok odalı yapılara Doğu Ege Adaları'nda sadece Lemnos adasında Poliochni ve Myrina'da ulaşılmıştır. İç Batı Anadolu'da ise bu yapı tipi Küllüoba ve Büyük Hacılar Höyük merkezlerinden bilinmektedir[792] (Hrt. 5/A).

Batı Anadolu sahil kesimi ve bağlantılı kültür bölgelerinde 5 ana yapı tipi tespit edilmiştir. Bu yapı tiplerinden uzun evler ve apsidal planlı yapılar Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'na özgüyken, sıralı yapılar İç Batı Anadolu'ya özgüdür. Megaron planlı yapılar MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu

[789] Bkz. Bölüm V.2. Sıralı Yapılar.
[790] Bkz. Bölüm V.3. Megaron Planlı Yapılar.
[791] Bkz. Bölüm V.4. Apsidal Planlı Yapılar.
[792] Bkz. Bölüm V.5. Çok Odalı Yapılar.

Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezlerinde, Karataş-Semayük dışında oldukça seyrek olarak karşımıza çıkmaktadır. Karataş-Semayük'te III-V. evrelerinde neredeyse yapıların tamamı birbirinden bağımsız megaron planlı yapılardan oluşmaktadır. Çok odalı yapılar ise İç Batı Anadolu ve Lemnos Adası yerleşimlerinde görülürken, Batı Anadolu sahil kesiminde çok odalı yapılara rastlanmamıştır.

Yapılan çalışmalar sonucunda Bakla Tepe'nin stratejik bir konuma sahip olduğu ve bu konumunun yerleşimin kurulmasında ve gelişmesinde önemli bir rol oynadığı tespit edilmiştir. Bakla Tepe'nin denizden, iç kesimlere kadar geniş bir hinterlanda sahip olması, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Bakla Tepe'yi önemli bir merkez haline getirmiştir. Bakla Tepe buluntuları içerisinde yer alan Kiklad tavalarına ait parçalar, neredeyse tamamı korunmuş Askos, Amphoriskos başlıklı gümüş iğne ve yoğun miktarda ele geçen Melos obsidyenleri, Bakla Tepe'nin Kiklad Adaları ile yoğun bağlantılarına ışık tutmaktadır.

Bereketli Cumaovası'na hâkim bir konumda yer alan Bakla Tepe aynı zamanda çevresinde yer alan maden yataklarıyla da ön plana çıkmaktadır. Her ne kadar bu maden rezervlerinin antik dönemde kullanıldığına dair verilere ulaşılamamış olsa da Geç Kalkolitik dönemde ve Erken Tunç Çağı I'de Bakla Tepe'nin zengin metal buluntuları, Bakla Tepe sakinlerinin, yerleşimin çevresinde bulunan maden rezervlerinden yararlanmış olabileceğini göstermektedir (Hrt. 6).

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında bölgede görülmeye başlayan siyasi ve toplumsal yapıdaki değişiklikler yeni yerleşim modellerinin, mekânsal organizasyonu ve yeni yapı tiplerinin doğmasına ve gelişmesine önayak olmuştur. MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısında açık bir yerleşim modeli sergileyen Bakla Tepe'de, MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte bölgede oluşmaya başlayan siyasi ve toplumsal yapıdaki değişim mimariye yansımıştır. Bu değişim savunma sistemlerini ortaya çıkarmış, yeni yerleşim planlama sisteminde en uygun yapı tiplerinin kullanılmasını kaçınılmaz kılmıştır.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Bakla Tepe'de ele geçen seramik örnekleri, MÖ 4. Binyıl'ın seramik geleneğinin devamı niteliğinde olmasına rağmen mimaride ortaya çıkan köklü yenilikler, örgütlü, sosyal bir düzene sahip toplumların varlığını kanıtlamaktadır. Tüm topluma hizmet eden kütlevi bir şekilde inşa edilen savunma sistemlerinin, sokakların ve bloklar oluşturan uzun evlerin inşası, organize bir iş gücünün varlığını ortaya koymaktadır. Geç Kalkolitik dönemden Erken Tunç Çağı'na geçişte kültürel bir kesintinin olmaması, bu köklü değişikliğin farklı etnik unsurların göçleri ile bağlantısının olmadığını, bölgenin kendi dinamizmi içerisinde gelişen siyasi ve sosyal değişiklikler olarak ortaya çıktığını gösterir niteliktedir[793].

Bakla Tepe'de görülen yerleşim modelleri, inşaat teknikleri ve yapı tipleri MÖ 3. Binyıl'ın başlarında radikal değişikliklere uğramasına rağmen MÖ 4. Binyıl'ın mimari geleneği çok az da olsa devam etmiştir. Sokak tabanlarının taşlarla döşenmesi ve tabanı taş döşemeli silolar yeni yerleşim algısına uyarlanmıştır. MÖ 4. Binyıl'ın ikinci yarısında, diğer yapılardan bağımsız olarak inşa edilen silolar, bu dönemde yerleşimin sıkışık düzenine uyum sağlayarak evlerin ön sundurma kısımlarına ya da evlerin iç kısmında kapı girişi kenarlarına inşa edilen bir kiler odasına alınmıştır. Sokaklar da bu dönemde daha düzenli bir hale gelmiş, tabanları daha iri taşlarla döşenerek inşa edilmiştir. MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında inşaat tekniklerinde büyük bir değişim görülmesine rağmen dal-örgü ve çamur- harç mimari tekniği, Bakla Tepe'nin erken tabakasının sonuna kadar devam etmiş, geç tabakada ise tamamen ortadan kaybolmuştur. Apsidal planlı yapılar da dal-örgü ve çamur- harç mimari tekniği gibi erken tabaka ile son bulmuştur. Bakla Tepe'de görülen dikdörtgen planlı uzun evler ise inşaat tekniğinde ve kullanılan malzemede görülen köklü değişime rağmen yeni yerleşim algısına uyum sağlayarak baskın yapı tipi olarak kullanılmaya devam etmiştir.

[793] Erkanal, 2011, 131.

Bakla Tepe, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında iki farklı savunma sistemi ile çevrelenmiştir. Erken tabakada savunma sistemi yaklaşık olarak 90 m çapında bir alanı çevrelemektedir (Lev. 18/A-B).

Bakla Tepe'de MÖ 3. Binyıl'ın başlarında inşa edilen erken tabaka savunma sistemi kendine özgü ve anıtsal bir görüntü sergilemektedir. Oldukça geniş inşa edilen duvarın taş temeli içten ve dıştan kademeli olarak yukarı doğru yükseltilmiştir. Bu uygulama ile üst örgünün ağırlığı daha geniş bir zemine basamaklı olarak dağıtılmıştır. Bu tip savunma sistemine Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da, Bakla Tepe dışında hiçbir yerleşimde rastlanmamıştır. Savunma sistemlerinin dış kısımlarında, sura dayandırılmış olarak kademeli bir şekilde yükseltilen setlere Liman Tepe VI[794], Heraion I-III[795] ve Demircihüyük F_1'de[796] ulaşılmıştır. Bakla Tepe erken tabaka savunma sistemi ise taş temelin içten ve dıştan kademeli olarak yükseltilmesi ile diğer örneklerden ayrılmaktadır.

Bakla Tepe'nin kuzey yamaç kısmına göre daha az bir eğimin görüldüğü güney doğu bölümünde savunma sistemi dışına bir hendek açılarak savunma sistemi ayrıca güçlendirilmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ve İç Batı Anadolu'da Neolitik ve Kalkolitik Çağ'da görülen hendeklere, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu sahil kesiminde sadece Bakla Tepe'de ulaşılmıştır. Bakla Tepe ile çağdaş İç Batı Anadolu'da Demircihüyük[797] ve Karataş-Semayük'te[798] de hendeklerin varlığı bilinmektedir.

Geç tabakada, bir deprem ile sonlanan erken tabakanın savunma sistemi tekrardan yenilenerek kullanılmamış, bunun yerine höyüğün tam tepe konisine yeni bir savunma sistemi inşa edilmiştir. Geç tabakaya ait savunma sisteminin çevrelediği alan erken tabakanın boyutlarına göre oldukça küçülmüştür. Höyüğün 50 m çapındaki koni kısmını

[794] Erkanal 2008b, 180; Erkanal 2011, 131; Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 3.
[795] Kouka-Menelaou 2018, 121.
[796] Korfmann 1983, Fig. 55.
[797] Korfmann 1983, 52.
[798] Warner 1994, 114, 122-124.

çevreleyen bu savunma sistemi, erken tabaka savunma sisteminden farklı olarak testere dişli olarak inşa edilmiştir (Lev. 32, 33, 39/A-B).

Geç tabaka savunma sistemi yamaç kısmında testere dişlerine ayrılarak surun blok olarak devrilmesini engellemiş, sur üzerinde yapılacak değişikliklere ve surun höyüğün topoğrafyasına uygun olarak dönüşüne olanak sağlanmıştır. Yerleşimin güney kısmında topoğrafyaya bağlı eğimin az olması nedeniyle, kuzey bölümünde olduğu gibi sur testereler ayrılmamış, surun dönüşü küçük kavislerle sağlanmıştır. Bu veriler, alanında uzman ustaların, savunma sistemi inşasında risk değerlendirilmesi yapmış olduklarını ve yerleşimin topoğrafyasına göre suru inşa ettiklerini göstermesi açısından önemlidir. Bakla Tepe dışında Batı Anadolu sahil kesiminde gerçek anlamda testere dişli savunma sistemlerine rastlanmamıştır. Her ne kadar Trioa ve Demircihüyük savunma sistemleri testere dişli olarak değerlendirilmiş olsa da gerçek anlamda testere dişli sur örnekleri Batı Anadolu sahil kesiminde Bakla Tepe'de, İç Batı Anadolu'da ise Hacılar Büyük Höyük'te[799] görülmektedir.

Bakla Tepe'de baskın olan yapı tipini, Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege adalarında görülen uzun evler oluşturur. Yan duvarlarının ortak kullanıldığı ve bloklar oluşturan uzun evlerin ortasında bir ocak tabanı yer almaktadır. Bu ocak tabanına ek olarak genelde evin kenar duvarlarına bitişik küçük ateşliklere de rastlanmaktadır. Bakla Tepe uzun evlerinin en karakteristik özelliklerinden birini de evin sundurma kısmında ya da giriş kapısının sağında veya solunda yer alan ambarların varlığı oluşturmaktadır (Lev. 32-37).

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Batı Anadolu'da ilk kez görülmeye başlayan ve toplumda öne çıkan bireylerle ilişkilendirilen megaron planlı yapıların ortaya çıkışı, Bakla Tepe'de net bir şekilde gözlemlenmiştir. Bakla Tepe'nin Ev-4 yapısı, en erken evresinde birbirine bitişik yan duvarlarının ortak kullanıldığı uzun ev sisteminin bir

[799] Umurtak-Duru 2014, 4; Umurtak-Duru 2017, Plan 1.

parçası durumundayken, Bakla Tepe'nin geç tabaka yapıları içerisinde en fazla metal alet ve metalürjik aktivitelerle bağlantılı verilere bu ev içinde ulaşılmıştır (Lev. 77). Bakla Tepe BT IV 1 C evresi yıkıcı bir depremle son bulmuştur. Bu depremden sonra BT IV 1 B evresinde tekrardan inşa edilen Bakla Tepe'de yerleşimin kuzeyine yeni bir kapı girişi eklenmiştir. Bu kapı girişinin yanında yer alan, geç tabakada en zengin buluntu topluluğunun ele geçtiği Ev-4, bağımsız megaron planlı bir yapıya dönüşmüştür (Lev.35-37). Bakla Tepe'de ilk kez bu yapı, diğer yapılardan ayrılarak bağımsız bir konumda yeniden inşa edilmiştir. Bu yapının daha sonraki evresinde de bu planın sürdürülmesi, yapının özel bir işlev amacıyla kullanılmış olabileceğini göstermektedir. Özellikle en zengin metal buluntu ve üretimine bağlı verilerin ele geçtiği bu yapının diğer yapılardan ayrılması, konum olarak kapı girişinin yanında yer alması, içerisinde yer alan oturma bankı olabilecek sekilerin varlığı ve yerleşimin merkezine bağımsız olarak açılması, bu yapının hiyerarşik olarak toplumda yükselmeye başlayan bir bireye ait olabileceğini düşündürmektedir. Nitekim yapının megaron plana dönüştüğü evrede (BT IV 1 B) yerleşimin metal alet ve metal alet üretimiyle bağlantılı verilerine yalnızca bu yapı ve bu yapı ile bağlantılı sokak içerisinde rastlanılması bu kanıyı daha da güçlendirmektedir (Lev. 78).

Bakla Tepe'de açığa çıkarılan diğer önemli bir yapıyı Ev-14 oluşturmaktadır. Bu yapı plan ve konum olarak diğer tüm yapılardan ayrılmaktadır. BT IV 1 C evresinde, üç hücrenin yer aldığı yapıda, metal üretimine dönük aktivitelerde de bulunulmuştur. Olasılıkla yerleşimin ana giriş kapısı kenarında yer alan bu yapı, depolama ya da kamusal bir yapı olarak kullanılmış olmalıdır. Benzer kamusal yapıların varlığı Doğu Ege Adalarında Poliochni[800] ve Heraion[801] merkezlerinde bilinmektedir. Bu yapı Poliochni'nin 28 numaralı yapısı ile benzer plana sahiptir (Lev. 66/B, 67/A).

[800] Bernabò Brea 1964, 33.
[801] Kouka-Menelaou 2018, 121.

Bu çalışma sonucunda Bakla Tepe'nin üretim aktiviteleri tam olarak ortaya konmuştur. Bakla Tepe'de üretime dönük aktiviteler, yerleşimin erken tabakasında savunma sistemi ile yapıların arasında yer alan açık alanlarda sürdürülmüştür. Bakla Tepe erken tabaka savunma sisteminin iç kısımda da kademeli olarak yükseltilmesi nedeniyle yapılar sura yaslandırılamamış, evler ile sur arasında boş alanlar bırakılmıştır. Erken tabakanın her iki evresinde de bu boş alanlarda üretim faaliyetleri kesintisiz olarak aynı şekilde devam etmiştir. Savunma sistemi ile yapılar arasında bırakılan benzer boş alanlara Troia I erken evresinde de rastlanmaktadır[802].

Bakla Tepe'de açık alanlar içerisinde ele geçen çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları ile birlikte obsidyen çekirdek ve geyik boynuzları, yontmataş endüstrisiyle bağlantılı üretim çalışmalarının bu alanlarda sürdürüldüğünün kanıtlarını ortaya koymaktadır. Yerleşimde diğer yapılardan uzak, höyüğün kuzey kısmında obsidyen çekirdeklerle birlikte çakmaktaşı-obsidyen üretim artıklarının yer alması, üretim artıklarının yerleşimin içerisine dağılmasını bilinçli olarak engellemeye yönelik olmalıdır.

Bu açık alanlar içerisinde metal cürufları ve potaların da ele geçmiş olması, metal üretim faaliyetlerine de ışık tutmaktadır. Özellikle erken evrede yerleşimin kuzey alanında, sur kenarında yer alan kısımda üretim faaliyetleri BT IV 2 A evresinin sonlarına kadar sürdürülmüştür. Bakla Tepe'de sur içerisinde belirli alanların üretim aktiviteleri için bilinçli olarak ayrıldığı net bir şekilde gözlemlenmiştir (Lev. 71-73). Benzer uygulamalar Poliochni ve Thermi'de de görülmektedir. Poliochni'de insula I-II alanında, Azzurro tabakasında başlayan metal üretimi Giallo evresine kadar kesintisiz olarak sürmüştür[803]. Thermi I-IV A evrelerinde ise E alanında metal işçilik alanı yer almaktadır.

[802] Ünlüsoy 2006, Fig. 4.
[803] Kouka 2008.

Thermi IV A evresinde yerleşim planının değişmesine rağmen E alanında aynı yerde metal üretim faaliyetlerine devam edilmiştir[804].

Geç tabaka ile yerleşimin boyutlarının küçülmesi ve bunun sonucunda evlerin sıkışık bir düzende sıralanması, Bakla Tepe sakinlerinin üretim davranışlarının değişmesine neden olmuştur. Bir önceki evrede sur içerisinde üretilen yontmataş endüstrisi, geç tabaka ile höyük dışına çıkmıştır. Geç tabakanın hiçbir evresinde sur içerisinde ve yapılarda çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıklarına rastlanmamıştır. Ele geçen yontmataş endüstrisine ait tüm malzeme tamamlanmış aletlerden oluşmaktadır (Lev. 74-76) (Grf. 7/A). Höyüğün güneyinde sur dışında, oldukça dar bir alan içerisinde ele geçen 87 adet obsidyen alet, 1 adet obsidyen çekirdek, 1 adet çekirdek tablası ve üretim artıklarıyla birlikte 6 adet ocak tabanı, yontmataş üretim faaliyetlerinin sur dışında sürdürüldüğünü göstermektedir[805].

Bakla Tepe evlerinde uygulanan diğer bir üretim aktivitesini metal üretimi oluşturmaktadır. Metal üretimi ile bağlantılı verilere tüm yapılarda değil de belli başlı yapılar içerisinde (Ev-4, Ev-14) rastlanması, alanında uzmanlaşmış zanaatkârların varlığına işaret etmektedir. Bakla Tepe'de BT IV 1 B evresinde ise metal üretiminin yalnızca Ev-4 ve bu yapının çevresinde görülmesi, metal üretiminin toplumdan ön plana çıkmış belli bir hane halkı tarafından kontrol altına alınmış olabileceğini gösterebilir (Lev. 77-79) (Grf. 7/B).

Bakla Tepe geç tabakasında açığa çıkarılan uzun evler içerisinde ele geçen ağırlık ve ağırşaklar, tekstil üretiminin her evde yapılmış olduğunu ortaya koymaktadır. Bu uzun evlerden özellikle Ev-1 içerisinde diğer yapılardan farklı olarak evin erken ve geç evresinde tekstil üretimiyle bağlantılı iş akışı için özel alanların oluşturulması, tekstil

[804] Kouka 2016.
[805] Kolankaya Bostancı 2006.

üretiminin bu hane halkı için önemini göstermektedir. Bu durum tekstil üretiminde uzmanlaşmaya gidilen bir basamak olarak değerlendirilebilir (Lev. 80-82) Grf. 7/B).

Bakla Tepe'de üretim aktivitelerinde tarım ve hayvancılık da önemli bir yere sahiptir. Yerleşimde buğday örnekleri ile birlikte üzüm çekirdeklerinin ele geçmesi üzümün de bu dönemde kültüre alındığının bir kanıtıdır. Bakla Tepe'de ele geçen hayvan kemiklerinden evcil hayvanlardan koyun-keçi, sığır ve domuz en fazla tüketilen hayvan türlerini oluşturmaktadır. Evcil hayvanlar dışında yaban domuzu, geyik ve kuş kemiklerinin varlığı avcılığa da örnek olarak gösterilebilir. Bakla Tepe'nin geç tabakasının tüm evrelerinde benzer hayvan türleri besin tüketiminde kullanılmıştır.

Bakla Tepe'de MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen erken ve geç tabakanın hiçbir evresinde sur içerisinde yetişkin, çocuk ve bebek mezarları ele geçmemiştir. Bakla Tepe'nin extramural mezarlık alanına, höyüğün koni kısmının doğu, kuzeydoğu ve güneydoğu kısımlarında rastlanmıştır. Bu mezarlar taş sanduka, pithos ve basit toprak mezarlardan oluşmaktadır[806].

Yapılan çalışma sonucunda MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında Bakla Tepe'de iki ayrı deprem tabakası tespit edilmiştir. Bakla Tepe'nin BT IV 2 A evresinde erken tabaka suru kuzeye yaklaşık 5 m'lik bir alana blok olarak devrilmiştir (Lev. 21/A-B). Bu evrede ele geçen zengin buluntu topluluğu bu evrenin büyük bir deprem ile son bulduğunu desteklemektedir. Bu depremden sonra erken tabaka suru kullanımdan çıkmış bunun yerine, geç tabakanın BT IV 1 C evresinde, höyüğün tam koni kısmına testere ağızlı yeni bir sur inşa edilmiştir. Bu testere ağızlı savunma sistemi de BT IV I C evresinin sonunda bir depremle kuzeye doğru yan yatarak yıkılmıştır (Lev. 40/A). BT IV 1 C evresinde testere ağızlı savunma sistemi dışında, deprem izlerine, doğu bloku yapısı olan Ev-9'un güney duvarı (Lev. 60/B, 61/A) ve Ev-14'ü ikiye bölen ara bölme duvarında rastlanmıştır (Lev. 67/A-B). Bu duvarlar güneye doğru bükülerek yan yatmış olarak açığa çıkarılmıştır.

[806] Erkanal-Özkan 1999a; Şahoğlu 2016.

BT IV 1 B evresinden sonra savunma sistemi tekrardan onarılarak kullanılmıştır. BT IV I C evresinin sonunu getiren depremden sonra, Bakla Tepe'de yeni bir olgu ile karşılaşılmıştır. İlk defa bu evrede diğer yapılardan bağımsız olarak megaron planlı Ev-4 inşa edilmiştir.

Mimari, bir yandan toplumların yaşam tarzlarını, yapı tekniklerinin gelişimini ortaya koyarken diğer yandan toplumsal organizasyonlar ve o dönemin siyasi ve toplumsal yapısı hakkında bilgi vermektedir. Bu bağlamda MÖ 3. Binyıl'ın başlarında yerleşimlerin savunma sistemleri ile çevrelenmesi, Bakla Tepe'de olduğu gibi Batı Anadolu sahil kesimi ve ilişkide olduğu çevre kültür bölgelerinde, siyasi ve toplumsal yapıda başlayan değişime işaret etmektedir. MÖ 3. Binyıl'ın ortalarına doğru diğer yapılardan ayrılan, bağımsız özel yapılar görülmeye başlamıştır. Mimaride görülen bu değişim, sosyal yapıdaki tabakalaşmayla paralel olarak, toplum içerisinde oluşmaya başlayan hiyerarşinin ortaya çıkmasıyla açıklanabilir.

MÖ 3. Binyıl'ın ikinci çeyreğinde, Batı Anadolu sahil kesiminde Kumtepe[807], Beşik-Tepe[808], İzmir Yassı-Tepe[809], Çukuriçi[810] ve Bakla Tepe yerleşimleri terk edilirken, Batı Anadolu sahil kesiminin liman kentleri olan Troia ve Liman Tepe'de iç kale ve surlarla çevrili aşağı şehirler oluşmaya başlamıştır. Bu durum, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısının sonlarında, bazı küçük yerleşim yerlerinin terk edilerek, insanların büyük merkezlerin çevresinde toplanmaya başladığına işaret ediyor olabilir.

Yerleşimlerin ilk kurulum aşamasında, savunma sistemleri, uzun evler, sokaklar ve kamusal alanlar, belirli bir plan doğrultusunda inşa edilmiştir. Tüm toplumun kullandığı yapıların ve bloklar halinde inşa edilen uzun evlerin inşasında, iş akışını ve organizasyonu, önde gelen belirli bireylerin sağladığı düşünülebilir. Evlerin farklı

[807] Riehl 1999.
[808] Korfmann 1987.
[809] Derin-Caymaz 2014.
[810] Horejs 2017.

evreleri boyunca planlarında ve doğrultularında sapma olmadan tekrardan inşa edilmesi bir nevi mülkiyet hakkı ile bağlantılı olmalıdır[811]. Bakla Tepe'nin geç evreleri boyunca yapıların aynı konumlarına bağlı kalarak inşa edilmesine, Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege adalarındaki diğer yerleşimlerde de rastlanmıştır. Mülkiyet haklarının korunması, savunma sistemleri ve bloklar halinde inşa edilen uzun evlerin inşasında, organizasyonun sağlanması belirli bir kontrol mekânizması doğrultusunda gerçekleştirilmiş olmalıdır. Bakla Tepe'nin geç tabaka evlerinin üç evre boyunca aynı konumda tekrardan inşa edilmesi ve yerleşimde önde gelen bir bireye ait olabilecek megaron planlı yapı bu kanıyı daha da güçlendirmektedir.

Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda yaklaşık olarak birbirleriyle aynı boyutta uzun evlerin varlığı, yerleşimlerde hane halklarının eşit bir konumda olabileceğini gösterebilir[812]. Bu eşitlikle birlikte hane halkları besin üretiminde (?) ve tüketiminde bireysel olarak hareket etmiş olmalıdır. Evler içerisinde müstakil kullanılan ocak tabanları, çanak-çömlek, öğütme taşları, ambarlar ve depolama alanları besin tüketiminde bireysel hareket edilmiş olabileceğine işaret etmektedir.

Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da beslenme alışkanlıklarında evcil hayvanlar önemli bir yer tutmaktadır. Bu hayvanların gerek diğer yerleşimlerden gerekse yabani hayvanlardan korunması ve hayvanların kışlık ihtiyaçları için yerleşim içerisinde belirli alanların oluşturulmuş olması gerekmektedir. Buna rağmen bu hayvanlar için oluşturulmuş ağıl, ahır ya da barınaklara ulaşılmamıştır. İç Batı Anadolu'da merkezi avlunun en azından bir kısmı, Bakla Tepe erken tabakada ise sur ile evler arasında yer alan ve yoğun olarak üretim aktivitelerinin sürdürüldüğü açık alanların bir bölümü hayvanların barınması için kullanılmış olabilir.

[811] Kouka 2016, 133.
[812] Naumann 1975, 497.

MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte Batı Anadolu'da tüm yerleşimlerde görülen savunma sistemleri, yapı tipleri, inşaatta kullanılan duvar örgü teknikleri (balıkkılçığı tekniği, duvarların sokağa bakan kısımlarının ovalleştirilmesi) belirli ustaların fikirleri olarak değerlendirilebilir. Geniş bir coğrafyaya yayılan benzer yerleşim modelleri, inşaat teknikleri ve yapı tipleri, gezgin ustalara işaret edebilir.

Yapılar içerisinde ele geçen buluntular değerlendirildiğinde metal üretimiyle bağlantılı aktivitelerin tüm evlerde gözlemlenmemesi, belli hane halklarının metal iş kolunda uzmanlaşmasına yorumlanabilir. Bakla Tepe yapıları ele alındığında tekstil ve metal üretiminde uzmanlaşmaya doğru gidilen bir gelişim gözlemlenmiştir.

Bakla Tepe'nin yerleşim modeli, yapı tipleri ve inşaat teknikleri, Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'yla benzer karakterdedir. Buna rağmen Bakla Tepe'nin savunma sistemleri, Batı Anadolu sahil kesimindeki diğer merkezlerden farklı olarak, kendine özgü bir gelişim göstermektedir.

Batı Anadolu sahil kesiminde kuzeyde Troia'dan güneyde Çine-Tepecik'e kadar, Doğu Ege adalarında ise kuzeyde Poliochni'den güneyde Heraion yerleşimine kadar uzanan alan içerisinde ortaya çıkarılan yerleşim yerleri, gerek inşaat teknikleri ve yapı tipleri açısından gerekse yerleşim modelleri açısından benzer özellik göstermektedir. Bu nedenle gerek mimari anlayış gerekse yerleşim modelleri açısından Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları yerleşim yerleri kendi içerisinde bir bütün olarak değerlendirilmelidir.

Bakla Tepe yerleşimi, MÖ 3. Binyıl'ın ikinci yarısında ivme kazanacak olan sosyal yapıdaki tabakalaşma ve toplumsal hiyerarşinin nasıl şekillendiği hakkında önemli ipuçları ve kanıtları ortaya koyması açısından Anadolu arkeolojisine yeni katkılar sunmaktadır.

VIII. KATALOG

	Kasa No	Locus No	Alan	Plankare	Alt derinlik	Üst derinlik	Cinsi	Malzeme	Tanım	Tabaka	Yer
1	1062	1011	H-8	II/i	64,41	64,41	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV I B	Sokak
2	1071	1013	H-8	II/g	64,36	64,36	Dilgi	Çakmaktaşı	İki tarafı keskinleştirilmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
3	1099	1013	H-8	I/e	64,09	64,09	Çekiç	Taş	Bir tarafı yuvarlak, diğer tarafı oval çekiç	BT IV I C	Ev-3
4	2018/A	1017	G/8	IX-X/h-j	65,18	65,00	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli yarısı kırık ortası delik ağırlık	BT IV I A	Ev-3
5	2019/A	1018	G/8	VII-VIII/h-j	65,25	65,09	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
6	4018	1019	G/7	IV/c	64,79	64,79	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I A	Ev-1
7	2061	1019	G/8	IV/b	64,79	64,79	İğne	Kemik	Kemikten iğne	BT IV I A	Ev-1
8	2037	1019	G/8	III/e	64,89	64,89	Dikiş iğnesi	Kemik	Sap kısmı kırık kemik iğne	BT IV I A	Ev-1
9	4014	1019	G/7	II/d	64,83	64,83	Ağırşak	Pişmiş toprak	Üzeri bezemeli konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Ev-1
10	4015	1019	G/7	II/d	64,83	64,83	Ağırşak	Pişmiş toprak	Basık çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Ev-1
11	4016	1019	G/7	III/d	64,83	64,83	Ağırşak	Pişmiş toprak	Perdahlı çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Ev-1
12	4068	1019	G/7	III/c	64,80	64,80	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Ev-1
13	2017/A	1019	G/8	IV-VII/a-g	65,16	65,00	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV I A	Ev-1
14	2020	1019	G/8	III/f	65,19	65,19	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak ortası delik ağırlık	BT IV I A	Ev-1
15	2021	1019	G/8	III/g	65,20	65,20	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak ortası delik ağırlık	BT IV I A	Ev-1
16	2022	1019	G/8	II/g	65,28	65,28	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV I A	Ev-1
17	2023	1019	G/8	III/f	65,21	65,21	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak ortası delik ağırlık	BT IV I A	Ev-1
18	2033	1019	G/8	V-VIII/a-g,III-IV/e-g	64,91	63,83	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yarısı kırık ortası delik kare biçimli ağırlık	BT IV I A	Ev-1
19	2036	1019	G/8	III/e	64,89	64,89	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ortası delik yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV I A	Ev-1
20	2041/A	1019	G/8	III-VII/a-g	64,83	64,74	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV I A	Ev-1
21	4017	1019	G/7	II/d	64,82	64,82	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yarısı kırık disk biçimli tek deliği korunmuş ağırlık	BT IV I A	Ev-1
22	2028/B	1019	G/8	V-VII/a-g,III-IV/e-g	65,05	64,97	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
23	2028/A	1019	G/8	V-VII/a-g,III-IV/e-g	65,05	64,97	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
24	2034/A	1019	G/8	V-VIII/a-g,III-IV/e-g	64,91	64,83	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
25	2034/B	1019	G/8	V-VIII/a-g,III-IV/e-g	64,91	64,83	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
26	2041/B	1019	G/8	III-VII/a-g	64,83	64,77	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
27	2034/D	1019	G/8	V-VIII/a-g,III-IV/e-g	64,91	64,83	Cheese-pot	Seramik	Cheese-pot parçası	BT IV I A	Ev-1
28	2031	1019	G/8	VII/b	64,94	64,94	Öğütme taşı	Taş	Kırık durumda öğütme taşı	BT IV I A	Ev-1
29	2043/A	1020	G/8	IX-X/h-j	65,00	64,98	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak planlı ortası delik ucu kırık ağırlık	BT IV I A	Ev-3
30	30018	1021	F-8	VIII/e	64,78	64,78	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV I A	Ev-2
31	30022	1021	F-8	IX/g	64,78	64,78	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgiciği	BT IV I A	Ev-2
32	30017	1021	F-8	IX/e	64,78	64,78	Kemik alet	Kemik	İşlenmiş kemik alet	BT IV I A	Ev-2
33	30040	1021	F-8	VIII/f	64,82	64,82	Kemik alet	Kemik	İşlenmiş kemik alet	BT IV I A	Ev-2

34	30009/A	1021	F-8	VI-VIII/a-j	64,75	64,12	Bız	Kemik	Orta kaburga kemiğinden bız	BT IV I A	Ev-2
35	30020	1021	F-8	IX/g	64,93	64,93	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksiz düzeltisiz dilgicik	BT IV I A	Ev-2
36	2046	1021	G/8	II/e	64,93	64,93	Ağırlık	Pişmiş toprak	Dikdörtgen şeklinde üzerinde 3 tane deliği olan ağırlık	BT IV I A	Ev-2
37	2049	1021	G/8	II/b	64,84	64,84	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I A	Ev-2
38	30021	1021	F-8	VIII/f	64,78	64,78	Kaşık	Seramik	Kaşık parçası	BT IV I A	Ev-2
39	2050	1021	G/8	II/b	64,85	64,85	Kapak	Seramik	konik biçimde üstünde deliği olan kapak	BT IV I A	Ev-2
40	2047/A	1021	G/8	I-II/a-h	64,89	64,83	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-2
41	2057	1021	G/8	II/b	64,83	64,83	Çanak	Seramik	Üçte biri korunmuş çanak	BT IV I A	Ev-2
42	2030	1021	G/8	II/f	65,00	65,00	Öğütme taşı	Taş	Sağlam durumda öğütme taşı	BT IV I A	Ev-2
43	2053/A	1024	G/8	III-VII/a-g	64,77	64,72	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ortasında delik yer alan ağırlık	BT IV I B	Ev-1
44	2067	1024	G/8	III/c	64,70	64,70	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak ortası delik ağırlık	BT IV I B	Ev-1
45	3096	1027	G-9	V/h	64,92	64,92	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Sokak
46	3190/B	1027	G-9	I-II/a-b, IV-V/a-b	64,35	63,98	Pithos	Seramik	Pithos parçası	BT IV I A	Sokak
47	3032/A	1027	G-9	I-VIII/a-b	65,00	64,95	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
48	3182/A	1027	G-9	I-II, V-VIII/a-b	64,48	64,35	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
49	3190/A	1027	G-9	I-II/a-b, IV-V/a-b	64,35	63,98	Çömlek	Seramik	Düz dipli çömlek	BT IV I A	Sokak
50	3056/A	1027	G-9	V-VIII/a-b	64,73	64,71	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
51	3182/A	1027	G-9	I-II, V-VIII/a-b	64,48	64,35	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
52	3190/C	1027	G-9	I-II/a-b, IV-V/a-b	64,35	63,98	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
53	3077/A	1027	G-9	I-II, V-VIII/a-b	64,65	64,43	Cheese-pot	Seramik	Cheese-pot parçası	BT IV I A	Sokak
54	2069	1027	G/8	VIII/j	64,86	64,86	Çekiç	Taş	Yarısı kırık sap delikli taş çekiç	BT IV I A	Sokak
55	30063	1028	F-8	IX/h	64,38	64,38	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Ev-2
56	30035	1028	F-8	VIII/c	64,37	64,37	Amulet	Kemik	Kemik amulet	BT IV I B	Ev-2
57	30012	1028	F-8	VIII/b	64,63	64,63	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I B	Ev-2
58	30031	1028	F-8	VIII/h	64,51	64,51	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV I B	Ev-2
59	30033	1028	F-8	VIII/b	64,37	64,37	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I B	Ev-2
60	30026	1028	F-8	VIII/d	64,55	64,55	Figürin	Pişmiş Toprak	Hayvan figürini	BT IV I B	Ev-2
61	30030	1028	F-8	VIII/c	64,36	64,36	Figürin	Pişmiş Toprak	Hayvan figürini	BT IV I B	Ev-2
62	2081	1028	G/8	I/d	64,67	64,67	Ağırşak	Pişmiş toprak	Kesik konik biçimli ağırşak	BT IV I B	Ev-2
63	30013	1028	F-8	VIII/c	64,67	64,67	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I B	Ev-2
64	2066	1028	G/8	II/c	64,62	64,62	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş toprak ağırlık	BT IV I B	Ev-2
65	30047/A	1028	F-8	VIII-IX/a-g	64,47	64,25	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırlık	BT IV I B	Ev-2
66	2083	1031	G/8	III-VII/a-g	64,53	64,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-1
67	2084	1031	G/8	III-VII/a-g	64,53	64,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-1
68	4058	1031	G/7	IV/f	64,31	64,31	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-1
69	4059	1031	G/7	VI/e	64,31	64,31	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-1
70	4064	1031	G/7	IV/e	64,34	63,34	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-1

71	4067	1031	G/7	II-IV/b-j	64,31	64,28	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-1
72	4071	1031	G/7	IV/e	64,18	64,18	Dilgi	Çakmaktaşı	İki tarafı işlenmiş kesici	BT IV I C	Ev-1
73	4070	1031	G/7	IV/e	64,18	64,18	Fibula	Kemik	Üçgenimsi başlı, baş kısmında deliği bulunan ucu kırık iğne	BT IV I C	Ev-1
74	4074	1031	G/7	III/c	64,20	64,20	Dikiş iğnesi	Kemik	Baş kısmında delik bulunan ucu sivri kemik iğne	BT IV I C	Ev-1
75	4056	1031	G/7	IV/j	64,43	64,43	Boncuk	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV I C	Ev-1
76	4057	1031	G/7	V/c	64,35	64,35	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli üstü hafif kırık ağırşak, M1	BT IV I C	Ev-1
77	4063	1031	G/7	V/b	64,25	64,25	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-1
78	4069	1031	G/7	V/c	64,20	64,20	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli sağlam ağırşak, M1	BT IV I C	Ev-1
79	2068	1031	G/8	III/a	64,58	64,58	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I C	Ev-1
80	4051/A	1031	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,45	64,31	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
81	4023	1032	G/7	IV/g	64,87	64,87	Dilgi	Obsidyen	Tek sırtlı iki kenarı işlenmiş dilgi	BT IV I A	Ev-1
82	4024	1033	G/7	VI/i	64,73	64,73	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki kenarı işlenmiş dilgi	BT IV I B	Ev-1
83	4035	1033	G/7	VI/f	64,66	64,66	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı iki kenarı işlenmiş dilgi	BT IV I B	Ev-1
84	4031/C	1035	G/7	II-VI/c-j	64,72	64,64	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-1
85	4031/A	1035	G/7	II-VI/c-j	64,72	64,64	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-1
86	4031/B	1035	G/7	II-VI/c-j	64,72	64,64	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-1
87	4032/A	1036	G/7	I-III/b	64,84	64,58	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-1
88	4032/B	1036	G/7	I-III/b	64,84	64,58	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-1
89	4042	1037	G/7	V/i	64,60	64,60	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-1
90	4045	1037	G/7	IV/j	64,52	64,52	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-1
91	4049	1037	G/7	II/e	64,45	64,45	Dilgi	Obsidyen	Tek sırtlı bir kenarı düze yakın bir kenarı keskin dilgi	BT IV I C	Ev-1
92	4050	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,52	64,45	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-1
93	4048	1037	G/7	IV/c	64,48	64,48	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-1
94	2056	1037	G/8	II/d	64,66	64,66	Ağırlık	Pişmiş toprak	Üç delikli yatay yarısı kırık ağırlık	BT IV I C	Ev-1
95	4041	1037	G/7	III/i	64,63	64,63	Kapak	Seramik	Delikli tutamacı bulunan ve üzerinde 2 deliği bulunan kapak	BT IV I C	Ev-1
96	4046/A	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,52	64,45	Kapak	Seramik	Üçte biri korunmuş tek kulbu sağlam kapak parçası	BT IV I C	Ev-1
97	4036/E	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,64	64,52	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
98	4078/A	1037	G/7	I-III/b	64,45	64,07	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
99	4036/A	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,64	64,52	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
100	4036/B	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,64	64,52	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
101	4036/C	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,64	64,52	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
102	4036/D	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,64	64,52	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
103	4036/G	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,64	64,52	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
104	4046/B	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,52	64,45	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
105	4046/C	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,52	64,45	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
106	4046/D	1037	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,52	64,45	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
107	4073	1038	G/7	IV/e-g	64,54	64,28	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı çift tarafı işlenmiş fakat yıpranmış dilgi	BT IV I C	Ev-1

108	4047	1038	G/7	IV/b	64,48	64,48	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-1
109	4029	1039	G/7	IV/d	64,81	64,81	Minyatür kap	Seramik	İki deliği olan küçük kap (minyatür?)	BT IV I A	Ev-1
110	4027/D	1039	G/7	II-V/c-j	64,81	64,72	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
111	4027/A	1039	G/7	II-V/c-j	64,81	64,72	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
112	4027/B	1039	G/7	II-V/c-j	64,81	64,72	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
113	4027/C	1039	G/7	II-V/c-j	64,81	64,72	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-1
114	4091	1041	G/7	III/d	64,12	64,12	Kemik alet	Kemik	Üzerinde deliği bulunan kemik alet	BT IV I C	Ev-1
115	4090	1041	G/7	VII/e	64,03	64,03	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konikbiçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-1
116	4092	1041	G/7	III/d	64,10	64,10	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ortası delik ağırlık	BT IV I C	Ev-1
117	4084	1041	G/7	III/h	64,03	64,03	Kapak	Seramik	Kabaca biçimlendirilmiş üzerinde kulp çıkıntıları olan kapak	BT IV I C	Ev-1
118	4082/A	1041	G/7	II-IV/b-j,V-VI/c-j	64,18	64,01	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
119	4082/B	1041	G/7	II-IV/b-j,V-VI/c-j	64,18	64,01	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
120	4082/C	1041	G/7	II-IV/b-j,V-VI/c-j	64,18	64,01	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
121	4098	1042	G/7	II/f	63,98	63,98	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-1
122	4106	1042	G/7	III/g	63,89	63,89	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-1
123	4095/A	1042	G/7	II-IV/b-j,V-VI/c-j	64,11	63,97	Kapak	Seramik	Üzerinde çizi ve dolgu bezeme bulunan kapak parçası	BT IV I C	Ev-1
124	4095/B	1042	G/7	II-IV/b-j,V-VI/c-j	64,11	63,97	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
125	4095/C	1042	G/7	II-IV/b-j,V-VI/c-j	64,11	63,97	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
126	4110	1043	G/7	III/d	63,86	63,86	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-1
127	4112	1043	G/7	II/e	63,93	63,93	Dilgi	Obsidyen	Tek sırtlı obsidyen kesici	BT IV I C	Ev-1
128	4111	1043	G/7	II/e	63,93	63,93	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan konik biçimli 1/4'ü korunmuş ağırşak	BT IV I C	Ev-1
129	4109/A	1043	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,05	63,81	Ağırlık	Pişmiş toprak	Seramikten yuvarlak biçimli delikli ağırlık	BT IV I C	Ev-1
130	4109/B	1043	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,05	63,81	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
131	4109/C	1043	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,05	63,81	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
132	4109/D	1043	G/7	II-IV/c-j,V-VI/b-j	64,05	63,81	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-1
133	4021	1047	G/7	IX/g	64,74	64,74	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I B	Ev-3
134	4020/A	1047	G/7	VI-X/b-e	64,67	64,61	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
135	4028/A	1047	G/7	VII-X/b-j	64,61	64,54	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
136	4043	1050	G/7	VII/c	64,59	64,59	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV I B	Ev-3
137	4044	1050	G/7	VIII/e	64,43	64,43	Kapak	Seramik	Üzerinde iki tanesi sağlan ip deliği bulunan yuvarlak kapak	BT IV I B	Ev-3
138	4037/A	1050	G/7	VII-X/b-j	64,54	64,4	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
139	4037/B	1050	G/7	VII-X/b-j	64,54	64,4	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
140	4037/C	1050	G/7	VII-X/b-j	64,54	64,4	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
141	4037/D	1050	G/7	VII-X/b-j	64,54	64,4	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
142	4037/E	1050	G/7	VII-X/b-j	64,54	64,4	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-3
143	4055	1051	G/7	VIII/i	64,39	64,39	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli sağlan ağırşak	BT IV I C	Ev-3
144	4052/A	1051	G/7	VII-X/b-j	64,40	64,36	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3

145	4052/B	1051	G/7	VII-X/b-j	64,40	64,36	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
146	4052/C	1051	G/7	VII-X/b-j	64,40	64,36	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
147	4052/D	1051	G/7	VII-X/b-j	64,40	64,36	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
148	4065	1052	G/7	IX/e	64,23	64,23	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı tek tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
149	4081	1052	G/7	VIII/h	64,14	64,14	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
150	4086	1052	G/7	X/f	64,12	64,12	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
151	4088	1052	G/7	VIII/h	64,10	64,10	Dikiş iğnesi	Kemik	İki parça halinde kemik iğne	BT IV I C	Ev-3
152	4066	1052	G/7	VII/e	64,20	64,20	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli sağlam ağırşak	BT IV I C	Ev-3
153	4080	1052	G/7	VIII/f	64,12	64,12	Ağırşak	Pişmiş toprak	Altı düz tek konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-3
154	4083	1052	G/7	VII/c	64,10	64,10	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-3
155	4093	1052	G/7	VII-X/b-j	64,11	63,94	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan yarısı korunmuş ortası delik ağırlık	BT IV I C	Ev-3
156	4061/A	1052	G/7	VIII-X/b-j	64,36	64,20	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
157	4079/A	1052	G/7	VII-X/b-j	64,20	64,11	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
158	4087/A	1052	G/7	VII-X/b-j	64,11	63,94	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
159	4076	1052	G/7	IX/c	64,23	64,23	Minyatür balta	Taş	Siyah taştan ucu keskinleştirilmiş balta	BT IV I C	Ev-3
160	4094	1054	G/7	VII/g	63,96	63,96	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı iki tarafı keskinleştirilmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
161	4101	1054	G/7	VII-X/b-j	64,04	63,96	Dilgi	Çakmaktaşı	Ortaya kadar çift sırtlı, sonrası tek hattı keskinleştirilmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
162	4113	1054	G/7	VII/e	64,03	64,03	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-3
163	4099	1054	G/7	VIII/e	63,96	63,96	Boncuk	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-3
164	4100	1054	G/7	VIII/E	63,96	63,96	Boncuk	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-3
165	4096/A	1054	G/7	VII-X/g-j	64,04	63,96	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-3
166	4105	1054	G/7	VII/g	64,00	64,00	Minyatür balta	Taş	Siyah taştan ucu keskinleştirilmiş balta	BT IV I C	Ev-3
167	4034	1055	G/7	I/i	64,76	64,76	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Ev-2
168	4040	1056	G/7	I/h	64,73	64,73	Dilgi	Çakmaktaşı	İki sırtlı sivri dilgi	BT IV I B	Ev-2
169	3109	1059	G-9	I-X/g	65,36	64,28	İdol	Kemik	Bir kısmı kırık kemik idol, duvar temizliği sırasında ele geçmiştir.	BT IV I A	Ev-4
170	3017/A	1059	G-9	III-X/b-g	65,09	65,03	İdol	Pişmiş Toprak	3'te 2 si korunmuş idol, duvar temizliğ sırasında ele geçmiştir.	BT IV I A	Ev-4
171	3017/B	1059	G-9	III-X/b-g	65,09	65,03	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-4
172	3038/B	1060	G-9	I-VII/b-g	64,84	64,73	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
173	3038/C	1060	G-9	I-VII/b-g	64,84	64,73	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
174	3052	1060	G-9	V/f	64,82	64,82	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
175	3038/A	1060	G-9	I-VII/b-g	64,84	64,73	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
176	3058	1061	G-9	VI/d	64,63	64,63	Dilgi	Çakmaktaşı	İki uçu kırık, iki tarafı işlenmiş kesici	BT IV I B	Ev-4
177	3068	1061	G-9	VIII/f	64,62	64,62	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi parçası	BT IV I B	Ev-4
178	3055/A	1061	G-9	I-VII/b-g	64,73	64,51	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I B	Ev-4
179	3055/B	1061	G-9	I-VII/b-g	64,73	64,51	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
180	3055/C	1061	G-9	I-VII/b-g	64,73	64,51	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
181	3084	1063	G-9	I-VII/b-g	64,58	64,44	Dilgi	Çakmaktaşı	Kesici taş alet	BT IV I B	Ev-4

182	3085	1063	G-9	I-VII/b-g	64,58	64,44	Dilgi	Çakmaktaşı	Kesici taş alet	BT IV I B	Ev-4
183	3118	1063	G-9	I-VII/b-g	64,36	64,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Ev-4
184	3119	1063	G-9	I-VII/b-g	64,36	64,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Ev-4
185	3122	1063	G-9	VIII/f	64,38	64,38	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Ev-4
186	3167	1063	G-9	III/g	64,40	64,40	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
187	3163	1063	G-9	III/g	64,41	64,41	Kalıp	Pişmiş toprak	Üzerinde yaprak biçimli mızrak-hancer uçu işlenmiş kalıp	BT IV I B	Ev-4
188	3087	1063	G-9	VI/g	64,40	64,40	Ağırşak	Pişmiş toprak	Disk biçimli ağırşak	BT IV I B	Ev-4
189	3091	1063	G-9	VI/g	64,40	64,40	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırşak	BT IV I B	Ev-4
190	3116/A	1063	G-9	I-VII/b-g	64,36	64,26	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık parçası	BT IV I B	Ev-4
191	3121	1063	G-9	VIII/f	64,38	64,38	Ağırlık	Pişmiş toprak	Dörtte biri korunmuş disk biçimli ağırlık	BT IV I B	Ev-4
192	3123/A	1063	G-9	I-IV/b-g	64,30	64,16	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
193	3089/A	1063	G-9	I-VII/b-g	64,44	64,36	Ağırlık	Seramik	Seramikten yuvarlatılmış ortası delik ağırlık	BT IV I B	Ev-4
194	3166	1063	G-9	III/g	64,40	64,40	Ezme taşı	Taş	Ezme taşı	BT IV I B	Ev-4
195	3131	1064	G-9	II-VII/b-g	64,26	64,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
196	3134	1064	G-9	V/e	63,93	63,93	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
197	3135	1064	G-9	IV-VII/b-f	64,22	64,22	Ağırşak	Pişmiş toprak	Yarısı kırık ağırşak	BT IV I C	Ev-4
198	3128/B	1064	G-9	II-VII/b-g	64,26	64,04	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV I C	Ev-4
199	3128/A	1064	G-9	II-VII/b-g	64,26	64,04	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-4
200	3133/A	1064	G-9	I-III/b-g	64,04	63,98	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-4
201	3138/A	1065	G-9	VIII/d-e	65,00	64,73	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-4
202	3130/A	1069	G-9	I-II/b-g	64,14	64,04	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
203	3155	1070	G-9	I-VII/b-g	63,80	63,74	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
204	3172	1070	G-9	VI/f	63,57	63,57	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
205	3178	1070	G-9	IV/d	63,84	63,84	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
206	3201	1070	G-9	VI/e	63,79	63,79	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
207	3157	1070	G-9	VI/d	63,72	63,72	Kolye tanesi	Deniz kabuğu	Luria lurida dikdörtgen biçimde delik açılmış kolye	BT IV I C	Ev-4
208	3154	1070	G-9	I-VII/b-g	63,80	63,74	Kemik alet	Kemik	Oyun taşı	BT IV I C	Ev-4
209	3177	1070	G-9	IV/d	63,84	63,84	Halka	Kurşun	Kurşun halka	BT IV I C	Ev-4
210	3147	1070	G-9	V-VI/e-f	63,76	63,76	Cüruf	Maden	Malahit ergitme işlemi görmüş cüruf parçaları	BT IV I C	Ev-4
211	3145	1070	G-9	VII/f	63,92	63,92	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
212	3148	1070	G-9	V-VI/e-f	63,76	63,76	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-4
213	3153	1070	G-9	IV/f-g	63,74	63,74	Dilgi	Obsidyen	Uç, delici	BT IV I C	Ev-4
214	3146	1070	G-9	I/f	63,76	63,76	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-4
215	3151	1070	G-9	IV/g	63,74	63,74	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-4
216	3152	1070	G-9	IV/g	63,74	63,74	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-4
217	3175	1070	G-9	IV/f	63,84	63,84	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV I C	Ev-4
218	3160	1070	G-9	V/f	63,65	63,65	Ağırlık	Pişmiş toprak	Seramikten ağırlık parçası	BT IV I C	Ev-4

219	3174	1070	G-9	V/e	63,68	63,68	Kaşık	Seramik	Kaşık	BT IV I C	Ev-4
220	3144/C	1070	G-9	I-VII/b-g	63,97	63,80	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV I C	Ev-4
221	3173	1070	G-9	VI/e	63,79	63,79	Fincan	Seramik	Fincan	BT IV I C	Ev-4
222	3144/A	1070	G-9	I-VII/b-g	63,97	63,8	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-4
223	3164/A	1070	G-9	I-VI/b-g	63,89	63,59	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-4
224	3164/B	1070	G-9	I-VI/b-g	63,89	63,59	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-4
225	3171	1070	G-9	I/f	63,62	63,62	Çanak	Seramik	Makara kulplu çanak, bir kısmı tahrip olmuş	BT IV I C	Ev-4
226	3176	1070	G-9	VII/g	63,81	63,81	Ezme taşı	Taş	Ezme taşı	BT IV I C	Ev-4
227	3185	1072	G-9	III/g	63,42	63,42	Dilgi	Çakmaktaşı	İki tarafı keskinleştirilmiş çift sırtlı dilgi	BT IV II A	Ev-21-22
228	3180/A	1072	G-9	I-VII/b-g	63,50	63,38	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-21-22
229	3196	1073	G-9	VI/e	63,58	63,58	Saç kıskacı	Bakır	Arsenikli bakırdan saç kıskacı	BT IV I C	Ev-4
230	3200	1073	G-9	VI/b	63,53	63,53	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-21-22
231	3192/A	1073	G-9	I-VII/b-g	63,38	63,34	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-21-22
232	3192/B	1073	G-9	I-VII/b-g	63,38	63,34	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-21-22
233	3042	1074	G-9	X/b	64,97	64,97	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek yüzü işlenmiş kesici	BT IV I A	Ev-4
234	3043	1074	G-9	X/b	64,97	64,97	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I A	Ev-4
235	3054/A	1074	G-9	IX-X/e-f	64,87	64,8	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-4
236	3047	1074	G-9	IX/d	64,89	64,89	Öğütme taşı	Taş	Oval formlu yarısı kırık öğütme taşı	BT IV I A	Ev-4
237	3236/A	1076	G-9	VIII-X/c-d	64,75	64,51	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
238	3199	1078	G-9	IX/b	64,32	64,32	Dilgi	Obsidyen	İki uçu keskinleştirilmiş, tek sırtlı dilgi	BT IV I B	Ev-4
239	3225	1078	G-9	IX/b	63,97	63,97	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I B	Ev-4
240	3244	1078	G-9	IX/f	64,37	64,37	Dilgi	Obsidyen	İki tarafı keskinleştirilmiş çift sırtlı dilgi	BT IV I B	Ev-4
241	3224	1078	G-9	IX/b	63,99	63,99	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I B	Ev-4
242	3223/C	1078	G-9	IX-X/a-c	64,09	63,99	Pithos	Seramik	Pithos parçaları	BT IV I B	Ev-4
243	3223/A	1078	G-9	IX-X/a-c	64,09	63,99	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
244	3223/B	1078	G-9	IX-X/a-c	64,09	63,99	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
245	3241/A	1078	G-9	VIII-X/c-d	64,42	64,39	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
246	3217	1078	G-9	IX/b	64,20	64,20	Ezme taşı	Taş	Ezme taşı	BT IV I B	Ev-4
247	3247	1079	G-9	X/e	63,79	63,79	Öğütme taşı	Taş	Oval formlu öğütme taşı	BT IV I C	Ev-4
248	3020	1080	G-9	IX/f	65,17	65,17	Figürin	Pişmiş Toprak	Hayvan biçimli figürin	BT IV I A	Ev-4
249	3022	1080	G-9	VII/j	65,00	65,00	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Sokak
250	3012/C	1080	G-9	III-X/g-j	65,22	65,12	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV I A	Sokak
251	3012/A	1080	G-9	III-X/g-j	65,22	65,12	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
252	3012/B	1080	G-9	III-X/g-j	65,22	65,12	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
253	3012/A	1080	G-9	III-X/g-j	65,22	65,12	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Sokak
254	3030	1080	G-9	IV/i	64,83	64,83	Çanak	Seramik	3/4 korunmuş, tripot ayaklı küçük çanak	BT IV I A	Sokak
255	3031	1081	G-9	III/h	64,84	64,84	Ağırlık	Pişmiş toprak	Seramikten disk biçimli yarıdan fazlası kırık ortası delik	BT IV I A	Sokak

256	3040/A	1082	G-9	III-X/g-j	64,75	64,73	Ağırlık	Pişmiş toprak	2/3 kırık, yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I B	Sokak
257	3041/A	1082	G-9	I-II/h-j	64,81	64,74	Ağırlık	Pişmiş toprak	2/3 kırık, yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I B	Sokak
258	3040/B	1082	G-9	III-X/g-j	64,75	64,73	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV I B	Sokak
259	3050/A	1082	G-9	V-VI/h	64,78	64,71	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
260	3050/B	1082	G-9	V-VI/h	64,78	64,71	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
261	3059	1082	G-9	VII/h	64,58	64,58	Öğütme taşı	Taş	Yarısı kırık oval formlu öğütme taşı	BT IV I B	Sokak
262	3082	1083	G-9	III/h	64,45	64,45	Dilgi	Çakmaktaşı	Kırık dilgi parçası	BT IV I B	Sokak
263	3048	1083	G-9	VI/h	64,68	64,68	İğne	Gümüş	Gümüş iğne, yuvarlak kesitli küresel başlı	BT IV I B	Sokak
264	3097	1083	G-9	I-II/h-j	64,45	64,28	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan disk biçimli ağırşak parçası	BT IV I B	Sokak
265	3062/A	1083	G-9	III-VII/h-i	64,65	64,51	Ağırlık	Pişmiş toprak	2/3 kırık yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I B	Sokak
266	3063	1083	G-9	VIII/h	64,64	64,64	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan, yuvarlak biçimlii ortası delik ağırlık	BT IV I B	Sokak
267	3065	1083	G-9	VIII/h	64,64	64,64	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan yarısı kırık ortası delik ağırlık	BT IV I B	Sokak
268	3081/A	1083	G-9	III/g-h	64,43	64,33	Ağırlık	Pişmiş toprak	Seramikten ağırlık parçası	BT IV I B	Sokak
269	3095/A	1083	G-9	I-II/h-j	64,45	64,28	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap parçası	BT IV I B	Sokak
270	3061/A	1083	G-9	VIII-X/g-h	64,75	64,55	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
271	3061/B	1083	G-9	VIII-X/g-h	64,75	64,55	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
272	3061/C	1083	G-9	VIII-X/g-h	64,75	64,55	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
273	3072/A	1083	G-9	VII-X/g-h	64,55	64,48	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
274	3072/B	1083	G-9	VII-X/g-h	64,55	64,48	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
275	3072/C	1083	G-9	VII-X/g-h	64,55	64,48	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
276	3072/D	1083	G-9	VII-X/g-h	64,55	64,48	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
277	3073/A	1083	G-9	II-IV/g-h	64,51	64,43	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
278	3073/B	1083	G-9	II-IV/g-h	64,51	64,43	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
279	3073/C	1083	G-9	II-IV/g-h	64,51	64,43	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
280	3083	1083	G-9	III/j	64,45	64,45	Ezme taşı	taş	Ezme taşı	BT IV I B	Sokak
281	3086	1083	G-9	III-X/g-h	64,38	64,38	Ezme taşı	taş	Ezme taşı	BT IV I B	Sokak
282	3094	1084	G-9	X/h	64,26	64,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Sokak
283	3205	1084	G-9	VII/i	64,03	64,03	Pota	Pişmiş Toprak	Dikdörtgen biçimli yarısı kırık oluklu pota	BT IV I B	Sokak
284	3120	1084	G-9	I/i	64,17	64,17	Ağırlık	Pişmiş toprak	Disk biçimli yarısı kırık ağırlık,	BT IV I B	Sokak
285	3124	1084	G-9	I-VIII/g-h	64,26	64,07	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yarısı kırık ağırlık	BT IV I B	Sokak
286	3115/B	1084	G-9	I-VIII/g-h	64,26	64,07	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
287	3105/A	1084	G-9	I-III/h-j	64,28	64,23	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
288	3111/A	1084	G-9	I-IV/h-j	64,23	64,19	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
289	3113/A	1084	G-9	IV-VIII/h-i	64,33	64,26	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
290	3113/B	1084	G-9	IV-VIII/h-i	64,33	64,26	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
291	3115/A	1084	G-9	I-VIII/g-h	64,26	64,07	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
292	3211	1086	G-9	VIII/i	64,00	64,00	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-5

293	3117	1086	G-9	III/i	64,07	64,07	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik gövdeli ağırşak	BT IV I C	Ev-5
294	3170	1086	G-9	V/h	64,09	63,52	Ağırşak	Pişmiş toprak	Basık küresel gövdeli ağırşak	BT IV I C	Ev-5
295	3204	1086	G-9	VI/i	64,01	64,01	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-5
296	3165/A	1086	G-9	I-VIII/h-j	64,09	63,52	Testi	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
297	3165/A	1086	G-9	I-VIII/h-j	64,09	63,52	Testi	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
298	3127/B	1086	G-9	I-VIII/h	64,07	63,87	Pithos	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
299	3179/B	1086	G-9	V-VIII/h-j	64,08	63,52	Pithos	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
300	3136	1086	G-9	II/i	63,91	63,91	Kepçecik	Seramik	Sapı kırık kepçecik	BT IV I C	Ev-5
301	3127/A	1086	G-9	I-VIII/h	64,07	63,87	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
302	3179/A	1086	G-9	V-VIII/h-j	64,08	63,52	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
303	3208/A	1086	G-9	VI-VIII/h-i	64,01	63,62	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
304	3208/B	1086	G-9	VI-VIII/h-i	64,01	63,62	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
305	3208/C	1086	G-9	VI-VIII/h-i	64,01	63,62	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
306	3213/A	1086	G-9	VI-IX/g-i	63,70	63,68	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-5
307	3207	1086	G-9	VII/h	63,99	63,99	Taş balta	Taş	Yeşil taştan balta	BT IV I C	Ev-5
308	3206	1086	G-9	VIII/i	64,09	64,09	Öğütme taşı	Taş	İki kenarı yassı, yuvarlak kesitli öğütme taşı	BT IV I C	Ev-5
309	3210	1087	G-9	VI/i	63,53	63,53	Ağırşak	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş ağırşak	BT IV II A	Ev-21-22
310	3209/A	1087	G-9	I-VI/g-i	63,52	63,30	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-21-22
311	3188/A	1088	G-9	VIII-X/h-j, IV-V/i-j	64,86	64,7	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Sokak
312	3193	1088	G-9	IX/h	64,77	64,77	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli yarısı korunmuş ağırşak	BT IV I B	Sokak
313	3060/A	1088	G-9	V-VII/i-j	64,73	64,46	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV I B	Sokak
314	3194/K	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
315	3191/A	1088	G-9	IV-V/i-j,VIII-X/h-j	64,89	64,26	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
316	3194/A	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
317	3194/B	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
318	3194/C	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
319	3194/D	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
320	3194/E	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
321	3194/F	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
322	3194/G	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
323	3194/H	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
324	3194/İ	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
325	3203/A	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,22	64,09	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
326	3203/B	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,22	64,09	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Sokak
327	3194/A	1088	G-9	VI-VIII/h-i	64,80	64,57	Çekiç	Taş	Oval kesitli işlenmiş, kırık durumda taş çekiç	BT IV I B	Sokak
328	3195	1088	G-9	VI/i	64,62	64,62	Boncuk	Taş	Ortası delik taş boncuk	BT IV I B	Sokak
329	3227	1093	G-9	II/b	63,51	63,51	Zincir	Bakır	Bakır zincir 5 adet spiral halkadan oluşmaktadır.	BT IV I C	Sokak

330	3237	1093	G-9	I/b	63,40	63,40	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Sokak
331	3229/A	1093	G-9	I-II/a-b, IV-V/a-b	63,79	63,48	Ağırlık	Pişmiş toprak	1/4 korunmuş ortası delik yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV I C	Sokak
332	3235/A	1093	G-9	I-II/a-b, IV-V/a-b	63,48	63,37	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Sokak
333	3229/B	1093	G-9	I-II/a-b, IV-V/a-b	63,79	63,48	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Sokak
334	3234	1094	G-9	I/a	63,65	63,65	Çanak	Seramik	Üzeri bezeli, tripot kap parçası	BT IV I C	Sokak
335	9017	1095	F-9	IX/e	63,60	63,60	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I C	Ev-4
336	9014	1095	F-9	IX/d	63,80	63,80	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV I C	Ev-4
337	9012	1095	F-9	IX/d	63,89	63,89	Balta	Taş	Siyah taştan uç kısmı keskinleştirilmiş yassı minyatür balta	BT IV I C	Ev-4
338	9026/A	1096	F-9	VII-VIII/c-d	64,63	63,96	Pithos	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-4
339	9010	1097	F-9	VIII/b	64,13	64,13	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı tek tarafı işlenmiş dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
340	9016	1097	F-9	VIII-IX/e-g	63,61	63,61	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgiciği	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
341	9022	1097	F-9	VIII-IX/e-g	63,72	63,41	Dilgi	Çakmaktaşı	Çakmaktaşı silika parlaksız orak dilgiciği	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
342	9025	1097	F-9	VIII/d	63,35	63,35	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgiciği	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
343	9033	1097	F-9	VIII/e	63,21	63,21	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
344	9041	1097	F-9	IX/i	63,02	63,02	Dilgi	Çakmaktaşı	Vurma düzlemi kaldırılmış basit orak dilgiciği	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
345	9054	1097	F-9	VIII/b	63,42	63,42	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
346	9055	1097	F-9	IX/e	63,43	63,43	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
347	9056	1097	F-9	VIII/h	63,26	63,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
348	9020/A	1097	F-9	VI-IX/a-d	64,02	63,41	Fibula	Kemik	Kemik parçası	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
349	9044	1097	F-9	VIII/c	64,03	64,03	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
350	9053	1097	F-9	VIII/e	62,95	62,95	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
351	9042	1097	F-9	VIII/d	63,93	63,93	Pota	Pişmiş Toprak	Pota	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
352	9058	1097	F-9	VIII/g	62,74	62,74	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
353	9386	1098	F-9	VI/a	63,15	63,15	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
354	9388	1098	F-9	VII/b	62,89	62,89	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
355	9389	1098	F-9	VII/c	63,01	63,01	Dilgi	Çakmaktaşı	Gövdesi korunmuş dilgicik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
356	9390	1098	F-9	VII/b	62,89	62,89	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
357	9369	1098	F-9	VI/c	63,25	63,25	Mikrolit	Çakmaktaşı	Mikrolit	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
358	9381	1098	F-9	V/a	62,61	62,61	Mikrolit	Çakmaktaşı	Yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
359	9377	1098	F-9	VII/c	62,78	62,78	İğne	Kemik	Kemik iğne	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
360	9375	1098	F-9	VIII/b	63,39	63,39	Kemik alet	Kemik	İşlenmiş kemik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
361	9373	1098	F-9	IX/a	63,66	63,66	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
362	9374	1098	F-9	VIII/a	63,41	63,41	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik distal kısmı eksik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
363	9379	1098	F-9	VI/c	62,75	62,75	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
364	9382	1098	F-9	VI/c	62,48	62,48	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik proximal kısmı eksik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
365	9385	1098	F-9	V/a	62,51	62,51	Dilgi	Obsidyen	Gövdesi korunmuş dilgicik	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
366	9370/A	1098	F-9	VIII-IX/a-c	64,16	62,85	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı

367	9370/B	1098	F-9	VIII-IX/a-c	64,16	62,85	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
368	9060	1099	F-9	IX/h	62,90	62,90	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
369	9061/A	1099	F-9	V-IX/h-j	62,90	62,53	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli deliksiz ağırlık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
370	9065	1100	F-9	VI/d	62,55	62,55	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
371	9064	1100	F-9	VI/f	62,56	62,56	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
372	9067	1100	F-9	VII/d	62,58	62,58	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
373	9063	1100	F-9	VI/e	62,55	62,55	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ortası delik ağırlık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
374	9078	1100	F-9	VI/i	62,53	62,53	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
375	9080	1101	F-9	VII-VIII/d-j, V-VI/f-j	62,49	62,40	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
376	9090	1101	F-9	VI/h	62,19	62,19	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
377	9094	1101	F-9	VI/j	62,14	62,14	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
378	9097	1101	F-9	VI/e	61,96	61,96	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
379	9107	1101	F-9	VI/d	61,66	61,66	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
380	9114	1101	F-9	IV/d	61,50	61,50	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
381	9085	1101	F-9	VII/d	62,33	62,33	Tel	Gümüş	Gümüş tel iki parça halinde	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
382	9098	1101	F-9	VII/d	61,98	61,98	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
383	9102	1101	F-9	VI/f	61,81	61,81	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
384	9111	1101	F-9	VII/d	62,04	62,04	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltili dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
385	9112	1101	F-9	IV/g	61,52	61,52	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
386	9113	1101	F-9	IV/g	61,53	61,53	Dilgi	Obsidyen	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
387	9070/A	1101	F-9	V-VI/d-e, V-VIII/f-j	62,62	62,49	Pota	Pişmiş Toprak	Pota parçası	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
388	9083	1101	F-9	VIII/i	62,27	62,27	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
389	9069	1101	F-9	V-VI/d-e, V-VIII/f-j	62,76	62,62	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ağırlık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
390	9095	1101	F-9	VI/e	62,11	62,11	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli 1/4 korunmuş ağırlık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
391	9110	1101	F-9	IV/f	61,53	61,53	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırlık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
392	9093	1101	F-9	V/e	62,12	62,12	Kaşık	Seramik	Kaşık	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
393	9126	1103	F-9	VI/i	61,37	61,37	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
394	9125/A	1103	F-9	VI-VIII/d-j	61,43	61,34	Testi	Seramik	Gaga ağızlı testiye ait boyun parçası	BT IV II A	F-9 İşlik Alanı
395	9139	1104	F-9	VIII/i	61,25	61,25	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
396	9141	1104	F-9	VIII/i	61,26	61,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Çakmaktaşından medial kısmı korunmuş düzeltili dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
397	9143	1104	F-9	VIII/h	61,30	61,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
398	9146	1104	F-9	VII/h	61,30	61,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Çakmaktaşı tamamı korunmuş sırtlı orak dilgisi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
399	9148	1104	F-9	V/e	61,16	61,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
400	9150	1104	F-9	VIII/e	61,98	61,98	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
401	9179	1104	F-9	V/d	60,90	60,90	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
402	9180	1104	F-9	IV-V/d-j, VI/d	61,08	60,98	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
403	9177	1104	F-9	V/h	60,97	60,97	Kemik alet	Kemik	Kemik alet	BT IV II B	F-9 Açık Alan

404	9135	1104	F-9	VII/e	61,24	61,24	Bız	Kemik	Bir tarafı yuvarlatılmış, diğer tarafı kırık kemik alet	BT IV II B	F-9 Açık Alan
405	9140	1104	F-9	VIII/e	61,29	61,29	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
406	9142	1104	F-9	VIII/h	61,32	61,32	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
407	9175	1104	F-9	VI/e	60,94	60,94	Dilgi	Obsidyen	Tek sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
408	9104	1104	F-9	IV-V/d	61,26	61,26	İdol	Pişmiş Toprak	İdol	BT IV II B	F-9 Açık Alan
409	9178	1104	F-9	VI/d	60,89	60,89	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II B	F-9 Açık Alan
410	9138	1104	F-9	VIII/e	61,28	61,28	Ağırşak	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş ağırşak	BT IV II B	F-9 Açık Alan
411	9149	1104	F-9	VIII/e	61,98	61,98	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan 1/4 korunmuş ağırlık	BT IV II B	F-9 Açık Alan
412	9271/A	1104	F-9	VI/e-f	61,23	60,37	Kaşık	Seramik	Kaşık	BT IV II B	F-9 Açık Alan
413	9154	1106	F-9	VIII/e	61,34	61,34	Bız	Kemik	Kemik alet	BT IV II B	Ev-30
414	9170	1107	F-9	VII/f	61,08	61,08	Dilgi	Obsidyen	Tek sırtlı dilgi	BT IV II B	Ev-30
415	9176	1109	F-9	III/a	61,05	61,05	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
416	9159	1109	F-9	III/a	61,20	61,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II B	F-9 Açık Alan
417	9168	1109	F-9	III/a	61,13	61,13	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II B	F-9 Açık Alan
418	9169	1109	F-9	III/a	61,14	61,14	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II B	F-9 Açık Alan
419	9255	1110	F-9	VI/g-h	60,95	60,22	Tel	Bakır	Bakır tel parçası	BT IV II B	F-9 Açık Alan
420	9182	1110	F-9	V/g	60,86	60,86	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş budanmış orak dilgisi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
421	9184	1110	F-9	V/d	60,82	60,82	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
422	9188	1110	F-9	V/e	60,67	60,67	Dilgi	Çakmaktaşı	Üç tarafı işlenmiş kesici	BT IV II B	F-9 Açık Alan
423	9251	1110	F-9	VI/g	60,63	60,63	Dilgi	Çakmaktaşı	Distal kısmı eksik düzeltili dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
424	9254	1110	F-9	VI/g-h	60,95	60,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
425	9256	1110	F-9	VI/e	60,94	60,94	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
426	9257	1110	F-9	VI/e	60,88	60,88	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
427	9183	1110	F-9	V/d	60,81	60,81	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
428	9200	1110	F-9	V/e	60,52	60,52	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş mikrolit	BT IV II B	F-9 Açık Alan
429	9258	1110	F-9	VI/e	60,82	60,82	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
430	9253	1110	F-9	VI/g-h	60,95	60,22	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II B	F-9 Açık Alan
431	9202	1110	F-9	IV/h	60,61	60,61	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV II B	F-9 Açık Alan
432	9203	1110	F-9	IV/d	60,59	60,59	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV II B	F-9 Açık Alan
433	9191	1110	F-9	V/d	60,68	60,68	Kolye tanesi	Taş	Amulet biçimli taştan kolye parçası	BT IV II B	F-9 Açık Alan
434	9187	1110	F-9	IV/g	60,76	60,76	Boncuk	Taş	Siyah renkli taştan yapılmış yassı boncuk tanesi	BT IV II B	F-9 Açık Alan
435	9292	1122	F-9	VI/e	60,16	60,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgileri	BT IV II B	F-9 Açık Alan
436	9292/1	1122	F-9	VI/e	60,16	60,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgileri	BT IV II B	F-9 Açık Alan
437	9292/2	1122	F-9	VI/e	60,16	60,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgileri	BT IV II B	F-9 Açık Alan
438	9292/3	1122	F-9	VI/e	60,16	60,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgileri	BT IV II B	F-9 Açık Alan
439	9292/4	1122	F-9	VI/e	60,16	60,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgileri	BT IV II B	F-9 Açık Alan
440	9289	1122	F-9	VI/e	60,43	60,43	Boncuk	Pişmiş Toprak	Çift konik biçimli boncuk	BT IV II B	F-9 Açık Alan

441	30025	1133	F-8	VII/h	63,92	63,92	Dilgi	Çakmaktaşı	Çakmaktaşından medial kısmı korunmuş çontuklu alet	BT IV I C	Ev-2
442	30057	1133	F-8	IX/j	64,19	64,19	Dilgi	Çakmaktaşı	İki kenarı düzeltili dilgi	BT IV I C	Ev-2
443	30062	1133	F-8	VIII/d	64,01	64,01	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
444	30070	1133	F-8	VIII/b	63,86	63,86	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
445	30081	1133	F-8	VII/a	63,55	63,55	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
446	30024	1133	F-8	VII/j	64,03	64,03	Fibula	Kemik	İşlenmiş kemik Fibula	BT IV I C	Ev-2
447	30077	1133	F-8	VIII/e	63,75	63,75	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV I C	Ev-2
448	30032	1133	F-8	VI/c	63,68	63,68	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
449	30039	1133	F-8	VI/e	63,75	63,75	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-2
450	30058	1133	F-8	IX/b	64,11	64,11	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV I C	Ev-2
451	30061	1133	F-8	VIII/c	64,01	64,01	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-2
452	30071	1133	F-8	VIII/e	63,89	63,89	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-2
453	30074	1133	F-8	VII/c	63,74	63,74	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
454	30074/1	1133	F-8	VII/c	63,74	63,74	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
455	30075	1133	F-8	VII/b	63,68	63,68	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-2
456	30076	1133	F-8	VIII/c	63,75	63,75	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-2
457	30014	1133	F-8	VIII/f	64,04	64,04	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırlık parçası	BT IV I C	Ev-2
458	30052	1133	F-8	VIII/e	64,24	64,24	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV I C	Ev-2
459	30059	1133	F-8	VIII/f	64,21	64,21	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş ağırlık	BT IV I C	Ev-2
460	30056	1133	F-8	IX/b	64,23	64,15	Öğütme taşı	Taş	Yarısı korunmuş öğütme taşı	BT IV I C	Ev-2
461	30069	1133	F-8	VIII/e	63,97	63,85	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV I C	Ev-2
462	30069/1	1133	F-8	VIII/e	63,97	63,85	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV I C	Ev-2
463	30034	1133	F-8	VII/a	63,68	63,68	Ağırlık	Taş	Taş ağırlık	BT IV I C	Ev-2
464	30116	1136	F-8	IX/g	64,24	64,24	Kaşık	Seramik	Pişmiş topraktan kaşık	BT IV I B	Ev-2
465	30050	1137	F-8	VIII/c-d	64,67	64,45	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I B	Ev-2
466	30046	1137	F-8	VIII/d	64,67	64,59	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV I B	Ev-2
467	30120/A	1138	F-8	VII-IX/f-i	63,86	63,75	Üzüm çekirdeği	Botanik	Botanik örneği, üzüm çekirdekleri	BT IV I C	Ev-2
468	30118/A	1138	F-8	VII-IX/f-i	63,96	63,86	Dilgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş yarım ay biçimli mikrolit	BT IV I C	Ev-2
469	30119	1138	F-8	VIII/g	63,89	63,89	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-2
470	30110/C	1139	F-8	VIII-IX/g	64,72	64,05	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-2
471	30110/A	1139	F-8	VIII/g	64,35	64,35	Salyangoz kabukları	Salyangoz	Salyangoz parçaları, Küllü alan içerisinde	BT IV I C	Ev-2
472	30101/A	1140	F-8	IV-IX/f-j	63,25	63,25	Dilgi	Çakmaktaşı	Distal kısmı korunmuş dilgi	BT IV II A	Ev-23
473	30104	1140	F-8	VI/e	63,38	63,38	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
474	30105/A	1140	F-8	IV-IX/a-e	63,35	63,25	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	Geyik boynuzundan alet	BT IV II A	Ev-23
475	30103/A	1140	F-8	IV-IX/a-e	63,35	63,35	Kemik alet	Kemik	kaburga kemiğinden alet	BT IV II A	Ev-23
476	30108	1140	F-8	VIII/f	63,33	63,33	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
477	30114	1140	F-8	IX/f	63,23	63,23	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23

478	30117	1140	F-8	VII/d	63,19	63,19	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
479	30111/B	1141	F-8	VII/b	63,22	63,22	Üzüm çekirdeği	Botanik	Botanik örneği, üzüm çekirdekleri	BT IV II A	Ev-23
480	30134/C	1141	F-8	VII/b	63,15	63,15	Üzüm çekirdeği	Botanik	Botanik örneği, üzüm çekirdekleri	BT IV II A	Ev-23
481	30133/A	1141	F-8	VII/e	63,38	63,38	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23
482	30133/C	1141	F-8	VII/f	63,19	63,19	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23
483	30134/D	1141	F-8	VII/b	63,15	63,15	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23
484	30141/D	1141	F-8	IX/f	63,13	63,13	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23
485	30092/B	1141	F-8	IV-IX/a-e	63,53	63,45	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
486	30093	1141	F-8	VI/b	63,46	63,46	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik basit orak dilgisi dilgi	BT IV II A	Ev-23
487	30097/B	1141	F-8	IV-IX/a-e	63,45	63,40	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgiciği	BT IV II A	Ev-23
488	30100	1141	F-8	VI/b	63,40	63,40	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A	Ev-23
489	30102/D	1141	F-8	VII-IX/c-e	63,76	63,45	Dilgi	Çakmaktaşı	Gövdesi korunmuş dilgicik	BT IV II A	Ev-23
490	30102/E	1141	F-8	VII-IX/c-e	63,76	63,45	Dilgi	Çakmaktaşı	Distal kısmı eksik dilgi	BT IV II A	Ev-23
491	30102/G	1141	F-8	VII-IX/c-e	63,76	63,45	Dilgi	Çakmaktaşı	Çakmaktaşı ön kazıyıcı	BT IV II A	Ev-23
492	30111/H	1141	F-8	VI-IX/a-g	63,32	63,2	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A	Ev-23
493	30111/İ	1141	F-8	VI-IX/a-g	63,23	63,23	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A	Ev-23
494	30111/J	1141	F-8	VII/b	63,28	63,28	Dilgi	Çakmaktaşı	Distal kısmı korunmuş orak dilgisi	BT IV II A	Ev-23
495	30141/F	1141	F-8	VII/h	63,10	63,10	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı korunmuş dilgi	BT IV II A	Ev-23
496	30170	1141	F-8	VI/a	63,26	63,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
497	30171/C	1141	F-8	VIII/e	63,40	63,40	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
498	30102/F	1141	F-8	VII-IX/c-e	63,76	63,45	Mikrolit	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	Ev-23
499	30087	1141	F-8	VIII/g	63,59	63,59	Halka	Kurşun	Kurşun halka	BT IV II A	Ev-23
500	30092/A	1141	F-8	IV-IX/a-e	63,53	63,45	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
501	30097/A	1141	F-8	IV-IX/a-e	63,45	63,45	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
502	30097/D	1141	F-8	IV-IX/a-e	63,42	63,42	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
503	30097/D	1141	F-8	VII/b	63,42	63,42	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
504	30102/A	1141	F-8	VII-IX/c-e	63,76	63,45	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
505	30102/C	1141	F-8	IX/d	63,48	63,48	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
506	30111/A	1141	F-8	VI-IX/a-g	63,32	63,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası, kırmızı yanık alan üzerinde	BT IV II A	Ev-23
507	30111/C	1141	F-8	VIII/e	63,32	63,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
508	30111/D	1141	F-8	VI-IX/a-g	63,32	63,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
509	30111/D	1141	F-8	VI-IX/a-g	63,32	63,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
510	30111/F	1141	F-8	VII/c	63,32	63,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
511	30134/A	1141	F-8	VI-VII/a-f	63,28	63,28	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
512	30134/B	1141	F-8	VII/b	63,22	63,22	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
513	30141/B	1141	F-8	IX/e	63,13	63,13	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
514	30141/C	1141	F-8	IX/e	63,17	63,17	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23

515	30141/E	1141	F-8	IX/f	63,12	63,12	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
516	30097/C	1141	F-8	IV-IX/a-e	63,45	63,40	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
517	30098	1141	F-8	VII/c	63,38	63,38	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
518	30099	1141	F-8	VIII/f	63,55	63,55	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
519	30102/B	1141	F-8	VIII/d	63,61	63,61	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
520	30102/H	1141	F-8	VII-IX/c-e	63,76	63,45	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
521	30111/G	1141	F-8	VI-IX/a-g	63,32	63,20	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
522	30133/B	1141	F-8	VII/f	63,19	63,19	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
523	30134/E	1141	F-8	VI-VII/a-f	63,28	63,15	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
524	30137	1141	F-8	IX/g-h	63,38	63,19	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgi	BT IV II A	Ev-23
525	30141/A	1141	F-8	VIII/d	63,13	63,13	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
526	30141/G	1141	F-8	VIII/g	63,10	63,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
527	30171/A	1141	F-8	VIII/f	62,75	62,75	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
528	30171/B	1141	F-8	VIII/e	62,92	62,92	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
529	30095	1141	F-8	VII/f	63,47	63,47	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırşak	BT IV II A	Ev-23
530	30136	1141	F-8	VII/b	63,22	63,22	Pyxise	Seramik	Kazıma bezekli Pyxis parçası	BT IV II A	Ev-23
531	30123/D	1142	F-8	VIII/g	63,29	63,29	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23
532	30042	1142	F-8	VIII/h	63,37	63,37	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
533	30122/C	1142	F-8	VII-IX/f-i	63,66	63,47	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı korunmuş dilgi	BT IV II A	Ev-23
534	30122/D	1142	F-8	VII-IX/f-i	63,66	63,47	Dilgi	Çakmaktaşı	Gövdesi korunmuş dilgi	BT IV II A	Ev-23
535	30123/E	1142	F-8	VIII/h	63,30	63,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A	Ev-23
536	30127/E	1142	F-8	IX/h	63,15	63,15	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
537	30122/B	1142	F-8	VII/g	63,54	63,54	Delgi	Çakmaktaşı	Delgi	BT IV II A	Ev-23
538	30127/D	1142	F-8	VII/h	63,15	63,15	Delgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş delgi	BT IV II A	Ev-23
539	30127/G	1142	F-8	VII-IX/f-i	63,15	63,15	Spatula	Kemik	Orta kaburga kemiğinden spatula	BT IV II A	Ev-23
540	30127/F	1142	F-8	VII-IX/f-i	63,15	63,15	İğne	Kemik	Tamamlanmamış kemik iğne	BT IV II A	Ev-23
541	30123/B	1142	F-8	VIII/i	63,37	63,37	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
542	30121/B	1142	F-8	VII/h	63,66	63,66	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı korunmuş dilgi	BT IV II A	Ev-23
543	30121/C	1142	F-8	VII/h	63,66	63,66	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
544	30122/A	1142	F-8	VII/g	63,54	63,54	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
545	30123/A	1142	F-8	VIII/h	63,47	63,47	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
546	30123/C	1142	F-8	VIII/h	63,37	63,37	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
547	30127/A	1142	F-8	VIII/g	63,15	63,15	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
548	30127/B	1142	F-8	VIII/i	63,15	63,15	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
549	30127/C	1142	F-8	VIII/h	63,15	63,15	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
550	30150	1142	F-8	VIII/h	63,41	63,41	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
551	30124	1142	F-8	VIII/h	63,47	63,47	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV II A	Ev-23

552	30126	1142	F-8	VII/h	63,37	63,37	Ağırşak	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş ağırşak	BT IV II A	Ev-23
553	30128	1142	F-8	VIII/g	63,15	63,15	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırşak	BT IV II A	Ev-23
554	30174	1142	F-8	VIII/f	63,33	63,33	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II A	Ev-23
555	30143/C	1143	F-8	IV/e	62,78	62,78	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	İşlik Alanı
556	30130/A	1143	F-8	III-V/f-j	63,12	62,99	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
557	30139/A	1143	F-8	IV/g	62,84	62,84	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
558	30144/B	1143	F-8	IV/d	62,75	62,75	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı korunmuş dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
559	30144/C	1143	F-8	III/d	62,79	62,79	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı korunmuş dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
560	30143/A	1143	F-8	IV/c	62,81	62,81	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	İşlik Alanı
561	30144/A	1143	F-8	IV/d	62,75	62,75	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	İşlik Alanı
562	30139/B	1143	F-8	IV/g	62,84	62,84	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
563	30140	1143	F-8	IV/g	62,84	62,84	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
564	30143/B	1143	F-8	IV/d	62,80	62,80	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
565	30143/D	1143	F-8	IV/e	62,80	62,80	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
566	30189/B	1144	F-8	IV/h	62,12	62,12	Tel	Bakır	Bakır tel parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
567	30163/A	1144	F-8	III/a	62,53	62,53	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
568	30163/C	1144	F-8	III/f	62,47	62,47	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
569	30167/G	1144	F-8	III/c	62,40	62,40	Dilgi	Çakmaktaşı	Distal kısmı eksik dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
570	30178/A	1144	F-8	IV/f	62,28	62,28	Dilgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A	İşlik Alanı
571	30178/D	1144	F-8	V/i	62,26	62,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
572	30179/B	1144	F-8	II/c	62,28	62,28	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
573	30180/B	1144	F-8	IV/g	62,16	62,16	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
574	30180/C	1144	F-8	II-V/f-j	62,28	62,18	Dilgi	Çakmaktaşı	Ön kazıyıcı	BT IV II A	İşlik Alanı
575	30182/C	1144	F-8	III/h	62,13	62,13	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A	İşlik Alanı
576	30187/D	1144	F-8	IV/a	61,98	61,98	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A	İşlik Alanı
577	30188	1144	F-8	V/g	62,12	62,12	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
578	30197/C	1144	F-8	I-V/f-j	61,89	61,80	Dilgi	Çakmaktaşı	Uç	BT IV II A	İşlik Alanı
579	30193/A	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Mikrolit	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
580	30193/B	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Mikrolit	Çakmaktaşı	Proximal kısmı eksik mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
581	30193/D	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Mikrolit	Çakmaktaşı	Yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
582	30193/E	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Mikrolit	Çakmaktaşı	Yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
583	30193/G	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Mikrolit	Çakmaktaşı	Mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
584	30197/D	1144	F-8	I-V/f-j	61,89	61,80	Mikrolit	Çakmaktaşı	Yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
585	30193/H	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
586	30195/B	1144	F-8	I-V/a-e	61,98	61,90	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
587	30197/A	1144	F-8	I-V/f-j	61,89	61,80	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
588	30198/A	1144	F-8	I-V/a-e	61,90	61,84	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı

589	30167/F	1144	F-8	III-V/a-j	62,47	62,40	Dilgi	Çört	Çört dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
590	30198/C	1144	F-8	I-V/a-e	61,90	61,84	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	Geyik boynuzundan alet	BT IV II A	İşlik Alanı
591	30191	1144	F-8	IV/e	61,96	61,96	Bız	Kemik	Kemik bız	BT IV II A	İşlik Alanı
592	30167/B	1144	F-8	III/b	62,43	62,43	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
593	30190/F	1144	F-8	III/h	62,00	62,00	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
594	30190/H	1144	F-8	III/h	62,00	62,00	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
595	30198/B	1144	F-8	V/d	61,80	61,80	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
596	30196	1144	F-8	IV/c	61,88	61,88	Çekirdek	Obsidyen	Obsidyen çekidek	BT IV II A	İşlik Alanı
597	30154/A	1144	F-8	IV/i	62,65	62,65	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
598	30163/B	1144	F-8	IV/i	62,47	62,47	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
599	30163/D	1144	F-8	IV/h	62,47	62,47	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
600	30163/E	1144	F-8	IV/h	62,47	62,47	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
601	30167/A	1144	F-8	III/b	62,41	62,41	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
602	30167/C	1144	F-8	IV/b	62,40	62,40	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
603	30167/D	1144	F-8	V/b	62,40	62,40	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
604	30167/E	1144	F-8	III/d	62,39	62,39	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicikler	BT IV II A	İşlik Alanı
605	30167/H	1144	F-8	IV/b	62,40	62,40	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
606	30167/İ	1144	F-8	III/d	62,39	62,39	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicikler	BT IV II A	İşlik Alanı
607	30175/B	1144	F-8	IV/a	62,27	62,27	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
608	30178/B	1144	F-8	IV/h	62,28	62,28	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
609	30178/E	1144	F-8	III/i	62,26	62,26	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
610	30179/A	1144	F-8	V/a	62,28	62,28	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
611	30180/A	1144	F-8	IV/f	62,16	62,16	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
612	30181/B	1144	F-8	IV/d	62,11	62,11	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
613	30181/C	1144	F-8	IV/d	62,11	62,11	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
614	30181/D	1144	F-8	IV/e	62,07	62,07	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
615	30182/B	1144	F-8	III/f	62,07	62,07	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
616	30182/E	1144	F-8	III/f	62,07	62,07	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
617	30187/A	1144	F-8	IV/b	62,03	62,03	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
618	30187/C	1144	F-8	IV/e	61,96	61,96	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
619	30189/A	1144	F-8	V/j	62,12	62,12	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
620	30190/B	1144	F-8	IV/f	61,97	61,97	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
621	30190/C	1144	F-8	III/f	61,95	61,95	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicikler	BT IV II A	İşlik Alanı
622	30190/E	1144	F-8	IV/g	61,97	61,97	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
623	30190/İ	1144	F-8	IV/a	61,98	61,98	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
624	30190/J	1144	F-8	III/f	61,95	61,95	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicikler	BT IV II A	İşlik Alanı
625	30193/C	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı

626	30193/F	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
627	30193/K	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
628	30194	1144	F-8	III/h	62,06	62,06	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
629	30195/İ	1144	F-8	I-V/a-e	61,98	61,98	Pyxise	Pişmiş Toprak	Dolgu bezemeli pyxsis kap parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
630	30162	1144	F-8	III/h	62,53	62,53	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV II A	İşlik Alanı
631	30195/H	1144	F-8	I-V/a-e	61,98	61,90	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş ağırlık	BT IV II A	İşlik Alanı
632	30197/B	1144	F-8	I-V/f-j	61,80	61,80	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
633	30193/J	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
634	30175/D	1144	F-8	I-V/a-e	62,40	62,30	Cheese-pot	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	İşlik Alanı
635	30193/İ	1144	F-8	I-V/f-j	61,98	61,89	Cheese-pot	Seramik	Cheese pot- parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
636	30148/A	1144	F-8	III-V/f-j	62,82	62,72	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	İşlik Alanı
637	30178/F	1144	F-8	I-V/f-j	62,40	62,28	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	İşlik Alanı
638	30155	1145	F-8	V/h	63,66	63,66	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
639	30155/1	1145	F-8	V/h	63,66	63,66	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
640	30152/A	1145	F-8	V/g-i	62,95	62,76	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-23
641	30152/B	1145	F-8	V/g-i	62,95	62,76	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-23
642	30158	1146	F-8	IV/a	62,79	62,79	Dilgi	Çakmaktaşı	Sırtlı dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
643	30202	1147	F-8	IV/h	61,71	61,71	İğne	Bakır	Bakır iğne parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
644	30199/B	1147	F-8	I/c	61,74	61,74	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
645	30201/C	1147	F-8	V/i	61,72	61,72	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
646	30204/C	1147	F-8	III/i	61,62	61,62	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
647	30205/B	1147	F-8	II/e	61,56	61,56	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
648	30208/A	1147	F-8	IV/c	61,49	61,49	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	İşlik Alanı
649	30209/B	1147	F-8	IV/g	61,49	61,49	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
650	30210/B	1147	F-8	II/c	61,74	61,74	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
651	30210/G	1147	F-8	II/c	61,74	61,74	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
652	30212/D	1147	F-8	I-V/f-j	61,49	61,39	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı eksik ön kazıyıcı	BT IV II A	İşlik Alanı
653	30217	1147	F-8	IV/d	61,39	61,39	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A	İşlik Alanı
654	30203/A	1147	F-8	II/e	61,63	61,63	Mikrolit	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
655	30199/E	1147	F-8	I-V/a-e	61,84	61,74	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
656	30203/B	1147	F-8	I-V/a-e	61,74	61,62	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
657	30205/D	1147	F-8	I-V/a-e	61,62	61,56	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
658	30206/A	1147	F-8	I-V/f-j	61,62	61,58	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
659	30208/E	1147	F-8	I-V/a-e	61,58	61,49	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
660	30209/C	1147	F-8	I-V/f-j	61,58	61,49	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
661	30210/D	1147	F-8	II/a-e	64,02	61,49	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
662	30211/A	1147	F-8	IV-V/i-j	62,39	61,49	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı

663	30212/B	1147	F-8	I-V/f-j	61,49	61,39	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
664	30212/E	1147	F-8	I-V/f-j	61,49	61,39	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II A	İşlik Alanı
665	30210/G	1147	F-8	II/a-e	64,02	61,49	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	Geyik boynuzundan alet	BT IV II A	İşlik Alanı
666	30205/E	1147	F-8	I-V/a-e	61,62	61,56	Amulet	Kemik	kemikten amulet	BT IV II A	İşlik Alanı
667	30210/F	1147	F-8	II/a-e	64,02	61,49	Kemik alet	Kemik	Orta kaburga kemiğinden alet	BT IV II A	İşlik Alanı
668	30216/C	1147	F-8	I-V/a-e	61,49	61,39	Kemik alet	Kemik	Orta kaburga kemiğinden alet	BT IV II A	İşlik Alanı
669	30212/F	1147	F-8	IV/j	61,39	61,39	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
670	30213	1147	F-8	IV/h	61,43	61,43	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	İşlik Alanı
671	30215	1147	F-8	III/e	61,48	61,48	Çekirdek	Obsidyen	Obsidyen çekirdek	BT IV II A	İşlik Alanı
672	30199/A	1147	F-8	IV/d	61,72	61,72	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen Mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
673	30199/D	1147	F-8	I/g	61,84	61,84	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
674	30201/B	1147	F-8	V/i	61,72	61,72	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
675	30204/D	1147	F-8	V/c	61,62	61,62	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
676	30205/C	1147	F-8	IV/d	61,56	61,56	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
677	30208/C	1147	F-8	IV/c	61,49	61,49	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
678	30208/D	1147	F-8	V/d	61,47	61,47	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
679	30208/E	1147	F-8	V/d	61,47	61,47	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
680	30208/F	1147	F-8	IV/c	61,49	61,49	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
681	30208/G	1147	F-8	IV/b	61,49	61,49	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen Mikrolit	BT IV II A	İşlik Alanı
682	30209/D	1147	F-8	IV/f	61,49	61,49	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
683	30210/A	1147	F-8	II/b	61,50	61,50	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
684	30210/C	1147	F-8	II/d	61,74	61,74	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
685	30210/F	1147	F-8	II/d	61,74	61,74	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
686	30212/A	1147	F-8	IV/f	61,44	61,44	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
687	30212/G	1147	F-8	V/i	61,39	61,39	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
688	30212/H	1147	F-8	IV/f	61,44	61,44	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
689	30216/A	1147	F-8	III/e	61,39	61,39	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
690	30216/B	1147	F-8	I-V/a-e	61,49	61,39	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	İşlik Alanı
691	30214	1147	F-8	IV/g	61,44	61,44	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan yarısı korunmuş ağırşak	BT IV II A	İşlik Alanı
692	30209/A	1147	F-8	IV/g	61,49	61,49	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ortası delinmemiş ağırlık	BT IV II A	İşlik Alanı
693	30199/C	1147	F-8	II/c	61,74	61,74	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	İşlik Alanı
694	30201/A	1147	F-8	II/h	61,72	61,72	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	İşlik Alanı
695	30204/A	1147	F-8	I-V/f-j	61,72	61,62	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	İşlik Alanı
696	30160	1148	F-8	VII/c	62,97	62,97	İğne	Bakır	Bakır iğne parçası	BT IV II A	Ev-23
697	30147/B	1148	F-8	VII/b	63,10	63,10	Üzüm çekirdeği	Botanik	Botanik örneği, üzüm çekirdekleri	BT IV II A	Ev-23
698	30153/C	1148	F-8	VII/b	62,97	62,97	Üzüm çekirdeği	Botanik	Botanik örneği, üzüm çekirdekleri	BT IV II A	Ev-23
699	30147/A	1148	F-8	IX/h	63,07	63,07	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23

700	30153/B	1148	F-8	VII/b	62,97	62,97	Buğday taneleri	Botanik	Botanik örneği, buğday taneleri	BT IV II A	Ev-23
701	30146	1148	F-8	VII/c	63,05	63,05	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A	Ev-23
702	30147/E	1148	F-8	VIII/g	63,05	63,05	Dilgi	Çakmaktaşı	Gövdesi korunmuş dilgicik	BT IV II A	Ev-23
703	30161/E	1148	F-8	VII/c	62,86	62,86	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
704	30176/B	1148	F-8	VI/a	62,69	62,69	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
705	30145	1148	F-8	VII/e	63,09	63,09	Bız	Kemik	Kemik bız	BT IV II A	Ev-23
706	30147/C	1148	F-8	VIII/e	63,12	63,12	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
707	30161/A	1148	F-8	VIII/e	62,97	62,97	Cüruf	Maden	Cüruf parçaları	BT IV II A	Ev-23
708	30166/C	1148	F-8	VI/a	63,05	63,05	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
709	30169/C	1148	F-8	VII/d	62,75	62,75	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-23
710	30165/A	1148	F-8	VIII/h	62,83	62,83	Çekirdek	Obsidyen	Obsidyen çekirdek	BT IV II A	Ev-23
711	30147/F	1148	F-8	VII/f	63,05	63,05	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı korunmuş dilgicik	BT IV II A	Ev-23
712	30156/B	1148	F-8	VII/g	62,97	62,97	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
713	30161/B	1148	F-8	VII/h	62,93	62,93	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
714	30161/C	1148	F-8	VII/h	62,91	62,91	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
715	30161/D	1148	F-8	IX/g	62,86	62,86	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
716	30165/B	1148	F-8	VII/d	62,86	62,86	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
717	30165/C	1148	F-8	VIII/h	62,83	62,83	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen çekirdek	BT IV II A	Ev-23
718	30166/A	1148	F-8	VIII/g	62,75	62,75	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
719	30166/B	1148	F-8	VII/d	62,76	62,79	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
720	30169/A	1148	F-8	VIII/h	62,70	62,70	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
721	30169/E	1148	F-8	VII/e	62,72	62,72	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-23
722	30169/F	1148	F-8	VI-IX/a-h	62,75	62,71	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
723	30176/A	1148	F-8	VII/e	62,66	62,66	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
724	30176/C	1148	F-8	VII/b	62,69	62,69	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltili dilgi	BT IV II A	Ev-23
725	30176/E	1148	F-8	VII/h	62,60	62,60	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-23
726	30192	1148	F-8	VII/g	62,73	62,73	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-23
727	30147/G	1148	F-8	IX/h	63,06	63,06	Figürin	Pişmiş Toprak	Pişmiş topraktan figürin ayağı parçası	BT IV II A	Ev-23
728	30177	1148	F-8	VIII/f	62,65	62,65	Figürin	Pişmiş Toprak	Pişmiş topraktan figürin	BT IV II A	Ev-23
729	30149	1148	F-8	VIII/g	63,05	63,05	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV II A	Ev-23
730	30176/F	1148	F-8	VII/h	62,60	62,60	Kiklad tavası	Seramik	Kiklad tavası parçası	BT IV II A	Ev-23
731	30168	1148	F-8	VIII/g	62,85	62,85	Kaşık	Seramik	Pişmiş topraktan kaşık	BT IV II A	Ev-23
732	30147/D	1148	F-8	VI-IX/a-h	63,10	63,03	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	Ev-23
733	30176/D	1148	F-8	VI-IX/a-h	62,71	62,55	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A	Ev-23
734	30240	1150	F-8	III/e	60,97	60,97	İğne	Bakır	Bakır iğne parçası	BT IV II B	İşlik Alanı
735	30238	1150	F-8	IV/f	60,99	60,99	Deigi	Bakır	Bakır delgi, kare kesitli çubuk formunda.	BT IV II B	İşlik Alanı
736	30218/A	1150	F-8	III/c	61,24	61,24	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı

737	30219/E	1150	F-8	IV/h	61,24	61,24	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
738	30222/C	1150	F-8	II/b	61,15	61,15	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	İşlik Alanı
739	30222/E	1150	F-8	I-V/a-e	61,24	61,24	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	İşlik Alanı
740	30222/J	1150	F-8	I-V/a-e	61,24	61,10	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
741	30228/B	1150	F-8	II/g	61,24	61,24	Dilgi	Çakmaktaşı	Düzeltili dili	BT IV II B	İşlik Alanı
742	30228/C	1150	F-8	IV/g	61,24	61,24	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II B	İşlik Alanı
743	30228/E	1150	F-8	II/f	61,10	61,10	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
744	30231	1150	F-8	III/h	61,24	61,24	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II B	İşlik Alanı
745	30234/E	1150	F-8	III/d	61,00	61,00	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	İşlik Alanı
746	30235/D	1150	F-8	IV/g	60,96	60,96	Dilgi	Çakmaktaşı	Düzeltili dilgi	BT IV II B	İşlik Alanı
747	30239	1150	F-8	III/j	61,06	61,06	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II B	İşlik Alanı
748	30239/1	1150	F-8	III/j	61,06	61,06	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II B	İşlik Alanı
749	30218/C	1150	F-8	I-V/a-e	61,39	61,24	Mikrolit	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş yarım ay biçimli mikrolit	BT IV II B	İşlik Alanı
750	30218/E	1150	F-8	I-V/a-e	61,39	61,24	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
751	30219/B	1150	F-8	I-V/f-j	61,39	61,24	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
752	30222/K	1150	F-8	I-V/a-e	61,24	61,10	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
753	30227/A	1150	F-8	III/h-j	61,75	61,24	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
754	30228/F	1150	F-8	I-V/f-g	61,24	61,10	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
755	30233/A	1150	F-8	I-V/g-j	61,24	61,10	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
756	30234/A	1150	F-8	I-V/a-e	61,10	61,02	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
757	30235/A	1150	F-8	I-V/f-j	61,10	61,04	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
758	30224	1150	F-8	III/j	61,46	61,46	Fibula	Kemik	Kemik iğne	BT IV II B	İşlik Alanı
759	30225	1150	F-8	IV/c	61,20	61,20	Amulet	Kemik	Kemik amulet	BT IV II B	İşlik Alanı
760	30237	1150	F-8	IV/i	61,10	61,10	Bız	Kemik	Kemik bız	BT IV II B	İşlik Alanı
761	30222/B	1150	F-8	IV/b	61,20	61,20	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II B	İşlik Alanı
762	30234/F	1150	F-8	IV/e	61,01	61,01	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II B	İşlik Alanı
763	30235/E	1150	F-8	III/J	61,04	61,04	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II B	İşlik Alanı
764	30241	1150	F-8	IV/e	61,20	61,20	Çekirdek	Obsidyen	Obsidyen çekirdek	BT IV II B	İşlik Alanı
765	30218/B	1150	F-8	III/c	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
766	30218/D	1150	F-8	IV/d	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
767	30218/F	1150	F-8	II/b	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
768	30218/G	1150	F-8	II/a	61,22	61,22	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
769	30218/H	1150	F-8	III/f	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
770	30218/İ	1150	F-8	II/c	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
771	30218/J	1150	F-8	IV/c	61,23	61,23	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
772	30218/K	1150	F-8	III/c	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
773	30218/L	1150	F-8	II/b	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı

774	30219/C	1150	F-8	IV/g	61,23	61,23	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
775	30219/D	1150	F-8	IV/g	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
776	30219/F	1150	F-8	IV/g	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksiz düzeltisiz dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
777	30219/G	1150	F-8	IV/h	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
778	30219/H	1150	F-8	IV/g	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
779	30219/İ	1150	F-8	IV/g	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
780	30222/D	1150	F-8	II/d	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Düzeltisiz dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
781	30222/F	1150	F-8	IV/f	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
782	30222/G	1150	F-8	IV/b	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
783	30222/H	1150	F-8	II/e	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
784	30222/L	1150	F-8	II/b	61,15	61,15	Dilgi	Obsidyen	Dilgi ve Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
785	30222/M	1150	F-8	II/e	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
786	30223	1150	F-8	III/i	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen Mikrolit	BT IV II B	İşlik Alanı
787	30228/A	1150	F-8	III/j	61,24	61,24	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik,saydam	BT IV II B	İşlik Alanı
788	30228/D	1150	F-8	II/f	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
789	30228/H	1150	F-8	II/f	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
790	30233/B	1150	F-8	III/h	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
791	30233/C	1150	F-8	IV/j	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
792	30233/D	1150	F-8	IV/h	61,10	61,10	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
793	30234/B	1150	F-8	IV/e	61,02	61,02	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
794	30235/C	1150	F-8	III/i	60,96	60,96	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
795	30226	1150	F-8	III/j	61,26	61,26	Testi	Seramik	Gaga ağızlı testiye ait parçalar	BT IV II B	İşlik Alanı
796	30234/G	1150	F-8	I-V/a-e	61,10	61,02	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV II B	İşlik Alanı
797	30252	1150	F-8	IV/h	61,18	61,18	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II B	İşlik Alanı
798	30249/A	1152	F-8	IV/g	61,14	61,14	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	İşlik Alanı
799	30250	1152	F-8	III/j	60,93	60,93	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II B	İşlik Alanı
800	30266/C	1152	F-8	IV/f	60,75	60,75	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
801	30244/A	1152	F-8	II-V/e-i	61,04	60,89	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
802	30260/B	1152	F-8	II-V/e-g	60,89	60,81	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
803	30272/A	1152	F-8	III-V/e-g	60,75	60,65	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
804	30276/B	1152	F-8	II-V/e-g	60,65	60,59	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
805	30244/F	1152	F-8	II-V/e-i	61,04	60,89	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	Geyik boynuzundan alet	BT IV II B	İşlik Alanı
806	30260/C	1152	F-8	IV/h	60,81	60,81	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	BT IV II B	İşlik Alanı
807	30244/E	1152	F-8	II-V/e-i	61,04	60,89	Spatula	Kemik	Orta kaburga kemiğinden spatula	BT IV II B	İşlik Alanı
808	30244/B	1152	F-8	II/f	60,90	60,90	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
809	30269/B	1152	F-8	II-V/e-g	60,75	60,68	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı
810	30266/A	1152	F-8	II-V/e-g	60,81	60,75	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı

811	30266/B	1152	F-8	II-V/e-g	60,81	60,75	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı
812	30266/C	1152	F-8	II-V/e-g	60,81	60,75	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı
813	30269/A	1152	F-8	II-V/e-g	60,75	60,68	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı
814	30246	1152	F-8	III/e	61,00	61,00	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II B	İşlik Alanı
815	30278	1153	F-8	II/b	60,76	60,76	Delgi	Bakır	Bakır delgi, kare kesitli çubuk formunda.	BT IV II B	İşlik Alanı
816	30259/A	1153	F-8	II/c	60,84	60,84	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II B	İşlik Alanı
817	30243/A	1153	F-8	I-III/a-d	61,02	60,91	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
818	30259/B	1153	F-8	I-III/a-d	60,91	60,84	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
819	30267/A	1153	F-8	I-III/a-d	60,84	60,75	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
820	30273/A	1153	F-8	I-III/a-d	60,75	60,65	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
821	30243/F	1153	F-8	I-III/a-d	61,02	60,91	Kemik alet	Kemik	Orta veya genis kaburga kemiğinden alet	BT IV II B	İşlik Alanı
822	30243/D	1153	F-8	III/d	60,92	60,92	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
823	30270	1153	F-8	II/a	60,90	60,90	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	İşlik Alanı
824	30268	1153	F-8	II/d	60,94	60,84	Testi	Seramik	Testiye ait parçalar	BT IV II B	İşlik Alanı
825	30271	1153	F-8	II/e	60,69	60,69	Kapak	Seramik	Kapak	BT IV II B	İşlik Alanı
826	30267/A	1153	F-8	I-III/a-d	60,84	60,75	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı
827	30243/E	1153	F-8	I-III/a-d	61,02	60,91	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II B	İşlik Alanı
828	30263/B	1154	F-8	II-V/h-i	60,87	60,83	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
829	30265/A	1154	F-8	II-V/h-i	60,83	60,75	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
830	30274/B	1154	F-8	III-V/h-i	60,75	60,65	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
831	30265/C	1154	F-8	II-V/h-i	60,83	60,75	Mermer	Mermer	Mermer parçaları	BT IV II B	İşlik Alanı
832	30275/A	1155	F-8	II-III/f-g	60,68	60,57	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı-Obsidyen üretim artıkları	BT IV II B	İşlik Alanı
833	30281	1155	F-8	II/f	60,52	60,52	Balta	taş	Tören baltası- süs baltası	BT IV II A	İşlik Alanı
834	15051/A	1162	J/7	V-VI/i-j	63,88	63,83	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-13
835	51011	1163	K-7	III/c	63,65	63,65	Dilgi	Çakmaktaşı	Gövdesi korunmuş Orak dilgisi	BT IV I B	Ev-15
836	15069	1163	J/7	VIII/f	63,72	63,72	Bız	Kemik	Kemik bız	BT IV I B	Ev-15
837	51010	1163	K-7	III/d	63,65	63,65	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik Dilgicik	BT IV I B	Ev-15
838	15062	1163	J/7	VII/b	63,77	63,77	Kolye tanesi	Pişmiş Toprak	Kolye tanesi	BT IV I B	Ev-15
839	15060	1163	J/7	VII/f	63,77	63,77	Boncuk	Pişmiş toprak	Basık çift konik biçimli boncuk	BT IV I B	Ev-15
840	15058/A	1163	J/7	V-X/a-d	63,88	63,76	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yuvarlak ortası delik 3/4'ü korunmuş ağırlık,	BT IV I B	Ev-15
841	15068	1163	J/7	X/e	63,70	63,70	Ağırlık	Pişmiş toprak	Kabaca yuvarlatılmış ortası delinmemiş ağırlık	BT IV I B	Ev-15
842	15047/A	1163	J/7	V-X/a-d	64,00	63,88	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-15
843	15058/B	1163	J/7	V-X/a-d	63,88	63,76	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-15
844	15065/A	1163	J/7	V-X/a-f	63,77	63,64	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-15
845	15056	1163	J/7	VII/c	63,87	63,87	Öğütme taşı	Taş	1/3'ü eksik öğütme taşı	BT IV I B	Ev-15
846	15071	1166	J/7	IV/d	63,76	63,76	Minyatür kap	Seramik	Pişmiş toprakdan 1/3'ü korunmuş minyatür kap	BT IV I B	Ev-15
847	15049/B	1166	J/7	III-V/c-e	63,89	63,83	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-15

848	15049/A	1166	J/7	III-V/c-e	63,89	63,83	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-15
849	15061/A	1166	J/7	I-III/c-e	64,83	63,89	Bız	Kemik	Orta kaburga kemiğinden bız	BT IV I B	Sokak
850	15041	1166	J/7	II/b	63,92	63,92	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yassı biçimli ağırlık	BT IV I B	Sokak
851	15054	1166	J/7	I-b	63,81	63,81	Ağırlık	Pişmiş toprak	1/4 kırık yassı biçimli ağırlık	BT IV I B	Sokak
852	5040	1173	J-8	IX/b	63,85	63,85	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I A	Ev-11
853	5030/A	1173	J-8	VI-X/a-f	63,97	63,79	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan dörtte üçü kırık ağırlık	BT IV I A	Ev-11
854	5030/B	1173	J-8	VI-X/a-f	63,97	63,79	Kapak	Seramik	Dört kulplu kapağın alt düz kısmı	BT IV I A	Ev-11
855	5030/C	1173	J-8	VI-X/a-f	63,97	63,79	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-11
856	5073	1173	J-8	IX/d	63,78	63,78	Perdah taşı	Taş	Koyu yeşil, kenarları yuvarlatılmış perdah taşı	BT IV I A	Ev-11
857	5049	1174	J-8	V/e	63,92	63,92	Kurşun	Kurşun	Kurşundan dikdörtgen biçimli levha	BT IV I A	Ev-11
858	5071/A	1174	J-8	I-V/e-h	63,87	63,76	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-11
859	5048/A	1174	J-8	III-VI/c-g	63,91	63,87	Cheese-pot	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-11
860	5052	1175	J-8	V/i	63,99	63,99	Delgi	Bakır	Bakır delgi, kare kesitli her iki uç kısmı sivriltilmiş	BT IV I A	Ev-12
861	5057	1175	J-8	VI/j	63,72	63,72	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı iki tarafı işlenmiş dilgi	BT IV I A	Ev-12
862	5035	1175	J-8	VI/h	64,17	64,17	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I A	Ev-12
863	5062	1175	J-8	V-VIII/g-h	63,84	63,76	Boncuk	Pişmiş Toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik boncuk	BT IV I A	Ev-12
864	5074	1175	J-8	VII/h	63,71	63,71	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ortası delik bir parçası kırık ağırlık	BT IV I A	Ev-12
865	5069	1175	J-8	VIII/g	63,73	63,73	Kaşık	Seramik	Sivri ucu kıvrıltılmış, kasığa ait olabilecek pişmiş toprak sap	BT IV I A	Ev-11
866	5065/A	1175	J-8	VI-VIII/g-h	63,76	63,69	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-11
867	5068	1175	J-8	VI/i	63,72	63,72	Balta	Taş	Dikdörtgen biçimli ağzından enseye doğru genişleyen balta	BT IV I A	Ev-12
868	5111	1176	J-8	X/g	63,75	63,75	İğne	Bakır	Bakır dikiş iğnesi	BT IV I A	Ev-12
869	5055	1176	J-8	IX/g	63,95	63,95	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı iki ucu keskinleştirilmiş dilgi	BT IV I A	Ev-12
870	5056	1176	J-8	X/j	63,89	63,89	Ağırşak	Pişmiş toprak	Yuvarlak biçimli ortası delik ağırşak	BT IV I A	Ev-12
871	5036/A	1176	J-8	IX-X/g-j	64,02	63,82	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I A	Ev-12
872	5079	1177	J-8	II/e	63,76	63,76	Pendant	Deniz kabuğu	Pinna pendant, üzeri delik pendant	BT IV I B	Ev-11
873	28032	1189	J-10	V/g	63,61	63,61	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
874	28047	1189	J-10	VII/d	63,56	63,56	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV I C	Ev-9
875	28068	1189	J-10	VII/b	63,44	63,44	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
876	28074	1189	J-10	V/d	63,35	63,35	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
877	28076	1189	J-10	VI/b	63,36	63,36	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgiciği	BT IV I C	Ev-9
878	28115	1189	J-10	VI/h	63,52	63,52	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
879	28116	1189	J-10	V/i	63,51	63,51	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgiciği	BT IV I C	Ev-9
880	28200	1189	J-10	IV/g	63,48	63,48	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
881	28229	1189	J-10	I-VI/a-c	63,60	63,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
882	28229/1	1189	J-10	I-VI/a-c	63,60	63,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
883	28240	1189	J-10	III/e	63,61	63,61	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
884	28241	1189	J-10	III/i	63,44	63,44	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9

885	28243	1189	J-10	III/f	63,44	63,44	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
886	28113/A	1189	J-10	III-VI/e-j	63,73	63,47	Geyik boynuzu	Geyik boynuzu	Geyik boynuzundan alet	BT IV I C	Ev-9
887	28113/B	1189	J-10	III-VI/e-j	63,73	63,47	Kemik alet	Kemik	kaburga kemiğinden alet	BT IV I C	Ev-9
888	29022	1189	J-9	IV/j			Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV I C	Ev-9
889	28045	1189	J-10	V/d	63,50	63,50	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
890	28046	1189	J-10	IV/d	63,51	63,51	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-9
891	28075	1189	J-10	VI/c	63,37	63,37	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
892	28220	1189	J-10	VI/a	63,67	63,67	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV I C	Ev-9
893	28221	1189	J-10	III/a	63,66	63,66	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik, proxsimal kısmı korunmuş	BT IV I C	Ev-9
894	28246	1189	J-10	III/f	63,44	63,44	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV I C	Ev-9
895	29018	1189	J-9	IV/j	63,39	63,39	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV I C	Ev-9
896	28064	1189	J-10	VII/a	63,44	63,44	Silindir	Pişmiş Toprak	Silindir	BT IV I C	Ev-10
897	28078	1189	J-10	III/b	63,41	63,41	Ağırşak	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş Ağırşak	BT IV I C	Ev-9
898	28212	1189	J-10	VI-VII/g-h	63,70	63,32	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV I C	Ev-9
899	28242	1189	J-10	III/f	63,44	63,44	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırşak	BT IV I C	Ev-9
900	28069	1189	J-10	IV/a	63,47	63,47	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan yarısı kırık ortası delik ağırlık	BT IV I C	Ev-9
901	28073	1189	J-10	VI/d	63,35	63,35	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV I C	Ev-9
902	28223	1189	J-10	IV/a	63,60	63,60	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV I C	Ev-9
903	28236	1189	J-10	III/h	63,70	63,70	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV I C	Ev-9
904	28237	1189	J-10	II/f	63,69	63,69	Ağırlık	Pişmiş toprak	Bir parçası korunmuş ağırlık	BT IV I C	Ev-9
905	29019/A	1189	J-9	I-VII/j	63,43	63,20	Ağırlık	Pişmiş toprak	1/3'ü korunmuş ağırlık	BT IV I C	Ev-9
906	28198	1189	J-10	III-IV/f-g	63,51	63,24	Çömlek	Seramik	Boyunlu çömleğe ait parçalar	BT IV I C	Ev-9
907	28239/C	1189	J-10	II-VI/d-j	63,74	63,44	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
908	28058/A	1189	J-10	I-III/e-j	63,62	63,50	Çanak	Seramik	Makara kulplu kase parçası	BT IV I C	Ev-9
909	28063/A	1189	J-10	I-VI/a-e	63,54	63,47	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
910	28127/A	1189	J-10	III-VII/e-j	63,41	63,20	Çanak	Seramik	Aynı kaba ait seramik parçaları	BT IV I C	Ev-9
911	28127/B	1189	J-10	III-VII/e-j	63,41	63,20	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
912	28127/C	1189	J-10	III-VII/e-j	63,41	63,20	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
913	28230/A	1189	J-10	IV-V/c	63,52	63,26	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
914	28230/B	1189	J-10	IV-V/c	63,52	63,26	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
915	28239/A	1189	J-10	II-VI/d-j	63,74	63,44	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
916	28239/B	1189	J-10	II-VI/d-j	63,74	63,44	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-9
917	28041/A	1189	J-10	I/h	63,63	63,57	Çanak	Seramik	Makara kulplu Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-8
918	28225	1189	J-10	III/g	64,00	63,94	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV I C	Ev-9
919	28044	1189	J-10	I/j	63,58	63,58	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı parçası	BT IV I C	Ev-8
920	28137	1189	J-10	III/f	63,36	63,36	Amulet	Taş	Taştan amulet parçası	BT IV I C	Ev-9
921	28143	1190	J-10	VIII/j	63,05	63,01	Maşrapa	Seramik	Tek kulplu maşrapa	BT IV II A	Ev-10

922	28139/A	1190	J-10	VIII-IX/e-j	63,18	63,08	Kaşık	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-10
923	28070/A	1191	J-10	I-II/g-j	63,50	63,25	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-8
924	28131	1199	J-10	V/f	63,30	63,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
925	28140	1199	J-10	IV/j	63,30	63,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
926	28142	1199	J-10	IV/j	63,30	63,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A	Ev-19-20
927	28148	1199	J-10	V/f	63,22	63,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Sırtlı orak dilgiciği	BT IV II A	Ev-19-20
928	28160	1199	J-10	III/c	63,30	63,30	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
929	28180	1199	J-10	VII/i	62,87	62,87	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
930	28181	1199	J-10	VI/i	62,87	62,87	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
931	28188	1199	J-10	VII/i	62,79	62,79	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
932	28270	1199	J-10	V/e	62,70	62,70	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı eksik bıçak	BT IV II A	Ev-19-20
933	28248	1199	J-10	II/f	63,19	63,19	Dilgi	Çört	Çört dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
934	28182	1199	J-10	VI/h	62,86	62,86	Kemik alet	Kemik	İşlenmiş kemik alet	BT IV II A	Ev-19-20
935	28145	1199	J-10	III/g	63,25	63,25	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
936	28155	1199	J-10	VIII/b	63,13	63,13	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
937	28163	1199	J-10	V/e	63,09	63,09	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
938	28183	1199	J-10	VI/h	62,84	62,84	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
939	28202	1199	J-10	V/f	62,79	62,79	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksiz düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
940	28203	1199	J-10	IV/g	62,78	62,78	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
941	28261	1199	J-10	III/g	63,06	63,09	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
942	28289	1199	J-10	VI/a	63,03	63,03	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
943	29025	1199	J-9	II/j	63,28	63,28	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen mikrolit	BT IV II A	Ev-19-20
944	28169	1199	J-10	II/a	63,35	63,35	İdol	Pişmiş Toprak	Pişmiş topraktan idol	BT IV II A	Ev-19-20
945	28257	1199	J-10	II/j	63,41	63,41	İdol	Pişmiş Toprak	Pişmiş topraktan idol	BT IV II A	Ev-19-20
946	28138	1199	J-10	VI/h	63,25	63,25	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
947	28147	1199	J-10	III/g	63,22	63,22	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
948	28167	1199	J-10	V/g	63,05	63,05	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
949	28151	1199	J-10	IX/d	63,13	63,13	Ağırlık	Pişmiş toprak	Yarısı korunmuş ağırlık	BT IV II A	Ev-19-20
950	28159	1199	J-10	III/c	63,30	63,30	Ağırlık	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan ağırlık	BT IV II A	Ev-19-20
951	28157/A	1199	J-10	I-VI/a-e	63,40	63,28	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap parçaları	BT IV II A	Ev-19-20
952	28166	1199	J-10	IV/g	63,05	63,05	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap	BT IV II A	Ev-19-20
953	28157/B	1199	J-10	I-VI/a-e	63,40	63,28	Kiklad tavası	Seramik	Kiklad tavası parçası	BT IV II A	Ev-19-20
954	28146	1199	J-10	III/g	63,22	63,22	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV II A	Ev-19-20
955	28149	1199	J-10	VI/g	63,22	63,22	Kapak	Seramik	Kapak parçası	BT IV II A	Ev-19-20
956	28153/A	1199	J-10	III-VII/e-j	63,29	63,05	Kapak	Seramik	Kapak	BT IV II A	Ev-19-20
957	28154	1199	J-10	V/h	63,18	63,11	Fincan	Seramik	Tümlenebilir bardak	BT IV II A	Ev-19-20
958	28168	1199	J-10	II/c	63,42	63,42	Çömlek	Seramik	Boyunlu çömleğe ait parçalar	BT IV II A	Ev-19-20

959	28144/A	1199	J-10	III-VII/e-j	63,34	63,13	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
960	28144/B	1199	J-10	III-VII/e-j	63,34	63,13	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
961	28170/C	1199	J-10	III-VII/e-j	63,10	62,92	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
962	28250/A	1199	J-10	II-III/e-j	63,19	62,91	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
963	28250	1199	J-10	II-III/e-j	63,19	62,91	Cheese-pot	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
964	28150	1199	J-10	VI/h	63,18	63,18	Balta	Taş	Minyatür taş balta	BT IV II A	Ev-19-20
965	28164	1199	J-10	IV/i	63,40	63,30	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II A	Ev-19-20
966	28267	1199	J-10	II/h	62,98	62,75	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II A	Ev-19-20
967	28177	1199	J-10	IV/i	62,95	62,95	Ezme taşı	Taş	Ezme taşı	BT IV II A	Ev-19-20
968	28187	1200	J-10	IX/i	62,85	62,85	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
969	28191	1200	J-10	I/i	62,90	62,90	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
970	28189	1200	J-10	III/h	62,79	62,79	Dilgi	Obsidyen	Medial kısmı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A	Ev-19-20
971	28185/A	1200	J-10	VIII-X/e-j	63,18	62,86	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
972	28185/A	1200	J-10	VIII-X/e-j	63,18	62,86	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
973	28193	1200	J-10	IX/e	63,24	63,15	Öğütme taşı	Taş	Öğütme taşı	BT IV II A	Ev-19-20
974	28176	1201	J-10	I/i	62,94	92,94	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II A	Ev-19-20
975	28173	1201	J-10	II/d	63,22	63,22	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
976	28195	1201	J-10	I/h	62,92	62,92	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
977	28196	1201	J-10	I/j	62,82	62,82	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konikbiçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
978	28197	1201	J-10	I/g	62,88	62,88	Ağırşak	Pişmiş toprak	Pişmiş topraktan yarısı korunmuş Ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
979	29020/A	1201	J-9	IX-X/j	63,12	62,98	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
980	29020/B	1201	J-9	IX-X/j	63,12	62,98	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
981	29020/C	1201	J-9	IX-X/j	63,12	62,98	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
982	29020/D	1201	J-9	IX-X/j	63,12	62,98	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
983	28287	1202	J-10	VI/d	63,09	63,09	Balta	Taş	Taş balta	BT IV II A	Ev-19-20
984	28207	1203	J-10	VIII/e	62,84	62,84	Makara	Pişmiş Toprak	Makara	BT IV II A	Ev-19-20
985	28205	1203	J-10	IX/j	62,77	62,77	Minyatür kap	Seramik	Tümlenebilir minyatür kap	BT IV II A	Ev-19-20
986	28204/A	1203	J-10	VIII-X/e-j	62,93	62,79	Maşrapa	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
987	28206/A	1203	J-10	VIII-X/a-e	62,93	62,87	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV II A	Ev-19-20
988	28211	1204	J-10	VII/f	62,69	62,69	Ağırşak	Pişmiş toprak	Çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A	Ev-19-20
989	28210	1204	J-10	IV/h	62,71	62,71	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV II A	Ev-19-20
990	28256	1205	J-10	III/e	62,73	62,73	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV II A	Ev-19-20
991	28284	1207	J-10	II/d	63,22	63,22	Boncuk	Pişmiş Toprak	Boncuk tanesi	BT IV II A	Ev-19-20
992	11017	1211	K/8	IV/g	63,75	63,75	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı eksik bıçak	BT IV I B	Ev-14
993	11020	1211	K/8	II/b	63,76	63,76	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı işlenmiş tamama yakın dilgi	BT IV I B	Ev-14
994	11024	1211	K/8	IV/g	63,70	63,70	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı işlenmiş kırık dilgi	BT IV I B	Ev-14
995	11067	1211	K/8	VI/d	63,56	63,56	Dilgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş sırtlı dilgi	BT IV I B	Ev-14

996	11077	1211	K/8	VI/h	63,38	63,38	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I B	Ev-14
997	11048	1211	K/8	II/c	63,45	63,45	Dilgi	Obsidyen	Obsidyenden tek sırtlı büyük bir kısmı kırık işlenmiş dilgi	BT IV I B	Ev-14
998	11071	1211	K/8	V/e	63,48	63,48	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV I B	Ev-14
999	11021	1211	K/8	III/f	63,75	63,75	Ağırlık	Pişmiş toprak	Çok az kısmı tahrip olmuş seramik ağırlık	BT IV I B	Ev-14
1000	11025	1211	K/8	IV/h	63,64	63,64	Ağırlık	Pişmiş toprak	Biçimsiz hantal seramik ağırlık	BT IV I B	Ev-14
1001	11070/A	1211	K/8	VII/a-g	63,58	63,45	Kapak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1002	11075/A	1211	K/8	V-VII/a-j	63,44	63,34	Kapak	Seramik	Kapak	BT IV I B	Ev-14
1003	11076	1211	K/8	VI/h	63,38	63,38	Kapak	Seramik	Kapak	BT IV I B	Ev-14
1004	11033/A	1211	K/8	II-V/a-h	63,50	63,46	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1005	11036/A	1211	K/8	II-V/a-h	63,42	63,38	Çömlek	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1006	11033/A	1211	K/8	II-V/a-h	63,50	63,46	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1007	11066/A	1211	K/8	V-VII/a-e	63,65	63,56	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1008	11069/A	1211	K/8	V-VI/a-g	63,58	63,49	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1009	11074/A	1211	K/8	V-VI/a-g	63,45	63,44	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I B	Ev-14
1010	11082	1215	K/8	VI/e	63,27	63,27	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV I C	Ev-14
1011	11084	1216	K/8	VI/h	63,21	63,21	İğne	Bakır	Bakır iğne parçası, döşeme üstü	BT IV I C	Ev-14
1012	11086	1216	K/8	IV/h	63,20	63,20	Dilgi	Çakmaktaşı	Gövdesi korunmuş orak dilgisi	BT IV I C	Ev-14
1013	11087	1216	K/8	IV/h	63,20	63,20	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV I C	Ev-14
1014	11095	1216	K/8	III/h	63,05	63,05	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV I C	Ev-14
1015	11080	1216	K/8	VII/h	63,26	63,26	Boncuk	Pişmiş toprak	Boncuk tanesi	BT IV I C	Ev-14
1016	11078/A	1216	K/8	IV-VII/h-j	63,30	63,21	Pota	Pişmiş toprak	Pota ve üzerine yapışmış cüruf parçası	BT IV I C	Ev-14
1017	11083/A	1216	K/8	III-V/g-j	63,30	63,20	Çanak	Seramik	Parçalar halinde	BT IV I C	Ev-14
1018	11098	1217	K/8	IV/d	63,15	63,15	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV I C	Ev-14
1019	11093/A	1217	K/8	I-IV/a-f	63,24	63,12	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV I C	Ev-14
1020	11093/B	1217	K/8	I-IV/a-f	63,24	63,12	Cüruf	Maden	Cüruf parçası	BT IV I C	Ev-14
1021	11091	1217	K/8	III/b	63,25	63,25	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV I C	Ev-14
1022	11101	1217	K/8	III/d	63,01	63,01	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV I C	Ev-14
1023	11099	1217	K/8	III/d	63,03	63,03	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV I C	Ev-14
1024	11102	1217	K/8	VI/e	63,03	63,03	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV I C	Ev-14
1025	11094	1217	K/8	IV/j	63,15	63,15	Kapak	Seramik	Yarısı korunmuş kapak	BT IV I C	Ev-14
1026	36323	1261	H/12	VIII/g			Dilgi	Çakmaktaşı	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1027	36348	1261	H/12	IX/h	58,81	58,81	Dilgi	Çakmaktaşı	Medial kısmı korunmuş basit orak dilgisi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1028	36356	1261	H/12	IX/g	58,74	58,74	Dilgi	Çakmaktaşı	Çakmaktaşı düzeltili dilgi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1029	36350/C	1261	H/12	V-X/f-h	58,92	58,75	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1030	36343	1261	H/12	VII/g	58,83	58,83	Kolye tanesi	Kemik	Kemik kolye tanesi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1031	36353	1261	H/12	V/g	58,75	58,75	Bız	Kemik	Üst kısmı eksik üzeri perdahlı kemik bız	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1032	36342/A	1261	H/12	VI-X/e-h	59,04	58,86	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı

1033	36350/A	1261	H/12	V-X/f-h	58,92	58,75	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1034	36346	1261	H/12	IX/g	58,83	58,83	Dilgi	Obsidyen	Proximal kısımları eksik 2 adet Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1035	36347	1261	H/12	VI/h	58,74	58,74	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1036	36354	1261	H/12	VIII/g	58,73	58,73	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1037	36355	1261	H/12	VIII/f	58,77	58,77	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1038	36357	1261	H/12	IX/g	58,72	58,72	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1039	36358	1261	H/12	IX/f	58,85	58,85	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1040	36362	1261	H/12	V/h	58,63	58,63	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1041	36332	1261	H/12	VII/h	58,96	58,92	Ağırşak	Pişmiş toprak	1/2'si korunmuş çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1042	36330/A	1261	H/12	V-X/g-h	59,06	58,92	Kapak	Seramik	Kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1043	36376	1261	H/12	IX/g	58,87	58,81	Öğütme taşı	Taş	1/4'ü korunmuş öğütme taşı	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1044	36324/A	1261	H/12	V-X/g-h	59,11	59,06	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1045	36373	1262	H/12	VII/e	58,82	58,82	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1046	36338/A	1262	H/12	III-VII/d-f	59,19	59,04	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1047	36367	1262	H/12	VI/f	58,93	58,93	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1048	36377	1262	H/12	VI/e	58,75	58,75	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1049	36365/A	1262	H/12	III-VI/d-f	58,95	58,90	Ağırlık	Pişmiş toprak	Ağırlık	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1050	36379/A	1262	H/12	V-VI/e-f	58,84	58,76	Kapak	Seramik	1/2'si korunmuş kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1051	36375	1262	H/12	IV/e	58,96	58,86	Öğütme taşı	Taş	1/4'ü korunmuş öğütme taşı	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1052	36341	1263	H/12	III/g	58,72	58,72	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1053	36335/A	1263	H/12	I-V/d-j	58,95	58,86	Kapak	Seramik	Yarısı korunmuş kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1054	36351/A	1263	H/12	I-III/e-f	58,86	58,78	Dağ kristali	Taş	Dağ kristali	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1055	36360	1264	H/12	IX/e	58,77	58,77	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1056	36417/D	1265	H/12	V-X/e-h	58,34	58,25	Buğday taneleri	Botanik	Buğday tanesi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1057	36384	1265	H/12	IX/f	58,62	58,62	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1058	36386	1265	H/12	II/f	58,56	58,56	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1059	36387	1265	H/12	II/e	58,56	58,56	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1060	36390	1265	H/12	IV/e	58,55	58,55	Dilgi	Çakmaktaşı	Ön kazıyıcı	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1061	36393	1265	H/12	II/g	58,50	58,50	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1062	36403	1265	H/12	I/g	58,41	58,41	Dilgi	Çakmaktaşı	Proximal kısmı eksik mikrolit	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1063	36405	1265	H/12	X/e	58,44	58,44	Dilgi	Çakmaktaşı	Orak dilgisi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1064	36409	1265	H/12	III/g	58,32	58,32	Dilgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş ön kazıyıcı	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1065	36388/B	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1066	36397/B	1265	H/12	I-VI/e-i	58,52	58,42	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1067	36407/A	1265	H/12	I-VII/e-i	58,42	58,34	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1068	36411/B	1265	H/12	VIII-X/e-h	58,43	58,34	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1069	36417/C	1265	H/12	V-X/e-h	58,34	58,25	Üretim artığı	Çakmaktaşı-Obsidyen	Çakmaktaşı ve obsidyen üretim artıkları	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı

1070	36381/A	1265	H/12	VII-X/g-h	58,74	58,62	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1071	36388/C	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1072	36397/A	1265	H/12	I-VI/e-i	58,52	58,42	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1073	36407/B	1265	H/12	I-VII/e-i	58,42	58,34	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1074	36417/A	1265	H/12	V-X/e-h	58,34	58,25	Cüruf	Maden	Maden cürufu	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1075	36383	1265	H/12	VII/e	58,63	58,63	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1076	36385	1265	H/12	VIII/e	58,63	58,63	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen mikrolit	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1077	36392	1265	H/12	VI/f	58,53	58,53	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1078	36394	1265	H/12	I/f	58,52	58,52	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1079	36395	1265	H/12	VII/f	58,54	58,54	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1080	36396	1265	H/12	II/f	58,51	58,51	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1081	36398	1265	H/12	IX/f	58,53	58,53	Dilgi	Obsidyen	Saydam obsidyenden dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1082	36399	1265	H/12	VII/g	58,42	58,42	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1083	36406	1265	H/12	V/e	58,32	58,32	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1084	36408	1265	H/12	VI/g	58,32	58,32	Dilgi	Obsidyen	Tamamı korunmuş düzeltisiz dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1085	36410	1265	H/12	II/h	58,30	58,30	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik düzeltisiz dilgicik	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1086	36416	1265	H/12	IX/g	58,37	58,37	Dilgi	Obsidyen	Distal kısmı eksik obsidyen	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1087	36415	1265	H/12	IV/f	58,29	58,29	Boncuk	Pişmiş toprak	Boncuk tanesi	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1088	36389	1265	H/12	IV/h	58,53	58,53	Ağırşak	Pişmiş toprak	Ağırşak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1089	36400	1265	H/12	VII/f	58,44	58,44	Ağırşak	Pişmiş toprak	1/2'si korunmuş çift konik biçimli ağırşak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1090	36401	1265	H/12	V/f	58,44	58,44	Ağırşak	Pişmiş toprak	1/2'si korunmuş konik biçimli ağırşak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1091	36432	1265	H/12	V/g	58,27	58,27	Ağırşak	Pişmiş toprak	Bezemeli ağırşak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1092	36388/İ	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Ağırlık	Pişmiş toprak	1/2'si korunmuş ağırlık	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1093	36404	1265	H/12	X/g	58,44	58,44	Ağırlık	Pişmiş toprak	1/2'si korunmuş pişmiş toprak ağırlık	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1094	36413	1265	H/12	IV/e	58,29	58,29	Ağırlık	Pişmiş toprak	1/2'si korunmuş ağırlık	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1095	36388/A	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap parçası	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1096	36388/F	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Maşrapa	Seramik	Akıtacaklı Parçalar halinde	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1097	36381/B	1265	H/12	VII-X/g-h	58,74	58,62	Kapak	Seramik	Kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1098	36388/D	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Kapak	Seramik	1/2'si korunmuş kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1099	36388/E	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Kapak	Seramik	1/2'si korunmuş kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1100	36388/G	1265	H/12	I-X/e-i	58,62	58,52	Kapak	Seramik	1/2'si korunmuş kapak	BT IV II A-B	H-12 İşlik Alanı
1101	6021/A	1266	J-5	II/f	58,99	58,99	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırftlı tek tarafı işlenmiş dilgi	BT IV II A	J-5 sondaj
1102	6024	1266	J-5	II-III/İ	58,81	58,81	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgisi	BT IV II A	J-5 sondaj
1103	6025	1266	J-5	II-III/h	58,76	58,76	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II A	J-5 sondaj
1104	6030/A	1266	J-5	I-III/g-j	58,77	58,68	Dilgi	Çakmaktaşı	Proxsimal kısmı eksik budanmış orak dilgisi	BT IV II A	J-5 sondaj
1105	6032	1266	J-5	II/b	58,18	58,18	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı dilgi	BT IV II A	J-5 sondaj
1106	6034	1266	J-5	II/h	58,65	58,65	Delgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş delgi	BT IV II A	J-5 sondaj

1107	6040	1266	j-5	III/h	58,47	58,47	Delgi	Çakmaktaşı	Tamamı korunmuş delgi	BT IV II A	J-5 sondaj
1108	6005	1266	J-5	II/f	60,45	60,45	Ağırşak	Pişmiş toprak	3/4'ü korunmuş pişmiş toprak ağırşak	BT IV II A	J-5 sondaj
1109	6037/B	1267	J-5	I-III/g-j	58,65	58,42	Ağırlık	Pişmiş toprak	Tek tarafı delikli ağırlık	BT IV II A	J-5 sondaj
1110	6042/A	1272	J-5	I-III/c-j	58,50	58,08	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen kazıyıcı	BT IV II A	J-5 sondaj
1111	6042/B	1272	J-5	I-III/c-j	58,50	58,08	Dilgi	Obsidyen	Obsidyen kazıyıcı	BT IV II A	J-5 sondaj
1112	6047	1273	J-5	I-III/c-j	58,39	57,85	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	J-5 sondaj
1113	6042	1273	J-5	II/h	58,20	58,20	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	J-5 sondaj
1114	6048	1273	J-5	I-III/c-j	58,39	57,85	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II B	J-5 sondaj
1115	6049	1273	J-5	I-III/c-j	58,39	57,85	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II B	J-5 sondaj
1116	6050	1273	J-5	I/i	58,07	58,07	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	J-5 sondaj
1117	6051	1273	J-5	I/i	58,07	58,07	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	J-5 sondaj
1118	6055	1274	J-5	II/h	57,81	57,81	Dilgi	Çakmaktaşı	Tek sırtlı bir tarafı işlenmiş dilgi	BT IV II B	J-5 sondaj
1119	6059	1274	J-5	III/b	57,57	57,57	Dilgi	Obsidyen	Çift sırtlı tek tarafı işlenmiş kırık dilgi	BT IV II B	J-5 sondaj
1120	6056	1274	J-5	II/g	57,80	57,80	Balta	Taş	Taş balta	BT IV II B	J-5 sondaj
1121	7030	1275	I-5	I-II/g-j	59,26	59,18	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi-dilgicik	BT IV II A	I-5 sondaj
1122	7034	1275	I-5	II/g	58,62	58,62	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi-dilgicik	BT IV II A	I-5 sondaj
1123	7037	1275	I-5	II/h	58,60	58,60	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi-dilgicik	BT IV II A	I-5 sondaj
1124	7040	1276	I-5	I/b	58,40	58,40	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap parçası	BT IV II A	I-5 sondaj
1125	7042	1279	I-5	III/d	58,43	58,43	Dilgi	Çakmaktaşı	Çift sırtlı dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1126	7043	1279	I-5	II/e	58,43	58,43	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1127	7049	1279	I-5	II/b	58,26	58,26	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1128	7051	1279	I-5	II/h	58,34	58,34	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1129	7053	1279	I-5	I/c	58,22	58,22	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1130	7059	1279	I-5	I/g	58,19	58,19	Dilgi	Çakmaktaşı	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1131	7047	1279	I-5	II/c	58,25	58,25	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1132	7056	1279	I-5	I/g	58,19	58,19	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1133	7057	1279	I-5	I/g	58,19	58,19	Dilgi	Obsidyen	Dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1134	7060	1279	I-5	I-III/a-h	58,31	58,03	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1135	7063	1279	I-5	II/g	57,98	57,98	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1136	7064	1279	I-5	I-III/a-h	58,08	57,93	Dilgi	Obsidyen	Dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1137	7054	1279	I-5	II/h	58,31	58,31	Minyatür kap	Seramik	Minyatür kap parçası	BT IV II B	I-5 sondaj
1138	7050	1279	I-5	III/e	58,33	58,33	Balta	Taş	Taş balta	BT IV II B	I-5 sondaj
1139	7080	1280	I-5	III/b	56,89	56,89	Dilgi	Çakmaktaşı	Büyük boyutlu dilgi	BT IV II B	I-5 sondaj
1140	7067	1280	I-5	II/h	57,82	57,82	Dilgi	Obsidyen	Dilgi-dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1141	7068	1280	I-5	I/f	57,83	57,83	Dilgi	Obsidyen	Dilgi-dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1142	7071	1280	I-5	III/f	57,72	57,72	Dilgi	Obsidyen	Dilgi-dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj
1143	7078	1280	I-5	II/b	57,14	57,14	Dilgi	Obsidyen	Dilgi-dilgicik	BT IV II B	I-5 sondaj

1144	7066/A	1280	I-5	I-III/a-h	57,97	57,82	Kaşık	Seramik	Kaşık	BT IV II B	I-5 sondaj
1145	7079	1280	I-5	III/b	57,09	57,09	Balta	Taş	Minyatür yassı taş balta	BT IV II B	I-5 sondaj

IX. LOCUS BİLGİ FORMU

Locus No	1004
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, I-III/c-e
Yer	Ev-2
Kot	64.80-64.73-64.38
Tarif	Döküntü taş grubu. Bu taş grubu, I-III/c-f plankaresinde bulunan L-1294 duvarın üst kısmının güneye doğru yıkıldığı ve döküntülerinin III/c-e plankaresine yayılarak duvarın güney cephesini kapattığını göstermektedir. Duvarın doğu ve batı bölümü geç dönem çukur tarafından tahrip edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1005
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, II-III/ i-j
Yer	Ev-2
Kot	64.87-64.80
Tarif	Küçük toplama taşlarla oluşturulmuş döşeme.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1007
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, I-II/ e-f
Yer	Ev-2
Kot	64.65-64.62-64.09
Tarif	I-II/e-f plankaresi içerisinde bulunan küllü toprak, 64.10 kotlarında locus 1013 ile birleşmektedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1008
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, I-/f-g
Yer	Ev-3
Kot	64.77-64.63
Tarif	Sarı sıkı sert topraklı alan.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1010
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, I-II/e-g
Yer	Ev-2
Kot	64.62
Tarif	Locus 1007'ın 0,05-0,06 m altında yeni bir küllü alan tespit edilmiştir. I-g plankaresi içerisinde dağınık şekilde, yanmış kerpiç parçalarına rastlanılmıştır. Bu alan içerisinde çıkan malzemeler, Locus 1004-1042'nin kasa numarası ile toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1011
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, III-IV/d-j
Yer	Sokak
Kot	64.62-64.34
Tarif	I-II/c-d ve I-II/h-i plankareleri arasında bulunan Ev-2'nin duvarlarının dış kısmı, sokak. Roma-Bizans seramiği birkaç parça ile sınırlı, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısı seramiği ise çok daha yoğundur.
İçerdiği Kasalar	1062

Locus No	1012
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	H-8, I-III/d-g
Yer	Ev-3
Kot	64.62-64.37-64.30
Tarif	I-II/c-d ve I-II/h-i plankarelerinde yer alan iki duvar arası küllü alan. Roma-Bizans seramiğinin birkaç parçayla sınırlı olduğu bu alan içerisinde sadece MÖ 3. Binyıl'a ait seramikler bulunmuştur.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1013
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	H-8, II-III/i, III-IV/i-j, I-III/d-j
Yer	Ev-3
Kot	64.42-64.16-64.05
Tarif	64.42-64.41 kotları arasında küllü alan. Bu küllü alan, II-III j plankaresi içerisinde yer alan 1005 locus numaralı döşemenin altına doğru ilerlemektedir. Küllü alan, döşemeden daha erken bir döneme aittir.
İçerdiği Kasalar	1071, 1099

Locus No	1017
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, IX-X/ g-i - G-7, VIII-IX/ j
Yer	Ev-3
Kot	65.27-65.20
Tarif	Döşemenin bulunduğu bölge ve döşeme üstü toprağı. Bu alan içerisinde bulunan seramiklerin tamamı MÖ 3. Binyıl seramiklerinden oluşmaktadır.
İçerdiği Kasalar	2018/A

Locus No	1018
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, VII-VIII/ h-j
Yer	Ev-1 Ambar
Kot	65.27-65.05
Tarif	Ev-1'in sundurması içerisinde yer alan ambarın taş döşemesi ve üstü. 65.27-65.05 kotları içerinde VII/h plankaresinin bir bölümü hariç, bozulma nedeniyle eğimli bir hal almıştır. Zemin altı taşları 0,07x0,05x0,2 - 0,07x0,06x0,04 - 0,10x0,05x0,02 m boyutlarındadır. Seramiklerin tamamı MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına aittir.
İçerdiği Kasalar	2019/A

Locus No	1019
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, II-VIII/ a-h, I-VII/a-J
Yer	Ev-1
Kot	G-8 65.28-64.79, G-7 64-82-64.77-64.34
Tarif	L-1295, 1296 ve 1297 duvarları ile üç tarafı çevrili, 4,47 m genişliğinde Ev-1'in mekân içi. Bu mekânın duvarları, G-7 alanına doğru meyilli bir şekilde devam etmektedir. Mekân sınırları içerisinde yoğun olarak ağırlık ele geçmiştir. Roma-Bizans seramiği birkaç parçayla sınırlı olmasına rağmen G-8 alanında 65.20 kotuna kadar görülmektedir. Bu kottan sonra tamamen MÖ 3. Binyıl'a ait seramikler bulunmaktadır. Ev-1'in duvarları batıya doğru eğimli olarak devam etmekte ve G-7 alanı yüzey seviyesi I/a plankaresi 64.40 m'den başlarken, I/j plankaresi 65.36 kotlarından başlamaktadır
İçerdiği Kasalar	2017/A, 2020, 2021, 2022, 2023, 2033, 2036, 2041/A, 2034/D, 2028/A, 2034/B, 2034/A, 2041/B, 2028/B, 2037, 2061, 2031, 4017, 4014, 4015, 4016, 4018 ,4068

Locus No	1020
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, IX-X/ g-i
Yer	Ev-3
Kot	65.17-64.80
Tarif	Ev-3 içerisinde bulunan taş dolgu-döşeme. Bu döşemenin L-1293 ve L-1295 duvarlarının kesiştiği alanda kuzey-güney doğrultusunda 1,52 m, doğu-batı istikametinde ise 1,37 m kadarlık bölümü korunmuştur. Evin ambarı olarak kullanılan döşeme, 0,07x0,05x0,02- 0,07x0,0,06x0,04 - 0,10x0,05x0,02 m boyutlarında küçük taşların kullanılması ile oluşturulmuştur.
İçerdiği Kasalar	2043/A

Locus No	1021
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, I-III/ a-h, F-8, VIII-IX/a-h
Yer	Ev-2
Kot	65.17-64.93-64.77
Tarif	G-8, II-III/a-i ve I-III/ h-i plankareleri içerisinde bulunan L-1296 ve L-1298 duvarları ile sınırlandırılmış Ev-2'nin mekân içi. G-8, I/a-e plankarelerinde 65.17 kotları içerisinde küllü alana rastlanmıştır. Bu küllü alan G-8, I/a-g ve III/c-g plankarelerinde 64.96-64.92 kotları arasında yoğunlaşmıştır. F-8 alanında ise VIII-IX/a-h plankarelerine kadar uzanmaktadır. Seviye derinleştikçe batıya doğru devam etmektedir. L-1296 duvarı arazi yapısından dolayı batıya doğru derinleşmektedir.
İçerdiği Kasalar	30009/A, 30018, 30022, 30021, 30017, 30040, 30020, 2046, 2049, 2047/A, 2057, 2057, 2050, 2030

Locus No	1022
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, II-III/f-h
Yer	Ev-2
Kot	65.06-64.81
Tarif	Ev-2'nin zemin dolgusu. Bu dolgu, en büyüğü 0,015 m boyutlarında dere kumundan oluşmaktadır. Mekânın güney (L-1296) ve doğu duvarına (l-1298) kadar devam etmektedir. Bazı bölümlerde çok zayıf olarak görülen bu dolguya, mekânın diğer bölümlerinde rastlanmamıştır. Dolgu üzerinde ele geçen malzeme, 1021 locus numaralı 2029 nolu kasada toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1024
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-8, III-VII/a-e
Yer	Ev-1
Kot	64.77-64.67
Tarif	III-VII/a-e plankarelerinde taban üstü olabilecek küllü alan. IV/c plankaresi içerisinde 64.76 kot seviyesinde zemin altı dolgusu olabilecek iki küme halinde küçük taşlardan oluşmuş döşeme parçası tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	2053/A, 2067

Locus No	1025
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-8, VI-VII/d-g
Yer	Ev-1
Kot	64.87/ 64.67
Tarif	Ev-1 içerisinde BT IV 1 B evresine ait L-1302 duvar çevresi. Alan içerisinde toplanan seramik locus 1024, 2053 ve 2060 kasa numaraları ile toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1026
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-8, VIII-X/d-g
Yer	Ev-3
Kot	64.74-64.63
Tarif	VIII-X/ g-i plankaresinde bulunan döşeme. Döşeme üzerinde ele geçen seramiğin tamamı MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına aittir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1027
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-8, VI-X/ h-j - G-9, I-II/a-b, V-VIII/a-b
Yer	Sokak
Kot	G-8 64.98-64.56, G-9 65.00-63.79
Tarif	Ev-2 ve Ev-3'ün doğusunda yer alan sokak. Alan içerisinde toprak yapısı oldukça sert bir özellik göstermektedir. 64.35-63.84 kotlarında IV-V/a-b plankarelerinde kısmi olarak küllü toprak tespit edilmiştir. Sokak içerisinde kemik ve seramik yoğun olarak ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3096, 3077/A, 3056/A, 3182/A, 3190/C, 3032/A, 3182/A, 3190/A, 3190/B, 2069

Locus No	1028
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-8, I-II/a-h, F-8,/ VIII-IX/a-g, VIII-IX/g
Yer	Ev-2
Kot	64.77-64.35
Tarif	BT IV 1 A tabakasına ait kum döşemenin altında, 64.65 kotlarında açığa çıkarılan küllü alan. Koyu sarı renkte, fazla sert olmayan bir toprak dokusu belirlenmiştir. Bu alan içerisinde genel olarak siyah, koyu gri renkte astarlı ve parlak perdahlı mal grubuna ait seramikler bulunmuştur.
İçerdiği Kasalar	2066, 2081, 30012, 30013, 30026, 30030, 30031, 30033, 30035, 30047/A, 30063

Locus No	1031
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-8, III-VII/a-g, G-7, II-IV/b-j, V-VI/c-j
Yer	Ev-1
Kot	64.53-64.48-64.22
Tarif	Ev-1'in BT IV 1 C tabakasına ait tespit edilen yeni küllü alan. Ev-1'in duvarları batıya meyilli olarak uzandığından dolayı bu seviyeler bu eğime uygun olarak kazılmıştır.
İçerdiği Kasalar	2068, 2083, 2084, 4051/A, 4056, 4057, 4058, 4059, 4063, 4064, 4067, 4069, 4070, 4071, 4074

Locus No	1032
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-7, V/f-g
Yer	Ev-1
Kot	64.95-64.80
Tarif	Ev-1'in merkezinde yer alan doğu-batı doğrultusunda uzanan ve yaklaşık 2 m'lik bir uzunluğa sahip olan ocak tabanı. Doğu kesiminden 1,10 m genişliği korunan bu ocağın batı kısmının ise 0,80 m'lik bir bölümü korunmuştur. Üzerinde üç ayrı seviye saptanan ocak tabanı, yüzeye yakın olması nedeniyle oldukça fazla tahrip olmuştur.
İçerdiği Kasalar	4023

Locus No	1033
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, III-IV/ e-i
Yer	Ev-1
Kot	64.80-64.64
Tarif	1032 locus numaralı ocağın kuzeyinde III-IV/e-h plankarelerinde bulunan sert sıkı zemin.
İçerdiği Kasalar	4024, 4035

Locus No	1034
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, VI/f-g, II/f-g
Yer	Ev-1
Kot	64.73-64.74
Tarif	Ev-1 içerisinde doğu batı doğrultusunda birbirine paralel uzanan, kuzeyde 0,10 m, güneyde 0,5-0,4 m kısmı korunan kerpiç hattı ve bu iki hattın arası.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1035
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, II/f
Yer	Ev-1
Kot	64.78
Tarif	Ev-1'in merkezinde yer alan ocak tabanının kuzeyinde, kerpiç hattının arkasında bulunan 0,50 m genişliğinde ocak zemini ve çevresi.
İçerdiği Kasalar	4031/A, 4031/B, 4031/C

Locus No	1036
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, I-III/b-c
Yer	Ev-1
Kot	64.84-64.58
Tarif	Ev-1'in batısında bulunan L-1314 duvarının, batı kısmı. L-1314 duvarının temel taşları askıda kalmıştır.
İçerdiği Kasalar	4032/A, 4032/B

Locus No	1037
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7 I-IV/b-j, G-8 II/d
Yer	Ev-1
Kot	64.64-64.45
Tarif	Locus 1033 altında gelen sert zeminin altı. Bu alanda sarımsı toprak ile birlikte yer yer yanık tuğlalaşmış kerpiç döküntülerine rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	2056, 4036/A, 4036/B, 4036/C, 4036/D, 4036/E, 4036/F, 4042, 4045, 4048, 4049, 4050, 4046/C, 4046/D, 4046/B, 4078/A, 4041, 4046/A,

Locus No	1038
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, IV/e-g
Yer	Ev-1
Kot	64.54-64.28
Tarif	Yenilenerek kullanılmış ocak ve çevresi. Ocağın yapıldıktan sonra tekrar sıvanarak kullanıldığını gösteren 3 seviye tespit edilmiştir. Ocak 0,80x0,80 m boyutlarında ve çevresi 1.25x0,95 m genişliğinde kalın bir kül tabakası ile kaplıdır.
İçerdiği Kasalar	4047, 4073

Locus No	1039
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-7, IV/d-e
Yer	Ev-1
Kot	64.80
Tarif	Mekânın ortasında bulunan ocak tabanının kaldırılması sırasında bulunmuş döşeme, ocak tabanı seviyesi mekân içi. Bu döşeme ocak tabanı altı seramik döşemeden daha farklı olarak kullanılmıştır.
İçerdiği Kasalar	4027/A, 4027/B, 4027/C, 4027/D

Locus No	1040
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, IV/e-g
Yer	Ev-1
Kot	64.28
Tarif	1038 locus numaralı ocağın altında 0,10 m çapında çukur ve dikdörtgenimsi ocak tabanı.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1041
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, I-IV/b-j
Yer	Ev-1
Kot	64.18-64.11
Tarif	Locus 1031 küllü karbonlu seviyenin altında gelmeye başlayan sarımsı sert toprak.
İçerdiği Kasalar	4092, 4090, 4082/A, 4082/B, 4082/C, 4084, 4091

Locus No	1042
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, II-IV/b-j
Yer	Ev-1
Kot	64.11-64.03
Tarif	Sarımsı sert toprağın altında, yoğun döküntülü tuğla, kerpiç ve küllü alan. II-g plankaresinde oldukça tahrip olmuş küçük bir ocaklık tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	4095/B, 4095/C, 4095/A, 4098, 4106,

Locus No	1043
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, II-VI/g-j
Yer	Ev-1
Kot	64.05-63.85
Tarif	L-1316 duvarının batıdan doğuya doğru alçalmasına uygun olarak kazılan meyilli zemin. Bu duvarın üst kısmında yer alan L-1295 duvarı ise doğudan batıya doğru alçalmaktadır.
İçerdiği Kasalar	4109/A, 4109/B, 4109/C, 4109/D, 4110, 4111, 4112,

Locus No	1044
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, V/i-j
Yer	Ev-1
Kot	64.26
Tarif	Döşeme altı dolgusu olabilecek 0,07x0,06x0,06 - 0,12x0,09x0,05 m boyutlarında taş grubu. Doğu-batı istikametinde 0,90 m, kuzey-güney istikametinde 0,70 m'lik bir alanı kaplamaktadır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1045
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, IV/e-h
Yer	Ev-1
Kot	63.96
Tarif	L-1316 duvarı boyunca uzanan 0,04-0,05 m kalınlığında sıva parçaları.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1046
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-7, VIII-IX/j
Yer	Ev-3
Kot	65.00
Tarif	Mekânın içinde küçük bir kısmı korunmuş zemin döşemesi. Bu alan içerisinde ele geçen seramikler 4002 kasa numarası ile toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1047
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, VII-X/b-j
Yer	Ev-3
Kot	64.79-64.72- 64.54
Tarif	L-1295 duvarının güneyi. Yüzeyde bulunan humuslu toprak kısmen devam etmiştir. Roma-Bizans seramiği tek parçayla sınırlıdır. G-8 alanında Ev-1 ve Ev-3'ün ortak duvarı olan L-1295, doğudan batıya doğru eğimli şekilde devam etmektedir. G-8 açmasında bu duvarın yüksekliği 65.20 kotlarında görülürken G-7 alanında duvarın en üst sıra taşları 64.80 kot civarında görülmektedir.
İçerdiği Kasalar	4020/A, 4021, 4028/A

Locus No	1048
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, VII-VIII/b
Yer	Ev-3
Kot	64.57
Tarif	Büyük boyutlu seramik parçaları ile döşenmiş ocak altı zemini. Üzerinde kısmi olarak sertleşmiş toprak saptanan döşeme batı profili içerisine girmektedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1049
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, VIII/b-c
Yer	Ev-3
Kot	64.51
Tarif	1048 locus numaralı ocağın hemen altında, 0,50-0,60 m genişliğe sahip ikinci ocak tabanı.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1050
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, VII-VIII/ b-d, VIII-IX/d-h
Yer	Ev-3
Kot	64.57-64.40
Tarif	Ocak tabanı ile bağlantılı sert zemin ve altı. Bu zemin yer yer bozuk bir şekilde Ev-3 batı kısmını kaplamaktadır.
İçerdiği Kasalar	4043, 4037/A, 4037/D, 4037/E, 4037/B, 4037/C, 4044

Locus No	1051
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, VII-IX/h-i
Yer	Ev-3
Kot	64.40-64.36
Tarif	G-7 alanında Ev-3'ün T IV 1 C evresine ait olan küllü alan.
İçerdiği Kasalar	4052/A, 4052/B, 4052/C, 4052/D, 4055

Locus No	1052
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, VIII-X/b-j
Yer	Ev-3
Kot	64.40-64.11
Tarif	VIII-X/ g-h plankareleri içerisinde bulunan 0,044 m'lik küllü alanın altı da dahil olmak üzere, koyu renkli sert toprak tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	4061/A, 4065, 4066, 4076, 4079/A, 4080, 4081, 4083, 4086, 4087/A, 4088, 4093

Locus No	1053
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, IX-X/d
Yer	Ev-3
Kot	64.26-63.88
Tarif	Ev-3'ün en erken evresine ait ocak tabanı. Alt tabanı 63,88 m kot numarası seviyesinde başlayan bu ocak tabanının en üst kısmı 64,26 kotuna kadar ulaşmaktadır. Sert kül tabakası ile kaplı bu ocak tabanı 1 m uzunluğunda 0,75 m genişliğinde ve 0,38 m yüksekliğindedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1054
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-7, VII-X/b-j
Yer	Ev-3
Kot	64.14-63.96
Tarif	Sert koyu renkli toprak, yerini döküntü nitelikli toprağa bırakmıştır.
İçerdiği Kasalar	4094, 4096/A, 4099, 4100, 4101, 4105, 4113

Locus No	1055
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-7, I-II/b-j
Yer	Ev-2
Kot	65.05-64.73
Tarif	Mekân içi küllü toprak. L-1296 duvarı taş sıraları ortaya çıkmıştır.
İçerdiği Kasalar	4034

Locus No	1056
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, I/h-j
Yer	Ev-2
Kot	64.73-64.63
Tarif	Küllü toprak altında döküntü özelliği gösteren alan.
İçerdiği Kasalar	4040

Locus No	1057
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-7, I/h-j
Yer	Ev-2
Kot	64.63-64.27
Tarif	Küllü ve döküntü nitelikli toprağın altında sarımsı sert toprak özelliği tespit edilmiştir. Bu alan içerisinde seramik akışı yavaşlamıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1058
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, IV-VI/d-f, III-IV/ c-e
Yer	Ev-4
Kot	65.35-64.94
Tarif	Yüzey toprağı altında belirlenmiş olan küllü toprak. Bu alanda çıkarılan malzemeler, 1059 Locus numarası ve 3017, 3024 kasa numaralarıyla toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1059
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, I-VIII/b-g
Yer	Ev-4
Kot	65.24-64.88
Tarif	Ev-4 mekân içi. IX-X/ b plankarelerinde kerpiç parçaları ortaya çıkarılmıştır. VIII/ b-f plankarelerinde dağınık olarak taş grupları tespit edilmiştir. Dışa eğik ağızlı, ağzı dıştan yuvarlatılmış çanak parçaları, dikey ağızlı basit ağız kenarlı çömlek parçası, keskin omuzlu kâse parçalarına rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	3109, 3017/A, 3017/B,

Locus No	1060
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, III- VII/ b-g
Yer	Ev-4
Kot	64.88-64.73
Tarif	Küllü ve yer yer küçük taş gruplarının olduğu toprak özelliği sona ermiş, bu toprağın yerini sert sıkı nitelikli toprak almıştır. Bu alan içerisinde üst seviyeye nazaran seramik akışı yavaşlamıştır. Dikey kulplu, dışa eğik ağızlı, basit ağız kenarlı çanaklar, kaide parçaları, içe eğik ağızlı çanak parçaları, dikey ağızlı ve ağızı içten kalınlaştırılmış çanak parçaları, içe çekik ağızlı keskin omuzlu kâse parçaları, siyah perdahlı iri dikey kulplu çömlek parçası, boyunlu çömlekler ve kırmızı perdahlı küp parçalarına bu locus içerisinde rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	3038/A, 3038/B, 3038/C, 3052

Locus No	1061
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, I-VII/ b-g
Yer	Ev-4
Kot	64.73-64.48
Tarif	Kumlu, balçık ve külle karışık sert toprak. Bu toprak özelliği gösteren alan içerisinde seramik parçalarında artış olmuş ve tamamlanabilir kap parçalarına rastlanılmıştır. Ev-5'in güney bölümünde kahverengi toprak özelliği görülürken evin güneydoğu köşesinde kumlu alanlara rastlanmıştır. Genel olarak toprak yer yer kırmızı yer yer sarımsı, kahverengi ve küllü bir nitelik göstermektedir. Ev içerisinde pithos kulp ve gövde parçaları, dikey kulplar, siyah perdahlı mal gurubundan; üçgen kesitli dipler, iç bükey çömlek boyunları, basit çanaklar, keskin omuzlu çanaklar, makara biçimli tünel tutamaklı çanaklar, kırmızı perdahlı mal grubundan keskin omuzlu çanaklar, makara biçimli tünel tutamaklı çanaklar, içbükey ve silindirik çömlek boyunları ele geçmiştir. Pithos parçası üzerine kabartma şerit üstüne kazınmış zikzak desenler mevcuttur.
İçerdiği Kasalar	3055/A, 3055/B, 3055/C, 3058, 3068

Locus No	1062
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, VI/d
Yer	Ev-4
Kot	64.50
Tarif	1061 locus toprak özelliği gösteren alanın altında küçük çakıl taşlarıyla oluşturulmuş bir tür döşeme olabilecek alan. Sadece VI/d plankaresinde bulunmuş olup herhangi bir yayılım gözlemlenmemiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1063
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, I-VII/ b-g
Yer	Ev-4
Kot	64.58-64.16
Tarif	Sarı, kırmızı ve alaca renkli kerpiç döküntülü sert toprak. I-II/ b-g plankarelerinde ise 64.04 kotuna kadar devam etmektedir. Kaba perdahlı, kahve ve siyah perdahlı parçaların bulunduğu kasadan perdahlı ve perdahsız seramikler yaklaşık yarı yarıyadır. Siyah renkli mal grubundan basit kâseler, dikey kulplu kaba perdahlı tabak, ağzı siyah perdahlı dikey kulp, düz dipler, basit çanaklar, iç bükey çömlek boynu, s profilli çanak, keskin gövdeli çanak ele geçmiştir. Ev içerisinde iri pithos parçaları yoğun olarak ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3084, 3085, 3087, 3089/A, 3091, 3116/A, 3118, 3119, 3121, 3122, 3123/A, 3163, 3166, 3167

Locus No	1064
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, II-IV/b-g
Yer	Ev-4
Kot	64.26-63.98
Tarif	Mekân içerisinde döküntü toprağın altında kahverengi toprak özelliği gözlemlenmiş ve bu tabaka kuzeye doğru eğimli şekilde devam etmektedir. Pithos gövde ve dikey kulp parçaları mevcut. Gövde parçaları üzerinde kabartma şeritler bulunun iç içe kazımalı pithos parçaları ele geçmiştir. Ev içerisinde çanak ve çömlek parçaları da oldukça yoğundur. Keskin omuzlu çanaklar, dışa bükük ağızlı çanak parçaları, bej perdahlı çanak parçası, yatay delikli farklı tutamaklı çanak parçası, siyah astarlı çanak parçası, kahverengi perdahlı çanaklarla birlikte silindirik boyunlu çömlek, siyah perdahlı içbükey çömlek boyunları, siyah perdahlı dikey kulplu keskin omuzlu kâseler, yatay kulplu keskin omuzlu kâseler mevcuttur.
İçerdiği Kasalar	3128/A, 3128/B, 3131, 3133/A, 3134, 3135

Locus No	1065
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, VIII/d-e
Yer	Ev-4
Kot	65.00-64.73
Tarif	Ev-4'ün iç kısmı ile sundurma arasında bulunan kapı aralığı ve bu aralığın altında bulunan taş döşeme. Bu alanda siyah perdahlı ip delikli tutamaklı çanak parçası, ikiz tünel kulplu çanak parçası, siyah perdahlı üçgen kesitli dikey kulplu makara biçimli tutamaklı çanak, kaba katkılı dikey kulplu ve tutamaklı çanak parçaları ile birlikte iri pithos parçaları ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3138

Locus No	1066
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, V/e-f
Yer	Ev-4
Kot	63.98
Tarif	Ocak tabanları. Ocak tabanları iki tane olup erken devre ait olan kullanıldıktan sonra üzerine ikinci bir ocak tabanı yapılmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1067
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, I-IIV/b-g
Yer	Ev-4
Kot	64.02-63.80
Tarif	Ocak tabanlarının seviyesinde, küllü alan içerisinde yer yer kireçli taban olabilecek zemin belirlenmiştir. Çok sert özellik gösteren kırmızı renkli döküntülü toprak yapısı tespit edilmiştir. 63,98 m kotlarında ocak tabanları seviyesinde küllü alanlar belirlenmiştir. Alan içerisinde ağzı içe çekik keskin omuzlu kâse parçaları, basit ağız kenarlı çanak parçası, iç bükey ağızlı çanak parçası, basit ağız kenarlı derin çanak parçası, dikey ağızlı basit ağız kenarlı çanak parçaları ve pithos parçaları ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1068
Tabaka	BT IV 1 A-B
Plankare	G-9, II-VI/ b-d
Yer	Ev-4
Kot	65.00-64.05
Tarif	Ev-4'ün batı duvarı L- 1303 boyunca kuzey-güney doğrultusunda uzanan yaklaşık 5,50 m uzunluğunda taş ve sarı sıkı sert topraklı oturma bankı. Bu bankın altı 2-3 sıra taşla oluşturulmuş ve daha sonra üzeri sert toprakla kaplanmıştır. Bu oturma bankı duvar boyunca uzanarak profilden kazılmayan alan içerisine doğru devam etmektedir. Benzer oturma bankı evin doğu duvarı boyunca da tespit edilmiştir. Doğu duvarı boyunca uzanan bank, batı oturma bankına göre daha ince karakterlidir. Oturma bankı BT IV 1 A evresinde de kullanılmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1069
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, VI-VII/ c-d
Yer	Ev-4
Kot	64.02
Tarif	Ev- 4'ün güneybatısında tespit edilmiş olan, küçük taşlarla 1,50x1,27 m ebatlarında oluşturulmuş döşeme.
İçerdiği Kasalar	3130/A

Locus No	1070
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, I-IIV/ b-g, III-IV/ e-f
Yer	Ev-4
Kot	64.05-63.82-63.59
Tarif	III-IV/ d-e plankaresinde yer alan ocak tabanının bulunduğu seviye. Sert kırmızı renkli yanık topraklı alan. Tabakaların kuzeye doğru eğimine uygun olarak bu alan güneyde 63.82 kuzeyde 63.52 kot derinliğine kadar ulaşmaktadır. V-VI/ e-f plankarelerinde yeşil oksitli cüruf parçaları bulunmuştur. Geyik boynuzu ele geçmiştir. Alan içerisinde iri pithos parçalarına rastlanmaktadır. Çok sayıda çanak ve çömlek parçaları ele geçmiştir. Bu seramik parçaları içerisinde boyalı seramik gövde parçası, siyah mat gruptan dikey kulplu dikey gövdeli çanak, siyah perdahlı tünel kulplu çanak parçası, siyah perdahlı çanak, ağzı içten yuvarlatılmış çanak parçası, boyunlu çömlek parçaları ele geçmiştir. Kahverengi perdahlı gruptan 1 adet fincan parçası mevcuttur. Siyah perdahlı mal grubundan keskin omuzlu kâseler, tünel tutamaklı kâse parçaları, omuz kısmı keskin kâse parçaları, ip delikli tutamaklı kâse parçaları, sığ kâse parçası, basit ağızlı ve keskin omuzlu kâse parçaları ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3144/A, 3144/C, 3145, 3146, 3147, 3148, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3157, 3160, 3164/A, 3164/B, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3177, 3178

Locus No	1071
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	G-9, III-IV/e-g
Yer	Ev-22
Kot	63.38-63.34
Tarif	III-IV/ e-g plankarelerinde tespit edilen duvar (L-1312) üstü. Bu duvar, doğu-batı doğrultusunda 0,75 m uzunluğunda ilerleyip, III/f-g plankarelerinde köşe yaparak, kuzey-güney doğrultusunda III-VI/f plankaresine kadar 2,50 m devam etmektedir. Ev-4'ün yan duvarları olan L-1303 ve L-1304'ün en alt taş sıraları askıda kalmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1072
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, V-VII/c-e
Yer	Ev-4
Kot	63.82
Tarif	1069 locus numaralı taş döşeme ile aynı alanda ve daha geniş yayılım gösteren küçük taşlarla kaplı 2x2,26 m ebatlarında taş döşeme. İki döşeme arasında kırmızı yanık toprak bulunmaktadır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1073
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	G-9, I-VII/b-g
Yer	Ev-4
Kot	63.59-63.38
Tarif	Alanın V-VII/ b-g plankarelerinde toprak koyu yumuşak bir halde tespit edilmiştir. I-IV/ b-g plankarelerinde kısmen döküntü nitelikli toprak devam etmiştir. IV/c-d plankaresinde ise küllü toprak saptanmıştır.
İçerdiği Kasalar	3180/A, 3185, 3196, 3200, 3192/A, 3192/B,

Locus No	1074
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, VIII-X/a-f
Yer	Ev-4 Sundurma
Kot	65.00-64.87
Tarif	Ev-4'in güney duvarı olan L-1307 duvarının güneyi, sundurma içi. Üst seviyeden gelen küllü ve kerpiç döküntü devam etmiştir. Locus 1059 ile aynı toprak özelliği göstermektedir. Alan içerisinde derin sığ çanak parçası, makara kulplu çanak parçaları, içe eğik omuzlu kâse parçası, basit ağızlı keskin omuzlu kâse parçaları ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3042, 3043, 3047, 3054/A

Locus No	1075
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, VIII-X/ a-d
Yer	Ev-4 Sundurma
Kot	64.89-64.59
Tarif	Külle karışık, sarımsı kahverengi sert topraklı alan ile kırmızı renkli yanık alanlar. Sarımsı perdahlı pithos parçaları ile birlikte büyük boyutlu pithos parçaları evin sundurma kısmında ele geçmiştir. Pithos parçaları ile birlikte dikey silindirik boyunlu çanak parçaları, dış bükey profilli çanak parçaları, içe bükük ağızlı çanak parçası, ağız kenarında tünel tutamak bulunan çanak parçası ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1076
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, IX-X/d-f
Yer	Ev-4 Sundurma
Kot	64. 70-64.52
Tarif	Yanık alanın altında ortaya çıkarılan taş döşeme ve altı. L-1307 duvarı bu döşeme ve döşeme üstünde bulunan yanık alan üzerine inşa edilmiştir. Bu alan içerisinde büyük boyutlu pithos parçalarına ulaşılmıştır. İçe çekik ağızlı keskin omuzlu kâse parçası ve testi parçaları da alan içerisinde ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3236/A

Locus No	1077
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, VIII-X/ a-d
Yer	Ev-4 Sundurma
Kot	64.70-64.32
Tarif	Döşemenin batısında bulunan alan, moloz taşlar ve bu taşların altında belirlenen L-1307 duvarının kapı açıklığı. Bu locus içerisinde siyah perdahlı keskin omuzlu çanaklar, dışa eğik gövdeli çanak, silindirik çömlek boynu ve iç bükey çömlek boynu ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1078
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, IX-X/ a-f
Yer	Ev-4 Sundurma
Kot	64.32, 64.00
Tarif	Sert küllü topraklı alan. Bu alan içerisinde büyük pithos parçalarına rastlanılmıştır. Seramik akışı üst seviyeye göre azalmıştır. 64,51 m kotda kahverengi toprak rengi ile birlikte kerpiç parçalarına rastlanmıştır. 64 m kota kadar pithos parçaları devam etmektedir. Bu alan depo olarak kullanılmış olabilir. Oldukça yoğun pithos parçalarına ulaşılmıştır. Bu pithos parçaları üzerinde kabartmalı örnekler de mevcuttur. Alan içerisinde çok yoğun çanak ve kâse parçalarına rastlanmıştır. Oldukça yoğun görülen çanaklar; basit ağız kenarlı, dışa çekik ağızlı, ağzı içten kalınlaştırılmış, içe eğik ağızlı basit ağız kenarlı, dışa eğik ağızlı basit ağız kenarlı, dikey ağızlı basit ağız kenarlı çanak parçalarından oluşmaktadır. Kâseler ise makara kulplu keskin omuzlu, basit ağızlı keskin omuzlu, içe çekik ağızlı omuzu yuvarlatılmış, içe çekik ağızlı keskin omuzlu, ağzı içe çekik keskin omuzlu formlardan oluşmaktadır.
İçerdiği Kasalar	3199, 3217, 3223/A, 3223/B, 3223/C, 3224, 3225, 3241/A, 3244

Locus No	1079
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, IX-X/ a-c
Yer	Ev-4 Sundurma
Kot	64.04-63.74
Tarif	Yoğun kerpiç döküntülü alan.
İçerdiği Kasalar	3247

Locus No	1080
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, III-X/ h-j, I-III/h-j
Yer	Sokak
Kot	65.40-65.12-64.80
Tarif	Küllü toprakla birlikte VI-X/h-j plankarelerinde 0,40x0,30x0,18 - 0,18x0,15x0,09 - 0,27x0,24x0,14 m boyutlarında döküntü taşlar. Taş enkaz duvarın bir kalıp olarak yıkılmasından ziyade zamanla taş örgüden kopan taşların birikmesiyle oluşmuştur.
İçerdiği Kasalar	3012/A, 3012/A, 3012/B, 3012/C, 3020, 3022, 3030

Locus No	1081
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, III-X/ g-j
Yer	Sokak
Kot	64.84-64.75
Tarif	Küllü alan altında bulunan sert döküntülü toprak. Olasılıkla Ev-4, Ev-6 ve Ev-7'nin duvarlarının enkazı.
İçerdiği Kasalar	3031

Locus No	1082
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, IV-VI / h, IV-VII/h-i
Yer	Sokak
Kot	64.78-64.19
Tarif	Ev-7'nin batı duvarı ile sınırlandırılmış sokak döşemesinin altı. Yoğun küllü alan doğuya doğru yayılmaktadır.
İçerdiği Kasalar	3040/A, 3040/B, 3041/A, 3050/A, 3050/B, 3059

Locus No	1083
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, VIII-X/ g-h, I-VII/h-i
Yer	Sokak
Kot	64.75-64.33
Tarif	L-1080 locusunun altında gelen sarı ve kahverengi tonlarındaki sert topraklı alan. Bu alan içerisinde amphoriskos başlıklı gümüş iğne ve 2 adet maden zenginleştirme taşı ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	3048, 3061/A, 3061/B, 3061/C, 3062/A, 3063, 3065, 3072/A, 3072/B, 3072/C, 3072/D, 3073/A, 3073/B, 3073/C, 3081/A, 3082, 3083, 3086, 3095/A, 3097

Locus No	1084
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, II-X/ g-i
Yer	Sokak
Kot	64.33-64.00
Tarif	L-1082 ile bağlantılı ikinci kül çukuru. Sokak içerisinde 64,00 m kotunda ikinci kül çukurunun tabanına ulaşılmıştır. Kül çukuru tabanında dikdörtgen biçimli yarısı kırık oluklu pota açığa çıkarılmıştır. Sokağın bu bölümü maden üretimi için kullanılmış olabilir.
İçerdiği Kasalar	3094, 3105/A, 3111/A, 3113/A, 3113/B, 3115/A, 3115/B, 3120, 3124, 3205

Locus No	1086
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, I-IX/ h-i
Yer	Ev-5
Kot	64.07, 64.04, 63.60
Tarif	Kahverengi toprak yapısı ve küllü toprak altında tespit edilen yeni küllü alan ve altı.
İçerdiği Kasalar	3117, 3127/A, 3127/B, 3136, 3165/A, 3165/A, 3170, 3176, 3179/A, 3179/B, 3201, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208/A, 3208/B, 3208/C, 3211, 3213/A

Locus No	1087
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	G-9, I-IV/h-j
Yer	Ev-5
Kot	63.50-63.30
Tarif	Yumuşak nitelikli toprak yapısı ve III-IV/h-j plankarelerinde 63.50 kotunda alt evreye ait duvar döküntü taşları tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	3210, 3209/A

Locus No	1088
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, IV-X/ h-j
Yer	Sokak
Kot	64.86-64.26
Tarif	Ev-6 ve Ev-7 duvarlarının kaldırılması sonucu tespit edilen sert sarı toprak dolgu ve bu dolgu altında bulunan rampa. Rampa kenar hattı 0,34x0,26x0,12 - 0,39x0,29x0,10 ve 0,24x0,18x0,12 m boyutlarında taşlarla örülmüşken, iç kısım örgüsünde ufak boyutlu taşlar kullanılmıştır. Sokak döşemesi olarak yorumlanan bu döşemenin çok az bir bölümünün açığa çıkarılması nedeniyle işlevi tam olarak saptanamamıştır.
İçerdiği Kasalar	3060/A, 3188/A, 3191/A, 3193, 3194/A, 3194/A, 3194/B, 3194/C, 3194/D, 3194/E, 3194/F, 3194/G, 3194/H, 3194/İ, 3194/K, 3195, 3203/A, 3203/B

Locus No	1089
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, III-V/i-j
Yer	Ev-6
Kot	65.04-64.88
Tarif	Ev-6 içi. Mekân içerisinde sert sıkı bir toprak yapısı belirlenmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1090
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	G-9, V-VII/i-j
Yer	Ev-7
Kot	64.87-64.46
Tarif	Locus 1080 olarak adlandırılan alanın altında çıkan duvarlarla çevrili mekân içi. Mekân içerisinde taban olabilecek sarı sert toprak tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1091
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, I-II/a-b
Yer	Sokak
Kot	64.82-64.65
Tarif	Locus 1027 içerisinde küçük bir alan içerisinde, Ç-2 çukurunun kuzeyinde bulunan küllü alan. Bir alt seviyesi locus 1027 ile devam etmektedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1092
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	G-9, I-II/a-b
Yer	Sokak
Kot	64.65-64.36
Tarif	Taş döşeme ve taş döşeme altı. Kahverengi yumuşak toprak tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1093
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, I-II/a-b IV-V/a-b
Yer	Sokak
Kot	63.79-63.26
Tarif	Koyu kahverengi toprak özellikli görülen alan. Seramik akışı artmıştır. Bakır tel bulunmuştur.
İçerdiği Kasalar	3227, 3229/A, 3229/B, 3235/A, 3237

Locus No	1094
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	G-9, I-II/a-b
Yer	Sokak
Kot	64.36-63.63
Tarif	Külle karışık sert toprak özelliği görülmektedir. 63,83-63,63 m kotları arasında koyu renkli yumuşak toprak tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	3234

Locus No	1095
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	F-9, VII-IX/c-i, VI-IX/ a-j
Yer	Ev-4
Kot	64.37-63.29
Tarif	F-9, alanı Ev-4 içi. IX/ d-f plankarelerinde küllü toprak gelmektedir. 9049 kasa numarası ile tamamlanabilir çanak ortaya çıkarılmıştır. L-1303 ve L-1304 duvarlarının doğrultuları tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	9012, 9014, 9017,

Locus No	1096
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	F-9, IX/ d-f
Yer	Ev-4
Kot	64.63-64.10
Tarif	Ev-5 içerisinde, küllü alan altında tabanları oldukça tahrip olmuş iki ocak tabanı. Ocak tabanı çevresinde, Locus 1095, 9009 kasa numarası ile çıkan malzemeler toplanmıştır. Höyüğün yamaç kısmında yer alan bu kısım kısmen tahrip olmuştur.
İçerdiği Kasalar	9026/A

Locus No	1097
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-9, VI-IX/h-j, VI-IX/e-g
Yer	F-9, İşlik alanı
Kot	63.78-63.45-62.70
Tarif	L-1365, L-1366 duvarlarının (sur) kuzeyinde taş dolgulu alan. Bu alanın çevresinde yoğun küllü toprak yapısı gözlemlenmiştir.
İçerdiği Kasalar	9010, 9016, 9020/A, 9022, 9025, 9033, 9041, 9042, 9044, 9053, 9054, 9055, 9056, 9058

Locus No	1098
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-9, III-V/a-d, V-IX/a-b
Yer	F-9, İşlik alanı
Kot	64.08-62.51
Tarif	L-1366 duvarının kuzey doğusunda, taş dolgu ve altında çıkan kerpiç döküntü.
İçerdiği Kasalar	9369 9370/A, 9370/B, 9373, 9374, 9375, 9377, 9379, 9381, 9382, 9385, 9386, 9388, 9389, 9390

Locus No	1099
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-9, V-IX/h-j,
Yer	F-9, İşlik alanı
Kot	62.90-62.53
Tarif	Taş dolgu-döküntü altında açığa çıkarılan küllü alan.
İçerdiği Kasalar	9060,9061/A

Locus No	1100
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-9, V-VI/d-e, V-VIII/f-j
Yer	F-9, İşlik alanı
Kot	62.76-62.35
Tarif	Yoğun küllü topraklı alan. Üst kısımlarda kül çok yoğunken derinleşme ile birlikte 62.62 kotlarından sonra küllü toprak azalarak 62.35 kotunda sona ermiştir.
İçerdiği Kasalar	9063, 9064, 9065, 9067, 9078

Locus No	1101
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-9, V-VIII/d-j, III-V/c-j
Yer	F-9, İşlik alanı
Kot	62,76-62.02/61.79, 61.44
Tarif	Küllü alanın çevresinde ve altında çıkan sarı sert topraklı alan. Seramik akışı üst seviyelere göre oldukça azalmıştır. V-VI/d-e, V-VIII/f-j plankarelerinde küllü alan bitmiş ve sarı sert topraklı alan, bu küllü alanın altından devam etmiştir. 61.79, 61.64 kotlarında seramik akışı neredeyse yok denecek kadar azalma göstermiştir.
İçerdiği Kasalar	9069, 9070/A, 9080, 9083, 9085, 9090, 9093, 9094, 9095, 9097, 9098, 9102, 9107, 9110, 9111, 9112, 9113, 9114

Locus No	1103
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-9, VI-VIII/d-j
Yer	F-9, İşlik alanı
Kot	62.34-61.32
Tarif	Sarı sert toprak altında çıkan taşlı alan. Taşlar belirli bir düzen içerisinde değildir. Çevresinde sarı toprak devam etmektedir. Taşlık alan içerisinde seramik akışı, az şekilde, bir üst seviyede olduğu gibi devam etmektedir.
İçerdiği Kasalar	9125, 9126

Locus No	1104
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-9, IV-VIII/d-j I-III/a-j
Yer	İşlik alanı 2
Kot	61.34-60.90
Tarif	Taşlık alanın altı ve kuzey alanı. Sarı sert toprak özelliği koyu kahverengi tonlarında gelişme göstermiştir. Seramik akışı dikkate değer şekilde artmıştır. Alan içerisinde VII-VIII/g-j plankarelerinde, yontmataş aletlerde artış vardır.
İçerdiği Kasalar	9104, 9135, 9138, 9139, 9140, 9141, 9142, 9143, 9146, 9148, 9149, 9150, 9175, 9177, 9178, 9179, 9180, 9271/A

Locus No	1106
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-9, VII-VIII/h-j
Yer	Ev-30
Kot	61.14-61.08
Tarif	VII-VIII/h-j plankareleri içerisinde L-1368 ve L-1370 duvarları içerisinde kalan mekân içi. Yapı bir ön odaya sahip en az iki odalıdır. Ön oda ve ana odada parçalar halinde küllü toprak belirlenmiştir.
İçerdiği Kasalar	9154

Locus No	1107
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-9, VI-VIII/e -g
Yer	Ev-30
Kot	61.24-61.04
Tarif	Ev-30'un ön odası. Mekân içerisinde parça parça küllü alanlar belirmeye başlamıştır. Ocak tabanı ve çevresinde, sert küllü topraklı alan tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	9170

Locus No	1108
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-9, VI/ g-h
Yer	Açık Alan
Kot	61.03-60.90
Tarif	Ev-30'un kuzey duvarı (L-1368) ile sur (L-1367) arasında kalan bölge. VI/g-h plankareleri içerisinde küçük dere taşlarından oluşturulmuş döşemeye rastlanmıştır. Ev-30'un kuzey duvarına dayanan bu döşeme yaklaşık olarak 1,5 m'lik bir uzunluğa sahiptir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1110
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-9, IV-VI/d-j
Yer	Açık Alan
Kot	60.90-60.50
Tarif	Ev-30'un kuzey duvarı ile (L-1368) ile sur (L-1367) arası bölge.
İçerdiği Kasalar	9182, 9183, 9184, 9187, 9188, 9191, 9200, 9202, 9203, 9251, 9253, 9254, 9255, 9256, 9257, 9258

Locus No	1122
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	VI/e-f
Yer	Açık Alan
Kot	60.95-60.00
Tarif	Ocak tabanı döküntüleri olabilecek yanık sertleşmiş alan. L-1368 duvarı batıya doğru devam ettiği için bu alan Ev-30'un ön mekânı olmalıdır.
İçerdiği Kasalar	9289, 9292, 9292/1, 9292/2, 9292/3, 9292/4

Locus No	1133
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	F-8, VI-VIII/a-j
Yer	Ev-2
Kot	64.55-63.68
Tarif	Sarımsı renkte yumuşak topraklı alan.
İçerdiği Kasalar	30014, 30024, 30025, 30032, 30034, 30039, 30052, 30056, 30057, 30058, 30059, 30061, 30062, 30069, 30069/1, 30070, 30071, 30074, 30074/1, 30075, 30076, 30077, 30081

Locus No	1134
Tabaka	BT IV 1 A, IV I B, IV I C
Plankare	F-8, V-IX/i-j
Yer	Sokak
Kot	64.85-63.36
Tarif	L-1298 ve L-1378 duvarlarının doğusu, Ev-2 evinin doğu dış duvarının doğusu. Bu alan Locus 1027 ile bağlantılı olabilir. 64.12 kotunda küçük küllü bir alan belirlenmiştir. Bu küllü alan L-1027 içerisindeki küllü alan gibi küçük boyutludur.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1135
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	F-8, VIII-IX/g, IX/g-h
Yer	Ev-2
Kot	64.75
Tarif	L-1298 duvarının batısında, küçük boyutlu toplama taşlarla oluşturulmuş döşeme.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1136
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	F-8, VIII-IX/g-i
Yer	Ev-2
Kot	64.75-64.15
Tarif	L-1298 duvarı ile döşeme ve küllü alan arası bölge. Alan içerisinde yer yer küllü toprağa rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	30116

Locus No	1137
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	F-8, VIII/c-d
Yer	Ev-2
Kot	64.64-64.45
Tarif	Döküntü niteliğinde orta ve büyük boyutlu taşlı alan. Bu alan içerisinde çok az miktarda seramiğe rastlanmaktadır.
İçerdiği Kasalar	30046, 30050

Locus No	1138
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	F-8, VII-IX/f-i
Yer	Ev-2
Kot	63.96-63.75
Tarif	Ocak tabanı. Ocak tabanı yumru büyüklüğünde taşlarla kaplı zemin üzerine seramik kaplatılarak oluşturulmuştur. Taşlar üzerinde üzüm çekirdeği ve buğday tanelerine rastlanılmıştır. Ocak tabanı çevresinde küllü alanlar bulunmaktadır. Bu alan çevresinde çıkan malzeme Locus 1136, 30048 numaralı kasada toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	30118/A, 30119, 30120/A

Locus No	1139
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	F-8, VII-IX/ a-g
Yer	Ev-2
Kot	63.94-63.71
Tarif	Ev-2'nin üçüncü evresine ait yanık küllü alan. Küllü alan içerisinde seramik akışı yavaşlamıştır. BT IV 1 B evresine ait evin duvarı (L-1378) yanık alanın üzerine oturtulmuştur.
İçerdiği Kasalar	30110/A,30110/C

Locus No	1140
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, IV-VIII/ f-j, IV-VIII/a-e, VI-VII/i-j
Yer	Ev-23
Kot	63.40-63.15
Tarif	Kerpiç dökümtülü toprak. Bu alanda küçük boyutlu ve az sayıda seramik parçası ele geçmiştir.
İçerdiği Kasalar	30101/A, 30103/A, 30104, 30105/A, 30108, 30114, 30117

Locus No	1141
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, VII-IX/a-h, VI-VIII/d-f
Yer	Ev-23
Kot	63.71-63.10
Tarif	63.71 kotunda VII-VIII/c-d plankarelerinde yanık küllü alan altında belirlenmeye başlayan yeni kırmızı yanık alan ve çevresi. Alan içinde ve çevresinde bulunan karbonlaşmış çok sayıda buğday ve üzüm çekirdeği taneleri yanı sıra çok sayıda cüruf parçaları tespit edilmiştir. Bu alan batıya doğru meyilli olarak artış göstermiş ve 63.45 kotlarında VII-IX/a-d, VI-VII/d-f plankarelerde, yanık alan batıya doğru yayılmıştır.
İçerdiği Kasalar	30087, 30092/A, 30092/B, 30093, 30095, 30097/A, 30097/B, 30097/C, 30097/D, 30097/D, 30098, 30099, 30100, 30102/A, 30102/B, 30102/C, 30102/D, 30102/E, 30102/F, 30102/G, 30102/H, 30111/A, 30111/B, 30111/C, 30111/D, 30111/D, 30111/F, 30111/G, 30111/H, 30111/İ, 30111/J, 30133/A, 30133/B, 30133/C, 30134/A, 30134/B, 30134/C, 30134/D, 30134/E, 30136, 30137, 30141/A, 30141/B, 30141/C, 30141/D, 30141/E, 30141/F, 30141/G, 30170, 30171/A, 30171/B, 30171/C

Locus No	1142
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, VII-IX/f-i
Yer	Ev-23
Kot	63.75-63.47-63.10
Tarif	Ocak tabanı altı, kırmızı yanık topraklı alan. Seramik miktarında yoğun artış olmuştur. Bu alan içerisinde üzüm çekirdeği ve buğday tanelerine ulaşılmıştır. Çok sayıda obsidyen dilgi ve dilgicik ele geçmiştir. VIII/f plankaresinde söve taşı ortaya çıkarılmıştır.
İçerdiği Kasalar	30042, 30121/B, 30121/C, 30122/A, 30122/B, 30122/C, 30122/D, 30123/A, 30123/B, 30123/C, 30123/D, 30123/E, 30124, 30126, 30127/A, 30127/B, 30127/C, 30127/D, 30127/E, 30127/F, 30127/G, 30128, 30150, 30174

Locus No	1143
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, III-V/a-j
Yer	İşlik alanı
Kot	63.15-62.75
Tarif	Apsidal planlı yapının kuzeyi, açık alan. Bu alan içerisinde cüruf parçaları ve buğday tanelerine rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	30130/A, 30139/A, 30139/B, 30140, 30143/A, 30143/B, 30143/C, 30143/D, 30144/A, 30144/B, 30144/C

Locus No	1144
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, III-V/a-e, III-V/f-j, I-V/a-j
Yer	İşlik Alanı
Kot	62.82-62.75, 62.10-61.84
Tarif	Koyu kahverengi yumuşak topraklı alan. Apsidal yapının kuzeyi, açık alan. Bu alan içerisinde yoğun olarak obsidyen ve çakmaktaşı aletlerle birlikte cüruf parçaları tespit edilmiştir. Bu alan, sur duvarının kenarında açık işlik alanı olarak kullanılmış olmalıdır. 61.84 kotlarında III-IV/a-d ve II/a-e plankarelerinde küçük taş grupları belirlenmiştir. Seramik parçaları az miktarda olup amorf parçalardan oluşmaktadır. Obsidyen ve çakmaktaşı aletler yoğun olarak çıkmaktadır.
İçerdiği Kasalar	30148/A, 30154/A, 30162, 30163/A,30163/B, 30163/C, 30163/D, 30163/E, 30167/A, 30167/B, 30167/C, 30167/D, 30167/E, 30167/F, 30167/G, 30167/H, 30167/İ, 30175/B, 30175/D, 30178/A, 30178/B, 30178/D, 30178/E, 30178/F, 30179/A, 30179/B, 30180/A, 30180/B, 30180/C, 30181/B, 30181/C, 30181/D, 30182/B, 30182/C, 30182/E, 30187/A, 30187/C, 30187/D, 30188, 30189/A, 30189/B, 30190/B, 30190/C, 30190/E, 30190/F, 30190/H,30190/İ, 30190/J, 30191, 30193/A, 30193/B, 30193/C, 30193/D, 30193/E, 30193/F, 30193/G, 30193/H, 30193/İ, 30193/J, 30193/K, 30194, 30195/B, 30195/H, 30195/İ, 30196, 30197/A 30197/B, 30197/C, 30197/D, 30198/A, 30198/B, 30198/C

Locus No	1145
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, V-VI/e-i
Yer	Ev-23
Kot	63.55-62.66
Tarif	Doğu-batı doğrultusunda uzanan, doğu kısmı güneye doğru apsis yapan tek sıra taşlarla oluşturulmuş Ev-23 içi. Yapının V/e-f plankaresinde taş döşemeli bir alan belirlenmiştir. Apsidal Planlı bu yapı iki evrelidir.
İçerdiği Kasalar	30152/A, 30152/B, 30155, 30155/1

Locus No	1146
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, IV-V/ a-c
Yer	F-8, Döşeme
Kot	62.48-62.27
Tarif	Açık işlik alanı üzerinde yer alan taş döşeme. Orta ve küçük boyutlu taşlarla oluşturulmuş döşemenin korunan uzunluğu 3,40 m, genişliği ise 1,30 m'dir. Bu döşeme herhangi bir yapının parçası olmaktan çok, açık alan içerisinde oluşturulmuş döşeme olmalıdır.
İçerdiği Kasalar	30158

Locus No	1147
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, I-V/a-j
Yer	İşlik Alanı
Kot	61.84-61,39
Tarif	61.84-61.39 kotlarında III-IV/a-d ve II/a-e plankarelerinde küçük taş grupları belirlenmiştir. Seramik parçaları az miktarda olup amorf parçalardan oluşmaktadır. Obsidyen ve çakmaktaşı alet ve üretim artıkları yoğun olarak ele geçmektedir. Toprak yapısı üstünde yer alan L-1144 locusu ile farklılık gösterse de alan içerisinde çok sayıda küçük buluntu ele geçmektedir.
İçerdiği Kasalar	30199/A, 30199/B, 30199/C, 30199/D, 30199/E, 30201/A, 30201/B, 30201/C, 30202, 30203/A, 30203/B, 30204/A, 30204/C, 30204/D, 30205/B, 30205/C, 30205/D, 30205/E, 30206/A, 30208/A, 30208/C, 30208/D, 30208/E, 30208/E, 30208/F, 30208/G, 30209/A, 30209/B, 30209/C, 30209/D, 30210/A, 30210/B, 30210/C, 30210/D, 30210/F, 30210/F, 30210/G, 30210/G, 30211/A, 30212/A, 30212/B, 30212/D, 30212/E, 30212/F, 30212/G, 30212/H, 30213, 30214, 30215, 30216/A, 30216/B, 30216/C, 30217

Locus No	1148
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, VI-IX/a-h
Yer	Ev-23 (Erken evre)
Kot	63.10-63.03,62.55
Tarif	Yanık alan ve yanık alan çevresi altında belirlenen küllü toprak. Bu tabakada MÖ 3. Binyıl'ın erken evrelerine ait olması gereken makara kulplu, ip delikli çanak parçalarında çoğalma olmuştur. Seramikler iri parçalar halinde çıkmaktadır. Locus 1141 ve 1142'de görülen cüruf parçalarına, karbonlaşmış buğday ve üzüm çekirdeği tanelerine bu alan içerisinde de rastlanılmıştır. Salyangoz kabukları tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	30145, 30146, 30147/A, 30147/B, 30147/C, 30147/D, 30147/E, 30147/F, 30147/G, 30149, 30153/B, 30153/C, 30156/B, 30160, 30161/A, 30161/B, 30161/C, 30161/D, 30161/E, 30165/A, 30165/B, 30165/C, 30166/A, 30166/B, 30166/C, 30168, 30169/A, 30169/C, 30169/E, 30169/F, 30176/A, 30176/B, 30176/C, 30176/D, 30176/E, 30176/F, 30177, 30192

Locus No	1150
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-8, I-V/a-j
Yer	İşlik alanı
Kot	61.39-61.24-61.02
Tarif	Koyu kahverengi yumuşak topraklı alan. III-IV/a-d plankarelerinde kumlu ve sert toprak belirlenmiş ve altında yanık alanlar tespit edilmiştir. Locus 1147'de küçük ve amorf parçalardan oluşan seramik, bu evrede değişmiş büyük siyah perdahlı, kaideli ve halka dipli çanak parçaları bol miktarda çıkarılmıştır. Bu alan içerisinde yapı duvarları ve sur taşları belirmeye başlamıştır.
İçerdiği Kasalar	30218/A, 30218/B, 30218/C, 30218/D, 30218/E, 30218/F, 30218/G, 30218/H, 30218/İ, 30218/J, 30218/K, 30218/L, 30219/B, 30219/C, 30219/D, 30219/E, 30219/F, 30219/G, 30219/H, 30219/İ, 30222/B, 30222/C, 30222/D, 30222/E, 30222/F, 30222/G, 30222/H, 30222/J, 30222/K, 30222/L, 30222/M, 30223, 30224, 30225, 30226, 30227/A, 30228/A, 30228/B, 30228/C, 30228/D, 30228/E, 30228/F, 30228/H, 30231, 30233/A, 30233/B, 30233/C, 30233/D, 30234/A, 30234/B, 30234/E, 30234/F, 30234/G, 30235/A, 30235/C, 30235/D, 30235/E, 30237, 30238, 30239, 30239/1, 30240, 30241, 30252

Locus No	1151
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	F-8, IV-V/h-j
Yer	Basamak önü döşeme
Kot	61.22-61.19
Tarif	Orta boy taşlarla oluşturulmuş döşeme. Döşeme taşları apsidal planlı yapı duvarları altında bırakılan askı toprak içerisine doğru ilerlemektedir. Kuzeyde ise III-IV/h-j plankarelerinde yer alan L-1380'e (kule basamakları) kadar devam etmektedir. Döşeme BT IV 2 B evresi işlik alanının duvarları üzerine yerleştirilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1152
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-8, II-V/e-i, II-V/e-g
Yer	İşlik alanı
Kot	61.04-60.65
Tarif	MÖ 3. Binyıl'ın erken safhası seramiği görülmektedir. Troia A-6 formu üst tabakalarda görülmesine rağmen bu tabakada görülmemektedir. IV/d-e, III-IV/a-d plankarelerinde 60,90 m kotta belirgin bir hat vermeyen kerpiç kalıntılarına rastlanmıştır. IV/g plankaresinde küçük küllü bir alan tespit edilmiştir. Yoğun olarak pise parçalarına rastlanılmıştır. Yanmış pise parçaları 30266/A kasa numarasıyla toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	30244/A, 30244/B, 30244/E, 30244/F, 30246, 30249/A, 30250, 30260/B, 30260/C, 30266/A, 30266/B, 30266/C, 30266/C, 30269/A, 30269/B, 30272/A, 30276/B

Locus No	1153
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-8, I-III/a-d
Yer	İşlik Alanı 2
Kot	61.02-60.75
Tarif	Killi kumlu Sarımsı toprak özelliği belirlenmiştir. Güney batı köşesinde yanık kırmızı renkli pise parçalarına rastlanılmıştır.
İçerdiği Kasalar	30243/A, 30243/D, 30243/E, 30243/F, 30259/A, 30259/B, 30267/A, 30267/A, 30268, 30270, 30271, 30273/A, 30278

Locus No	1154
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-8, II-V/h-i
Yer	İşlik alanı 3
Kot	60.87-60.67
Tarif	L-1385-L1384 arası gri renkli küllü alanlar mekân içerisinde tespit edilmiştir. Toprak yapısı ise killi koyu gri-kahverengi tonlarında olup çok sert bir yapıdadır. Bu mekân içerisinde geyik boynuzu ele geçirilmiştir. Kerpiç döküntüler içerisinde bol miktarda kül ve karbonlaşmış dal parçalarına rastlanılmıştır. 2 adet mermer parçası bulunmuştur.
İçerdiği Kasalar	30263/B, 30265/A, 30265/C, 30274/B

Locus No	1155
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	F-8, II-III/f-g
Yer	İşlik alanı 4
Kot	60.68-60.52
Tarif	II-III/e-f plankarelerinde, L-1387 ve L-1388 duvarları arası. Duvar üstü malzemeleri locus 1152 ve 30269 kasa numarası ile toplanmıştır. Pise parçalarına bu alan içerisinde de rastlanmıştır. Pise parçaları 30280/A, kasa numarası ile toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	30275/A, 30281

Locus No	1157
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	I-7, VIII-X/a-d
Yer	Ev-17
Kot	64.29-64.07
Tarif	L-1353 duvarının güneyinde Miken oda mezarının batısında bulunan alan. Yoğun bir şekilde tahrip olan yapının korunan kesimlerinde çıkan seramiğin tamamı MÖ 3. Binyıl seramiğinden oluşmaktadır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1159
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	J-7, IV-V/ f-g
Yer	Ev-15 Sundurma
Kot	64.18-64.08
Tarif	Ev-15'in sundurması içerisinde yer alan orta boyutlu taşlarla oluşturulmuş döşeme. Dikdörtgen bir yapıya sahip olan döşeme, 1,96x1,10 m boyutlarındadır. Döşemede 0,23x0,18-0,18x0,14-0,16x0,14 m ebatlarında taşlar kullanılmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1160
Tabaka	BT IV 1 A karışık
Plankare	J-7, I-X/ a-j, K-7, I-IV/a-j
Yer	Ev-15
Kot	64.22-64.00
Tarif	Yüzey toprağı altı. Karışık malzeme devam etmiştir. I-II /a-e plankarelerinde toprak külle karışık gelmeye başlamıştır. II-IV/j plankaresinde küllü alana rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1161
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, I-II/a-d
Yer	Ev-15 Ön Mekânı
Kot	63.99-63.88
Tarif	Locus 1160 altında 64 m kotunda II/c-d bulunan ocak tabanı. Bu ocak tabanı Ev-15'in sundurmasında yer alan ek mekânın içinde yer almaktadır. Ocak tabanı kalıntıları ve küllü bölge BT IV 1 A evresi L-1344 duvarı altına doğru devam etmektedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1162
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, V-X/g-j, VIII-X/a
Yer	Ev-13
Kot	63.90-63.83
Tarif	L-1138-1339 duvarlarının çevrelediği Ev-13 mekân içi.
İçerdiği Kasalar	15051

Locus No	1163
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, VI-X/ e-f, K-7, I-III/a-f
Yer	Ev-15
Kot	64.00-63.64
Tarif	L-1138-1340 ve L-1341 duvarları arasında bulunan mekân içi.
İçerdiği Kasalar	15047/A, 15056, 15058/A, 15058/B, 15060, 15062, 15065/A, 15068, 15069, 51010, 51011

Locus No	1164
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, VII/f-g
Yer	Ev-15 Silo
Kot	63.88
Tarif	L-1338-1340 duvarlarının kesiştiği alana yerleştirilmiş yarım yuvarlak kerpiç silo.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1165
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, III-V/ c-e
Yer	Ev-15 Ön Mekân
Kot	63.89-63.77
Tarif	Ev-15 ile bağlantılı ve yine bu mekânın kapı girişinin batısına inşa edilmiş küçük ambar.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1166
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, I-II/a-e, III-V/ c-e
Yer	Ev-15 ön Mekân
Kot	64.00-63.83
Tarif	Ocak çevresinde bulunan küllü topraklı alan. I-II/a-e plankarelerinde görülmeye başlanan küllü toprak, I-II/a-d plankarelerinde yoğunlaşmıştır.
İçerdiği Kasalar	15041, 15049/A, 15049/B, 15054,15061/A, 15071

Locus No	1167
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, VIII-X/g-j,K-7, I-V/g-j
Yer	Ev-13
Kot	63.84-63.79
Tarif	Ev-13 içerisinde alt evre duvarı (L-1345) 63.90 kotlarında belirlenmiştir. Bu duvarın belirlenmesinden sonra duvarın güneyi ana mekân, kuzeyi ön mekân olarak adlandırılmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1168
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, V-VIII/h-j
Yer	Ev-13
Kot	63.87-63.71
Tarif	L-1345 duvarının kuzeyi, ön mekân
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1169
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-7, V-VI/h-j
Yer	Ev-13
Kot	63.84-63.71
Tarif	Ev-13 ön mekân içerisinde yer alan taş döşeme. Bu döşeme evin ambarı olarak kullanılmış olmalıdır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1173
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-8, VI-X/a-f
Yer	Ev-11
Kot	63.98-63.79
Tarif	Alan içerisinde MÖ 3. Binyıl seramiği gelmektedir. VII/c-d plankareleri içerisinde pithos parçaları tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	5030/A, 5030/B, 5030/C, 5040, 5073

Locus No	1174
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-8, III-VI/c-g,I-V/e-h
Yer	Ev-11
Kot	64.24-63.76
Tarif	Dört tarafı duvarlarla çevrili mekân içi. Mekân içerisinde MÖ 3. Binyıl seramiği çıkmasına rağmen çöp çukuru kenarında Roma dönemi malzemesi devam etmektedir.
İçerdiği Kasalar	5048/A, 5049, 5071/A

Locus No	1175
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-8, V-VIII/g-j
Yer	Ev-12
Kot	64.21-63.84
Tarif	Ev-12 Mekân içi. Mekânın kuzeyinde I-IV/i-j plankaresinde döküntü niteliğinde taş gruplarına ve Roma dönemi seramiklerine rastlanmaktadır. Mekânın bu kısmında bulunan malzemeler 1171 locus numarası ile toplanmıştır.
İçerdiği Kasalar	5035, 5052, 5057, 5062, 5065/A, 5068, 5069, 5074

Locus No	1176
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-8, IX-X/g-j, K-8, I/d-j
Yer	Ev-12
Kot	64.02-63.74
Tarif	Ev-12'nin güneyinde muhtemelen aynı evin bir bölümünü oluşturan mekân içerisi. Bu mekân çevresindeki duvarlar kısmen tahrip olmuştur.
İçerdiği Kasalar	5036/A, 5055, 5056, 5111,

Locus No	1177
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-8, I-V/e-h
Yer	Ev-11
Kot	63.76-63.73
Tarif	Ev-11'in BT IV 1 A evresi altında BT IV 1 B evresi duvarlarının sadece yüzey örgü sıraları açığa çıkmıştır. L-1327 duvarın kuzeyi
İçerdiği Kasalar	5079

Locus No	1178
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	J-8, I-II/d-j, I-8, X/d-j
Yer	Ev-11 sundurma
Kot	64.63-64.41
Tarif	M-11 kuzey duvarı olan L-1321 duvarının kapı aralığı önünde bulunan taş döşeme. Bu taş döşemenin kuzey kısmı tahrip olmuştur. Döşemede kullanılan taşlar orta büyüklükte olup, taşların düz kısımları yukarı bakacak şekilde yerleştirilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1179
Tabaka	BT IV 1 A-B
Plankare	J-8, I-II/a-b
Yer	Ev-17
Kot	64.21-63.67
Tarif	II-III/ a-b plankaresinde bulunan L-1322 duvarı kuzeyi. Bu alanın bir kısmı geç dönem çukuru tarafından tahrip edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1196
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, VIII/h-i
Yer	Ev-19
Kot	63.23-63.04
Tarif	Ev-19 ocak tabanı. L-1362 duvarı bu ocak tabanının kuzey kenarını tahrip etmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1181
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	J-10, IV-V/ c
Yer	Ev-9
Kot	64.04
Tarif	Ocak tabanı üstünde Erken Tunç Çağı I seramiği bulunmasına rağmen çevresinde yoğun olarak bulunan Roma-Bizans dönemi mezarlarından dolayı tahribata uğramıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1182
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-10, V-VI/ c-d
Yer	Ev-9
Kot	63.78
Tarif	Ev-9 içerisinde bulunan ocak tabanı.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1184
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	J-10, IV/c
Yer	Ev-9
Kot	63.74
Tarif	Locus-1181 numaralı ocak altında tespit edilen diğer bir ocak tabanı.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1189
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	J-10, II-VII/a-j, J-9, I-VII/ j
Yer	Ev-9
Kot	63.74-63.28
Tarif	Sarımsı-devetüyü renginde kumlu topraklı alan. VI/d plankaresinde hafif küllü sert toprak belirlenmiştir.
İçerdiği Kasalar	28032, 28041/A, 28044, 28045, 28046, 28047, 28058/A, 28063/A, 28064, 28068, 28069, 28073, 28074, 28075, 28076, 28078, 28113/A, 28113/B, 28115, 28116, 28127/A, 28127/B, 28127/C, 28137, 28198, 28200, 28212, 28220, 28221, 28223, 28225, 28229, 28229/1, 28230/A, 28230/B, 28236, 28237, 28239/A, 28239/B, 28239/C, 28240, 28241, 28242, 28243, 28246, 29018, 29019/A, 29022

Locus No	1190
Tabaka	BT IV 2 A?
Plankare	J-10, VII-X/a-j, J-9, VIII-X/j,
Yer	Ev-10
Kot	63.30-62.98
Tarif	Mekân içi, Roma-Bizans dönemlerinde mezarlık olarak kullanılmasından ötürü yoğun olarak tahribata uğramıştır.
İçerdiği Kasalar	28139/A, 28143

Locus No	1191
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	J-10, I-II/f-i
Yer	Ev-8
Kot	63.54-63.25
Tarif	Bakla Tepe IV 1 C evresine ait olan L-1363 duvarı kuzeyinde kalan mekân içi.
İçerdiği Kasalar	28070/A

Locus No	1198
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, VIII/h-i
Yer	Ev-19
Kot	63.12-63.04
Tarif	Ev-10 ocağının güneybatısında, küçük toplama taşlarla oluşturulmuş döşeme.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1199
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, I-VI/d-e, II-VII/e-j, II-VII/a-e, J-9, I-VII/j
Yer	Ev-20
Kot	63.28-62.89-62.70
Tarif	BT IV 1 C altı duvarları olan L-1362 ve L-1363 duvarlarının arası BT IV 2 A evresi. Toprak yapısı kahverengi renkte olup sert bir özellik göstermektedir. IV-V/g-j plankarelerinde doğu-batı doğrultusunda kerpiç alan tespit edilmiştir. Seramik akışında azalma olmuştur. 28201/A, kasa numarası ile kerpiç bloğu parçası alınmıştır.
İçerdiği Kasalar	28131, 28138, 28140, 28142, 28144/A, 28144/B, 28145, 28146, 28147, 28148, 28149, 28150, 28151, 28153/A, 28154, 28155, 28157/A, 28157/B, 28159, 28160, 28163, 28164, 28166, 28167, 28168, 28169, 28170/C, 28177, 28180, 28181, 28182, 28183, 28188, 28202, 28203, 28248, 28250, 28250/A, 28257, 28261, 28267, 28270, 28289, 29025

Locus No	1200
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, VIII-X/a-j, VIII-X/f-j, J-9, VIII-X/j
Yer	Ev-19
Kot	63.25-62.73
Tarif	L-1362 duvarının seviye altı BT IV 2 A evresine aittir. L-1361 duvarı askıda kalmıştır.
İçerdiği Kasalar	28185/A, 28185/B, 28187, 28189, 28191, 28193

Locus No	1201
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, I-II/e-j, J-9, VII-X/j
Yer	Ev-20
Kot	63.25-63.15-62.82
Tarif	L-1363 duvarı kuzeyi, mekân içi. Seramik, diğer mekân içlerinde azaldığı gibi bu mekân içerisinde de azalma göstermiştir.
İçerdiği Kasalar	28173, 28176, 28195, 28196, 28197, 29020/A, 29020/B, 29020/C, 29020/D

Locus No	1202
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, IV-VI/c-e
Yer	Ev-20
Kot	63.35-63.22
Tarif	Küllü topraklı alan.
İçerdiği Kasalar	28287

Locus No	1203
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, VIII-X/a-e, VIII-X/e-j, J-9, VIII-IX/J
Yer	Ev-19
Kot	63.06-62.79
Tarif	Ev-9 içerisinde tespit edilen yanık küllü bölge. 62.85 kotunda küllü alan VIII-X/e-j plankarelerinde de tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	28204/A, 28205, 28206/A, 28207

Locus No	1204
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, III-VII/e-j
Yer	Ev-20
Kot	62.89-62.71
Tarif	Kerpiç duvar ile L-1362 duvarı arası. Toprak yapısı çok sert olup, killi ve sarımsı renktedir. Yer yer kırmızı-kahverengi ve koyu alanlar belirlenmiştir. Alan içerisinde çok az seramik çıkmıştır.
İçerdiği Kasalar	28210, 28211

Locus No	1205
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, III-V/f-j
Yer	Ev-20
Kot	62.81-62.80
Tarif	Toprak yapısı çok sert olup aşırı killi ve sarımsı bir yapıya sahiptir. Seramik yok denecek kadar azdır.
İçerdiği Kasalar	28256

Locus No	1207
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-10, II-III/e-f
Yer	Ev-20
Kot	63.26-63.21
Tarif	Ev-20 içerisinde tespit edilen küllü alan.
İçerdiği Kasalar	28284

Locus No	1208
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	K-8, I-IV/ a-j, V-VIII/a-j
Yer	Ev-14
Kot	64.21-63.82-63.57
Tarif	Mekân duvarları belirgin hale gelmiş olup, MÖ 3. Binyıl'a ait seramik ile birlikte geç dönem seramiği ve günümüz malzemesi karışık olarak bulunmaktadır. Arazi, güneye doğru eğimli olarak devam etmektedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1209
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	K-8, II-IV/c-d,II/d,f, II-III/f-h
Yer	Ev-14
Kot	63.67-63.30
Tarif	Ev-1'ün ikinci evresine ait sıkıştırılmış topraktan taban.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1210
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	K-8, II-III/ f-g
Yer	Ev-14 ocak
Kot	63.75
Tarif	Zemini pithos parçaları ile kaplanmış ocak tabanı.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1211
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	K-8, II-IV/a-j,V-VII/a-g
Yer	Ev-14
Kot	63.82-63.25
Tarif	Sıkıştırılmış zemin tabanı ve ocak tabanının bulunduğu Ev-14 mekân içi. III-V/ a-j ve daha sonra V-VI/a-j plankarelerinde karışık malzeme gelmeye devam ettiği için mekânın bu kısmında çıkan malzemenin bir kısmı Locus 1208 içerisindedir.
İçerdiği Kasalar	11017, 11020, 11021, 11024, 11025, 11033/A, 11033/A, 11036/A, 11048, 11066/A, 11067, 11069/A, 11070/A, 11071, 11074/A, 11075/A, 11076, 11077, 11080

Locus No	1212
Tabaka	BT IV 1 B
Plankare	K-8, IV-V/ e-f, II-V/d-j, V-VII/h-j
Yer	Ev-14
Kot	63.56-63.25
Tarif	Sıkıştırılmış zemin altında tespit edilen, küçük toplama taşlardan oluşturulmuş zemin altı döşemesi. 63.56 kotunda, IV-V/e-f plankarelerinde tespit edilen döşeme kuzeye doğru meyilli olarak devam etmektedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1213
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	II-III/a-e,
Yer	Ev-14
Kot	63.38-63.32
Tarif	L-1329 duvarının alt seviyesi ve döşemenin batı sınırını oluşturan alan.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1214
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	K-8, IV-V/a-b
Yer	Ev-14 ara bölme
Kot	63.36-63.07
Tarif	Ev-14'ün güney alanında yer alan batı hücresi. 63.07 kotunda dağınık taşlar ortaya çıkmıştır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1215
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	K-8, IV-VII/c-g
Yer	Ev-14
Kot	63.34-63.03
Tarif	Ev-14'ün ortasında yer alan L-1333 duvarının güneyi, orta bölme.
İçerdiği Kasalar	11082

Locus No	1216
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	K-8, III-V/f-j
Yer	Ev-14
Kot	63.30-63.03
Tarif	Ev-14'ün ortasında yer alan L-1333 duvarının güneyi, doğu bölme
İçerdiği Kasalar	11078/A, 11080, 11083/A, 11084, 11086, 11087, 11095

Locus No	1217
Tabaka	BT IV 1 C
Plankare	K-8, I-IV/a-f
Yer	Ev-14
Kot	63.36-62.97
Tarif	Ev-14'ün en erken evresi. Seramik akışı üst seviyeye göre azalma göstermiştir. 62.97 kotunda sarımsı kerpiçli toprağa rastlanmıştır. Muhtemelen sarımsı kerpiç toprak altında BT IV 2 A evresine ait kalıntılar çıkacaktır. Ev-14'ün kuzey mekânı
İçerdiği Kasalar	11091, 11093/A, 11093/B, 11094, 11098, 11099, 11101, 11102

Locus No	1235
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-13, I-X/a-f, H-12, II-X/h-j
Yer	Hendek
Kot	59.11-58.08
Tarif	Erken Tunç Çağı I malzemesinin geldiği alan. Hendek duvarı ile sur duvarı (L-1390) arası. Toprak rengi sarımsı devetüyü rengindedir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1241
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-13, V-X/a-b
Yer	Hendek
Kot	58.86-58.28
Tarif	Açık kahverengi, sert kumlu toprak özelliği gösteren alan.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1242
Tabaka	BT IV
Plankare	H-13, IX-X/d-e
Yer	Hendek
Kot	58.62-58.53
Tarif	Yanık küllü alan.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1243
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-13, I-X/a-e, II-IV/a-b, VIII/a-c
Yer	Hendek
Kot	58.30-57.79
Tarif	Üst evrede görülen devetüyü renkli toprak kahverengine dönmüştür.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1246
Tabaka	BT IV
Plankare	H-13, V-X/a-b
Yer	Hendek Döşeme-9
Kot	58.00-57.92
Tarif	Hendek içerisinde tespit edilen taş döşeme üzeri. Döşemenin tam sınırları belirlenememiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1247
Tabaka	BT IV
Plankare	H-13, II/a-c
Yer	Hendek sondaj
Kot	57.79-56.89
Tarif	Hendek içerisinde açılan sondaj. Erken Tunç Çağı I'e tarihlenen seramik akışı yoğun olup, bu bölge içerisinde çok miktarda hayvan kemiklerine rastlanmıştır. II/c plankaresinde yanık kırmızı alanlar tespit edilmiştir. 57.57-57.30 m kotlarında kırmızı yanık alanların altında büyük boyutlu sıva parçaları bulunmuştur. Alan içerisinde yanmış hayvan kemikleri devam etmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1248
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-13, VIII/a-c
Yer	Hendek sondaj 2
Kot	57.80-57.60
Tarif	Bu alan içerisinde anakayaya ulaşılmıştır. Anakaya üzerinde orta boyutlu taşlarla oluşturulmuş döşeme tespit edilmiştir. Anakayanın çıkıntıları arasında kalan boşlukların taşlarla kaplanması, bu alanın taşlarla döşendiğini göstermektedir. Anakayanın hemen üzerinde yoğun miktarda seramik ve yanmış hayvan kemiklerine ulaşılmıştır. VIII/c plankaresi içerisinde yanık kırmızı alanlar tespit edilmiştir. Hendek Duvarı anakayaya kadar devam etmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1249
Tabaka	BT IV
Plankare	H-13, II/b-c
Yer	Hendek Sondaj
Kot	56.89-56.81
Tarif	Toprak yapısı oldukça ince taneli olup yer yer yeşilimsi bir nitelik taşımaktadır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1250
Tabaka	BT IV
Plankare	H-13, II/a-c
Yer	Hendek Sondaj
Kot	56.81-56.71
Tarif	Alan içerisinde küçük bir taş dizisi ve hemen yanında kırmızı yanık alan tespit edilmiştir. Bu kotlar içerisinde seramik ele geçmemiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1258
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-12, VI-IX/f-g, V-X/d-g,
Yer	H-12, Açık Alan
Kot	59.36-59.13-58.92
Tarif	Kırmızımsı renkte ve yer yer küllü toprak yapısı tespit edilmiştir. Küllü alanın üstündeki toprak 1252 locus numarası ve 36257 kasa numarası ile toplanmıştır. Küllü alan yayılım göstererek V-X/d-g plankarelerine kadar yayılmıştır. VI-VII/e-f plankarelerinde küçük taşlardan oluşan bir bölüm açığa çıkmıştır.
İçerdiği Kasalar	36272, 36272/A, 36272/B, 36273, 36275, 36294, 36313, 36313/A, 36313/B, 36322, 36325, 36325/A, 36327, 36336, 36339, 36340, 36340/A, 36366,

Locus No	1261
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-12, V-X/g-h, V-X/e-h
Yer	H-12, Açık Alan
Kot	59.13-58.81
Tarif	Toprak sarımsı renkte kumlu bir yapıya sahiptir. Yanmış hayvan kemiklerine rastlanılmıştır. Locus 1258 ile benzer özellikler taşımaktadır.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1263
Tabaka	BT IV 2 A-B
Plankare	H-12, I-V/d-j
Yer	H-12, Açık Alan
Kot	59.03-58.69
Tarif	Üst tabakalarda görülen yoğun taş alet ve metal buluntular azalmıştır. Çizi bezemeli seramik örnekleri tespit edilmiştir. Erken Tunç Çağı II seramiği tamamen kesilmiştir.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1266
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-5, I-III/a-j, I-III/a-g
Yer	J-5, sondaj
Kot	59.27-57.81/60.45-59.02
Tarif	Arazi batıdan doğuya doğru yükselmekte olup I-III/a-j plankarelerinde MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına ait seramikler gelmektedir. Geç dönem malzemesi kesilmiştir.
İçerdiği Kasalar	6005, 6021/A, 6024, 6025, 6030/A, 6032, 6034, 6040

Locus No	1267
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-5, I-IIII/i-j, I-III/g-j
Yer	
Kot	59.85-58.54
Tarif	Küllü ve yanık topraklı alan, II/i-j plankarelerinde ocak tabanı parçası olabilecek sertleşmiş küçük bir alana rastlanmıştır. Alan içerisinde kazılar I-III/ a-j plankarelerinde genel kasa açıldığından dolayı küllü alan 6016 kasa numarası ile locus 1266 içerisinde yer almaktadır.
İçerdiği Kasalar	6037/B

Locus No	1270
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-5, I-III/c-f
Yer	J-5, Döşeme 1
Kot	58.68-58.56
Tarif	Küçük toplama taşlarla oluşturulmuş döşeme.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1271
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	J-5, I-III/g-j
Yer	Döşeme 2
Kot	58.54-58.37
Tarif	Mekân tabanı. Taban yapımında önce ince bir seviye, sıkıştırılmış toprakla kullanılmış, bazı kısımlarda üzerine seramik döşenmiş ve üstüne daha kalın bir sıkıştırılmış toprakla taban oluşturulmuştur.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1272
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	J-5, I-III/h-j
Yer	
Kot	58.50-58.08
Tarif	Locus 2171 mekân tabanı altı
İçerdiği Kasalar	6042/A, 6042/B

Locus No	1273
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	J-5, I-III/c-j
Yer	
Kot	58.42-58.96
Tarif	Sert topraklı alan ve mekân tabanı
İçerdiği Kasalar	6042, 6047, 6048, 6049, 6050, 6051

Locus No	1274
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	J-5, I-III/a-j
Yer	
Kot	58.10-57.29-56.72
Tarif	Sert sıkı sarımsı toprak. MÖ 3. Binyıl'a ve daha erken dönemlere ait olabilecek seramikler tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	6055, 6056, 6059

Locus No	1276
Tabaka	BT IV 2 A
Plankare	I-5, I-III/a-h
Yer	
Kot	59.09-58.37,
Tarif	Yüzey altı toprağı, taş döşeme kenarı. I-III/e-h plankarelerinde küllü bir alana rastlanmıştır.
İçerdiği Kasalar	7040

Locus No	1279
Tabaka	BT IV 2 B
Plankare	I-5, I-III/a-h
Yer	
Kot	58.37-57.82
Tarif	Alan içerisinde yoğun küllü alan tespit edilmiştir.
İçerdiği Kasalar	7042, 7043, 7047, 7049, 7050, 7051, 7053, 7054, 7056, 7057, 7059, 7060, 7063, 7064

Locus No	1280
Tabaka	BT IV A-B
Plankare	I-5, I-III/a-h, I-III/a-e
Yer	
Kot	57.93-56.89
Tarif	Sarı sert topraklı alan. I-III/d-e plankareler içerisinde döküntü niteliğinde taş grubuna rastlanmıştır. 57.53 kotunda I-III/h plankaresinde anakayaya ulaşılmıştır.
İçerdiği Kasalar	7066/A, 7067, 7068, 7071, 7078, 7079, 7080

Locus No	1283
Tabaka	BT IV 1 A
Plankare	I-8, VIII-X/c-d
Yer	
Kot	64.61-64.43
Tarif	VIII-X/b-c ve VIII-X/c-d plankarelerinde bulunan duvarların arası.
İçerdiği Kasalar	

Locus No	1030
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	H-8, I-II/h, G-8, VIII-IX/h
Uzunluk	3,24 m
Yükseklik	0,26 m
Genişlik	0,75 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	64,67
Üst kotu	64,93
Taş Ölçüleri	0,45x0,19 - 0,40x0,23, 0,19x0,18 m

Locus No	1293
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	H-8, I-II/i, G-8, IX-X/i
Uzunluk	3,30 m
Yükseklik	0,28 m
Genişlik	0,48 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	64, 89
Üst kotu	65, 17
Taş Ölçüleri	0,23x0,22x0,09 – 0,16x0,11x0,06 – 0,20x0,09x0,03 m

Locus No	1294
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	H-8, III-VI/b-c
Uzunluk	2,61 m
Yükseklik	0,30 m
Genişlik	0,80 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	64,50
Üst kotu	64,80
Taş Ölçüleri	0,30x0,31x0,9 – 0,17x0,15x05 – 0,26x0,11x0,05 m

Locus No	1295
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-8, VIII-IX/a-i, G-7, VII-VIII/f-j
Uzunluk	13,70 m
Yükseklik	0,44 m
Genişlik	0,65-0,56 m
Taş dizisi	1-3
Alt kotu	64, 81
Üst kotu	65,25
Taş Ölçüleri	0,16x0,18x0,9 - 0,19x0,09x0,088 – 0,09x0,08x0,04 m

Locus No	1296
Tabaka	BT IV 1 A- BT IV 1 B
Alan- Plankare	G-8, II-III/ a-i, G-7, I-III/ b-j
Uzunluk	17,20 m
Yükseklik	0,60 m
Genişlik	0,58-0,56 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	64,48
Üst kotu	65,09
Taş Ölçüleri	0,20x0,16 - 0,22x0,13 - 0,09x0,06 m

Locus No	1297
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-8, III- VIII /g-h
Uzunluk	4,50 m
Yükseklik	0,55 m
Genişlik	0,55-0,52 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	64,79
Üst kotu	65,35
Taş Ölçüleri	0,21x0,19 – 0,22x0,14 – 0,11x0,07 m

Locus No	1298
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-8, I-III/h-i, F-8, IX-X/ h-i
Uzunluk	4,30 m
Yükseklik	0,40 m
Genişlik	0,48 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	64,86
Üst kotu	65,27
Taş Ölçüleri	0,22x0,18x0,09 – 0,20x0,14x0,08 – 0,18x0,18x0,09 m

Locus No	1299
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-8, VI/h-j
Uzunluk	1,84 m
Yükseklik	0,98 m
Genişlik	0,28 – 0,24 m
Taş dizisi	7
Alt kotu	65,43
Üst kotu	65,41
Taş Ölçüleri	0,11x0,07 – 0,08x0,07 – 0,07x0,05 m

Locus No	1300
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-8, VI-VIII/i-j
Uzunluk	2,05 m
Yükseklik	0,85 m
Genişlik	0,25 m
Taş dizisi	7
Alt kotu	64,43
Üst kotu	65,27
Taş Ölçüleri	0,08x0,08 – 0,08x0,07 – 0,06x0,04 m

Locus No	1301
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-8, I-II/j
Uzunluk	0,75 m
Yükseklik	0,54 m
Genişlik	0,36 m
Taş dizisi	5
Alt kotu	64,74
Üst kotu	65,28
Taş Ölçüleri	0,14x0,13 – 0,16x0,13 – 0,10x0,06

Locus No	1302
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	G-8, VI-VII/b-f
Uzunluk	4,80 m
Yükseklik	0,36 m
Genişlik	0,55 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	64,51
Üst kotu	64,87
Taş Ölçüleri	0,23x0,14 – 0,21x0,12x0 – 09x0,08 m

Locus No	1303
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B, BT IV 1 C
Alan- Plankare	G-9,, I-VIII/c-a
Uzunluk	9,50 m
Yükseklik	2,05 m
Genişlik	0,80 – 0,67 m
Taş dizisi	18
Alt kotu	63,42
Üst kotu	65,47
Taş Ölçüleri	0,32x0,26 – 0,31x0,21 – 0,07x0,05 m

Locus No	1304
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B, BT IV 1 C
Alan- Plankare	G-9,, I-IX/g-h
Uzunluk	11 m
Yükseklik	1,80 m
Genişlik	0, 90 – 0,67 m
Taş dizisi	14
Alt kotu	63,60 m
Üst kotu	65,41
Taş Ölçüleri	0,26x0,16 – 0,19x0,13 – 0,15x0,10 m

Locus No	1305
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-9, III-V/ i-j
Uzunluk	2,45 m
Yükseklik	-
Genişlik	65 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	-
Üst kotu	65,12
Taş Ölçüleri	0,41x0,35 – 0,33x0,21 – 0,16x0,09 m

Locus No	1306
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-9, VI/i-j
Uzunluk	0,45 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,45 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	-
Üst kotu	65,05
Taş Ölçüleri	0,28x0,11 – 0,23x0,19 – 0,10x0,04 m

Locus No	1307
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-9, VIII-IX/b-f
Uzunluk	4,58 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,88 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	-
Üst kotu	65,31
Taş Ölçüleri	0,37x0,31 – 0,30x0,26 – 0,15x0,09 m

Locus No	1308
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	G-9, IX-X/b-h
Uzunluk	3,85 m
Yükseklik	-
Genişlik	74 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	-
Üst kotu	64,37
Taş Ölçüleri	0,32x0,24 – 0,28x0,16 – 0,13x0,08 m

Locus No	1309
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	G-9, VIII-IX/c-f
Uzunluk	4,60 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,55 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	
Üst kotu	64,81
Taş Ölçüleri	0,37x0,22 – 0,22x 0,17 m

Locus No	1310
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-9, VIII-IX/i-j
Uzunluk	1,07 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,70 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	65,43
Taş Ölçüleri	0,38x0,36 – 0,33x0,26 – 0,13x0,10 m

Locus No	1311
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	G-9, VIII-IX/d-e
Uzunluk	0,72 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,23 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,89
Taş Ölçüleri	0,22x0,13 – 0,10x0,07 – 0,24x0,09 m

Locus No	1312
Tabaka	BT IV 2 A
Alan- Plankare	G-9, II-III/e-f
Uzunluk	1 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,52 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,57
Taş Ölçüleri	0,17x0,11 – 0,08x0,07 – 0,13x0,05 m

Locus No	1313
Tabaka	BT IV 2 A
Alan- Plankare	G-9, III-VI/f-g
Uzunluk	2,95 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,55 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,57
Taş Ölçüleri	0,18x0,14 – 0,15x0,14, 0,08x0,06 m

Locus No	1314
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-7, I-III/b-c
Uzunluk	2,03 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,68 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,89
Taş Ölçüleri	0,27x0,18 – 0,21x0,18 – 0,10x0,07 m

Locus No	1315
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	G-7, I-II/f-h
Uzunluk	1,48 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,43 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,90
Taş Ölçüleri	0,28x0,15 – 0,23x0,19 – 0,08x0,05 – 0,04x0.04 m

Locus No	1316
Tabaka	BT IV B-C
Alan- Plankare	G-7, VI-VII/b-j
Uzunluk	8,30 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,52 m
Taş dizisi	9
Alt kotu	-
Üst kotu	64,78
Taş Ölçüleri	0,19x0,12 – 0,21x0,14 – 0,10x0,07 m

Locus No	1317
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, VIII-IX/h-j
Uzunluk	2,45 m
Yükseklik	0,25 m
Genişlik	0,54-0,50 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	-
Üst kotu	64,29
Taş Ölçüleri	0,26x0,17x09 – 0,18x0,14x0,7 – 0,13x0,06x0,05 m

Locus No	1318
Tabaka	BT IV 1 A,
Alan- Plankare	J-8, I-IX/i-g
Uzunluk	10 m
Yükseklik	0,32 m
Genişlik	0,62-0,49 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	-
Üst kotu	64,28
Taş Ölçüleri	0,22x0,16x0,10 – 0,14x0,12x0,07 m

Locus No	1319
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, V-VII/d-g
Uzunluk	3,85 m
Yükseklik	0,30 – 0,39 m
Genişlik	0,48 – 0,43
Taş dizisi	3 – 4
Alt kotu	63,84
Üst kotu	64,23
Taş Ölçüleri	0,17x0,18x06 – 0,17x0,8x0,04 – 0,16x0,14x0,10 m

Locus No	1320
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, III-V/c-d
Uzunluk	2,02 m
Yükseklik	0,36 – 0,40 m
Genişlik	0,57 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	83,80
Üst kotu	64,20
Taş Ölçüleri	0,25x0,38x0,14 – 0,15x0,20x0,10 – 0,09x0,06x0,03 m

Locus No	1321
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, I-II/e-h
Uzunluk	4,05 m
Yükseklik	0,62 m
Genişlik	0,48 m
Taş dizisi	6
Alt kotu	
Üst kotu	64,39
Taş Ölçüleri	0,20x0,20x0,10 – 0,19x0,15x0,06 – 0,20x0,14x0,08 m

Locus No	1322
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, II-III/a-b, J-7, I-II/j
Uzunluk	2,82 m
Yükseklik	0,38 m
Genişlik	0,52 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	64,14
Üst kotu	64,52
Taş Ölçüleri	0,28x0,27 – 0,38x0,19 – 0,14x0,08 m

Locus No	1325
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, X/g, K-8, I/d-i
Uzunluk	7,60 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,62-0,50 m
Taş dizisi	3 – 4
Alt kotu	-
Üst kotu	64,28
Taş Ölçüleri	0,23x0,18 – 0,16x0,15 – 0,12x0,11 m

Locus No	1326
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-8, IV-V/f-g
Uzunluk	1,89 m
Yükseklik	-
Genişlik	18 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,80
Taş Ölçüleri	0,17x0,09 – 0,15x0,11 – 0,12x0,12 m

Locus No	1327
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-8, VIII-IX/c-j
Uzunluk	2,45 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,35 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,86
Taş Ölçüleri	018x0,14 – 0,15x0,11- 0,10x0,07 m

Locus No	1328
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-8, II/h-j
Uzunluk	1,48 m
Yükseklik	-
Genişlik	-
Taş dizisi	1
Alt kotu	
Üst kotu	83,86
Taş Ölçüleri	11x06, 08x08, 07x04 m

Locus No	1329
Tabaka	BT IV 1 B, BT IV 1 C
Alan- Plankare	K-8, I-III/a-i
Uzunluk	7,75 m
Yükseklik	0,93 m
Genişlik	0,70
Taş dizisi	5
Alt kotu	63,39
Üst kotu	64,32
Taş Ölçüleri	0,22x0,20 – 0,20x0,15 – 0,13x0,08 m

Locus No	1330
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-8, X/i-j, K-8, I-III/i-j
Uzunluk	2,87 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,48 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	-
Üst kotu	64,02
Taş Ölçüleri	0,25x0,16 – 0,15x0,10 – 0,08x0,08 m

Locus No	1331
Tabaka	BT IV 1 A-B-C
Alan- Plankare	K-8, VI-VIII/a-i
Uzunluk	9,05 m
Yükseklik	-
Genişlik	1,40 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	-
Üst kotu	63,50
Taş Ölçüleri	0,44X0,32 – 0,36X0,31 – 0,19X0,16 m

Locus No	1332
Tabaka	BT IV C
Alan- Plankare	K-8, VI/b-c
Uzunluk	1,42 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,80 – 0,74 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,40
Taş Ölçüleri	0,35x0,14 – 0,29x0,20 – 0,17x0,11 m

Locus No	1333
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	K-8, IV-V/a-i
Uzunluk	9,21 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,54 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,63
Taş Ölçüleri	0,27x0,21 – 0,24x0,16 – 0,16x0,11 m

Locus No	1334
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B,
Alan- Plankare	K-7, I-III/j, J-8, X/a, K-8, I-III/a
Uzunluk	3,30 m
Yükseklik	1,25 m
Genişlik	0,82-0,76 m
Taş dizisi	10
Alt kotu	63,10
Üst kotu	64,35
Taş Ölçüleri	0,17x0,13 – 0,15x0,14 – 0,09x0,06 m

Locus No	1335
Tabaka	BT IV 1 A-B
Alan- Plankare	K-8, V-VII/i-j
Uzunluk	2,56 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,47 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,72
Taş Ölçüleri	0,37x0,21 – 0,25x,0,22 – 0,17x0,09 m

Locus No	1336
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	K-8, VI/f-g
Uzunluk	0,85 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,71 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,26
Taş Ölçüleri	0,28x0,20 – 0,20x0,15 m

Locus No	1337
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	K-8, III-IV/a-b
Uzunluk	1,50 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,38 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,93
Taş Ölçüleri	0,18x0,10, 0,13x0,11 – 0,15x0,10 m

Locus No	1338
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, IV-X/f-i, K-8, I/e-f
Uzunluk	7,78 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,75 – 0,67 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	-
Üst kotu	64,27
Taş Ölçüleri	0,33x0,20 – 0,29x0,12 – 0,11x0,07 m

Locus No	1339
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, IV-V/h-j
Uzunluk	1,60 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,85 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	64,21
Taş Ölçüleri	0,28x0,20 – 0,24x0,16 – 0,15x0,11 m

Locus No	1340
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, V-VII/e-g
Uzunluk	5,20 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,65 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	-
Üst kotu	64,26
Taş Ölçüleri	0,35x0,27 – 0,25x0, 17 – 0,11x0,07 m

Locus No	1341
Tabaka	BT IV 1 A-BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-8, III-VII/a-c
Uzunluk	4 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,70 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	64,17
Taş Ölçüleri	0,27x0,20 – 0,17x0,14 – 0,10x0,09 m

Locus No	1342
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-8, IV-V/a-b
Uzunluk	0,75 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,67 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	-
Üst kotu	64,17
Taş Ölçüleri	0,24x0,16 – 0,16x0,13 – 0,10x0,07 m

Locus No	1343
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-7, III-V/e
Uzunluk	1,50 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,32 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	-
Üst kotu	64,19
Taş Ölçüleri	0,28x0,17 – 0,13x0,11 – 0,10x0,09 m

Locus No	1344
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-7, III-IV/c-e
Uzunluk	2,15 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,35 – 0,29 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	-
Üst kotu	64,15
Taş Ölçüleri	0,21x0,21 – 0,19x0,14 – 0,07x0,05 m

Locus No	1345
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-8, VIII-IX/h-i
Uzunluk	1,78 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,50 m
Taş dizisi	1-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,99
Taş Ölçüleri	0,21x0,16 – 0,17x0,12 – 0,10x0,06 m

Locus No	1346
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, V-VI/f
Uzunluk	0,70 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,32 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	-
Üst kotu	64,05
Taş Ölçüleri	0,15x0,9 – 0,13x0,13 – 0,08x0,07 m

Locus No	1347
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, II-III/e-f
Uzunluk	1,03 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,38 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,85
Taş Ölçüleri	0,11x0,07 – 0,10x0,07 – 0,07x0,06 m

Locus No	1348
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, I-II/c-f
Uzunluk	2,30 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,38 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,96
Taş Ölçüleri	0,11x0,07 – 0,10x0,07 – 0,07x0,06 m

Locus No	1349
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-7, I-III/b-c
Uzunluk	2,00 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,39 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,91
Taş Ölçüleri	0,11x0,07 – 0,10x0,07 – 0,07x0,06 m

Locus No	1352
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	I-8, V/f-g
Uzunluk	1,40 m
Yükseklik	-
Genişlik	-
Taş dizisi	1
Alt kotu	--
Üst kotu	64,20
Taş Ölçüleri	0,27x0,16 – 0, 23x0,12 – 0,14x0,12 m

Locus No	1353
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B ?
Alan- Plankare	I-7 -VIII/a-c
Uzunluk	2,50 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,85 – 0,65 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,31
Taş Ölçüleri	0,43x0,28x0,13 – 0,29x0,13x0,12 – 0,20x0,12x0,07 m

Locus No	1356
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	I-8, X/b, J-8, I/b
Uzunluk	1,10 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,38 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,21
Taş Ölçüleri	0,20x0,16 – 0,18x0,18 – 0,12x0,09 m

Locus No	1358
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	I-8, VIII-X/b-c,
Uzunluk	1,75 m
Yükseklik	--
Genişlik	0,31 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	
Üst kotu	64,70
Taş Ölçüleri	0,23x0,15 – 0,14x0,10 – 0,10x0,07 m

Locus No	1359
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	G-9, IX-X/g-h
Uzunluk	1,30 m
Yükseklik	0,31 m
Genişlik	0,74 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	64,00
Üst kotu	64,31
Taş Ölçüleri	0,32x0,24 – 0,25x0,16 – 0,19x0,12 m

Locus No	1360
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	J-9, VI/j, J-10, VI-VI/a-f
Uzunluk	5,23 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,45 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,00
Taş Ölçüleri	0,27x0,15x0,11 – 0,14x0,14x0,13 – 0,11x0,09x0,08 m

Locus No	1361
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	J-9, VI-VII/j, J-10, VII-VIII/a-d
Uzunluk	4,54 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,60 m
Taş dizisi	5
Alt kotu	-
Üst kotu	64,02
Taş Ölçüleri	0,17x0,16x0,09 – 0,28x0,17x0,05 – 0,13x0,13x0,08 m

Locus No	1362
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	J-10, VII-VIII/e-j
Uzunluk	5,83 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,85 – 0,58 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,63
Taş Ölçüleri	0,23x0,18x0,16 – 0,25x0,16x0,11 – 0,18x0,13x0,10 m

Locus No	1363
Tabaka	BT IV 1 A,BT IV 1 B, BT IV 1 C
Alan- Plankare	J-10, I-II/c-j
Uzunluk	7,30 m
Yükseklik	0,85 m
Genişlik	0,60 m
Taş dizisi	7
Alt kotu	62,76
Üst kotu	63,62
Taş Ölçüleri	0,28x0,17x0,5 – 0,19x0,17x0,10 – 0,13x0,11x0,05 m

Locus No	1364
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B
Alan- Plankare	F-9, III-VIII/c-d
Uzunluk	5,05 m
Yükseklik	0,52 m
Genişlik	107 m
Taş dizisi	6
Alt kotu	62,97
Üst kotu	63,83
Taş Ölçüleri	0,21x0,16 – 0,18x0,15 – 0,08x0,07 m

Locus No	1365
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	F-8, VII-VIII/i-j, F-9, VIII-IX/a-j
Uzunluk	6,75 m
Yükseklik	-
Genişlik	1,15 m
Taş dizisi	2
Alt kotu	62,81
Üst kotu	63,47
Taş Ölçüleri	0,36x0,20 – 0,26x0,18 – 0,18x0,09 m

Locus No	1366
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	F-9, VIII-IX/d-j
Uzunluk	6,30 m
Yükseklik	0,52 m
Genişlik	1 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	62,71
Üst kotu	63,25
Taş Ölçüleri	0,28x0,12 – 0,21x0,12 – 0,10x0,08 m

Locus No	1367
Tabaka	BT IV 2 B, BT IV 2 A
Alan- Plankare	F-8, I-III/a-j, E-9 IX-X/ a-j, F-9, VII-X/a-j
Uzunluk	19 m
Yükseklik	0,82 m
Genişlik	1,55 m
Taş dizisi	7
Alt kotu	60,60
Üst kotu	61,42
Taş Ölçüleri	0,49x0,20 – 0,34x0,18 – 0,24x0,22 m

Locus No	1368
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-9, VII-VIII/ e-j
Uzunluk	5,03 m
Yükseklik	0,32 m
Genişlik	0,65 – 0,37 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	61,06
Üst kotu	61,38
Taş Ölçüleri	0,42x0,22 – 0,23x0,22 – 0,09x0,07 m

Locus No	1369
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-9, VI-VIII/e-f
Uzunluk	2 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,32 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	-
Üst kotu	61,37
Taş Ölçüleri	0,20x0,11 – 0,17x0,11 – 0,14x0,10 m

Locus No	1370
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-9, VII-VIII/g-h
Uzunluk	1,68 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,32-0,24 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	-
Üst kotu	61,28
Taş Ölçüleri	0,23x0,20 – 0,23x0,14 – 0,16x0,13 m

Locus No	1371
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	F-8, VII-IX/h-j, F-9, VIII-IX/a-c
Uzunluk	5,45 m
Yükseklik	-
Genişlik	1,40 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	-
Üst kotu	63,57
Taş Ölçüleri	0,41x0,20 – 0,24x0,17 – 0,15x0,09 m

Locus No	1372
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B
Alan- Plankare	F-8, V-VIII/j, F-9, IV-VIII/a-b
Uzunluk	3,70 m
Yükseklik	-
Genişlik	93 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	63,71
Taş Ölçüleri	0,21x0,16 – 0,18x0,15 – 0,08x0,07 m

Locus No	1373
Tabaka	BT IV 1 C
Alan- Plankare	F-9, III-VIII/b-c
Uzunluk	4,40 m
Yükseklik	1,69 – 1,37 m
Genişlik	1,15 m
Taş dizisi	8
Alt kotu	62,02-61,70
Üst kotu	63,39
Taş Ölçüleri	0,46x0,38 – 0,33x0,27 – 0,14x0,13 m

Locus No	1375
Tabaka	BT IV 1 A
Alan- Plankare	F-8, VIII-IX/g
Uzunluk	1,16 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,27 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	64,97
Taş Ölçüleri	0,13x0,07 – 0,12x0,11 – 0,09x0,06 m

Locus No	1377
Tabaka	BT IV 1 A, BT IV 1 B, BT IV 1 C
Alan- Plankare	F-8, VI-VIII/a-j
Uzunluk	9,61 – 7,20 m
Yükseklik	0,70 m
Genişlik	1,40 m
Taş dizisi	5
Alt kotu	62,71
Üst kotu	63,31
Taş Ölçüleri	0,20x0,11 - 0,19x0,05 - 0,14x0,10 m

Locus No	1378
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	F-8, VII-IX/h-i
Uzunluk	1,80 m
Yükseklik	0,32 m
Genişlik	0,45 m
Taş dizisi	3
Alt kotu	63,79
Üst kotu	64,13
Taş Ölçüleri	0,34x0,12x0,07 – 0,20x0,16x0,11 – 0,14x0,10x0,09 m

Locus No	1379
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	F-8, VIII-IX/i-j
Uzunluk	0,85 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,55 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,84
Taş Ölçüleri	0,19x0,18 – 0,18x0,11 – 0,11x0,08 m

Locus No	1380
Tabaka	BT IV 2 A- B
Alan- Plankare	F-8, IX/i-j
Uzunluk	-
Yükseklik	0,80 m
Genişlik	1,45 m
Taş dizisi	11
Alt kotu	61,13
Üst kotu	61,96
Taş Ölçüleri	0,22x0,06 – 0,15x0,10 – 0,10x0,07 m

Locus No	1381
Tabaka	BT IV 2 A
Alan- Plankare	F-8, VII-IX/g
Uzunluk	2,30 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,45 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	
Üst kotu	62,72
Taş Ölçüleri	-

Locus No	1382
Tabaka	BT IV 2 A
Alan- Plankare	F-8, V-VI/e-j
Uzunluk	4,30 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,20 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	63,06
Taş Ölçüleri	0,20x0,11 – 0,14x0,14 – 0,15x10,3 m

Locus No	1383
Tabaka	BT IV 2 A
Alan- Plankare	F-8, V/a-e
Uzunluk	4,10 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,17 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	62,59
Taş Ölçüleri	0,27x0,22 – 0,27x0,16 – 0,20x0,13 m

Locus No	1384
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-8, III/j
Uzunluk	1,04 m
Yükseklik	0,28 m
Genişlik	47 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	60,80
Üst kotu	61,08
Taş Ölçüleri	0,37x0,24 – 0,28x0,26 – 0,13x0,13 m

Locus No	1385
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-8, II-V/g-h
Uzunluk	2,37 m
Yükseklik	0,38 m
Genişlik	0,60 m
Taş dizisi	4
Alt kotu	60,72
Üst kotu	61,10
Taş Ölçüleri	0,15x0,09 – 0,11x0,08 – 0,07x0,04 m

Locus No	1386
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-8, III-IV/f-g
Uzunluk	0,98 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,20 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	
Üst kotu	60,93
Taş Ölçüleri	0,21x0,18 – 0,22x0,13 – 0,11x0,05 m

Locus No	1387
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-8, II-III/e-f
Uzunluk	1,13 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,55 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	-
Üst kotu	61,01
Taş Ölçüleri	0,31x0,17 – 0,22x0,16 – 0,11x0,09 m

Locus No	1388
Tabaka	BT IV 2 B
Alan- Plankare	F-8, II-III/e-d
Uzunluk	1,58 m
Yükseklik	0,13 m
Genişlik	0,27 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	60,98
Üst kotu	61,11
Taş Ölçüleri	0,21x0,16 – 0,07x0,14 – 0,10x0,09 m

Locus No	1389
Tabaka	BT IV 1 A, BTIV I B
Alan- Plankare	G-9, VII-IX/a-b
Uzunluk	1,62 m
Yükseklik	-
Genişlik	0,55 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	-
Üst kotu	64,25
Taş Ölçüleri	0,30x0,22 – 0,24x0,17 – 0,13x0,07 m

Locus No	1390
Tabaka	BT IV 2 A, BT IV 2 B
Alan- Plankare	H-12, I-X/g-j, H-13, I-X/a
Uzunluk	9,02 m
Yükseklik	-
Genişlik	3,45, 1,50 m
Taş dizisi	7
Alt kotu	58,15
Üst kotu	59,17
Taş Ölçüleri	0,47x0,40 – 0,39x0,37 – 0,21x0,19 m

Locus No	1391
Tabaka	BT IV 2 A, BT IV 2 B
Alan- Plankare	H-13, I-X/d-f
Uzunluk	8,20 m
Yükseklik	1,84 m
Genişlik	-
Taş dizisi	10
Alt kotu	58,06
Üst kotu	59,90
Taş Ölçüleri	0,33x0,28 – 0,36x0,23 – 0,25x0,22 m

Locus No	1392
Tabaka	BT IV 2 A, BT IV 2 B
Alan- Plankare	K-5 VIII-X/a-g
Uzunluk	1,95 m
Yükseklik	-
Genişlik	3,50 m
Taş dizisi	1
Alt kotu	57,75
Üst kotu	59,11
Taş Ölçüleri	0,51x30,8 – 0,37x0,28 – 0,19x0,10 m

Locus No	1451
Tabaka	BT IV 2 A
Alan- Plankare	J-10, IV-V/g-j
Uzunluk	4,30 m
Yükseklik	0,25 m
Genişlik	0,36 m
Taş dizisi	-
Alt kotu	63,05
Üst kotu	63,30
Taş Ölçüleri	-

Locus No	1452
Tabaka	BT IV 1 B
Alan- Plankare	G-9, III-X/ i-j
Uzunluk	6,65 m
Yükseklik	-
Genişlik	1,75 m
Taş dizisi	3 sıra
Alt kotu	-
Üst kotu	64,89
Taş Ölçüleri	0,40x0,25 – 0,23x0,19 – 0,18x0,13 m

X. KAYNAKÇA

Abay, E., 2012, "Beycesultan", içinde: A. Çilingiroğlu, Z. Mercangöz, G. Polat (ed.), *Ege Üniversitesi Arkeoloji Kazıları*, İzmir, Arkadaş Matbaacılık, s. 39-64.

Abay, E., Dedeoğlu, F., 2009, "Beycesultan 2007-2008 Yılları Kazı Çalışmaları Ön Raporu", *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Dergisi* XIII(2009/1), s. 53-80.

Acheilara, L., 2008, "Myrina in Prehistoric Times" içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Proceedings of the International Symposium held in Urla (İzmir), October 13th-19th 1997*, Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 1-8.

Alram-Stern, E., 2004, *Die Ägäische Frühzeit 2. Band-Teil 1 & 2. Die Frübronzezeit in Griechenland*, Wien, Verlag der Osterreichischen Akademie der Wissenschaften.

Aktepe, E., Aydın, C., 2013, https://www.hkmo.org.tr/resimler/ekler/5210ce9491c5f43_ek.pdf

Atalay, İ., Sezer, L. İ., Erlat, E., Işık, Ş., Mutluer, M., 1990, "Ege Bölümü'nde Toprak Oluşumunu Etkileyen Faktörler", *Ege Coğrafya Dergisi* 5(1), s. 32-43.

Aykurt, A., Erkanal, H., 2017, *Bakla Tepe Geç Tunç Çağı Mezarları/Late Bronze Age Graves of Bakla Tepe*, Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi.

Bachhuber, C., 2015, *Citadel and Cemetery in Early Bronze Age Anatolia*, London, Equinox.

Barkai, R., 2011, "The Evolution of Neolithic and Chalcolithic Woodworking Tools and the İntensification of Human Production: Axes, Adzes and Chisels from the Southern Levant", içinde: F. Davis, N. Edmonds (ed), *Stone axe studies III*, Oxford, Oxbow, s.39-54.

Benvenuti, A. G., 1997, “II Saggio “U” Nel Vano 28 (İl C.D. Granaio)” içinde: C. Doumas, K. Birtacha, V. La Rosa, A. Doumas (Ed), *Η Πολιοχνι και η Προιμη Εποχη του Χαλχου στο Βορειο Αιγαιο*, Atene, Scuola Archeologica Italiana di Atene, s. 24-33.

Bernabò Brea, L., 1956, “A Bronze Age House at Poliochni (Lemnos)”, *Proceedings of the Prehistoric Society* 16, s. 144-155.

Bernabò Brea, L., 1964, *Poliochni, Citta' Preistorica Nell'isola di Lemnos, vol.1*, Roma, L'Erma di Bretschneider.

Bittel, K., Otto, H., 1939, *Demirci-Hüyük: Eine Vorgeschichtliche Siedlung an der Phrygisch-Bithynischen Grenze; Bericht über die Ergebnisse der Grabung von 1937*, Berlin.

Bittel, K., 1942, “Kleinasiatische Studien”, *Istanbuler Mitteilungen* 5, s.138-144.

Blegen, C. W., 1937, “Excavation at Troy 1936”, *American Journal of Archaeology* 41, s. 17-51.

Blegen, C. W., 1945, "The roof of the Mycenaean Megaron”, *American Journal of Archaeology* 49(1), s. 35-44.

Blegen, C. W., 1963, *Troy and the Trojans*, London, Thames and Hudson.

Blegen, C. W., Caskey, J. L., Rawson, M., Sperling, J., 1950, *Troy : General Introduction the First and Second Settlements*, Princeton, Princeton University Press.

Böyükulusoy, K., 2016, *Bakla Tepe Erken Tunç Çağı I Seramiğinin Ege Arkeolojisindeki Yeri ve Önemi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara, Hacettepe Üniversitesi.

Chabot Aslan, C., 2003, *The Architectural Expression of Social Categories at Five Early Bronze Age West Anatolian Communities,* Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ann Harbour, Bryn Mawr College.

Cosmopoulos, M. B., 1991, "Exchange Networks in Prehistory: the Aegean and the Mediterranean in the Third Millennium BC", *AEGAEUM* 7, s.155-168.

Cultraro, M., 1997, "Nuovi dati sul Periodo Verde di Poliochni" içinde: C. Doumas,V. La Rosa (ed.), *Poliochni e l'antica età del bronzo nell'Egeo Settentrionale, Convegno Internzionale, Atene 22-25 Aprile 1996,* Athens, Scuola Archeologica di Atene, s. 98-119.

Cultraro, M., 2004, "Island Isolation and Cultural Interaction in the EBA Northern Aegean: A Case Study from Poliochni (Lemnos)", *Mediterranean Archaeology and Archaeometry* 4(1), s.19-34.

Cultraro, M., 2007, "Domestic Architecture and Public Space in Early Bronze Age Poliochni (Lemnos)" içinde: R. Westgate, N. Fisher,J. Whitley (ed.), *Building Communities: House, Settlement and Society in the Aegean and Beyond,* London, British School at Athens, s. 55-64.

Cultraro, M., 2009, "Crete and the Islands of North Aegean before the Palaces: Reconsidering the Evidence of Poliochni, Lemnos" içinde: C. F. Macdonald, E. Hallager,W. D. Niemeier (ed.), *The Minoans in the Central, Eastern and Northern Aegean: New Evidence,* Athens, Danish Institute at Athens, s. 219-241.

Çevik, Ö., 2018, "What follows the Late Neolithic Occupation in Central-Western Anatolia? A view from Ulucak", içinde: S. Dietz, F. Mavridis, Z. Tankosic, T. Takaoğlu (ed.), *Communites in Transition: The Circum-Aegean Area During the*

5th and 4th Millennia BC, Monographs of the Danish Institute at Athens, Volume 20, Oxford, Oxbow Books, s. 506-512.

Çevik, Ö., Abay, E., 2016, "Neolithisation in Aegean Turkey Towards a More Realistic Reading", içinde: Ü. Yalçın (ed.), *Anatolian Metal VII, Anatolien und seine Nachbarn vor 10.000 Jahren*, Bochum, Der Anschnitt, s.187-197.

Çilingiroğlu, A., Çevik, Ö., Çilingiroğlu, Ç., 2012, "Towards Understanding the Early Farming Communities of Middle West Anatolia: The Contribution of Ulucak", içinde: M. Özdoğan, B. Nezih, K. Peter (ed.), *The Neolithic in Turkey Western Turkey*, İstanbul, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, s. 139-175.

Çilingiroğlu, A., Çilingiroğlu, Ç., 2007, "Ulucak", içinde: M. Özdoğan, N. Başgelen (ed.), *Anadolu'da Uygarlığın Doğuşu ve Avrupaya Yayılımı Türkiye'de Neolitik Dönem, Yeni Kazılar-Yeni Bulgular*, İstanbul, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, s. 361-372.

Çilingiroğlu, Ç., Dinçer, B., Uhri, A., Gürbıyık, C., Baykara, I., Çakırlar, C., 2016, "New Palaeolithic and Mesolithic sites in the eastern Aegean: the Karaburun Archaeological Survey Project", *Antiquity* 90(353), s. 1-6.

Dedeoğlu, F., 2014, " Yukarı Menderes Havzası Bölgesel Yerleşim analizi: Erken Tunç Çağı'nda Sosyo-Ekonomik Örgütlenmedeki Değişim ve dönüşüm Süreçleri", içinde: Ö. Çevik, B. Erdoğdu (ed.), *Yerleşim Sistemleri ve Mekan Analizi, Tematik Arkeoloji Serisi* 1, İstanbul, Ege Yayınları, s. 19-42.

Darkot, B., Tuncel, M., 1978, *Ege Bölgesi Coğrafyası*, İstanbul, İstanbul Üniveristesi Edebiyat Fakültesi Matbaası.

Derin, Z., 2005, "The Neolithic Architecture of Ulucak Höyük", *How did Farming Reahc Europe Byzas* 2, Ege Yayınları, s. 85-94.

Derin, Z., 2006, “İzmir’den İki Yeni Prehistorik Yerleşim Yeri: Yassıtepe Höyüğü, Çakallar Tepesi Höyüğü”, *Arkeoloji Dergisi* VII, s. 1-16.

Derin, Z., 2007, “İzmir-Yeşilova Höyüğü, (İzmir’in En Eski Yerleşim Alanı)”, içinde: B. Can, M. Işıklı (ed.), *Atatürk Üniversitesi 50. Kuruluş Yıldönümü, Arkeoloji Bölümü Armağanı, Doğudan Yükselen Işık, Arkeoloji Yazıları,* Erzurum, s. 217-230.

Derin, Z., Caymaz, T., 2013, “İzmir-Yeşilova Höyüğü 2011 Yılı Çalışmaları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 34(1), s. 119-142.

Derin, Z., Caymaz, T., 2014, “İzmir’in Prehistorik Yerleşim Alanı-Yeşilova Höyüğü 2012 Yılı Çalışmaları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı 35*(1), s. 419-433.

Derin, Z., Caymaz, T., Eroğlu, G., 2016, “İzmir-Yeşilova Höyüğü 2014 Yılı Çalışmaları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 37(1), s. 159-174.

Derin, Z., Caymaz, T., Sümer, G., 2015, “İzmir’in Prehistorik Yerleşim Alanı Yeşilova Höyüğü 2013 Yılı Çalışmaları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 36(1), s. 447-466.

Derin, Z., Eroğlu, G. S., Erden, A. G., Yurtsever, M., Kızıl, M., Yıldırım, Y., Öztürk, M., 2017, "İzmir’in Prehistorik Alanı Yeşilova Höyüğü 2015 Yılı Çalışmaları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 38(2), s. 143-160.

Dinsmoor, W. B., 1942, "Notes on Megaron Roofs”, *American Journal of Archaeology* 46(3) s. 370-372.

Dova, A., 1997, “Μύρινα Λήμνου: οι αρχαιότερες φάσεις του οικισμού”, içinde: C. Doumas, K. Birtacha, V. La Rosa,A. Doumas (ed.), *Η Πολιοχνι και η Προιμη Εποχη του Χαλχου στο Βορειο Αιγαιο. Athens: Scuola Archeologica Italiana di Athens*, Athens, s. 282-297.

Dova, A., 2003, “Οι φάσεις εξέλιξης του προϊστορικού οικισμού στη Μύρινα Λήμνου”, içinde: A. Vlachopoulos,K. Birtacha (ed.), *ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ. Τιμητικός τόμος για τον Καθηγητή Χρήστο Ντούμα από τους μαθητές του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (1980-2000)*, Atene, Scuola Archeologica Italiana di Atene, s.101-125.

Dova, A., 2008, “Prehistoric Topography of Lemnos: The Early Bronze Age”, içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *Proceedings of the International Symposium, The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Urla (İzmir), October 13th-19th 1997,* Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 141-158.

Duru, R., 1995, “Bademağacı Kazıları 1993”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XVI(1), s. 69-77.

Duru, R., 2000, “Bademağacı Kazıları 1997 ve 1998 Yılları Çalışma Raporu”, *Belleten* LXIV(239), s. 187-212.

Duru, R., 2016, *Tarım’dan ‘Yazı’ya Burdur Yöresi ve Yakın Çevresi’nin Altıbin Yılı (MÖ 8000 - MÖ 2000)*, Antalya, Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı.

Duru, R., Umurtak, G., 2006, “Bademağacı Kazıları 2005 Yılı Çalışmaları-Excavations at Bademağacı in 2005”, *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 4, s. 11-16.

Duru, R., Umurtak, G., 2007a, “Bademağacı Kazıları 2006 Yılı Çalışmaları-Excavations at Bademağacı in 2006”, *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 5, s. 6-11.

Duru, R., Umurtak, G., 2007b, “Bademağacı Kazıları, 2005”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 28(1), s. 639-646.

Duru, R., Umurtak, G., 2008, "Bademağacı Kazıları 2007 Yılı Çalışmaları-Excavations at Bademağacı in 2007", *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 6, s. 14-19.

Duru, R., Umurtak, G., 2010, "Bademağacı 2009 Yılı Kazıları-Excavations at Bademağacı in 2009", *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 8, s.19-25.

Duru, R., Umurtak, G., 2011a, "Bademağacı 2010 Yılı Kazıları-Excavations at Bademağacı in 2010", *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 9, s. 7-15.

Duru, R., Umurtak, G., 2011b, "Bademağacı Höyüğü'nde (Antalya) Yapılan Tarihöncesi Kazıları Sona Erdi -II", *Türsab Dergisi* 2011(307), s. 30-37.

Duru, R., Umurtak, G., 2011c, "Bademağacı Kazıları 2009 Yılı Çalışmaları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 32(1), s. 438-446.

Duru, R., Umurtak, G., 2016, "Bademağacı Höyüğü", *Antalya Kültür ve Turizm Dergisi* 27, s.70-81.

Düring, B., 2016, *Küçük Asya'nın Tarihöncesi: Karmaşık Avcı-Toplayıcılardan Erken Kentsel Toplumlara* (A. Keskin, Çev.), İstanbul, Koç Üniversitesi Yayınları.

Efe, T., 1996, "Orman Fidanlığı'nda 1992-1994 Yılları Arasında Yapılan Kurtarma Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* XVII(1), s. 95-107.

Efe, T., Ay Efe, D., 2000, "Early Bronze Age I Pottery from Küllüoba near Seyitgazi, Eskişehir", *Anatolia Antiqua* 8, s.1-87.

Efe, T., Fidan, E., 2008, "Complex Two in the Early Bronze Age II Upper Town of Küllüoba near Eskişehir", *Anatolica* 34, s. 67-102.

Efe, T., Sarı, D., Fidan, E., 2011, "The Significance of the Keçiçayırı Excavations in the Prehistory of Inland Northwestern Anatolia" içinde: N. Bilgen, R. von den Hoff, S. Sandalcı, S. Silek (ed.), *Archaeological research in western central Anatolia, Proceedings of the Third International Symposium of Archaeology in Küthaya, 8th-10th March 2010,* Kütahya, Dumlupınar Üniversitesi, s. 9-28.

Efe, T., Türkteki, M., 2011a, "İç Batı Anadolu Bölgesi: Giriş" içinde: V. Şahoğlu, P. Sotirakopoulou (ed.), *Karşıdan Karşıya: MÖ 3. Bin'de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu*, İstanbul, Sabancı Üniveristesi Sakıp Sabancı Müzesi, s. 186-191.

Efe, T., Türkteki, M., 2011b, "İç Batı Anadolu Bölgesinde Erken Tunç Çağı Mimarisi" içinde: V. Şahoğlu, P. Sotirakopoulou (ed.), *Karşıdan Karşıya: MÖ 3. Bin'de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu,* İstanbul, Sabancı Üniversitesi Sakıp Sabancı Müzesi, s. 198-2007.

Erarslan, A., 2015, "Continuity of Architectural Traditions in the Megaroid Buildings of Rural Anatolia: The case of Highlands of Phrygia", *ITU Journal of the Faculty of Architecture* 12(3), s. 227-247.

Erdoğu B., 2018, "The Neolithic to Chalcolithic Transition on the Island of Gökçeada (İmbros)", içinde: S. Dietz, F. Mavridis, Z. Tankosic, T. Takaoğlu (ed.), *Communites in Transition: The Circum-Aegean Area During the 5th and 4th Millennia BC, Monographs of the Danish Institute at Athens, Volume* 20, Oxford, Oxbow Books, s. 367-372.

Ergin, M., Kadir, S., Keskin, Ş., Turhan-Akyüz, N., Yaşar, D., 2007, "Late Quaternary Climate and Sea-level Changes Recorded in Sediment Composition off the Büyük Menderes River Delta", *Quaternary International* 167-168, s.162-176

Erkanal Öktü. A., 2006, "Yeni Buluntular Işığında Panaztepe Kazısı", *XIV. Türk Tarih Kongresi I*, s. 53-59.

Erkanal, H., 1996, "Early Bronze Age Urbanization in the Coastal Region of Western Anatolia / Erken Tunç Çağı'nda Batı Anadolu Sahil Kesiminde Kentleşme" içinde: Y. Sev (ed.), *Habitat II, Tarihten Günümüze Konut ve Yerleşme*, İstanbul, s.70-82.

Erkanal, H., 1998, "1996 Liman Tepe Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı XIX*(1), s. 379-398.

Erkanal, H., 1999, 'Early Bronze Age Fortification Systems in Izmir Region', içinde: P. P. Betancourt, V. Karageorghis, R. Laffineur, W. D. Niemeier (ed.), *MELETEMATA. Studies in Aegean Archaeology Presented to Malcolm H. Wiener as he Enters his 65th Year, Vol.1,* AEGAEUM 20, Belgium, s. 237-242.

Erkanal, H., 2000, "1998 Yılı Liman Tepe Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 21(1), s. 251-262.

Erkanal, H., 2008a, "Die Neuen Forschungen in Bakla Tepe Bei İzmir", içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *Proceedings of the International Symposium, The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Urla (İzmir), October 13th-19th 1997,* Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 165-178.

Erkanal, H., 2008b, "*Liman Tepe: New Light on Prehistoric Aegean Cultures"*, içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *Proceedings of the International Symposium, The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Urla (İzmir), October 13th-19th 1997,* Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 179-190.

Erkanal, H., 2011a, “MÖ 3. Bin’de Batı Anadolu Sahil Kesimi ve Kiklad Adaları: Giriş”, içinde: V. Şahoğlu, P. Sotirakopoulou (ed.), *Karşıdan Karşıya: MÖ 3. Bin’de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu*, İstanbul, Sabancı Üniveristesi Sakıp Sabancı Müzesi, s. 116-122.

Erkanal, H., 2011b, “Erken Tunç Çağı Batı Anadolu Sahil Kesimi Yerleşim Modelleri ve Konut Mimarisi” içinde: V. Şahoğlu, P. Sotirakopoulou (ed.), *Karşıdan Karşıya: MÖ 3. Bin’de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu*, İstanbul, Sabancı Üniveristesi Sakıp Sabancı Müzesi, s. 130-135.

Erkanal, H., Artzy, M., Kouka, O., 2004, “2002 Yılı Liman Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 25(2), s. 165-178.

Erkanal, H., Aykurt, A., Büyükulusoy, K., Tuğcu, İ., Tuncel, R., Şahoğlu, V., 2016, “Liman Tepe 2014 Yılı Kara ve Sualtı Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 37(1), s. 323-340.

Erkanal, H., Günel, S., 1996, “1994 Liman Tepe Kazısı”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XVII(1), s. 305-328.

Erkanal, H., Günel, S., 1997, “1995 Yılı Liman Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XVIII(1), s. 231-260.

Erkanal, H., Hüryılmaz, H., 1994, “1992 Liman Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XV(1), s. 361-374.

Erkanal, H., Özkan, T., 1997, “1995 Bakla Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XVIII(1), s. 261-280.

Erkanal, H., Özkan, T., 1998, “1996 Bakla Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XIX(1), s. 399-425.

Erkanal H., Özkan T., 1999a, ‘Bakla Tepe Kazıları’, içinde: T. Özkan - H. Erkanal, (ed.), *Tahtalı Barajı Kurtarma Kazıları Projesi / Tahtalı Dam Area Salvage Project*, İzmir, s. 12-41.

Erkanal, H., Özkan, T., 1999b, “Bakla Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XX(1), s. 337-355.

Erkanal, H., Özkan, T., 2000, “1998 Yılı Bakla Tepe Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 21(1), s. 263-278.

Erkanal, H., Şahoğlu, V., 2012a, “Bakla Tepe (1995-2001)”, içinde: O. Bingöl, A. Öztan, H. Taşkıran (ed.), *Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 75. Yıl Armağanı, DTCF, Arkeoloji Bölümü Tarihçesi ve Kazıları (1936-2011), Anadolu / Anatolia, Ek. III.2*, Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 91-98.

Erkanal, H., Şahoğlu, V., 2012b, “Liman Tepe (1992–)”, içinde: O. Bingöl, A. Öztan, H. Taşkıran (ed.), *Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 75. Yıl Armağanı, DTCF, Arkeoloji Bölümü Tarihçesi ve Kazıları (1936-2011), Anadolu / Anatolia, Ek. III.2*, Ankara, 2012, s. 219-230.

Erkanal, H., Şahoğlu, V., 2016, “Liman Tepe, an Early Bronze Age Trade Center in Western Anatolia: Recent Investigations” içinde: E. Pernicka, S. Ünlüsoy, S. W. E. Blum (ed.), *Early Bronze Age Troy: Chronology, Cultural Development and Interregional Contacts, Proceedings of an International Conference held at the University of Tübingen May 8–10, 2009*, Bonn, Studia Troica Monographien 8, s. 157-166.

Erkanal, H., Şahoğlu, V., Aykurt, A., Kouka, O., Tuğcu, İ., 2012, “Limantepe 2010 Yılı Kara Kazıları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 33(4), s. 463-478.

Erkanal, H., Şahoğlu, V., Tuncel, R., Kouka, O., Keskin, H. L., Tuğcu, İ., 2009, "Liman Tepe 2007 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı 30*(1), s. 299-322.

Erkanal, H., Şahoğlu, V., Tuncel, R., Kouka, O., Keskin, H. L., Tuğcu, İ., 2010, "Liman Tepe 2008 Yılı Kara Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 31(4), s. 347-360.

Eslick, C., 1988, "Hacılar to Karataş: Social Organization in South-Western Anatolia", *Mediterranean Archaeology* 1, s. 10-40.

Evren, A., 1999, "Efes Çukuriçi Höyüğü 1996 Yılı Kazısı", *Arkeoloji ve Sanat* 92, s. 22-32.

Evren, A., İçten, C., 1998, "Efes Çukuriçi ve Arvalya (Gül Hanım) Höyükleri", *Müze Kurtarma Kazıları Semineri* VIII, s. 111-133.

Fidan, E., 2011, *Küllüoba İlk Tunç Çağı Mimarisinin Batı Anadolu ve Ege Dünyası İçerisindeki Yeri,* Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, İstanbul Üniversitesi.

Fidan, E., 2012, "Küllüoba İlk Tunç Çağı Mimarisi", *Mimarlar, Arkeologlar, Sanat Tarihçileri, Restoratörler Ortak Platformu (MASROP)* 7, s. 1-44.

Fidan, E., 2013a, "Anadolu Yerleşim Planı Üzerine Yeni Bir Değerlendirme", *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları Arkeoloji Dergisi* XVIII, s. 113-125.

Fidan, E., 2013b, "Küllüoba İlk Tunç Çağı Metal Eser Kalıpları", içinde: P. Ayter, Ş. Demirci, A. Melek Özer (ed.), *III. ODTÜ Arkeometri Çalıştayı, Türkiye Arkeolojisinde Metal: Arkeolojik ve Arkeometrik Çalışmalar,* Ankara, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, s. 249-259.

Fidan, E., 2016, "Keçiçayırı: an Early Bronze Age II Fortified Hilltop Settlement (North-West Anatolia) ", *Mediterranean Archaeology and Archaeometry* 16(1), s. 69-77.

Fidan, E., 2018, "Early Buildings for the Elites in Western Anatolia: Reflections of Ruling Class on Architecture", içinde: Ü. Yalçın (ed.), *Anatolian Metal VII, Anatolien und seine Nachbarn vor 10.000 Jahren,* Bochum, Der Anschnitt, s.187-197.

Fidan, E., Sarı, D., Türkteki, M., 2015, "An Overview of the Western Anatolian Early Bronze Age", *European Journal of Archaeology* 18(1), s. 60-89.

Greaves, A. M., 2003, *Miletos: Bir Tarih*, çev. H. Ç. Öztürk, İstanbul.

Gündem, C., 2003, *Die Funde von Wild und Haustieren aus dem bronzezeitl ichen Küllüoba,* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Tübingen, Tübingen University.

Gündoğan, Ü., 2013, *Batı Anadolu Sahil Şeridi Kalkolitik Çağ Mimarisi ve Yerleşim Modelleri***,** Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, Gazi Üniversitesi.

Gündoğan, Ü., 2018, "Batı Anadolu Sahil Kesiminde Kalkolitik Çağ: Mimari ve İnşaat Teknikleri", *Anadolu/Anatolia* 44, s. 351-370.

Günel, S., 2006, "Çine-Tepecik Höyüğü 2004 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 27 (1), s.19-28.

Günel, S., 2014a, "Çine-Tepecik 2012 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 35(2), s. 111-123.

Günel, S., 2014b, "New Contributions Regarding Prehistoric Cultures in the Meander Region: Çine-Tepecik", içinde: B. Horejs (ed.), *Western Anatolia before Troy: Proto-Urbanisation in the 4th Millennium BC?: Proceedings of the International Symposium held at the Kunsthistorisches Museum Wien, Vienna, Austria, 21-24 November, 2012,* Vienna, Austrian Academy of Sciences Press, s. 83-104.

Günel, S., 2018, "Prehistoric Culture at Çine-Tepecik and its Contribution to the Archaeology of the Region", içinde: S. Dietz, F. Mavridis, Z. Tankosic, T. Takaoğlu (ed.), *Communites in Transition: The Circum-Aegean Area During the 5th and 4th Millennia BC, Monographs of the Danish Institute at Athens, Volume* 20, Oxford, Oxbow Books, s. 538-547.

Hakyemez, H. Y., Erkal, T., Göktas, F., 1999, "Late Quaternary Evolution of the Gediz and Büyük Menderes Grabens, Western Anatolia, Turkey", *Quaternary Science Reviews* 18**(**4-5**)**, s. 549-554.

Hemingway, S., 2012, *Art of the Aegean Bronze Age*, New York, The Metropolian Museum of Art.

Hiller, S., 1986, "Early and Late Helladic 'Megara': Questions of Architectural Continuity in Bronze Age Greece", içinde: R. Hagg, K. Dora (ed.), *Early Helladic Architecture and Urbanization Proceedings of a Seminar Held at the Swedish Institute in Athens, June 8, 1985*, Göteborg, Studies in Mediterranean Archaeology, s. 85-89.

Hood, S., 1981, *Excavations in Chios 1938-1955: Prehistoric Emporio and Ayio Gala vol.1,* Athens, British School of Archaeology at Athens.

Horejs, B., 2009, "Metalworkers at the Çukuriçi Höyük? An Early Bronze Age Mould and a "Near Eastern Weight" from Western Anatolia" içinde: T. L. Kienlin, B. W. Roberts (ed.), *Metals and Society*, band 169, Bonn, R.Habelt GMBH, s. 358-368.

Horejs, B., 2010, "Çukuriçi Höyük: Neue Ausgrabungen auf einem Tell bei Ephesos", içinde: S. Aybek, A. K. Öz (ed.), *Metropolis Ionia II: Yolların Kesiştiği Yer, Recep Meriç İçin Yazılar, The Land of Crossroads, Essays in Honour of R. Meriç*, İstanbul, Homer Kitabevi, s. 167-176.

Horejs, B., 2014, “Proto-Urbanisation without Urban Centres? A Model of Transformation for the Izmir Region in the 4th Millennium BC” içinde: B. Horejs, M. Mehofer (ed.), *Western Anatolia before Troy: Proto-Urbanisation in the 4th Millennium BC?*, Vienna, Österreichische Akademie der Wissenschaften, s. 15-42.

Horejs, B., 2017, “The Çukuriçi Höyük Research Project”, içinde: B. Horejs (ed.), *Çukuriçi Höyük 1, Anatolia and the Aegean from the 7th to the 3rd Millennium BC*, OREA 5, Vienna, Austrian Academy of Science Press, s. 11-26.

Horejs, B., Grasböck, S., Röcklinger, M., 2017, “V. Continuity and Change in an Early Bronze Age 1 Metal Workshop”, içinde: B. Horejs (ed.), *Çukuriçi Höyük 1, Anatolia and the Aegean from the 7th to the 3rd Millennium BC*, OREA 5, Vienna, Austrian Academy of Science Press, s. 95-124.

Horejs, B., Mehofer, M., 2015, “Early Bronze Age Metal Workshops at Çukuriçi Höyük. Production of Arsenical Copper at the Beginning of the 3rd Millennium BC”, içinde: A. Hauptmann, D. Modarressi-Tehrani (ed.), *Der Anschnitt. Beiheft 26: Archaeometallurgy in Europe* 3, Bergbau Museum, Bochum, s. 165-176.

Horejs, B., Schwall, C., 2015, “New light on a Nebulous Period – Western Anatolia in the 4th millennium BC:Architecture and Settlement Structures as Cultural Patterns”, içinde: S. Hansen, P. Raczky, A. Anders, A. Reingruber (ed.), *Neolithic and Copper Age between the Carpathians and the Aegean Sea. Chronologies and Technologies from the 6th to the 4th Millennium BC, Archäologie in Eurasien* 31, s. 457-474.

Horejs, B., Schwall, C., 2018, “Interaction as a Stimulus? Çukuriçi Höyük and the Transition from the Late Chalcolithic Period to the Early Bronze Age in Western Anatolia” içinde: S. Dietz, F. Mavridis, Z. Tankosic, T. Takaoğlu (ed.),

Communities in Transition: The Circum-Aegean Area During the 5th and 4th Millennia BC, Monographs of the Danish Institute at Athens, Volume 20, Oxford, Oxbow Books, 530-537.

Horejs, B., Weninger, B. 2016, "Early Troy and its significance for the Early Bronze Age in Western Anatolia", içinde: E. Pernicka, S. Ünlüsoy, S. W. E. Blum (ed.), *Early Bronze Age Troy: Chronology, Cultural Development and Interregional Contacts, Proceedings of an International Conference held at the University of Tübingen May 8–10, 2009,* Studia Troica Monographien 8, Bonn, s. 123-146.

Hüryılmaz, H., 2002, "Yenibademli Höyük: Kuzeydoğu Ege Denizi'nden bir Erken Tunç Çağı yerleşmesi", *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 19(1), s. 27-44.

Hüryılmaz, H., 2006a, "Gökçeada-Yenibademli Höyük'te Kent Organizasyonu ve Yönetim", *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi* 18(5), s. 30-43.

Hüryılmaz, H., 2006b, "Gökçeada-Yenibademli Yerleşmecilerinin Erken Bronz Çağı'nda Deniz Aşırı İlişkileri", *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi* 5(17), s. 1-9.

Hüryılmaz, H., 2007, "Gökçeada-Yenibademli Höyük: 5000 Bin Yıllık Bir Yerleşmede Sosyal Yaşam", *Manas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi* 17, s. 85-100.

Hüryılmaz, H., 2011, "Gökçeada-Yenibademli Höyük 2009 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 32(1), s. 128-141.

Hüryılmaz, H., 2013, "Gökçeada-Yenibademli Höyük 2011 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 34(1), s. 169-186.

Hüryılmaz, H., 2014, "Gökçeada-Yenibademli Höyük 2012 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 35(1), s. 16-32.

Hüryılmaz, H., 2017a, "Gökçeada-Yenibademli Höyük 2015 Yılı Kazıları", *Kazı Sonuçları Toplantısı* 38(1), s. 77-86.

Hüryılmaz, H., 2017b, "Erken Tunç Çağı'nda Kuzey ve Doğu Ege Denizi Adaları: Yerleşim Yerleri, Yaşamsal Kaynaklar ve Kültürel İlişkiler" içinde: G. Coşkun (ed.), *Anadolu, Arkeoloji, Zaman ve Mekan: Dumlupınar Üniversitesi V. Arkeoloji Sempozyumu, Kütahya, 10-12 Ekim 2016*, Ankara, Bilgin Kültür Sanat Yayınları, s. 1-14.

Ivanova, M., 2008, *Befestigte Siedlungen auf dem Balkan, in der Ägäis und in Westanatolien, ca. 5000–2000 v. Chr.*, Tubinger Schriften zur Ur-und Fruhgeschichtlichen Archäologie *Vol.* 8, Münster, Waxmann.

Ivanova, M., 2013, "Domestic Architecture in the Early Bronze Age of Western Anatolia: the Row-houses of Troy I", *Anatolian Studies* 63, 17-33.

Ivanova, M., 2016, "Stratigraphy and Architecture of Troy I: the Excavations in "Schlimann's Trench" içinde: E. Pernicka, S. Ünlüsoy, S. W. E. Blum (ed.), *Early Bronze Age Troy: Chronology, Cultural Development and Interregional Contacts, Proceedings of an International Conference held at the University of Tübingen May 8–10, 2009,* Studia Troica Monographien 8, Bonn, s. 39-48.

İlaslı, A., 1992, "Karaoğlan Höyüğü Kurtarma Kazısı", *Müze Kurtarma Kazıları Semineri* II, s. 95-104.

Joukowsky, S. M., 1986, *Prehistoric Aphrodisias 1: Excavations and Studies*, Belgique.

Karadaş, A., 2014, "Bornova Ovası (İzmir) Holosen Paleocoğrafyası ve Kıyı Çizgisi Değişmeleri", *Ege Coğrafya Dergisi* 23(2), s. 37-52.

Kayan, İ., 1972, "Gökova ve Çevresinde Fiziki Coğrafya Araştırmaları", *Coğrafya Araştırmaları Dergisi* 3-4, s. 295-342.

Kayan, İ., 1988, “Late Holocene sea-level changes on the western Anatolian coast”, *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 68, s. 205-218.

Kayan, İ., 1996, “Holocene coastal development and archaeology in Turkey”, *Zeitschrift fur Geomorphogie Supplement band* 102, s. 37-59.

Kayan, İ., 1997, “Türkiye'nin Ege ve Akdeniz kıyılarında deniz seviyesi ve kıyı çizgisi değişmeleri”, içinde: E. Özhan (ed), *Türkiye Kıyıları 97 Konferansı Bildirileri Kitabı*, Ankara, s. 735-746.

Kayan, İ., 2000, “İzmir çevresinin morfotektonik birimleri ve alüvyal jeomorfolojisi”, *Batı Anadolu’nun Depremselliği Sempozyumu (BAD SEM 2000), Bildiriler Kitabı*, İzmir, İzmir Valiliği, s.103-111.

Kayan, İ., 2003, “Yeldeğirmeni Höyüğü ve Çevresinde (Altınova-Ayvalık) Kuvaterner Stratigrafisi, Alüvyal Jeomorfolojisi ve Jeoarkeolojik Değerlendirmeler”, *İTÜ Avrasya Yerbilimleri Enstitüsi, Kuvaterner Çalıştayı* IV, s. 68-78.

Kayan, İ., 2014, “Geoarchaeological Research at Troia and its Environs”, içinde: E. Pernicka, C. B. Rose, P. Jablonka (Ed), *Troia 1987–2012: Grabungen und Forschungen I. Forschungsgeschichte, Methoden und Landschaft, Vol. 2, Studia Troica Monographien* 5, Bonn, Dr. Rudolf Habelt GmbH, s. 694-730.

Kayan, İ., Kraft, C. J., Erol, O., 1980, “Truva Doğal Çevresinin Son 15000 Yıldaki Değişmeleri”, *Bilim ve Teknik dergisi* 155, s. 9-13.

Koçman, A., 1985, “İzmir Bozdağlar Yöresinin Yapısal Jeomorfolojisi ve Evrimi”, *Ege Coğrafya Dergisi* 3(1), s. 63-86.

Koçman, A., Gümüş, H., 1989, “Dereboğaz Deresi Yarmavadisinin Oluşumu ve Cumaovası Çevresinin Morfotektonik Evrimi (İzmir)”, *Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Coğrafya Araştırmaları Dergisi*, s. 123-133.

Kolankaya-Bostancı, N., 2006, “Bakla Tepe Erken Tunç Çağı I Dönemi Obsidyen Atölyesi”, *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 23(2), s. 221-232.

Korfmann, M., 1983, *Demircihüyük I: die Ergebnisse der Ausgrabungen 1975-1978: Architektur, Stratigraphie und Befunde*, Mainz am Rhein, Philip von Zabern.

Korfmann, M., 1984, “Beşik-Yassıtepe ve Beşik-Sivritepe 1983 Ön Raporu”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* VI, s. 107-120.

Korfmann, M., 1985a, "Beşik-Yassıtepe, Beşik-Sivritepe ve Beşik Mezarlığı 1984 Ön Raporu”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* VII, s. 229-238.

Korfmann, M., 1985b, “Besik Tepe. Vorbericht über die Ergebnisse der Grabung von 1983. Grabungen am Besik-Yassitepe und Besik-Sivritepe”, *Archäologischer Anzeiger* 2, s. 157-194.

Korfmann, M., 1986a, “Besik-Tepe. Vorbericht über die Ergebnisse der Grabungen von 1984. Grabungen am Besik-Yassitepe, Besik-Sivritepe und Besik-Gräberfeld”, *Archaölogischer Anzeiger* 3, s. 303-363.

Korfmann, M., 1986b, “Beşik-Yassıtepe ve Beşik Mezarlığı 1985 Ön Raporu”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* VIII, s. 263-272.

Korfmann, M., 1987, “Beşik-Yassıtepe, 1986 Kazı Raporu”,. *Kazı Sonuçları Toplantısı* IX(I), s. 131-134.

Korfmann, M., 1988, “Besik-Tepe. Vorbericht über die Ergebnisse der Grabung von 1985 und 1986. Grabungen am Besik-Yassitepe und im Besik-Gräberfeld”, *Archäologischer Anzeiger*, s. 391-404.

Korfmann, M., 1989a, “Ausgrabungen am Besik-Tepe 1982-1987”, içinde: K. Emre, B. Hrouda, M. Mellink, N. Özgüç (ed), *Anatolia and the Ancient Near East, Studies in Honor of Tahsin Özgüç,* Ankara, Tarih Kurumu Basımevi, s. 271-278.

Korfmann, M., 1989b, “Zu Troias ältester 'Verteidigungsmauer'“, *Istanbuler Mitteilungen* 39, s. 307-313.

Korfmann, M., 1991a, “Troia - Reinigungs- und Dokumentationsarbeiten 1987, Ausgrabungen 1988 und 1989”, *Studia Troica* 1, s. 1-34.

Korfmann, M., 1991b, “Troia Çalışmaları 1989-90”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XIII(1), s. 423-446.

Korfmann, M., 1994, “1993 Yılı Troia Çalışmaları”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* XVI(1), s. 239-262.

Korfmann, M., Girgin, Ç., Morçöl, Ç., Kılıç, S., 1995, “Kumtepe 1993 Report on the Rescue Excavation”, *Studia Troica* 5, s. 237-289.

Korfmann, M., Kromer, B. 1993, "Demircihüyük, Besik-Tepe, Troia—Eine Zwischenbilanz zur Chronologie dreier Orte in Westanatolien”, *Studia Troica* 3, s. 135-172.

Kouka, O., 2002, *Siedlungsorganisation in der Nord- und Ostägäis während der Frühbronzezeit (3. Jt. v.Chr.)* (Vol. 58). Raden Westfalia, Verlag Leidorf GmbH.

Kouka, O., 2008, “Zur Struktur der frühbronzezeitlichen insularen Gesellschaften der Nord- und Ostägäis: Ein neues Bild der sogenannten Trojanischen Kultur”, içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *Proceedings of the International Symposium, The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Urla (İzmir), October 13th-19th 1997,* Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 285-301.

Kouka, O., 2009, “Third Millennium BC Aegean Chronology: Old and New Data under the Perspectives of the Third Millennium AD” içinde: S. Manning, M. J. Bruce (ed.), *Tree-rings, Kings, and Old World Archaeology and Environment: Papers Presented in Honour of Peter Ian Kuniholm,* Ithaca, Cornell University, s. 133-149.

Kouka, O., 2013, “"Minding the Gap": Against the Gaps. The Early Bronze Age and the Transition to the Middle Bronze Age in the Northern and Eastern Aegean/Western Anatolia”, *American Journal of Archaeology* 117(4), s. 569-580.

Kouka, O., 2014, “Past Stories–Modern Narratives: Cultural Dialogues between East Aegean Islands and the West Anatolian Mainland in the 4th Millennium BC”, içinde: B. Horejs, M. Mehofer (ed.), *Western Anatolia before Troy, proto-urbanisation in the 4th millennium BC?, Proceedings of the International Symposium held at the Kunsthistorisches Museum Wien, Vienna, Austria, 21-24 November, 2012,* Vienna, Austrian Academy of Sciences Press, s.43-64.

Kouka, O., 2015, “Prehistoric Heraion Reconsidered: Glimpses on the Excavations 2009–2013 North of the Sacred Road”, içinde: D. Panagiotopoulos, I. Kaiser, O. Kouka (ed.), *Ein Minoer im Exil, Festschrift für Wolf-Dietrich Niemeier.* Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie 270, Bonn, Dr. Rudolf Habelt GmbH, s. 223–242.

Kouka, O., 2016, “The Embodiment of Land Ownership in the Aegean Early Bronze Age” içinde: M. Mina, S. Triantaphyllou,Y. Papadatos (ed.), *An archaeology of prehistoric bodies and embodied identities in the Eastern Mediterranean* Oxbow books, Oxford, s.129-135.

Kouka, O., Menelaou, S., 2018, “Settlement and Society in the Early Bronze Age Heraion: Exploring Stratigraphy, Architecture and Ceramic Innovation After

Mid-3rd Millennium BC" içinde: E. Alram-Stern, B. Horejs (ed.), *Pottery Technologies and Sociocultural Connections Between the Aegean and Anatolia During the 3rh Millennium BC*, OREA, Vol. 10, Vienna, Verlag der Österreichische Akademie der Wissenschaften, s.119-144.

Kraft, J, C., Rapp, G., Brükner, H., Kayan, İ., 2011, "Results of the Struggle at Ancient Ephesus: Natural Processes", *Human Intervention Geological Society, Special Publications* 352, s. 27-36.

Kyrieleis, H., Kienast, H., J., Weißhaar, H., J., 1985, "Ausgrabungen im Heraion von Samos 1980/81", *Archaölogischer Anzeiger* 100, s. 365-418.

Lamb, W., 1936, *Excavations at Thermi in Lesbos*, Cambridge, Cambridge University Press.

Lamb, W., 1937, "Excavations at Kusura near Afyon Karahisar", *Archaeologia* 86, s. 1-64.

Lamb, W., 1938, "Excavations at Kusura near Karahisar II", *Archaeologia* 87, s. 217-274.

Lamb, W., Brock, J. K., 1933, "Excavations at Thermi", *Annual of the British School at Athens* 31, s. 148-165.

Lamb, W., Hutchinson, R. W., 1932, "Excavations at Thermi in Lesbos", *Annual of the British School at Athens* 30, s. 1-52.

Lambeck, K., 1996, "Sea-level Change and Shore-line Evolution in Aegean Greece since Upper Palaeolithic Time", *Antiquity* 70(269), s.588-611.

Lambrianides, K., Spencer, N., 1997, "Unpublished material from the Deutsches Archäologisches Institut and the British School at Athens and its Contribution to

a Better Understanding of the Early Bronze Age settlement pattern on Lesbos", *Annual of the British School at Athens* 92, s. 73-107.

Lebeau, M., 2018, "Foreword", içinde: M. Lebeau (ed.), *ARCANE: Associated Regional Chronologies of the Ancient Near East and Eastern Mediterranean in the 3rd Millennium BC. Volume 2: Artefacts*, Turnhout, Brepols, s. ix-x.

Lloyd, S., Mellaart, J., 1955, "Beycesultan Excavations: First Preliminary Report", *Anatolian Studies* 5, s. 39-92.

Lloyd, S., Mellaart, J., 1962, *Beycesultan 1: The Chalcolithic and Early Bronze Age Levels*, London, British Institute at Ankara.

Manning, S. W., 1997, "Troy, Radiocarbon, and the Chronology of the Northeas Aegean in the Early Bronze Age", içinde: C. Doumas, V. La Rosa (ed.), *Poliochni e l'antica età del bronzo nell'Egeo settentrionale, Convegno Internzionale, Atene 22-25 Aprile, 1996*, Athens, Scuola Archeologica di Atene, s. 498-521.

Manning, W. S., 2008, "Same Initial Wobbly Steps Towards a Late Neolithic to Early Bronze III Radiocarbon Chronology for the Cyclades", içinde: N. Brodie, J. Doole, G. Gavalas, C. Renfrew (ed.), *Horizon – Ὁρίζων: A Colloquium on the prehistory of the Cyclades*, Cambridge, McDonald Institute for Archaeological Research, s. 55-60.

Manning, W. S., 2010, "Chronology and Terminology ", içinde: H. E. Cline (ed.), *The Oxford Handbook of the Bronze Age Aegean*, New York, Oxford University Press, s.11-28.

Massa, M., 2014, "Early Bronze Age Burial Customs on the Central Anatolian Plateau: a View from Demircihöyük-Sarıket", *Anatolian Studies* 64, s. 73-93.

Massa, M., McIlfatrick, O., Fidan, E., 2017, "Patterns of Metal Procurement, Manufacture and Exchange in Early Bronze Age Northwestern Anatolia: Demircihüyük and Beyond", *Anatolian Studies* 67, s.51-83.

Mellaart, J., 1959, "Notes on the Architectural Remains of Troy I and II", *Anatolian Studies* 9, s. 131-162.

Mellink, M. J., 1964a, "Beycesultan. Volume I, the Chalcolithic and Early Bronze Age Levels", *American Journal of Archaeology* 68(3), s. 303-305.

Mellink, M. J., 1964b, "Excavations at Karataş-Semayük in Lycia, 1963", *American Journal of Archaeology* 68(3), s. 269-278.

Mellink, M. J., 1965, "Excavations at Karataş-Semayük in Lycia, 1964", *American Journal of Archaeology* 69(3), s. 241-251.

Mellink, M. J., 1974, "Excavations at Karataş-Semayük and Elmalı, Lycia, 1973", *American Journal of Archaeology* 78(4), s. 351-359.

Mellink, M. J., 1975, "Excavations at Karataş-Semayük and Elmalı, Lycia, 1974", *American Journal of Archaeology* 79(4), s. 349-355.

Mellink, M. J., Angel, J. L., 1973, "Excavations at Karataş-Semayük and Elmalı, Lycia, 1972", *American Journal of Archaeology* 77(3), s. 293-307.

Meriç, R., 1987, "1985 Yılı İzmir ve Manisa İlleri Yüzey Araştırması", *Araştırma Sonuçları Toplantısı* IV, s. 301-310.

Milojcic, V., 1961, *Samos, Die prähistorische Siedlung unter dem Heraion. Grabung 1953 und 1955* (Vol. Band I), Bonn, Habelt.

MTA 2010a, http://www.mta.gov.tr/v3.0/sayfalar/bilgi-merkezi/maden_potansiyel_2010/Izmir_Madenler.pdf

MTA 2010b, http://www.mta.gov.tr/v3.0/sayfalar/bilgi-merkezi/maden_potansiyel_2010/Aydin_Madenler.pdf

MTA 2010c, http://www.mta.gov.tr/v3.0/sayfalar/bilgi-merkezi/maden_potansiyel_2010/manisa_madenler.pdf

Müller, V., 1944, "Development of the "Megaron" in Prehistoric Greece", *American Journal of Archaeology* 48(4) s.342-348.

Mylonas, G. E., 1934, "Excavations at Aghios kosmas", *American Journal of Archaeology* 38(2), s. 258-279.

Mylonas, G. E., 1959, *Aghios Kosmas: An Early Bronze Age Settlement and Cemetery in Attica*, New Jersey, Princeton University Press.

Naumann, R., 1975, *Eski Anadolu Mimarlığı*, (M. Beral Çev.) Ankara, Türk Tarih Kurumu Basımevi.

Oybak, E., Doğan C., 2008, "Plant Remains From Liman Tepe and Bakla Tepe in the İzmir Region", içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *Proceedings of the International Symposium, The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Urla (İzmir), October 13th-19th 1997*, Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 399-404.

Öner, E., Kayan, İ., 2006, "İzmir Körfezi Kıyılarında Alüvyon Birikimi ile Karşıyaka ve Bayraklı Kıyılarının Şekillenmesi", *Karşıyaka Kültür ve Çevre Sempozyumu* 22, İzmir, s. 8-22.

Pınar, Ö., 1985, "Bakırçay Deltasının Alüviyal Jeomorfolojisi", *Ege Coğrafya Dergisi* 3(1), s. 87-100.

Plommer, H., 1977, "Shadowy megara", *The Journal of Hellenic Studies* 97, s. 75-83.

Renfrew, C., 2010, "Cyclades", içinde: H. E. Cline (ed.), *The Oxford Handbook of the Bronze Age Aegean*, New York, Oxford University Press, s. 83-95.

Rengert, E., Hein, W., Probst, A., Walter, P., 2015, "Field Trials in Neolithic Woodworking-(Re) Learning to Use Early Neolithic Stone Adzes", içinde: R. Kelm (ed.), *Archaeology and Crafts. Experiences and Experiments on traditional Skills and Handicrafts in Archaeological Open-Air Museums in Europe AÖZA* 5, Husum Druck und Verlagsgesellschaft, s. 62-77.

Riehl, S., 1999, *Bronze Age Environment and Economy in the Troad: The Archaeobotany of Kumtepe and Troy*, Tübingen, Mo Vince.

Sağlamtimur, H., Ozan, A., 2012, "Ege Gübre Neolitik yerleşimi" içinde: A. Çilingiroğlu, Z. Mercangöz, G. Polat (ed.), *Ege Üniversitesi Arkeoloji Kazıları* İzmir, Ege Üniversitesi yayınları, s. 223-241.

Sarı, D., 2007, "Küllüoba'da Ele Geçirilen Siyah Ağız Kenarlı (Black Topped) Kaselerden Birkaç Örnek", içinde: M. Alparslan, M. D. Alparslan ve H. Peker (ed.), *Festschrift in Honour of Belkıs Dinçol and Ali Dinçol*, İstanbul, s. 647-656.

Sarı, D., 2010, "Keçiçayırı Kazı Çalışmaları-2009", *Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Haberler* 30, s. 28-29.

Sarı, D., 2012, "İlk Tunç Çağı ve Orta Tunç Çağı'nda Batı Anadolu'nun Kültürel ve Siyasal Gelişimi", *Mimarlar, Arkeologlar, Sanat Tarihçileri, Restoratörler Ortak Platformu (MASROP)* 7, s. 112-249.

Sari, C., Şalk, M., 2006, "Sediment thicknesses of the western Anatolia graben structures determined by 2D and 3D analysis using gravity data", *Journal of Asian Earth Sciences* 26(1), s. 39-48.

Sazcı, G., 2008, "Troas Bölgesi Prehistoryası" içinde: M. Demir (ed.), *Çanakkale Şavaşlar Tarihi* I, İstanbul, Değişim Yayınları, s. 283-336.

Schlichtherle, H., 1978, “Vorlaufiger Bericht Über Die Archaobotanischen Undersuchungen am Demircihüyük (Nordwestanatolien)” içinde: M. Korfmann, Demircihüyük, lstanbuler Mitteilungen 27/28, İstanbul, Verlag Ernst Wasmuth Tübingen, s.45-53.

Schwall, C., 2018, “Çukuriçi Höyük 2: Das 5. und 4 Jahrtausend v. Chr. Westabatolian und der Ostagais”, *OREA* 7, Wien, Österreichische Akademie der Wissenschaftens.

Seeher, J., 2012, “Ilipinar, Barcin Höyük and Demircihüyük”, *Anatolica* 38, s. 117-127.

Sharp Joukowsky, M., 1986, *Prehistoric Aphrodisias 1: Excavations and Studies*, Louvain, Brown University.

Shaw, W. J., 2012, “Bathing at the Mycenaean Palace of Tiryns”, *American Journal of Archaeology* 116(4), s. 555-571.

Smith, E. B., 1942, “The Megaron and its Roof”, *American Journal of Archaeology* 46, s. 99-118.

Sperling, J. W., 1976, “Kum Tepe in the Troad: Trial Excavation, 1934”, *Hesperia: The Journal of the American School of Classical Studies at Athens* 45 (4), s. 305-364.

Steere, B. A, 2017, *The Archaeology of Houses and Households in the Native Southeast*, Tuscaloosa/Alabama, The University of Alabama Press.

Sinos, S., 1971, *Die Vorklassischen Hausformen in der Agais*, Deutsches Archaologishes Institut, Mainz am Rhein.

Şahoğlu, V., 2002, *Liman Tepe Erken Tunç Çağı Seramiğinin Ege Arkeolojisindeki Yeri ve Önemi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara, Ankara Üniversitesi.

Şahoğlu V., 2004, "Interregional Contacts Around the Aegean During The Early Bronze Age: New Evidence from the Izmir Region", *Anadolu/Anatolia* 27, s. 97-120.

Şahoğlu, V., 2008a, "Crossing Borders: The İzmir Region as a Bridge between the East and the West during the Early Bronze Age", içinde: C. Gillis, B. Sjöberg (ed.), *Proceedings of the 7th, 8th and 9th International Workshops, Athens 1997-1999, Trade and Production in premonetary Greece*, Crossing Borders, Sävedalen, Aström, s. 153-173.

Şahoğlu, V., 2008b, "Liman Tepe and Bakla Tepe: New Evidence for the Relations between the Izmir Region, The Cyclades and the Greek Mainland during the Late Fourth and Third Millennia BC." içinde: H. Erkanal, H. Hauptmann, V. Şahoğlu, R. Tuncel (ed.), *Proceedings of the International Symposium, The Aegean in the Neolithic, Chalcolithic and the Early Bronze Age, Urla (İzmir), October 13th-19th 1997,* Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s. 483-501.

Şahoğlu, V., 2011, "Batı Anadolu Sahil Kesiminde Erken Tunç Çağı Seramiği", içinde: V. Şahoğlu, P. Sotirakopoulou (ed.), *Karşıdan Karşıya: MÖ 3. Bin'de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu*, İstanbul, Sabancı Üniveristesi Sakıp Sabancı Müzesi, s. 136-143.

Şahoğlu, V., 2012, "Çeşme-Bağlararası (2002-2005, 2009-)" içinde: O. Bingöl, A. Öztan, H. Taşkıran (ed.), *Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 75. Yıl Armağanı, DTCF, Arkeoloji Bölümü Tarihçesi ve Kazıları (1936-2011), Anadolu / Anatolia, Ek. III.2*, Ankara, Ankara Üniversitesi Yayınevi, s.83-90.

Şahoğlu, V., 2016 "Early Bronze Age Cemeteries at Bakla Tepe: Changing Patterns", içinde: E. Pernicka, S. Ünlüsoy, S. W. E. Blum (ed.), *Early Bronze Age Troy: Chronology, Cultural Development and Interregional Contacts, Proceedings of*

an International Conference held at the University of Tübingen May 8–10, 2009, Bonn, Studia Troica Monographien 8, s. 167-182.

Şahoğlu, V., Çayır, Ü., Gündoğan, Ü., Tuğcu, İ., 2018, "Çeşme – Bağlararası: Batı Anadolu Sahil Kesiminde Bir Tunç Çağı Yerleşimi", *Anadolu/Anatolia* 44, s. 371-389.

Şahoğlu, V., Tuncel, R., 2014, "New insights into the Late Chalcolithic of coastal western Anatolia: A view from Bakla Tepe, Izmir" içinde: B. Horejs (ed.), *Western Anatolia before Troy: Proto-Urbanisation in the 4th Millennium BC?: Proceedings of the International Symposium held at the Kunsthistorisches Museum Wien, Vienna, Austria, 21-24 November, 2012*, Vienna, Austrian Academy of Sciences Press, s. 65-82.

Takaoğlu, T., Özdemir, A., 2013, "Smintheion öncesi: Prehistorik Yerleşim" içinde: Ö. Coşkun (ed.), *Smintheion, Apollon Smintheus'un İzinde*, İstanbul, Ege yayınları, s. 15-29.

Takaoğlu, A., Özdemir, A., 2018, "The Middle Chalcolithic Period in the Troad: A New Look from Gülpınar", içinde: S. Dietz, F. Mavridis, Z. Tankosic, T. Takaoğlu (ed.) *Communites in Transition: The Circum-Aegean Area During the 5th and 4th Millennia BC, Monographs of the Danish Institute at Athens, Volume* 20, Oxford, Oxbow Books, s. 479-490.

Tinè, S., Traverso, A., 2001, *Poliochni: The Earliest Town in Europe* (21), Athens, Archaeological Society at Athens.

Topbaş, A., Efe, T., İlaslı, A., 1998, "Salvage Excavations of the Afyon Archaeological Museum, Part II: The Settlement of Karaoğlan Mevkii and the Early Bronze Age Cemetery of Kaklık Mevkii", *Anatolia Antiqua* 6, s. 21-94.

Traverso, A., 1997, “Nuovi Dati Su Poliochni Azzurro”, içinde: C. Doumas, K. Birtacha, V. La Rosa, A. Doumas (ed.), *Η Πολιοχνι και η Προιμη Εποχη του Χαλχου στο Βορειο Αιγαιο*, Atena, Scuola Archeologica Italiana di Atene s. 58-77.

Tsoraki, C., 2011, “Stone-Working Traditions in the Prehistoric Aegean: The Production and Consumption of Edge Tools in Late Neolithic Makriyalos”, içinde: R. Davis, M. Edmonds (ed.), *Stone Axe Studies III*, Oxford, Oxbow, s. 231-244.

Tuğcu, İ., 2004, “*Bakla Tepe Geç Kalkolitik Çağ Konut Mimarisi Rekonstrüksiyonu*”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, Ankara Üniversitesi.

Tuna, N., 1986, “İonia ve Datça Yarımadası Arkeolojik Yüzey Araştırmaları, 1984”, *Araştırma Sonuçları Toplantısı* III, Ankara, s. 209-227.

Tuncel, R., 2011, “Tunç Çağı Öncesi Batı Anadolu” içinde: V. Şahoğlu, P. Sotirakopoulou (ed.), *Karşıdan Karşıya: MÖ 3. Bin’de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu*, İstanbul, Sabancı Üniveristesi, Sakıp Sabancı Müzesi, s. 124-130.

Tuncel, R., Şahoğlu, V., 2018, “The Chalcolithic of Coastal Western Anatolia: A view from Liman Tepe, İzmir”, içinde: S. Dietz, F. Mavridis, Z. Tankosic, T. Takaoğlu (ed.), *Communities in Transition: The Circum-Aegean Area During the 5th and 4th Millennia BC, Monographs of the Danish Institute at Athens, Volume* 20, Oxford, Oxbow Books, s. 513-529.

Tzavella-Evjen, H., 1985, *Lithares: An Early Bronze Age Settlement in Boeotia* (15), Institute of Archaeology, Los Angeles, University of California.

Uluğ, A., Duman, M., Ersoy, Ş., Erdeniz, Ö., Avcı, M., 2005, “Late Quaternary Sea-Level Change, Sedimentation and Neotectonics of the Gulf of Gökova: Southeastern Aegean Sea”, *Marine Geology* 221, s. 381-395.

Umurtak, G., Duru, R., 2012, “Excavations at Hacılar Büyük Höyük 2011”, *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 10, s. 21-26.

Umurtak, G., Duru, R., 2013a, “Hacılar Büyük Höyük Kazıları 2012-Excavations at Hacılar Büyük Höyük, 2012”, *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 11, s. 21-25.

Umurtak, G., Duru, R., 2013b, “Yeniden Hacılar: Hacılar Büyük Höyük Kazıları 2011-2012”, *Arkeoloji ve Sanat* 142, s. 1-22.

Umurtak, G., Duru, R., 2014, “Hacılar Büyük Höyük Kazıları 2013”, *Arkeoloji ve Sanat* 145, s. 1-20.

Umurtak, G., Duru, R., 2016a, “Hacılar Büyük Höyük Kazıları 2015 Yılı Kazılarının Sonuçları”, *Arkeoloji ve Sanat* 151, s. 19-44.

Umurtak, G., Duru, R., 2016b, “Hacılar Büyük Höyük Kazıları-2014”, *Kazı Sonuçları Toplantısı* 37(1), 147-158.

Umurtak, G., Duru, R., 2017, “Excavations at Hacılar Büyük Höyük in 2016 - Hacılar Büyük Höyük Kazıları-2016”, *Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri (ANMED)* 15, s. 27-35.

Uzel, B., Sözbilir, H., 2008, “A first Record of a Strike-slip Basin in Western Anatolia and its Tectonic İmplication: the Cumaovası Basin”, *Turkish Journal of Earth Sciences* 17(3), s. 559-591.

Ünlüsoy, S., 2006, “Vom Reihenhaus zum Megaron–Troia I bis Troia III” içinde: M. Korfmann (ed.), *Troia: Archaologie eines Siedlungshügels und seiner Landschaft*, Mainz am Rhein, Philipp von Zabern, s.133-144.

Ünlüsoy, S., 2011, “Die Stratigraphie der Burg von Troia II”, *Archaologisches Nachrichtenblatt* 16(1), 65-74.

Ünlüsoy, S., 2016, “Troy and the Aegean During the Third Millenium BC”, içinde: E. Pernicka, S. Ünlüsoy, S. W. E. Blum (ed.), *Early Bronze Age Troy: Chronology, Cultural Development and Interregional Contacts, Proceedings of an International Conference held at the University of Tübingen May 8–10, 2009,* Bonn, Studia Troica Monographien 8, s. 397-405.

Vardar, S., 2017, “Küçük Menderes Havzası’nın Yeryüzü Şekilleri ile Yerleşim Özellikleri Arasındaki İlişkiler Üzerine Değerlendirmeler”, içinde: S. Vardar (ed.), *Küçük Menderes Araştırmaları KÜMAR* 2, İstanbul, ÇEKÜL Vakfı, s. 9-23.

Vardar, S., Öner, E., 2017 “Altınova’da (Ayvalık-Balıkesir) Doğal Çevre Değişmeleri ile Tarih Öncesi Dönemden Günümüze Etkileri”, *Journal of Awareness(Jou)* 2, (Special Issue*)*, s. 181-202.

Warner, J., 1979, “The Megaron and Apsidal House in Early Bronze Age Western Anatolia: New Evidence from Karataş”, *American Journal of Archaeology* 83(2), s. 133-147.

Warner, J., 1994, *Elmalı-Karataş 2: The Early Bronze Age Village of Karataş*, Bryn Mawr, Bryn Mawr College.

Weninger, B., 1995, "Stratified 14C Dates and Ceramic Chronologies: Case Studies for the Early Bronze Age at Troy (Turkey) and Ezero (Bulgaria)”, *Radiocarbon* 37(2), s. 443-456.

Weninger, B., Easton, D., 2014, “The Early Bronze Age Chronology of Troy (Periods I-III): Pottery Seriation, Radiocarbon Dating and the Gap”, içinde: B. Horejs (ed.),

Western Anatolia before Troy: Proto-Urbanisation in the 4th Millennium BC?: Proceedings of the International Symposium held at the Kunsthistorisches Museum Wien, Vienna, Austria, 21-24 November, 2012, Vienna, Austrian Academy of Sciences Press, s. 157-202.

Yaman, B., Hüryilmaz, H., 2014, "The Identification of Wood Charcoals from an Early Bronze Age Mound (Yenibademli) in Western Turkey", *Drewno* 57(193), s.97-108.

Yılmaz, Y., 1995, "Ege Bölgesinde Genç Magmatizmanın Oluşumu ile Litosferin Evrimi Arasındaki İlişki Üzerine Düşünceler", *Jeofizik Dergisi* 9(1), s. 107-110.

Zengi, O., 2009, *Neolitik Çağ'dan Erken Tunç Çağı Sonuna Kadar Anadolu'da Savunma Mimarisi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara, Ankara Üniversitesi.

XI.TABLO, HARİTA, LEVHA ve GRAFİKLER LİSTESİ

Tablo 1: Bakla Tepe tabakalaşması.

Tablo 2: Batı Anadolu sahil kesimi kronoloji tablosu (Cultraro 2009; Derin-Caymaz 2014; Efe-Türkteki 2011a; Erkanal 2011a; Horejs 2017; Korfmann 1989a; Korfmann-Kromer 1993; Kouka 2002, Kouka 2009; Kouka-Menelaou 2018; Lebeau 2018; Manning 1997; Manning 2010; Şahoğlu 2002; Şahoğlu 2011; Şahoğlu 2016; Weninger 1995'den düzenlenmiştir).

Harita 1: A) Tez içerisinde adı geçen merkezler.

B) Orta Holosen döneminde Karamenderes Ovası (Kayan 2014, fig. 4.)

Harita 2: A) Günümüzde Karamenderes Ovası (Kayan 2014, fig. 1.).

B) Cumaovası ve çevresinin ana yapısal birimleri (Karadaş 2014, Şek. 5.)

Harita 3: A) Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da görülen uzun evler.

B) İç Batı Anadolu'da görülen sıralı yapılar.

Harita 4: A) Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da görülen megaron planlı yapılar.

B) Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da görülen apsidal planlı yapılar.

Harita 5: A) Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da görülen çok odalı yapılar.

B) Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da görülen yerleşim modelleri.

Harita 6: Bakla Tepe'nin çevresinde yer alan maden yatakları (MTA 2010'a, MTA 2010b ve MTA 2010c yılı raporlarından düzenlenmiştir).

Levha 1: A) Kumtepe'nin MÖ. 3. Binyıl'ın ilk yarısına ait mimari kalıntıları (Sperling 1976, Fig. 3).

B) Troia I b-c evresine ait testere ağızlı savunma sistemi (Korfmann 1989b, Fig.2'den düzenlenmiştir).

Levha 2: Troia I. tabaka yapıları (Ivanova 2016, Fig. 4'den düzenlenmiştir).

Levha 3: A) Troia 102 numaralı yapı (Blegen ve diğ. 1950, Fig. 426).

B) Beşiktepe yerleşiminin şematik planı (Korfmann 1989a, Fig.1).

Levha 4: A) Yassıtepe Höyüğü birbirine bitişik sıralanmış uzun evler (Derin-Caymaz 2014, Çiz. 3).

B) Liman Tepe savunma sistemi ve savunma sistemine yaslanan uzun evler (Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 3).

Levha 5: A) Liman Tepe savunma sistemi ve savunma sistemine yaslanan uzun evler (Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 4).

B) Liman Tepe V 3 a-b evrelerinde birbirine bitişik uzun evler (Erkanal ve diğ. 2016, Res. 6).

Levha 6: A) Çeşme-Bağlararası yerleşim planı (Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 16'dan düzenlenmiştir).

B) Çeşme-Bağlararası M-52, merkezde yer alan platform, ocak tabanı ve ocak üzerinde yer alması gereken çatıyı destekleyen dikme delikleri (Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 8).

Levha 7: A) Çukuriçi topoğrafik planı ve ÇuHö III-IV. tabaka ait yapıların şematik planı (Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.1'den düzenlenmiştir.)

B) Çine-Tepecik Höyük'ün III. tabakasına ait dikdörtgen planlı uzun evler (Günel 2014a, Res. 4).

Levha 8: A) Poliochni Azzuro (Mavi) tabakası yerleşim planı (Kouka 2002, Plan 3).

B) Poliochni Verde (Yeşil) tabakası yerleşim planı (Kouka 2002, Plan 5).

Levha 9: Yenibademli Höyük uzun evleri (Hüryılmaz 2013, Çiz. 4).

Levha 10: A) Yenibademli Höyük, balıkkılçığı tekniği ile inşa edilmiş taş duvar temeli (Hüryılmaz 2011, Res. 7).

B) Thermi II. tabaka yerleşim planı (Kouka, 2002, Plan 15).

Levha 11: A) Thermi I. tabaka yerleşim planı ve buluntuların dağılımı (Kouka, 2002, Plan 13).

B) Thermi IV b evresi yerleşim planı ve savunma sistemi (Kouka, 2002, Plan 27).

Levha 12: A) Demircihüyük rekonstriksiyonu (Korfmann 1989a, Fig.2).

B) Küllüoba IV B-F evreleri yerleşim planı (Fidan 2012, Res. 21).

Levha 13: A) Keçiçayırı yerleşim planı (Fidan 2016, Fig. 6).

B) Beycesultan XVII-XIV. tabaka yapıları (Lloyd-Mellaart 1955, Fig. 8).

Levha 14: Hacılar Büyük Höyük yerleşim planı(Umurtak-Duru 2017, Plan 1'den düzenlenmiştir).

Levha 15: A) Bademağacı yerleşimi planı (Duru-Umurtak, 2011a, Fig. 1).

B) Karataş-Semayük Merkezde yer alan ana yapı ve çevresinde yer alan yapılar (Mellink-Angel 1973, Fig.1'den düzenlenmiştir) .

Levha 16: Bakla Tepe topoğrafyası ve yapıların şematik çizimi.

Levha 17: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresi mimari çizimi.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresi mimari çizimi.

Levha 18: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresi şematik çizimi.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresi şematik çizimi.

Levha 19: A) Bakla Tepe, F-9 alanı tabakalaşması.

B) Bakla Tepe, F-9 alanının batı cephesinin profil çizimi.

Levha 20: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresisine ait savunma sistemi, Ev-30 ve işlik alanları.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresi savunma sistemi ve BT IV 2 A evresine ait savunma sistemi ile bağlantılı basamaklar.

Levha 21: A) Bakla Tepe'nin kuzey yamacında yer alan savunma sistemleri ve yapılar (Fotoğraf Jan Driessen tarafından çekilmiştir).

B) Bakla Tepe erken tabaka savunma sistemi.

Levha 22: A) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresi savunma sistemine dik uzanan basamaklar.

B) Savunma sisteminin kavisli dönüşü ve basamaklar.

Levha 23: A) Bakla Tepe, erken tabaka savunma sistemi ve hendek.

B) Bakla Tepe, erken tabaka savunma sistemi ve hendeğin çizimi.

Levha 24: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresinde Ev-30'u oluşturan duvarlar.

B: Bakla Tepe, BT IV 2 B evresinde Ev-30'u oluşturan duvarlar.

Levha 25: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresi işlik alanında ele geçen buluntuların dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresi J-10 alanında Ev-19 ve Ev-20'nin kerpiç duvarı.

Levha 26: A) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresi Ev-19 ve Ev-20'nin içinde ve çevresinde ele geçen buluntuların dağılımı.

B) Bakla Tepe, höyüğün kuzey yamacında yer alan BT IV 2 A evresine ait yapıların çizimi.

Levha 27: A) Bakla Tepe, geç tabaka yapıları altında açığa çıkarılan Ev-21 ve Ev-22'ye ait duvar kalıntıları.

Levha 28: Bakla Tepe, BT IV 2 A evresine ait İşlik Alanı (erken) içerisinde ele geçen buluntuların dağılımı.

Levha 29: Bakla Tepe, BT IV 2 A evresi İşlik Alanı (geç) ve Ev-23 içerisinde ele geçen buluntuların dağılımı.

Levha 30: Bakla Tepe, BT IV 2 A-B evresinde H-12 alanında ele geçen buluntuların dağılımı.

Levha 31: Bakla Tepe, geç tabaka yapılarının çizimi ve yapı blokları.

Levha 32: Bakla Tepe, BT IV 1 C evresine ait yapıların çizimi.

Levha 33: Bakla Tepe, BT IV 1 C evresine ait yapıların şematik çizimi.

Levha 34: Bakla Tepe, BT IV 1 B evresine ait yapıların çizimi.

Levha 35: Bakla Tepe, BT IV 1 B evresine ait yapıların şematik çizimi.

Levha 36: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresine ait yapılarının çizimi.

Levha 37: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresine ait yapıların şematik çizimi.

Levha 38: A) Bakla Tepe, geç tabaka testere dişli savunma sistemi, giriş kapısı ve kuleler (kuzey alanı).

B) Bakla Tepe, geç tabaka savunma sistemi (güney alanı).

Levha 39: A) Bakla Tepe, testere ağızlı savunma sistemi, L-1377 duvarı ile L-1371 duvarının birleşimi.

B) Bakla Tepe testere ağızlı savunma sisteminin kuzeydoğudan görünümü.

Levha 40: A) Bakla Tepe, erken ve geç tabaka savunma sistemleri ile BT IV 1 B evresinde inşa edilen kuzey kapı girişi ve kuleler.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde rampalı giriş ve kuleler.

Levha 41: A) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-1, Ev-2 Ev-3, Ev-4 ve Ev-5'in çizimi.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-1, Ev-2 Ev-3 ve Ev-4'ün çizimi.

Levha 42: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-1, Ev-2 Ev-3, Ev-4, Ev-6 ve Ev-7'nin çizimi.

B) Bakla Tepe, Ev-1, Ev-2 ve Ev-3'ün güney batıdan görünümü.

Levha 43: A) Bakla Tepe, G-7 alanının (Ev-1) doğu cephesinin profil çizimi.

B) Bakla Tepe, Ev-1 ve Ev-2'nin ortak kullandığı L-1316 duvarı ve Ev-1'in ocak tabanı.

C) Bakla Tepe, Ev-1, Ev-2 ve Ev-3'ün duvar ve ocak tabanları.

Levha 44: A) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-1'in merkezinde yer alan ocak tabanı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-1 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 45: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-1 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde Ev-1, Ev-2 ve Ev-3'ün güneydoğudan görünümü.

Levha 46: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresi L-1296 duvarının güney cephesi profil çizimi.

B) Bakla Tepe, Ev-2'nin BT IV 1 A evresi L-1297 duvarı ve üzerinde yer alan kapı boşluğunun profil çizimi.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-1'in merkezinde yer alan ocak tabanı.

Levha 47: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-1'in sundurma kısmında yer alan ambarı

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresi Ev-1 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 48: A) Bakla Tepe, Ev-2'nin BT IV 1 C evresine ait ocak tabanı ve testere dişli surun L-1377 ve L-1371 duvarlarının birleşimi.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-2 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 49: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-2 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-2 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 50: A) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresin Ev-3 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-3 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 51: Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 A-B-C evrelerinin çizimi.

Levha 52: Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 C evresi ve testere dişli savunma sistemi çizimi.

Levha 53: A) Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 A-B-C evrelerinin güneyden görünümü.

B) Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 A-B evresine ait oturma banklarının kuzey profilinden görünümü.

Levha 54: A) Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 A-B-C evrelerinde batı duvarı L-1303'ün doğu cephesinin profil çizimi.

B) Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 A-B-C evrelerinde doğu duvarı L-1304'ün batı cephesinin profil çizimi.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-4 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 55: A) Bakla Tepe, megaron planlı Ev-4'ün BT IV 1 B evresi ve savunma sisteminin çizimi.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde Ev-4'ün batı duvarının doğu cephesinin ve oturma banklarının profil çizimi.

Levha 56: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde megaron planlı Ev-4 içerisinde yer alan oturma bankı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-4 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 57: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-4 ve çevresinde yer alan yapıların çizimi.

Levha 58: A) Bakla Tepe, Ev-4'ün güneyden görünümü.

B) Bakla Tepe, Ev-4'ün BT IV 1 A evresinde sundurma içerisinde yer alan yanarak tuğlalaşmış ocak tabanı kalıntısı.

Levha 59: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-4 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-5 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 60: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-6 ve Ev-7'nin güneyden görünümü.

B) Bakla Tepe, Ev-8, Ev-9 ve Ev-10'un BT IV 1 A-B-C evrelerine ait duvar ve ocak tabanları çizimi.

Levha 61: A) Bakla Tepe, Ev-8, Ev-9 ve Ev-10'un BT IV 1 A-B-C evrelerinin güneybatıdan görünümü.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-8 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

Levha 62: A) Bakla Tepe, güney bloku yapılarının çizimi.

Levha 63: A) Bakla Tepe güney bloku yapılarının yukarıdan görünümü.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde güney bloku yapılarının doğudan görünümü.

Levha 64: A) Bakla Tepe, BT IV1 A-B evrelerinde Ev-11 ve Ev-12'nin kuzeybatıdan görünümü.

A) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde Ev-11 ve Ev-12'nin güneyden görünümü.

Levha 65: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde Ev-13 ve Ev-15'in kuzeydoğudan görünümü.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B evrelerinde Ev-15'in ön mekanını

Levha 66: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-15 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, Ev-14'ün BT IV 1 A-B-C evrelerinin doğudan görünümü.

Levha 67: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A-B-C evrelerinde Ev-14'ün mimari öğelerinin çizimi.

B) Bakla Tepe, Ev-14'ün BT IV 1 C evresi çizimi.

Levha 68: A) Bakla Tepe geç tabaka, BT IV 1 C evresi Ev-14 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, Ev-14'ün BT IV 1 B evresi çizimi.

Levha 69: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-14 içerisinde ele geçen buluntuların mekânsal dağılımı.

B) Bakla Tepe, Ev-14'ün BT IV 1 A evresi çizimi.

Levha 70: Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu merkezlerinin şematik planı (Derin-Caymaz 2014, Çiz. 3; Derin ve diğ. 2017, Res. 2; Duru-Umurtak, 2011a, Fig. 1; Erkanal-Şahoğlu 2016, Fig. 3; Fidan 2012, Res. 9, 21; Fidan 2016, Fig. 6; Günel 2018, Fig. 55.1; Horejs ve diğ. 2017, Fig. 5.1; Hüryılmaz 2013, Çiz. 4; Ivanova 2016, Fig. 4; Korfmann 1989a, Fig.1, 2; Korfmann, M., 1991a, Fig. 8; Kouka 2002, Plan 3, 5, 15, 27,30; Mellink-Angel 1973, Fig.1; Şahoğlu ve diğ. 2018, Res. 16; Umurtak-Duru 2017, Plan 1; Ünlüsoy 2006, Fig. 4; Warner 1994, Lev. 13'ten düzenlenmiştir).

Levha 71: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresinde yontmataş endüstrisi.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde yontmataş endüstrisi.

Levha 72: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresinde metal endüstrisi.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde metal endüstrisi.

Levha 73: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresinde tekstil endüstrisi.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde tekstil endüstrisi.

Levha 74: Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde yontmataş endüstrisi.

Levha 75: Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde yontmataş endüstrisi.

Levha 76: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde yontmataş endüstrisi.

Levha 77: Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde metal endüstrisi.

Levha 78: Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde metal endüstrisi.

Levha 79: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde metal endüstrisi.

Levha 80: Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde tekstil endüstrisi.

Levha 81: Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde tekstil endüstrisi.

Levha 82: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde tekstil endüstrisi.

Levha 83: Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde seramik dağılımı.

Levha 84: Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde seramik dağılımı.

Levha 85: Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde seramik dağılımı.

Grafik 1: A) Bakla Tepe, BT IV 2 B evresinde işlik alanında ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde işlik alanında ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde Ev-23 (erken) içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

Grafik 2: A) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde Ev-23 (geç) içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 2 A evresinde Ev-19-20 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-1 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

Grafik 3: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-1 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-1 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-2 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

Grafik 4: A) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-3 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-4 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-4 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

Grafik 5: A) Bakla Tepe, BT IV 1 A evresinde Ev-4 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-5 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-9 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

Grafik 6: A) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-15 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe, BT IV 1 C evresinde Ev-14 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe, BT IV 1 B evresinde Ev-14 içerisinde ele geçen buluntuların orantısal dağılımı.

Grafik 7: A) Bakla Tepe'nin IV. kültür tabakasında yontmataş endüstrisinin orantısal dağılımı.

B) Bakla Tepe'nin IV. kültür tabakasında metal endüstrisinin orantısal dağılımı.

C) Bakla Tepe'nin IV. kültür tabakasında tekstil endüstrisinin orantısal dağılımı.

XII. HARİTA, LEVHA ve GRAFİKLER

Harita 1

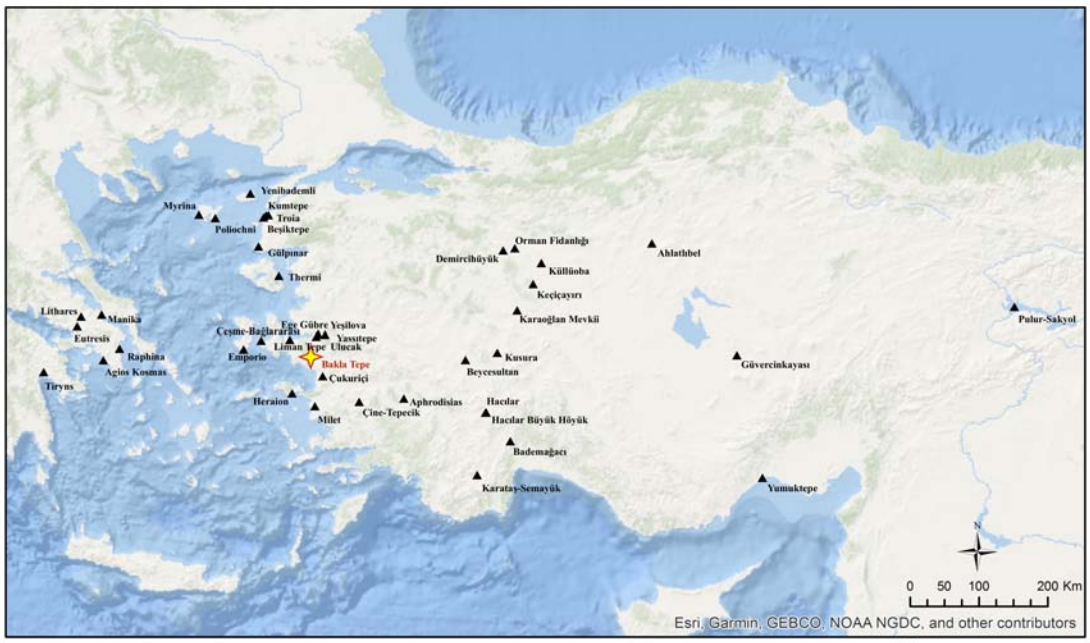
Yenibademli
Kümtepe
Troia
Beşiktepe
Myrina
Poliochni
Gülpınar
Thermi
Orman Fidanlığı
Demircihüyük
Ahlatlıbel
Küllüoba
Keçiçayırı
Karaoğlan Mevkii
Pulur-Sakyol
Lithares
Manika
Eutresis
Raphina
Agios Kosmas
Tiryns
Çeşme-Bağlararası
Liman Tepe
Ulucak
Emporio
Bakla Tepe
Çukuriçi
Kusura
Beycesultan
Güvercinkayası
Heraion
Milet
Çine-Tepecik
Aphrodisias
Hacılar
Hacılar Büyük Höyük
Bademağacı
Karataş-Semayük
Yumuktepe
0 50 100 200 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

A

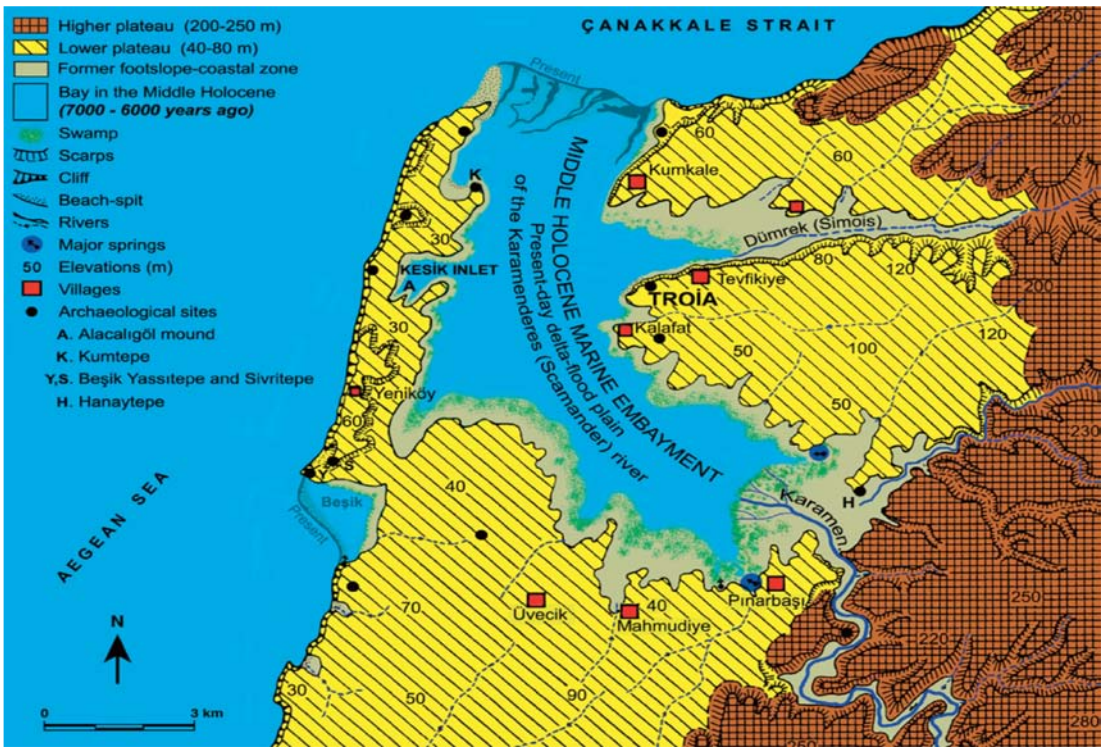
Higher plateau (200-250 m)
Lower plateau (40-80 m)
Former footslope-coastal zone
Bay in the Middle Holocene
(7000 - 6000 years ago)
Swamp
Scarps
Cliff
Beach-spit
Rivers
Major springs
50 Elevations (m)
Villages
Archaeological sites
A. Alacalıgöl mound
K. Kumtepe
Y,S. Beşik Yassıtepe and Sivritepe
H. Hanaytepe
ÇANAKKALE STRAIT
MIDDLE HOLOCENE MARINE EMBAYMENT
Present-day delta-flood plain
of the Karamenderes (Scamander) river
Present
Kumkale
Dümrek (Simois)
Tevfikiye
TROIA
Kalafat
KESİK INLET
A
K
Yeniköy
Beşik
S
H
Karamen
Üvecik
Mahmudiye
Pınarbaşı
AEGEAN SEA
N
0 3 km

B

Harita 2

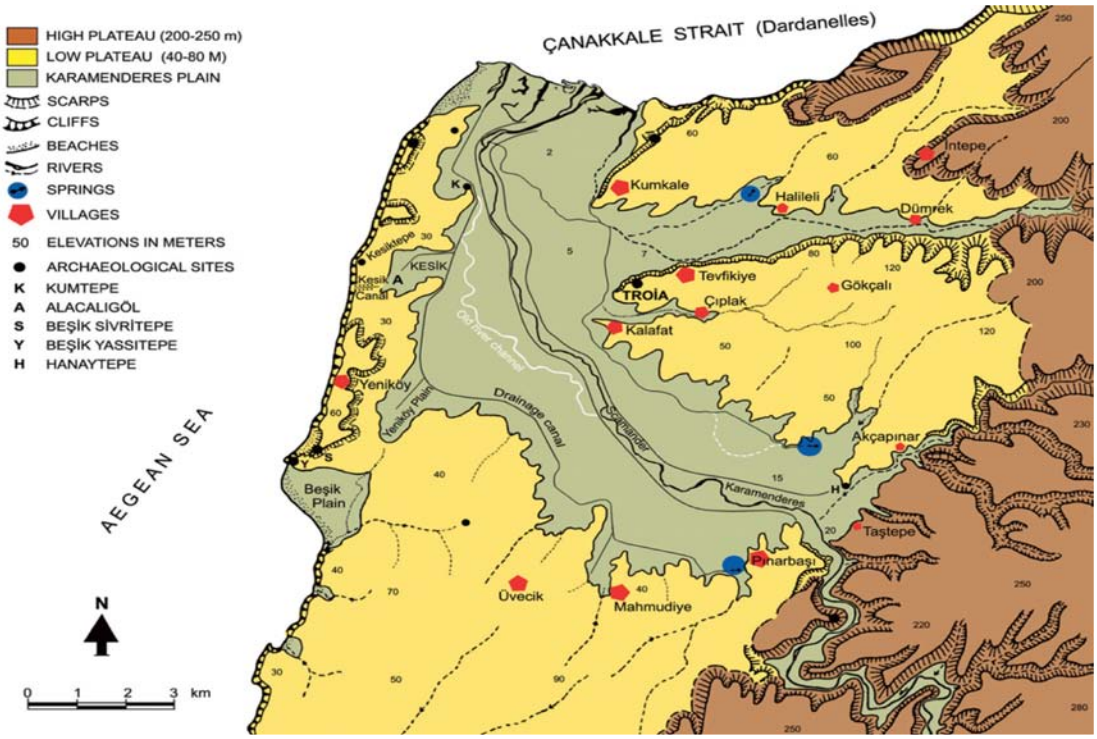
HIGH PLATEAU (200-250 m)
LOW PLATEAU (40-80 M)
KARAMENDERES PLAIN
SCARPS
CLIFFS
BEACHES
RIVERS
SPRINGS
VILLAGES
50 ELEVATIONS IN METERS
ARCHAEOLOGICAL SITES
K KUMTEPE
A ALACALIGÖL
S BEŞİK SİVRİTEPE
Y BEŞİK YASSITEPE
H HANAYTEPE
ÇANAKKALE STRAIT (Dardanelles)
AEGEAN SEA
Kumkale
Halileli
İntepe
Dümrek
Tevfikiye
Gökçalı
TROİA
Çıplak
Kalafat
Akçapınar
Taştepe
Pınarbaşı
Mahmudiye
Üvecik
Yenikoy
KESİK
Kesik Canal
Kesiktepe
Beşik Plain
Drainage canal
Karamenderes
N
0 1 2 3 km

A

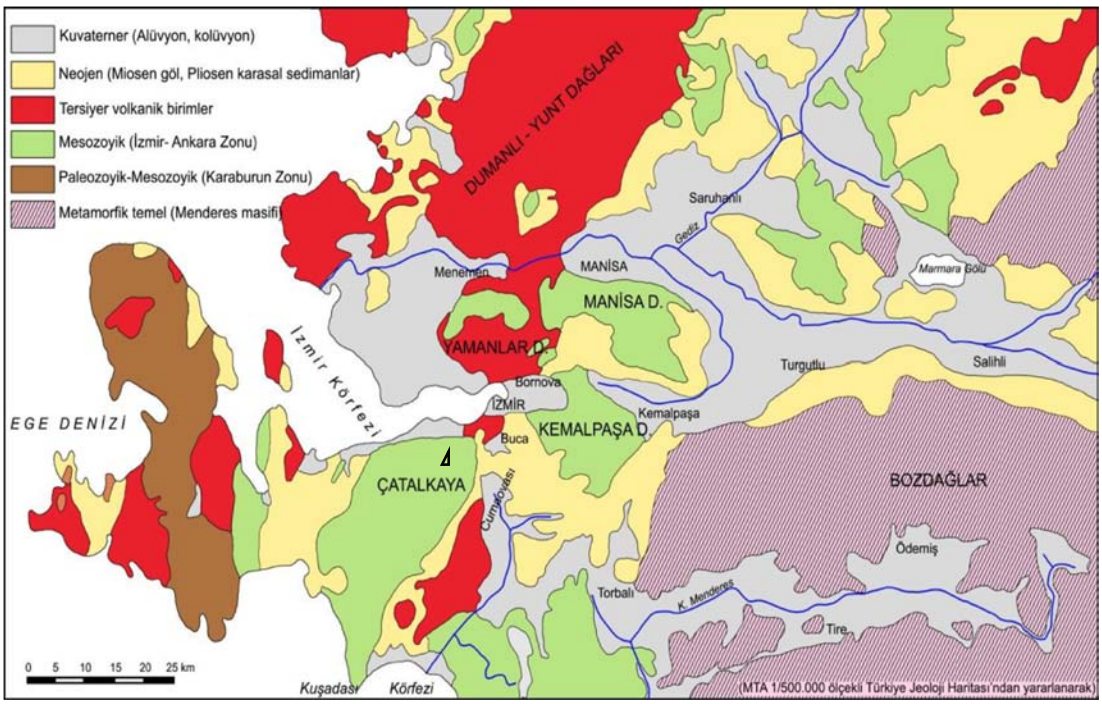
Kuvaterner (Alüvyon, kolüvyon)
Neojen (Miosen göl, Pliosen karasal sedimanlar)
Tersiyer volkanik birimler
Mesozoyik (İzmir- Ankara Zonu)
Paleozoyik-Mesozoyik (Karaburun Zonu)
Metamorfik temel (Menderes masifi)
DUMANLI - YUNT DAĞLARI
MANİSA
MANİSA D.
YAMANLAR D.
KEMALPAŞA D.
İZMİR
Menemen
Bornova
Buca
Kemalpaşa
ÇATALKAYA
İzmir Körfezi
EGE DENİZİ
Kuşadası Körfezi
Saruhanlı
Gediz
Marmara Gölü
Turgutlu
Salihli
BOZDAĞLAR
Ödemiş
Torbalı
Tire
Cumaovası
K. Menderes
0 5 10 15 20 25 km
(MTA 1/500.000 ölçekli Türkiye Jeoloji Haritası'ndan yararlanarak)

B

Harita 3

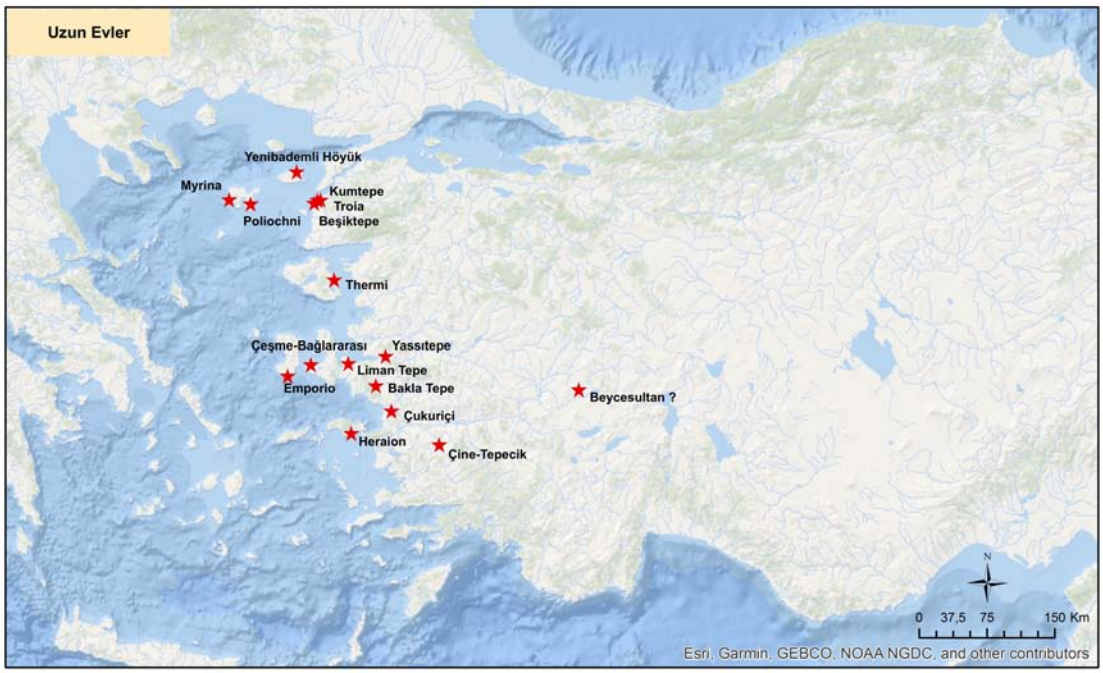
Uzun Evler
Yenibademli Höyük
Myrina
Kumtepe
Troia
Poliochni
Beşiktepe
Thermi
Çeşme-Bağlararası
Yassıtepe
Liman Tepe
Emporio
Bakla Tepe
Beycesultan ?
Çukuriçi
Heraion
Çine-Tepecik
N
0 37,5 75 150 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

A

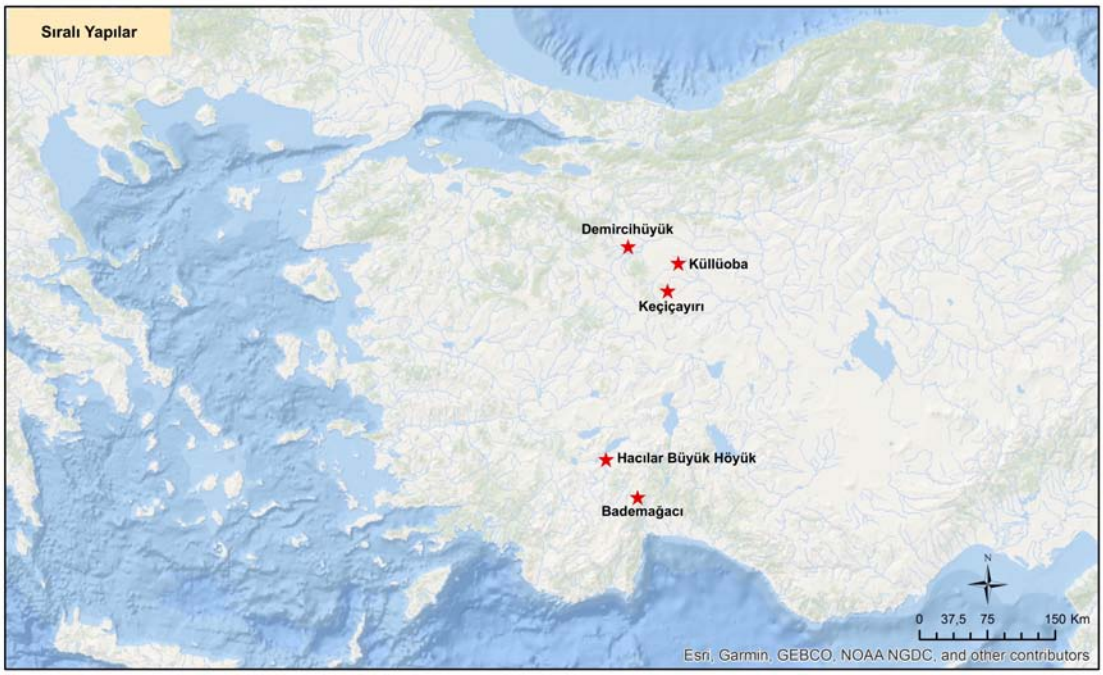
Sıralı Yapılar
Demircihüyük
Küllüoba
Keçiçayırı
Hacılar Büyük Höyük
Bademağacı
N
0 37,5 75 150 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

B

Harita 4

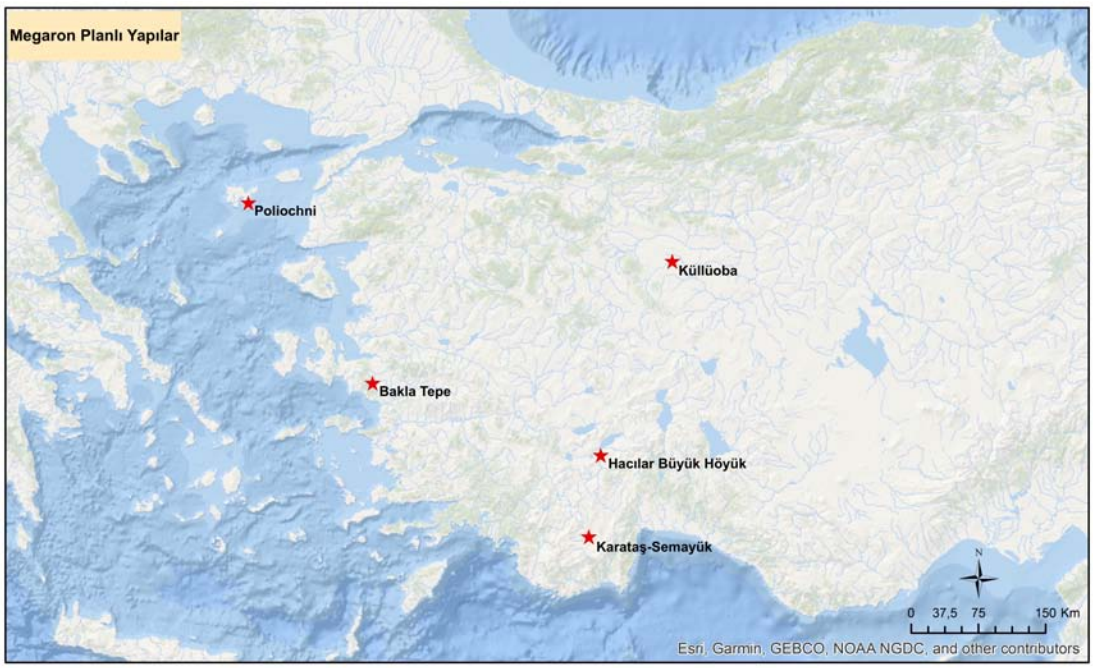
Megaron Planlı Yapılar
Poliochni
Küllüoba
Bakla Tepe
Hacılar Büyük Höyük
Karataş-Semayük
N
0 37,5 75 150 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

A

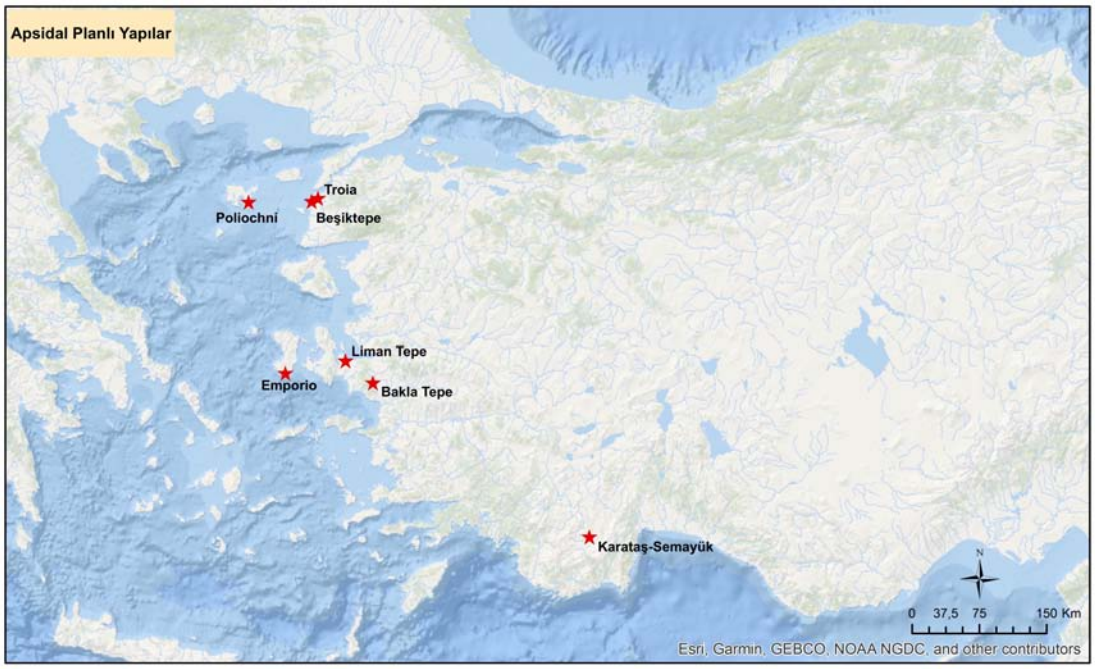
Apsidal Planlı Yapılar
Troia
Poliochni
Beşiktepe
Liman Tepe
Emporio
Bakla Tepe
Karataş-Semayük
N
0 37,5 75 150 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

B

Harita 5

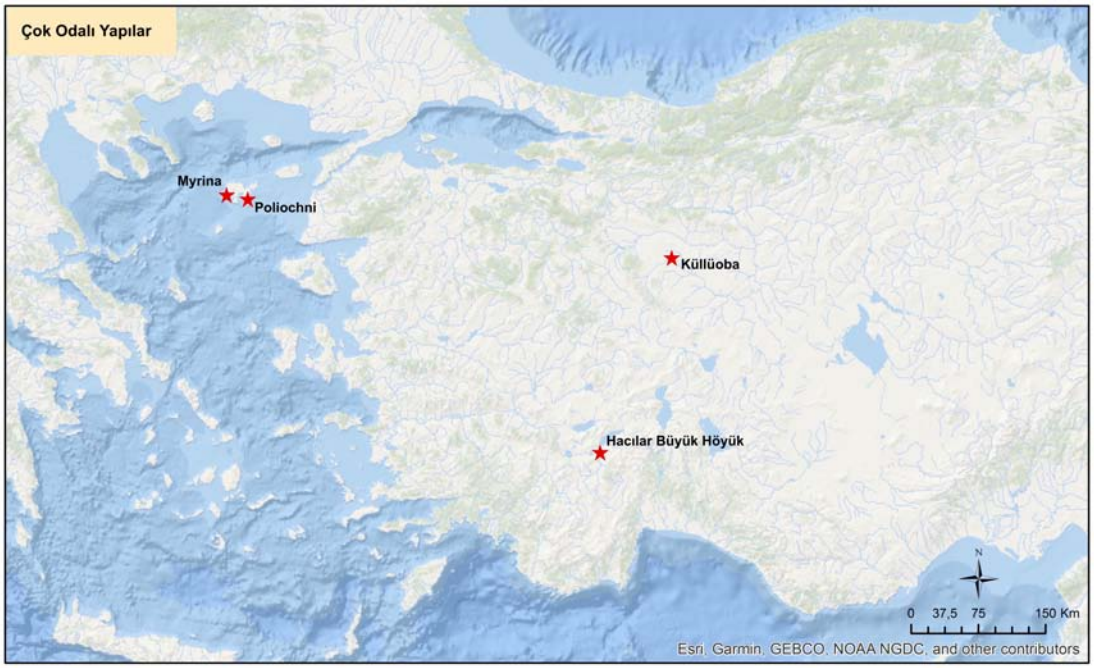
Çok Odalı Yapılar
Myrina
Poliochni
Küllüoba
Hacılar Büyük Höyük
N
0 37,5 75 150 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

A

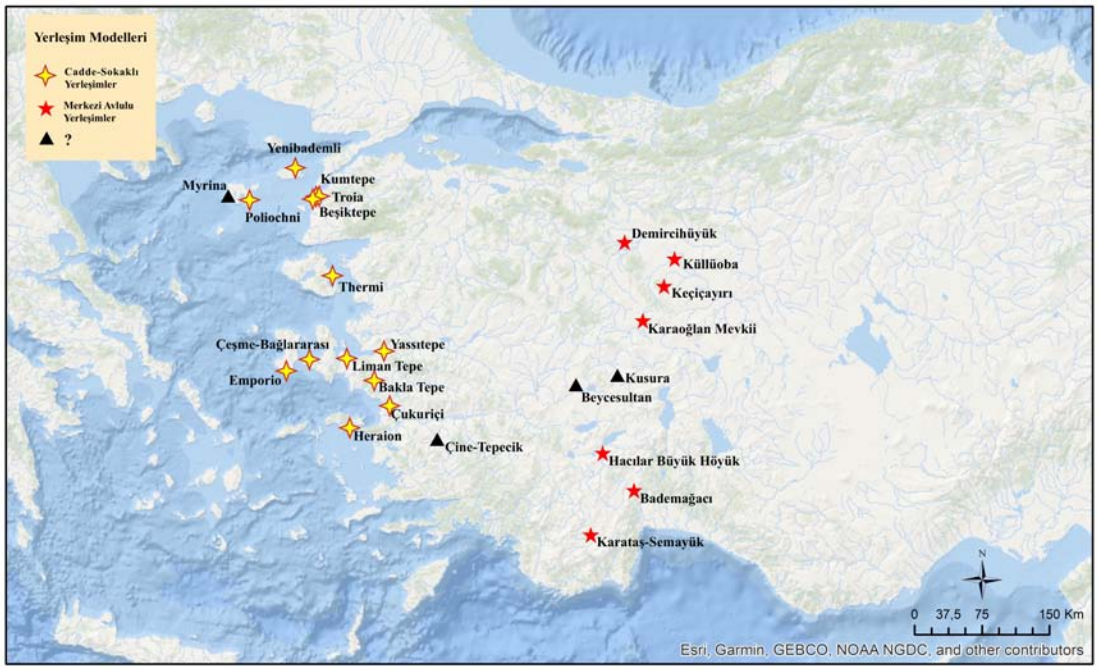
Yerleşim Modelleri
Cadde-Sokaklı Yerleşimler
Merkezi Avlulu Yerleşimler
?
Yenibademli
Kumtepe
Troia
Beşiktepe
Myrina
Poliochni
Thermi
Çeşme-Bağlararası
Yassıtepe
Liman Tepe
Emporio
Bakla Tepe
Çukuriçi
Heraion
Çine-Tepecik
Demircihüyük
Küllüoba
Keçiçayırı
Karaoğlan Mevkii
Kusura
Beycesultan
Hacılar Büyük Höyük
Bademağacı
Karataş-Semayük
N
0 37,5 75 150 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

B

Harita 6

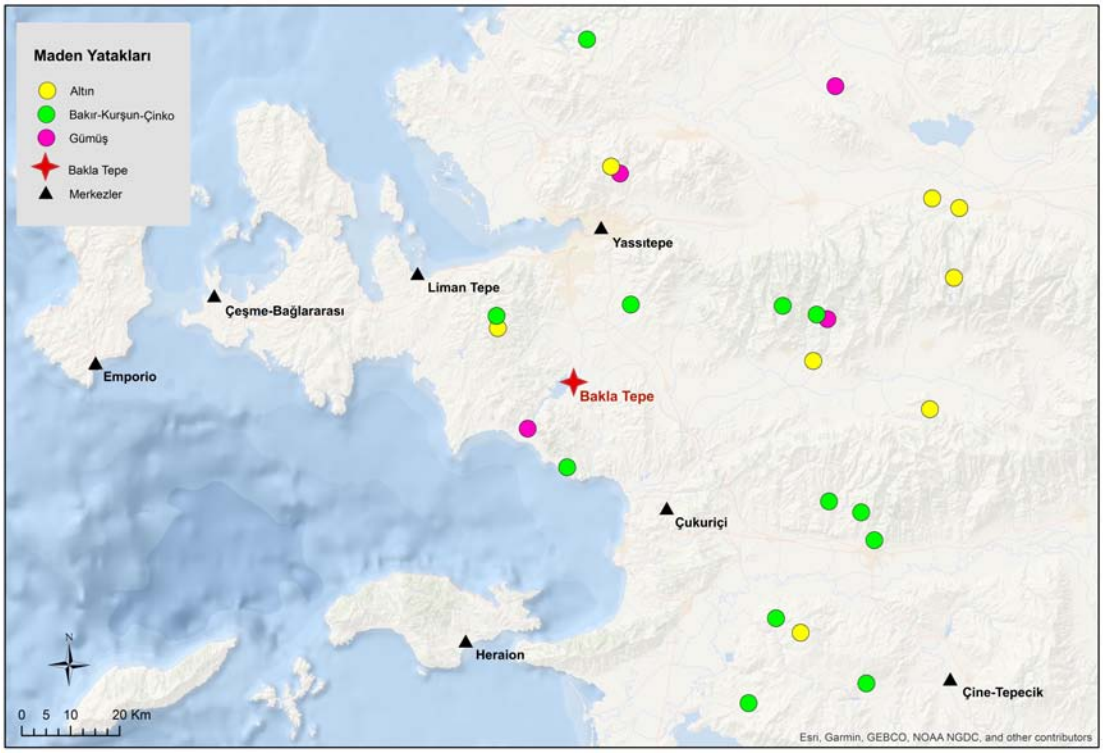
Maden Yatakları
Altın
Bakır-Kurşun-Çinko
Gümüş
Bakla Tepe
Merkezler
Yassıtepe
Liman Tepe
Çeşme-Bağlararası
Emporio
Bakla Tepe
Çukuriçi
Heraion
Çine-Tepecik
N
0 5 10 20 Km
Esri, Garmin, GEBCO, NOAA NGDC, and other contributors

Levha 1

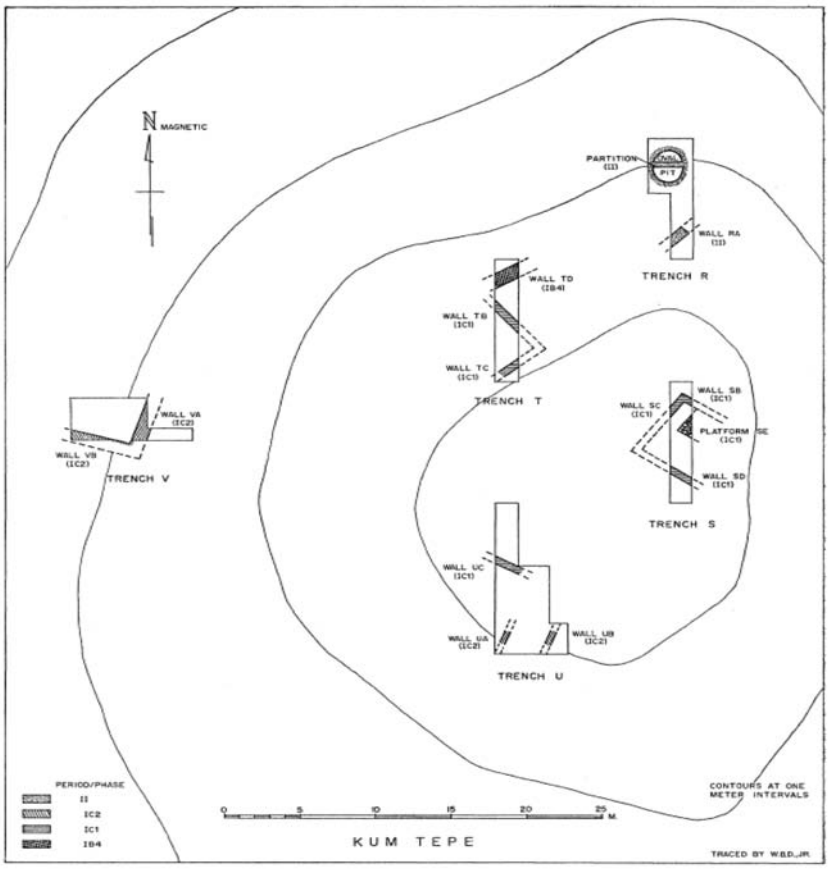
N MAGNETIC
PARTITION (I1)
PIT
WALL RA (I1)
TRENCH R
WALL TD (IB4)
WALL TB (IC1)
WALL TC (IC1)
TRENCH T
WALL SB (IC1)
WALL SC (IC1)
PLATFORM SE (IC1)
WALL SD (IC1)
TRENCH S
WALL VA (IC2)
WALL VB (IC2)
TRENCH V
WALL UC (IC1)
WALL UA (IC2)
WALL UB (IC2)
TRENCH U
PERIOD/PHASE
II
IC2
IC1
IB4
0 5 10 15 20 25 M.
KUM TEPE
CONTOURS AT ONE METER INTERVALS
TRACED BY W.B.D.JR.

A

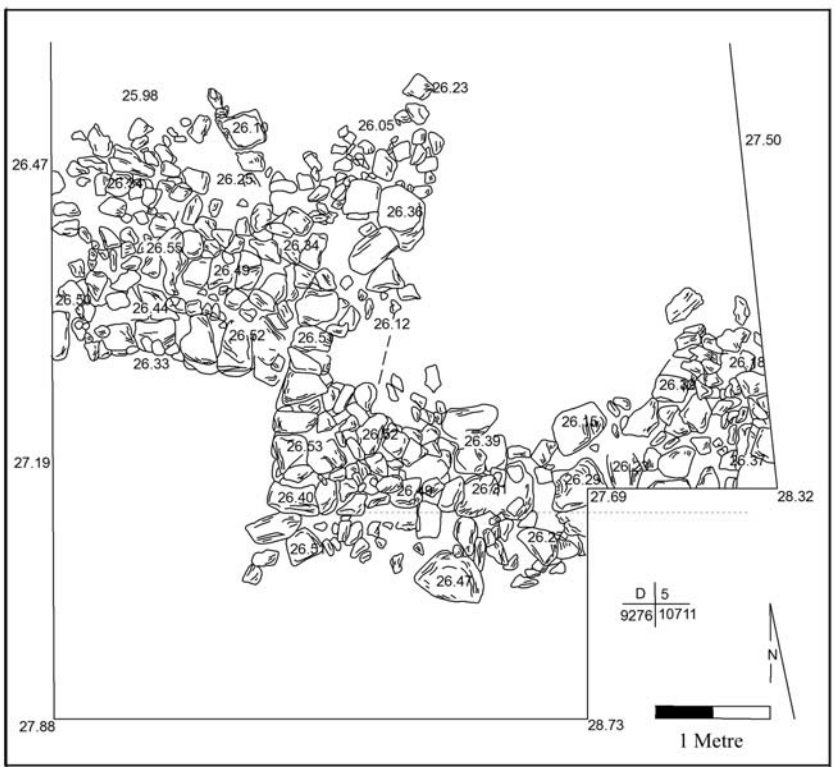
25.98
26.23
26.10
26.05
27.50
26.47
26.24
26.25
26.36
26.55
26.54
26.49
26.50
26.44
26.12
26.52
26.53
26.33
26.18
26.43
26.16
26.53
26.52
26.39
27.19
26.37
26.40
26.41
27.69
28.32
26.47
D 5
9276 10711
N
27.88
28.73
1 Metre

B

Levha 2

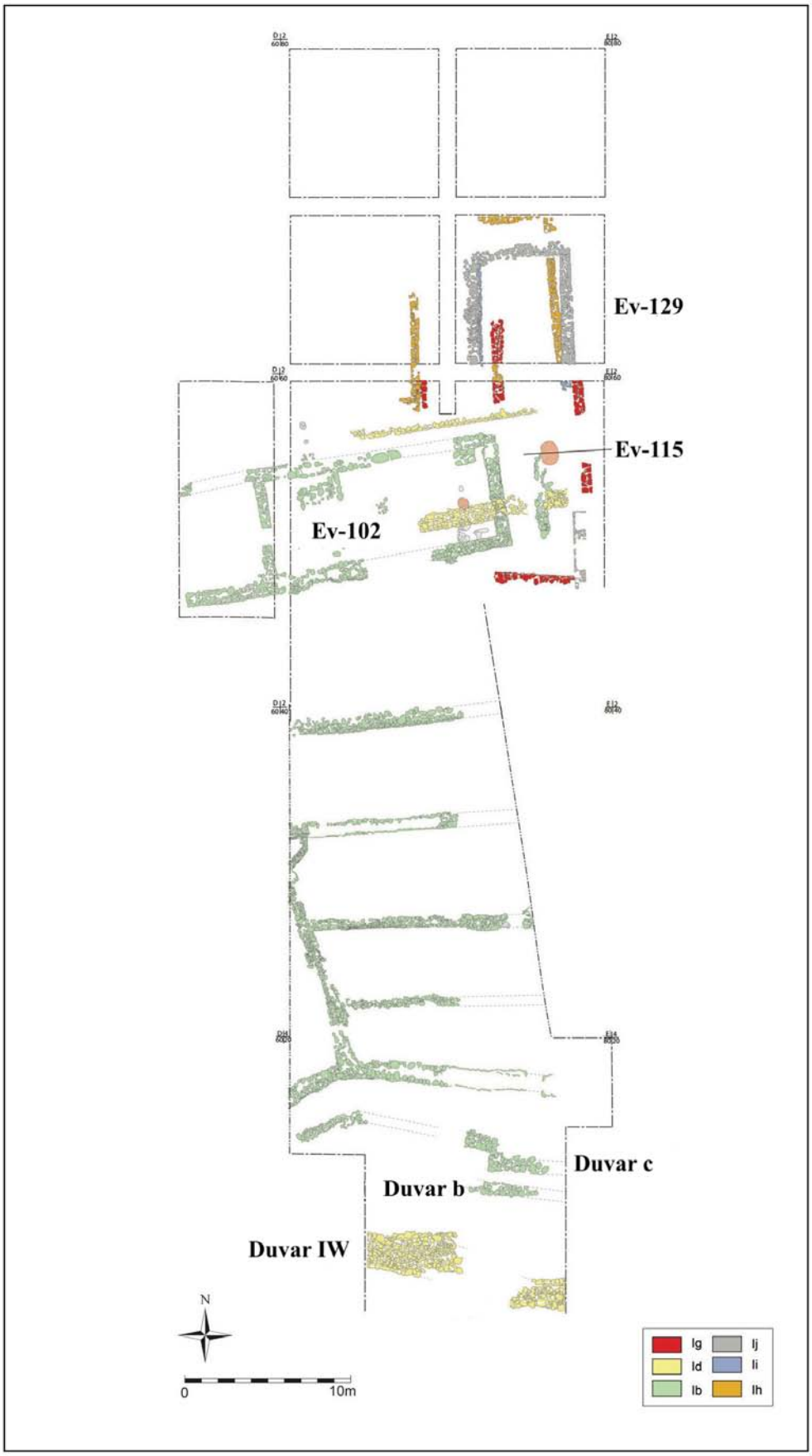
Ev-129
Ev-115
Ev-102
Duvar c
Duvar b
Duvar IW
N
0
10m
Ig
Ij
Id
Ii
Ib
Ih

Levha 3

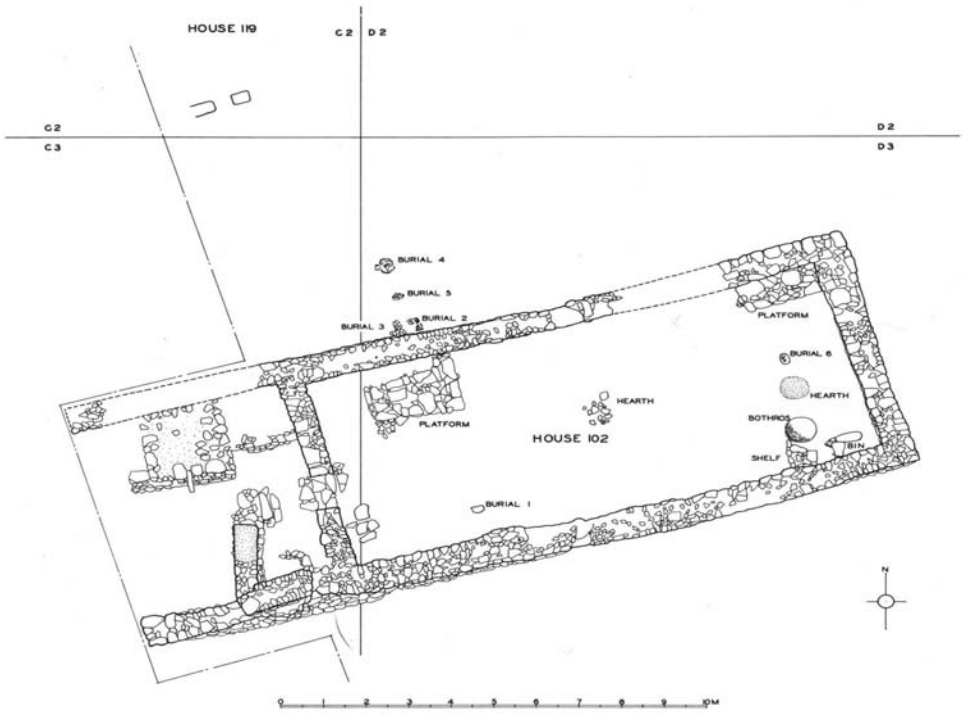
HOUSE 119
C2
D2
C3
D3
BURIAL 4
BURIAL 5
BURIAL 3
BURIAL 2
PLATFORM
BURIAL 6
HEARTH
HEARTH
PLATFORM
HOUSE 102
BOTHROS
SHELF
BIN
BURIAL 1
N
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10M

A

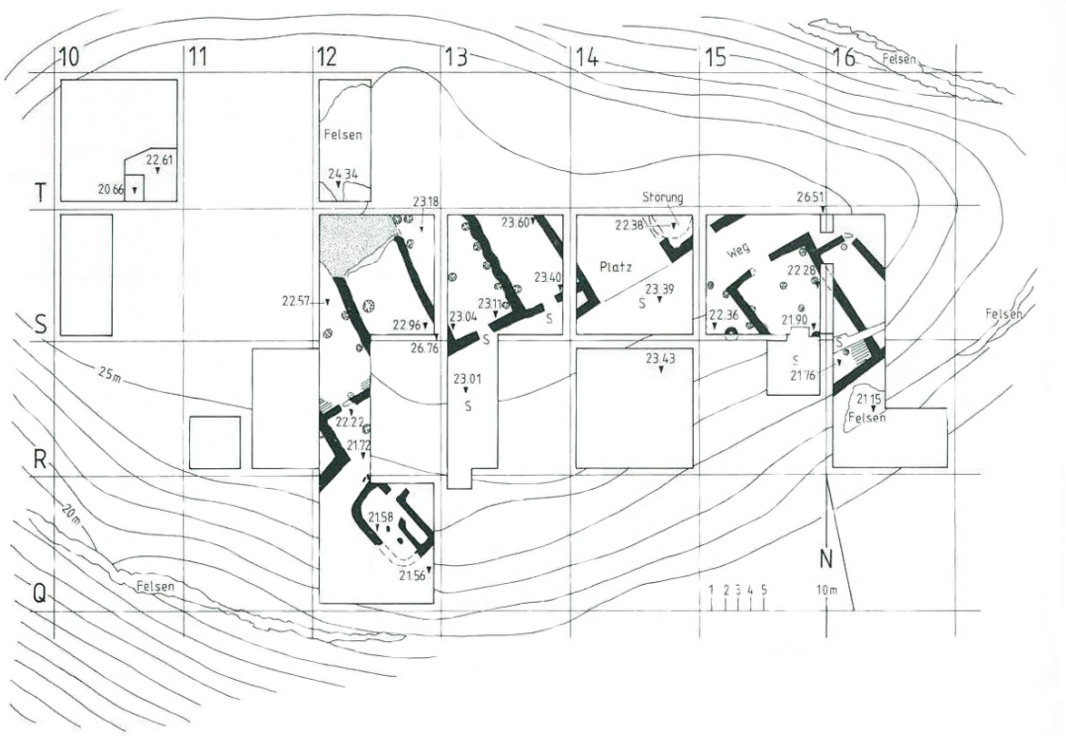
10
11
12
13
14
15
16
Felsen
T
S
R
Q
Felsen
22.61
20.66
24.34
23.18
23.60
22.38
Störung
26.51
Platz
Weg
22.57
22.96
26.76
23.40
23.11
23.04
23.39
22.36
22.26
21.90
23.43
23.01
21.76
25m
22.22
21.72
21.15
Felsen
20m
21.58
21.56
Felsen
N
1 2 3 4 5
10m

B

Levha 4

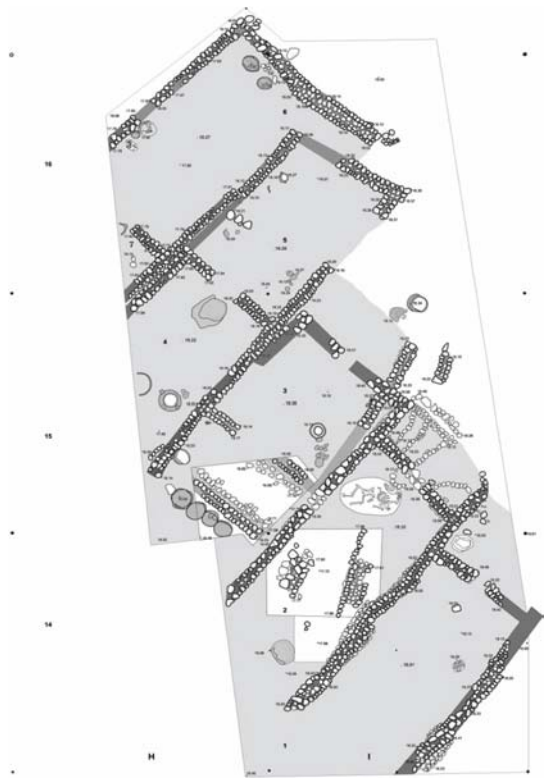

A

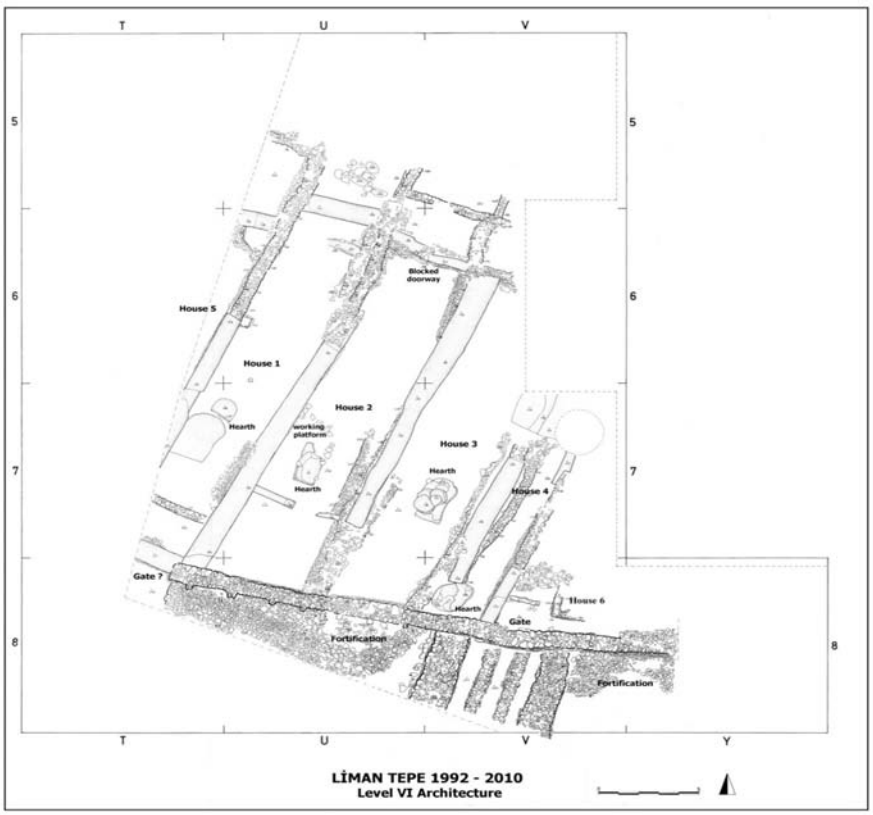
T
U
V
Y
5
6
7
8
House 5
House 1
House 2
House 3
House 4
House 6
Blocked doorway
Hearth
working platform
Gate 7
Gate
Fortification
LİMAN TEPE 1992 - 2010
Level VI Architecture

B

Levha 5

A

B

Levha 6

G
H
I
20
21
22
M-41
M-42
M-36
Sokak
Sokak
M-38
M-35
M-39
M-37
M-52
M-49
M-45
3 Metre

A

B

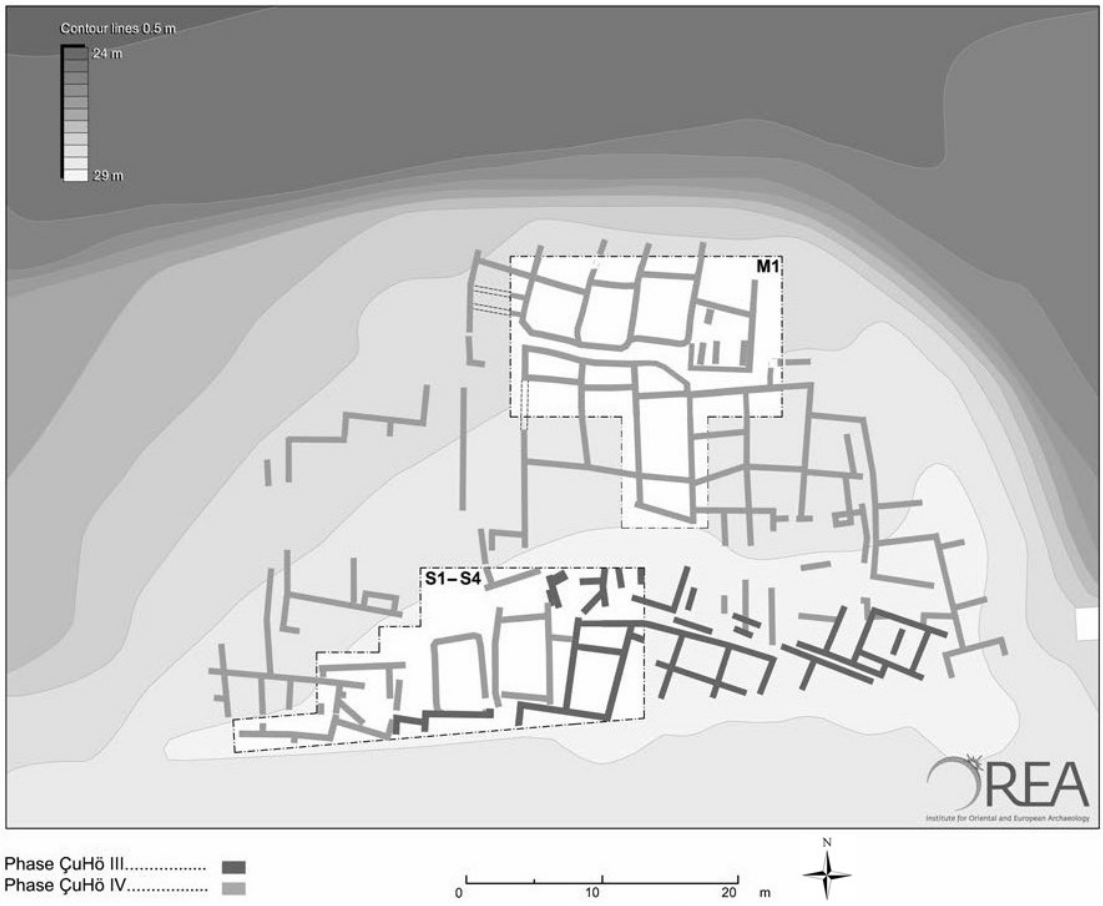
Contour lines 0.5 m
24 m
29 m
M1
S1–S4
OREA
Institute for Oriental and European Archaeology
Phase ÇuHö III.....
Phase ÇuHö IV.....
0
10
20
m
N

A

III
II
II

B

Levha 8

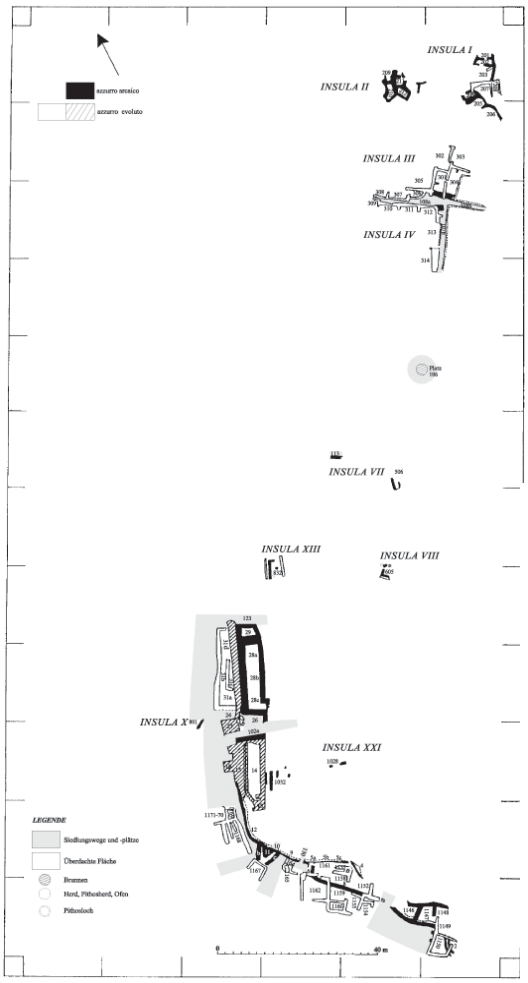
azzurro arcaico
azzurro evoluto
INSULA I
INSULA II
INSULA III
INSULA IV
Platz 106
INSULA VII
INSULA XIII
INSULA VIII
INSULA X
INSULA XXI
LEGENDE
Siedlungswege und -plätze
Überdachte Fläche
Brunnen
Herd, Pithosherd, Ofen
Pithosloch
0
40 m

A

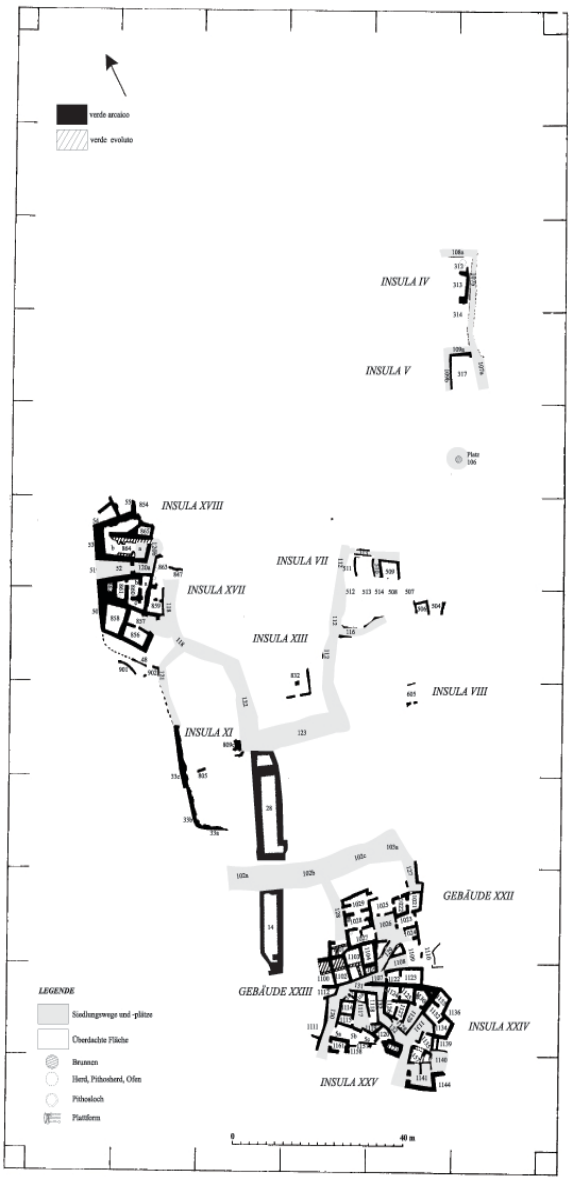
verde arcaico
verde evoluto
INSULA IV
INSULA V
Platz 106
INSULA XVIII
INSULA VII
INSULA XVII
INSULA XIII
INSULA VIII
INSULA XI
GEBÄUDE XXII
GEBÄUDE XXIII
INSULA XXIV
INSULA XXV
LEGENDE
Siedlungswege und -plätze
Überdachte Fläche
Brunnen
Herd, Pithosherd, Ofen
Pithosloch
Plattform
0
40 m

B

Levha 9

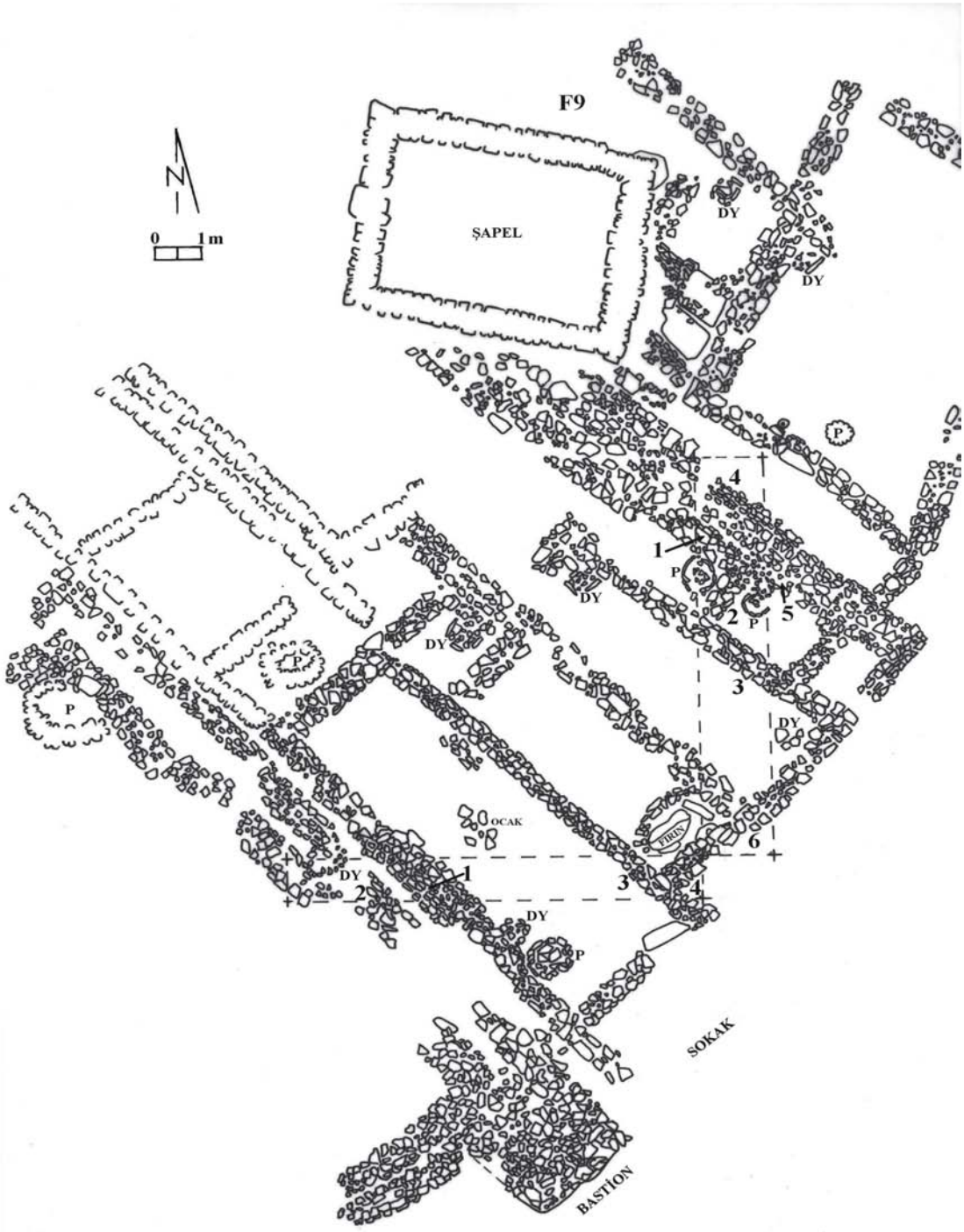
F9
N
0 1 m
ŞAPEL
DY
DY
P
4
1
P
DY
2
P
5
P
3
DY
P
P
DY
OCAK
FIRIN
6
DY
1
3
4
2
DY
P
SOKAK
BASTION

Levha 10

IBD 09
G9
24.8.2002

A

THERMI II
LEGENDE
Siedlungswege und -plätze
überdachte Fläche
Fußboden
Brunnen
Plattform
Herd
Pithosloch
T_rangelstein
METRES

B

THERMI I

A

THERMI IVB

B

Levha 12

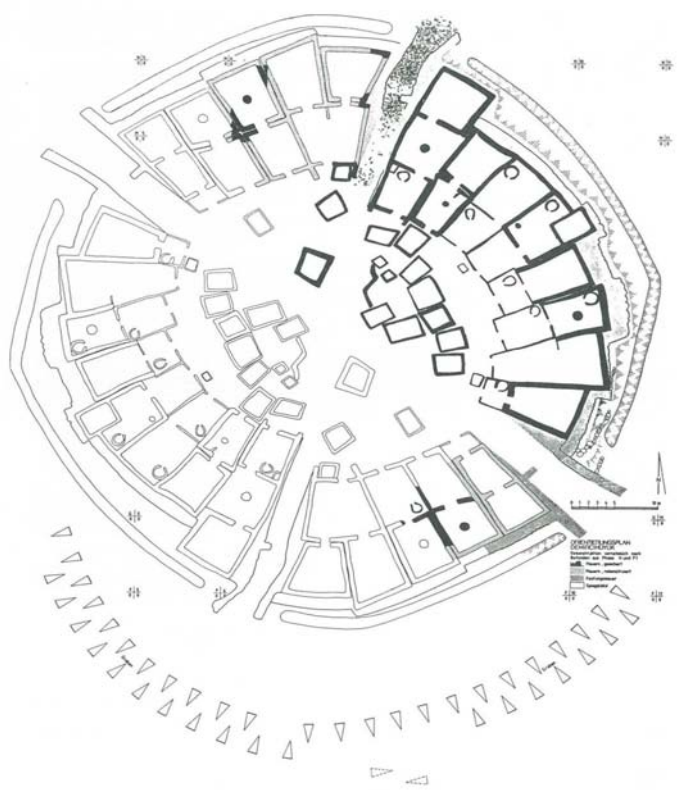

A

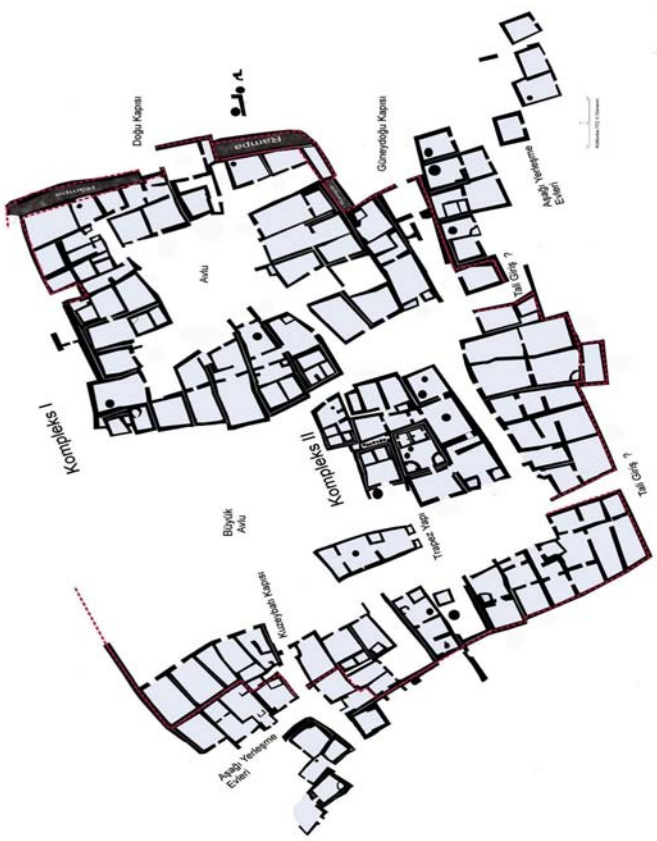
Kompleks I
Kompleks II
Doğu Kapısı
Güneydoğu Kapısı
Avlu
Büyük Avlu
Aşağı Yerleşme Evleri
Tali Giriş ?
Tali Giriş ?
Trapez Yapı
Kuzeybatı Kapısı
Aşağı Yerleşme Evleri

B

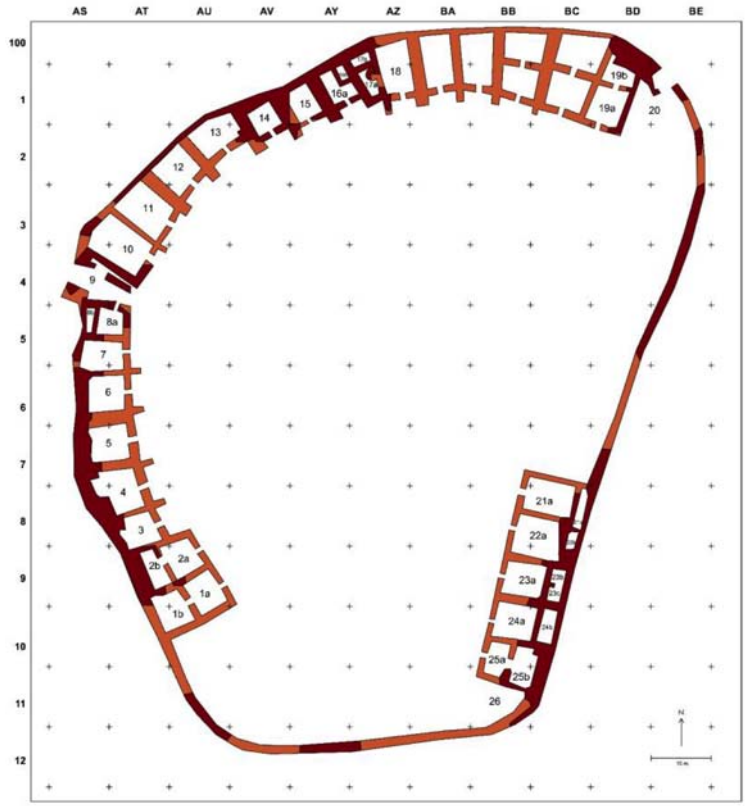
AS
AT
AU
AV
AY
AZ
BA
BB
BC
BD
BE
100
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
1a
1b
2a
2b
3
4
5
6
7
8a
9
10
11
12
13
14
15
16a
18
19a
19b
20
21a
22a
23a
24a
25a
25b
26

A

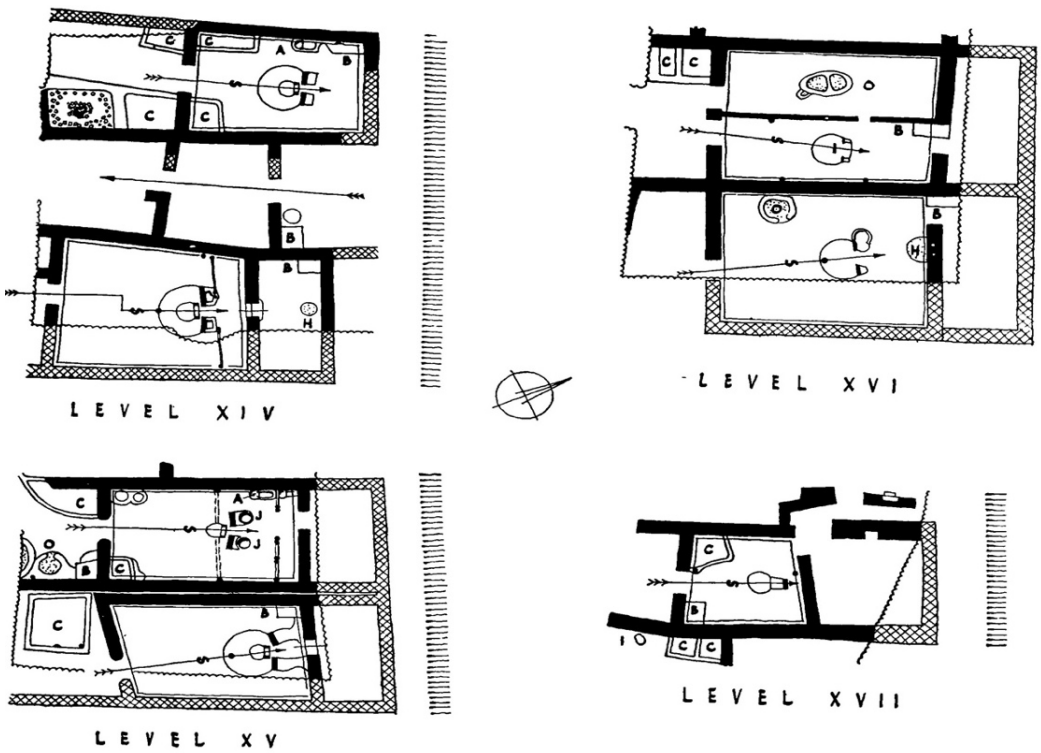
LEVEL XIV
LEVEL XVI
LEVEL XV
LEVEL XVII

B

Levha 14

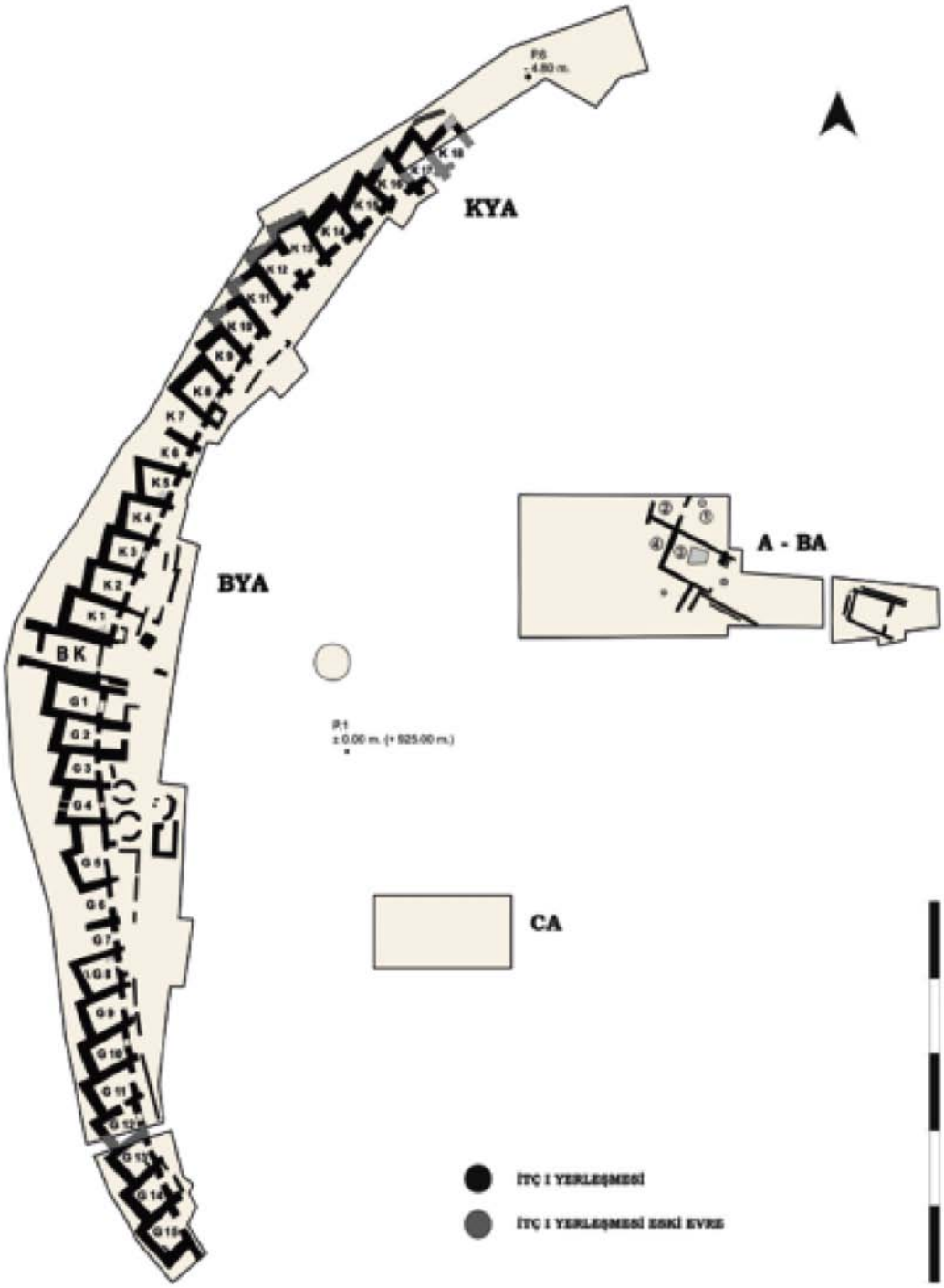

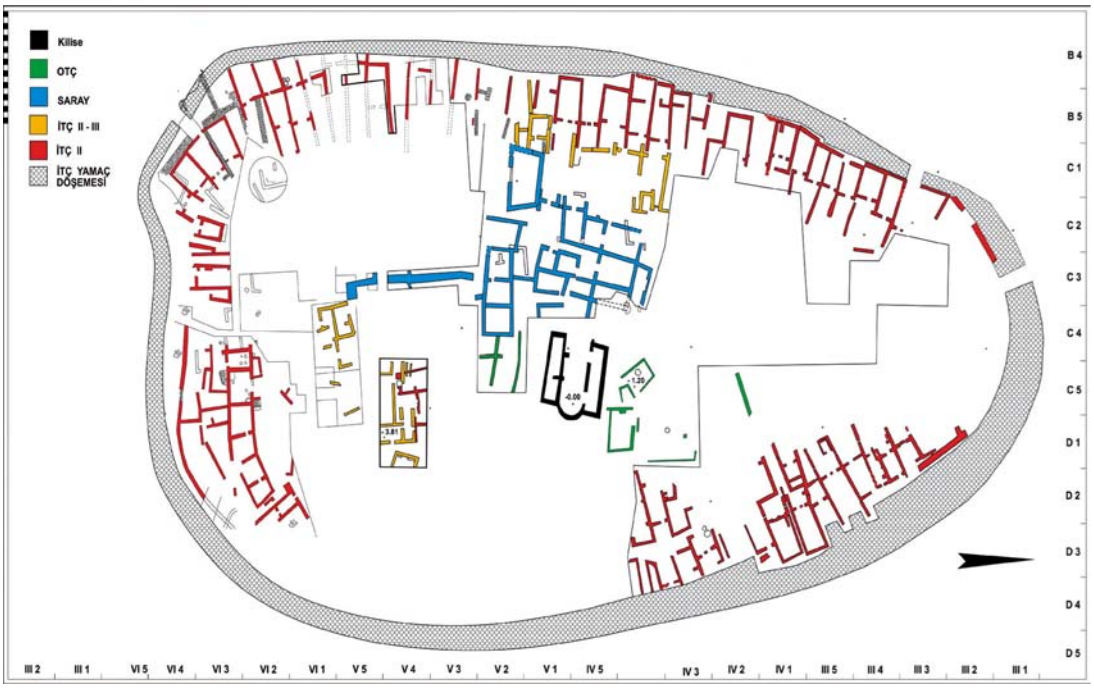
Kilise
OTÇ
SARAY
İTÇ II - III
İTÇ II
İTÇ YAMAÇ DÖŞEMESİ
B 4
B 5
C 1
C 2
C 3
C 4
C 5
D 1
D 2
D 3
D 4
D 5
III 2
III 1
VI 5
VI 4
VI 3
VI 2
VI 1
V 5
V 4
V 3
V 2
V 1
IV 5
IV 3
IV 2
IV 1
III 5
III 4
III 3
III 2
III 1

A

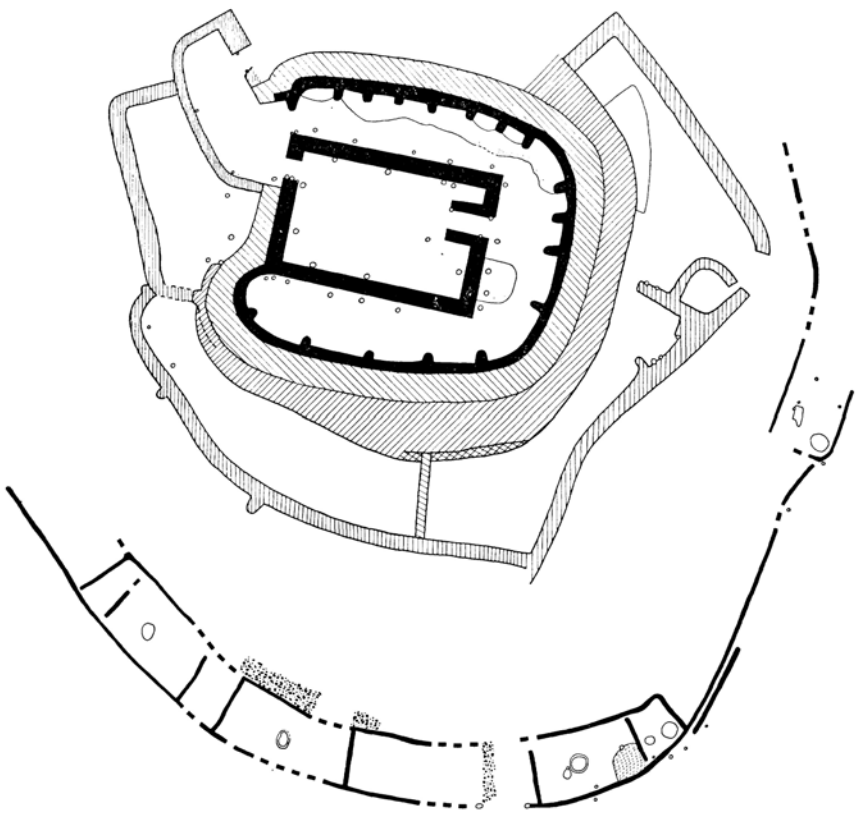

B

Levha 16

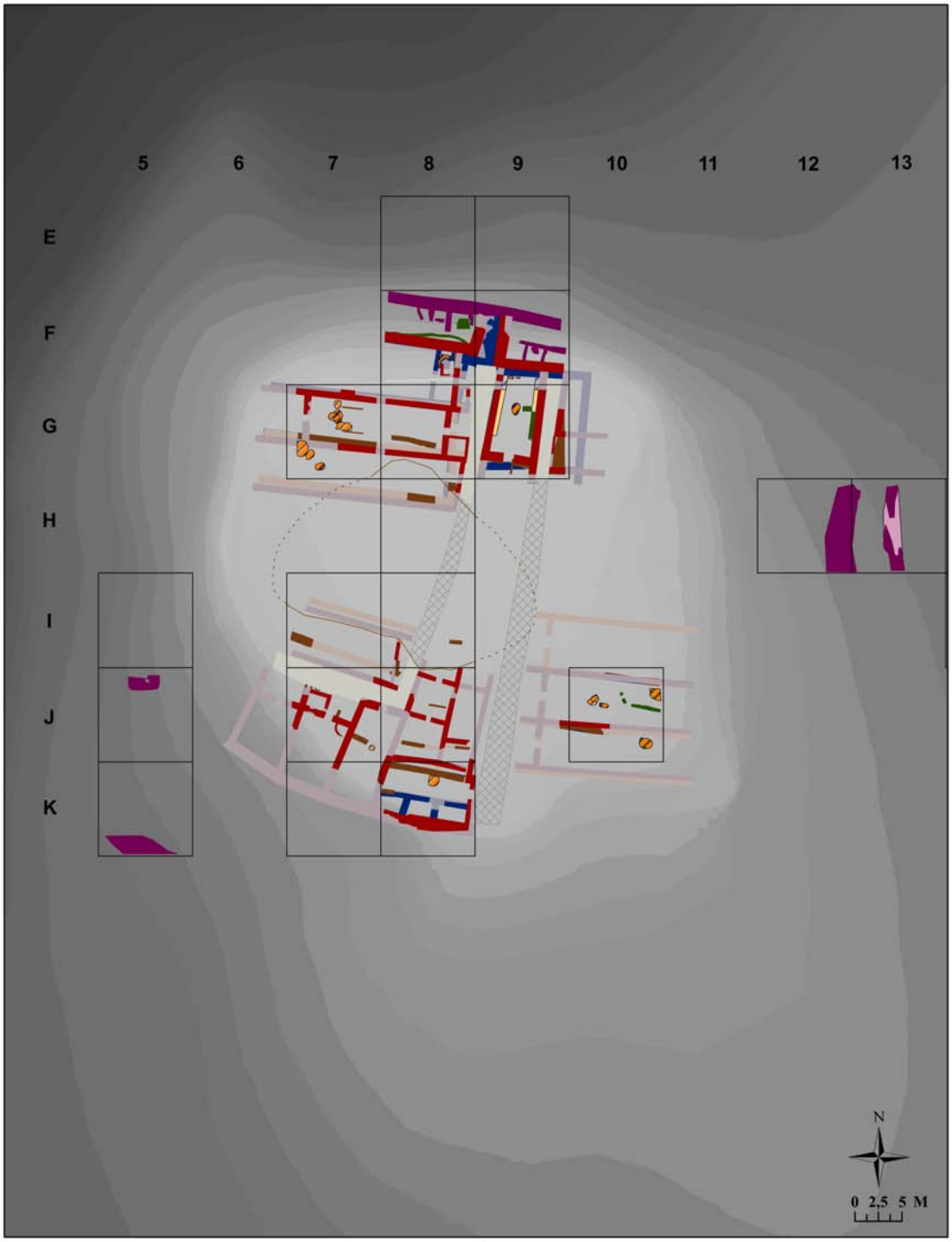

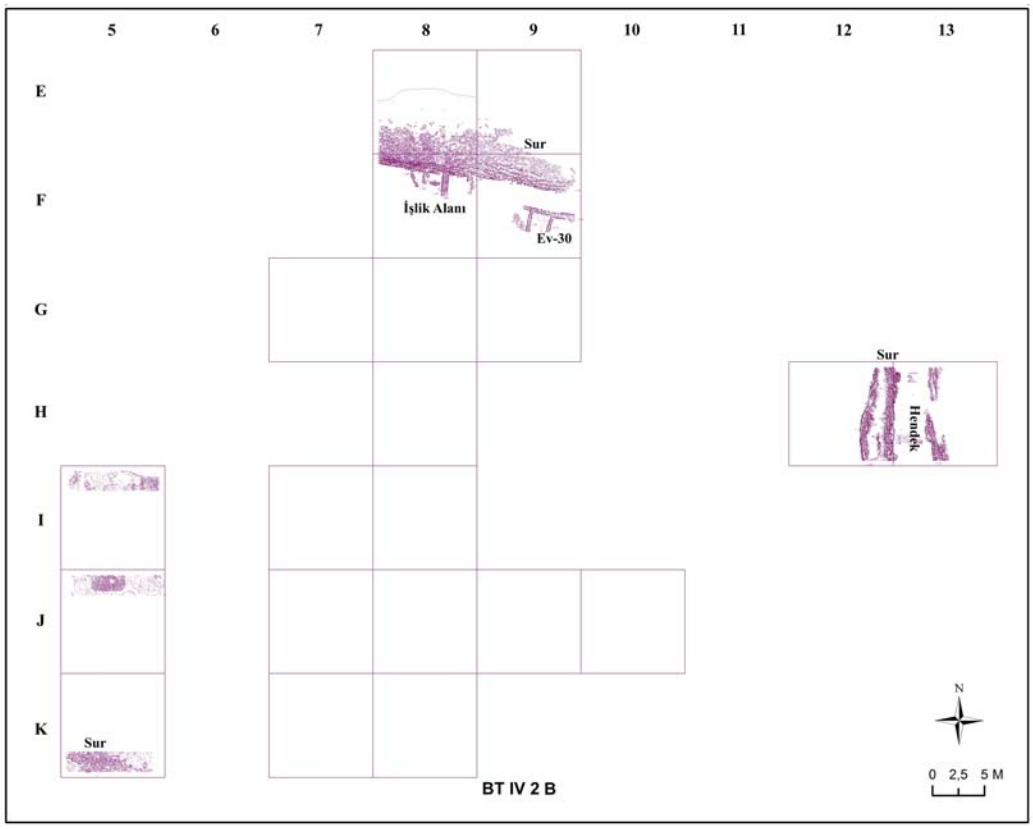
5
6
7
8
9
10
11
12
13
E
F
G
H
I
J
K
Sur
İşlik Alanı
Ev-30
Sur
Hendek
Sur
BT IV 2 B
N
0 2,5 5 M

A

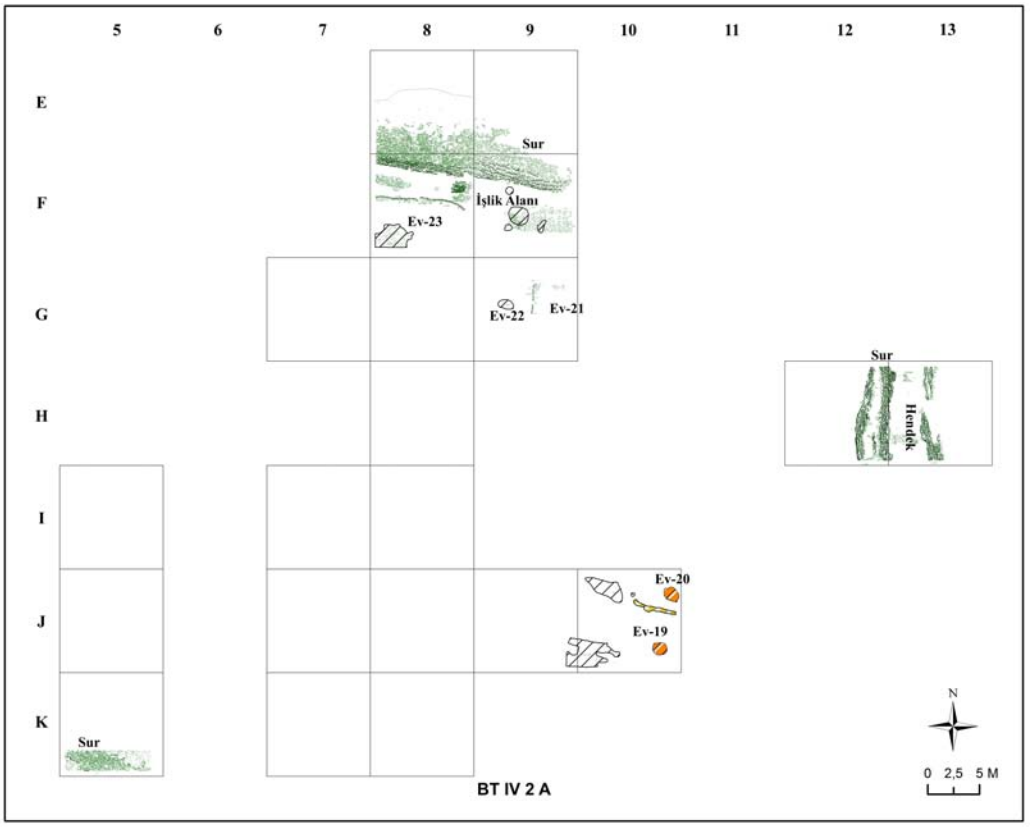
5
6
7
8
9
10
11
12
13
E
F
G
H
I
J
K
Sur
İşlik Alanı
Ev-23
Ev-22
Ev-21
Sur
Hendek
Ev-20
Ev-19
Sur
BT IV 2 A
N
0 2,5 5 M

B

Levha 18

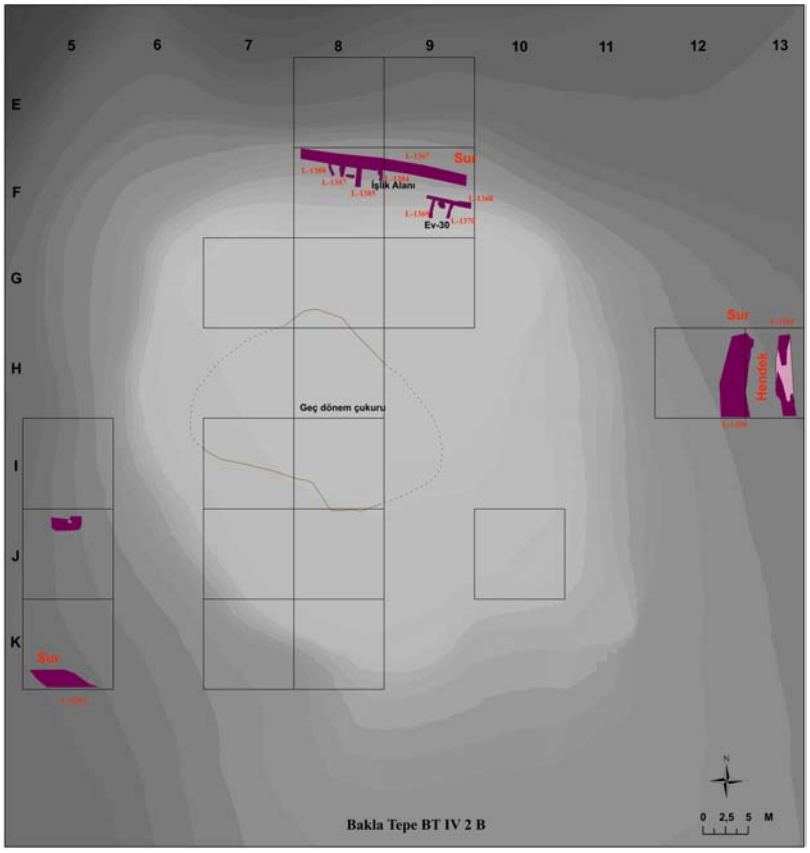
5
6
7
8
9
10
11
12
13
E
F
G
H
I
J
K
Sur
İşlik Alanı
Ev-30
Geç dönem çukuru
Sur
Hendek
Sur
Bakla Tepe BT IV 2 B
0 2,5 5 M

A

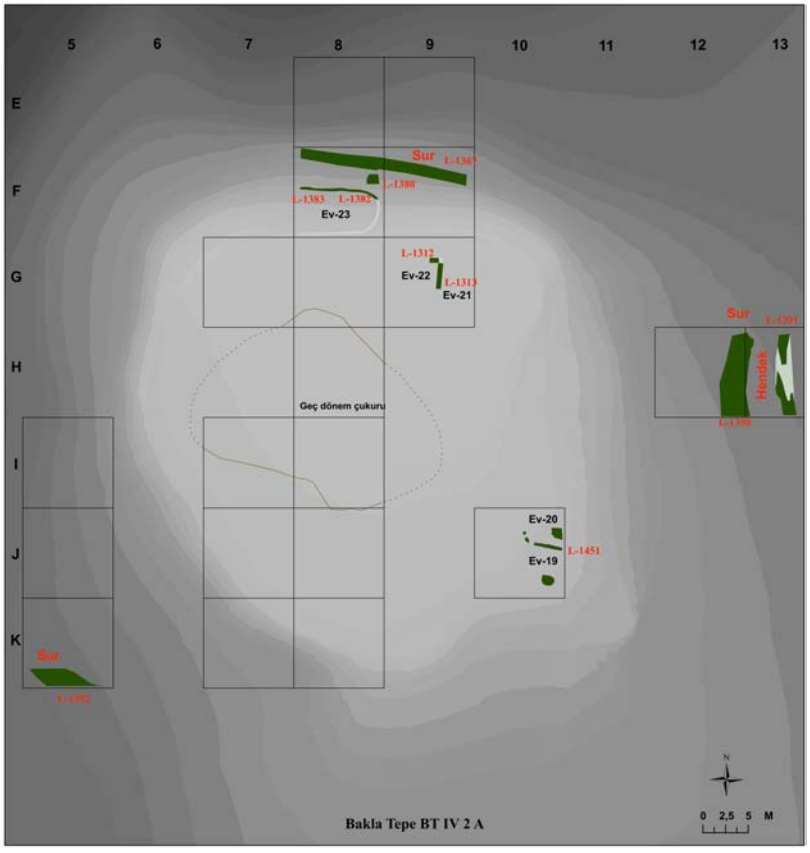
5
6
7
8
9
10
11
12
13
E
F
G
H
I
J
K
Sur
L-1380
L-1383
L-1382
Ev-23
L-1312
Ev-22
L-1313
Ev-21
Geç dönem çukuru
Ev-20
L-1451
Ev-19
Sur
Hendek
Sur
Bakla Tepe BT IV 2 A
0 2,5 5 M

B

Levha 19

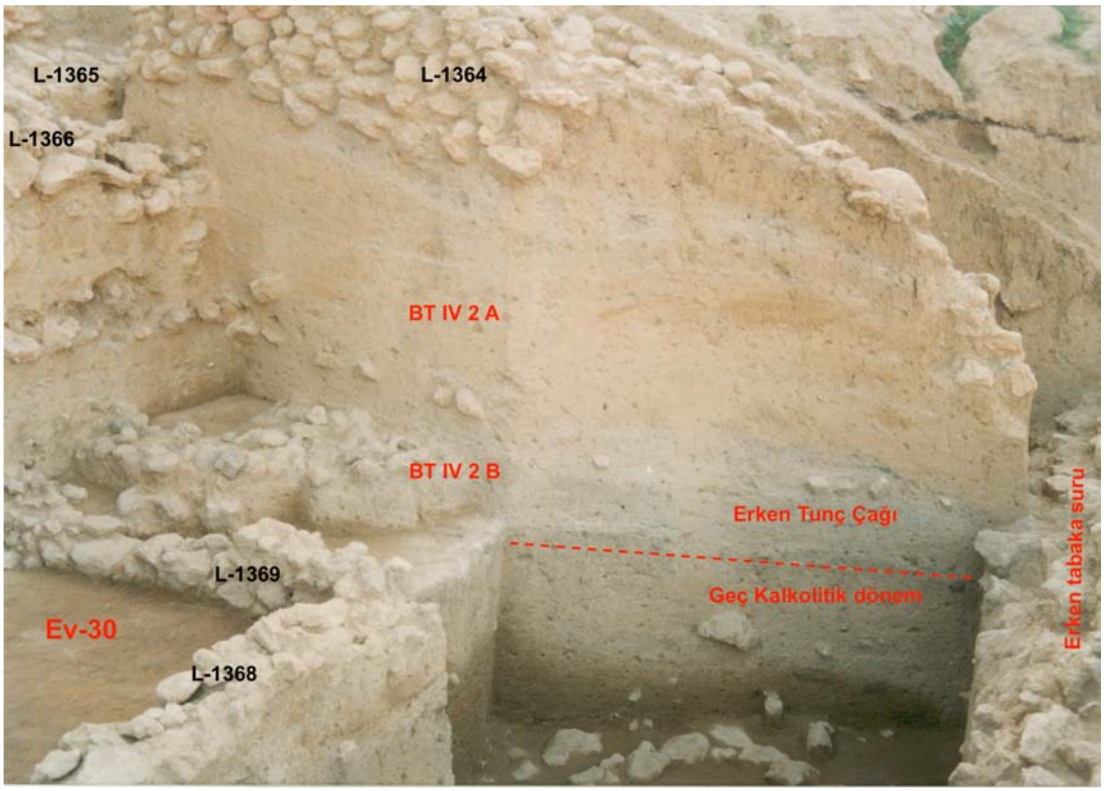

A

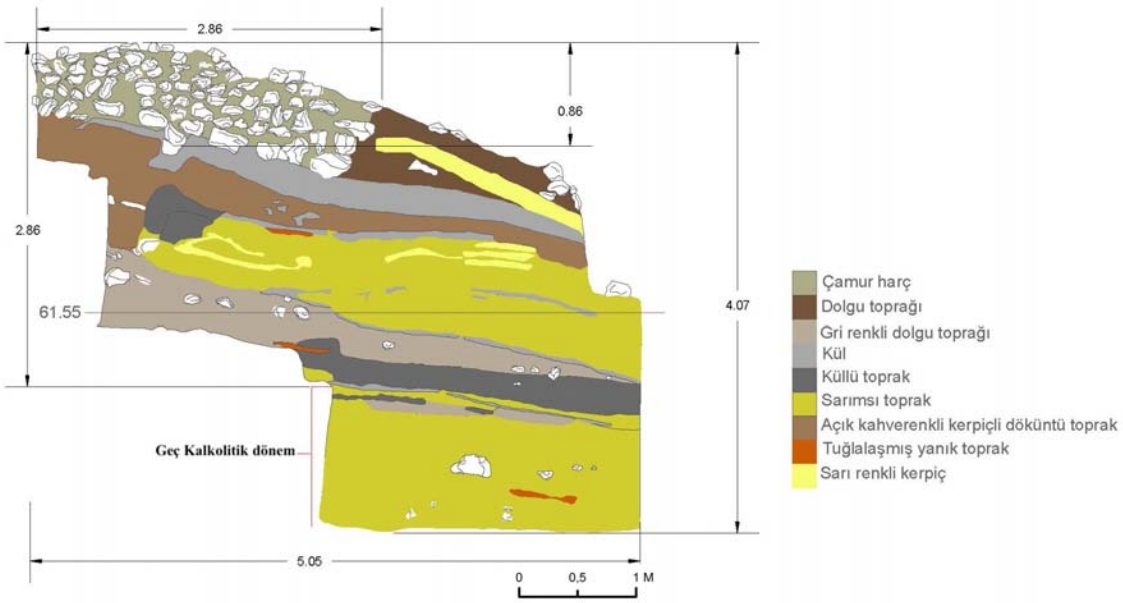

L-1364 doğu kulesinin doğu, F-9 alanının batı cephesinin profil çizimi

B

Levha 20

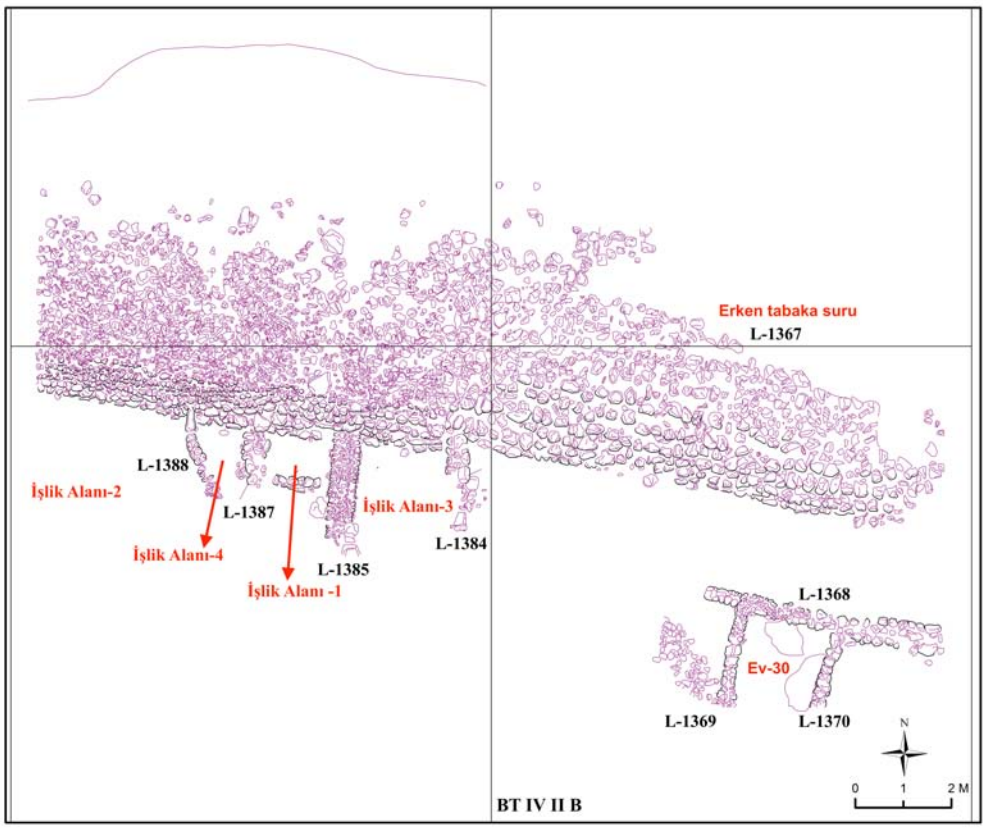
Erken tabaka suru
L-1367
L-1388
İşlik Alanı-2
L-1387
İşlik Alanı-4
İşlik Alanı-3
L-1384
L-1385
İşlik Alanı -1
L-1368
Ev-30
L-1369
L-1370
N
0
1
2 M
BT IV II B

A

L-1389
L-1385
L-1367
L-1387
L-1388

B

Levha 21

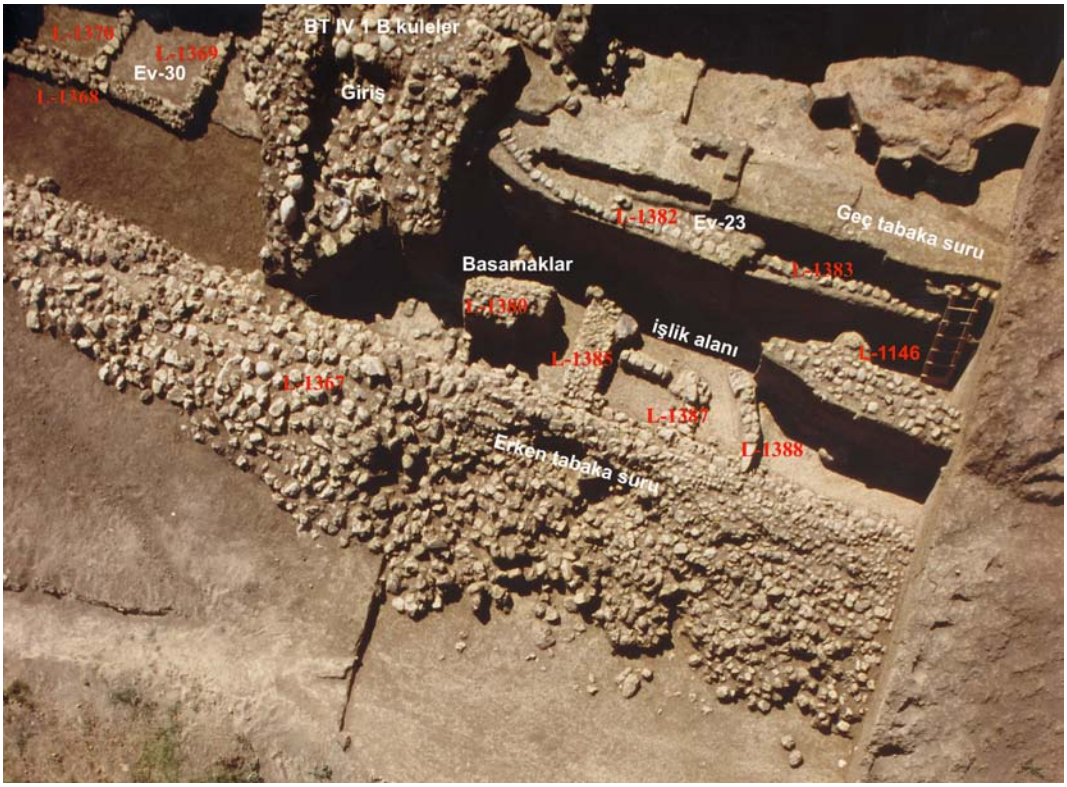
L-1370
L-1369
Ev-30
L-1368
BT IV 1 B kuleler
Giriş
L-1382
Ev-23
Geç tabaka suru
Basamaklar
L-1383
L-1380
işlik alanı
L-1146
L-1385
L-1367
L-1387
L-1388
Erken tabaka suru

A

L-1367

B

Levha 22

A

B

Levha 23

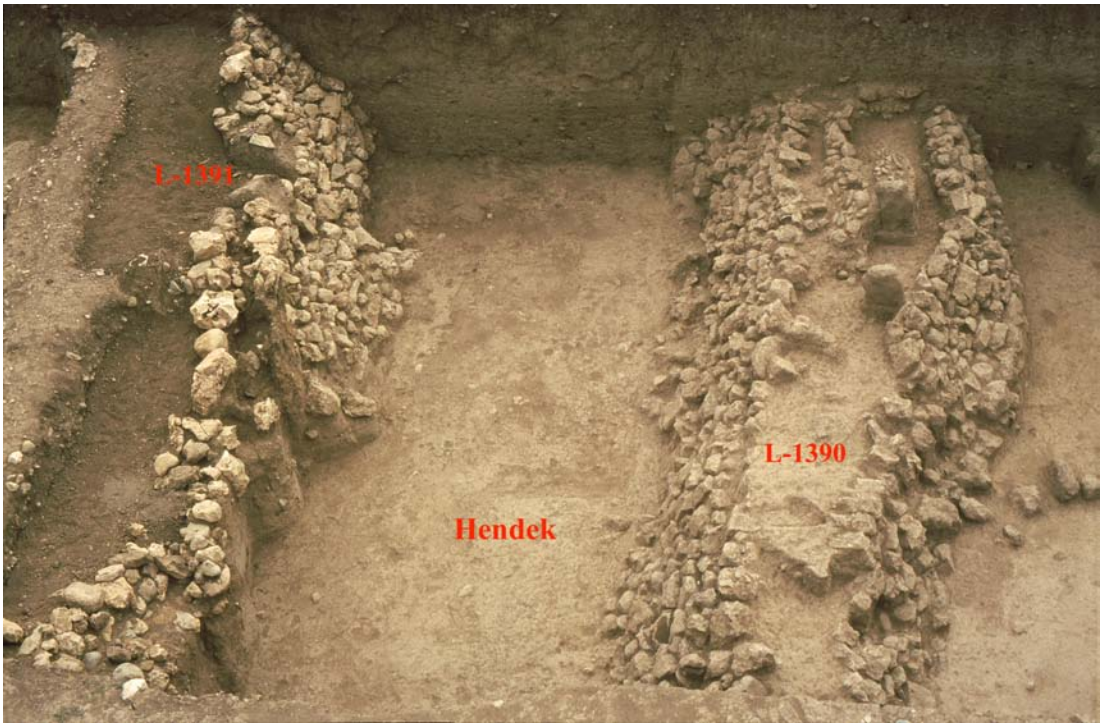
L-1391
L-1390
Hendek

A

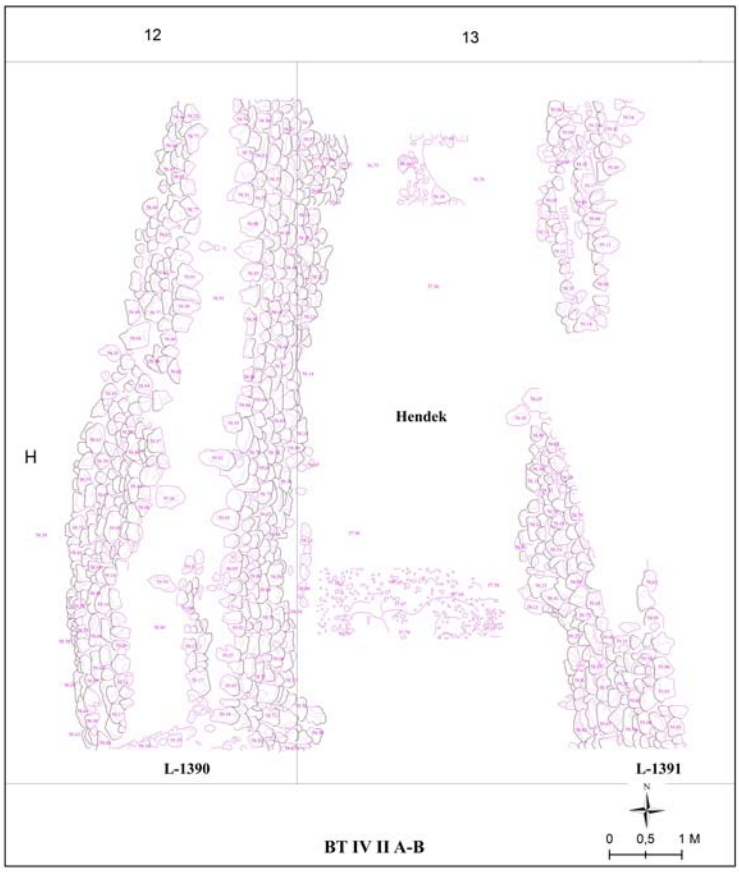
12
13
Hendek
H
L-1390
L-1391
N
0 0,5 1 M
BT IV II A-B

B

Levha 24

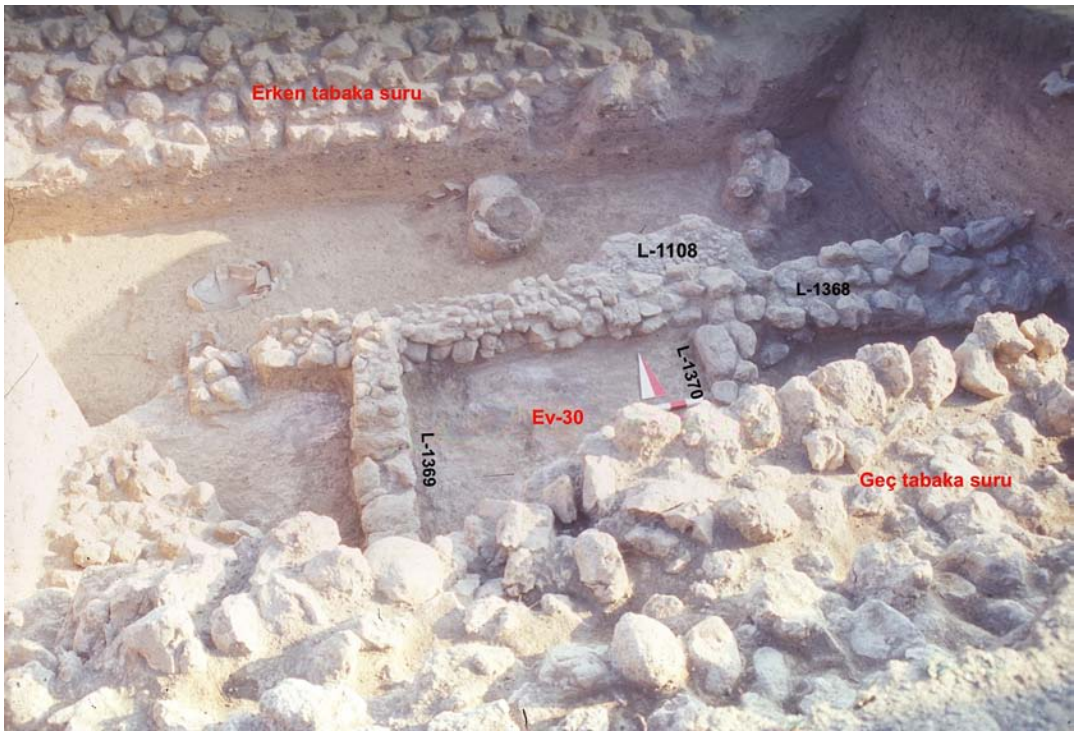
Erken tabaka suru
L-1108
L-1368
L-1370
Ev-30
L-1369
Geç tabaka suru

A

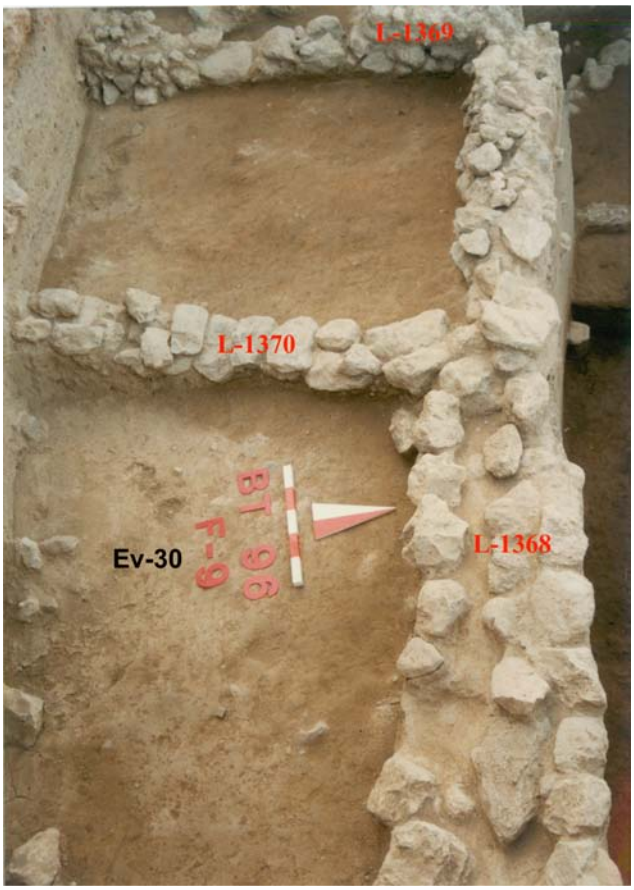
L-1369
L-1370
Ev-30
L-1368

B

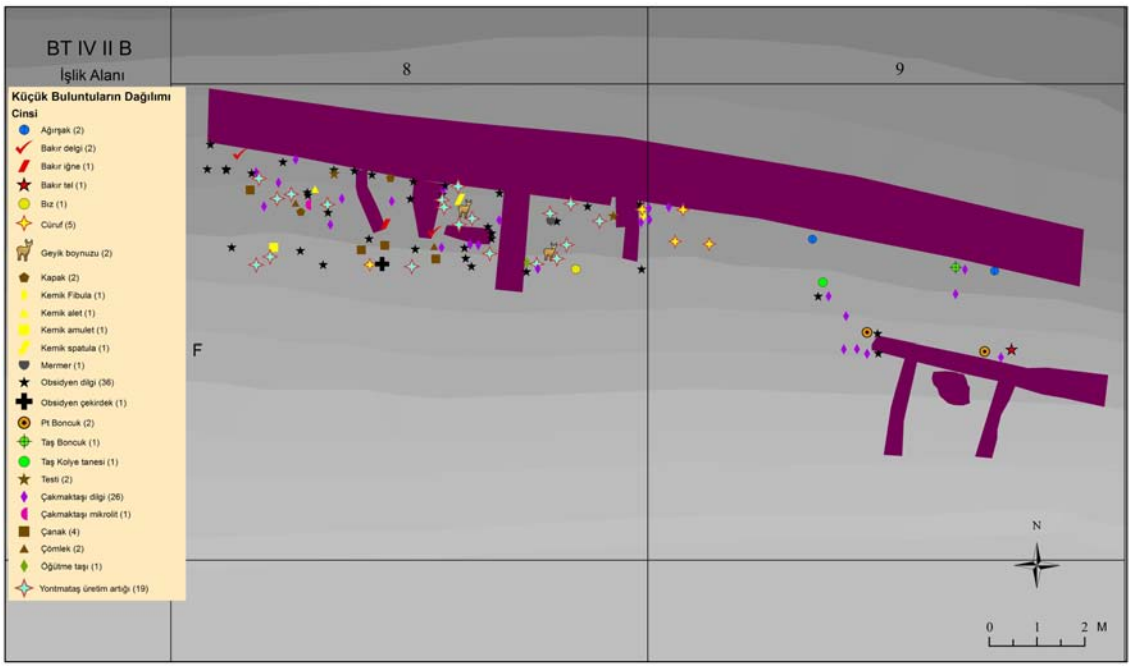
BT IV II B
İşlik Alanı
8
9
F
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırşak (2)
Bakır delgi (2)
Bakır iğne (1)
Bakır tel (1)
Bız (1)
Cüruf (5)
Geyik boynuzu (2)
Kapak (2)
Kemik Fibula (1)
Kemik alet (1)
Kemik amulet (1)
Kemik spatula (1)
Mermer (1)
Obsidyen dilgi (36)
Obsidyen çekirdek (1)
Pt Boncuk (2)
Taş Boncuk (1)
Taş Kolye tanesi (1)
Testi (2)
Çakmaktaşı dilgi (26)
Çakmaktaşı mikrolit (1)
Çanak (4)
Çömlek (2)
Öğütme taşı (1)
Yontmataş üretim artığı (19)
N
0 1 2 M

A

L-1451
Ev-20
Ev-19

B

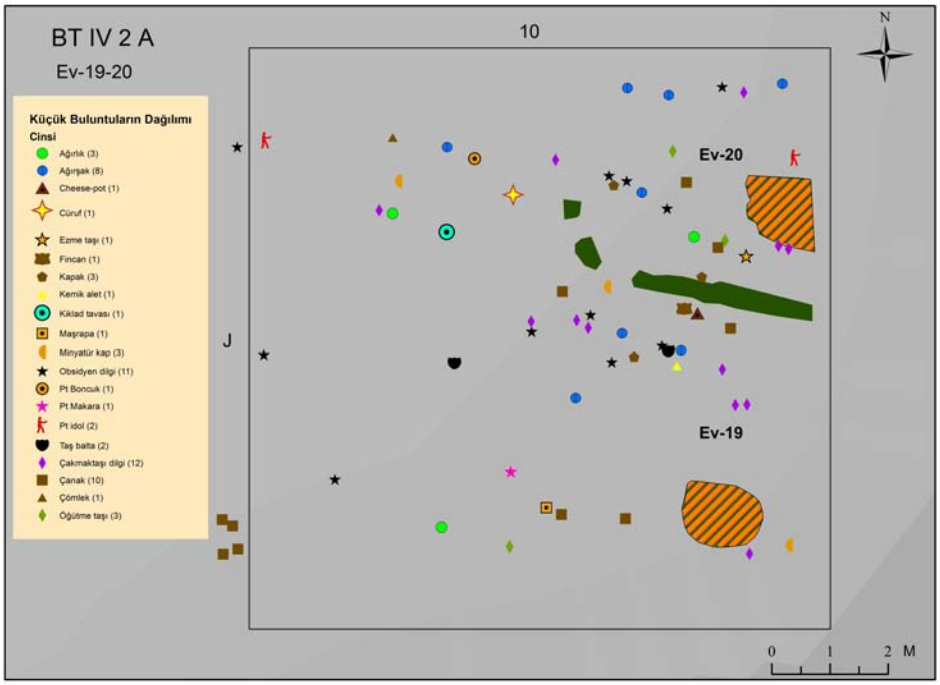
BT IV 2 A
Ev-19-20
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (3)
Ağırşak (8)
Cheese-pot (1)
Cüruf (1)
Ezme taşı (1)
Fincan (1)
Kapak (3)
Kemik alet (1)
Kiklad tavası (1)
Maşrapa (1)
Minyatür kap (3)
Obsidyen dilgi (11)
Pt Boncuk (1)
Pt Makara (1)
Pt idol (2)
Taş balta (2)
Çakmaktaşı dilgi (12)
Çanak (10)
Çömlek (1)
Öğütme taşı (3)
10
J
Ev-20
Ev-19
N
0 1 2 M

A

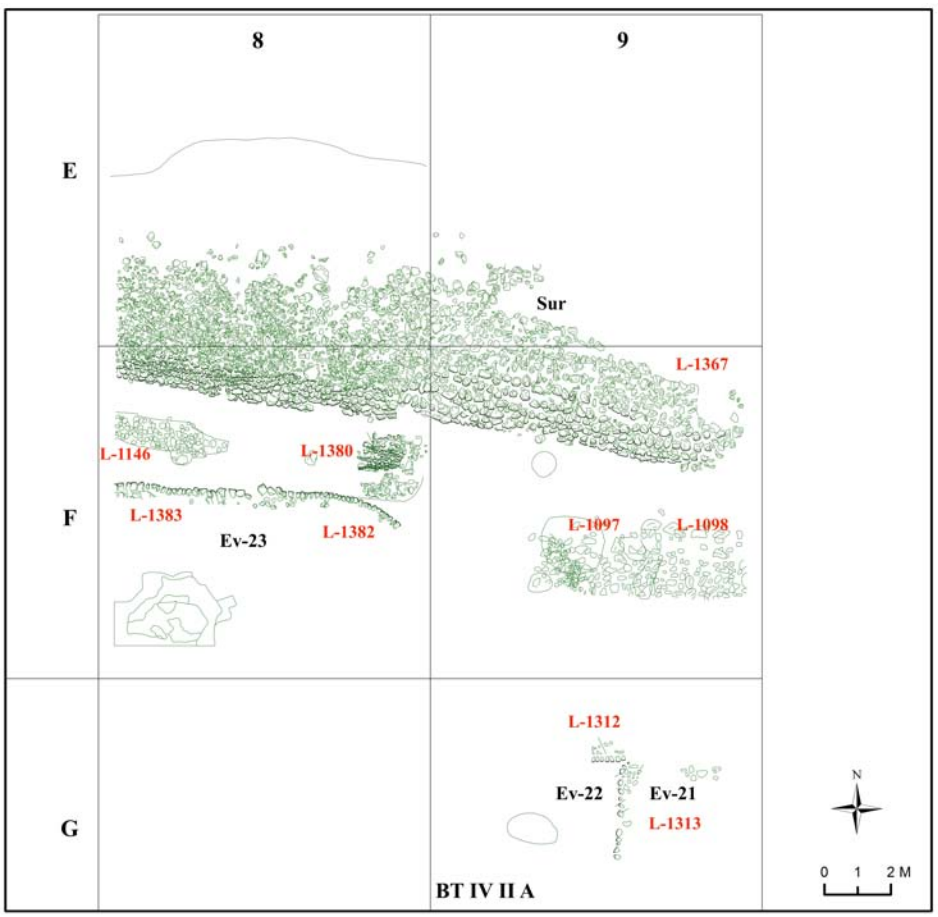
8
9
E
F
G
Sur
L-1367
L-1146
L-1380
L-1383
Ev-23
L-1382
L-1097
L-1098
L-1312
Ev-22
Ev-21
L-1313
BT IV II A
N
0 1 2M

B

Levha 27

Levha 28

BT IV 2 A
İşlik Alanı (Erken)
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (9)
Ağırşak (2)
Bakır iğne (1)
Bakır tel (1)
Biz (1)
Cheese-pot (2)
Cüruf (6)
Dağ keçisi (5)
Geyik boynuzu (1)
Gümüş tel (1)
Kapak (1)
Kaşık (1)
Kemik alet (2)
Kemik amulet (1)
Minyatür kap (1)
Obsidyen dilgi (54)
Obsidyen çekirdek (2)
Pota (1)
Pt Boncuk (2)
Pyxise (1)
Testi (1)
Çakmaktaşı dilgi (31)
Çakmaktaşı mikrolit (7)
Yontmataş üretim artığı (13)
8
9
F
N
0
1
2 M

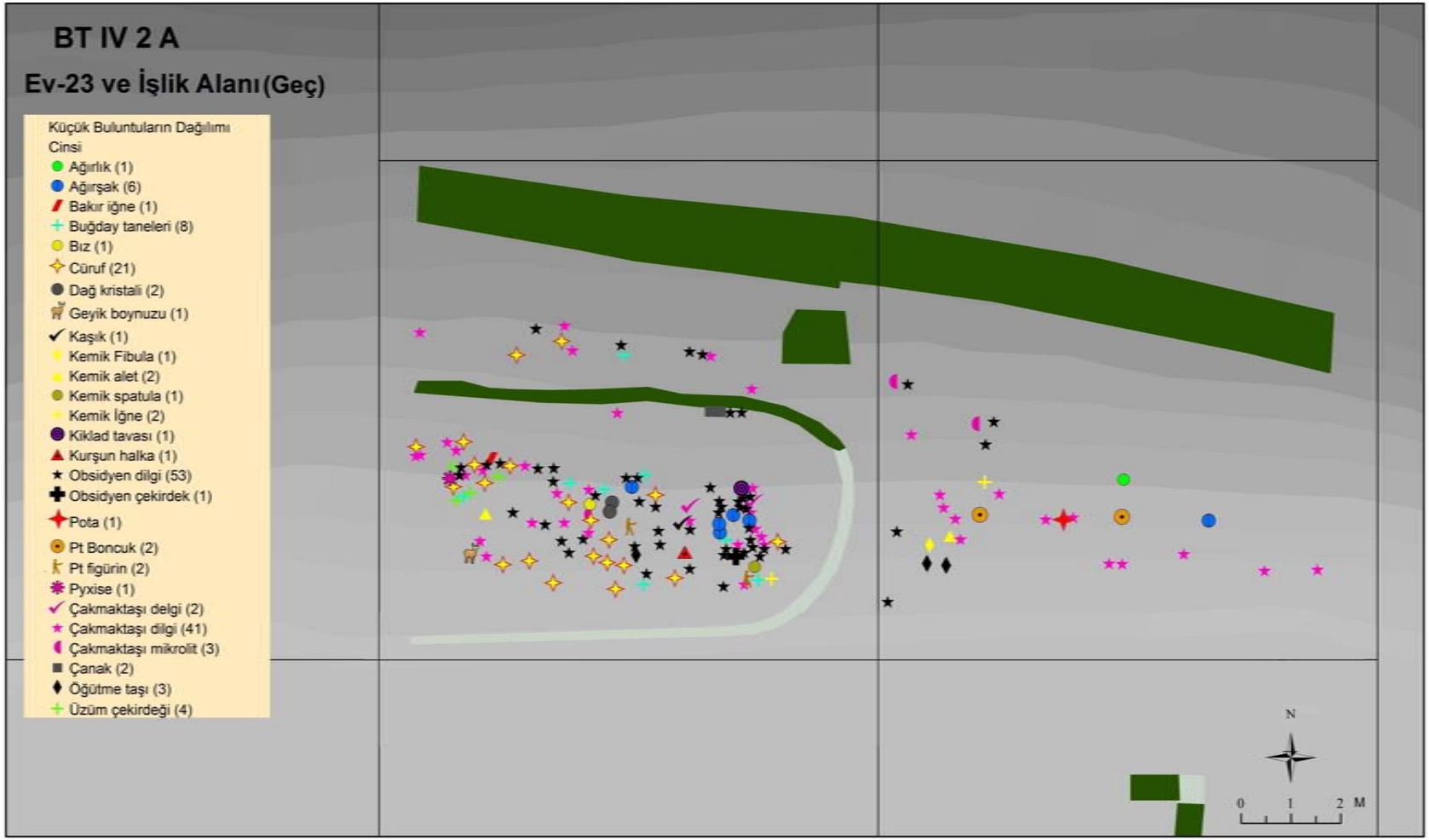
BT IV 2 A
Ev-23 ve İşlik Alanı (Geç)
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (1)
Ağırşak (6)
Bakır iğne (1)
Buğday taneleri (8)
Bız (1)
Cüruf (21)
Dağ kristali (2)
Geyik boynuzu (1)
Kaşık (1)
Kemik Fibula (1)
Kemik alet (2)
Kemik spatula (1)
Kemik İğne (2)
Kiklad tavası (1)
Kurşun halka (1)
Obsidyen dilgi (53)
Obsidyen çekirdek (1)
Pota (1)
Pt Boncuk (2)
Pt figürin (2)
Pyxise (1)
Çakmaktaşı delgi (2)
Çakmaktaşı dilgi (41)
Çakmaktaşı mikrolit (3)
Çanak (2)
Öğütme taşı (3)
Üzüm çekirdeği (4)
N
0 1 2 M

Levha 29

Levha 30

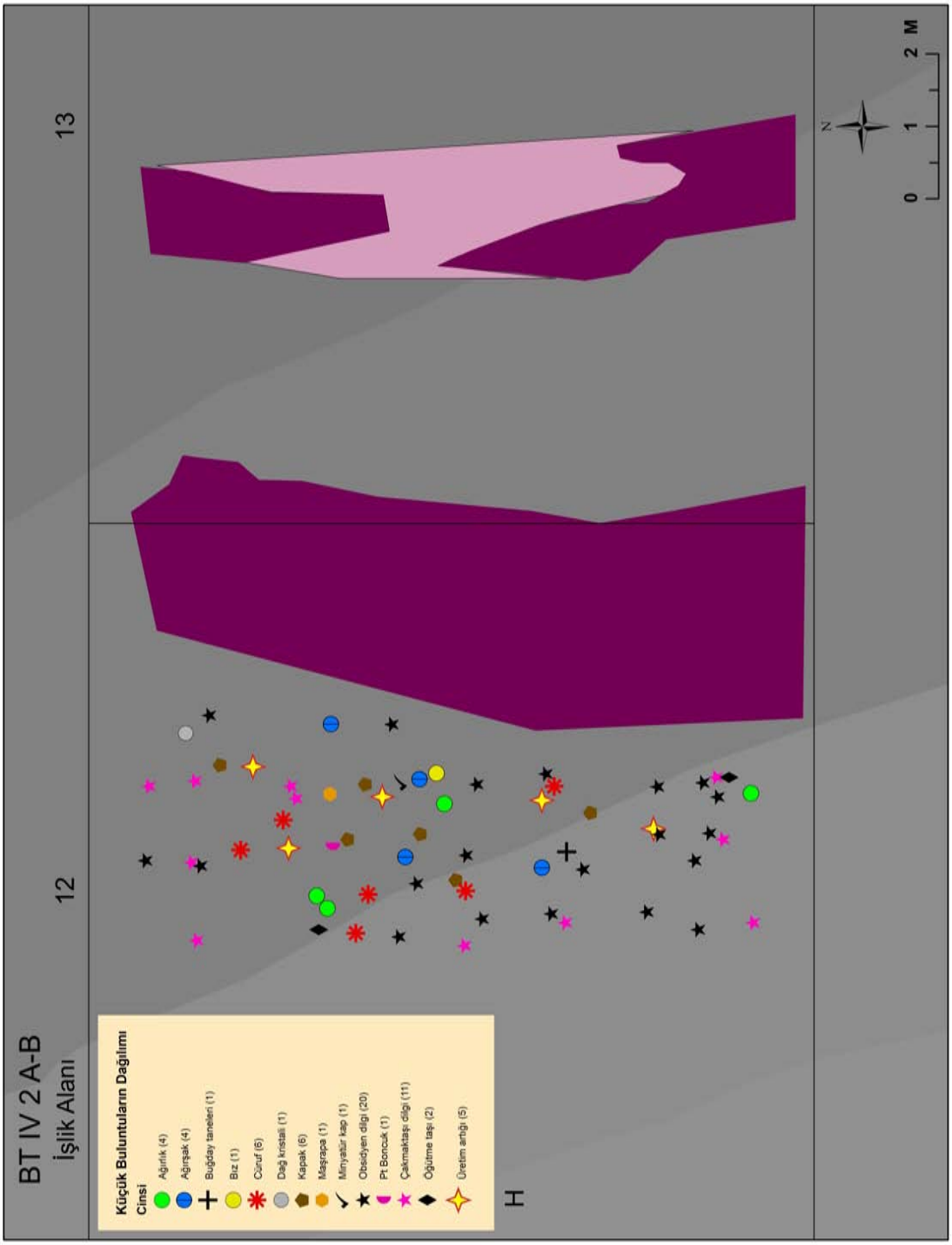
BT IV 2 A-B
İşlik Alanı
12
13
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (4)
Ağırşak (4)
Buğday taneleri (1)
Biz (1)
Cüruf (6)
Dağ kristali (1)
Kapak (6)
Maşrapa (1)
Minyatür kap (1)
Obsidyen dilgi (20)
Pt Boncuk (1)
Çakmaktaşı dilgi (11)
Öğütme taşı (2)
Üretim artığı (5)
H
N
0
1
2 M

Levha 31

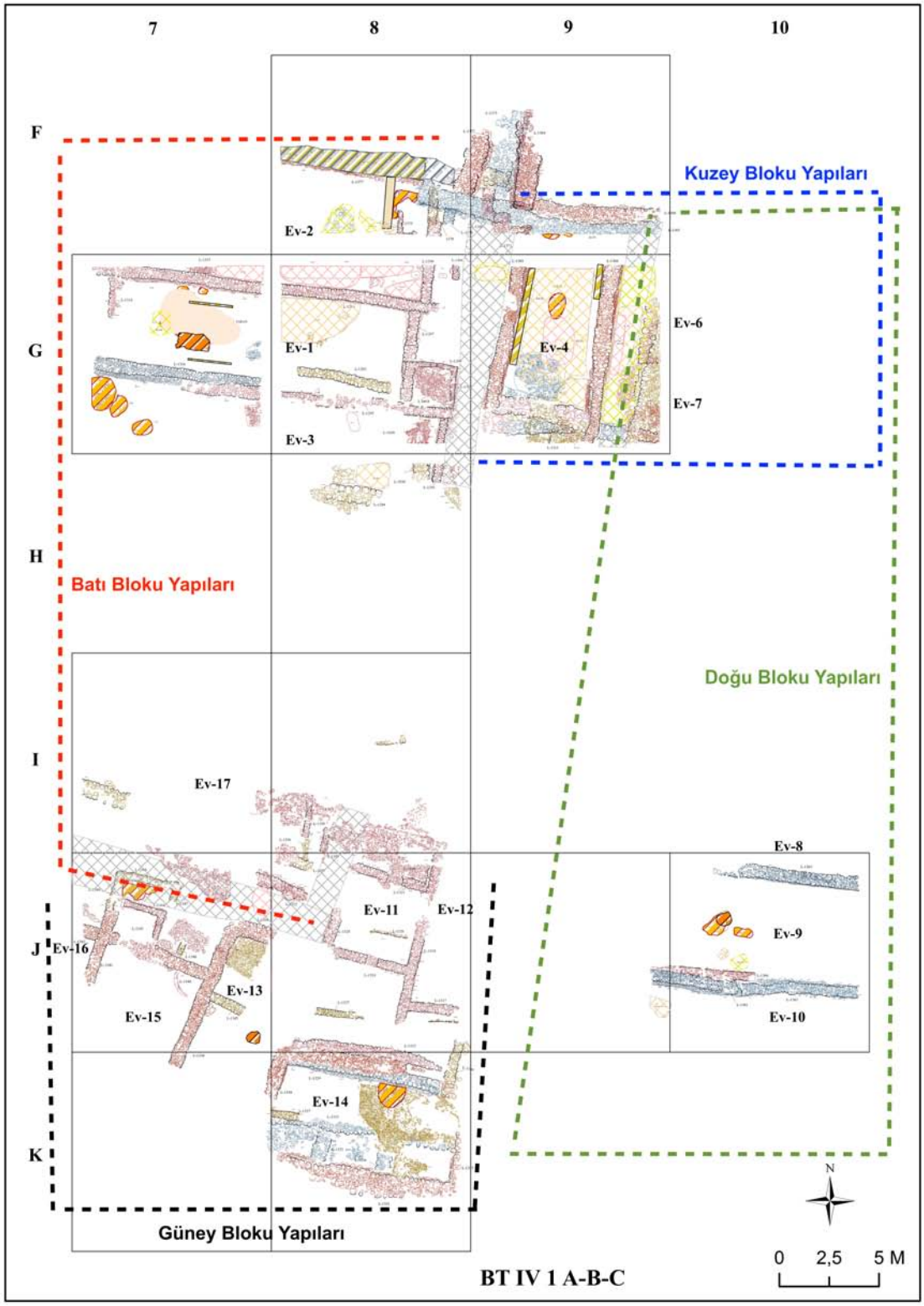
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Kuzey Bloku Yapıları
Batı Bloku Yapıları
Doğu Bloku Yapıları
Güney Bloku Yapıları
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-6
Ev-7
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M
BT IV 1 A-B-C

Levha 32

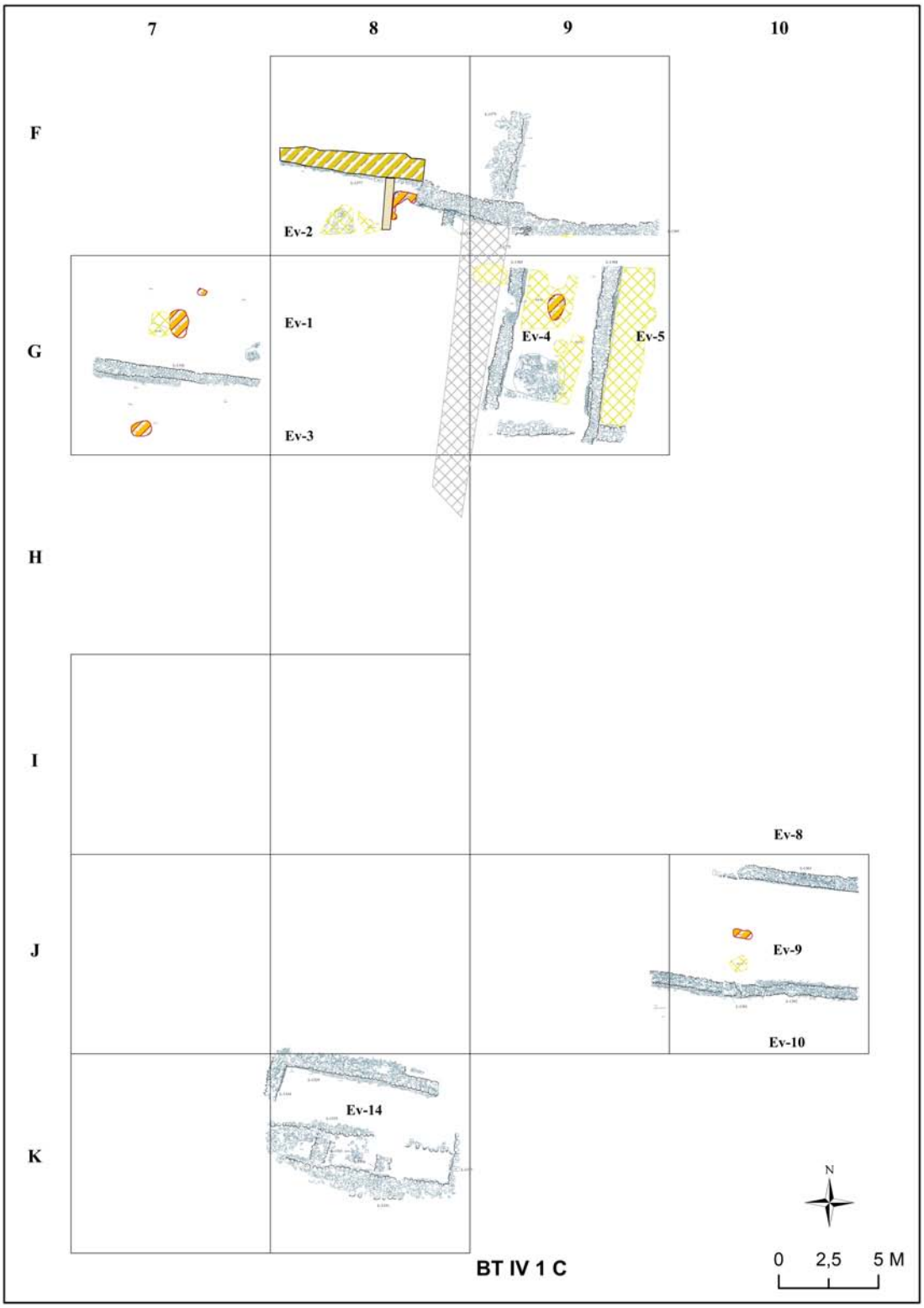
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-2
Ev-1
Ev-3
Ev-4
Ev-5
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-14
N
0 2,5 5 M
BT IV 1 C

Levha 33

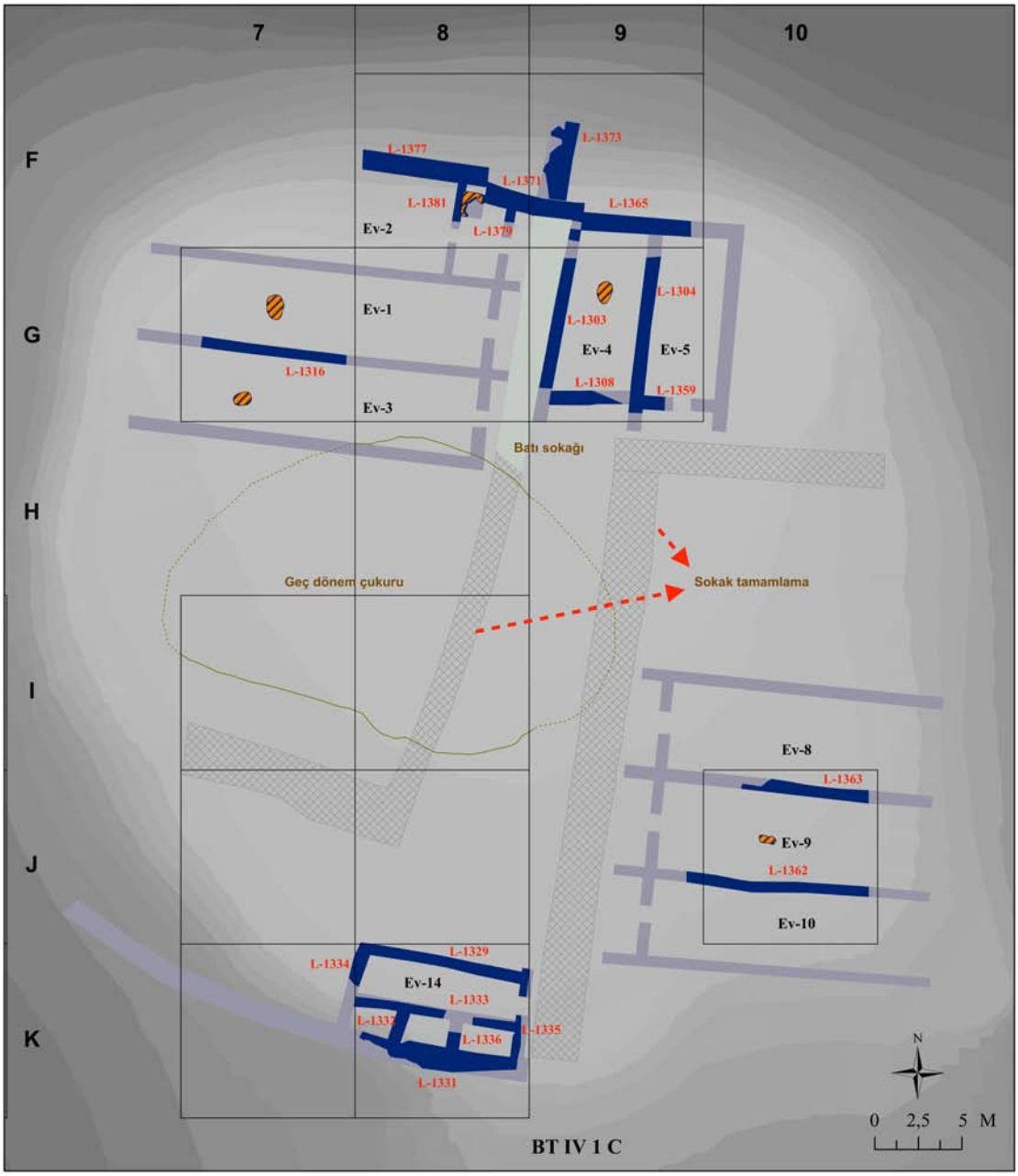
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
L-1377
L-1373
L-1371
L-1381
L-1365
L-1379
Ev-2
Ev-1
L-1304
L-1303
Ev-4
Ev-5
L-1316
L-1308
L-1359
Ev-3
Batı sokağı
Geç dönem çukuru
Sokak tamamlama
Ev-8
L-1363
Ev-9
L-1362
Ev-10
L-1329
L-1334
Ev-14
L-1333
L-1337
L-1335
L-1336
L-1331
N
0 2,5 5 M
BT IV 1 C

Levha 34

7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M
BT IV 1 B

Levha 35

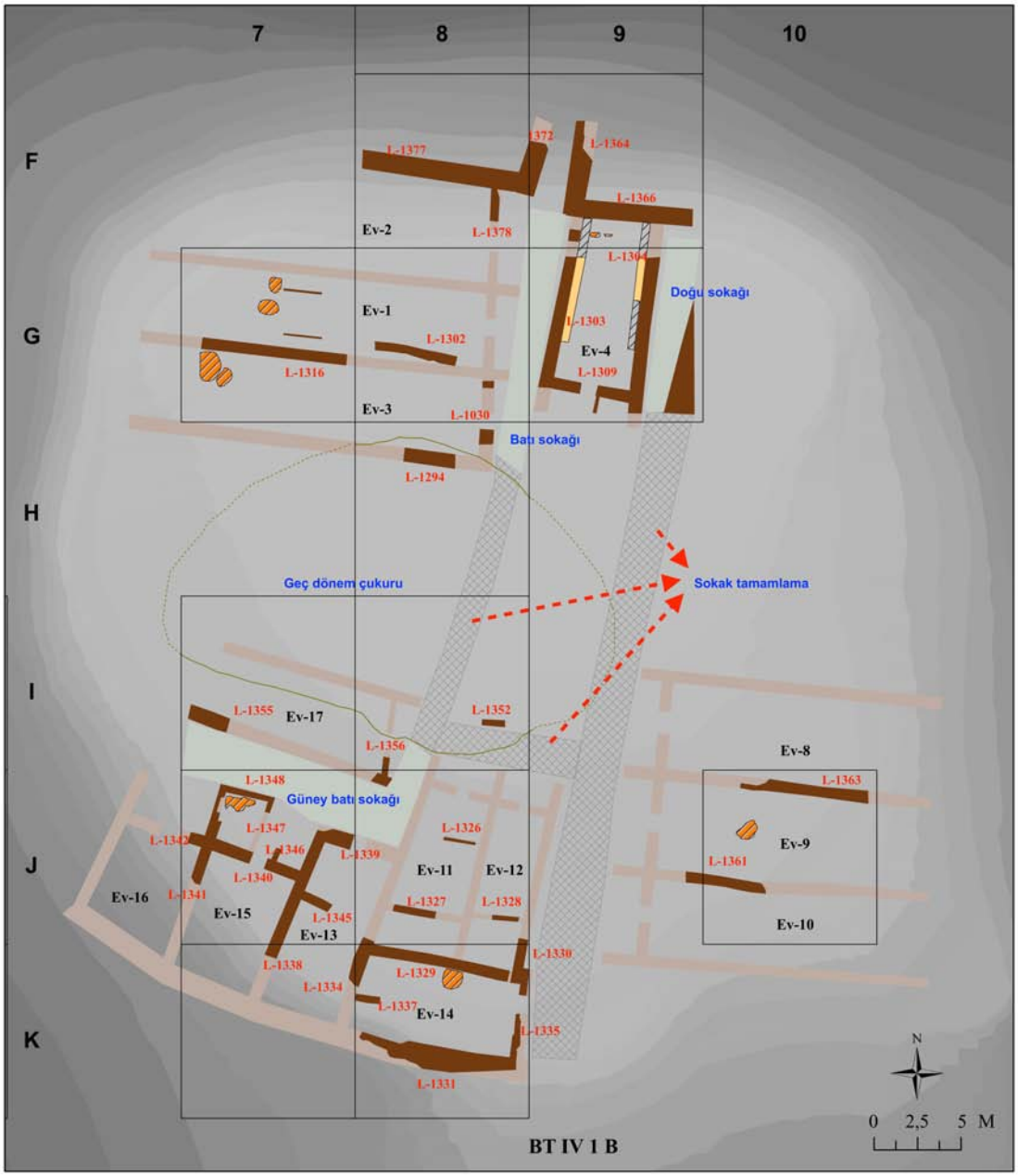
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
L-1377
1372
L-1364
L-1366
Ev-2
L-1378
L-1304
Doğu sokağı
Ev-1
L-1303
L-1302
Ev-4
L-1316
L-1309
Ev-3
L-1030
Batı sokağı
L-1294
Geç dönem çukuru
Sokak tamamlama
L-1355
Ev-17
L-1352
L-1356
Ev-8
L-1348
L-1363
Güney batı sokağı
L-1347
L-1326
Ev-9
L-1346
L-1339
L-1361
Ev-11
Ev-12
L-1340
Ev-16
L-1341
L-1327
L-1328
Ev-15
L-1345
Ev-13
Ev-10
L-1330
L-1338
L-1329
L-1334
L-1337
Ev-14
L-1335
L-1331
N
0 2,5 5 M
BT IV 1 B

Levha 36

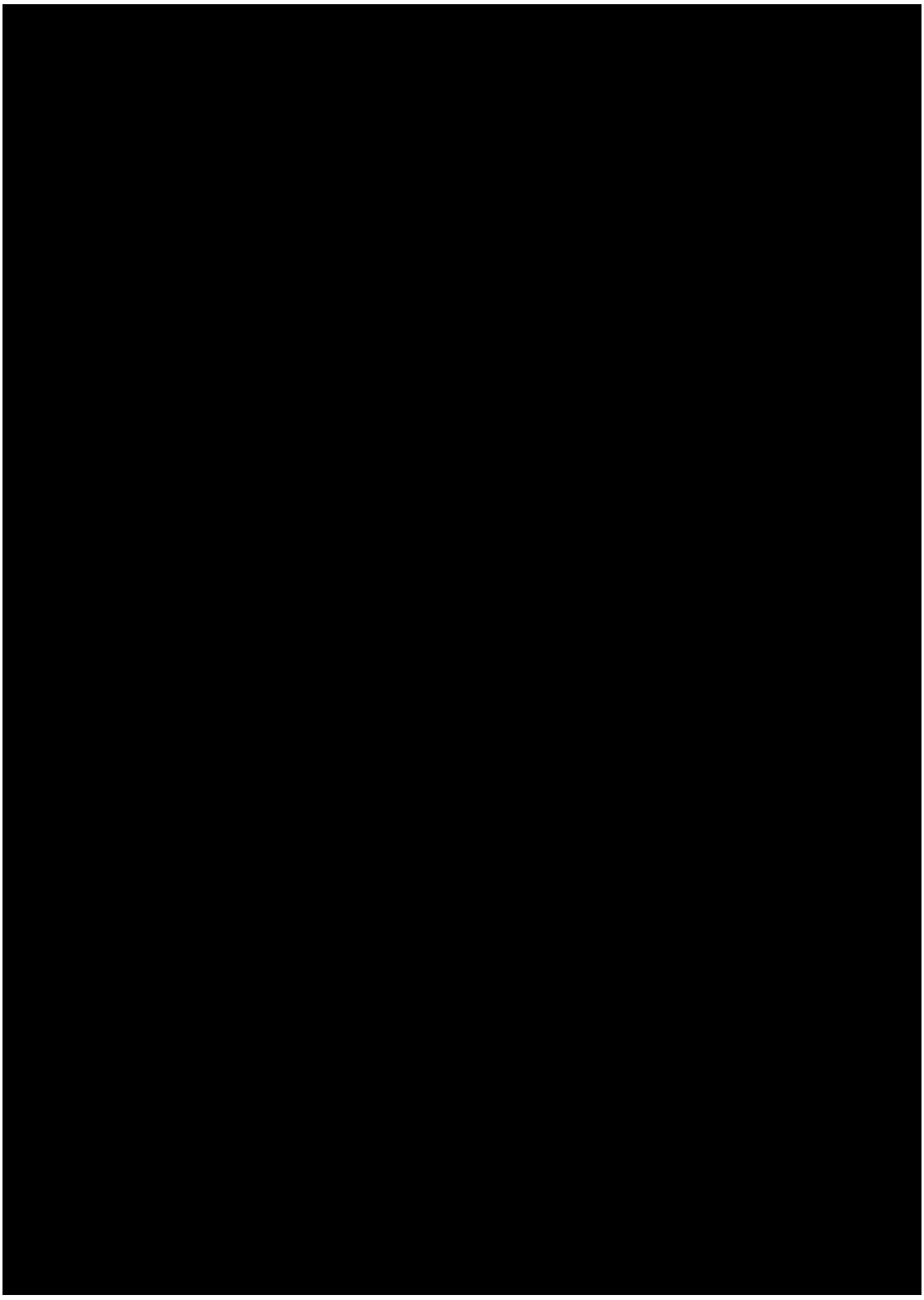

Levha 37

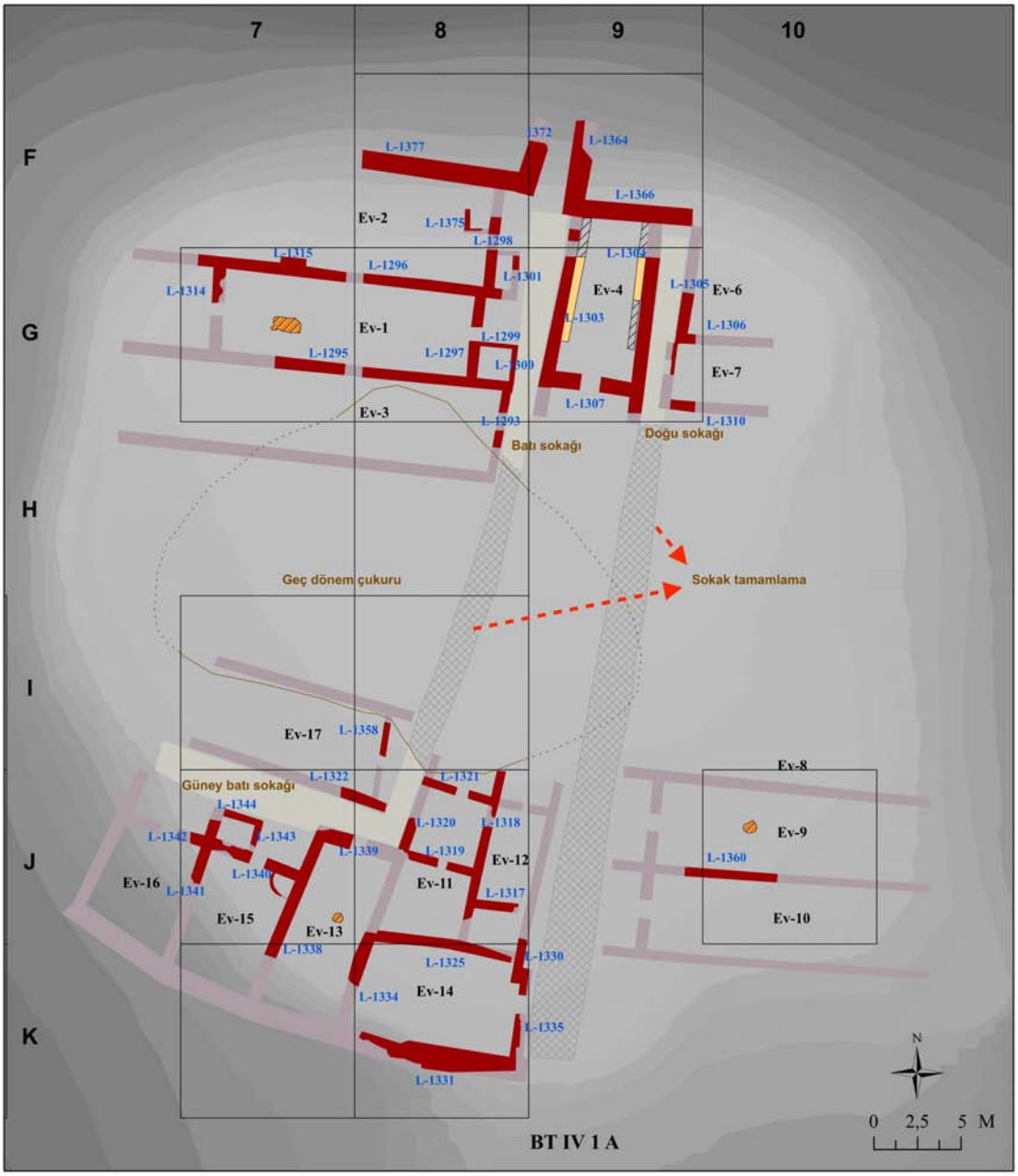
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
L-1377
1372
L-1364
L-1366
Ev-2
L-1375
L-1298
L-1315
L-1296
L-1302
L-1314
L-1301
Ev-4
L-1305
Ev-6
L-1303
Ev-1
L-1306
L-1299
L-1295
L-1297
L-1300
Ev-7
L-1307
Ev-3
L-1293
L-1310
Batı sokağı
Doğu sokağı
Geç dönem çukuru
Sokak tamamlama
Ev-17
L-1358
Ev-8
Güney batı sokağı
L-1322
L-1321
L-1344
L-1320
L-1318
Ev-9
L-1342
L-1343
L-1339
L-1319
Ev-12
L-1360
L-1340
Ev-16
Ev-11
L-1341
L-1317
Ev-15
Ev-13
Ev-10
L-1338
L-1325
L-1330
L-1334
Ev-14
L-1335
L-1331
N
0 2,5 5 M
BT IV 1 A

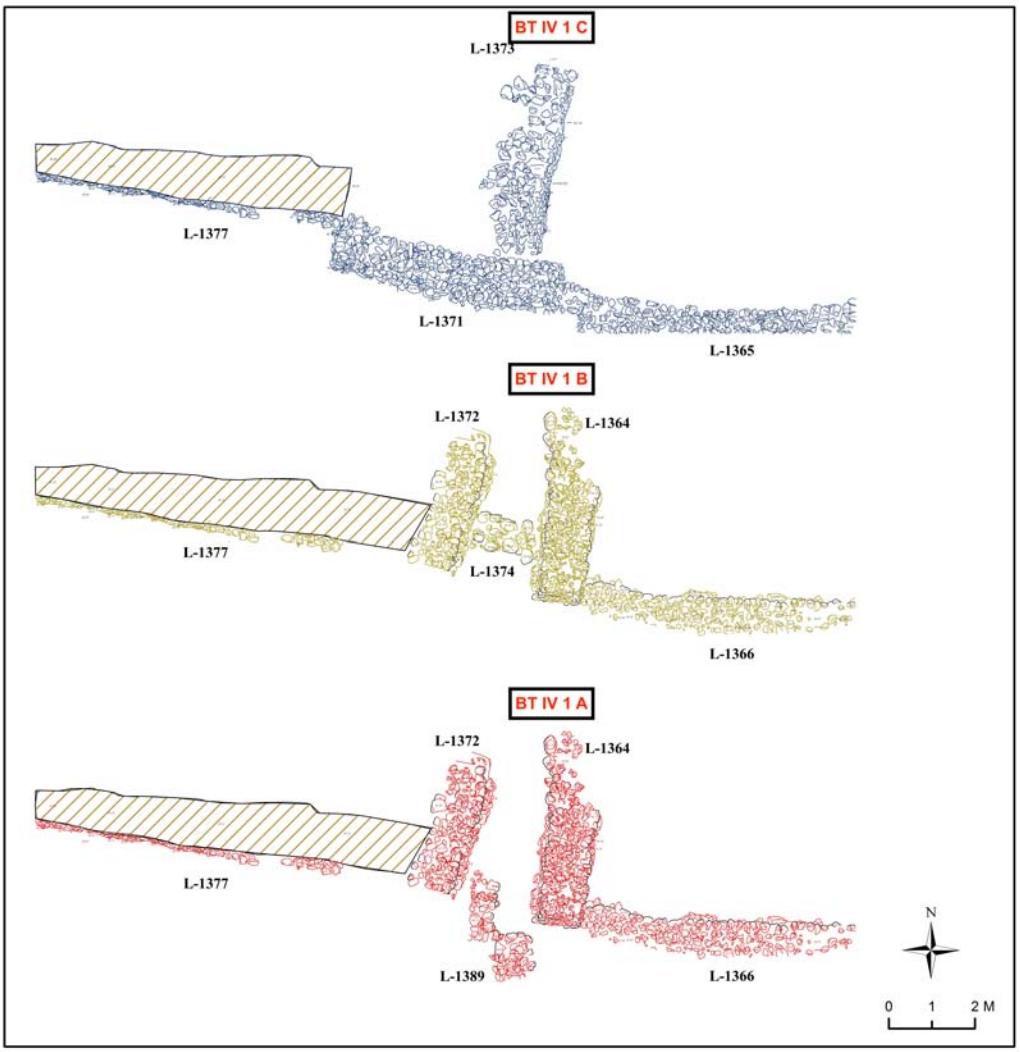
BT IV 1 C
L-1373
L-1377
L-1371
L-1365
BT IV 1 B
L-1372
L-1364
L-1377
L-1374
L-1366
BT IV 1 A
L-1372
L-1364
L-1377
L-1389
L-1366
N
0 1 2 M

A

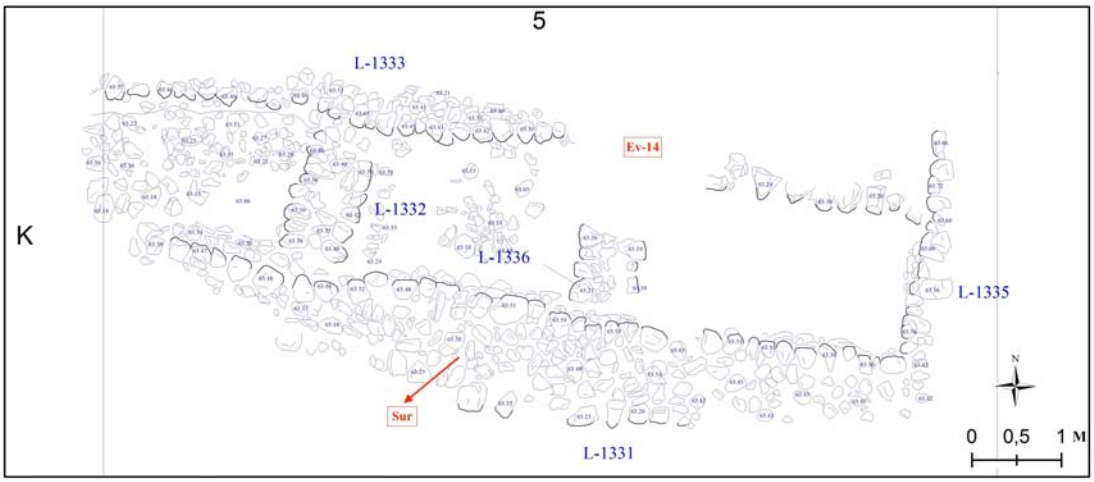
5
L-1333
Ev-14
K
L-1332
L-1336
L-1335
Sur
L-1331
N
0 0,5 1 M

B

Levha 39

A

B

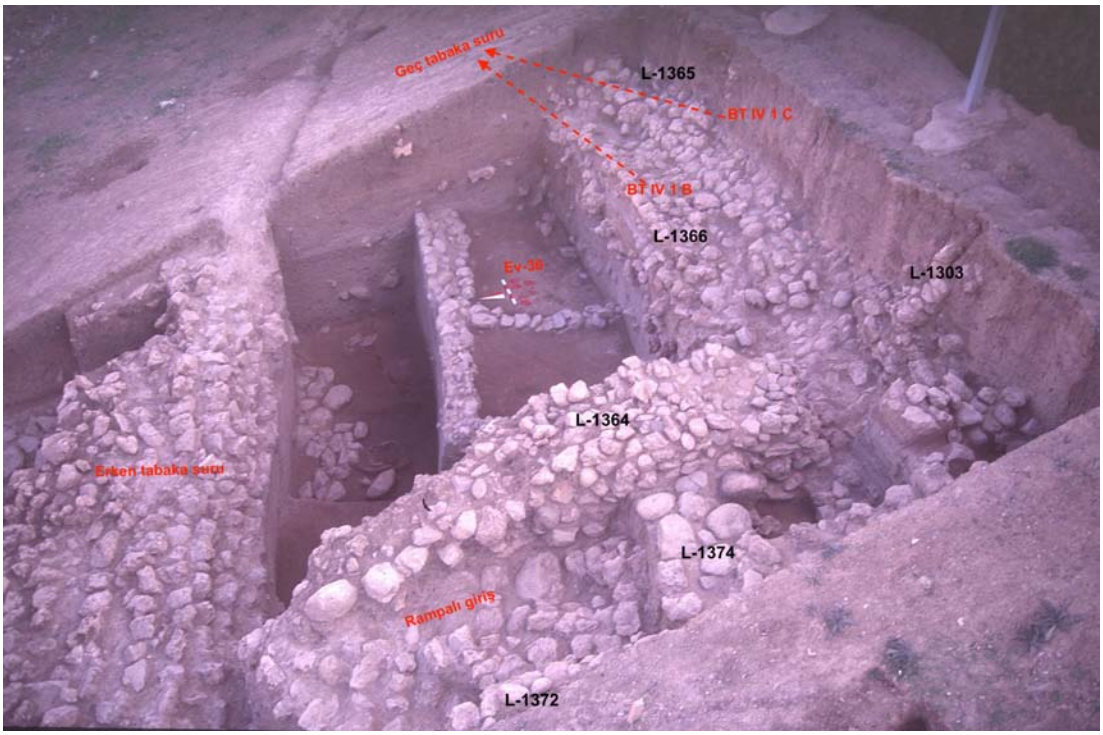
Geç tabaka surur
L-1365
BT IV 1 C
BT IV 1 B
L-1366
Ev 39
L-1303
L-1364
Erken tabaka surur
L-1374
Rampalı giriş
L-1372

A

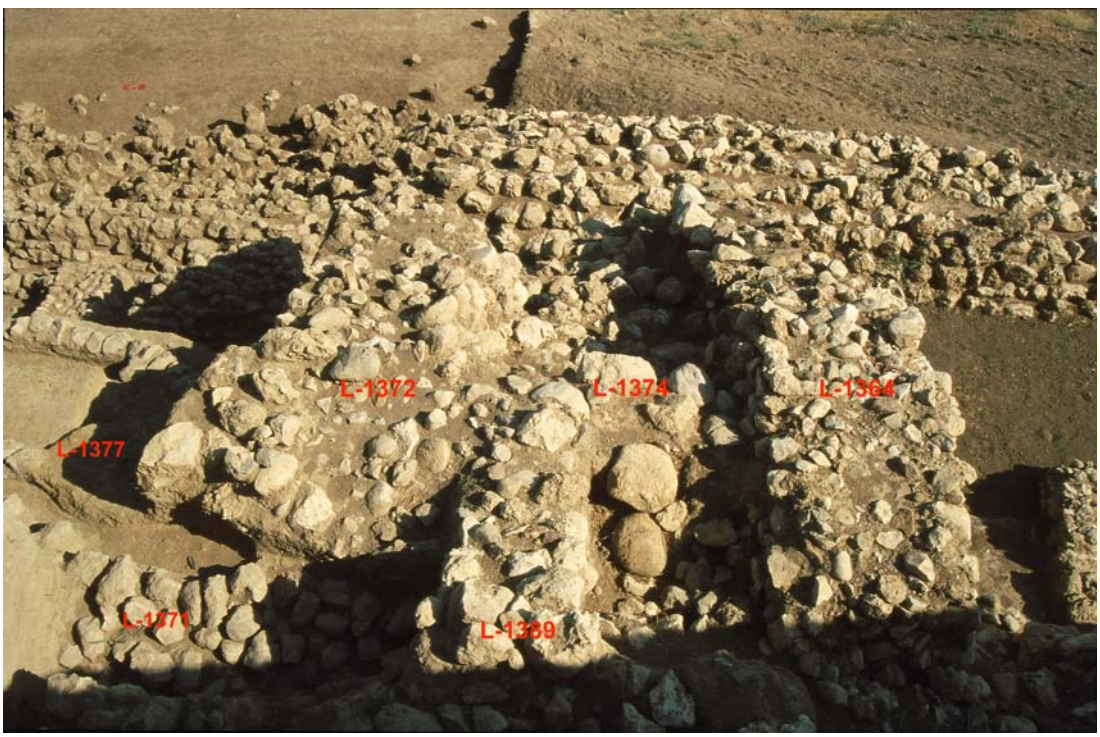
L-1372
L-1374
L-1364
L-1377
L-1371
L-1369

B

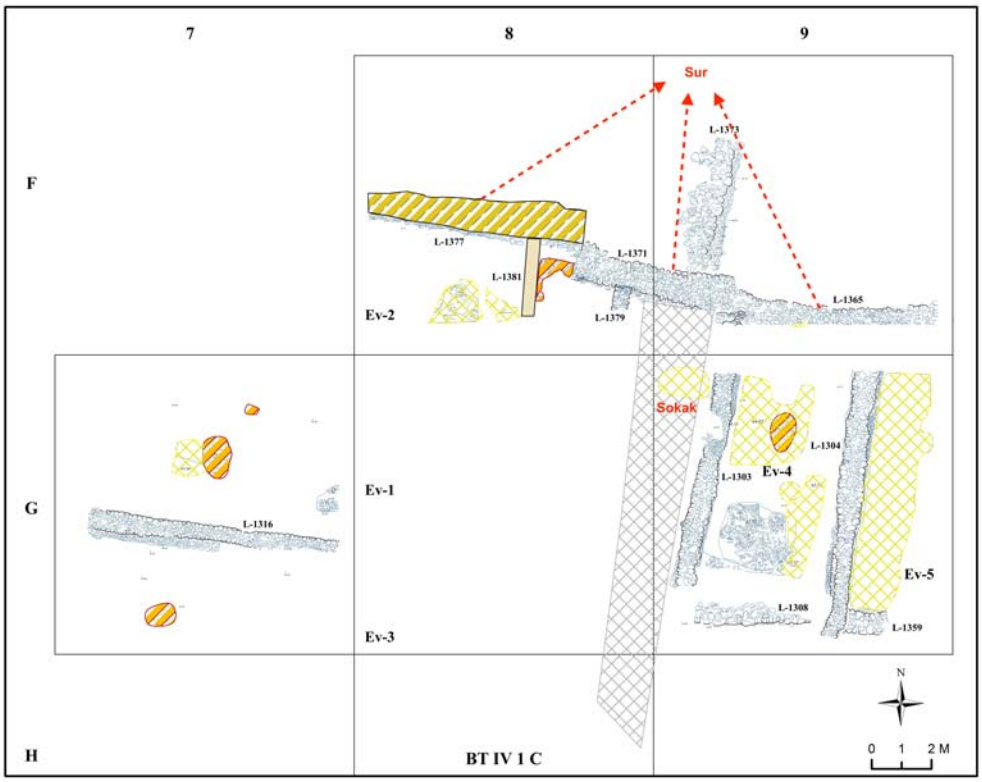
7
8
9
F
G
H
Sur
L-1373
L-1377
L-1371
L-1381
L-1365
L-1379
Ev-2
Sokak
L-1304
L-1303
Ev-4
Ev-1
L-1316
Ev-5
L-1308
L-1359
Ev-3
N
0 1 2 M
BT IV 1 C

A

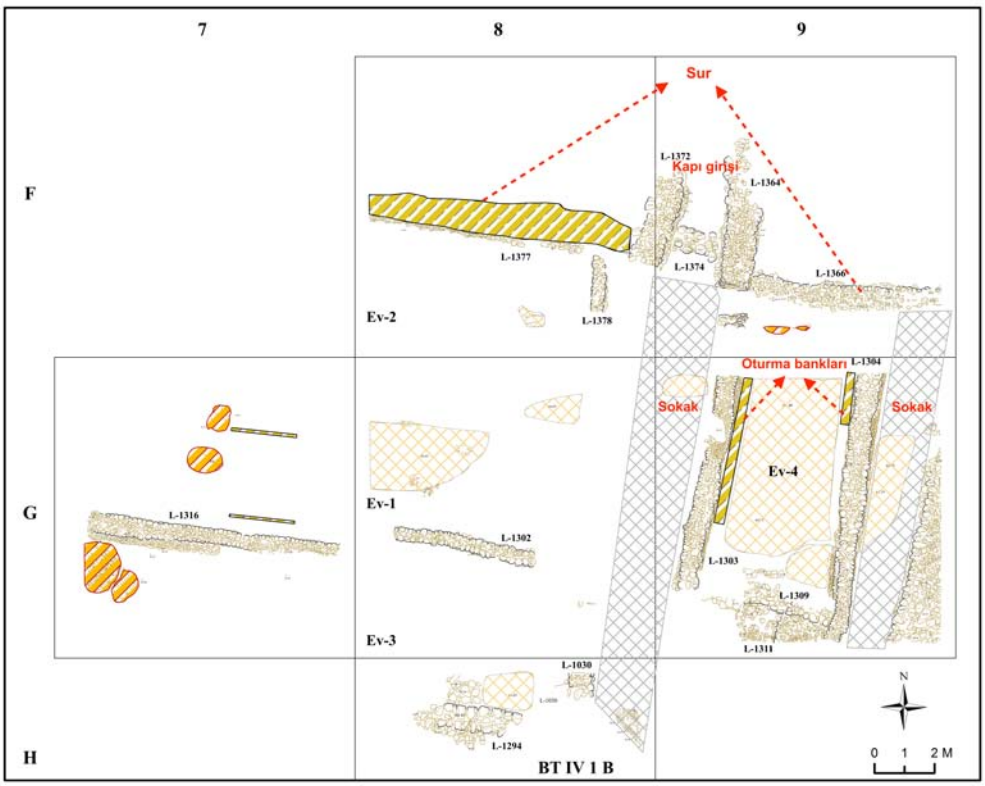
7
8
9
F
G
H
Sur
L-1372
Kapı girişi
L-1364
L-1377
L-1374
L-1366
Ev-2
L-1378
Oturma bankları
L-1384
Sokak
Sokak
Ev-4
Ev-1
L-1316
L-1302
L-1303
L-1309
Ev-3
L-1311
L-1030
L-1294
N
0 1 2 M
BT IV 1 B

B

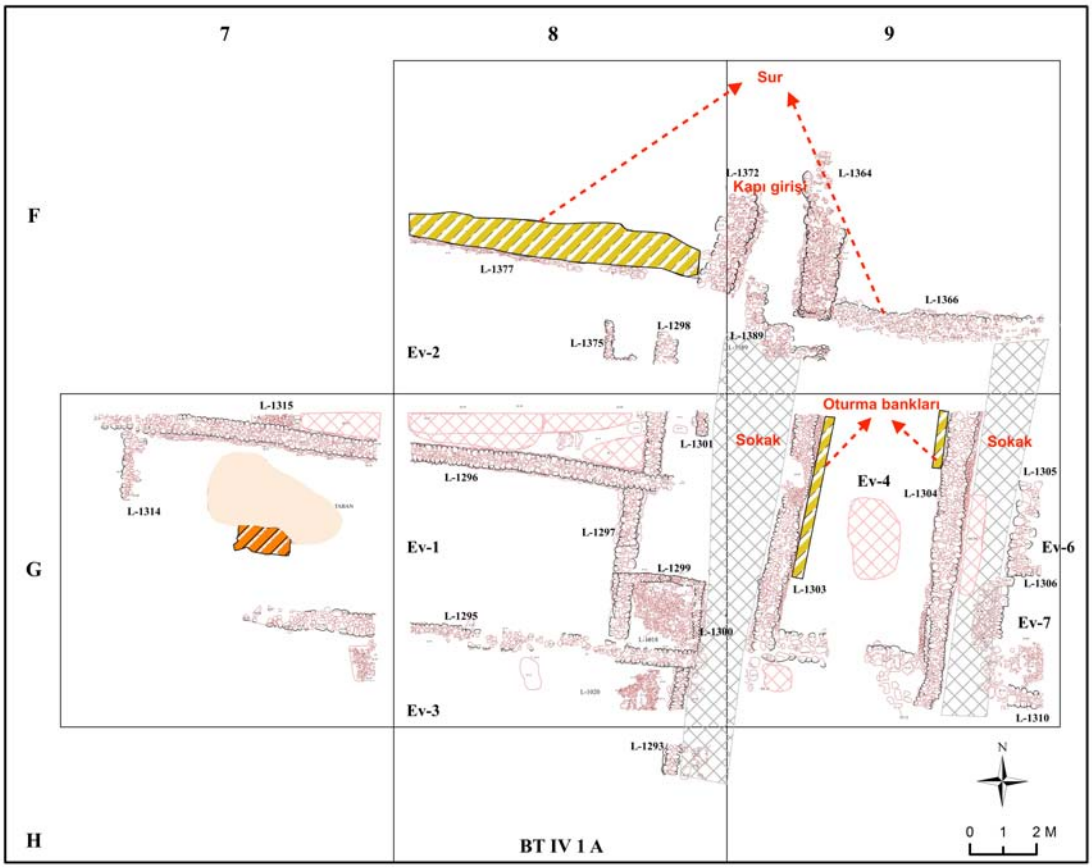
7
8
9
F
G
H
Sur
Kapı girişi
L-1372
L-1364
L-1377
L-1366
L-1298
L-1375
L-1389
Ev-2
L-1315
L-1314
L-1301
Sokak
Oturma bankları
Sokak
L-1296
L-1305
Ev-4
L-1304
Ev-6
L-1297
Ev-1
L-1299
L-1303
L-1306
L-1295
L-1300
Ev-7
Ev-3
L-1310
L-1293
N
0 1 2 M
BT IV 1 A

A

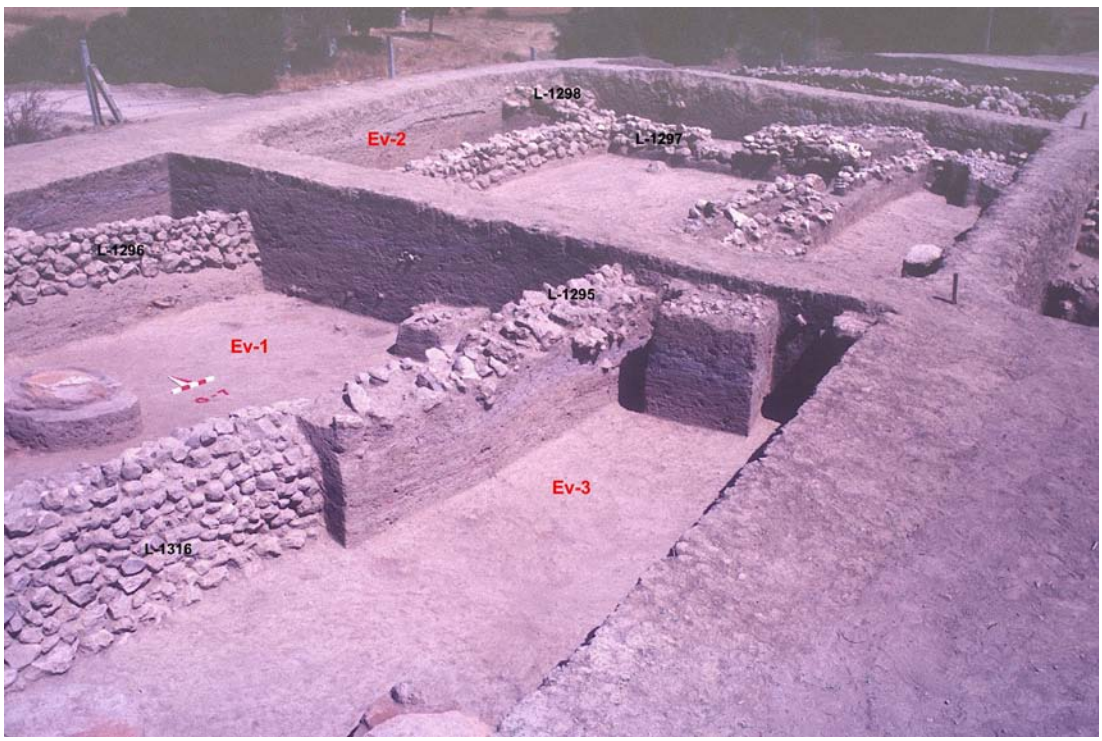
L-1298
Ev-2
L-1297
L-1296
L-1295
Ev-1
Ev-3
L-1316

B

Levha 43

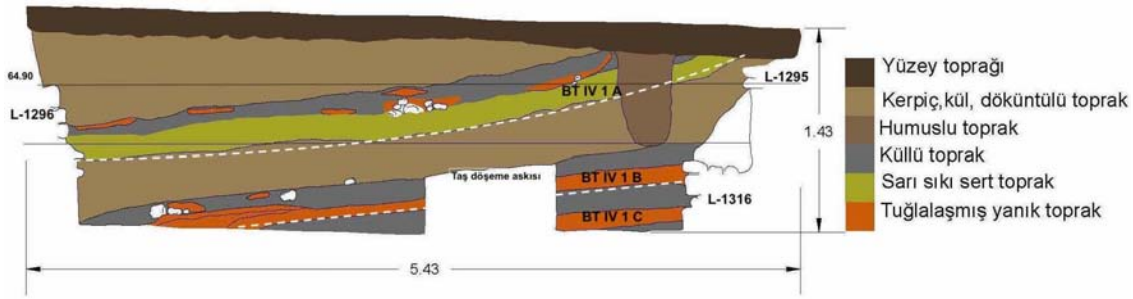
64.90
L-1296
L-1295
BT IV 1 A
1.43
Taş döşeme askısı
BT IV 1 B
L-1316
BT IV 1 C
5.43
Yüzey toprağı
Kerpiç,kül, döküntülü toprak
Humuslu toprak
Küllü toprak
Sarı sıkı sert toprak
Tuğlalaşmış yanık toprak

A

Ev-3
L-1316
L-1295
Ev-1

B

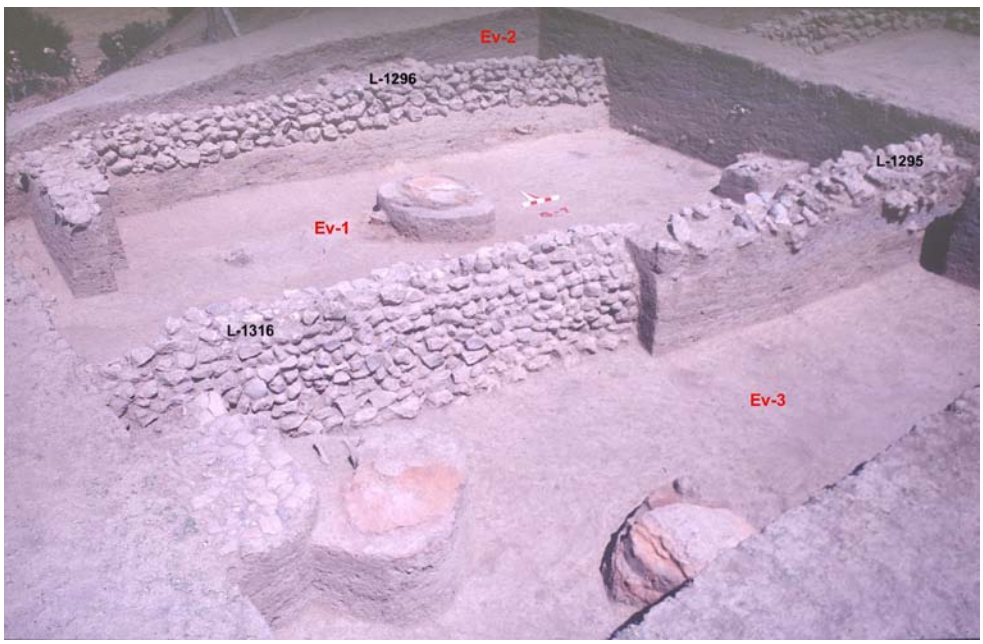
Ev-2
L-1296
L-1295
Ev-1
L-1316
Ev-3

C

A

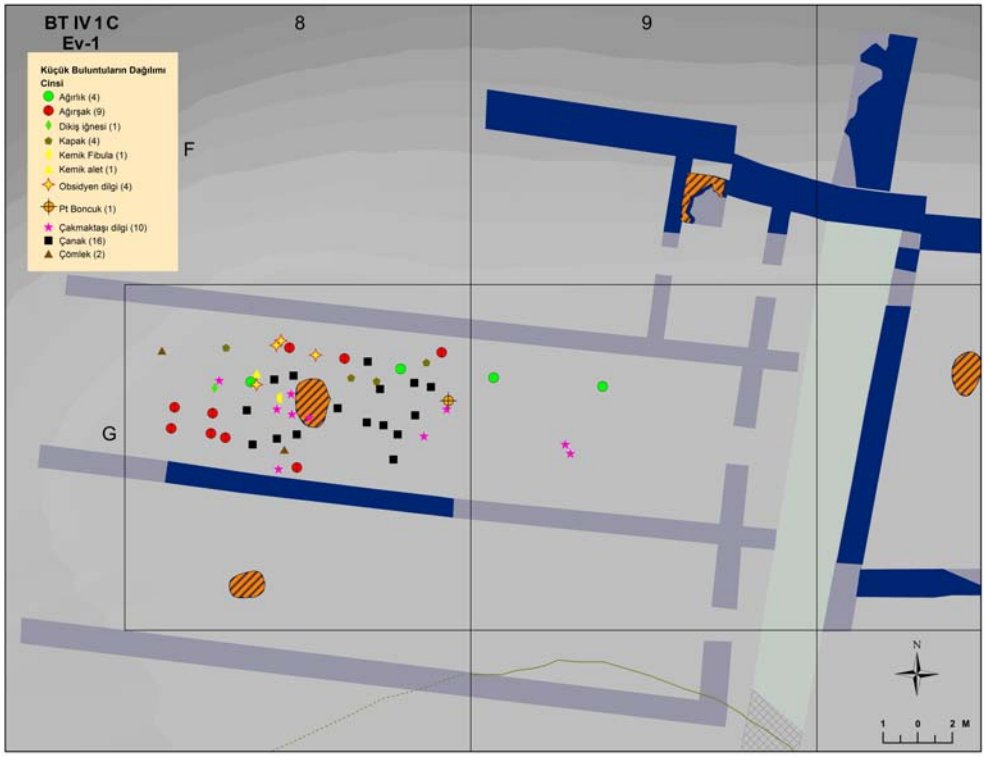
BT IV 1 C
Ev-1
8
9
F
G
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (4)
Ağırşak (9)
Dikiş iğnesi (1)
Kapak (4)
Kemik Fibula (1)
Kemik alet (1)
Obsidyen dilgi (4)
Pt Boncuk (1)
Çakmaktaşı dilgi (10)
Çanak (16)
Çömlek (2)
N
1 0 2 M

B

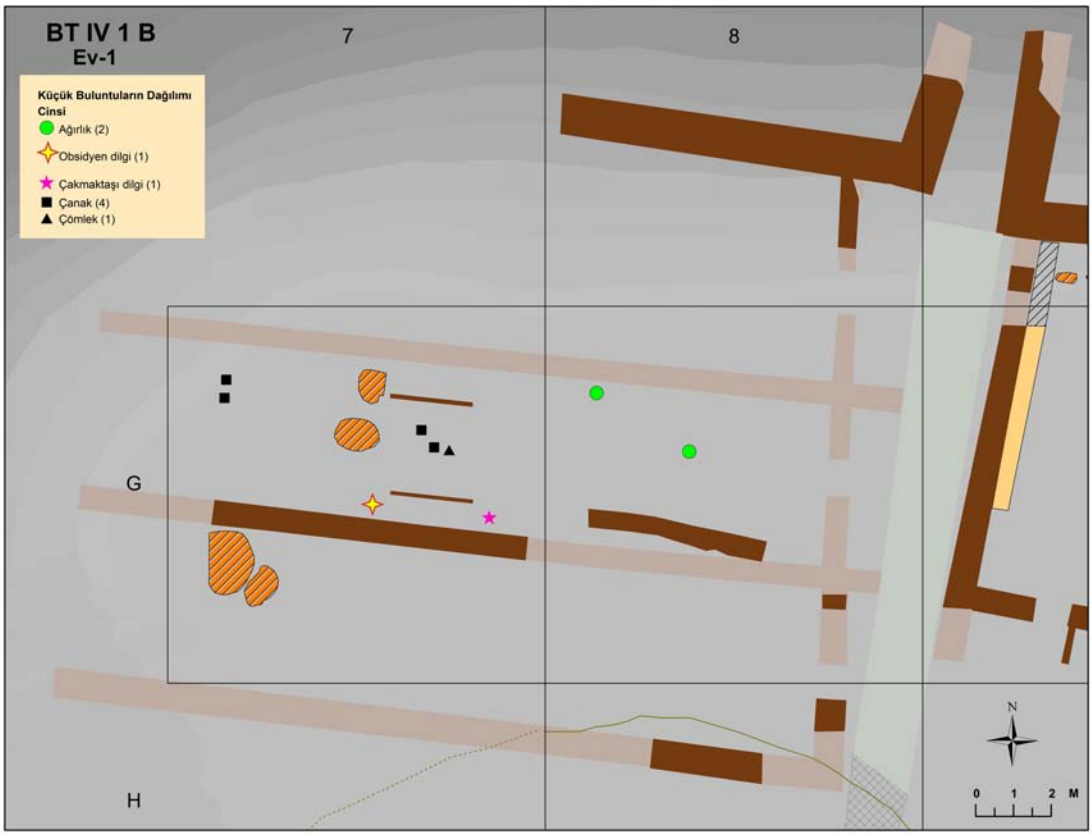
BT IV 1 B
Ev-1
7
8
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (2)
Obsidyen dilgi (1)
Çakmaktaşı dilgi (1)
Çanak (4)
Çömlek (1)
G
H
N
0 1 2 M

A

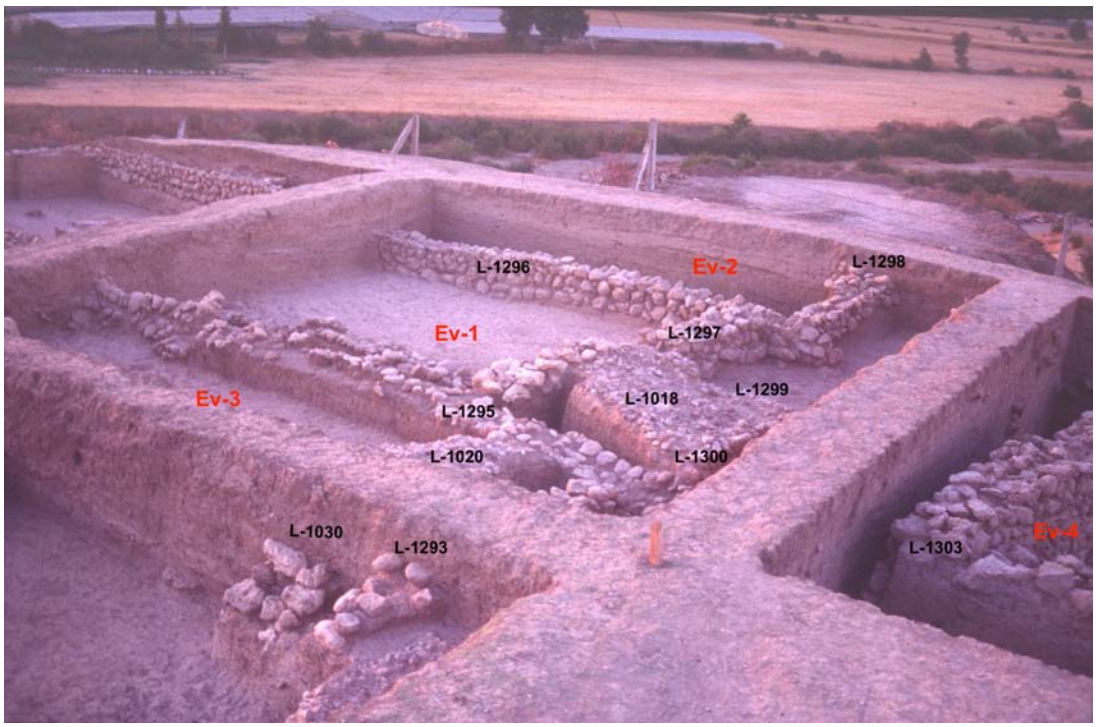
L-1296
Ev-2
L-1298
Ev-1
L-1297
Ev-3
L-1295
L-1018
L-1299
L-1020
L-1300
L-1030
L-1293
L-1303
Ev-4

B

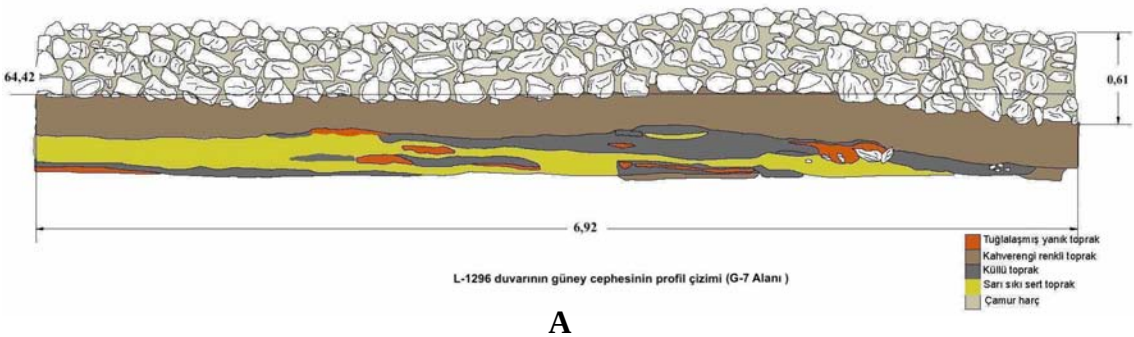

L-1296 duvarının güney cephesinin profil çizimi (G-7 Alanı)

A

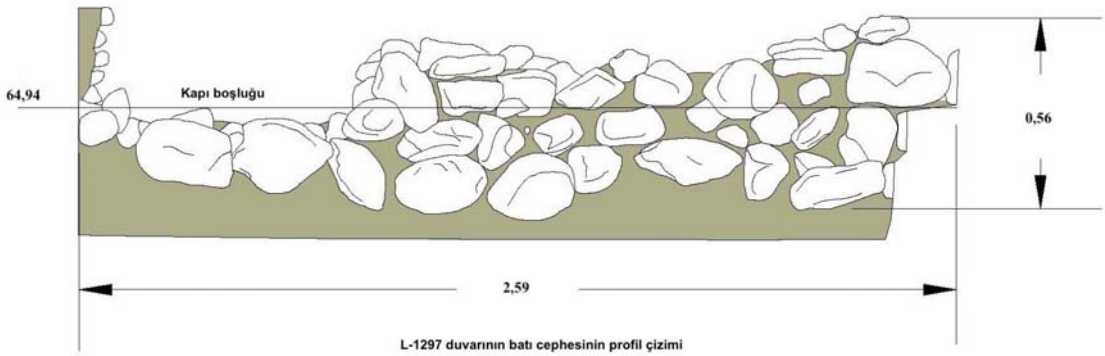

L-1297 duvarının batı cephesinin profil çizimi

B

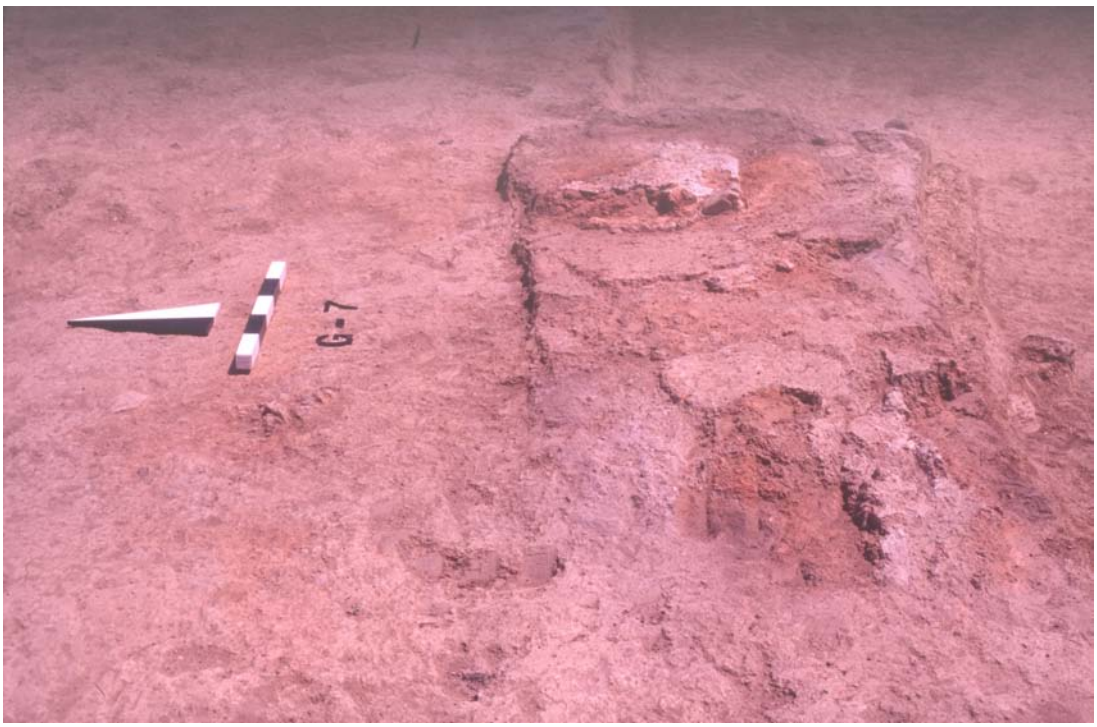

C

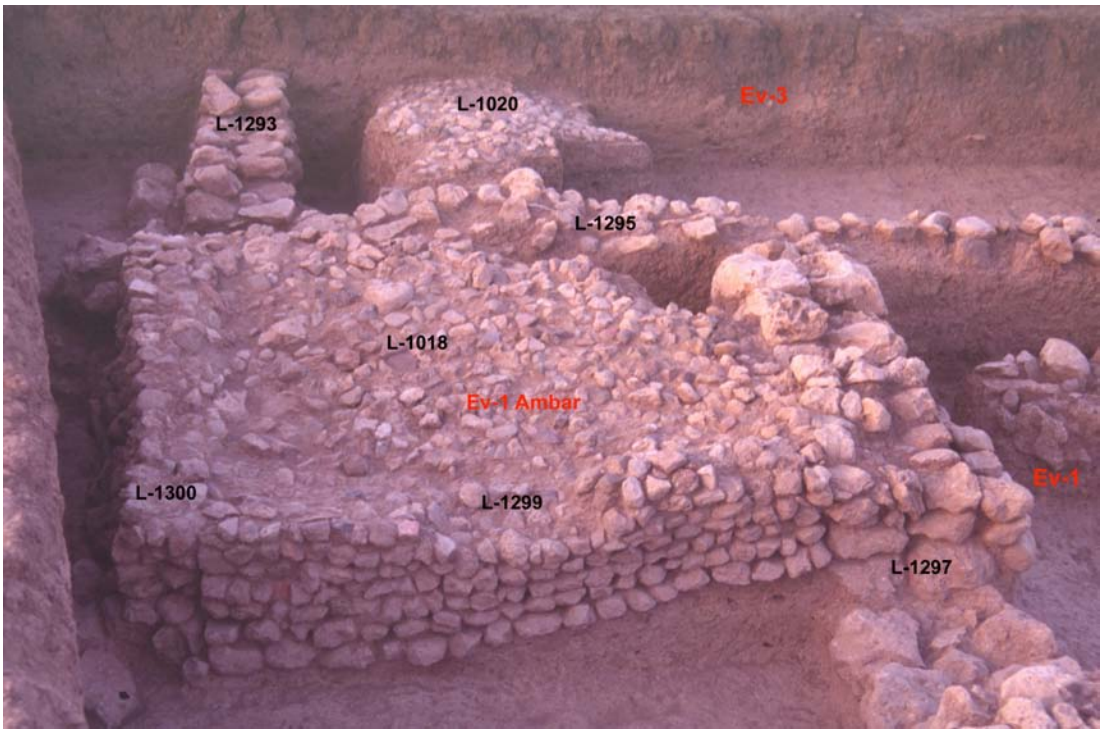
L-1293
L-1020
Ev-3
L-1295
L-1018
Ev-1 Ambar
L-1300
L-1299
Ev-1
L-1297

A

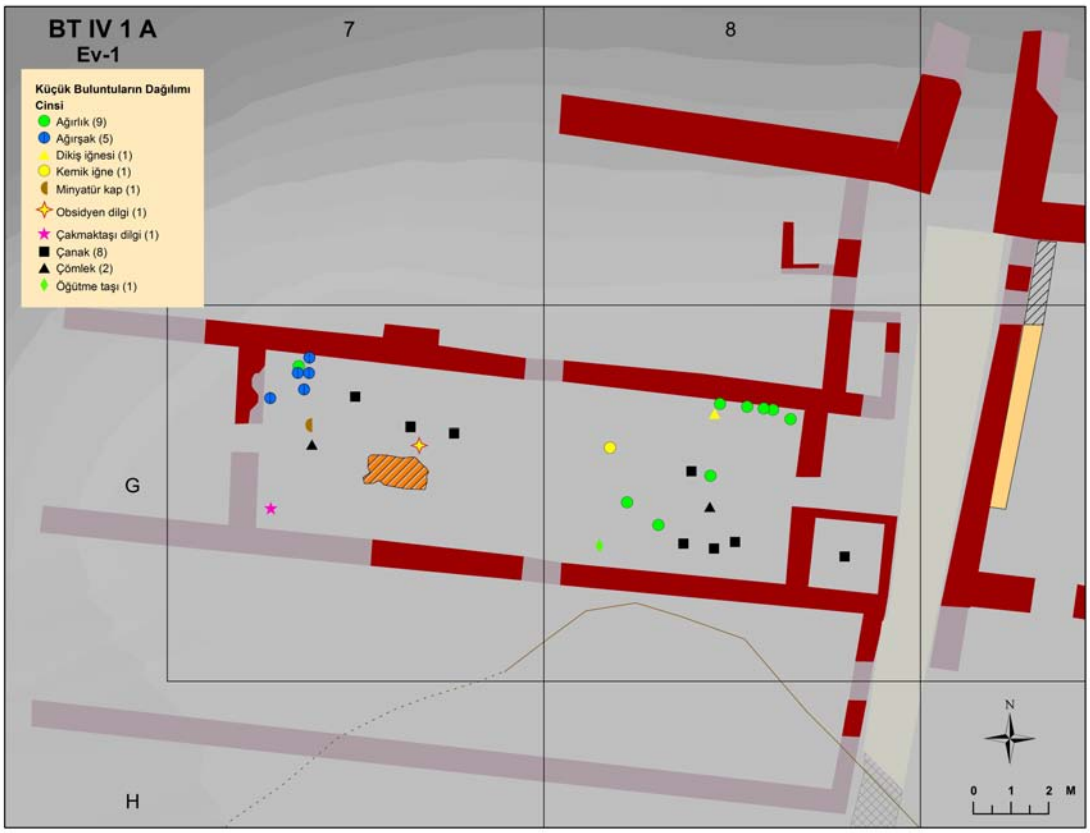
BT IV 1 A
Ev-1
7
8
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (9)
Ağırşak (5)
Dikiş iğnesi (1)
Kemik iğne (1)
Minyatür kap (1)
Obsidyen dilgi (1)
Çakmaktaşı dilgi (1)
Çanak (8)
Çömlek (2)
Öğütme taşı (1)
G
H
N
0 1 2 M

B

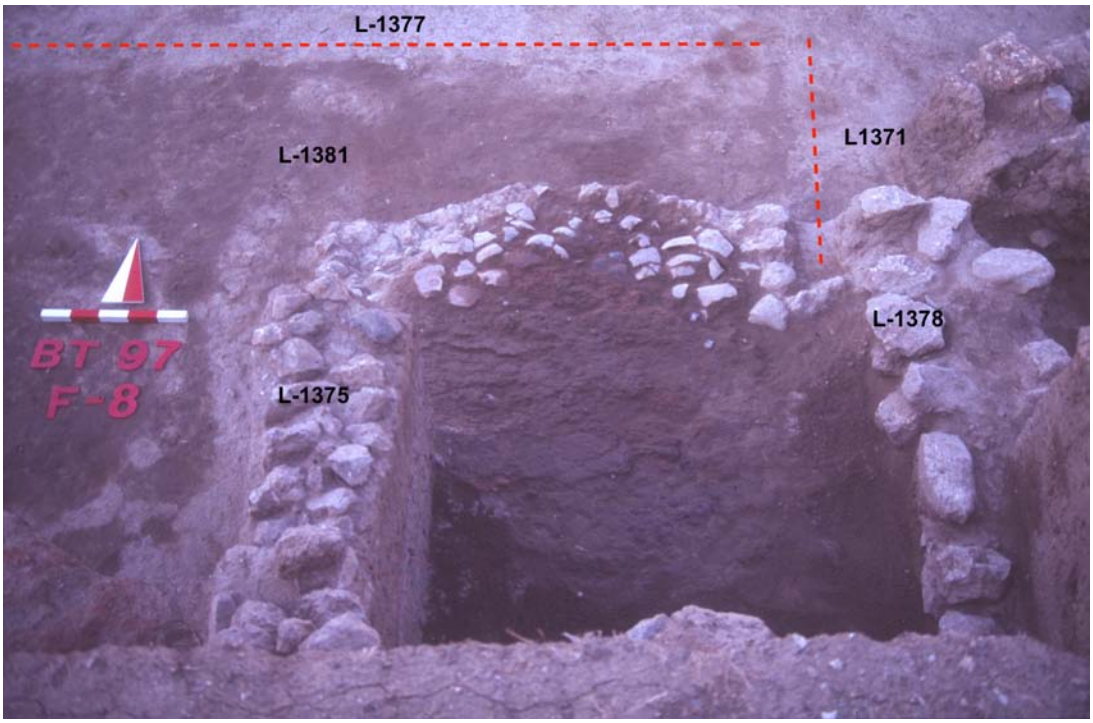
L-1377
L-1381
L1371
L-1378
L-1375
BT 97
F-8

A

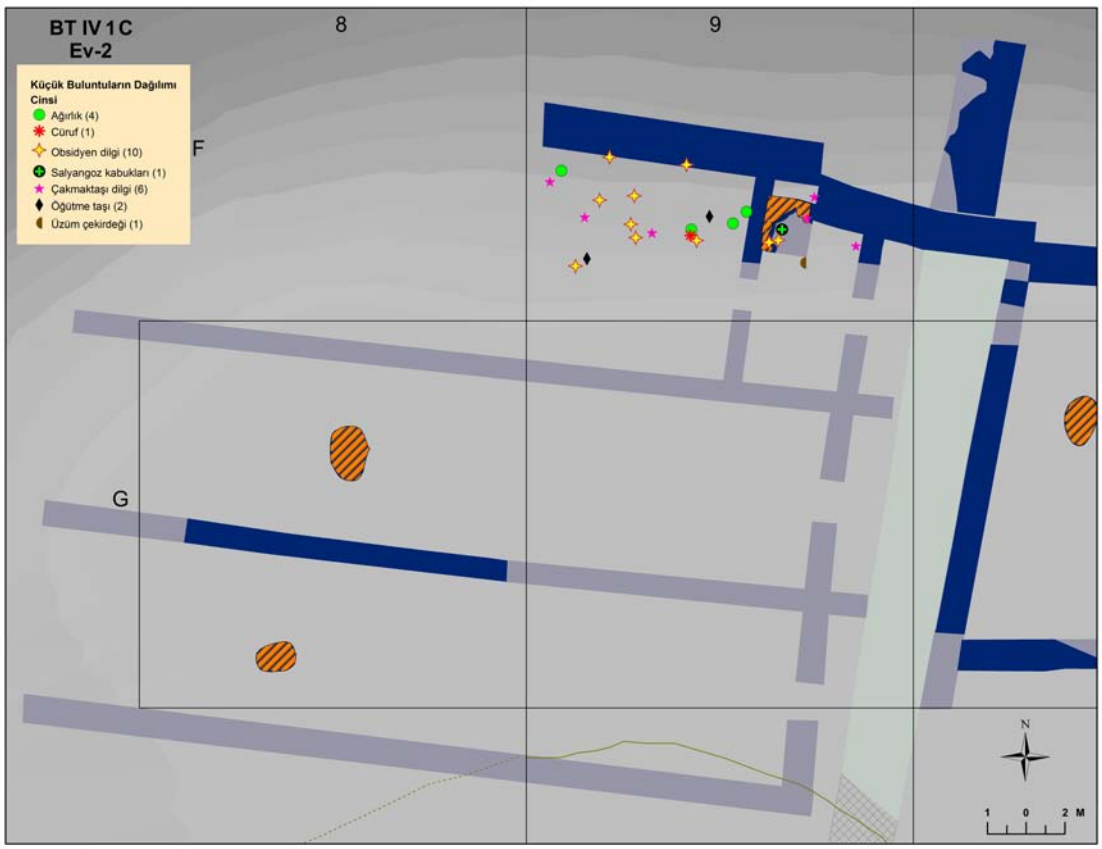
BT IV 1C
Ev-2
8
9
F
G
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (4)
Cüruf (1)
Obsidyen dilgi (10)
Salyangoz kabukları (1)
Çakmaktaşı dilgi (6)
Öğütme taşı (2)
Üzüm çekirdeği (1)
N
1 0 2 M

B

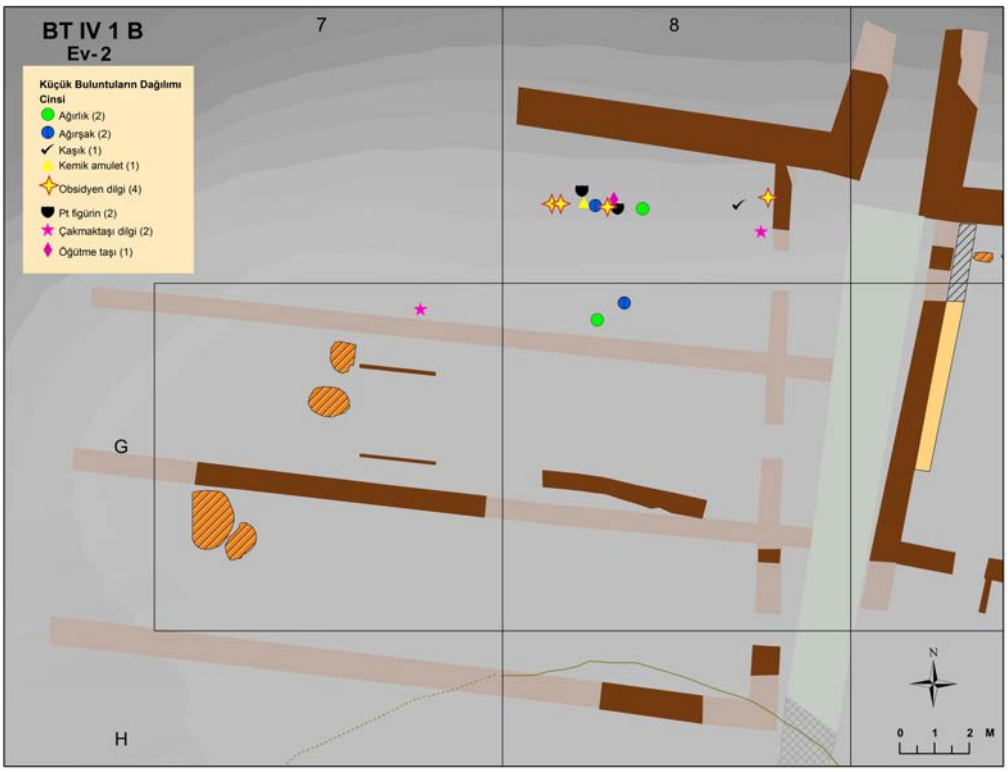
BT IV 1 B
Ev-2
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (2)
Ağırşak (2)
Kaşık (1)
Kemik amulet (1)
Obsidyen dilgi (4)
Pt figürin (2)
Çakmaktaşı dilgi (2)
Öğütme taşı (1)
7
8
G
H
N
0 1 2 M

A

BT IV 1 A
Ev-2
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (2)
Ağırşak (1)
Biz (1)
Kapak (2)
Kaşık (1)
Kemik alet (2)
Obsidyen dilgi (1)
Çakmaktaşı dilgi (2)
Çanak (1)
Öğütme taşı (1)
7
8
G
H
N
0 1 2 M

B

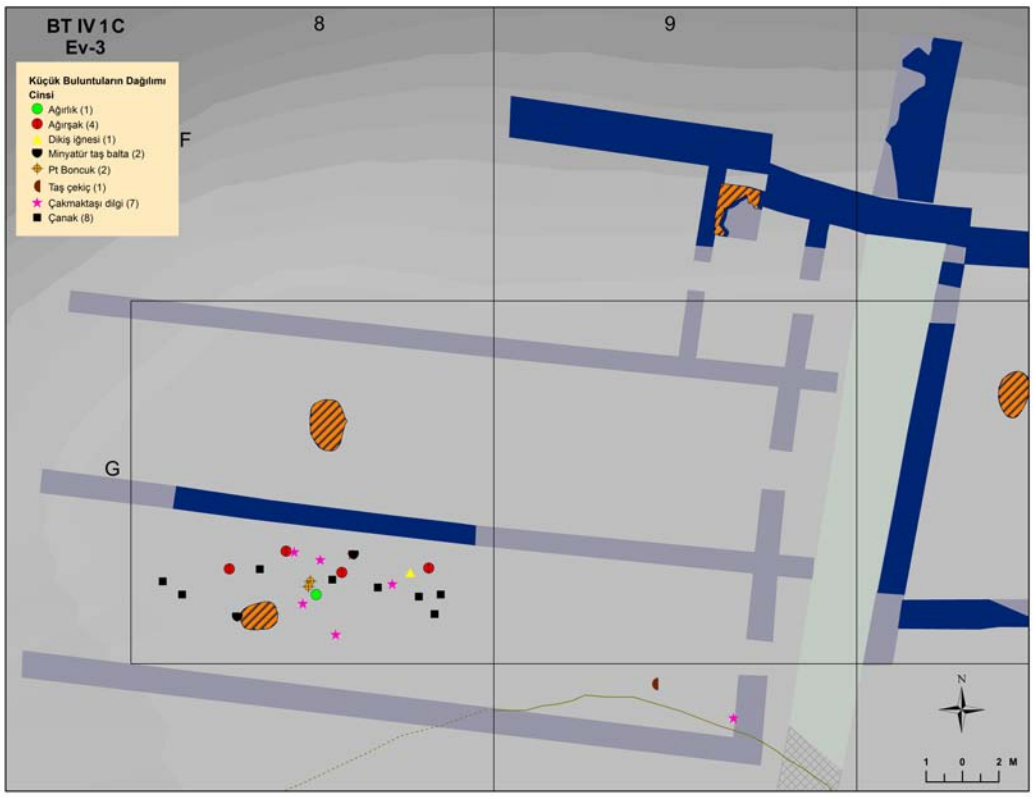
BT IV 1C
Ev-3
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (1)
Ağırşak (4)
Dikiş iğnesi (1)
Minyatür taş balta (2)
Pt Boncuk (2)
Taş çekiç (1)
Çakmaktaşı dilgi (7)
Çanak (8)
8
9
F
G
N
1 0 2 M

A

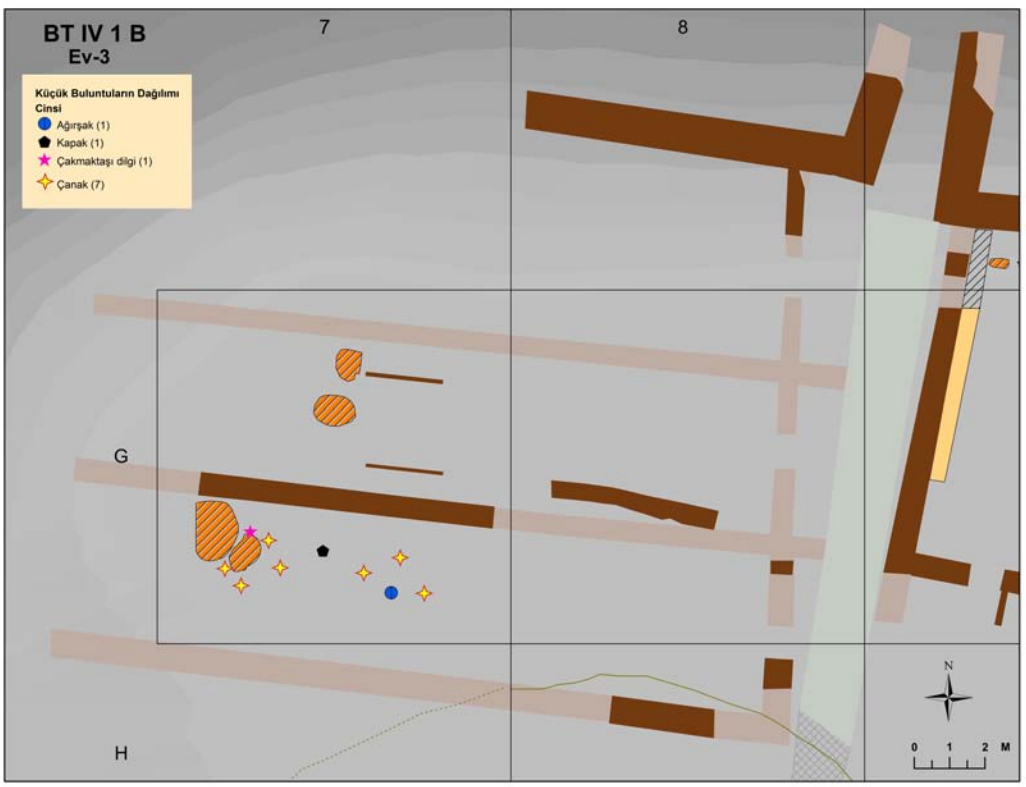
BT IV 1 B
Ev-3
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırşak (1)
Kapak (1)
Çakmaktaşı dilgi (1)
Çanak (7)
7
8
G
H
N
0 1 2 M

B

Levha 51

8
9
L-1373
L-1372
L-1364
F
Kapı girişi
L-1366
L-1375
L-1389
L-1379
1378
Ev-2
L-1371
L-1298
L-1301
L-1303
L-1304
64.48
64.02
Sokak
Ev-4
Sokak
Ev-6
L-1297
Ev-1
G
L-1299
L-1302
L-1300
63.91
63.72
63.97
L-1018
L-1295
Ev-5
Ev-7
L-1020
Ev-3
L-1311
N
L-1030
L-1293
BT IV 1 A-B-C
0
1
2 M

Levha 52

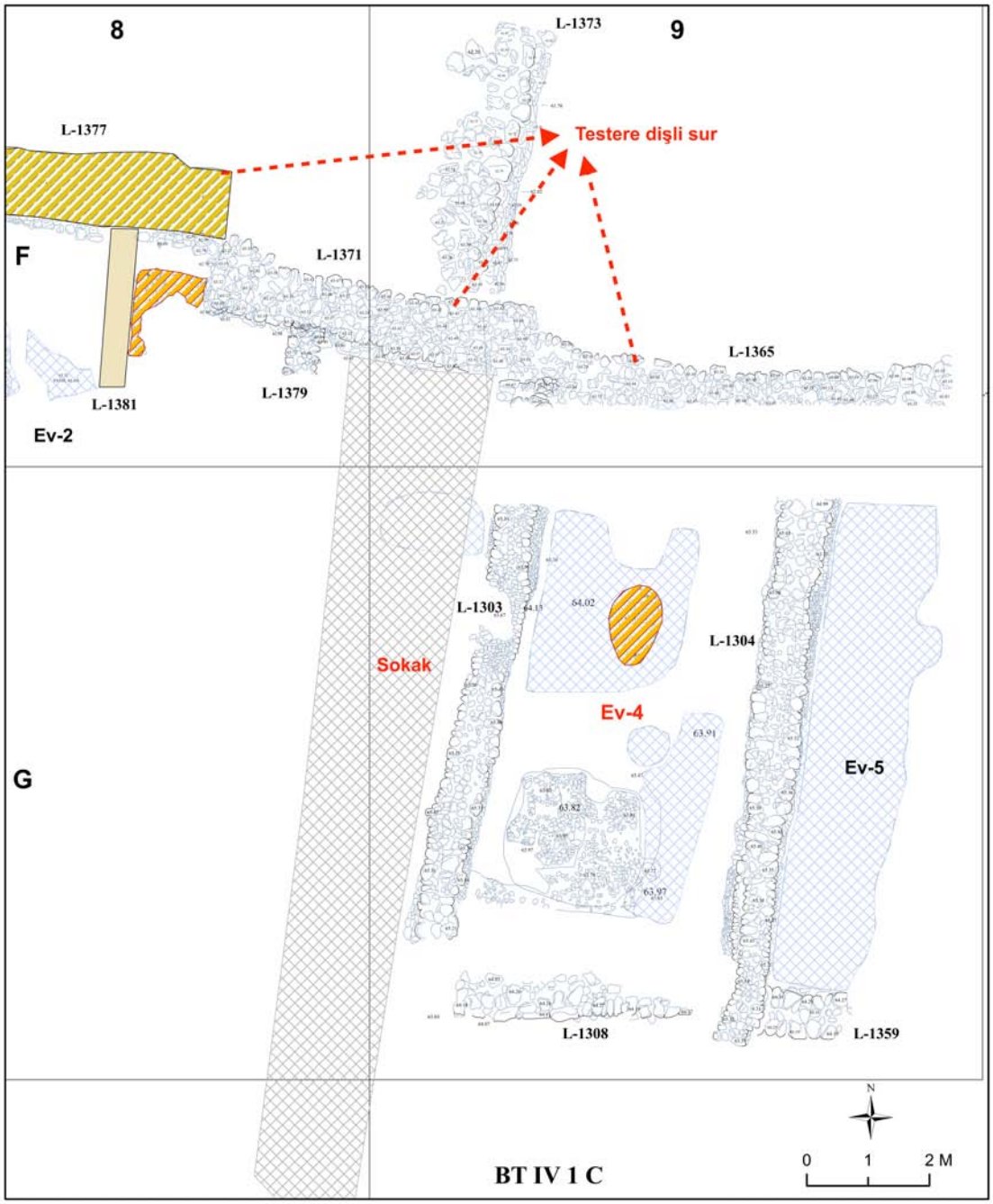
8
9
L-1373
L-1377
Testere dişli sur
F
L-1371
L-1365
L-1381
L-1379
Ev-2
L-1303
64.02
L-1304
Sokak
Ev-4
63.91
G
Ev-5
63.82
63.97
L-1308
L-1359
N
0
1
2 M
BT IV 1 C

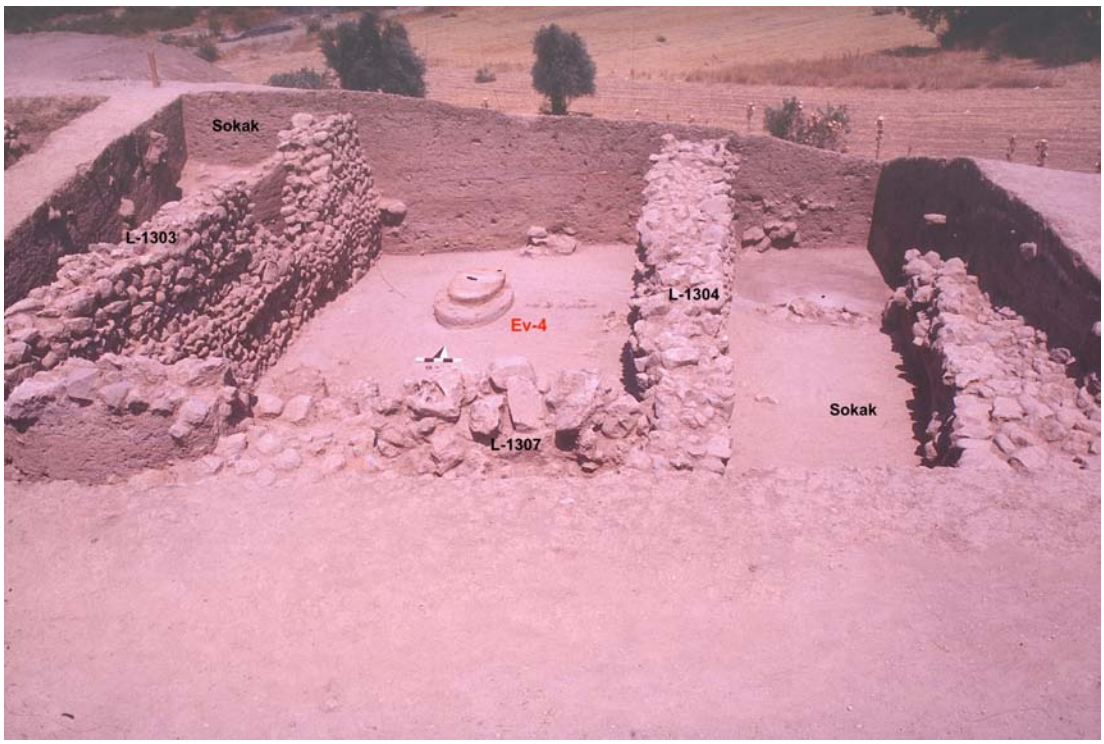
Sokak
L-1303
L-1304
Ev-4
Sokak
L-1307

A

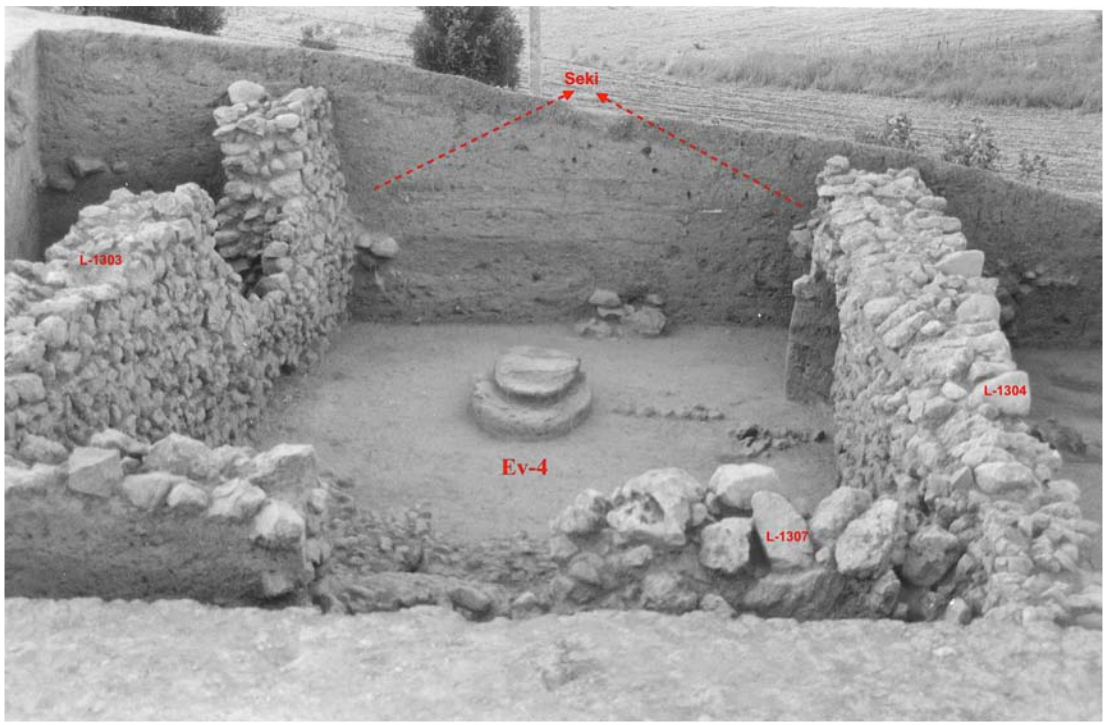
Seki
L-1303
L-1304
Ev-4
L-1307

B

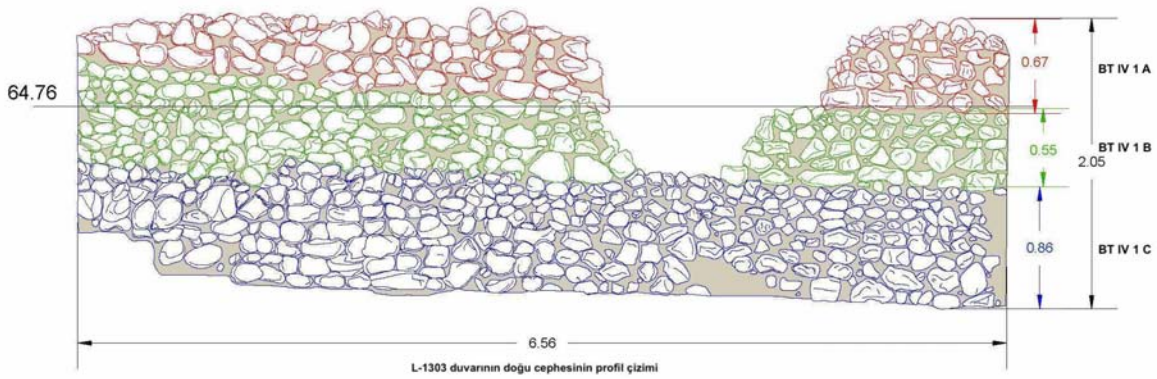

L-1303 duvarının doğu cephesinin profil çizimi

A

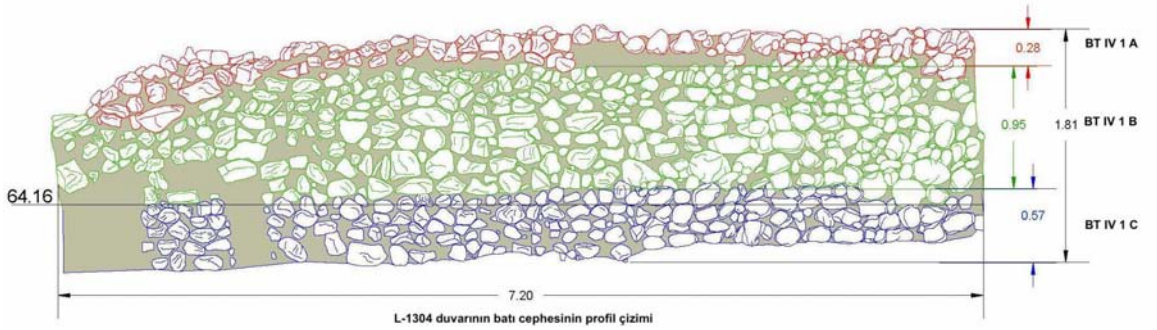

L-1304 duvarının batı cephesinin profil çizimi

B

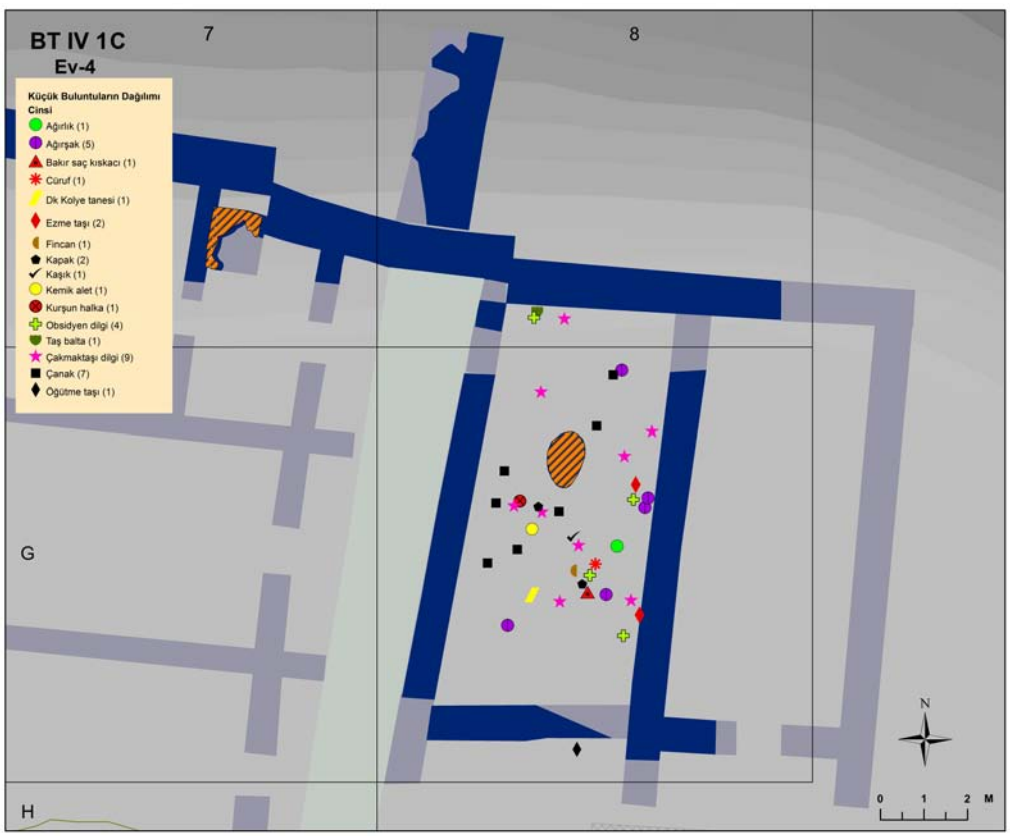

C

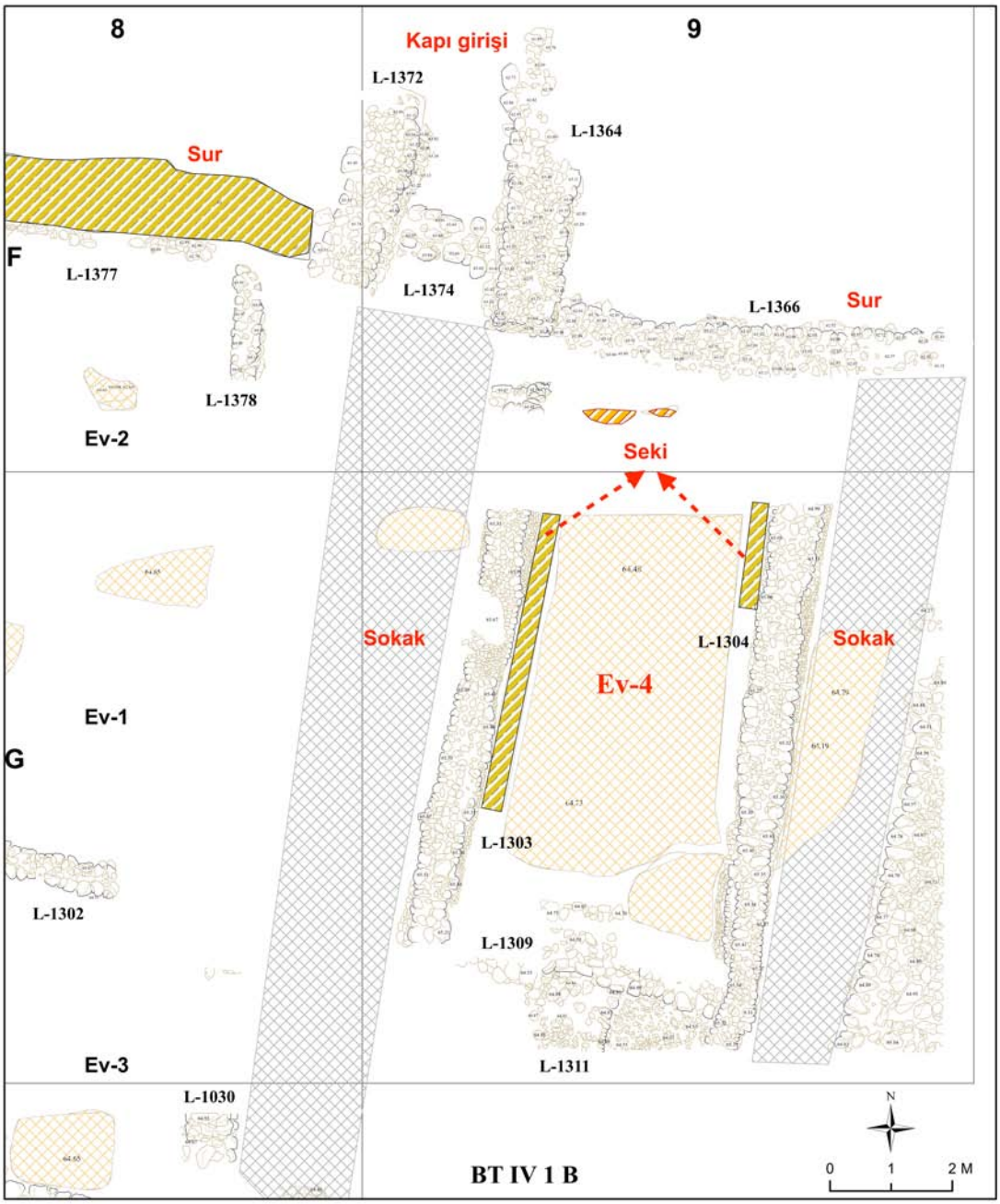

A

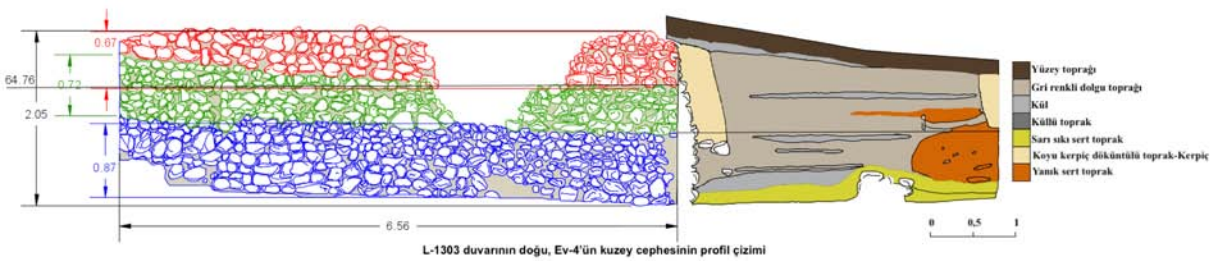

L-1303 duvarının doğu, Ev-4'ün kuzey cephesinin profil çizimi

B

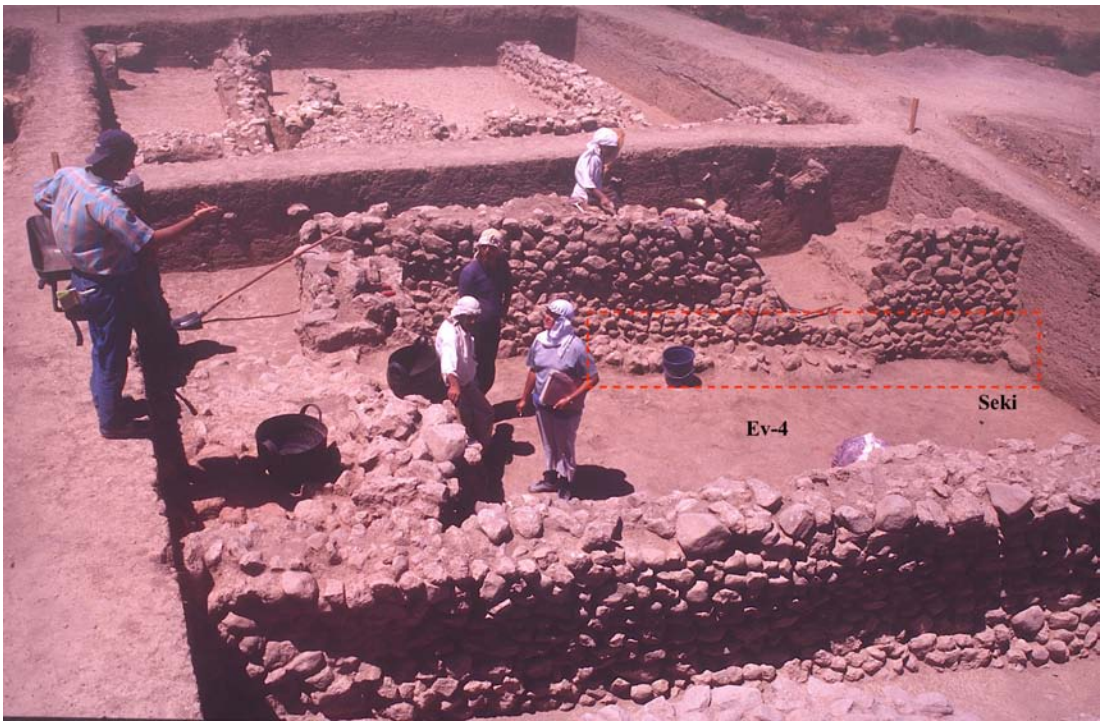
Seki
Ev-4

A

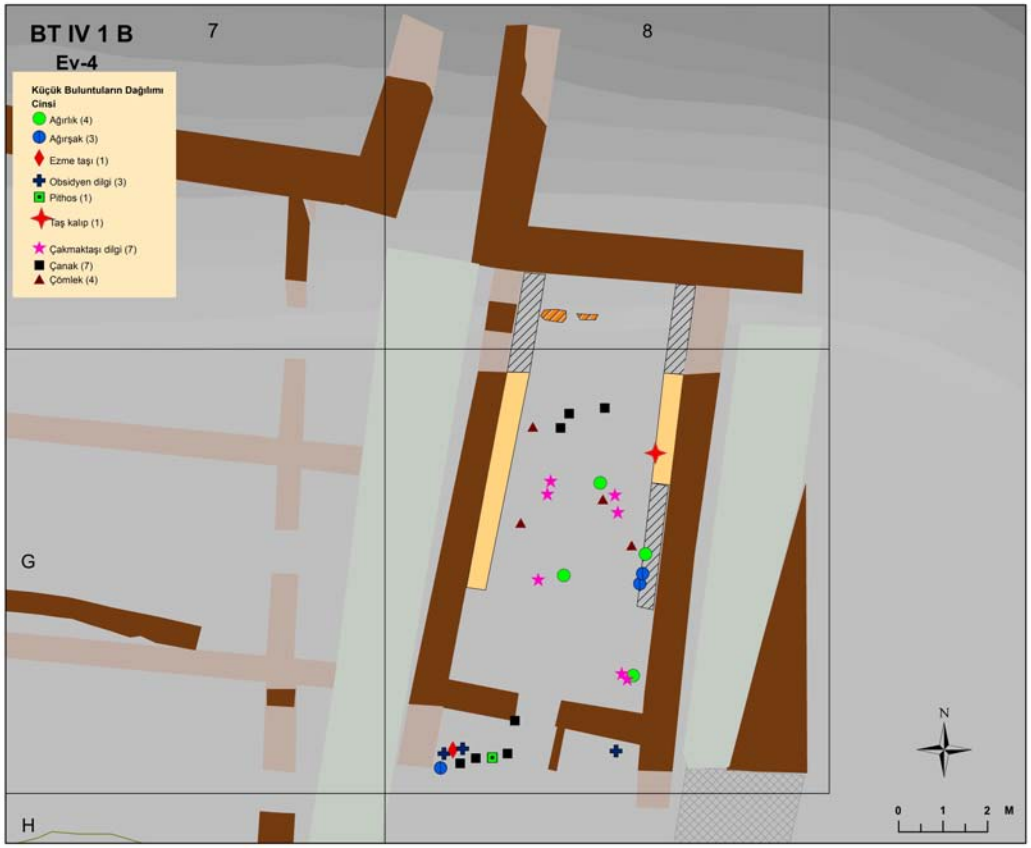
BT IV 1 B
Ev-4
7
8
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (4)
Ağırşak (3)
Ezme taşı (1)
Obsidyen dilgi (3)
Pithos (1)
Taş kalıp (1)
Çakmaktaşı dilgi (7)
Çanak (7)
Çömlek (4)
G
H
N
0 1 2 M

B

Levha 57

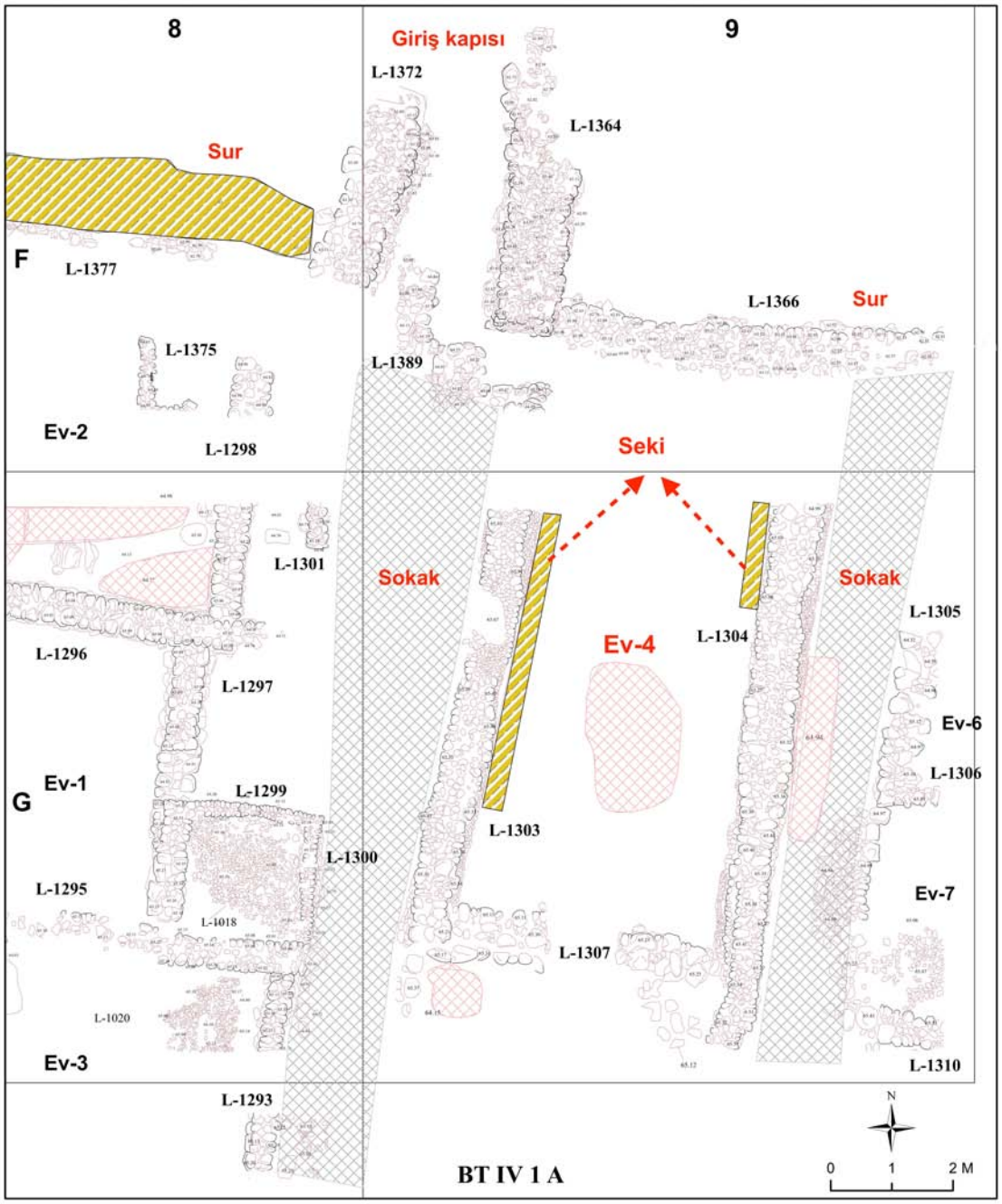
8
9
Giriş kapısı
L-1372
L-1364
Sur
F
L-1377
L-1366
Sur
L-1375
L-1389
Ev-2
L-1298
Seki
L-1301
Sokak
Sokak
L-1305
L-1296
L-1304
Ev-4
L-1297
Ev-6
Ev-1
L-1306
G
L-1299
L-1303
L-1300
L-1295
Ev-7
L-1018
L-1307
L-1020
Ev-3
L-1310
L-1293
N
BT IV 1 A
0
1
2 M

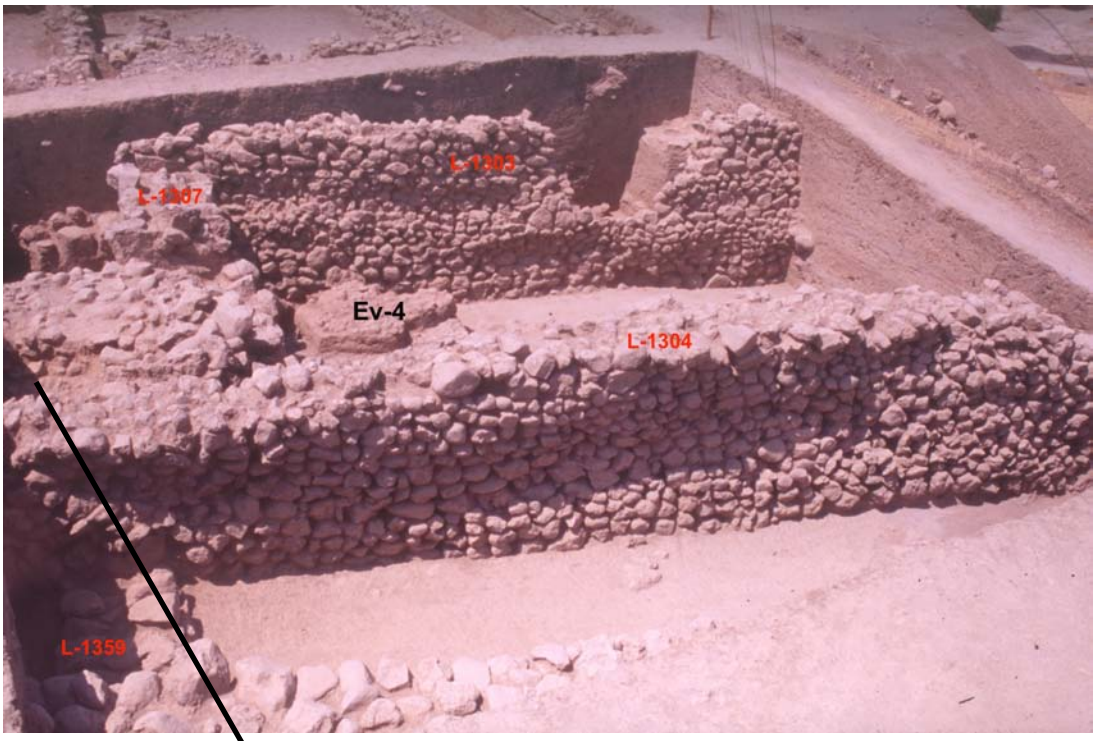

A

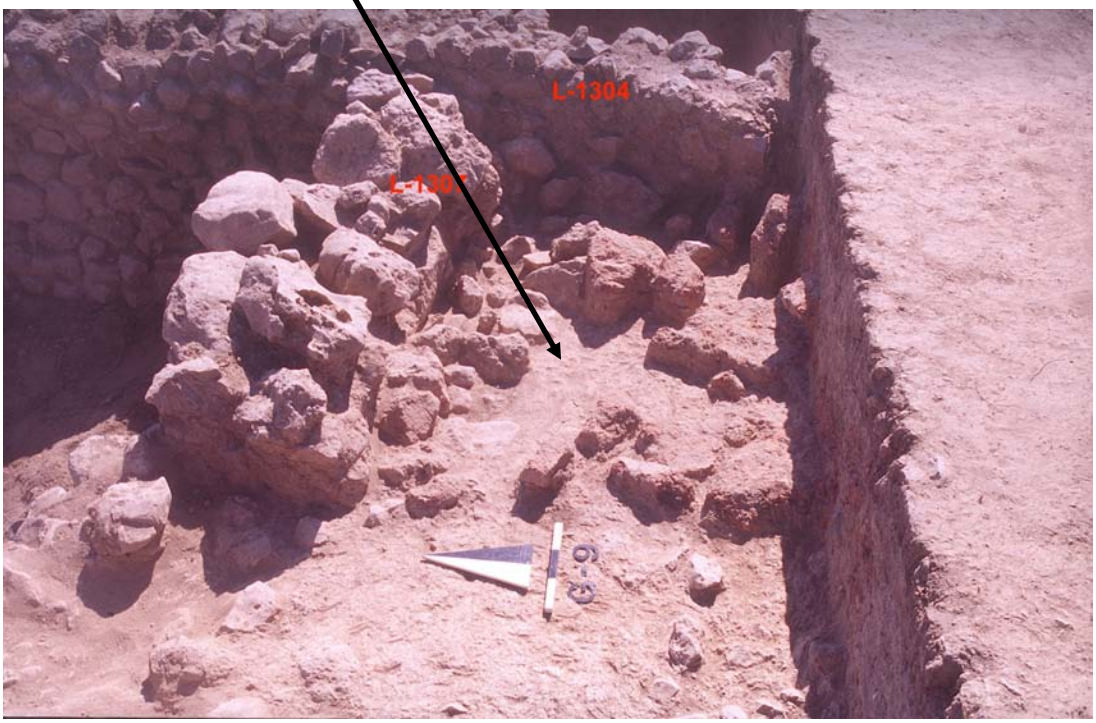

B

BT IV 1 A
Ev-4
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Kemik idol (1)
Obsidyen dilgi (1)
Pt figürin (1)
Pt idol (1)
Çakmaktaşı dilgi (1)
Çanak (2)
Çömlek (1)
Öğütme taşı (1)
N
0 1 2 M

A

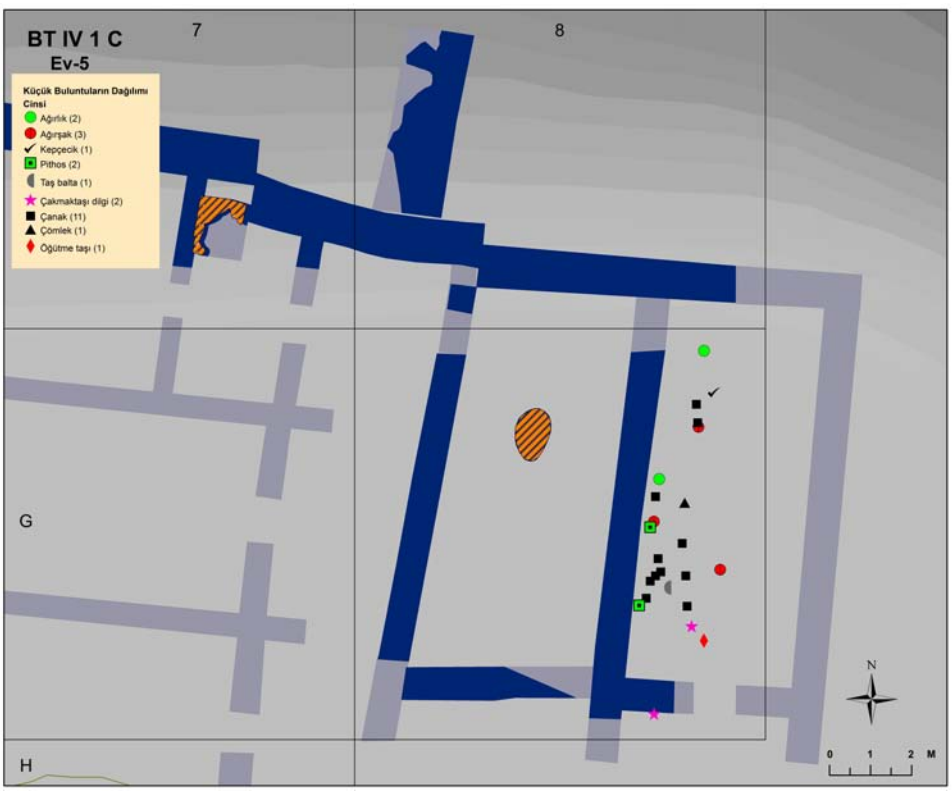
BT IV 1 C
Ev-5
7
8
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (2)
Ağırşak (3)
Kepçecik (1)
Pithos (2)
Taş balta (1)
Çakmaktaşı dilgi (2)
Çanak (11)
Çömlek (1)
Öğütme taşı (1)
G
H
N
0 1 2 M

B

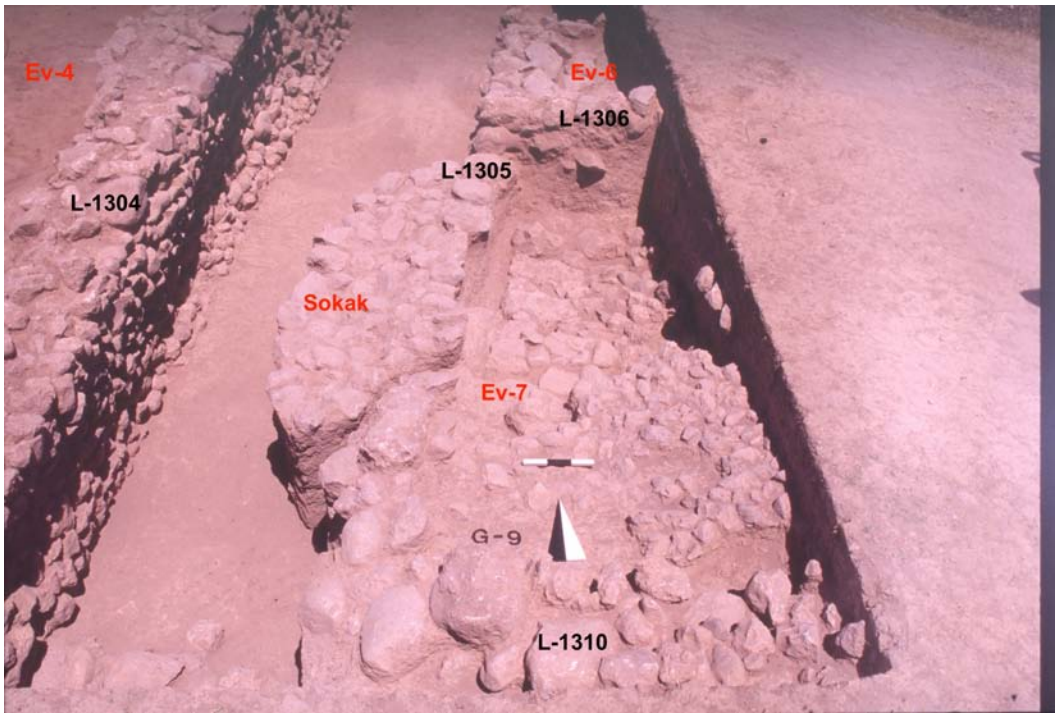
Ev-4
Ev-6
L-1306
L-1305
L-1304
Sokak
Ev-7
G-9
L-1310

A

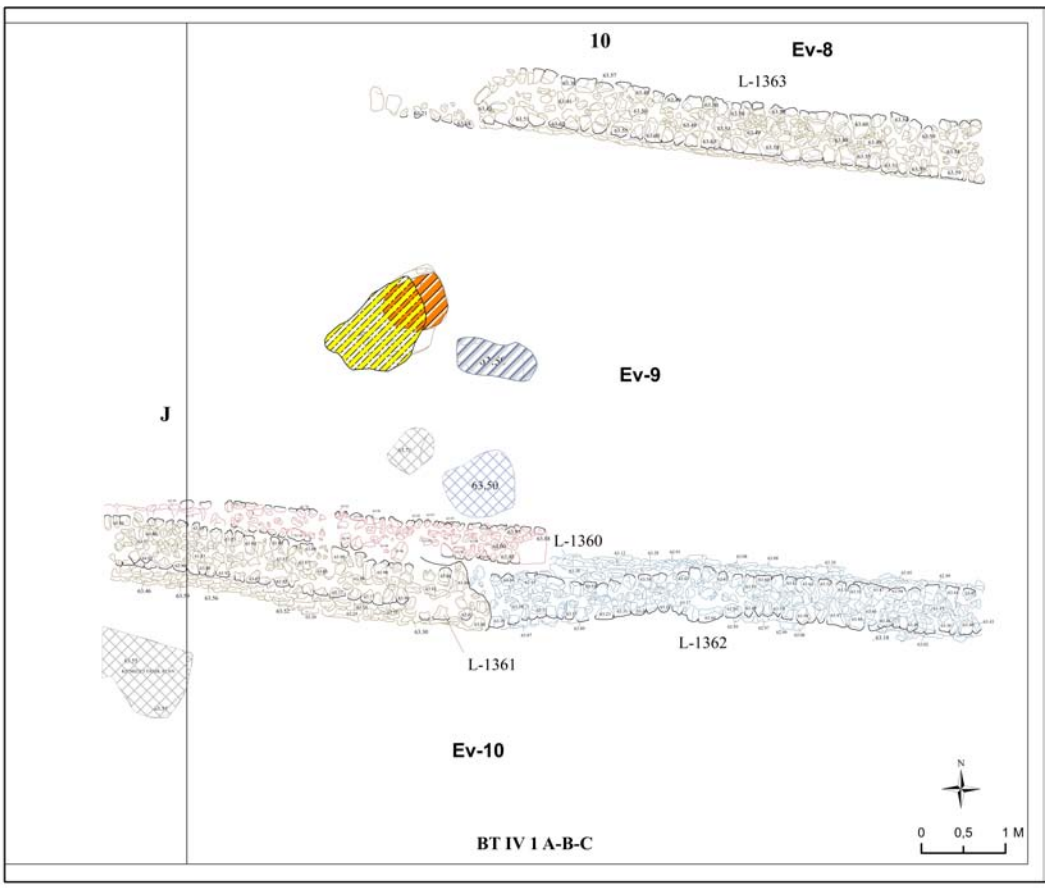
10
Ev-8
L-1363
Ev-9
J
63,50
L-1360
L-1362
L-1361
Ev-10
BT IV 1 A-B-C
N
0 0,5 1 M

B

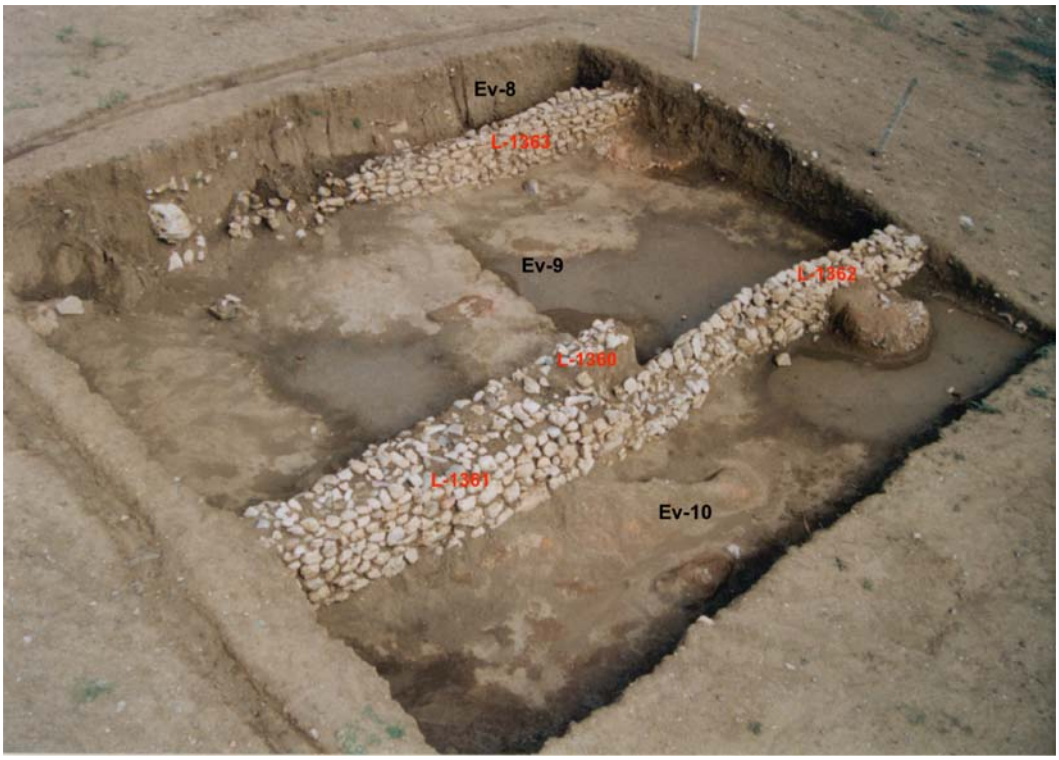
Ev-8
L-1363
Ev-9
L-1362
L-1360
L-1361
Ev-10

A

BT IV 1 C
Ev-9
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Amulet (1)
Ağırlık (6)
Ağırşak (2)
Cüruf (1)
Geyik boynuzu (1)
Kemik alet (1)
Obsidyen dilgi (7)
Çakmaktaşı dilgi (12)
Çanak (9)
Çömlek (2)
Öğütme taşı (1)
10
J
N
0 1 2 M

B

Levha 62

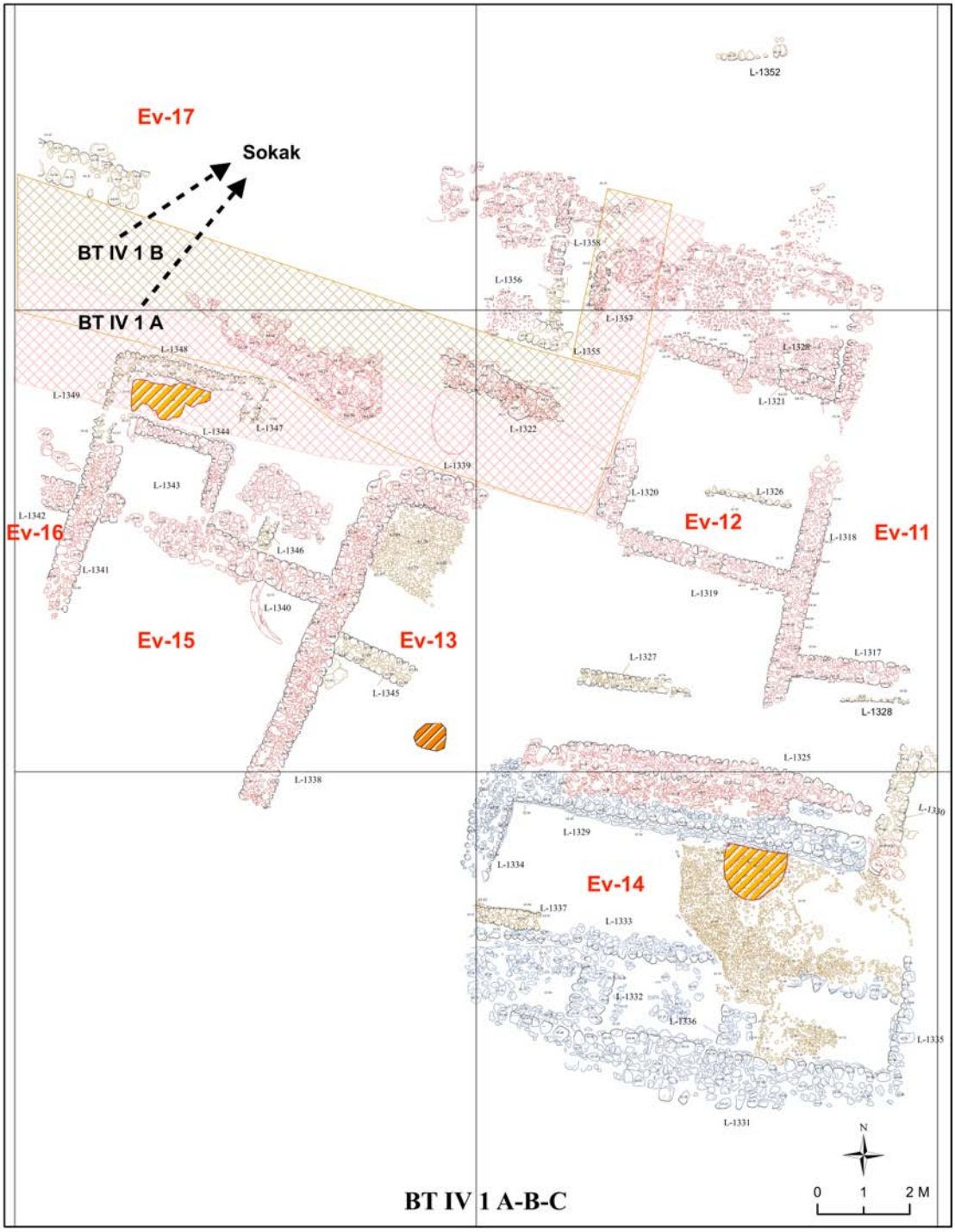
Ev-17
Sokak
BT IV 1 B
BT IV 1 A
Ev-16
Ev-15
Ev-13
Ev-12
Ev-11
Ev-14
L-1352
L-1358
L-1356
L-1357
L-1355
L-1328
L-1321
L-1348
L-1349
L-1344
L-1347
L-1322
L-1339
L-1343
L-1342
L-1346
L-1341
L-1340
L-1345
L-1338
L-1320
L-1326
L-1318
L-1319
L-1327
L-1317
L-1328
L-1325
L-1330
L-1329
L-1334
L-1337
L-1333
L-1332
L-1336
L-1335
L-1331
N
0 1 2 M
BT IV 1 A-B-C

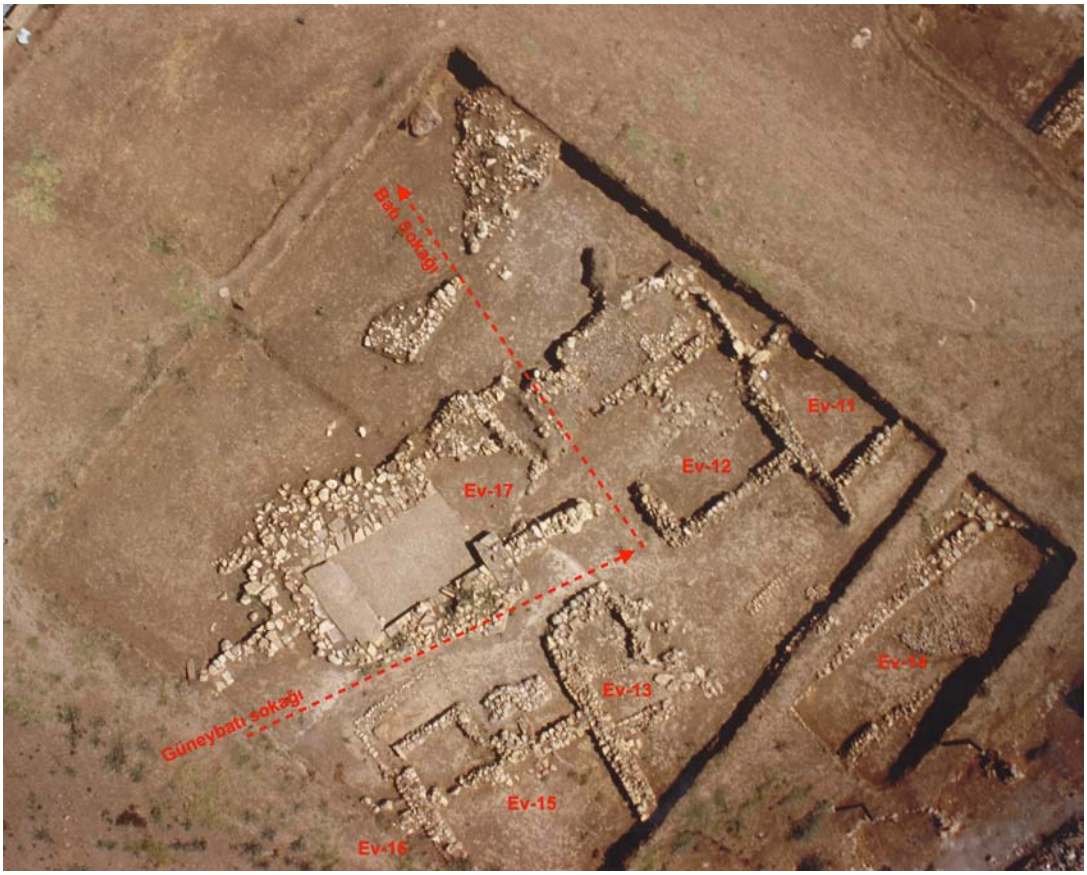
Batı Sokağı
Ev-11
Ev-12
Ev-17
Ev-14
Güneybatı sokağı
Ev-13
Ev-15
Ev-16

A

Güneybatı sokağı
Ev-16
L-1341
L-1344
L-1340
Ev-15
L-1338
L-1339
L-1322
L-1356
Batı sokağı
L-1345
Ev-13
L-1320
L-1321
L-1319
L-1326
L-1334
L-1327
Ev-11
L-1329
L-1318
L-1325
Ev-12
Ev-14
L-1317
L-1328

B

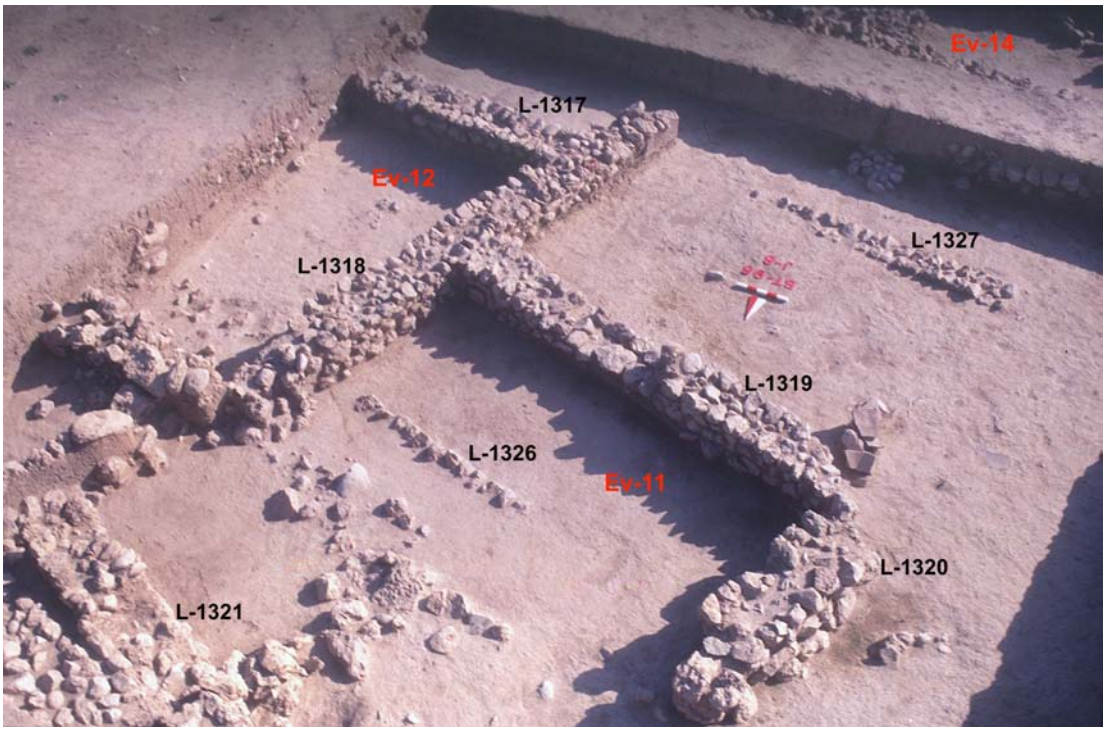
Ev-14
L-1317
Ev-12
L-1327
L-1318
L-1319
L-1326
Ev-11
L-1320
L-1321

A

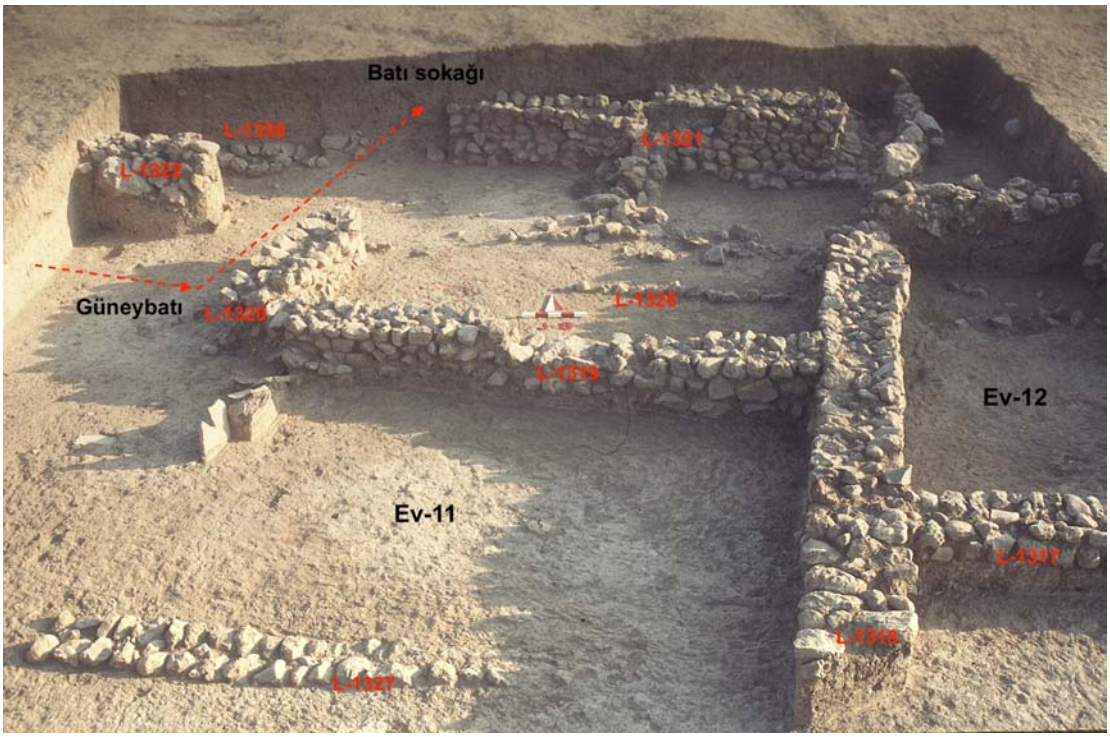
Batı sokağı
L-1321
L-1322
Güneybatı
L-1320
L-1326
L-1319
Ev-12
Ev-11
L-1317
L-1318
L-1327

B

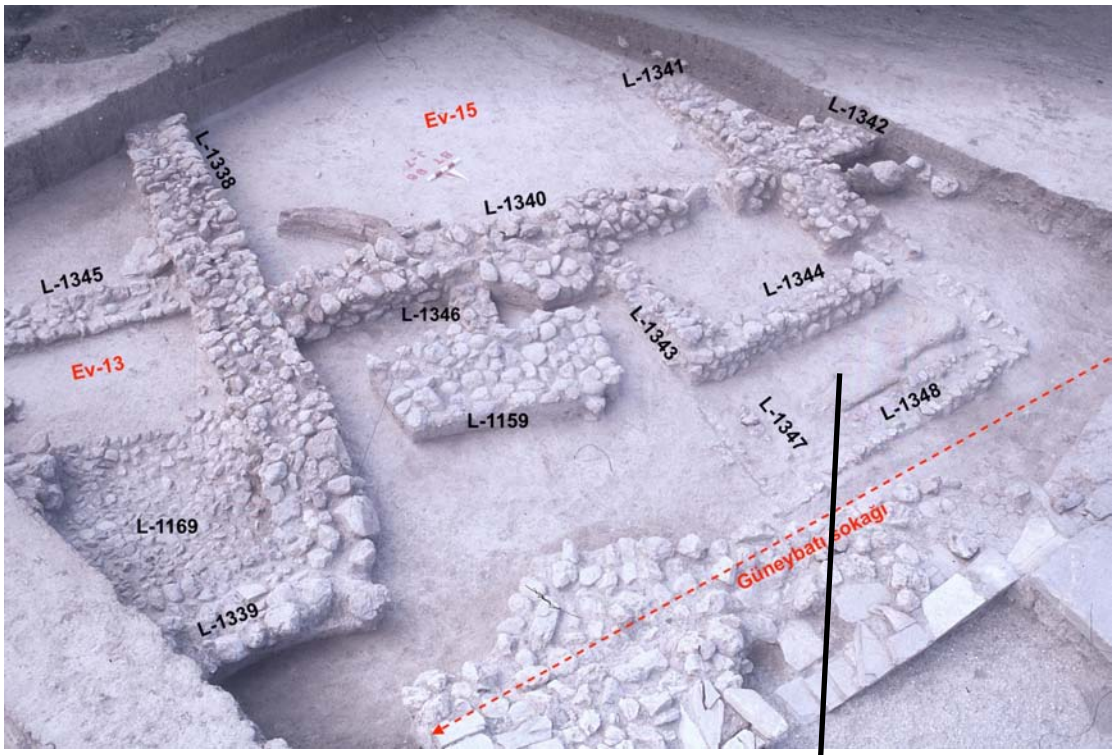
Ev-15
L-1341
L-1342
L-1338
L-1340
L-1345
L-1344
L-1346
L-1343
Ev-13
L-1159
L-1347
L-1348
L-1169
Güneybatı sokağı
L-1339

A

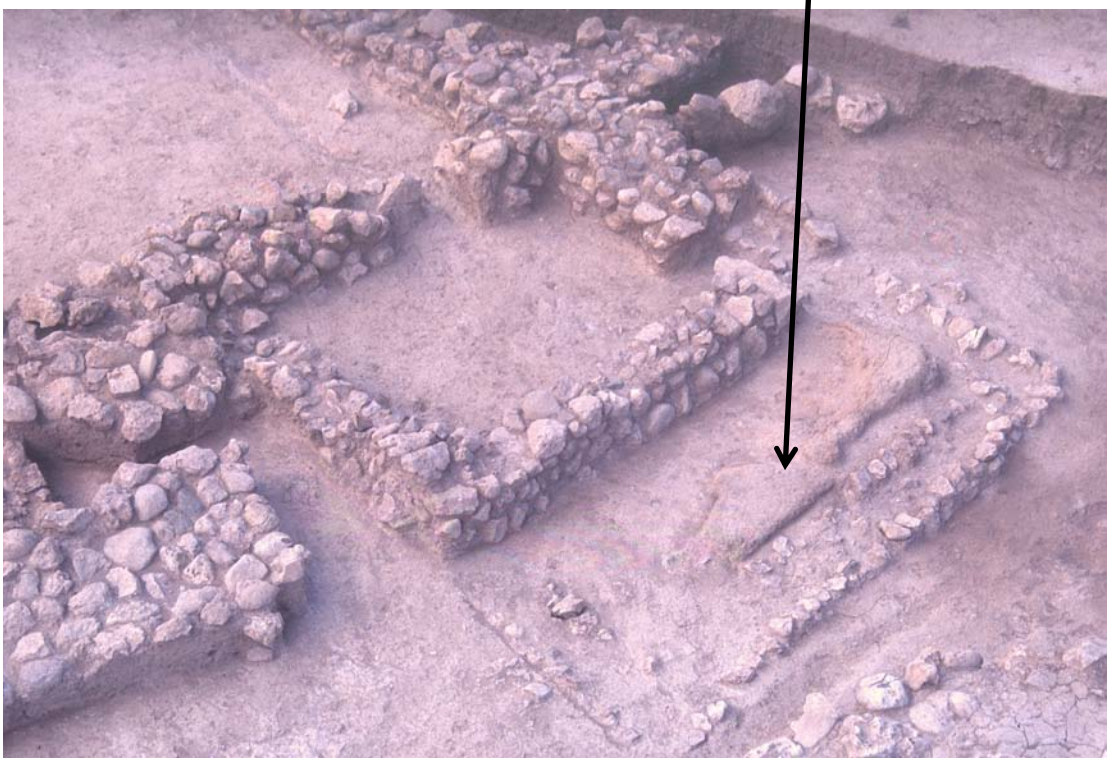

B

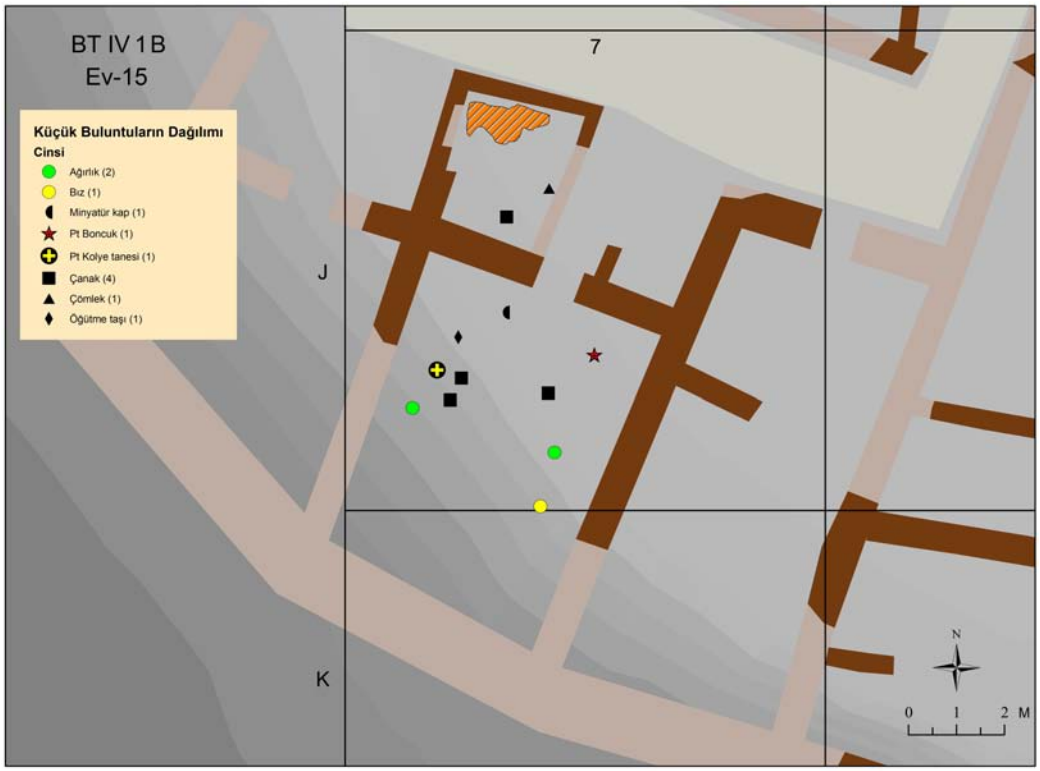
BT IV 1B
Ev-15
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (2)
Bız (1)
Minyatür kap (1)
Pt Boncuk (1)
Pt Kolye tanesi (1)
Çanak (4)
Çömlek (1)
Öğütme taşı (1)
7
J
K
N
0 1 2 M

A

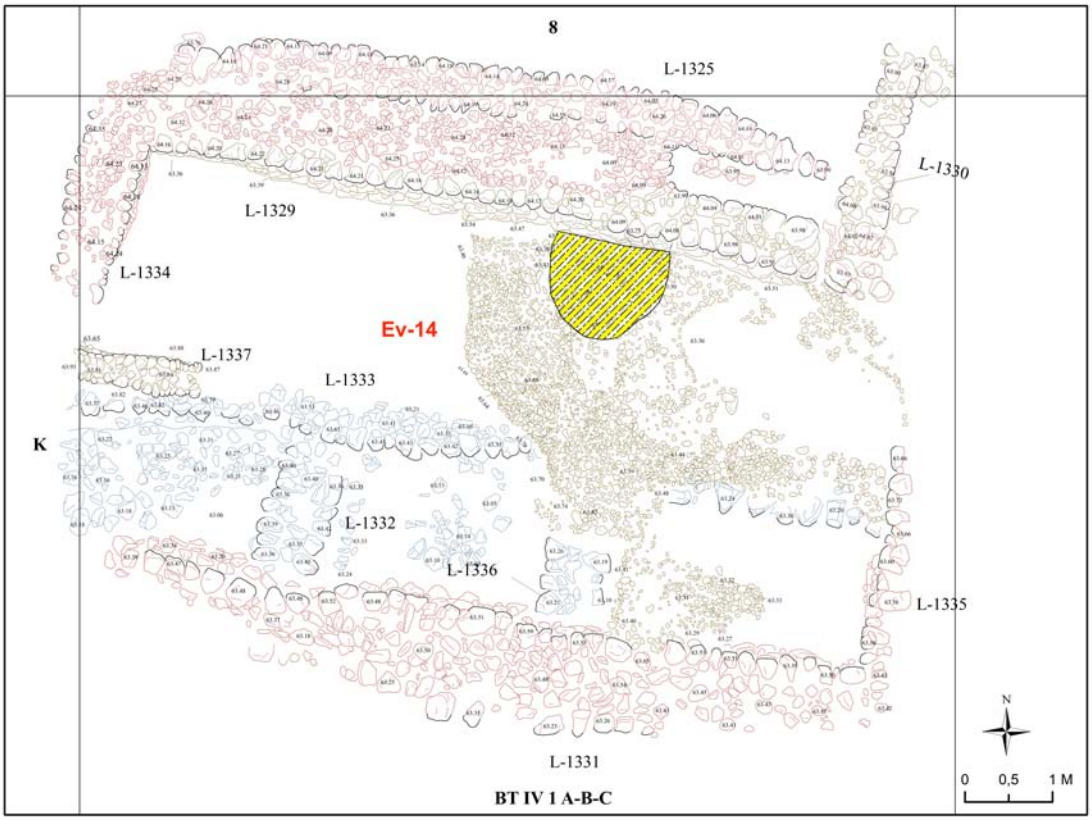
8
L-1325
L-1330
L-1329
L-1334
Ev-14
L-1337
L-1333
K
L-1332
L-1336
L-1335
L-1331
BT IV 1 A-B-C
N
0 0,5 1 M

B

L-1334
L-1337
L-1332
L-1333
Ev-14
L-1325
L-1336
L-1331
L-1329
L-1330

A

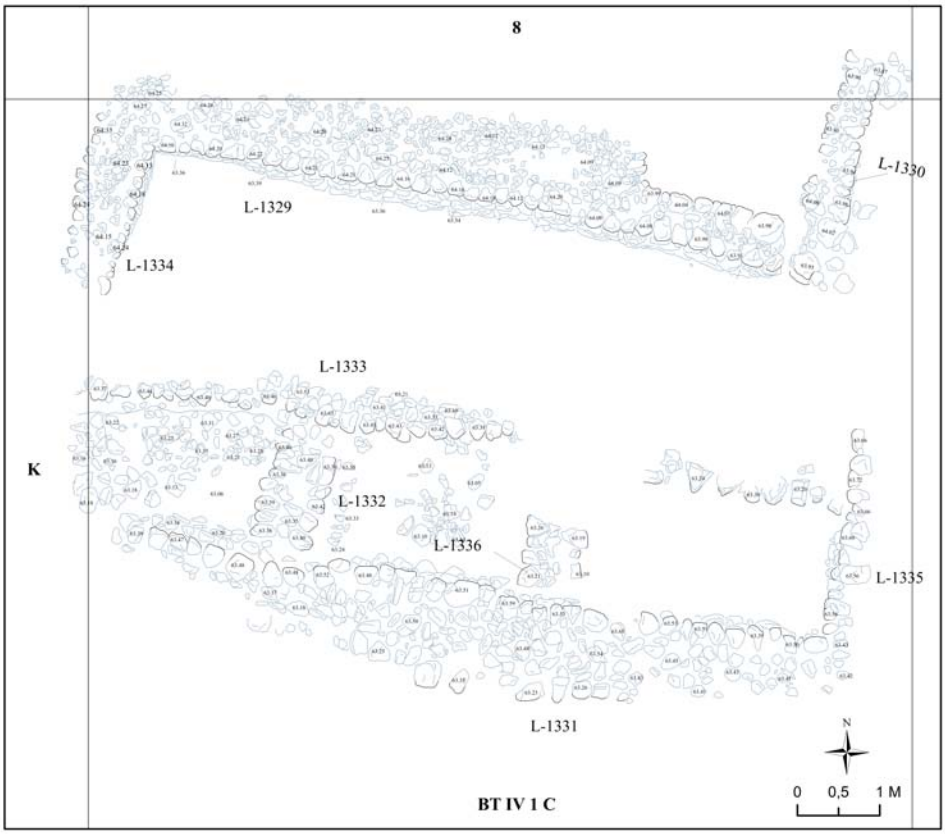
8
L-1330
L-1329
L-1334
L-1333
K
L-1332
L-1336
L-1335
L-1331
N
0 0,5 1 M
BT IV 1 C

B

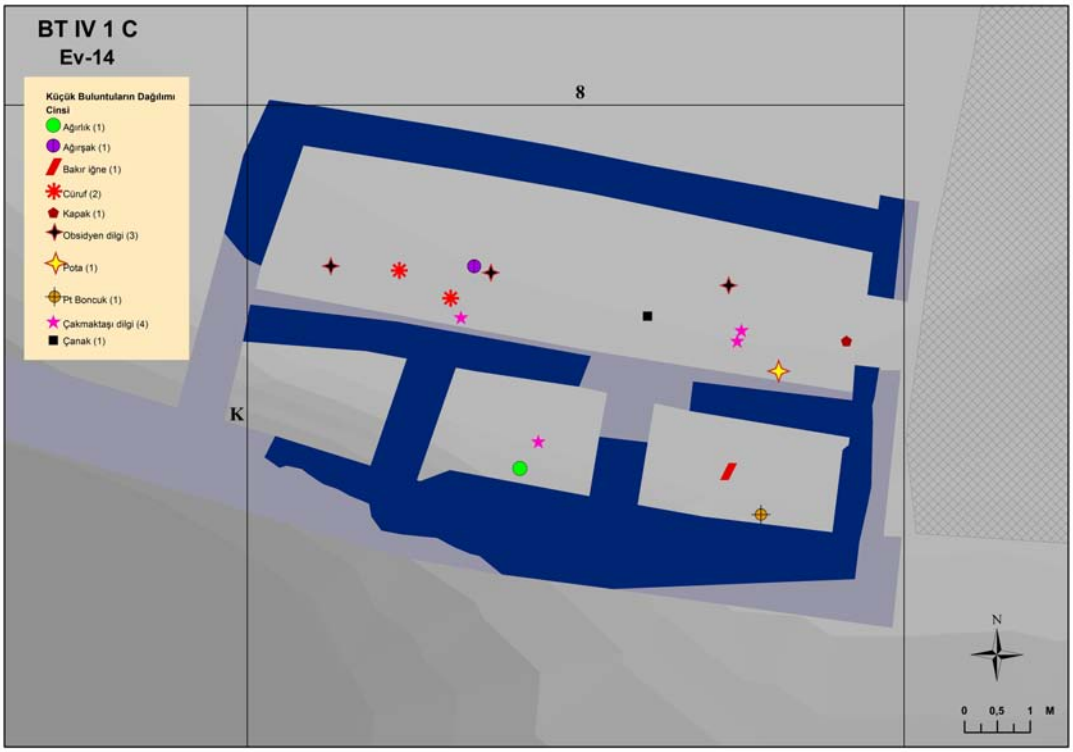
BT IV 1 C
Ev-14
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (1)
Ağırşak (1)
Bakır iğne (1)
Cüruf (2)
Kapak (1)
Obsidyen dilgi (3)
Pota (1)
Pt Boncuk (1)
Çakmaktaşı dilgi (4)
Çanak (1)
8
K
N
0 0,5 1 M

A

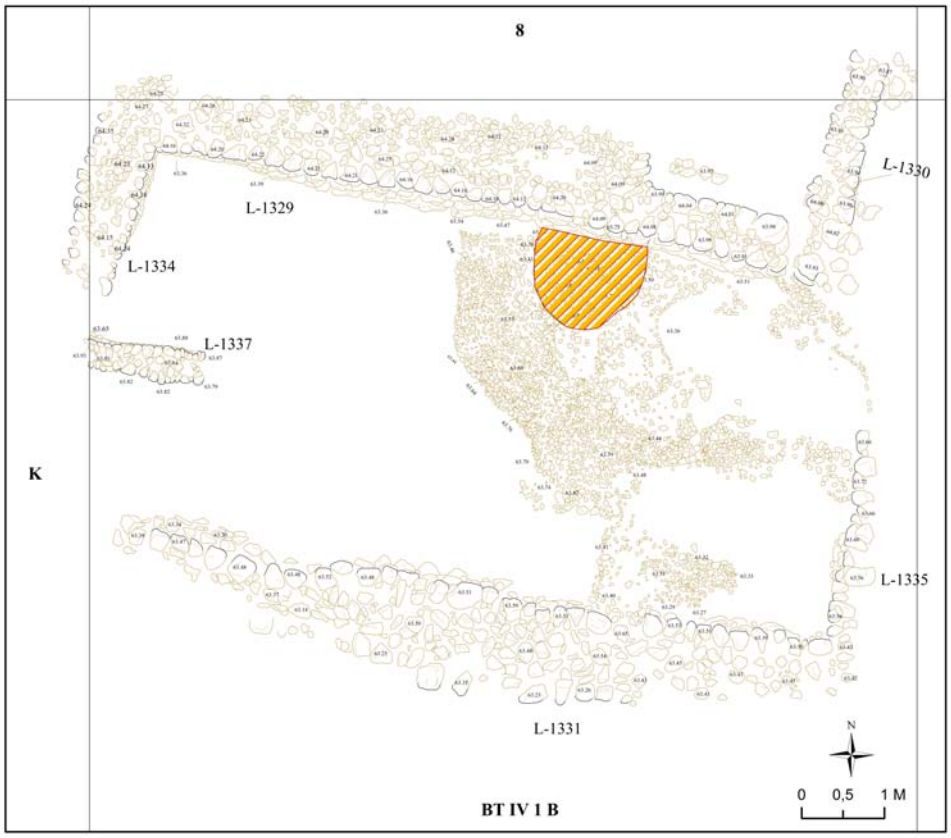
8
L-1329
L-1330
L-1334
L-1337
K
L-1335
L-1331
BT IV 1 B
N
0 0,5 1 M

B

BT IV 1 B
Ev-14
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (2)
Ağırşak (1)
Kapak (3)
Obsidyen dilgi (1)
Çakmaktaşı dilgi (5)
Çanak (4)
Çömlek (1)
8
K
N
0 0,5 1 M

A

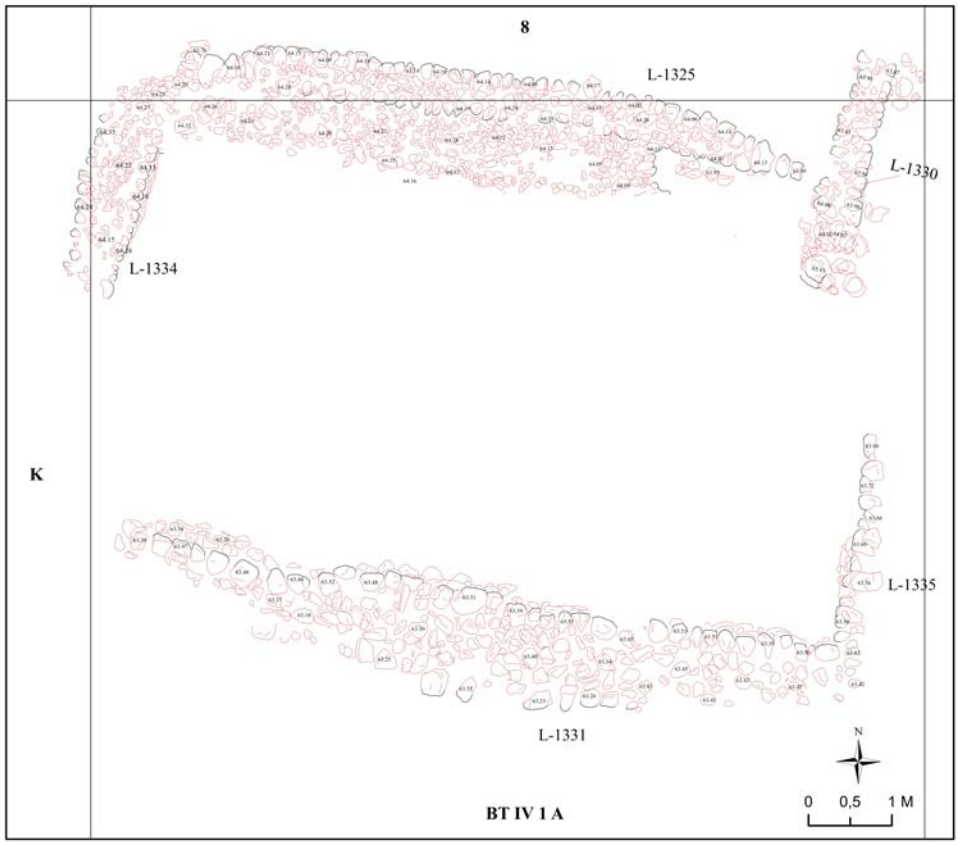
8
L-1325
L-1330
L-1334
K
L-1335
L-1331
BT IV 1 A
N
0 0,5 1 M

B

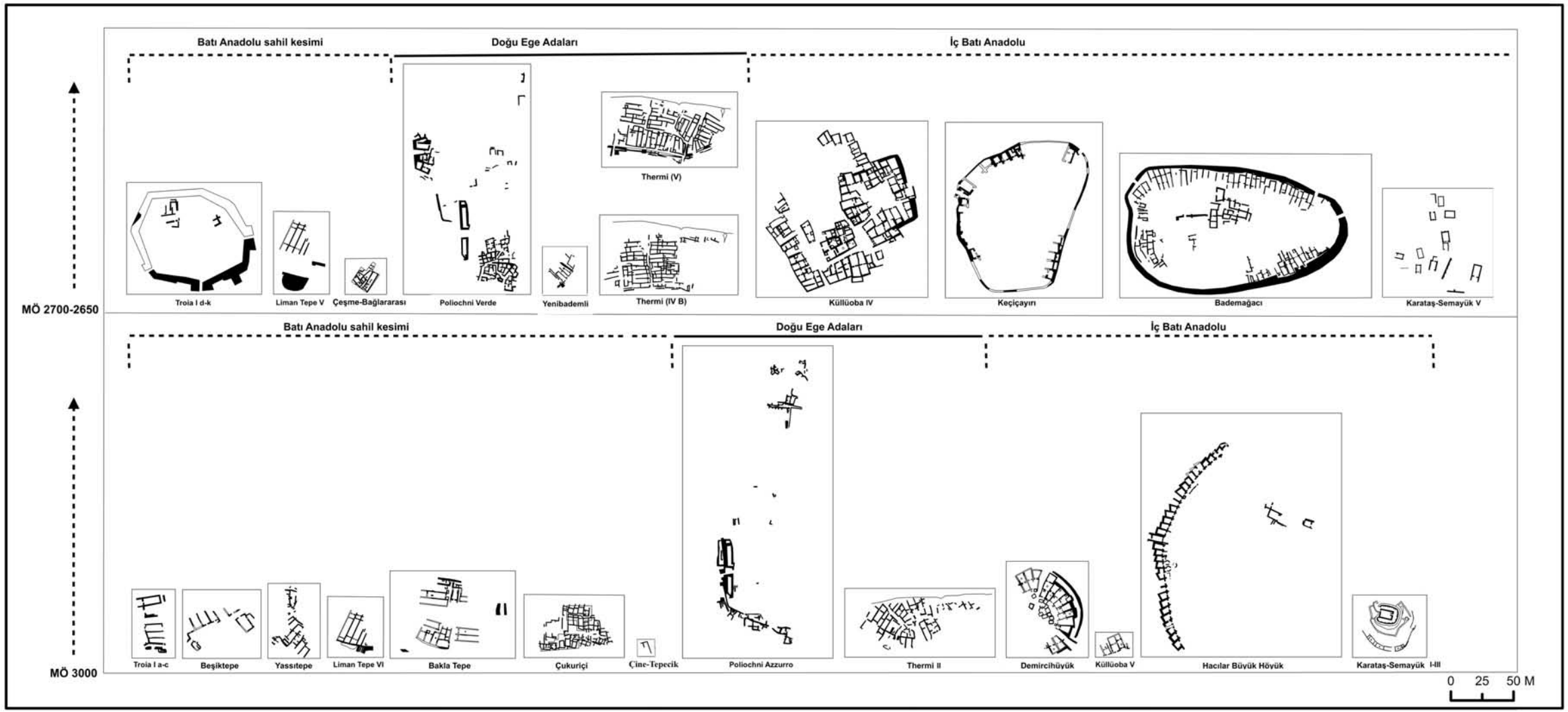
Batı Anadolu sahil kesimi
Doğu Ege Adaları
İç Batı Anadolu
MÖ 2700-2650
Troia I d-k
Liman Tepe V
Çeşme-Bağlararası
Poliochni Verde
Yenibademli
Thermi (V)
Thermi (IV B)
Küllüoba IV
Keçiçayırı
Bademağacı
Karataş-Semayük V
Batı Anadolu sahil kesimi
Doğu Ege Adaları
İç Batı Anadolu
MÖ 3000
Troia I a-c
Beşiktepe
Yassıtepe
Liman Tepe VI
Bakla Tepe
Çukuriçi
Çine-Tepecik
Poliochni Azzurro
Thermi II
Demircihüyük
Küllüoba V
Hacılar Büyük Höyük
Karataş-Semayük I-III
0 25 50 M

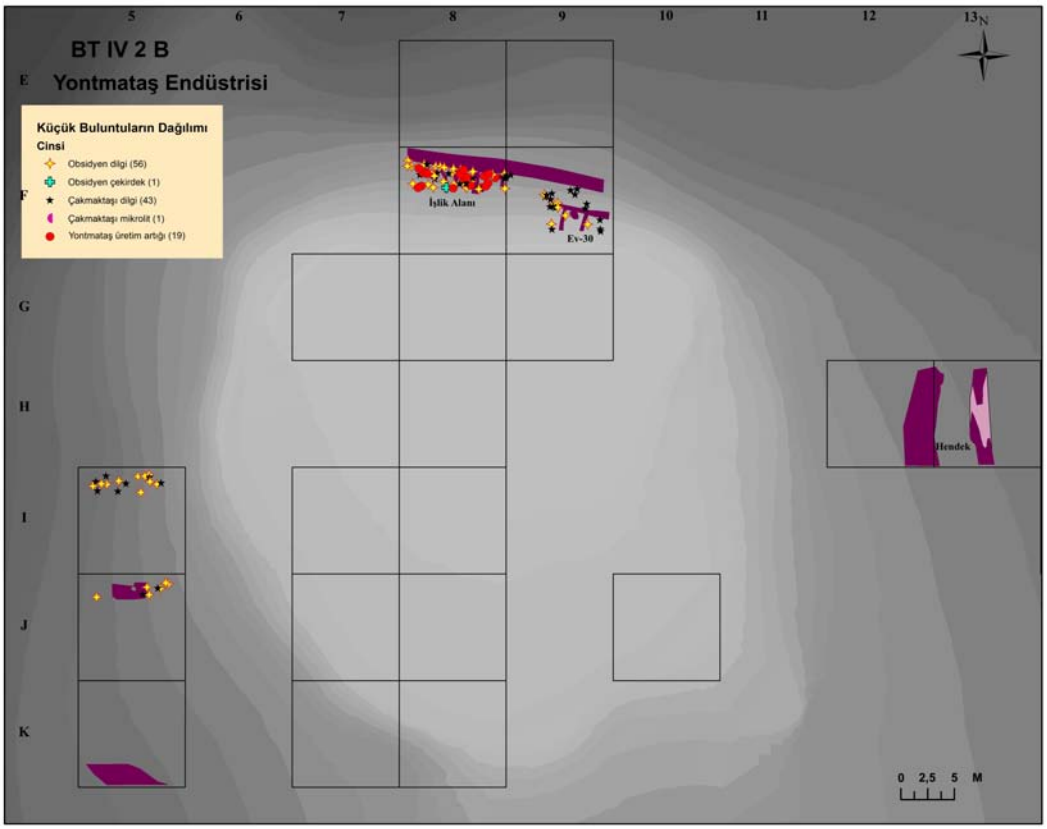
BT IV 2 B
Yontmataş Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Obsidyen dilgi (56)
Obsidyen çekirdek (1)
Çakmaktaşı dilgi (43)
Çakmaktaşı mikrolit (1)
Yontmataş üretim artığı (19)
İşlik Alanı
Ev-30
Hendek
0 2,5 5 M

A

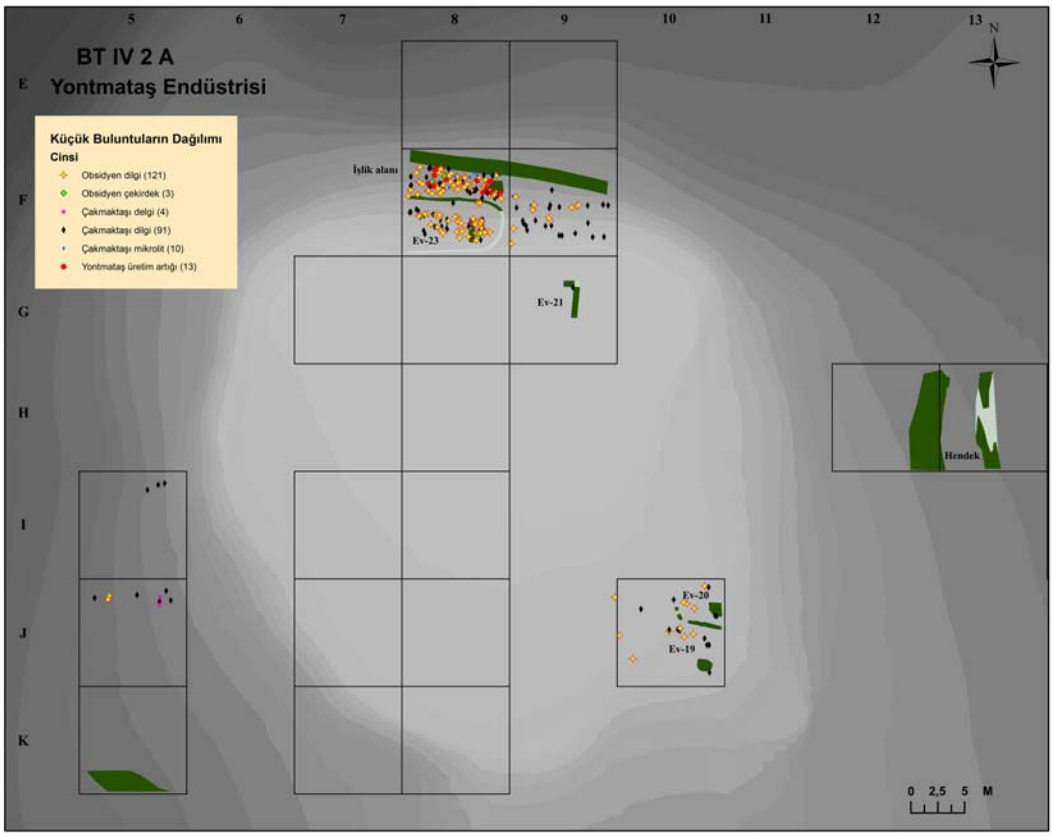
BT IV 2 A
Yontmataş Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Obsidyen dilgi (121)
Obsidyen çekirdek (3)
Çakmaktaşı delgi (4)
Çakmaktaşı dilgi (91)
Çakmaktaşı mikrolit (10)
Yontmataş üretim artığı (13)
İşlik alanı
Ev-23
Ev-21
Ev-20
Ev-19
Hendek
0 2,5 5 M

B

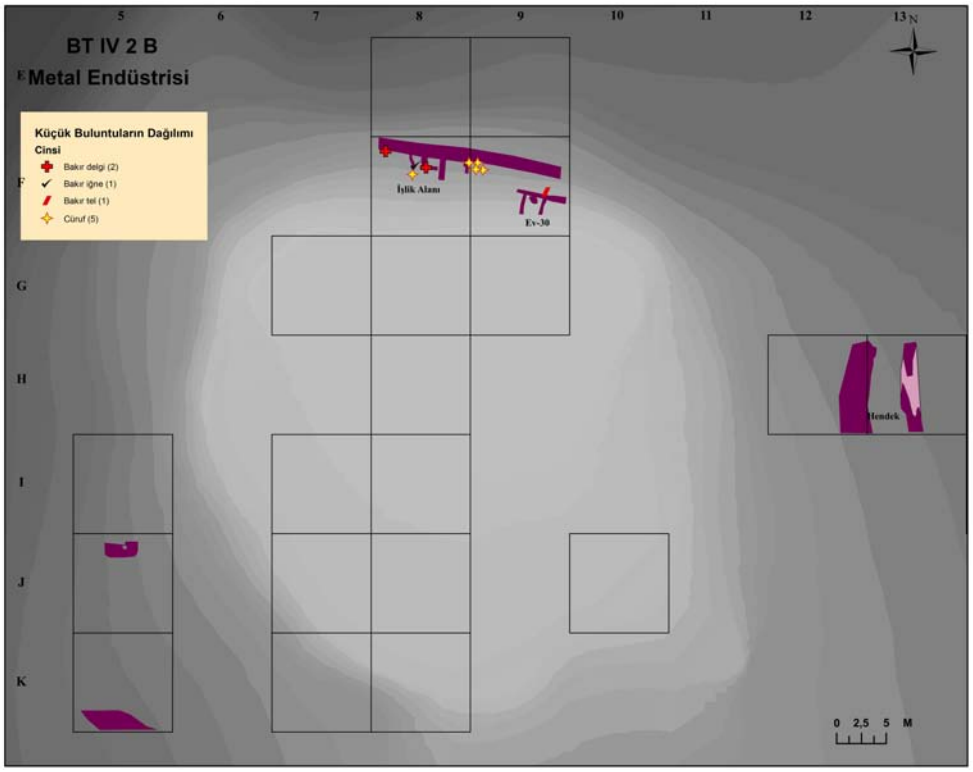
BT IV 2 B
Metal Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Bakır delgi (2)
Bakır iğne (1)
Bakır tel (1)
Cüruf (5)
İşlik Alanı
Ev-30
Hendek
5 6 7 8 9 10 11 12 13
E F G H I J K
N
0 2,5 5 M

A

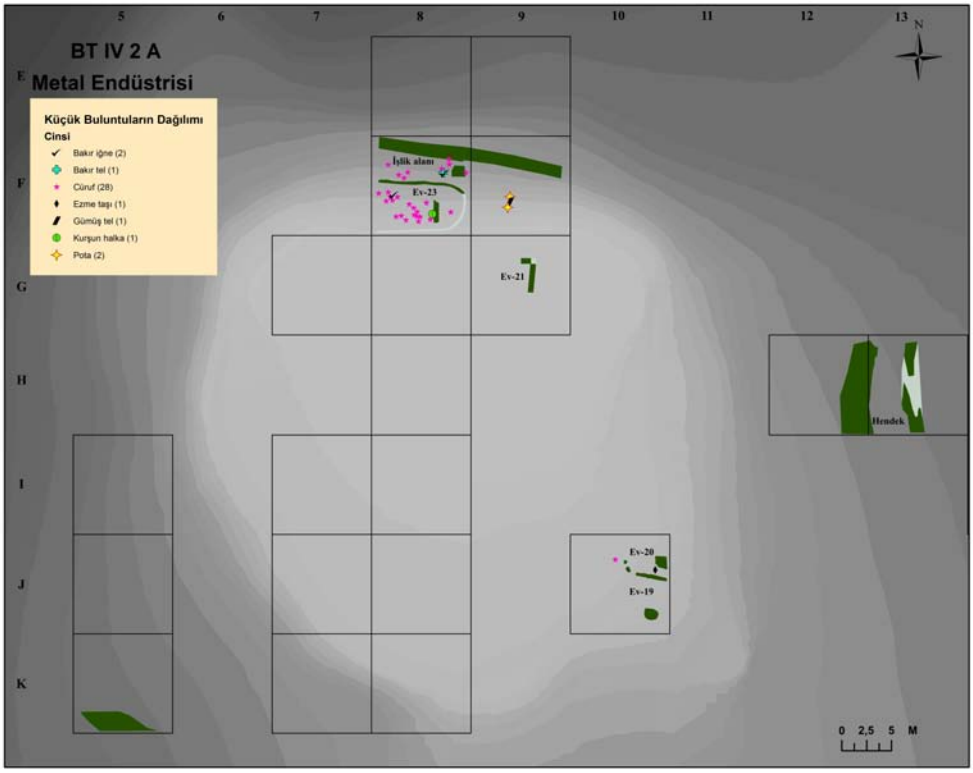
BT IV 2 A
Metal Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Bakır iğne (2)
Bakır tel (1)
Cüruf (28)
Ezme taşı (1)
Gümüş tel (1)
Kurşun halka (1)
Pota (2)
İşlik alanı
Ev-23
Ev-21
Ev-20
Ev-19
Hendek
5 6 7 8 9 10 11 12 13
E F G H I J K
N
0 2,5 5 M

B

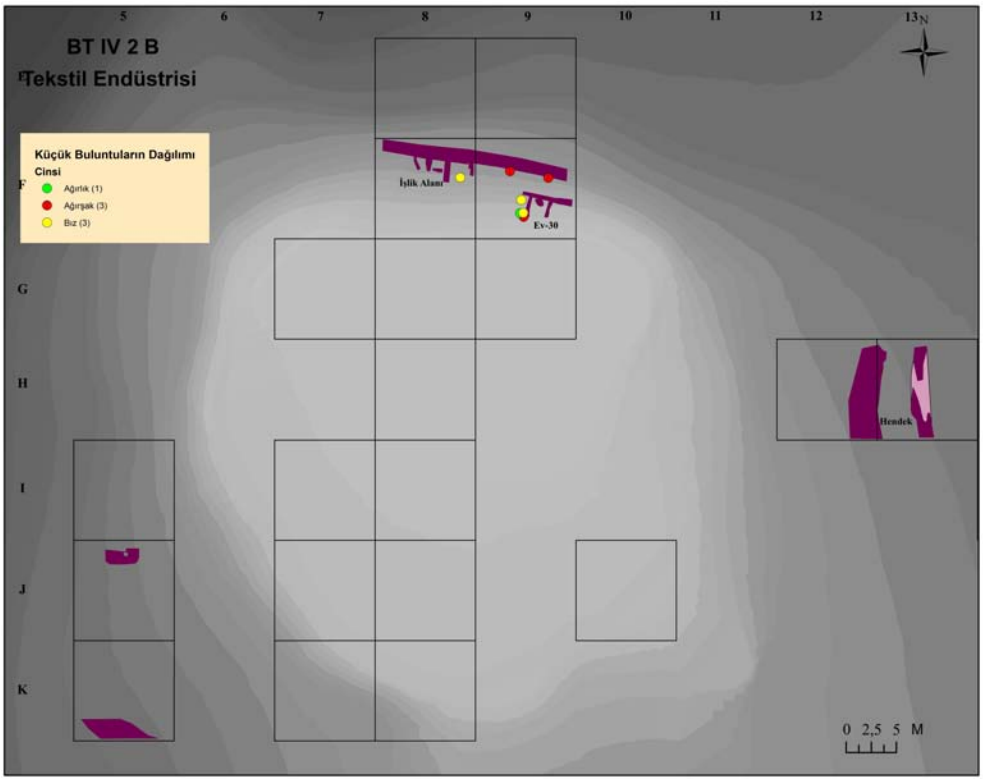
BT IV 2 B
Tekstil Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (1)
Ağırşak (3)
Bız (3)
İşlik Alanı
Ev-30
Hendek
5 6 7 8 9 10 11 12 13N
F G H I J K
0 2,5 5 M

A

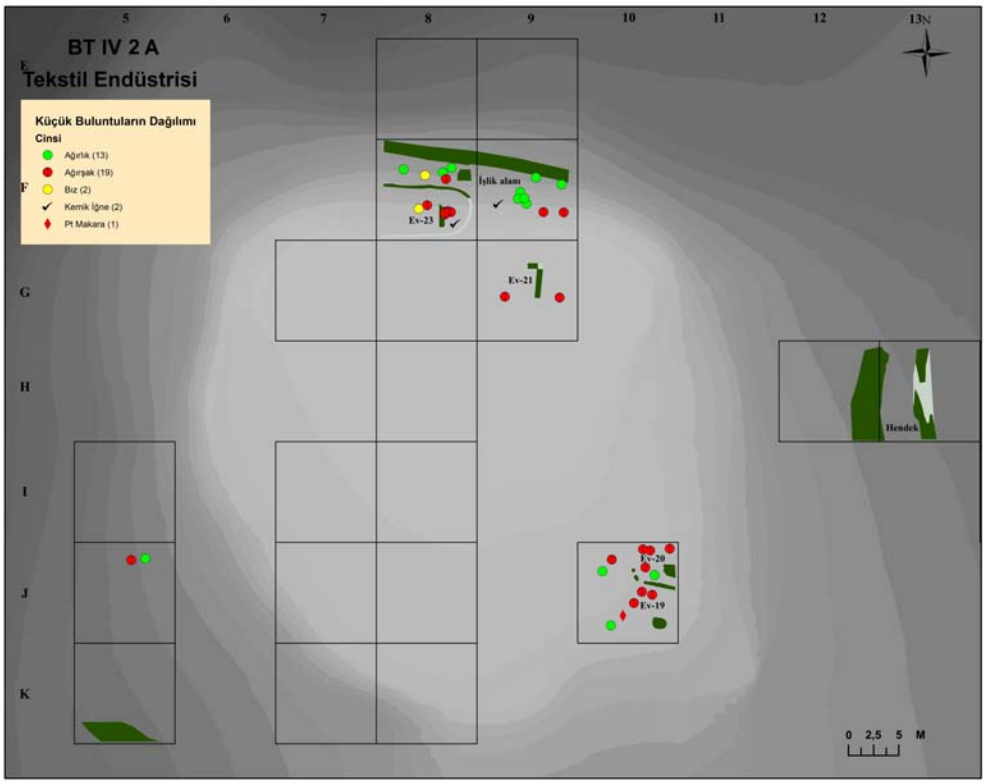
BT IV 2 A
Tekstil Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (13)
Ağırşak (19)
Bız (2)
Kemik İğne (2)
Pt Makara (1)
İşlik alanı
Ev-23
Ev-21
Ev-20
Ev-19
Hendek
5 6 7 8 9 10 11 12 13N
F G H I J K
0 2,5 5 M

B

Levha 74

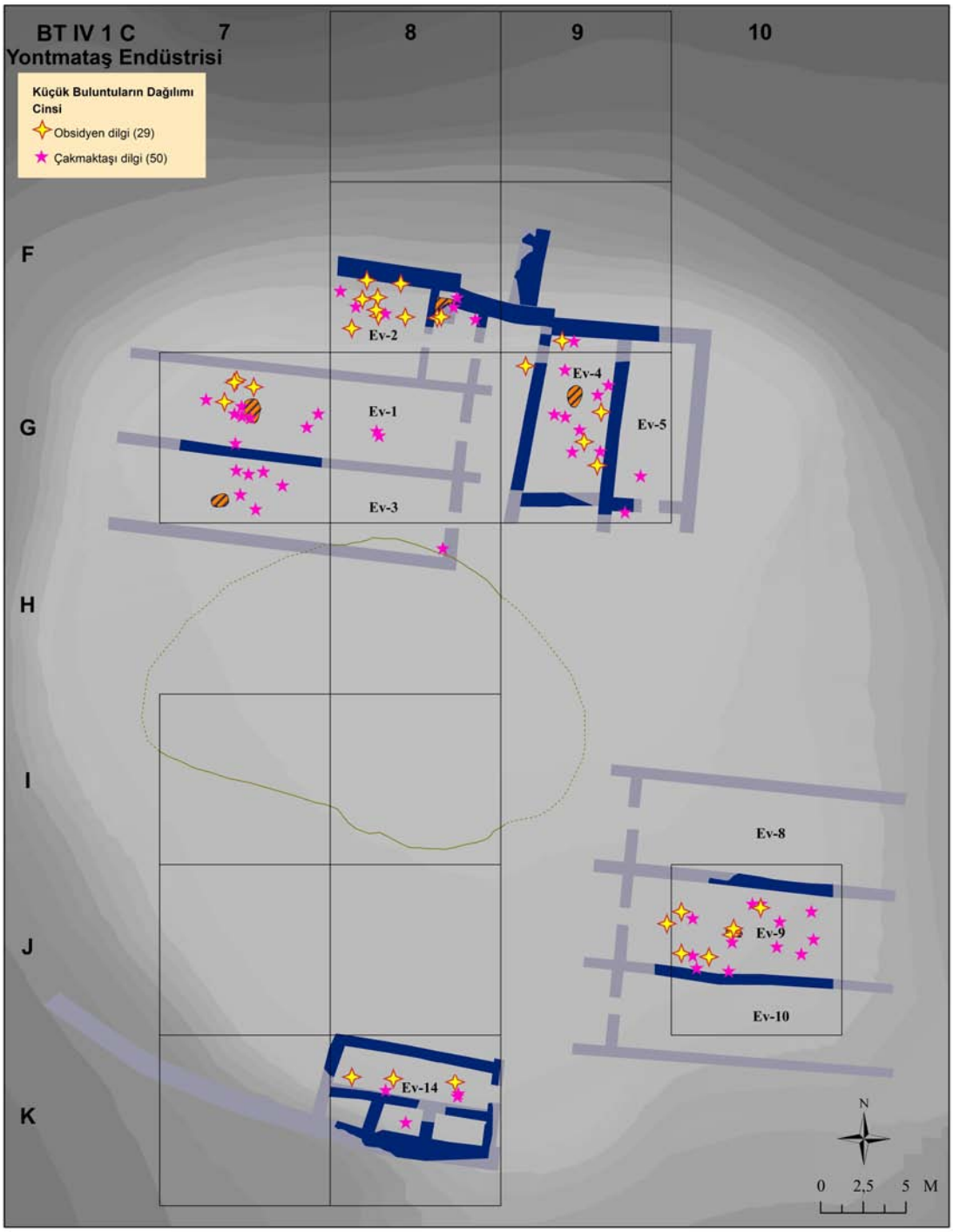
BT IV 1 C
Yontmataş Endüstrisi
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Obsidyen dilgi (29)
Çakmaktaşı dilgi (50)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-5
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-14
N
0
2,5
5 M

Levha 75

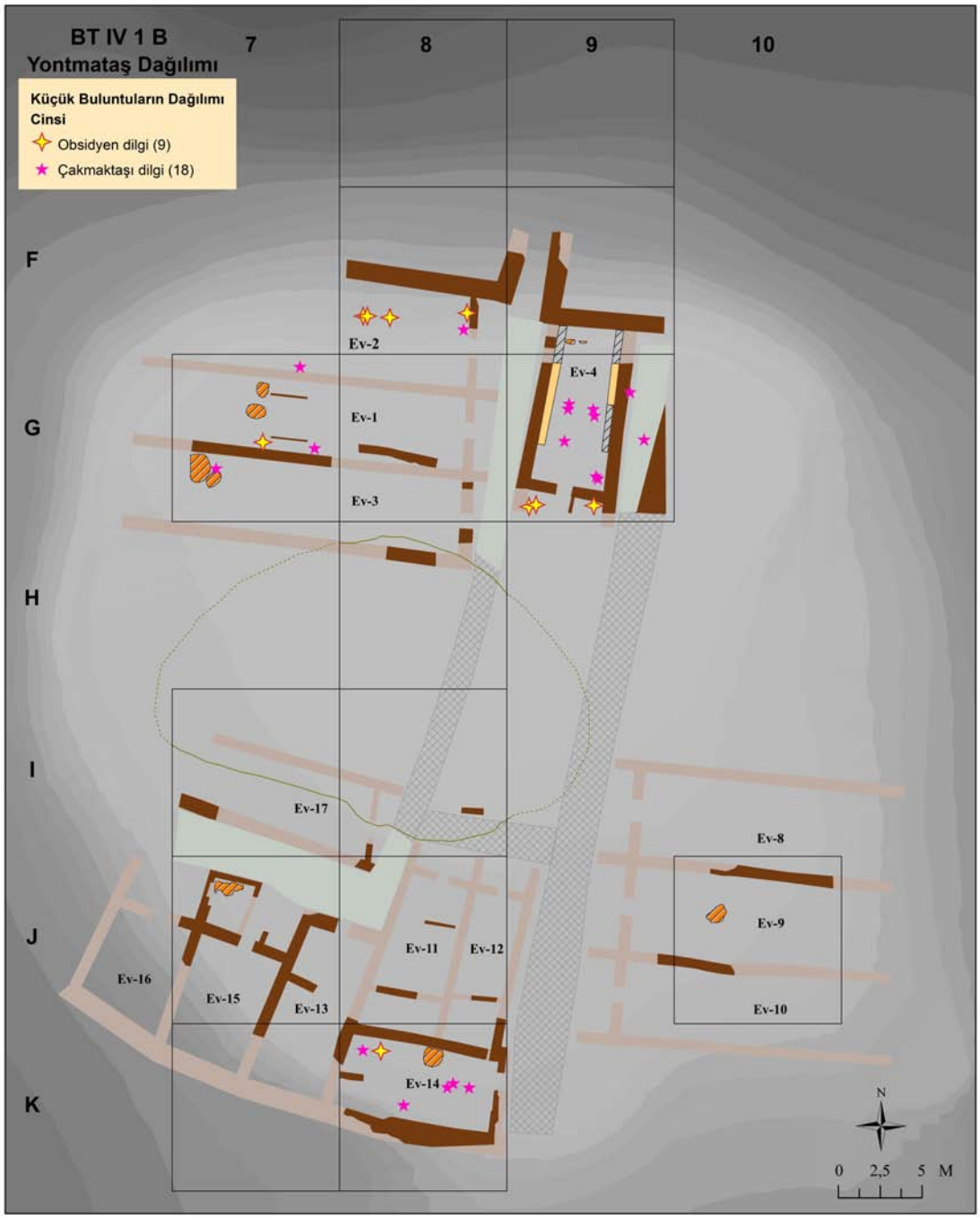
BT IV 1 B
Yontmataş Dağılımı
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Obsidyen dilgi (9)
Çakmaktaşı dilgi (18)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

Levha 76

BT IV 1 A
Yontmataş Endüstrisi
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Obsidyen dilgi (4)
Çakmaktaşı dilgi (6)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-6
Ev-7
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

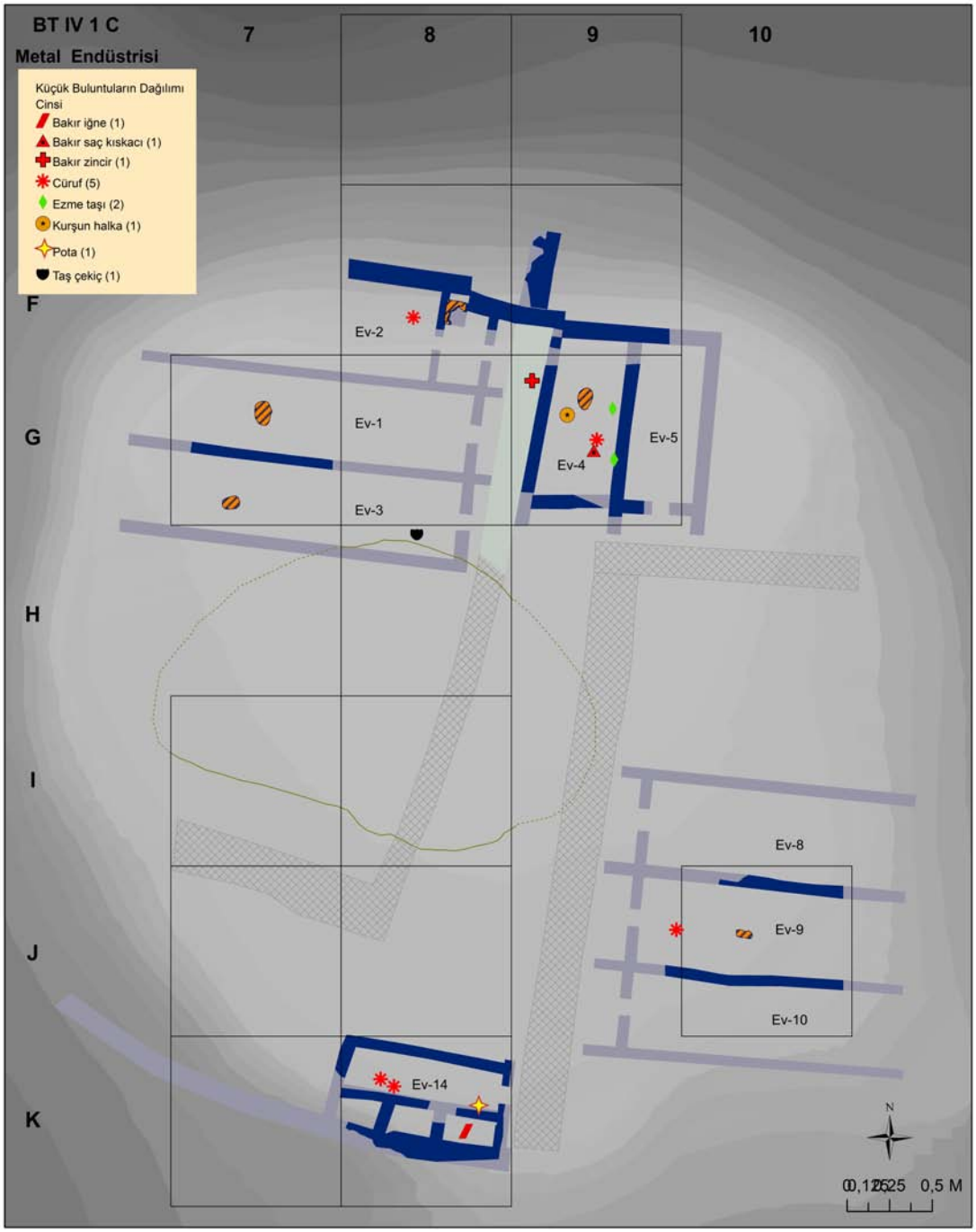
BT IV 1 C
Metal Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Bakır iğne (1)
Bakır saç kıskacı (1)
Bakır zincir (1)
Cüruf (5)
Ezme taşı (2)
Kurşun halka (1)
Pota (1)
Taş çekiç (1)
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-5
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-14
N
0,5 M

Levha 78

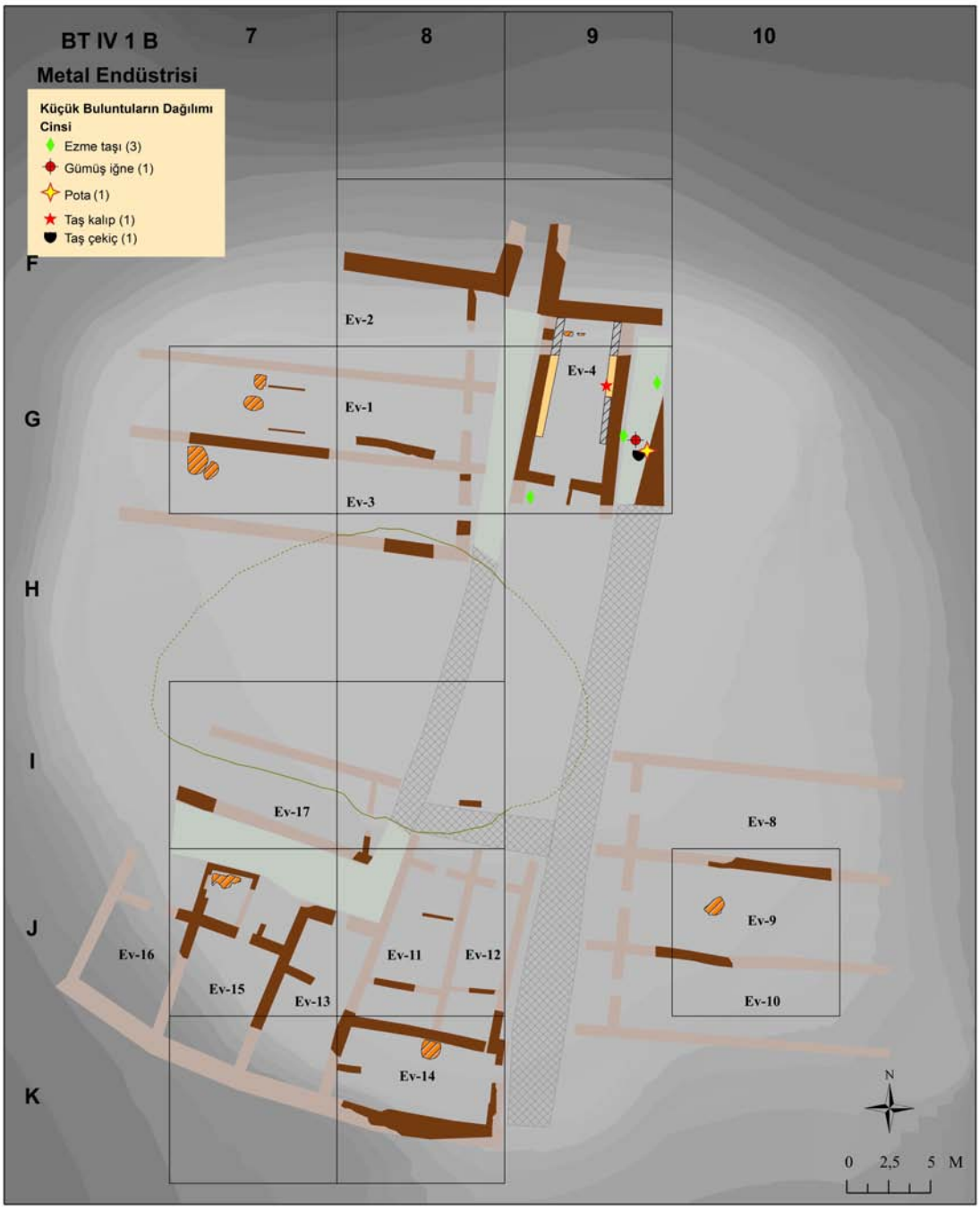
BT IV 1 B
Metal Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ezme taşı (3)
Gümüş iğne (1)
Pota (1)
Taş kalıp (1)
Taş çekiç (1)
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

BT IV 1 A
Metal Endüstrisi
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Bakır delgi (1)
Dikiş iğnesi (1)
Kurşun (1)
Taş çekiç (1)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-6
Ev-7
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

Levha 80

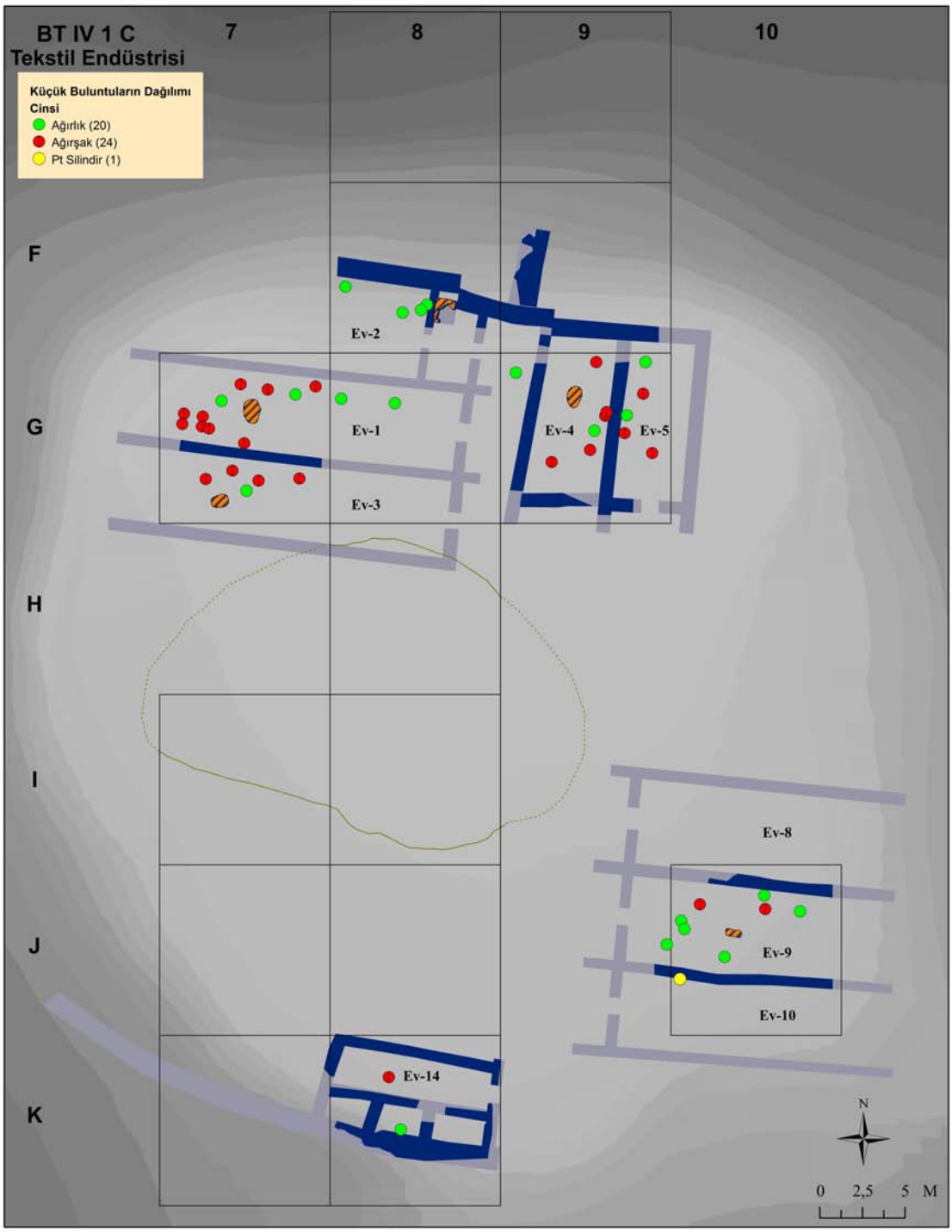
BT IV 1 C
Tekstil Endüstrisi
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (20)
Ağırşak (24)
Pt Silindir (1)
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-5
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-14
N
0 2,5 5 M

Levha 81

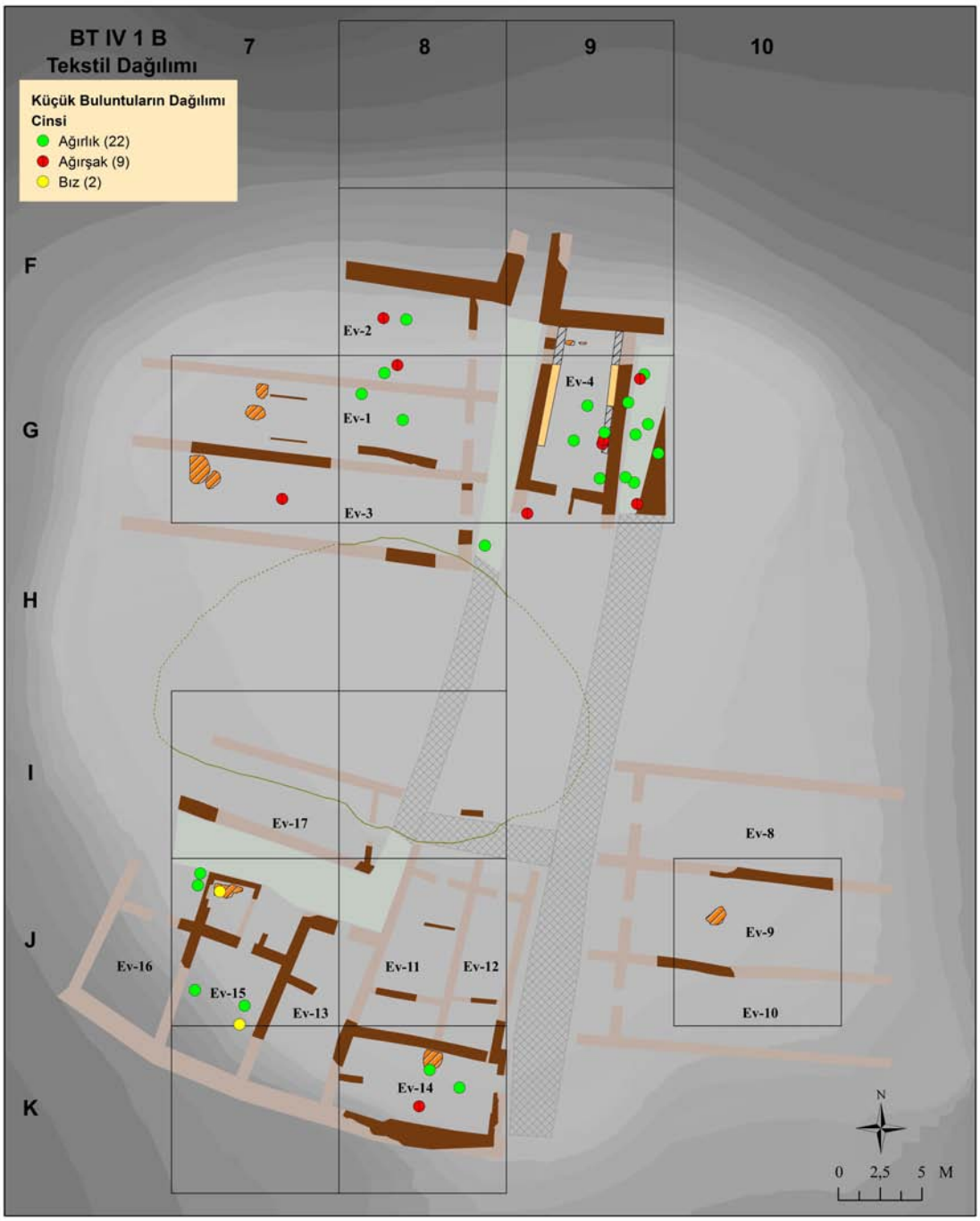
BT IV 1 B
Tekstil Dağılımı
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (22)
Ağırşak (9)
Bız (2)
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

Levha 82

BT IV 1 A
Tekstil Endüstrisi
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Ağırlık (16)
Ağırşak (10)
Bız (1)
Dikiş iğnesi (1)
Kemik iğne (1)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-6
Ev-7
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

Levha 83

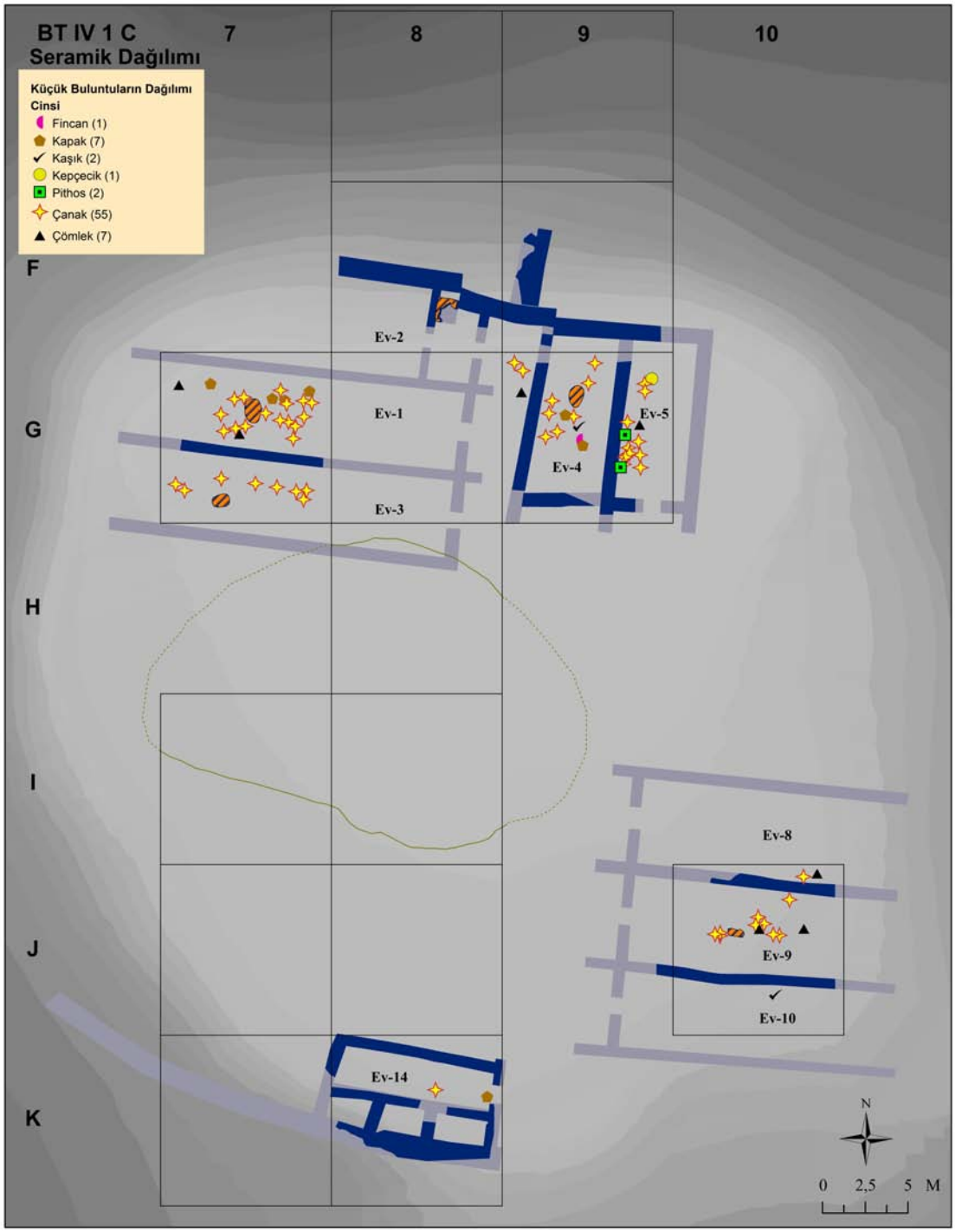
BT IV 1 C
Seramik Dağılımı
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Fincan (1)
Kapak (7)
Kaşık (2)
Kepçecik (1)
Pithos (2)
Çanak (55)
Çömlek (7)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-5
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-14
N
0
2,5
5 M

Levha 84

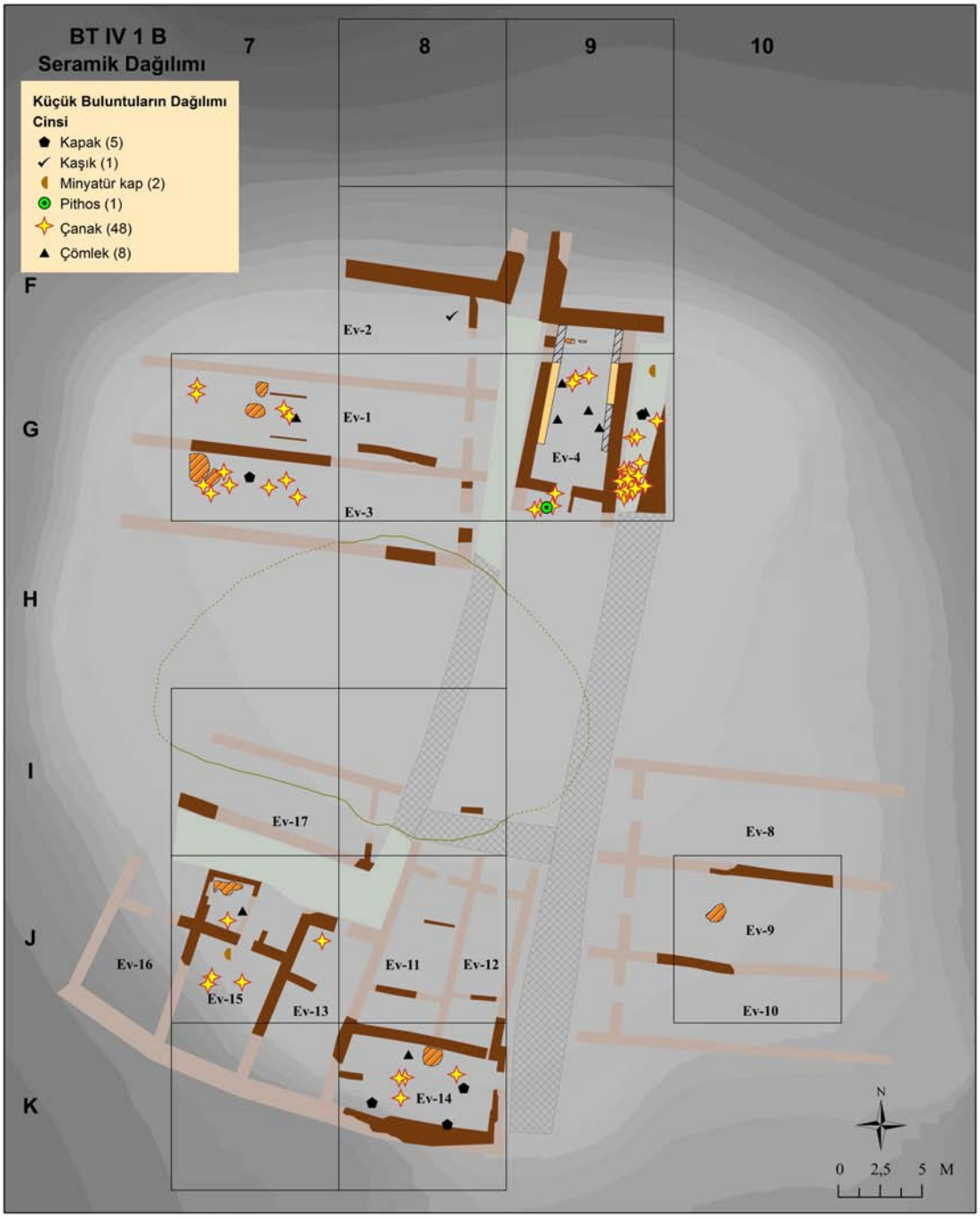
BT IV 1 B
Seramik Dağılımı
7
8
9
10
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Kapak (5)
Kaşık (1)
Minyatür kap (2)
Pithos (1)
Çanak (48)
Çömlek (8)
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

BT IV 1 A
Seramik Dağılımı
Küçük Buluntuların Dağılımı
Cinsi
Cheese-pot (2)
Kapak (3)
Kaşık (2)
Minyatür kap (1)
Pithos (1)
Çanak (18)
Çömlek (8)
7
8
9
10
F
G
H
I
J
K
Ev-1
Ev-2
Ev-3
Ev-4
Ev-6
Ev-7
Ev-8
Ev-9
Ev-10
Ev-11
Ev-12
Ev-13
Ev-14
Ev-15
Ev-16
Ev-17
N
0 2,5 5 M

Grafik 1

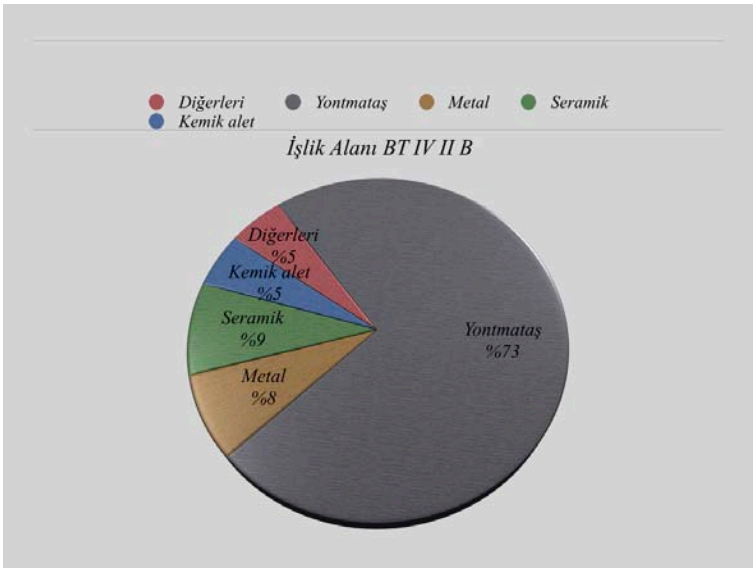
Diğerleri
Yontmataş
Metal
Seramik
Kemik alet
İşlik Alanı BT IV II B
Diğerleri %5
Kemik alet %5
Seramik %9
Metal %8
Yontmataş %73

A

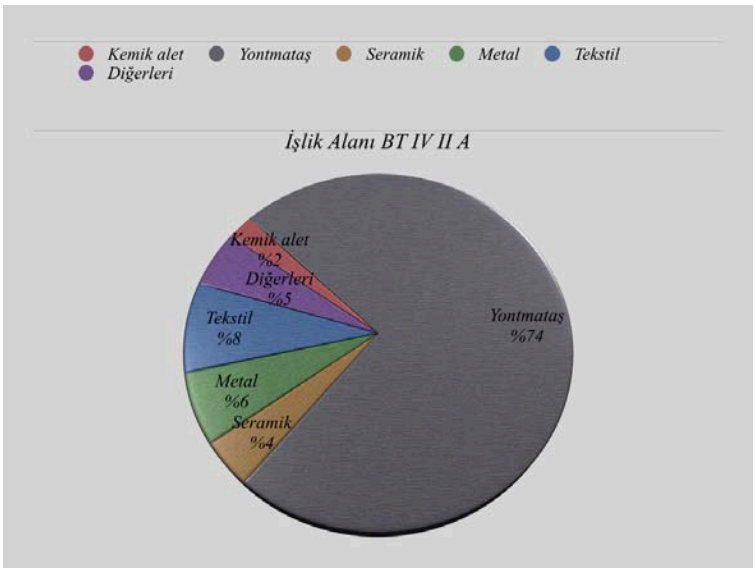
Kemik alet
Yontmataş
Seramik
Metal
Tekstil
Diğerleri
İşlik Alanı BT IV II A
Kemik alet %2
Diğerleri %5
Tekstil %8
Metal %6
Seramik %4
Yontmataş %74

B

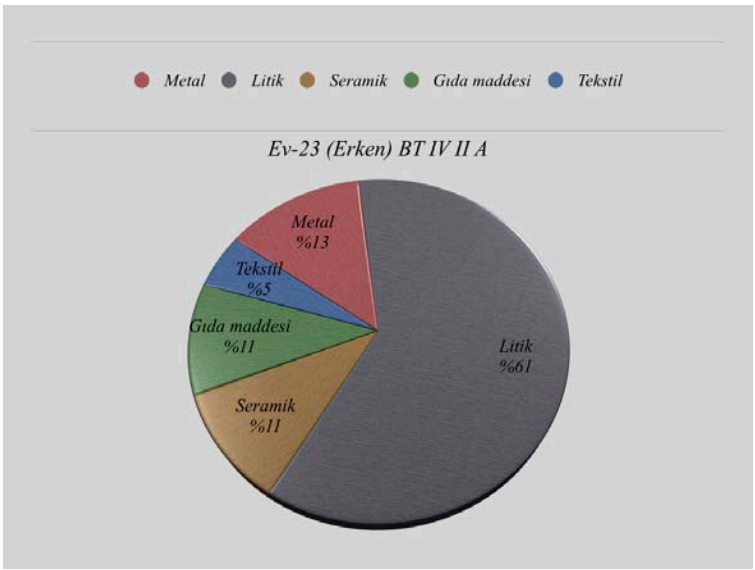
Metal
Litik
Seramik
Gıda maddesi
Tekstil
Ev-23 (Erken) BT IV II A
Metal %13
Tekstil %5
Gıda maddesi %11
Seramik %11
Litik %61

C

Grafik 2

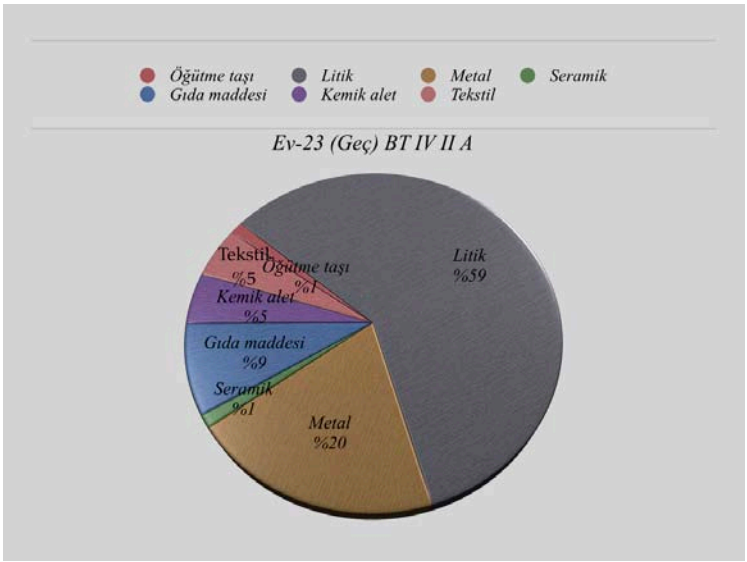
Öğütme taşı
Litik
Metal
Seramik
Gıda maddesi
Kemik alet
Tekstil
Ev-23 (Geç) BT IV II A
Tekstil %5
Öğütme taşı %1
Litik %59
Kemik alet %5
Gıda maddesi %9
Seramik %1
Metal %20

A

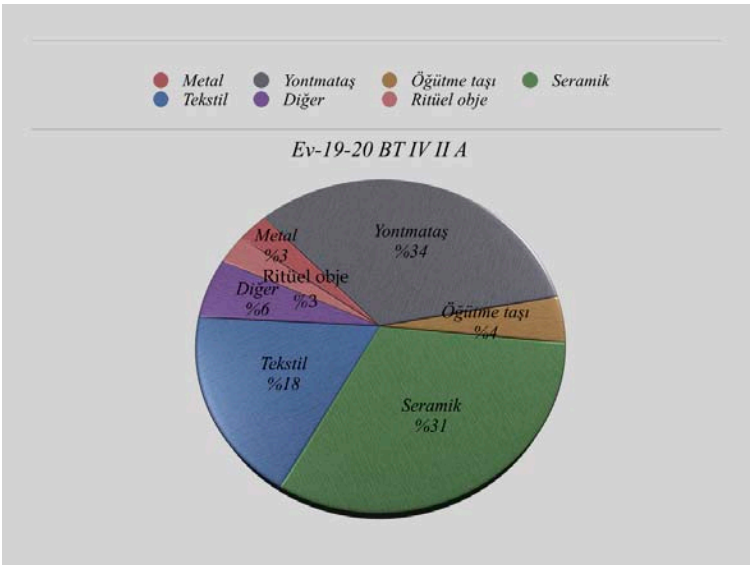
Metal
Yontmataş
Öğütme taşı
Seramik
Tekstil
Diğer
Ritüel obje
Ev-19-20 BT IV II A
Metal %3
Yontmataş %34
Ritüel obje %3
Diğer %6
Öğütme taşı %4
Tekstil %18
Seramik %31

B

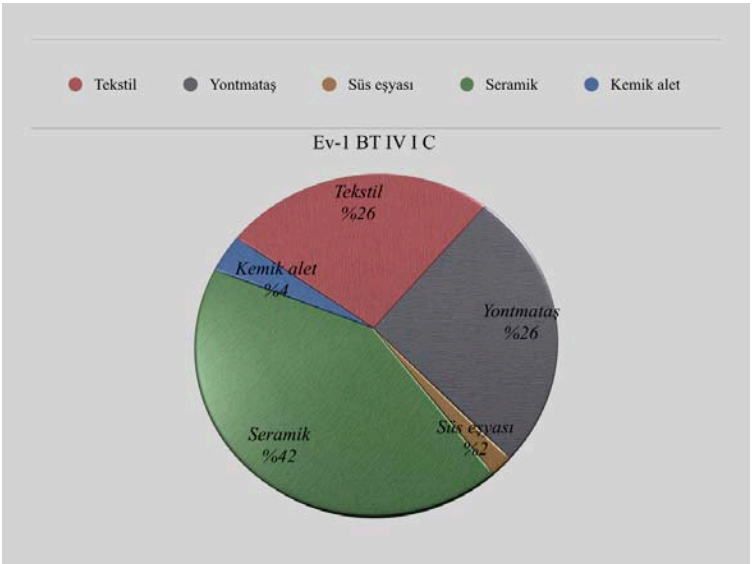
Tekstil
Yontmataş
Süs eşyası
Seramik
Kemik alet
Ev-1 BT IV I C
Tekstil %26
Kemik alet %4
Yontmataş %26
Seramik %42
Süs eşyası %2

C

Grafik 3

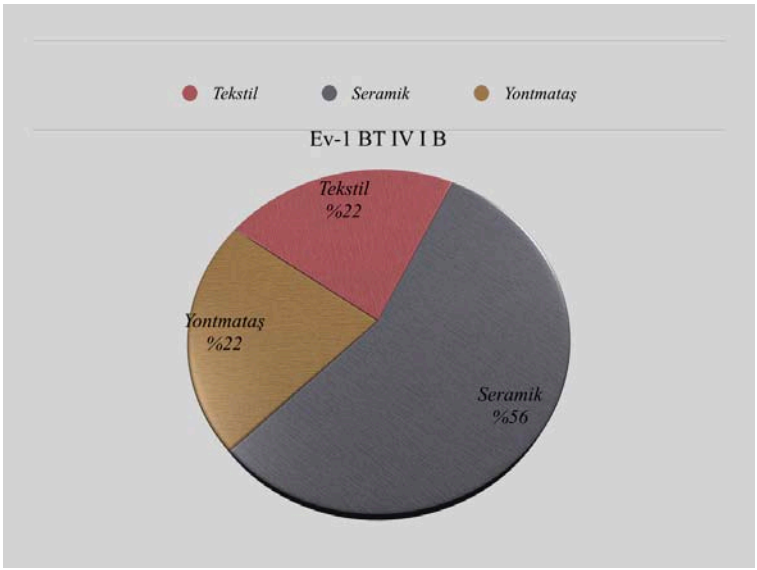
Tekstil
Seramik
Yontmataş
Ev-1 BT IV I B
Tekstil %22
Yontmataş %22
Seramik %56

A

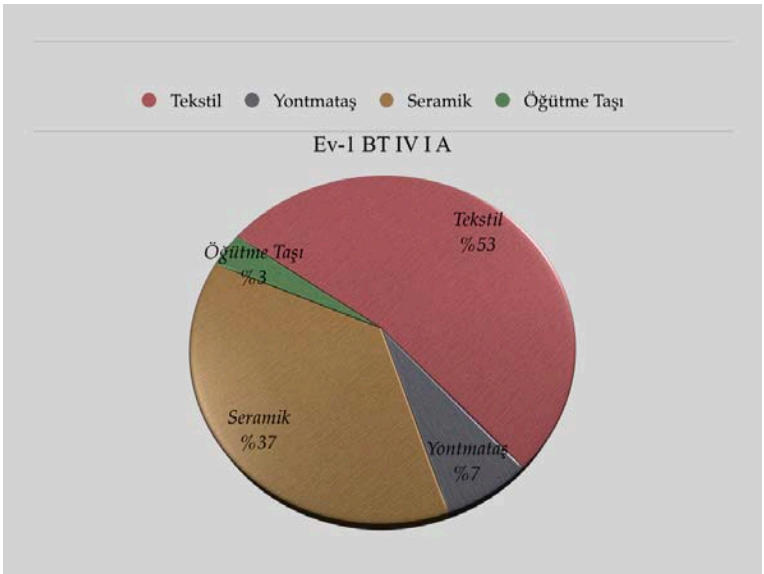
Tekstil
Yontmataş
Seramik
Öğütme Taşı
Ev-1 BT IV I A
Tekstil %53
Öğütme Taşı %3
Seramik %37
Yontmataş %7

B

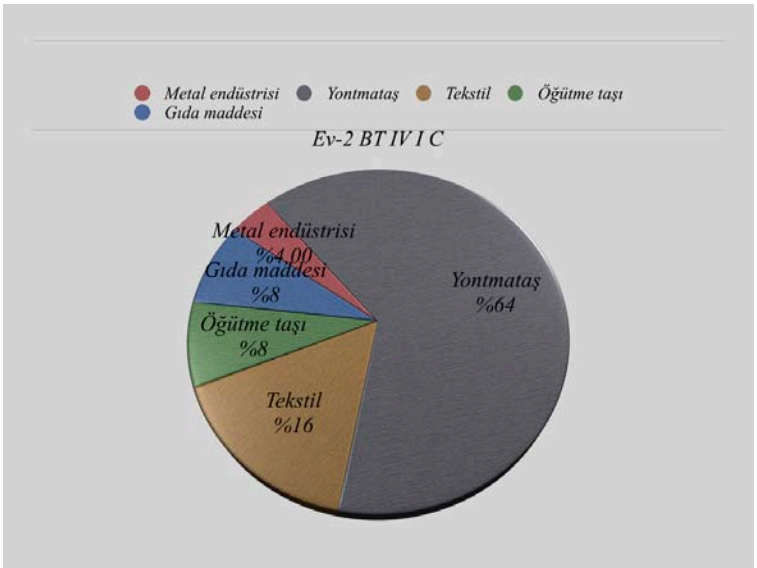
Metal endüstrisi
Yontmataş
Tekstil
Öğütme taşı
Gıda maddesi
Ev-2 BT IV I C
Metal endüstrisi %4,00
Gıda maddesi %8
Öğütme taşı %8
Tekstil %16
Yontmataş %64

C

Grafik 4

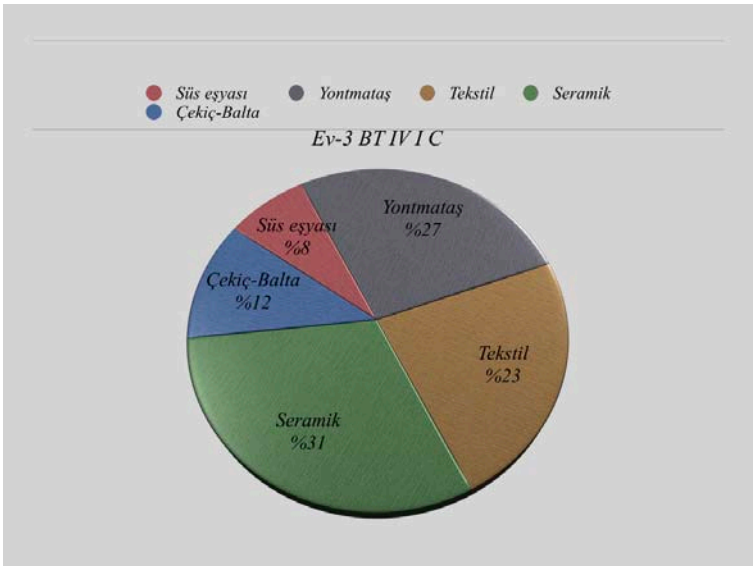
Süs eşyası
Yontmataş
Tekstil
Seramik
Çekiç-Balta
Ev-3 BT IV I C
Yontmataş %27
Süs eşyası %8
Çekiç-Balta %12
Tekstil %23
Seramik %31

A

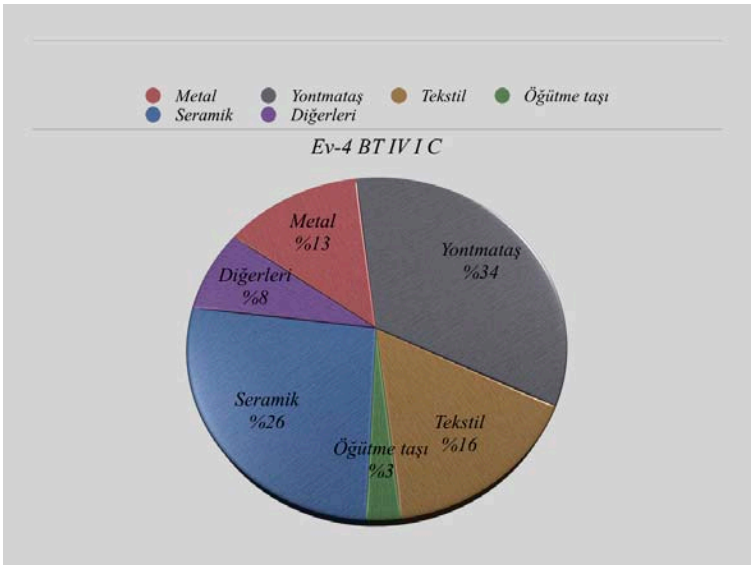
Metal
Yontmataş
Tekstil
Öğütme taşı
Seramik
Diğerleri
Ev-4 BT IV I C
Metal %13
Yontmataş %34
Diğerleri %8
Seramik %26
Tekstil %16
Öğütme taşı %3

B

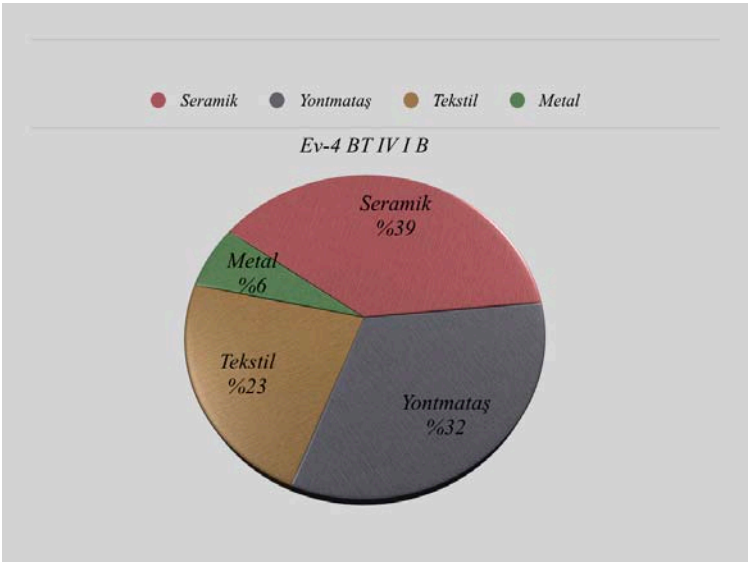
Seramik
Yontmataş
Tekstil
Metal
Ev-4 BT IV I B
Seramik %39
Metal %6
Tekstil %23
Yontmataş %32

C

Grafik 5

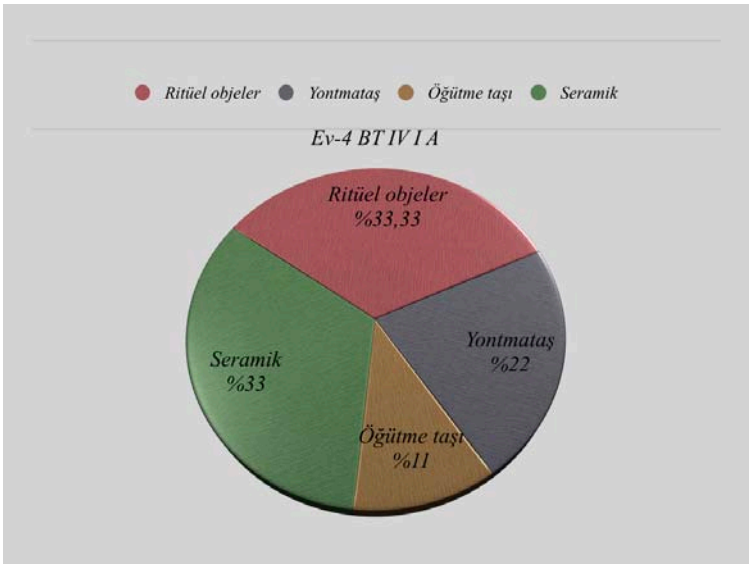
Ritüel objeler
Yontmataş
Öğütme taşı
Seramik
Ev-4 BT IV I A
Ritüel objeler %33,33
Yontmataş %22
Öğütme taşı %11
Seramik %33

A

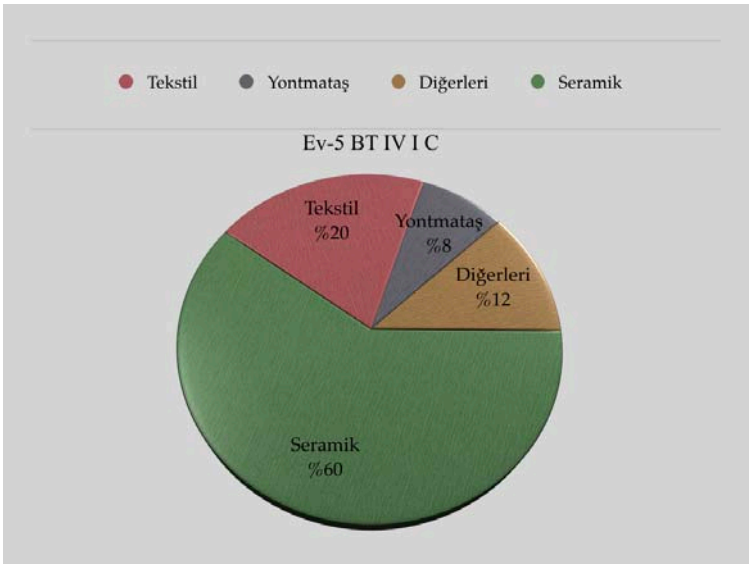
Tekstil
Yontmataş
Diğerleri
Seramik
Ev-5 BT IV I C
Tekstil %20
Yontmataş %8
Diğerleri %12
Seramik %60

B

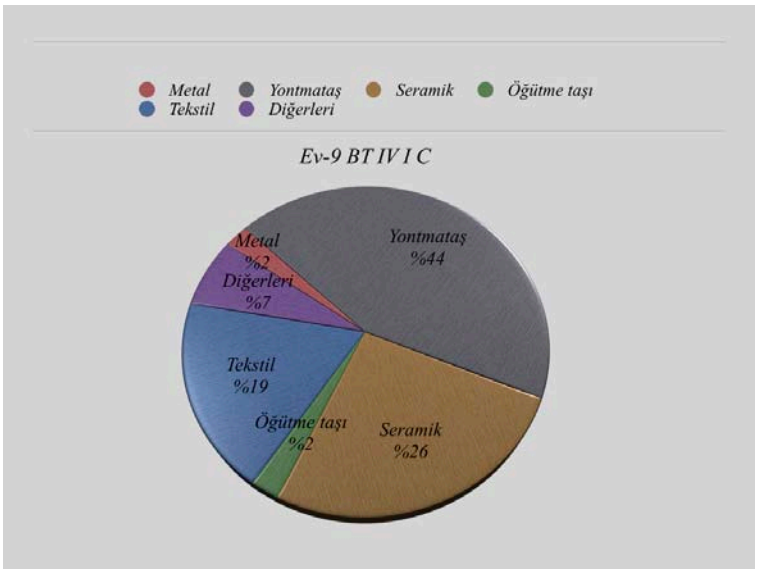
Metal
Yontmataş
Seramik
Öğütme taşı
Tekstil
Diğerleri
Ev-9 BT IV I C
Metal %2
Yontmataş %44
Diğerleri %7
Tekstil %19
Öğütme taşı %2
Seramik %26

C

Grafik 6

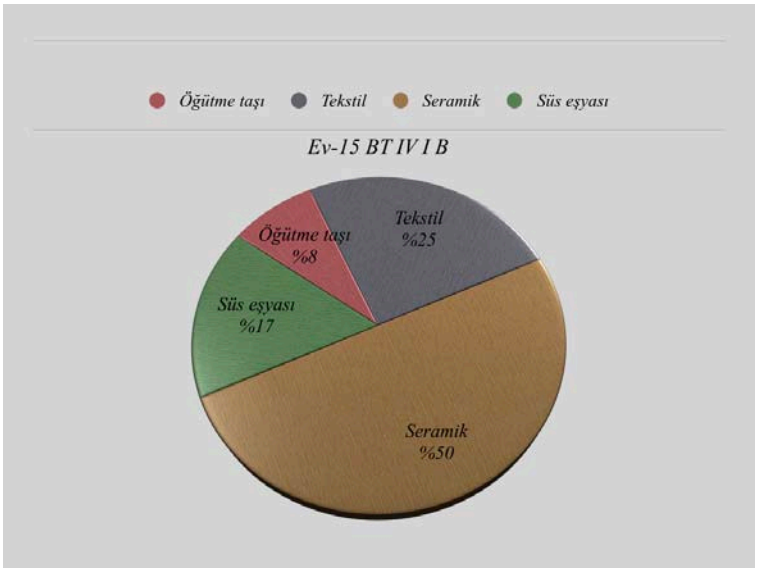
Öğütme taşı
Tekstil
Seramik
Süs eşyası
Ev-15 BT IV I B
Öğütme taşı %8
Tekstil %25
Süs eşyası %17
Seramik %50

A

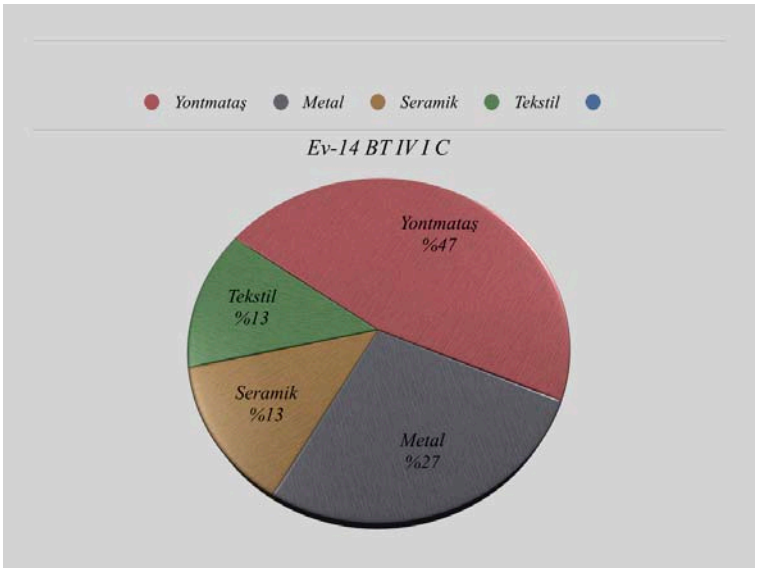
Yontmataş
Metal
Seramik
Tekstil
Ev-14 BT IV I C
Yontmataş %47
Tekstil %13
Seramik %13
Metal %27

B

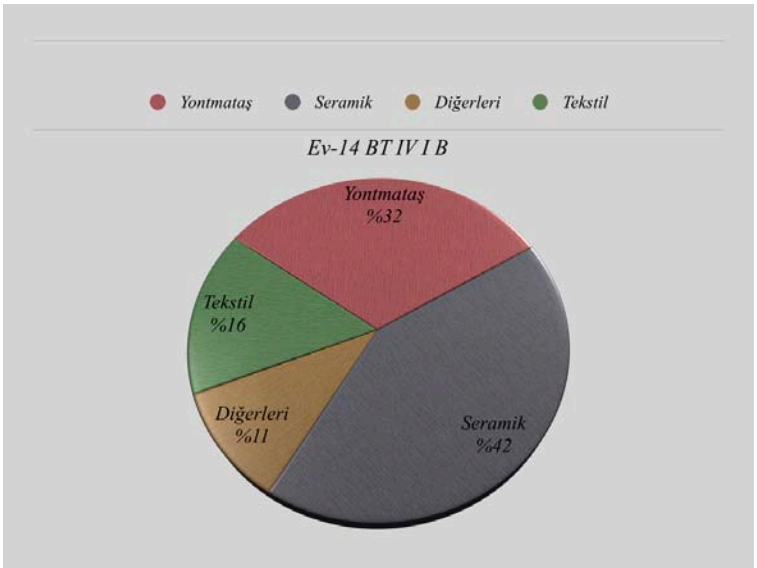
Yontmataş
Seramik
Diğerleri
Tekstil
Ev-14 BT IV I B
Yontmataş %32
Tekstil %16
Diğerleri %11
Seramik %42

C

Grafik 7

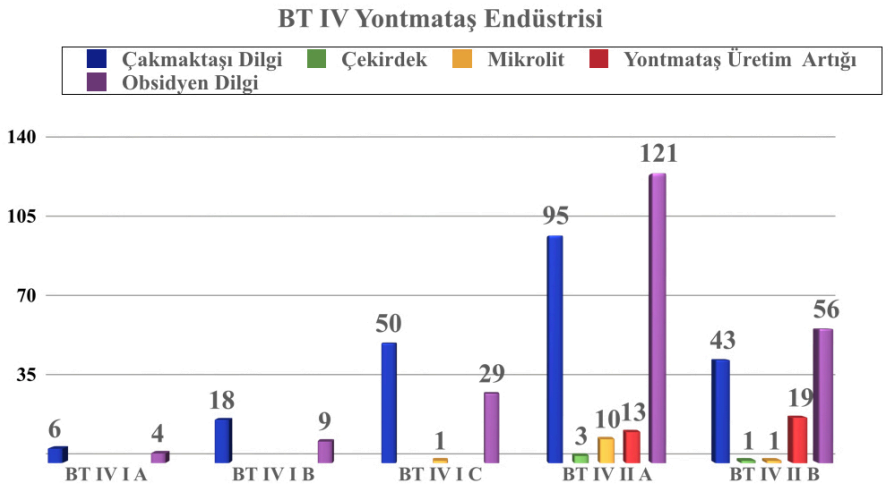
BT IV Yontmataş Endüstrisi
Çakmaktaşı Dilgi
Çekirdek
Mikrolit
Yontmataş Üretim Artığı
Obsidyen Dilgi
140
105
70
35
6
4
18
9
50
1
29
95
3
10
13
121
43
1
1
19
56
BT IV I A
BT IV I B
BT IV I C
BT IV II A
BT IV II B

A

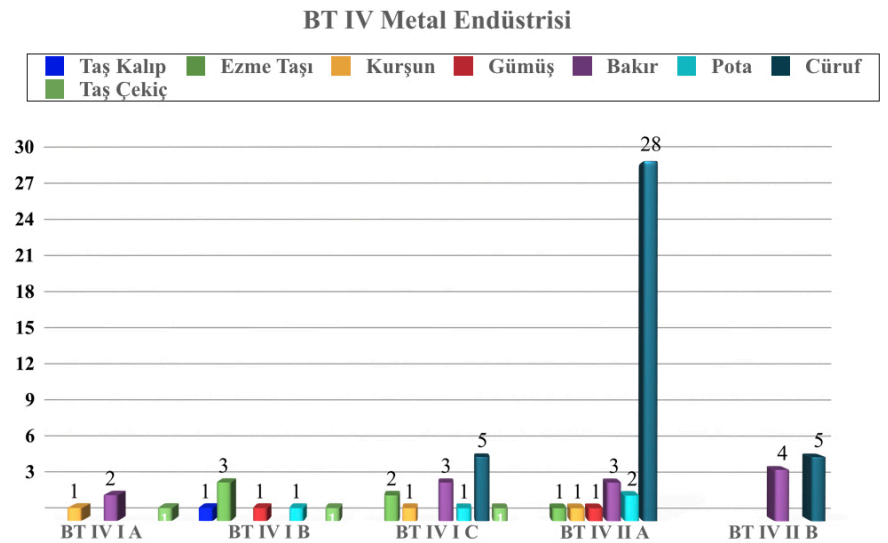
BT IV Metal Endüstrisi
Taş Kalıp
Ezme Taşı
Kurşun
Gümüş
Bakır
Pota
Cüruf
Taş Çekiç
30
27
24
21
18
15
12
9
6
3
1
2
1
3
1
1
2
1
3
1
5
1
1
1
3
2
28
4
5
BT IV I A
BT IV I B
BT IV I C
BT IV II A
BT IV II B

B

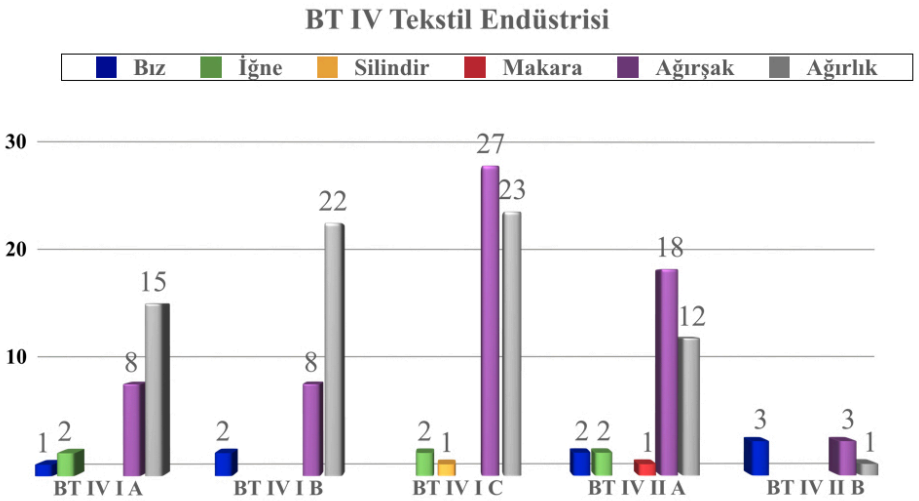
BT IV Tekstil Endüstrisi
Bız
İğne
Silindir
Makara
Ağırşak
Ağırlık
30
20
10
1
2
8
15
2
8
22
2
1
27
23
2
2
1
18
12
3
3
1
BT IV I A
BT IV I B
BT IV I C
BT IV II A
BT IV II B

C

XIII. ÖZET

Coğrafi ve iklimsel farklılıklara sahip olan Batı Anadolu sahil kesimi ve İç Batı Anadolu, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında yerleşim modelleri ve yapı tipleri açısından da birbirinden farklı bir mimari gelişim süreci yansıtmaktadır. Batı Anadolu sahil kesimi, Doğu Ege Adaları ve İç Batı Anadolu'da MÖ 3. Binyıl'ın başlangıcıyla birlikte yerleşim yerleri savunma sistemleri ile çevrelenmiştir. Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nda savunma sistemi içerisinde birbirine bitişik yan duvarları ortak kullanılan uzun evler, cadde veya sokaklarla birbirinden ayrılırken, İç Batı Anadolu'da arka kısımları savunma sistemine yaslanan sıralı yapılar, merkezi bir avluya açılmaktadır. Batı Anadolu sahil kesimi ve Doğu Ege Adaları'nın karakteristik yapı tiplerini uzun evler ve apsidal planlı yapılar, İç Batı Anadolu'nun karakteristik yapılarını ise sıralı yapılar oluşturur.

MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında stratejik bir konuma sahip olan Bakla Tepe, deniz aşırı ilişkileri bulunan önemli bir yerleşim yeridir. Bakla Tepe, MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısına tarihlendirilen erken (BT IV 2 A-B) ve geç tabakası (BT IV 1 A-B-C) olmak üzere toplam 5 evreden oluşmaktadır. Bakla Tepe yerleşim dokusunun en iyi anlaşıldığı geç tabakada, sura dik ya da paralel uzanan birbirine bitişik uzun evlerden oluşan bir yerleşim modeli görülür. Bu yapılar içerisinde plan olarak diğer evlerden ayrılan megaron planlı özel yapılar da mevcuttur. Bakla Tepe yapılarında, üretime dönük faaliyetler ile gündelik yaşamın bir arada gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır. Erken tabakada metal, yontmataş ve tekstil üretimi höyük içerisinde gerçekleştirilirken, geç tabakada yontmataş üretimi höyük dışına çıkarılmış, metal ve tekstil üretimine dönük faaliyetler ise sur içerisinde üretilmeye devam etmiştir. Özellikle metal üretimi belli başlı hane halkları tarafından sürdürülmüştür. Bu durum MÖ 3. Binyıl'ın ilk yarısında sosyo-ekonomik açıdan uzmanlaşmaya doğru gidilen basamakların ilk adımı olarak yorumlanabilir. Bu dönemde Bakla Tepe'de tespit edilen Ev-4 numaralı "megaron" yapı, Batı Anadolu sahil kesiminde toplumsal yapıdaki tabakalaşmayı gösteren en erken emarelerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

XIII. ABSTRACT

Due to the different geographical and climatic conditions, west Anatolian coastal regions and inland zones reflect a dissimilar architectural development sequence in terms of settlement patterns and building types during the first half of the 3. Millennium BC. With the beginning of the Millennium the settlements in west Anatolian coastal regions and inland zones and on the east Aegean islands were surrounded by fortification walls. While in coastal region and on the islands the long houses with mutual walls are separated by streets and alleys, in inland zones sequentially placed structures leaning to the fortification wall open to a central courtyard. The characteristic building types of coastal region and east Aegean islands are composed of long houses and apsidal structures, whereas the inland zones are characterised by sequentially placed structures.

Having a strategic location during the first half of the 3. Millennium BC Bakla Tepe was an important settlement with intensive overseas activities. The stratigraphical sequence dated to the first half of the 3. Millennium BC at Bakla Tepe consists of 5 subsequent levels, where BT IV 2 A-B and BT IV 1 A-B-C reflect the early and late phases, respectively. During the late phase, where the settlement pattern is best understood, the settlement plan is arranged by adjacent long houses lying perpendicular or parallel to the fortification wall. Among these structures some special buildings also exist, which differ from the rest of the buildings with their megaron plans. Archaeological evidence indicates that both industrial and daily household activities were performed together within these buildings. While during the earlier phase the production of metal, lithic and textile were performed within the settlement, during the later phase lithic production was taken out of the settlement, whereas metal and textile oriented activities still remained to be carried out within the fortification walls. This can be interpreted as a first step towards specialization during the first half of the 3. Millennium BC. The megaron-planned building House-4 at Bakla Tepe of this period appears as one of the earliest indications reflecting the social stratification in the west Anatolian coastal region.